

रं. पां.

॥ छांदोग्यवेदेशीयटीकाप्रारंभः ॥

GDF

So Gargishwari Digital Foundation

श्रीमद्भुमन्नीममध्वांतर्गतारामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ हरिःॐ ॥ पूर्णानंदमहाविबोधमखिलसंभासयंतरु
 चासर्वत्रप्रभुमीश्वरगुणनिधिदिव्याकृतिकेशवं ॥ जन्माद्यस्यतोहिसर्वजगतोजन्मादिदोषोज्झितंनित्यंपूर्णविबोधशर्वगुरुणोपा
 स्यंभजेनित्यदा ॥ १ ॥ वेदभेदसुशाखेतंबोधादिफलसंयुतं ॥ भजतामिष्टदं व्याससुरद्रुममहंभजे ॥ २ ॥ हृत्तमोनाशकंशास्त्रप्र
 भयातत्वभासकं ॥ फलदंपूर्णबोधाख्यचिंतामणिमहंभजे ॥ ३ ॥ प्रणम्यचरणौवाणियाचयामितवान्वहं ॥ सन्निधिर्ममवाच्य
 स्तुमानसेचनिरंतरं ॥ ४ ॥ यत्प्रसादंविनातत्त्वमार्गेनगमनंभुवि ॥ तंवंदेपद्मनाभाख्यगुरुंसज्जनसेवितं ॥ ५ ॥ वेददुग्धाब्धिमा
 मथ्यसूत्रमंदरभूभृता ॥ प्राप्तान्यायसुधायेतंतज्येंद्रमहंभजे ॥ ६ ॥ श्रीमध्वकृतवेदांतभाष्यंयेनप्रकाशितं ॥ तंवंदेव्यासतीर्था
 र्यंजयराजनिषेवकं ॥ ७ ॥ विद्याधिराजादिमहामुनींद्राहृद्येवसंचिंतितविष्णुतत्त्वाः ॥ उद्योगयुक्ताभगवत्कथायांसद्योममानुग्रह
 मेवकुर्युः ॥ ८ ॥ ब्रह्मण्यतीर्थवाङ्मयुथं व्यासतीर्थसुधाकरं ॥ तात्पर्यचंद्रिकायुक्तंवंदेतापत्रयापहं ॥ ९ ॥ रघूत्तममुनीन्विद्यागु
 रून्परगुरुंस्तथा ॥ वंदे श्रीमध्वशास्त्रोत्थविनिर्मलमतीनहं ॥ १० ॥ निरस्तं हृत्तमोयेनप्रशस्तं सन्मनोबुजं ॥ समस्तं भासितं वंदे वेद
 व्यासदिवाकरं ॥ ११ ॥ अथतत्कृपया श्रीमदाचार्यमुखनिःसृतं ॥ छांदोग्योपनिषद्भाष्यं व्याकरिष्येयथामति ॥ १२ ॥ नमात्स
 र्यादिदोषेणनवाविद्यातिगर्वतः ॥ किंतुवाचांविशुद्ध्यर्थं यत्नोयंनहिदोषभाक् ॥ १३ ॥ इहहिनानाविधसांसारिकक्लेशसंदर्शनेन
 कुपितफणिफणच्छायासमीकृतापरसुखानांशमदमादिमतामधिकारिणामात्यंतिकानिष्टनिवृत्तीष्टप्राप्तिसाधनं भगवत्स्वरूपं यथाव
 ज्ञापयितुं प्रवृत्तापि छांदोग्योपनिषदविद्यापटलपिहितनयनैरन्यैरन्यथा व्याख्यातत्वेन न तज्ज्ञापनसमर्थेति मन्यमानो भगवानानंद

छांदोग्य

॥ २ ॥

तीर्थमुनिस्तांयथावद्याचिख्यासुःस्वयमंतरायविधुरोप्यविगीतशिष्टाचारपरंपराप्राप्तंप्रारिप्सितपरिसमाध्यादिप्रयोजनमेतदुपनिष
दुक्तगुणवद्भगवदुपास्तिलक्षणमंगलंशिष्यशिक्षार्थग्रंथादौनिबध्नाति ॥ अत्युद्रिक्तेति ॥ हरिमुपास्महइतिक्रियाकारकयोजना ।
श्रुतावोमित्येतदक्षरमुद्गीथमुपासीतेतिप्रथमतोभगवदुपास्तिविधानादुपास्तिरूपमंगलमादावनुष्ठितं । अतएवानेनश्लोकेनतद्वा
क्यंव्याख्यायते ॥ तथाहि । तत्रगुणपूर्णत्वार्थकोकारार्थोत्युद्रिक्तेत्यादिप्रथमविशेषणेनविब्रियते । तत्रात्युद्रिक्तविदोषसत्त्वंसुख
विशेषणं । सुखस्यसत्त्वंनामसाधुभावः । सद्भावेसाधुभावेचेतिवचनात् । तत्रहेतुरत्युद्रिक्तविदोषेति । साधुभावःशोभनत्वमिति
नसाध्याविशिष्टता । यद्वासत्त्वमुत्तमत्वं । सच्छब्दउत्तमंब्रूयादित्युक्तेः । तत्रचपूर्वोक्तहेतुद्वयं । अत्युद्रिक्तत्वंचातिपूर्णत्वं । नो
त्तमत्वमतोनसाध्याविशिष्टता । एवंचविदोषसच्छब्दयोर्भिन्नार्थत्वेननपौनरुक्त्यं । यद्वासदितिसुखस्यनित्यत्वमुच्यते । तद्य
त्सत्तदमृतमितिश्रुतेः । विदोषपदेनानित्यत्वातिरिक्तादोषाव्यावर्त्यते । एवंचकुरुपांडवन्ध्यायेननपुनरुक्तिः । विदोषसत्त्वं विदो
षभूतमिति सुखविशेषणंवा । अत्युद्रिक्तविदोषेति सत्सुखमहाज्ञानयोरेकतानप्रभायावाविशेषणमित्यप्याहुः । सुखस्यविदोषत्वमु
त्पत्त्यादिरहितत्वं । सत्त्वं(स)तत्स्वरूपत्वमित्यन्ये । ज्ञानस्यमहत्त्वंस्वपरगताखिलविशेषविषयत्वं । एकतानानन्यवृत्तिश्चसाप्रभाचे
तितथोक्तं । सर्वेतिप्राभवशक्तिभोगबलानांविशेषणं । सर्वस्मिन्विषयेप्राभवशक्तिभोगबलानीतितथोक्तानि । अत्रशक्तिशब्देन

भा० । अत्युद्रिक्तविदोषसत्सुखमहाज्ञानैकतानप्रभासर्वप्राभवशक्तिभोगबलसत्सारात्मदिव्याकृति । ष्टिस्थाननिरोधनित्यनियतिज्ञानप्रकाशावृत्तिध्वांतामोक्षविमोक्षदं
रिमज्जनित्यंसदोपास्महे ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

१ । १

॥ २ ॥

क्रियाशक्तिरिच्छाशक्तिश्चग्राह्या । स्वाभाविकीज्ञानबलक्रियाचेतिश्रुतौइच्छाशक्तिर्ज्ञानशक्तिःक्रियाशक्तिरितित्रिधेतिस्मृतौच
 त्रयाणामपिशक्तित्वोक्तेरत्रचज्ञानबलयोःपृथग्ग्रहणात् । अत्युद्रिक्तविदोषसत्सुखंमहाज्ञानंचैकतानप्रभाचसर्वप्राभवशक्तिभोग
 बलानिचेतिद्वंद्वः । तैःसद्भ्योब्रह्मादिभ्यःसाराश्रेष्ठेतिविग्रहः । अथवासुखादीन्येवसतीनिर्दुष्टासाराश्रेष्ठाआत्मास्वरूपभूतादि
 व्याआकृतिर्यस्येतिविग्रहः । प्रणवांशाकारोकारमकारार्थोवानेनविविच्यते । तथाहि । तत्रसुखमकारार्थः । आनंदत्वादइत्युक्त
 इतिस्मृतेः । ज्ञानंमकारार्थः । माङ्गमानइतिधातोः । प्रभापिमकारार्थः । धातूनामनेकार्थत्वात् । सर्वप्राभवशक्तिभोगाउशब्दा
 र्थाः । उत्कृष्टत्वादुनामकइत्युक्तेः । बलंचमकारार्थः । मानंज्ञानंलयश्चैवमर्यादाचेतिकथ्यते । उत्पादनंचसंख्यानंबलंचकचिदु
 च्यतइत्युक्तेः । प्रणवोपास्यस्यसूर्यस्थेदेहस्थेवावायौविद्यमानस्यभगवतोयएषोंतरादित्येहिरण्मयःपुरुषोदृश्यतेहिरण्यश्मश्रुर्हिर
 ण्यकेशआप्रणखात्सर्वएवसुवर्णः । इतितस्यैतस्यैतदेवरूपंयदमुष्यरूपमितिचाप्राकृतविग्रहत्वोक्तेःसत्सारात्मदिव्याकृतिमित्युक्तं ।
 एतेनहरेर्देहित्वेदुःखित्वापत्तिरदेहत्वेसृष्ट्यादिकर्तृत्वानुपपत्तिरित्यपिपरास्तं । प्राकृतदेहस्यैवदुःखादिहेतुत्वेनहरेस्तदभावेनतद
 भावात् । एवंप्रथमार्धेनप्रणवार्थमुक्त्योद्गीथशब्दार्थमाह ॥ सृष्टीत्यादिना ॥ अत्रसृष्टिप्रदत्वमुदित्यस्यार्थः । तथाहिवक्ष्यति ।
 प्राणएवोत् प्राणेनह्युत्तिष्ठतीति । स्थानप्रदत्वंथशब्दार्थः । अन्नंथमन्नेहीदंसर्वंस्थितमितिश्रुतेः । निरोधदत्वंगीत्यस्यार्थः ।
 गृणिगरणइतिधातोः । नित्यंनियतिर्नित्यंनियमनं । स्यादनित्यपदार्थस्यनियमनंभगवता तस्यस्वरूपलाभादौपरापेक्षत्वात् । नतु
 नित्यस्य । तस्यपरानपेक्षत्वादित्याशंकापरिहारायनित्यानामपिनियतिर्नित्यनियतिरितिवा । नित्यंनित्यात्मनायतइत्यादिश्रुतेरिति

भावः । उन्नयतीतिव्युत्पत्त्याऽयमप्युच्छब्दार्थः । उद्गमयत्युद्गासयतीतिव्युत्पत्त्याज्ञानप्रकाशदत्वमपि । आवृत्तिरज्ञानं । ध्वांतंवा ह्यतमः । अमोक्षः संसारः । एतन्नित्यप्रदत्वं शब्दार्थः । छागतिनिवृत्तावितिधातुः । अज्ञानसंसारदानेचमोक्षगतिनि वृत्तेः । ध्वांतदानेचप्रसिद्धगतिनिरोधात् । उद्गमयतिसंसारादितिव्युत्पत्त्याविमोक्षदत्वमप्युच्छब्दार्थः । सर्वसृष्ट्यादिप्रदत्वोक्त्यासर्वसन्निहितत्वलाभादेतच्छब्दार्थोप्यनेनोक्तः । अजमित्युपलक्षणयोत्पत्तिप्रभृतिदोषशून्यत्वमुक्तं । अयमप्युच्छब्दार्थः । त(स्यवाएत)स्योदितिनामसएषसर्वेभ्यःपाप्मभ्यउदितइतिश्रुतेः । नित्यमित्यक्षरशब्दार्थकथनं । सदोपास्महइत्यनेन नम मनारायणोपासनं प्रत्यूहविरहादिप्रयोजनोद्देशेनेतिसूचयति । श्रुतावुपासीतेतिविधिश्रवणेप्युपास्महइत्युत्तमपुरुषंप्रयुंजानःस्वोपा सनस्यस्वेच्छानियतत्वंसूचयति । भविष्यद्ब्रह्मणःस्वस्यमनुष्यवत्विधिनियतत्वाभावात् । तथाहि श्रुतिः । विधिनियतामनुष्याः अनि यतादेवाः ब्रह्मैवस्वेच्छानियतइति ॥१॥ योहवाअविदितार्षच्छंदोदैवतब्राह्मणेनमंत्रेणयजतियाजयतिवाध्यापयतिवास्थाणुंवर्च्छति गर्तेवापद्यतेप्रवामीयतइतिश्रुतेर्देवतादिज्ञानएवविद्याफलतीतिज्ञायते । तत्रब्राह्मणपदोपलक्षितार्थज्ञानंव्याख्यानादेवभविष्यति ॥ प्रायश्छंदोबद्धत्वंनास्त्येव ॥ क्वचित्तदुपनिबद्धत्वेवक्षरपरिगणनेनतज्ज्ञानंसुकरमेव । अतःऋषिदेवतेज्ञापयन्नाहभगवान्भाष्य कारः ॥ हयग्रीवेति ॥ विस्तृतायाअप्यस्याउपनिषदोभगवत्परत्वंनानुपपन्नमितिभावेनविस्तृतगुणमित्युक्तं । एतदुपनिषत्प्रति पाद्यमूर्तिविशेषमाह ॥ भोगीति ॥ अनेनास्याहयग्रीवोमुख्यऋषिः । रमात्ववांतरऋषिः । शेषशायीदेवतेत्युक्तंभवति । एतेना

भा० । हयग्रीवमुखोद्गीर्णगीर्भेदेवीरमापति । अस्तुवद्विस्तृतगुणभोगिप्रस्तरशायिनं ।

द्वैतज्ञानंसंसारहेतूपमर्देनवक्तव्यमित्युपनिषदारभ्यतइति परोक्तमसदित्युक्तंभवति । यथाचैतत्तथाग्रेवक्ष्यते । देवसवितःप्रसु व । यज्ञंप्रसुव । यज्ञपतिंभगायेत्यादिपूर्वाध्यायद्वयंतःकरणशुद्धिद्वाराब्रह्मविद्याधिकारार्थकर्मस्वरूपंनिरूपितं । इदानींकर्मणाशु द्धांतःकरणस्यसुविरक्तस्यब्रह्मस्वरूपंनिरूपयति ॥ ओमित्येतदक्षरमित्यादिकयासमग्रोपनिषदा ॥ ननुतदप्यध्यायद्वयंकु तोनव्याख्यातमितिचेत् । न । तस्यकर्मकांडत्वेनाब्रह्मविद्यात्वात् । परैरव्याख्यातत्वेनविप्रतिपत्त्यभावाच्च । तत्रोद्गीथलक्षणसा मैकदेशप्रतिपाद्यस्यसर्ववेदार्थप्रणवप्रतिपाद्यस्यचभगवत्तुपास्तिमादावाह ॥ ओमित्येतदक्षरमित्यादिना ॥ तत्रेदंवाक्यंपरे णैवंव्याख्यातं । ओमित्येतदक्षरंवर्णात्मकमुद्गीथभक्त्यवयवत्वादुद्गीथशब्दवाच्यमुपासीतेति । तदसत् ॥ प्रणवस्यजडत्वेनतदु पासनवैयर्थ्यस्यवक्ष्यमाणत्वात् । नचपरमात्मप्रतीकत्वेनतदुपासनंविधीयतइतिवाच्यं । परमात्मप्रधानकेवेदांतेआदौतदुपास्ति मनभिधायतत्प्रतीकोपास्तिविधानायोगात् । नचैतान्युपासनानिसत्त्वशुद्धिकरत्वेनवस्तुतत्वावभासकत्वादद्वैतज्ञानोपकारका णीतिपूर्वमुपन्यस्यतइतिवाच्यं । तथासतिकर्मकलापस्यापिसत्त्वशुद्धिसंपादकत्वेनतत्परपूर्वाध्यायद्वयस्यापिव्याख्येयत्वापाता त् । नचतत्रसाक्षादद्वैताप्रतिपादनात्तदव्याख्यातमितिवाच्यं । तर्ह्येतस्यापित्वन्मतेसाक्षादद्वैताप्रतिपादकत्वेनाव्याख्येयत्वा पातादितिभावेनतद्वाक्यंभगवत्परतयैवव्याचष्टे ॥ ओमितिनामकमिति ॥ अक्षरशब्दव्याख्यानंकरिष्यति । सन्निकृ ष्टतरवस्तुवाचकोह्येतच्छब्दः । अतोभगवान्सर्वसन्निहितत्वादेतदित्युच्यतइत्यर्थः । उक्तंचान्यत्र । एतत्सन्निहितत्वाच्चेति ।

भा० । ओमितिनामकमक्षरं । सर्वसन्निहितत्वादेतत् । उच्यत्वाद्गीतत्वात्सर्वस्थानत्वाच्चोद्गीथंभगवंतमुपासीत ।

छांदोग्य

॥ ४ ॥

उच्चत्वादित्युच्छब्दार्थः । गीतत्वादिति गीत्यस्यार्थः । सर्वस्थानत्वादिति शब्दार्थः । भगवंतमिति विशेष्याध्याहारः । ननु ह्यग्रीवमुखोद्गीर्णगीर्भिरित्यनेनास्या उपनिषदो ह्यग्रीवादिर्न ऋष्यादित्वेन ज्ञातुं शक्यते । ह्यग्रीवमुखोद्गीर्णगिरांबह्वीनांसत्त्वादियमेव सेत्यनिश्चयादित्यतस्तत्र प्रमाणमाह ॥ उक्तं चेति ॥ न केवलमस्माभिरेवोक्तं किंतु महासंहितायां चेति च शब्दार्थः । किंतत्रोक्तमित्यतस्तद्वचनं पठति ॥ ह्यग्रीवेति ॥ ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वं तस्योपव्याख्यानमित्याद्युपनिषदंतरव्यावृत्त्यर्थं सामवेदगैरित्युक्तं । अग्न आयाहि वीतय इत्यादिसामवेदसंहितायां महन्मेवोचो भर्गो मेवोच इत्यादि ब्राह्मणस्यारण्यकेऽपि देवसवितः प्रसुवेत्यादिपूर्वाध्यायद्वयस्य च व्यावृत्त्यर्थं ओमित्येतन्मुखैरित्युक्तं । अतएवैतदारभ्यैव व्याख्यानं क्रियते । अत्रोनामकस्य भगवत एवोपास्यत्वमुच्यत इति व्याख्येयं नत्वोकारस्य । तथा सति प्रमाणविरोधादिति भावेन प्रमाणमाह ॥ ॐ नामानमिति ॥ अश्वकर्णादिनामकत्वमिव न संज्ञामात्रेणेत्याह ॥ तदर्थेति ॥ अतएव श्रुतौ तस्योपव्याख्यानमित्यादि नोकारो व्याख्यायते । केते ॐ नामार्थभूता गुणार्यैर्युक्ततया भवानुपास्य इत्यत आह ॥ ओतत्वादिति ॥ ओतत्वात् गतत्वात् प्रविष्टत्वाद्वा गुणपूर्णत्वादितियावत् । गत्याद्यर्थस्यावतेः खलु रूपमेतत् । अवतेऽष्टिलोपश्चेति सूत्रात् । अवतेर्मन्त्रत्ययः प्रत्ययस्य ष्टिलोपश्चेति सूत्रार्थः ॥ ओमिति पुनः कस्य वक्तेति प्रश्नपूर्वकमवतिर्नामायं धातुर्गतिकर्माप्रवेशनकर्माचेत्यन्यत्राप्येवमेव निरुक्तत्वाच्च । तथा च यद्यसौ कर्मणितदाकर्तुं यदिवाकर्तरितदाकर्म

भा० । उक्तं च महासंहितायां । ह्यग्रीवोद्गीतवाक्यैरमादेवीरमापति । ओमित्येतन्मुखैर्देवमस्तु वत्सामवेदगैरिति । ओनामानमुपासीत तदर्थं गुणपूर्वकं । ओतत्वादवनान्मानादधिकोच्चत्वकारणात् । आनंदादोजसश्चैव भरणादोमुदाहृत इति समन्वये ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

१ । १

॥ ४ ॥

SGDF

णोपेक्षायामुपपदाद्यभावेपियोग्यतयाश्रुत्यंतरबलाद्वागुणैर्गुणान्वाओतत्वंवक्तीत्यनंतानवद्यगुणपूर्णतैवॐकारार्थइतिभावः ॥ अ
 वनाज्ज्ञानात् रक्षणाद्वेतिव्याख्यानांतरं । अवतेर्गत्यर्थत्वेनज्ञानार्थत्वात् । रक्षणार्थत्वाच्च । मानादधिकोच्चत्वकारणा
 दित्येकंव्याख्यानं । गुणसंख्यानादधिकोच्चत्वहेतोरित्यर्थः । तत्राकारार्थोऽधिकेति । उकारार्थउच्चेति । मकारार्थोमानादि
 ति । आकांक्षाक्रमेणव्याख्याख्यानायक्रमोलंघनं । यद्वा । अवनाद्रक्षणादितिओइत्यस्यार्थः । अवतेःक्वपिउपधावकारयो
 रूकारः । मकारार्थोमानादिति । ज्ञानादित्यर्थः । अवनान्मानादित्येकंव्याख्यानमितिश्रुतेरर्थइत्याहुः । अधिकोच्चत्व
 कारणादित्यपरं । अधिकोच्चत्वकारणादित्यकारोकारयोरर्थः । यद्वा । अधिकेत्यकारस्यउच्चत्वेत्युकारस्यकारणेतिमकारस्या
 र्थउक्तः । मानिर्माणइतिधातोः । मानंज्ञानमित्यन्यत्रोत्पादनस्यापिमानशब्दार्थत्वोक्तेश्च । प्रणवावयवाकारादेःप्रकारांतरेणार्थ
 माह ॥ आनंदादिति ॥ आनंदादित्यकारस्यार्थः । आनंदत्वादइयुक्तइतिवचनात् । ओजसइत्युकारार्थः । भरणादितिमकारार्थः ।
 धातूनामनेकार्थत्वात् । चशब्दोव्याख्यानांतरसमुच्चयार्थः । एवशब्देनाकारवाच्येनतत्पदार्थेनोकारवाच्यस्यत्वंपदार्थस्याभेदोमका
 रेणोच्यतइतिपरव्याख्यानंव्यावर्तयति । अप्रामाणिकत्वात्प्रमाणविरुद्धत्वाच्च । ॐकारस्यार्थांतराभिधानायस्वकृतसमग्रवा
 क्यव्याख्यानदाढ्यायचस्पष्टंप्रमाणमाह ॥ ओतमिति ॥ ओतं प्रविष्टं । समस्तोकारार्थकथनमेतत् । व्यस्तस्यतस्यार्थमाह ॥
 अत्युच्चश्चेति ॥ आधिक्यार्थकाकारस्यार्थोऽतीति । उकारस्यार्थउच्चइति । गुणसंख्यानार्थकमकारार्थोऽखिलैर्गुणैरिति । ननु

भा० । ओतमस्मिन्नगत्सर्वमत्युच्चश्चाखिलैर्गुणैः । इत्योमितिसदोपास्यःसोक्षरः(यः)पुरुषोत्तमः ।

ओमितिनामकं भगवंतमुपासीतेति व्याख्यानमयुक्तं । तथा सत्योमिति ह्युद्गायतीत्युत्तरवाक्यासंगतेः । तत्रोमित्यारभ्य हियस्मादुद्गायतितस्मादुद्गीथोऽङ्कारइत्योङ्कारस्योद्गीथशब्दवाच्यत्वे हेतुरुच्यते । तच्च मत्पक्ष एव संगतं नत्वत्पक्ष इति चेत् । न । भगवतः ॐ नामकत्वसमर्थनार्थत्वेनास्मत्पक्षेऽपि संगतत्वादिति भावेन तद्वाक्यं व्याचष्टे ॥ ओमित्येनमिति ॥ हियस्मादेनमुद्दिश्योद्गातास्फुटमोमित्युच्चार्यसंगायति । तस्मादोङ्कारात्मकत्वं भगवतः सिद्धं । अन्यथा तद्वाचकशब्दस्यैवोच्चार्यत्वेनातथाभूतोऽङ्कारोच्चारणस्यासंगतत्वादिति भावः । तस्योपव्याख्यानमित्येतद्व्याचष्टे ॥ विष्णोरिति ॥ अस्य विष्णोर्यदोमितिनामतस्य व्याख्यानमधिकोच्चतेत्यर्थः । तेन तस्याक्षरस्योद्गीथस्य विष्णोरुपसमीपे वर्तमानं यदोमितिनामतस्य व्याख्यानं क्रियत इत्यर्थ उक्तो भवति । कथमयमोङ्कारार्थ इत्यत आह ॥ अकारेणेति ॥ कस्तर्हि मकारार्थ इत्यत आह ॥ तथेति ॥ अधिकोच्चत्वेनेत्यर्थः । नेदंशब्दार्थात्गतं । सति चैवं त्र्यक्षरात्मकोऽङ्कारस्य कोऽर्थः संपन्न इत्यत आह ॥ अधिकेति ॥ १ ॥ यद्यधिकोच्चत्वेन प्रमितत्वमोङ्कारार्थतया विवक्षितं तर्ह्युत्तरत्र तदेव वक्तव्यं । न च तदुच्यते । स एष रसानां रसतम इत्यादावधिकोच्चत्ववचनेऽप्यधिकोच्चत्वेन प्रमितत्वस्यावचनात् । न चोकरावयवार्थभूतमधिकोच्चत्वमेव श्रुत्योच्यते । अतएव व्याख्यानमधिकोच्चत्वेत्येवोक्तमिति वाच्यं । तथाप्येषां भूतानां पृथिवीरस इत्यादिना देवतातारतम्योक्तेरसंगतत्वादित्यतस्तस्य संगतिमाह ॥ तदेतदिति ॥ ॐ कारावयवार्थभूतमित्यर्थः ॥ अधिकोच्चत्व

भा० । ओमित्येन संसृष्टिद्वारा तागायति स्फुटं । विष्णोरोमिति नामोस्य व्याख्यानमधिकोच्यता । अकारेणाधिकं प्रोक्तमुकारेणोच्चमुच्यते । तथा मितं सर्ववेदैर्मकारेणाभिधीयते । अधिकोच्चमिति ज्ञातमोमित्यस्यार्थ ईरितः ॥ १ ॥ तदेतत्परमत्वं तु यथाक्रममुदीर्यते ।

मिति वक्तव्ये स एष रसानां रसतमः परमः पराध्य इति श्रुतौ परमत्वस्याभिधानात्परमत्वमित्युक्तं । यथाक्रमं देवतातारम्यक्रमनुसृत्येत्यर्थः । उदीर्यते एषां भूतानामित्यादिनेति शेषः । नन्वोङ्कारार्थभूतं विष्णोः परमत्वमेव श्रुत्यावक्तव्यं । देवतातारतम्यं किमर्थमुच्यते तज्ज्ञानस्य व्यर्थत्वादित्यत आह ॥ देवतेति ॥ यथाक्रमपराः यथाक्रमज्ञानेतात्पर्यवन्तः । ननु विष्णोः परमताविद एवैकांतिन इत्यस्तु । किं देवतानुक्रमज्ञानामप्येकांतित्वकथनेन । तथा च श्रुतौ तदुक्तिर्व्यर्थैवेत्यत एकांतिशब्दं निर्वक्ति ॥ अस्मादिति ॥ एक एवांतेवर्तत इत्येकांतो हरिः । एकांत एषामस्तीत्येकांतिनः । षष्ठ्यर्थस्तु तज्ज्ञानविषयत्वमिति भावेन ये विद्युरित्युक्तं । अस्वेवं देवतानुक्रमज्ञत्वमप्येकांतिशब्दार्थः । तेनैकांतित्वेनापि किं फलं । येन तदर्थमिदं ज्ञातव्यं स्यादित्यत आह ॥ एवमिति ॥ एकांतिशब्दार्थानुवादोऽयं । एक एवांतेऽवसित इत्येकांतो भगवान्परमयनमाश्रयोऽप्येषां ततोक्ताः । यद्यपि देवतातारतम्यज्ञानपुरःसरं भगवत्सर्वोत्तमत्वज्ञानस्य भगवत्प्रवेशाख्यमोक्षहेतुत्वात्तदेतत्परमत्वं यथाक्रममुदीर्यत इत्येव वक्तव्यं । तथाप्येकांतित्वस्यैवान्यत्र मोक्षसाधनत्वेनोक्तत्वात्कथमेतदित्यतस्तद्विरोधपरिहारायैतदेवैकांतित्वमित्युक्तमिति मंतव्यं । न केवलं देवतातारतम्यज्ञानपूर्वभगवत्सर्वोत्तमत्वज्ञानमेव मोक्षहेतुरपि तु तथा ज्ञात्वा तत्पूजाचेति भावेनाह ॥ उच्चेति ॥ अंतगत्वेन ज्ञात्वेत्यपि संबन्धः । कुर्युरित्य

भा० । देवतानुक्रमज्ञात्वा विष्णोः परमताविदः । एकांतिनस्ते विज्ञेया यथाक्रमपरास्तथा । अस्मादसावुच्च इति क्रमस्यांतगतं हरिं । एकमेव तु ये विद्युस्ते ह्येकांतिन ईरिताः । एवं यथाक्रमज्ञात्वा सर्वैकांतपरायणाः । प्रविशंति परं देवं नारायणमनामयं । उच्चक्रमांतगत्वेन कुर्युः पूजां हरेस्सदा । लक्ष्म्यादेः क्रमशः पूजां ज्ञात्वा भागवता इति ।

छांदोग्य

॥ ६ ॥

स्योत्तरत्रापिसंबंधः । तर्हि पूजयेन्नान्यदेवताइत्यादेः कागतिरित्यत उक्तं ॥ भागवता इति ज्ञात्वेति ॥ एवं सति निषेधविषयः कइत्यत आह ॥ स्वतंत्रेति ॥ ननु देवतानामप्रधानतयापि पूज्यत्वे कथं विप्रक्षत्रियविदूशूद्रवर्णभेदेन सर्वशः । मनवो मानवाश्चैव संपूज्या नैव देवता इत्येवं रूपं कचिद्वचनमित्यतस्तद्धटयन्नाह ॥ ब्रह्माद्या इति ॥ वर्णत्वेन विप्रादिवर्णभेदेनेत्यर्थः । ये श्रुतौ वर्णत्वेनोदिता मनुसंज्ञास्ते ब्रह्माद्या एवेत्यन्वयः । चशब्दोऽवधारणे । मुनयो मरीच्याद्याः । उक्तं च मनवो बोधवैशेष्याद्देवा ब्रह्मादयः स्मृताः । विप्रादिवर्णभेदेन च त्वारो बहवोऽपि ते । मरीच्याद्यास्तु तत्पुत्रा मानवानामतः स्मृता इति । तेषामपि न देवत्वेन पूज्यत्वं । किं तु प्रकारांतरेणैवेत्यभिप्रेत्याह ॥ पितृत्वेनेति ॥ इदं तु कार्त्तयुगजनप्रवृत्तिमभिप्रेत्य । यथोक्तमन्यत्र । देवतात्वेन चेज्यः स ब्रह्माद्यामनुनामकाः । वक्तृत्वेन पितृत्वेन कारित्वेनैव चादरात् । इज्यंते देवताः सर्वाननु देवतया कचिद् । अनन्ययाजिनस्ते तु तस्मात्कार्त्तयुगाजना इति ॥ तर्हि संपूज्या नैव देवता इत्युक्तेः कागतिरित्यतो न चेतरेनित्युक्तं विवृणोति ॥ अपभ्रष्टा इति ॥ ब्रह्माद्याख्यायुता अपीत्यनेन ब्रह्माद्यानसंपूज्या इत्युक्तेरपि गतिरुक्ता । एतेन देवा इति ब्रह्माद्या इति वा प्रसिद्धप्रयोगं विहाय किमप्रसिद्धप्रयोगेणेत्यपि परास्तं । देवादिशब्दानामसुरादिसाधारणत्वान्मनुशब्दस्यैव देवेष्वसाधारणत्वात्तस्यैव प्रयोग इति भावः । द्विविधदेवानां कुत्र विनियोग इत्यत आह ॥ यदिति ॥ ननु देवानामसुराणां च ब्रह्मादिनामित्वे ब्रह्मादिभ्यः स्वाहेत्युक्तावसुराणामपि प्राप्तेः कथं कर्मप्रवृ

भा० । स्वतंत्रपूज्यता बुद्धानदयुः किंचकस्यचित् । ब्रह्माद्यामनुसंज्ञाये वर्णत्वेनोदिताः श्रुतौ । मानवाख्याश्च मुनयस्तान्यजंति न चेतरेन । पितृत्वेन गुरुत्वेन साक्षाद्भागवतत्वतः । अपभ्रष्टा अदेवाश्च ब्रह्माद्याख्यायुता अपि । देवसंज्ञाश्च दीनत्वात् पूजयेयुर्न तान्कचित् । यद्भागवतबुद्धयैव दत्तं ब्रह्मादयस्सुराः । वैदिकाः प्रतिगृहीयुरपभ्रष्टास्तथेतरत् ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

१ । १

॥ ६ ॥

त्तिनिर्णयइत्यतोवाह ॥ यदिति ॥ यदिति श्रवणात्तदितिलभ्यते । यदुक्तं देवतातारतम्यज्ञानं भगवत्परायणत्वलक्षणमेकांतित्वं
 चमोक्षसाधनमिति तदयुक्तं । कदाचित्तदुभयसद्भावेपिमोक्षानुपलंभादित्यत आह ॥ यथाक्रमेति ॥ अच्छिद्रत्वाच्च अच्छि
 द्रादेव । अन्यत् कदाचित्कं देवतातारतम्यज्ञानमेकांतिकत्वं च । विडंबनमेव नमोक्षसाधनमित्यर्थः । एवमेकंमोक्षसाधनमुक्त्वा
 द्वितीयमपितदाह ॥ विष्णोरिति ॥ विशेषेण सर्वोत्तमत्वेन । विशेषेण कारणमित्यपि संबंधः । तेन ज्ञानस्य भक्तिव्यापकत्वं
 सिध्यति । न केवलं विष्णावेव भक्तिर्मोक्षकारणं । किं त्वित्यत आह ॥ तद्भक्तेष्वेति ॥ विष्णोरनंतरं रमाद्येषु तद्भक्तेषु क्रमेणैव भ
 क्तिश्चमोक्षावाप्तौ कारणमित्यन्वयः । मोक्षसाधनांतरमाह ॥ तृतीयमपीति ॥ वैराग्यमपिमोक्षावाप्तौ कारणमित्यन्वयः । ज्ञा
 नभक्तिसमकक्ष्यतानिरासाय तृतीयमित्युक्तं । ज्ञानं भक्तिं वा प्रतीदं साधनमिति भावः । एवमेव साधनांतरमस्ति किं नेत्याह ॥ न चे
 ति ॥ कथं तर्हि मुमुक्षोर्यज्ञादिकं विधीयत इत्यत आह ॥ एतत्साधनतेति ॥ ननु तर्हि तद्धेतोरेवास्तु तद्धेतुत्वं किं तेनेति न्यायेन
 ज्ञानभक्तिवैराग्यसाधनयज्ञादीनामेव मोक्षसाधनत्वोपपत्तेः किं ज्ञानादिभिरित्यतो ज्ञानादीनामेव मोक्षसाधनत्वमनन्यथा सिद्धान्व
 यव्यतिरेकाभ्यां साधयति ॥ अत इति ॥ ज्ञानादिकं परित्यज्येत्यर्थः । तमश्चेति च शब्दान्वयः । तेन न केवलं मोक्षं न गच्छेदित्यस्य
 समुच्चयः । अनेन व्यतिरेक उक्तो भवति । तस्यान्यथा सिद्धिपरिहाराय सर्वकृदपीत्युक्तं । अस्मिन्नित्यनेनान्वय उच्यते । अत्राप्य

भा० । यथाक्रमपरिज्ञानादेकांतित्वाच्च केवलं । अच्छिद्रत्वाच्च नियतो मोक्षो न्यतु विडंबनं । विष्णोर्भक्तिविशेषेण मोक्षावाप्तौ हिकारणं । तद्भक्तेषु क्रमेणैव रमाद्येषु त्वनंतरं ।
 तृतीयमपि वैराग्यं न चान्यन्मोक्षकारणं । एतत्साधनताहेतोस्तदन्यद्विधीयते । अतो न्यसर्वकृत्वापि गच्छेदेवाधरंतमः । अस्मिन्सुनिष्ठितो नित्यं मोक्षेवान्योज्झकोपि सन् ।

SGDF

न्यथासिद्धिपरिहारायान्योज्झकोपीत्युक्तं । एतच्चज्ञानयोगिषुसनकादिषुद्रष्टव्यं । नन्वस्त्वेवंदेवतातारतम्यज्ञानंमोक्षसाधनं । किंततइत्यतआह ॥ अतइति ॥ देवतातारतम्यज्ञानस्यमोक्षसाधनत्वादित्यर्थः । एवमेषांभूतानांपृथिवीरसइत्यादेःसंगतिमभिधायतद्वाक्यंव्याचष्टे ॥ पृथिवीति ॥ एषांभूतानांसकाशादित्यध्याहारमभिप्रेत्यसर्वभूतेभ्यइत्युक्तं । ऋग्वादिभ्यइत्यर्थः । पृथिव्यामृभवोविलीयंतइतिश्रुतेः । सर्वगुणैरित्यस्ययोग्यतयासंबंधः । रसशब्दार्थोवरेति । तदुपपादयति ॥ रसइति ॥ पृथिव्यापोरसइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ पृथिव्याइति ॥ अपामोषधयोरसइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ ओषधीनांपुरुषोरसइत्येतद्वाचष्टे ॥ तस्मात्त्विति ॥ रुद्रस्यपुरुषनामकत्वमुपपादयति ॥ यत्पौंस्यदेवतेति ॥ शिश्रुदेवतेतियावत् ॥ पुरुषस्यवाग्रसइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ वाक्सर्ववेदाभिमानीनी । वाचऋग्रसइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ अस्याइति ॥ वागभिमानीन्याः । ऋचःसामरसइत्येतद्वाचष्टे ॥ ततइति ॥ वायौसामशब्दंनिर्वक्ति ॥ समत्वादिति ॥ निमित्तांतरमाह ॥ साम्नांदेवताचेति ॥ साम्नउद्गीथोरसइत्येतद्वाचष्टे ॥ ततइति ॥ यद्यपिश्रुतौतमन्नश्रूयते । तथापिप्राणादीनांभूतादिभ्यःश्रेष्ठत्ववदस्यश्रेष्ठत्वंनभवतीतिभावेनतमप्रयोगः । ऐतनपृथिव्यादिशब्दाःप्रसिद्धार्थाएवेतिपरकीयंव्याख्यानमपास्तं । सएषरसानां

भा० । अतस्तेषांक्रमंवक्ष्येदेवानांयःश्रुतौश्रुतः । पृथिवीसर्वभूतेभ्यःसदासर्वगुणैर्वरा । रसःसारोवरश्चेतिशब्दाएकार्थवाचकाः । पृथिव्यावरुणःश्रेष्ठस्तस्मादोषधिदेवता । सोमस्तस्मात्पुरुषोरुद्रोयत्पौंस्यदेवता । तस्मात्सरस्वतीवाग्निश्रेष्ठास्याऋक्स्वरूपिणी । सैवश्रेष्ठाततोवायुर्वरिष्ठस्तामनामकः । समत्वात्सर्वभूतेषुसामसाम्नांचदेवता । ततःश्रेष्ठतमोविष्णुःश्रेष्ठश्रेष्ठतमस्सदा ।

वेदेशी०
भाष्यार्थः
१।१

॥ ७ ॥

रसतमःपरमःपराध्व्योष्टमोयउद्गीथइतिवाक्ये योष्टमउद्गीथःसएषरसानांरसतमः सएषपरमः सएषपराद्ध इतिवाक्यत्रयमंगीकृत्य सएषरसानांरसतमइतिवाक्यंतावद्वाचष्टे ॥ श्रेष्ठश्रेष्ठतमस्सदेति ॥ श्रेष्ठानांवाय्वादीनांसकाशाच्छ्रेष्ठतमइत्यर्थः । सएषपरमइतिवाक्यं परमत्वस्यसावधिकत्वादवधिप्रदर्शनपूर्वकंव्याचष्टे ॥ श्रेष्ठादिति ॥ श्रेष्ठादपिसरस्वत्यादेःश्रेष्ठतमोयोवायुस्तस्मादपिपरमंयच्छीतत्वंतस्मात्परमइत्यर्थः । सएषपराध्व्यइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ परमर्द्धियुतत्वाचेति ॥ परार्ध्यइतिचेतिचशब्दान्वयः । ननुपरमर्द्धियुतत्वेनपरार्ध्यइतिस्यात् । पराचसाऋद्धिश्चपरर्द्धिस्तयायुतःपरार्ध्यइत्येवप्राप्तेः । नतुपरार्ध्यइति । तत्कथंपरमर्द्धियुतत्वाच्चपरार्ध्यइतिकीर्तितइतिव्याख्यानमित्यतःस्मृत्यभिप्रायप्रकटनायपरार्ध्यशब्दंस्वयंव्याचष्टे ॥ अतिशयेनेति ॥ परार्ध्यइत्यत्रदीर्घस्यार्थोऽतिशयेनेति । परशब्दस्यार्थःपरमेति । परमर्द्धिरेवगुणोयस्यसपरमर्द्धिगुणइतिबहुव्रीहिसमासकरणेनपराद्ध्यायुतःपराद्ध्यइत्यर्थउक्तोभवति । स्मृतौपरमोविभुरित्येतदुत्तरत्राप्यनुवर्ततइतिभावेनपरमइत्युक्तं । परमोविभुरतिशयेनपरमर्द्धिगुणोयतोतःपराद्ध्यइत्युच्यतइत्यर्थः । तथाचस्मृतावप्यतिशयेनेतिग्राह्यमितिनानुपपत्तिरितिभावः । यद्वा पूर्वसएषरसानांरसतमःपरमःपराद्ध्यइत्यत्रवाक्यत्रयमंगीकृत्यव्याख्यातं । इदानींसएषरसानांरसतमइत्येकंवाक्यं । परमःपराद्ध्यइत्यपरंवाक्यमितिवाक्यद्वयमेवेदमित्यंगीकृत्यप्रथमवाक्यस्योक्तएवार्थः । द्वितीयवाक्येतुपरमत्वंनपृथग्भगवद्विशेषणं ।

भा० । श्रेष्ठाच्छ्रेष्ठतमाच्चापिपरमात्परमोविभुः । परमर्द्धियुतत्वाच्चपरार्ध्यइतिकीर्तितइतिसारनिर्णये । अतिशयेनपरमर्द्धिगुणःपरमःपराद्ध्यः ।

छांदोग्य

॥ ८ ॥

किंतु ऋद्धिलक्षणगुणविशेषणमिति भावेन परमः परार्द्ध इत्येतद्व्याचष्टे ॥ अतिशयेनेति ॥ परेत्यस्यार्थोतिशयेनेति ॥ परमशब्दस्य तु परमेत्येवानुवादः । अतिशयेन परमर्द्धिगुणो भगवान् परमः परार्द्ध इत्युच्यत इत्यर्थः । ननु परमः परार्द्ध इत्यत्र परमत्वं यद्विद्धिलक्षणगुणविशेषणं तर्हि परमपरार्द्ध इत्येव स्यात् । ननु परमः परार्द्ध इति परमशब्दस्य विभक्त्यंततयानिर्देशः इति चेत् । न । अहमेवेदं सर्वोस्मीति श्रुतौ अजानतामहिमानंतवेदमिति स्मृतौ चेदं त्वस्य सर्वशब्दार्थपूर्णत्वमहिमत्वविशेषणत्वेपीदं शब्दस्य विभक्त्यंततयानिर्देशदर्शनात् ॥ उक्तं च । इदमिति पूर्णत्वविशेषणं । अजानतामहिमानंतवेदमिति वदिति । अथ वा स एष रसानां रसतमः परमः परार्द्ध इत्येकमेव वाक्यं । संभवत्येकावाक्यत्वे वाक्यभेदाश्रयणायोगादिति भावेन तद्व्याक्यं तात्पर्यतो व्याचष्टे ॥ उत्तमेभ्योपीति ॥ रसानामित्यस्यार्थोत्तमेभ्योपीति । रसतमः परमः परार्द्ध इत्यस्यार्थोतिपरमोत्तमोत्तम इति । उत्तमेभ्योपियोतिपरमस्तस्मादपि उत्तमः तस्मादप्युत्तम इत्यर्थः । रसानां रसतमः परमः परार्द्ध इत्युच्यत इति शेषः । ननु रसानामिति षष्ठ्याः कथमुत्तमेभ्य इति पंचम्या व्याख्यानं । रसतमः परमः परार्द्ध इति प्रत्येकं विशेषणत्वप्रतीतिः कथमिति परमोत्तमोत्तम इति व्याख्यानं चेत् यतोरसानां रसतमः परमः परार्द्ध इति वाक्ययोजनामाह ॥ रसानामिति ॥ तथा च रसानामिति षष्ठ्याः सकाशादिति पूरणे पंचम्यर्थस्यैवलाभादुत्तमेभ्य इत्युपपन्नं । रसतमः परमः परार्द्ध इति तु न पृथग्विशेषणं । किंतु परमपरार्द्ध रसतम इत्येकमेव । तस्य चातिपरमोत्तमोत्तम इति व्याख्यानं च युज्यत एवेति भावः । ननु स एष रसानां रसतमः परमः परार्द्ध इत्यत्र वाक्यत्रयमंगीकृत्य रसतमत्वादीनां प्रत्येकं भगवद्विशेषणत्वांगीकारपक्षे विशेषणत्रयोपादानं

भा० । उत्तमेभ्योप्यतिपरमोत्तमोत्तमोरसानां रसतमः परमः परार्द्धः । रसानां सकाशादपि परमपरार्द्ध रसतम इत्यर्थः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

१ । १

॥ ८ ॥

व्यर्थमेकेनैवचारिताथ्यादित्यतआह ॥ प्राणादीनामिति ॥ परमपराध्यैरसतमइत्यस्यातिपरमोत्तमोत्तमइतितात्पर्यतोव्याख्या
नंकृतं । इदानीं परमपराध्यैरसतमइत्यस्याक्षरार्थमाह ॥ भूतेभ्यइत्यादिना ॥ ननुयदिप्राणस्यपरमपरार्द्धैरसतमत्वं तर्हिभगवतः
परमपरार्द्धैरसतमत्वंस्यात् । दीर्घस्यातिशयार्थकत्वात् । ननुपरमपराध्यैरसतमत्वमित्यतआह ॥ अयंत्विति ॥ प्राणस्यापिरसभूताया
अतएवपरमपरार्द्धैरसतमशब्दवाच्यायाइतिशेषः । ननुपरमपराध्यैरसतमशब्देनपरमपरार्द्धैरसतमशब्दवाच्यायारमायाउत्तमत्वं
भगवतःकथंलभ्यते । तद्वाचकपदाभावात् । नचयकारस्योत्तमार्थत्वंकुत्रचिदुपलब्धमित्यतः परार्द्धशब्दंनिर्वक्ति ॥ अस्मादिति ॥
परार्द्धेन परार्द्धेनामकश्रीतत्वेनज्ञेयंहिपरार्ध्यं । यातेर्गत्यर्थात्कर्मणिकप्रत्ययेयकारस्यज्ञेयवाचकत्वात् । अकारलोपोनिर्वचनत्वात् ।
नन्वेवंतर्हिकथंपरार्द्धेभ्योभगवान्स्यात् । परार्द्धेज्ञेयत्वस्यब्रह्मादिसाधारणत्वादित्यतउक्तमस्मादप्यतिशयेनपरमिति । अस्मात्स्व
स्माच्छ्रीतत्वादप्यतिशयेनपरमित्यनेनप्रकारेणपरार्द्धेनज्ञेयमित्यर्थः । ननुयथासरस्वत्याःप्राणःस्वस्मादप्यतिशयेनपरमइतिज्ञेयः
प्राणेनवाश्रीतत्वंयथापरमितिज्ञेयं तथापरार्द्धेनश्रीतत्वेनापिस्वस्मादेतावत्संख्याकगुणविशिष्टत्वेनपरमितिज्ञेयंचेत् भगवतोतिमा
हात्म्यंनलभ्यतइत्यतउक्तमसंख्यागोचरत्वेनेति । असंख्यागोचरत्वेनपरार्द्धेनज्ञेयत्वंजीवराशावप्यस्ति । अतोस्मादप्यतिशयेनेत्यु

भा० । प्राणादीनांभूतादिभ्यःश्रेष्ठत्ववदस्यश्रेष्ठत्वंनभवति । किंतुमहान्विशेषइतिज्ञापयितुंरसानांरसतमइत्यादिबहुविशेषणं । भूतेभ्यःपृथिव्यारसत्वंतेभ्योवैरुणस्यरसतरत्वं
सोमस्यरसतमत्वं रुद्रस्यपरमरसतमत्वं वाचःपरमर्द्धैरसतमत्वं प्राणस्यपरमपरार्द्धैरसतमत्वं । अयंतुभगवान्प्राणादिपरमपरार्द्धैरसतममात्रोभभवति । किंतुप्राणस्यापिरसभूताया
रमायाअपिपरमपरार्द्धैरसतमः । अस्मादप्यतिशयेनपरमित्यसंख्यागोचरत्वेन परार्द्धेनज्ञेयंहिपरार्ध्यं ।

क्तं । यद्यपि परार्द्धे न ज्ञेयत्वमेव शब्दलभ्यं । तथापि योग्यतया न्यस्यलाभः । नन्वेवं परमपरार्द्धरसतमत्वं भगवतः किमर्थं वक्तव्यं । देवतातारतम्यज्ञानपुरःसरं भगवतः सर्वोत्तमत्वकथनार्थमिति चेत् । न । एषां भूतानां पृथिवीरसइत्यादिना सामान्यतया उद्गीथोरसइत्यंतेन तस्योक्तत्वादिति चेत्सत्यं । तदेव संग्रहेणानूद्य प्राणोत्तमरमोत्तमत्वं चात्र कथ्यत इत्यदोषः । ननु यद्येषां भूतानां पृथिवीरसइत्याद्युक्तमेव संग्रहेण परमपरार्द्धरसतमइत्यनेनानूद्यते तर्हि पूर्ववाचकग्रसइति वागपेक्षया ऋच आधिक्यस्योक्तत्वादत्र वाचः परमपररसतमत्वं ऋचः परमपरार्द्धरसतमत्वं प्राणस्य परमपरार्द्धरसतमत्वं परार्द्धे न ज्ञेयस्य भगवतः परमपरार्द्धरसतमत्वमिति प्राणादेव भगवत आधिक्यं लब्धं । नतुरमाया इति चेत् । न । वागृचोरैक्यविवक्षयैवं व्याख्यानात् । अस्तु वा ऋग्रूपायाः सरस्वत्याः वाग्रूपायाः स्वस्या एव पृथक् परत्वं । तथापि रमोत्तमत्वं भगवतः सिद्धयत्येवेत्याह ॥ ऋग्रूपाया इति ॥ ननु पूर्वव्याख्याने रमायाः परमपरार्द्धरसतमत्वमुक्तं । तत्कथं परमपरार्द्धरसतमशब्दवाच्यप्राणोत्तमत्वमनेन लभ्यत इत्यतः परार्द्धशब्दं व्याचष्टे ॥ परस्मादपीति ॥ तस्मिन्नेव पक्षे परार्द्धशब्दार्थपूर्वोक्तं स्मारयति ॥ तेनेति ॥ परार्द्धे न श्रीतत्वेनेत्यर्थः । अस्मादप्यतिशयेन परमितीत्यपि ग्राह्यं । यद्वासंख्याऽगोचरगुणवत्त्वेनेत्यर्थः । न विद्यंते संख्यागोचरा गुणाय स्यासावसंख्यागोचर इति विग्रहाश्रयणात् । एवं चेदं व्याख्यानांतरमिति बोद्धव्यं । ननु द्वितीयपक्षे प्राणस्य परमपरार्द्धरसतमत्वमेव । नतु परमपरार्द्धरसतमत्वमित्युक्तं । किंततः । न ह्येतावता भगवतः

भा० । ऋग्रूपाया वाचः पृथक् परत्वांगीकारेऽपि भूतेभ्यः प्राणस्य परमपरार्द्धरसतमत्वमेव । नतु परमपरार्द्धरसतमत्वं । परस्मादप्यासमंताद्वद्विपरार्द्धे । तेनासंख्यागोचरत्वे न ज्ञेयं परार्द्धं । परार्द्धोत्तमं परार्द्धं । तेनासंख्यागोचरत्वे न ज्ञेयं परार्द्धमित्यतः परार्द्धित्वं श्रियो भवति । श्रियोऽपि परार्द्धो भगवान् ।

परार्द्धशब्दवाच्यस्य रमोत्तमत्वं लब्धमित्यतोलब्धमेवेति भावेन परार्द्धे परार्द्धशब्दार्थमाह ॥ परार्द्धेति ॥ इकारस्येशत्ववाचकत्वेनोत्तमत्वार्थकत्वादिति भावः । परार्द्धोत्तमं परार्द्धीति ततोऽतः परार्द्धित्वं श्रियो भवति । श्रिय एव परार्द्धशब्दवाच्यप्राणोत्तमत्वात् । तेन परार्द्धिनाऽसंख्यातत्वेन ज्ञेयं परार्द्धमित्यतः श्रियोऽपि परार्द्धो भगवानिति योजना । पूर्वमकारलोपोऽत्र त्विकारलोप इति वैलक्षण्यसूचनाय पुनः परार्द्धशब्दव्याख्यानमुपसंहरति ॥ अत इति ॥ इत्युच्यते भगवानिति शेषः ॥ २ ॥ ननु पूर्वपृथिवीसोमवरुण रुद्राणामपि प्रकृतत्वात्तान्विहाय कतमा कतमर्गित्यादिना ऋक् सामोद्गीथमात्रस्वरूपविमर्शकरणे किं निमित्तमित्यत आह ॥ पृथिव्या इति ॥ पृथिव्याः पृथिवीदेवतात्वेनेति शेषः । ननु पृथिव्यादीनां जडपृथिव्यादिदेवतात्वेन प्रसिद्धिः किं लौकिकी वैदिकी वा । नाद्यः तदभावात् । न द्वितीयः ऋगादिस्वरूपस्यापिश्रुत्यादिसिद्धत्वेन तद्विमर्शस्याप्यकर्तव्यत्वापातादित्यतो हेतुंतरमाह ॥ तज्ज्ञानस्येति ॥ ऋगादिज्ञानस्येत्यर्थः । विशिष्टफलं येन तद्विशिष्टफलं । ऋगादीनामेव विमर्शः क्रियत इति संबंधः । पृथिव्यादिज्ञानस्य विशिष्टफलसाधनत्वाभावेऽपि तत्स्वरूपस्याप्रसिद्धत्वेन तद्विमर्शः कर्तव्य एवेति प्राचीनहेतूपन्यासः । यदि ऋगादिज्ञानस्य विशिष्टफलसाधनत्वात्तद्विमर्शः कर्तव्यस्तर्हि वाचो ज्ञानस्यापि विशिष्टफलसाधनत्वात्तद्विमर्शोऽपि कर्तव्य इत्यत आह ॥ वाचश्चेति ॥ चशब्दस्तु शब्दार्थः । तर्ह्युक्तन्यायेन ऋगादिविमर्शोऽपि न कार्यः स्यादित्यत उक्तं वागृचोरिति । वागेवर्गिति वागृचोरैक्यस्योक्तत्वात्

भा० । अतोरसानां रसतमः परमः परार्द्धः ॥ २ ॥ पृथिव्याः सोमवरुणयोश्चौषधदेवतात्वेन रुद्रस्य चर्लिगदेवतात्वेन प्रसिद्धेः ऋगादीनामेव विमर्शः क्रियते कतमा कतमर्गित्यादिना । तज्ज्ञानस्य विशिष्टफलत्वाच्च । वाचश्च सरस्वतीत्वेन प्रसिद्धेर्वागृचोरैक्याच्च न विमर्शः कृतः ।

छांदोग्य

॥१०॥

दितिभावः । तथाचऋग्विमर्शेवाग्विमर्शोपिकृतएवेतिभावः । ऐक्येपिरूपांतरस्याप्रसिद्धत्वेतद्विमर्शःकर्तव्यएवेतिप्राचीनहेतूप
न्यासः । नन्वेतदयुक्तं । पूर्ववाचऋग्रसइतिवागपेक्षयाऋचोरसत्वमुक्तं । इदानींतयोरैक्यमुच्यते । तत्कथमुपपन्नं । नहिस्वस्मा
त्त्वस्यश्रैष्ठ्यंभवतीत्यतआह ॥ विशेषादिति ॥ वाक्सरस्वती । विशेषेणप्राणसंयुक्तत्वंकथंऋक्शब्दलब्धमित्यतआह ॥
ऋगताविति ॥ धातोर्धातुव्याख्यानादित्यर्थः । ऋक्शब्दप्रवृत्तिनिमित्तंहिऋक्त्वमेव । ऋक्त्वंचगतत्वं । ऋगतावितिधातोः ।
गतत्वंचात्रसंयुक्तत्वमेव । कारणशब्देनकार्योपलक्षणात् । संयुक्तत्वंचयोग्यतयाप्राणेनैव । रूपांतरादतिशयलाभायविशेषादित्य
पियोग्यतयालब्धं । तेनविशेषात्प्राणसंयुक्तत्वंऋक्शब्दलब्धमित्यतिभावः । प्रकारांतरेणसरस्वत्याऋक्शब्दाभिधेयत्वमुपपादय
ति॥ सर्गाभिमानिनीति । अभिमान्यभिमन्यमानयोरेकशब्दत्वस्यमहतश्चतुर्मुखादित्यादौदृष्टत्वादितिभावः । अस्त्वेवंप्राणसं
युक्तावागृक्शब्दाभिधा । तथापिकथंतस्याःस्वस्याएवोत्तमत्वमुच्यतइत्यतआह ॥ विशेषेति ॥ तथाचावस्थाविशेषमादायैक
स्याएवतस्याःस्वापेक्षयारसत्वोक्तिरुपपन्नेतिभावः । अतएवोरुस्थलाश्रितयज्ञनाम्न्यालक्ष्म्याभगवद्रतियोगस्थादक्षिणाख्यापि
सैवविशिष्टेत्युच्यते । यज्ञाख्यासैवविष्णोस्तुयातूरस्थलमाश्रिता । हरिणारितियोगस्थादक्षिणाख्यापिसैवतु । उत्तरोत्तरतःसापि
विशिष्टादक्षिणासुखइत्यादौ । नन्वस्याएकत्वेवाचऋग्रसइतिभेदोक्तिरयुक्ता । भेदेचवागेवर्गित्यभेदोक्तिरनुपपन्नेत्याशंकाप्येवं

भा० । विशेषात्प्राणसंयुक्तावागृगित्यभिधीयते । ऋगतावितिधातोर्हिऋक्त्वंसर्गाभिमानिनी । विशेषसंयोगहीनायदासावैसरस्वती । तदास्याअवरासैवप्राणसंयोगिनीमता ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

१ । १

॥१०॥

सतिनिरस्तेतिभावेनाह ॥ प्राणयोगेति ॥ यस्मात्सैषैकातत्तस्माद्वागेवर्गिति श्रुतावभेदेन प्रोक्ता । यस्माच्चसैषैकापि प्राणयोगवि
योगाभ्यांभिद्यते । तत्तस्मात्वाचक्रग्रसइतिभेदेन प्रोक्तेतियोज्यं । अनेनवागेवर्गितिवाक्यव्याख्यानमपिलब्धं । इदानींप्रा
णःसामेतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ प्राणइति ॥ ओमित्येतदक्षरमुद्गीथइतिवाक्यंप्रणवपरमितिप्रतीतिनिरासायव्याचक्षाणस्तावद
क्षरशब्दार्थमाह ॥ अक्षयादिति ॥ अक्षेत्यस्यार्थोक्षयादिति । एतेननजुपपदात्क्षैक्षयइत्यस्माद्धातोरातोनुपसर्गेकइति
कप्रत्ययइत्युक्तंभवति । रइत्यस्यार्थोरतिरूपत्वादिति । रमुक्तीडायामित्यस्माद्भुङ् । अक्षश्चासौरश्चेत्यक्षरः । तस्यैवार्थोतरमा
ह ॥ अक्षेष्ण्विति ॥ इंद्रियेष्वित्यर्थः । ओमित्यस्यार्थमाह ॥ ओमितीति ॥ नन्वोमित्येतदक्षरमित्यत्रेतिशब्दबला
त्ओंकाराख्यःशब्दोलभ्यते । अर्थप्रकरणेपठितस्येतिशब्दस्यशब्दपदार्थकत्वव्यवस्थापकत्वात् । अन्यथातद्वैयर्थ्यस्यादित्य
तआह ॥ इतिशब्दइति ॥ इतिशब्दार्थस्योंकारार्थेनान्वयंदर्शयति ॥ एवमिति ॥ एवमित्यनेनेतिशब्दस्यप्रकृतपरामर्श
कत्वमप्यर्थइत्यभिप्रेत्यइतिओमित्यन्वयउक्तइत्यपिज्ञातव्यं । एतच्छब्दार्थमाह ॥ एतदिति ॥ उद्गीथशब्दार्थमाह ॥ उ
द्गीयमानइति ॥ उच्चत्वेनगीतउद्गीतःउद्गीतएवोद्गीथः ॥ ३ ॥ तद्वाएतदनुज्ञाक्षरंयद्विकिंचानुजानात्योमित्येवतदाहेतिवाक्य
मसंगतिपरिहारायव्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ ओनाम्नोभगवद्वाचकत्वादेवेत्यर्थः । एतत्परामर्शसौकर्यायैवश्रुतिक्रमोल्लंघनं ।

भा० । प्राणयोगवियोगाभ्यांसैषैकापिविभिद्यते । वागेवर्कच्छ्रुतौप्रोक्ताप्राणःसामेतिकीर्तितः । अक्षयाद्रतिरूपत्वादक्षेपुर्मणादपि । अक्षरंभगवान्विष्णुरोमित्युच्चत्वहेतुतः ।
इतिशब्दोन्यथाभावनिवृत्त्यर्थउदाहृतः । एवमत्युच्चएवासौसर्वदैतद्गृदिस्थितः । उद्गीयमानउद्गीथोभगवान्पुरुषोत्तमः ॥ ३ ॥ तस्मादोमिस्त्रुज्ञानंकुर्वत्येतेजनास्सदा ।

नन्वोमित्यनुज्ञानेनकथमोकारस्यभगवद्वाचकत्वसिद्धिरित्यतआह ॥ त्वदुक्तमिति ॥ कुर्यादेवेतिसंबंधः । तस्मादोशब्दोभगवद्वाचकइतिशेषः । तथाचतद्वाइतिवाक्यमोकारस्यभगवद्वाचकत्वसमर्थनायप्रवृत्तमितिनसंगतमितिभावः । कथंतर्ह्यधुनातनैर्नोक्ताभिप्रायतःशशब्दःप्रयुज्यतइत्यतआह ॥ तदेतदिति ॥ एषोएवसमृद्धिर्यदनुज्ञेतिवाक्यंव्याख्यातुंतावत्तात्पर्यमाह ॥ ओमित्ययमिति ॥ शब्दइतिशेषः ॥ तत्रहेतुमाह ॥ समृद्धिरिति ॥ समृद्धेरोंशब्दवाच्यत्वंकुतइत्यतआह ॥ समृद्धइति ॥ अथवेतिप्राचीनानुज्ञाभिप्रायकथनात्पक्षांतरद्योतकः । हियस्मादयंतेकामःसमृद्धोभवत्वित्यभिप्रायेणानुज्ञाभवेत् । अनुज्ञाचोकारइत्युक्तं । अतःॐशब्दोहरेःसमृद्धिवाचीईरितःस्यादित्यर्थः । नन्वनुज्ञायाःउक्ताभिप्रायकत्वेॐशब्दःसमृद्धिमात्रवाचीस्यात् । नतुहरिसमृद्धिवाची । तत्कथंहरेःसमृद्धिवाचीस्यादित्युक्तमित्यतोनुज्ञायाअभिप्रायांतरमाह ॥ इतिवेति ॥ यतोहरिस्तवसमृद्धिदइतिवाऽनुज्ञादीयते अतोहरेःसमृद्धिवाचीॐशब्दइत्यन्वयः । ॐशब्दस्यसमृद्धिमात्रवाचकत्वेपूर्वोक्तोहेतुः । हरिसमृद्धिवाचकत्वेत्वयंहेतुरितिभावः ॥ ६ ॥ एवंतद्वाएतदनुज्ञाक्षरमितिवाक्यंपरामर्शसौकर्यायपूर्वव्याख्यायेदानींतदेतन्मिथुनमोमित्येतस्मिन्नक्षरेसंसृज्यतइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ वाक्प्राणाविति ॥ चापिशब्दौवाक्प्राणश्चेतिवाक्प्राणावितिपरस्परसमुच्चया

भा० । त्वदुक्तं तत्तथा कुर्याद्भगवानेव केशवः । इत्यभिप्रायतः शब्दः प्रवृत्तस्सपुरातनैः । तदेतदज्ञैस्तु जनैस्त्वानुज्ञेति प्रदीयते । ओमित्ययं पूर्णवाची समृद्धिर्ह्योमितीरिता । समृद्धस्तेहिकामोयमित्यनुज्ञाया भवेत् । अतस्समृद्धिवाचीस्याद्वेरोंशब्दईरितः । इतिवादीयतेनुज्ञाहरिस्तवसमृद्धिदः ॥ ६ ॥ वाक्प्राणौदंपतीचापिसंसृज्येतेजनादने । मुक्तौतुतप्रसादेनसंसृज्येतततःपरे । तद्वागैवसाक्षात्प्राणस्संसृज्यतेहरौ ॥ ४ ॥

वेदेशी०
भाष्यार्थः
१।१

॥ ११ ॥

थौ । अतएवश्रुतौवाक्प्राणश्चेत्युक्तं । यद्वाअपिशब्दःकैमुत्यर्थः । यदाऽतिशयितमाहात्म्यविशिष्टवाक्प्राणप्राप्योजनार्दनस्तदातन्माहात्म्यंकिंवक्तव्यमिति । चशब्दोऋक्सामसमुच्चयार्थः । अतएवश्रुतौतद्वाएतन्मिथुनंयद्वाक्प्राणश्चऋक्सामचेत्युक्तं । तुशब्दोविशेषार्थः । ननुसर्वेपिमुक्तौभगवतिसंसृज्यंते । अतःकोविशेषइत्यतआह ॥ तत्प्रसादेनेति ॥ तयोःप्रसादेनेत्यर्थः । तुशब्दोऽवधारणार्थः । साक्षादेवभगवदन्याधिकारिप्रसादमन्यद्भारंचानपेक्ष्येत्यर्थः । वाक्प्राणयोःप्रकृतयोरप्यत्रप्राणमात्रग्रहणेनवाक्प्राणद्वारेतिगम्यते ॥ ४ ॥ तेनेयंत्रयीविद्यावर्ततइतिवाक्यं तच्छब्दपरामृश्यंदर्शयन्व्याचष्टे ॥ तेनैवेति ॥ तेनैवप्रणवार्थभूतेनैवविष्णुनास्वप्रतिपाद्यभूतेनेयंत्रयीविद्याप्रवर्ततइत्यनेनप्रणवार्थएवसर्ववेदार्थइत्युक्तंभवति । प्राचीनप्रणवंव्याख्यानसमुच्चयार्थश्चशब्दः । प्रणवार्थएवसर्ववेदार्थइत्युक्तमुपपादयितुंप्रवृत्तमोमित्याश्रावयति ओमितिशंसति ओमित्युद्गायतीतिवाक्यत्रयंव्याचष्टे ॥ ओमित्युक्त्वेति ॥ सर्वैर्मन्त्रैराश्रावणादिमन्त्रैः । एतस्यैवाक्षरस्यापचित्याइत्येतद्व्याचष्टे ॥ ॐनामकस्येति ॥ महिम्नारसेनतेनोभौकुरुतइत्यादिव्याचष्टे ॥ महिम्नेति ॥ विष्णुनैवेतिसंबंधः ॥ ७ ॥ नानातुविद्याचाविद्याचेत्युक्तंवलक्षण्यफलकृतमितिभावेनप्रवृत्तस्ययदेवविद्ययेतिवाक्यस्यव्यावर्त्यप्रदर्शनपूर्वकतात्पर्यमाह ॥ नाज्ञस्येति ॥ तुशब्दएवार्थः । ज्ञस्यैवेतिसंबंधः । ननूपनिषदोविद्याजनकत्वात्कथमुपनिषदाविद्ययेतिसामानाधिकरण्यमित्यतउपनिषच्छब्दार्थ

भा० । तेनैवविष्णुनेयंत्रयीविद्याप्रवर्तते । ओमित्युक्त्वाहितव्याख्यासर्वैर्मन्त्रैःप्रवर्तते । ओनामकस्यपूजार्थंविष्णोरेवसदैवहि । महिम्नासारभूतेनविष्णुनाज्ञोऽज्ञएवच । कुरुतःकर्म ॥ ७ ॥ नाज्ञस्यमुक्तिज्ञस्यभवेत्तुसा ।

छांदोग्य

॥ १२ ॥

माह ॥ स्वयोग्यमिति ॥ तस्यज्ञस्य । अत्रस्वयोग्यमित्येवोपनिषच्छब्दार्थः । उपनिषदतीत्युपनिषदितिव्युत्पत्तेः । परिज्ञानमिति विद्याशब्दार्थानुवादः । अन्यथापुनरपिसामानाधिकरण्यानुपपत्तेः । अतएवोक्तं कर्मनिर्णयटीकायां । उपनिषदतीत्युपनिषत् । योग्येति ॥ इतिखल्वेतस्यैवाक्षरस्योपव्याख्यानं भवतीति वाक्येऽक्षरशब्दस्य प्रणववाचकत्वावश्यंभावात्पूर्वत्रापिसर्वत्रतस्य प्रणवपरत्वमेव युक्तं न तु भगवत्परत्वमित्यतस्तद्यथावद्वाचष्टे ॥ अक्षरमिति ॥ तस्य विष्णोरुपसमीपे वर्तमानः प्रणवः । असाधारण्येन तद्वाचकतया तत्प्रीतिविषयत्वात् । वागृचोरैक्याविवक्षापक्षे परर्द्धपरार्द्धपरार्द्धिपरार्ध्यमिति च तस्यः कक्ष्या निरूपिताः । तत्राप्रतीत्या परर्धादिशब्दार्थमाह ॥ परर्द्धमिति ॥ तस्मिन्नेव पक्षे परार्द्धो वायुः परार्द्धिनी श्रीः परार्ध्यो भगवानित्युक्तमपि प्रमाणेन द्रढयति ॥ परत इति ॥ वायुरेवेति संबंधः ॥ ८ ॥ ततश्चायं खंडार्थः ॥ ओमिति नाम कमक्षरं न क्षीयत इत्यक्षं रतिरूपत्वाद्रं अक्षं च तद्रं चेत्यक्षरं अक्षेष्विन्द्रियेषुरमणाद्वाऽक्षरं एतत्सर्वसन्निहितत्वादेतन्नामकं । उद्गीथं उच्चत्वादुत् गीतत्वाद्गीः सर्वस्थानत्वात्थः उच्चासौ गीश्चासौ थश्चेत्युद्गीथस्तमुद्गीथं भगवंतमुपासीत । भगवँ नाम कत्वं कुत इत्यतस्तत्समर्थयते ॥ ओमिति ह्युद्गायतीति ॥ हियस्माद्भगवंतमुद्दिश्योद्गातो मित्युच्चार्योद्गायति उद्गानं करोति । तस्मादँ नाम कत्वं भगवतः सिद्धं । अन्यथाऽसंगतेरिति भावः । न केवलम

भा० । स्वयोग्यं तु परिज्ञानं यत्तस्योपनिषत्स्मृतं । अक्षरं भगवान्विष्णुस्तस्योपप्रणवः स्मृतः । उपव्याख्या तु तद्व्याख्येत्येवमाह श्रुतिः परेति तार्तीये । परर्द्धं परमादुच्चं परर्द्धं तु ततोधिकं । ततोधिकं परार्द्धि स्यात्परार्ध्यमिति तत्परं । परतः परमाच्चैव परार्द्धो वायुरीरितः । परार्द्धिनी श्रीरुद्दिष्टा परार्ध्यो भगवान्हरिरिति शब्दनिर्णये ॥ ८ ॥

उप० । ओमित्येतदक्षरमुद्गीथमुपासीतो मिति ह्युद्गायति तस्योपव्याख्यानं ॥ १ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

१ । १

॥ १२ ॥

SGDF

Sri Gargi Mahavidyalaya Digital Foundation

श्वकर्णादिशब्दवद्गूढिमात्रप्रवृत्तौकारवाच्यंभगवंतमुपासीतकिंतुॐकारार्थगुणविशिष्टतयेतिभावेनभगवद्वाचकोकारव्याख्यानंप्र
 तिजानीते ॥ तस्येति ॥ तस्याक्षरस्योद्गीथस्यविष्णोरुपसमीपेवर्तमानोयःप्रणवस्तस्यव्याख्यानंक्रियतइत्यर्थः । तस्यप्रणवस्योपपन्नं
 व्याख्यानंक्रियतइत्यर्थःइत्यप्याहुः ॥ १॥ तत्रतावदधिकोच्चत्वेनप्रमितत्वमोकारार्थइतिभावेनदेवतातारतम्यज्ञानपूर्वभगवदधिको
 च्चत्वज्ञानस्यैवमोक्षहेतुत्वेनदेवतातारतम्योक्तिपूर्वभगवतअधिकोच्चत्वमाह ॥ एषांभूतानामित्यादिना ॥ एषांप्रसिद्धानांसर्वेषां
 भूतानामृभवादीनांसकाशात्पृथिवीपृथिव्यभिमानिदेवता । रसःसर्वगुणैर्वरा । पृथिव्याःसकाशादापस्तदभिमानिवरुणोरसः । अ
 पांवरुणस्यसकाशादोषधयओषधिदेवतासोमोरसः । ओषधीनांसोमस्यसकाशात्पुरुषःपौंस्यदेवतारुद्रोरसः । पुरुषस्यरुद्रस्यसका
 शात् वाक्वेदाभिमानिनीसरस्वतीरसः । वाचःसरस्वत्याःसकाशात्ऋक्ूरसः ऋङ्नाम्नीसैवश्रेष्ठा । ऋचःसकाशात्सामरसःसामदेव
 तामुख्यवायुःश्रेष्ठः । साम्नःसकाशादुद्गीथोरसःनारायणःश्रेष्ठः । सामादीनांभूतादिभ्यःश्रेष्ठत्ववदस्योद्गीथस्यश्रेष्ठत्वंनभवति । किं
 तुमहान्विशेषइतिज्ञापयितुमाह ॥ सएषइति ॥ अष्टमःपृथिव्यपेक्षयाष्टमत्वेनोक्तोयउद्गीथःसएषरसानांश्रेष्ठानांपृथिव्यादीनांस
 काशाद्रसतमःश्रेष्ठतमःपरमश्रेष्ठादपिश्रेष्ठतमाच्चयत्परमंतस्मादुत्तमइत्यर्थः । परार्द्धःअतिशयेनपरार्द्धियुतत्वात्परार्द्धइत्यर्थः । यद्वा
 सएषपरमःपरार्द्धःअतिशयेनपरमार्द्धिगुणइत्यर्थः । अथवानकेवलमुद्गीथस्यसाम्नएवोत्तमत्वं । किंतुसामोत्तमरमोत्तमत्वंचेति

उप० । एषांभूतानांपृथिवीरसःपृथिव्याआपोरसोपामोषधयोरसओषधीनांपुरुषोरसःपुरुषस्यवाग्रसोवाचऋक्प्रसऋक्चस्सामरसस्साम्नउद्गीथोरसस्तस्यएषरसानांरसतमःपरमःपरार्द्धयो
 ष्मोयउद्गीथः ॥ २ ॥

भावेनपूर्वोक्तसंग्रहेणानूद्यरमोत्तमत्वमाह ॥ सएषइति ॥ योष्टमउद्गीथःसएषरसानांसकाशात्रसतमःपरमःपरार्ध्यःपरमपरा
र्ध्यरसतमइत्यर्थः। अत्रायंविवेकः। वक्ष्यमाणरीत्यायदिवागृचोरैक्यविवक्षातदाभूतेभ्यःपृथिव्यारसत्वंतेभ्योवरुणस्यरसतरत्वं सोम
स्यरसतमत्वं रुद्रस्यपरमरसतमत्वं वाचःपरमपररसतमत्वं साम्नःपरमपरर्द्धरसतमत्वं रमायाःपरमपरार्द्धरसतमत्वं उद्गीथस्यपरमप
रार्ध्यरसतमत्वं। यदिचक्रग्रूपायाःवाचःपृथक्परत्वविवक्षातदा ऋचःपरमपरर्द्धरसतमत्वं साम्नःपरमपरार्द्धरसतमत्वं रमायाः
परमपरार्द्धरसतमत्वं उद्गीथस्यपरमपरार्ध्यरसतमत्वमिति ॥ २ ॥ पृथिव्याःपृथिवीदेवतात्वेन सोमवरुणयोश्चौषध्यन्देवतात्वे
न रुद्रस्यचलिंगदेवतात्वेन वाचश्चसरस्वतीत्वेनप्रसिद्धेः पृथिव्यादिविमर्शस्याकर्तव्यत्वाद्वादिज्ञानस्यविशिष्टफलसाधनत्वाच्च
ऋगादीनामेवविमर्शःक्रियते ॥ कतमाकतमर्गित्यादिना ॥ ऋक्कतमा का। सामकतमत् किं। उद्गीथः कतमः कः। इतिविमृष्टं
भवति विमर्शःकृतोभवति। कतमेत्यादिरुक्तिःकुतूहलनिमित्ता। क्रमेणोत्तरमाह ॥ वागेवर्गित्यादिना ॥ वागेवपूर्वपुरुषसारत्वेनो
क्तासर्ववेदाभिमानिनीसरस्वत्येवर्गित्यर्थः। अतएव नवाचोविमर्शःकृतः। नचैवंपूर्ववाचःऋग्रसइत्युक्तिरनुपपन्नेतिवाच्यं। सरस्वती
ह्यनेकरूपा। तत्रैकरूपंसर्ववेदाभिमानिप्राणसंयोगविशेषहीनं च। अपरंतुऋगभिमानिप्राणसंयोगविशेषयुक्तं च। सर्ववागभिमानिप्राणसं
योगविशेषरहिताद्रूपाद्वागभिमानिप्राणसंयोगविशेषविशिष्टरूपस्यस्वरूपोत्तमत्वाभावेपिअवस्थाविशेषमादायरसत्वोक्तिः। वेदात्म
करमारूपापेक्षयाभगवदंकस्थयज्ञाभिमानिरमारूपस्यधन्याश्चर्यत्वोक्तिवदित्यवधेयं। प्राणो मुख्यप्राणः। साम सर्वभूतेषुसमत्वात्।

उप०। कतमाकतमर्कतमत्कतमत्सामकतमःकतमउद्गीथइतिविमृष्टंभवति। वागेवर्कप्राणःसामोमित्येतदक्षरमुद्गीथः ॥ ३ ॥

सामदेवतात्वाच्च। ॐ उच्चत्वादिना ॐ नामकं। इतिशब्दोन्यथाभावनिवृत्त्यर्थः। सर्वदाप्यत्युच्चएवेति। यद्वा इतिओमित्यन्वयः। पू
र्वोक्तप्रकारेणेत्यर्थः। एतत्एतन्नामकमक्षरंयत्प्रागभिहितंसएवोद्गीथइत्यर्थः ॥ ३ ॥ ननूद्गीथाख्यस्यभगवतःऋक्सामनामकाभ्यांस
रस्वतीप्राणाभ्यामुत्तमत्वमुक्तं। तत्कथं। तयोरतिमाहात्म्यवत्त्वेनश्रुत्यादिप्रसिद्धत्वादितिचेत्। न। तदपेक्षयापिभगवतोतिमाहात्म्य
वत्त्वेनतदुपपत्तेरितिभावेनतयोर्मुक्तौभगवदाश्रितत्वंवक्तुमाह ॥ तद्वाइति॥ तदेतन्मिथुनं वै किंतत्। वाक्चप्राणश्चऋक्चसामचेति
यत्। इतरेतरयोगेचशब्दाः। किंततइत्यतआह ॥ तदेतदिति ॥ तदेतन्मिथुनमोमितिनामकेएतस्मिन्नक्षरेभगवतिसंसृज्यते।
मुक्तावितिशेषः। सायुज्यलक्षणांमुक्तिंप्राप्नोतीतिभावः॥ ४ ॥ कोविशेषस्तत्रेत्यतआह ॥ यदावाइति॥ यदामिथुनौवाक्प्राणादिरूपौ
दंपतीसमागच्छतउद्गीथेसंसृज्येयातांतादातावन्योन्यस्यकाममभिलषितमापयतोहवैप्राप्नुतइतिप्रसिद्धमित्यर्थः। उक्तीत्याभगवदुपा
सकस्यफलमाह ॥ आपयितेति ॥ योऽधिकारीएतत्वाक्प्राणादिरूपंमिथुनमेवंमुक्तौभगवदाश्रितत्वादिनाविद्वानक्षरमुद्गीथमेवमु
क्तीत्यातदुत्तमत्वेनोपास्तेसकामानांकाभ्यानामापयिताप्रापयिताप्राप्ताहवैप्रसिद्धमित्यर्थः॥ ५ ॥ भगवत ॐ नामकत्वेओमितिह्युदाय
तीतिपूर्वयुक्तिरुक्ता। इदानींयुक्त्यंतरेणापितत्समर्थयते ॥ तद्वाइति ॥ तदेतदोकाररूपमनुज्ञाक्षरमनुज्ञाप्रदमक्षरं वै। कुतः। हिय

उप०। तद्वाएतन्मिथुनंयद्वाक्चप्राणश्चऋक्चसामचतदेतन्मिथुनमोमित्येतस्मिन्नक्षरेसंसृज्यते ॥ ४ ॥ यदावैमिथुनौसमागच्छतआपयतोवैतावन्योन्यस्यकाममापयिताहवै
कामानांभवतियएतदेवंविद्वानक्षरमुद्गीथमुपास्ते ॥ ५ ॥ तद्वाएतदनुज्ञाक्षरंयद्विकिंचानुजानात्योमित्येतदहैषोएवसमृद्धिर्यदनुज्ञा समर्द्धयिताहवैकामानांभवतियएतदेवंविद्वान
क्षरमुद्गीथमुपास्ते ॥ ६ ॥

छांदोग्य

॥ १४ ॥

स्माज्जनो यत्तदा । किंचकिंचिदनुजानातिअनुज्ञानं करोति तत्तदा ओमित्येवाह तस्मादेव तदनुज्ञाक्षरमिति संबंधः । भगवास्त्वदुक्तं तत्तथा कुर्यादित्यभिप्रायतोऽनुज्ञाप्रदातुं हि ज्ञानिभिरोमित्युच्यते । तत्रोंकारस्य भगवद्वाचकत्वाभावे उक्ताभिप्रायेणानुज्ञाप्रदाना योमित्युच्चारणं न स्यादिति भावः । पूर्वमोंकारस्याधिकोच्चत्वेन प्रमितत्वमर्थ इत्यभिप्रेत्याधिकोच्चत्वं समर्थितं । इदानीं भगवतः पूर्णत्वं चोंकारार्थ इति भावेनाह ॥ एषो एवेति ॥ ओमित्यंशब्दः पूर्णत्ववाची । समृद्धिवाचकत्वात् । तदेव कुतः । ॐकारस्तावदनुज्ञाक्षरमित्युक्तं किंततः यदनुज्ञा यानुज्ञा एषैव समृद्धिर्वा । अयं ते कामः समृद्ध इति भावेनैवानुज्ञाप्रदानात् । अतः ॐकारः समृद्धिवाचक इत्यर्थः । नन्वोंकारस्य पूर्णत्ववाचकत्वेऽपि भगवत्पूर्णत्ववाचित्वं कुत इति चेत् । न । भगवत्समृद्धिवाचकत्वादेव । तदेव कुतः । ॐकारो ह्यनुज्ञाक्षरमित्युक्तं । यदनुज्ञा एषैव भगवतः समृद्धिर्वा भगवांस्तव समृद्धिर्दइति भावेनैवानुज्ञाप्रदानात् । अतो भगवत्समृद्धिवाच्योऽंकार इत्यर्थः । एवमुपासकस्य फलमाह ॥ समर्धयितेति ॥ योधिकारी एतत्पूर्वप्रकृत भगवत्स्वरूपमेवं समृद्धत्वं निमित्तको नाम कत्वेन विद्वानक्षरमुद्गीथं भगवंतमुपास्ते समुक्तस्सन् कामानां काम्यानां समर्धयिता समृद्धिकारको भवति ह वै ॥ ६ ॥ सर्ववेदार्थोऽप्योंकारार्थ इति भावेनाह ॥ तेनेति ॥ तेनोंकारप्रतिपाद्येन विष्णुना स्वप्रतिपाद्यभूतेनेयं त्रयीविद्या वर्तते प्रवर्तते । वेदप्रतिपाद्यस्यैवोंकारप्रतिपाद्यत्वं कुत इत्यतः ॐकारव्याख्यानत्वात् सर्ववेदस्येति भावेनाह ॥ ॐमितीति ॥ अध्वर्युरोमित्युच्चार्याश्रावयति आश्रावमंत्रं पठति । तथा होतोमित्युच्चार्योऽंशं सति शंसनमंत्रं पठति । तथोद्गातोमित्युच्चार्योऽंशं सति उद्गानमंत्रं पठति ।

उप० । तेनेयं त्रयीविद्या वर्तते ओमित्याश्रावयत्योमिति शस्योमित्युद्गायत्येतस्यैवाक्षरस्यापचित्यैमद्विभारसेन तेनोभौकुरुतोयश्चैतदेव वेदयश्च न वेद ॥ ७ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

१ । १

॥ १४ ॥

तेनतेषांमंत्राणामोकारव्याख्यानरूपत्वमवगम्यतइतिभावः । अध्वर्वादिरोमित्युच्चार्याश्रावादिमंत्रंकिमर्थपठतीत्यतआह ॥ ए
तस्येति ॥ एतस्यैवाक्षरस्योनामकस्यविष्णोरपचित्यैपूजार्थ । एवमधिकोच्चत्वंपूर्णत्वंसर्ववेदार्थश्चप्रणवार्थइत्युक्तं । इदानीं
तदनुवादेनार्थांतरमाह ॥ महिम्नेति ॥ महिम्नापूर्णेनरसेनाधिकोच्चेनतेनसर्ववेदप्रसिद्धेनोनामकेनभगवताप्रेरितानुभौकर्मकु
रुतः । तौकौ । यश्चैतत् भगवत्स्वरूपमेवमुक्तरीत्यावेदयश्चनवेदतावुभावितिपूर्वेणसंबंधः ॥ ७ ॥ सर्वोपिकर्मकुरुतइत्यनु
क्त्वाज्ञान्यज्ञानिविभागोक्तिःकिमर्थेत्यतस्तत्रावांतरवैलक्षण्यज्ञापनार्थेतिभावेनज्ञान्यज्ञानिनोःकुतोवैलक्षण्यमित्यतोज्ञानाज्ञान
योरेववैलक्षण्यादितिभावेनाह ॥ नानात्विति ॥ विद्याचाविद्याच परस्परयोगेचशब्दौ तुविशेषेण नानाविलक्षणे । कुतः
फलवैलक्षण्यादित्याह ॥ यदेवेति ॥ श्रद्धयाश्रद्धायुक्तयाउपनिषदाउपनिषीदतीत्युपनिषत् योग्यया । विद्ययाज्ञानेनैवयत्कर्मक
रोतितदेववीर्यवत्तरमनंतफलसाधनंभवति । अत्रविद्याशब्दस्यापरोक्षज्ञानपरत्वेमोक्षगतानंदातिशयसाधनंभवतीत्यर्थः । प
रोक्षज्ञानपरत्वेत्वपरोक्षज्ञानद्वारामोक्षसाधनंभवतीत्यर्थः । अविद्ययायत्करोतिनतदेवमितिभावः । एवंकृतमोकारव्याख्यान
मुपसंहरति ॥ इतीति ॥ इतिपूर्वोक्तप्रकारेणैतस्यैवपूर्वोक्तस्यैवाक्षरस्याक्षरनामकस्यभगवतउपसमीपेवर्त्तमानस्यप्रणवस्यव्या
ख्यानंभवतीत्यर्थः । अत्रकेचिदध्यापकाः अथहयएवायंमुख्यप्राणस्तमुद्गीथमुपासीततस्येतैःप्राणैरुपव्याख्यानंभवतीतिपठंति ।

उप० । नानातुविद्याचाविद्याचदेवविद्ययाकरोतिश्रद्धयोपनिषदातदेववीर्यवत्तरंभवतीतिखल्वेतस्यैवाक्षरस्योपव्याख्यानंभवति । अथहयएवायंमुख्यप्राणस्तमुद्गीथमुपा
सीततस्येतैःप्राणैरुपव्याख्यानंभवति ॥ ८ ॥ प्रथमःखंडः ॥ १ ॥

SGDF

Sri Gargi Bhairavi Digital Foundation

तस्यायमर्थः । अथप्रणवाख्यस्यभगवतःउपास्तिकथनानंतरंतदुपास्त्यधिष्ठानमुच्यतइतिशेषः । यएवायंप्रमाणसिद्धोमुख्य प्राणस्तंतत्रोद्गीथंभगवंतमुपासीत । कोविशेषस्तस्य । येनतत्रैवभगवदुपास्तिःकर्तव्येत्यतआह ॥ तस्येति ॥ तस्यमुख्य प्राणस्येतैःप्राणैर्नासिक्यप्राणादिभिरुपव्याख्यानमुपपन्नंविशिष्टतयाकथनंभवतीति ॥ ८ ॥ प्रथमःखंडः ॥ १ ॥ तात्पर्या प्रतीतेरुत्तरखंडमवतारयति ॥ उद्गीथाख्यस्येति ॥ ओमित्येतदक्षरमुद्गीथमुपासीतेत्युद्गीथाख्यस्यविष्णोरुपास्तिःकर्तव्येत्युक्तं । तत्रनतावत्केवलस्यविष्णोरुपास्तिःकर्तुंयुक्ता । सर्वेषांतदनधिकारात् । किंतुक्वचित्प्रतिमायां । तत्रापिनसाधारणप्रतिमायांतदुपास्तिर्युक्ता । फलाधिक्याभावात् । किंतुविशिष्टायामेव । अतःसाकेत्याशंकायामिदमाहेतिभावः । वायुरेवाधिकारिवर्गइतिशेषः । किंततइत्यतउक्तमतइति । वायोःसर्वलोकाधारत्वेनतदाश्रितेतरपदार्थसाधारण्यव्यावर्तनायततोऽप्युत्तमत्वेनेत्युक्तंदर्शयति देवासुराइतिखंडेन वेदपुरुषइतिशेषः । विष्णोर्विशिष्टप्रतिमावायुरेवेत्यत्रप्रमाणआह ॥ वायाविति ॥ सूर्योन्निर्ब्राह्मणोगावोवैष्णवःखंमरुज्जलं । भूरात्मासर्वभूतानिभद्रपूजापदानिमइतिपूर्ववाक्येमरुतोभगवत्पूजास्थानत्वमुक्त्वातत्प्रकारोवायावित्यनेनोच्यते । वायौमुख्यधिया वायोःसर्वोत्तमज्ञानेन । मांयजेतेतिपूर्वेणान्वयः । यदिवायुर्विष्णोर्विशिष्टप्रतिमानस्यात्तदावायुसर्वोत्तमत्वज्ञानंकथंविष्णुपूजास्यादितिभावः । उक्तंच सर्वदेवोत्तमोवायुरितिज्ञानान्नचापरं । प्रियमस्तिहरेः

भाष्यं । उद्गीथाख्यस्यविष्णोर्विशिष्टप्रतिमावायुरेव । अतस्तस्यसर्वोत्तमत्वज्ञानपूर्वकं तस्मिंस्ततोप्युत्तमत्वेनोपासितएव भगवान्सम्यक्फलं ददातीति दर्शयति । वायौ मुख्यं धियेति चेति भगवद्वचनं ।

॥ ३५ ॥

किंचित्तावायोहरेर्विंदइति । मांयजेतेत्युक्तास्मच्छब्दवाच्यः कइत्याशं कानिरासाय भगवद्वचनमित्युक्तं । भगवतो वासुदेवस्य वचनमित्यर्थः । न केवलं वेदपुरुषो दर्शयति । किंतु भगवद्वचनं च विवक्षितमर्थं दर्शयतीति च शब्दार्थः । ननु ज्ञानिनो देवा मुख्यप्राणमुद्गीथाख्यविष्णोर्विंशिष्टप्रतिमां जानंत्येव । अतः किमर्थं स्वशत्रुजयाय पापवेध्यनासिक्यप्राणादाबुद्गीथमुपास्य तेषामसुरकृतपापवेधे अंततो मुख्यप्राणउद्गीथमुपासितवन्त इत्याशं कां परिहर्तुं तस्य सर्वोत्तमत्वज्ञानपूर्वकमित्याद्युक्तमर्थप्रमाणेन द्रढयन्नाह ॥ यस्मादिति ॥ अखिलात् जगतो वायो मुख्यतया । तस्माद्वायोः स्वस्य मुख्यतया वायौ स्मृतो विष्णुः परांतुष्टिं गमिष्यतीति संबंधः ॥ विचार्येति ॥ ज्ञानिभिरपि देवैर्वायोः सर्वोत्तमत्वनिर्णयायेति पूरणीयं । पापवर्जिते प्राण इत्यन्वयः । सकलैर्देवैर्देत्यजयेति चोक्त्या श्रुतौ देवासुरशब्दौ प्रसिद्धे देवासुरपरावेवेत्युक्तं भवति । तेन शास्त्रोद्भासिता इन्द्रियवृत्तयोद्योतनादेवास्तद्विपरीता इन्द्रियवृत्तयः स्वेष्टे वा सुषुरमणादसुरा इति परकीयं व्याख्यानमपास्तं । देवासुरशब्दयोरुद्विपरित्यागेन यौगिकार्थग्रहणे कारणाभावात् । तेहनासिक्यं प्राणमुद्गीथमुपासांचक्रि इत्यादौ प्राणवाक्चक्षुःश्रोत्रमनःशब्दाः इन्द्रियपरा इत्यसत् । तद्ध देवा इति देवोपक्रमविरोधात् । एवमुखल्वेतादेवताः पाप्मभिरुपासृजन्नेव मेनाः पाप्मनाविध्यन् इति श्रुत्यंतरे देवानामेवासुरकृतपापविद्धत्वोक्तेश्चेति भावेनान्येषामपि पापवर्जितत्वे कोविशेषो मुख्यप्राणस्येत्यतः तंहासुराः पाप्मनाविविधुरित्यादिवाक्यपंचकं व्याचष्टे ॥ वायुपुत्रमिति ॥ यदा देवानासिक्यप्राणा

भाष्यं । यस्माद्वायौऽस्मृतोविष्णुर्वायोर्मुख्यतयाऽखिलात् । स्वस्यमुख्यतयात्स्मात्परांतुष्टिं गमिष्यति । अतोविचार्यसकलैर्देवैः प्राणेजनादनः । उपासितोदैत्यजयकारणात्पापवर्जिते । वायुपुत्रं च नासिक्यमग्निं वागात्मकं तथा । सोमं श्रोत्रात्मकं चैव सूर्यं चक्षुःस्वरूपिणं । रुद्रं मनस्वरूपं च शेषं चान्द्रात्मकं च । चित्तात्मकं च गरुडापेन विविधैः सुरान् ।

छंदोग्य

॥ १६ ॥

दाबुद्धीथनामानंविष्णुमुपासांचक्रिरेतदेतिग्राह्यं । नासिकायांभवोनासिक्यस्तदभिमानीतियावत् । वागात्मकंवागभिमानिनं । एवमुत्तरत्र । प्राणस्यसर्वदेवोत्तमत्वलाभायमनःप्रभेदाहंचित्ताभिमानीनौशेषगरुडावुपात्तौ । बुद्धिचेतनाभिमानिनावपिग्राह्यौ । अन्येन्द्रियाभिमानीनामुपलक्षणमेतत् । विविधुरेवेत्येवशब्दसंबंधः । तस्मात्तेनोभयंजिघ्रतिसुरभिचदुर्गंधिच । पाप्मनाह्येषविद्धइतिवाक्यपंचकंव्याचष्टे ॥ तैरिति ॥ अथहयएवायंमुख्यप्राणस्तमुद्धीथमुपासांचक्रिरेतंहासुराक्रत्वाविदध्वसुरितिवाक्यंतमुद्धीथमितिसामानाधिकरण्येनमुख्यप्राणोद्धीथयोरभेदउच्यतइतिप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ मुख्यवायाविति ॥ अनेनतमितिद्वितीयासप्तम्यर्थेत्युक्तंभवति । प्राणोद्धीथयोरभेदस्यबाधितत्वात् । नासिक्यप्राणमुद्धीथमित्यादिसामानाधिकरण्येनतदभेदप्राप्ताबुद्धीथाख्यस्यविष्णोःपापवेधप्राप्तेश्च । शरीरस्थइत्यनेनायमित्यस्यशरीरस्थइत्यर्थःसूचितोभवति ॥ सूर्यगइतियएवासौतपतितमुद्धीथमुपासीतेत्युत्तरखंडविवक्षयोक्तं उद्धीथनामानमुपासांचक्रिरइतिशेषः । विदध्वसुः विविधुः । सयथाश्मानमितिदृष्टांतवाक्यसंघटनायतंविदध्वसुरित्येतदेवापेक्षितपूरणेनपुनर्व्याचष्टे ॥ यदेति ॥ इदानीं सयथाश्मानमाखणमृत्वाविध्वंसतएवमितिवाक्यंव्याचष्टे ॥ अखन्याश्मानमिति ॥ तथासुराविध्वस्ताइतिसंबंधः । अस्त्वेवमसुरकृतपापवेधशून्यत्वात्पापवर्जितेमुख्यप्राणेदेवैर्जनार्दनउपासितइति । किंततइत्यतआह ॥ तस्मादिति ॥ देवैःपापवर्जितेशरीरस्थेसूर्यगेचमु

भाष्यं । असुरास्तैर्यतोविद्धास्तस्मात्तेदोषयोगिनः । मुख्यवायौयदादेवाःशरीरस्थेचसूर्यगे । विष्णुमुद्धीथनामानंतदातंचविदध्वसुः । यदाविदध्वसुःप्राणंविध्वस्तास्तेतदाऽसुराः । अखन्याश्मानमेवाप्यलोष्टेविध्वंसतेयथा । प्रतिमांप्रियसीप्राप्यविष्णोःप्राणंतथाऽसुराः । तस्मादादित्यसंस्थेवाशरीरस्थेपिवाऽनिले । बलज्ञानात्मके

वेदेशी०

भाष्यार्थः

१ । २

॥ १६ ॥

GDF

ख्यवायौविष्णोरुपासितत्वादित्यर्थः। आदित्यसंस्थेऽनिलेविष्णुमुपासीतेत्यनेनयएवासौतपतितमुद्गीथमुपासीतेत्युत्तरखण्डगतमुपा
 सनाविधिवाक्यंव्याख्यातं । शरीरस्थेऽनिलेविष्णुमुपासीतेत्यनेनपूर्वखण्डेयत्किंचिदध्यापका अथहयएवायंमुख्यप्राणस्तमुद्गीथमु
 पासीतेतिपठंतितद्व्याख्यातंभवति। बलज्ञानात्मकइतिप्राणशब्दार्थः। प्रकर्षेणासमंताण्णंबलंयस्यासौतथोक्तः। णकारोबलमितिश्रुतेः।
 प्रकृष्टमणनंज्ञानंयस्यासौतथोक्तइतिवा अणपणगतावितिधातोः । तपतीत्युक्त्यनुरोधेनोज्ज्वलात्मनीत्युक्तं । तल्लब्धमर्थमाह ॥
 दिव्याकृतिमतीति ॥ ततो वायोः । तंबृहस्पतिरुद्गीथमुपासांचक्रइतिवाक्यंसजातीयोपलक्षणपरमितिभावेनैतमुएवबृहस्पतिं
 मन्यंतेइतिवाक्यसंघटनायैतदुपास्तिफलमाह ॥ अस्येति ॥ देवाइत्युपलक्षणं । ऋषयश्चेत्यपिग्राह्यं । तेनतंहांगिराउद्गीथमुपा
 सांचक्रइत्युक्तोपासनस्यापिफलंलब्धं । सर्वनामानि स्वस्वनामानि । अनेनोपासांचक्रइत्यनंतरं तथाबृहस्पतिरितिनामभेजइति
 पूरणीयमित्युक्तंभवति । नन्विद्रबृहस्पत्यादीनिदेवनामान्यंगिरःप्रभृतीनिऋषिनामानिचेंद्रबृहस्पत्यादीनांस्वतएवसिद्धानि ।
 अतःकथमस्योपासनयातेषांतत्तन्नामलाभइत्युच्यतइत्यतो नैतानितेषांनामानि । किंतुमुख्यप्राणस्यैवमुख्यतः । नचप्रसिद्धिविरो
 धः । तदुपासनालब्धतत्तन्नामकत्वेनतदुपपत्तेरितिभावेनप्रवृत्तमेतमुएवबृहस्पतिंमन्यंतइतिवाक्यमुपलक्षणपरमित्यभिप्रेत्यव्याच
 छे ॥ इंद्रइति॥ इत्याद्याः शब्दाः । आदिपदेनर्षिवाचकशब्दाअपिग्राह्याः । नन्वेवंतर्हियोदेवानांनामधा इंद्रमित्रंवरुणमग्निमाहुरि

भाष्यं । दिव्याकृतिमत्युज्ज्वलात्मनि । सर्वदेवोत्तमंविष्णुमुपासीतततोऽधिकं । अस्योपासनयादेवास्सर्वनामानिभेजिरे । इंद्रोबृहस्पतिश्शंभुरित्याद्याःप्राणगायतः ।
 प्राणस्यनामशब्दाश्चमुख्यतोविष्णुसंस्थिताइतिप्रधाने ।

छांदोग्य
॥ १७ ॥

त्यादिश्रुतिविरोधइत्यतआह ॥ प्राणस्येति ॥ नामशब्दाः अभिधायिशब्दाः । प्राणस्यशब्दाः अपि मुख्यतो विष्णुसंस्थिताः । नामप्रसिद्धमिति वार्थः । तद्ध देवा उद्गीथमाजहुरित्यत्रोद्गीथनामानं विष्णुबलादाहृतवन्तो देवा इति प्रतीयते तदयुक्तं । तथा सति विष्णोरशक्तत्वापत्तेरित्यतस्तद्व्याचष्टे ॥ उद्गीथाख्यमिति ॥ आजहुरभीष्टदं चक्रुः । ननु बलादाहरणे प्राण एवोपासनं कार्यमिति निर्बधोऽयुक्तः । बलादाहृतस्यान्यत्र मनः प्रसादाभावेन यत्र मनः प्रसादस्तत्रैव फलप्रदत्वोपपत्तेः । उपास्त्याहरणे तु सन्निर्बधोऽव्यर्थः । अन्यत्राप्युपासितस्य फलप्रदत्वसंभवादित्यत आह ॥ तथापीति ॥ यद्यप्युपास्त्याऽऽजहुरन्तु बलात्तथापीत्यर्थः । यथाश्मानमाखणमृत्वा विध्वंसत एवैव स विध्वंसत इत्यत्र पूर्ववाक्यवदेव यथाश्मानमाखणमृत्वा विध्वंसते लोष्ट इति व्याख्यानमसत् । उपासके उपास्यसाम्यस्यैव वक्तव्यत्वादिति भावेन यथाश्मानमित्यारभ्य अभिदासतीत्यंतं वाक्यं व्याचष्टे ॥ प्राणमिति ॥ अनेनाश्मानमाखणमित्यंशशब्दः प्राणपरः । विध्वंसत इत्यनंतरमसुरवर्ग इति शेष इत्युक्तं भवति । अतएव वाक्यशेषे स एषोऽश्मानमाखण इत्युक्तं । उक्तं चान्यत्र आखणाश्मसमो हिस इति । अभिदासतीत्यस्यार्थो दातुमिच्छतीति । प्रतीपमिति शेषोक्तिः । तदुपासकस्यापीत्यपिशब्दसंबंधः । चशब्दात्पापं कामयत इति ग्राह्यं । सोऽपि विध्वंसत इति शेषः । एतमुपासकं तो विचोत्क्रामतीत्यत्रांतत इत्येतत्परित्यज्या न्यांशं व्याचष्टे ॥ एतमिति ॥ मुख्यप्राणमित्यर्थः । अवधारणार्थो संशयमिति । नन्वेवं तमेवं विद्वानित्यादिश्रुतिविरोध इत्यत आ

भाष्यं । उद्गीथाख्यं परं विष्णुमुपास्त्याजहुरंजसा । तथापि प्राण एव सौ प्रीतिमागादुपासित इति च । प्राणं प्राप्यैव विध्वंस्तथा सर्वेऽसुरास्तथा । तदुपासकस्यैव अपि प्रतीपं दातुमिच्छतीति च । एतं विदित्वा संसारान्मुक्तिमेष्यत्यसंशयं ।

वेदेशी०
भाष्यार्थः
१।२

॥ १७ ॥

ह ॥ विष्णुमपीति ॥ अनेन श्रौत उशब्दोपिशब्दार्थः । तेन विष्णुसमुच्चयः । ततश्चैतं मुख्यप्राणं विदित्वांततो विष्णुमपि विदित्वोत्क्रामत्येवेति वाक्यं योजनीयमिति सूचितं भवति । तद्विवरणरूपं व्याददात्येवांतत इति वाक्यं व्याचष्टे ॥ वीतीति ॥ तत्र निमित्तमाह ॥ विशिष्टत्वादिति ॥ नरमादीनां ब्रह्मादिभ्यो विशिष्टत्ववदस्य विशिष्टत्वमपि तु महान्विशेष इति ज्ञापनाय तु शब्दः । आददात्येवावगच्छत्येव । अंते प्राणस्य । ननु प्राणवेत्तांते विष्णुमगवच्छतीत्यनुपपन्नं । विष्णुज्ञानाभावेऽपि प्राणपरिज्ञानसंभवादित्यतोऽत्र विवक्षितं प्राणज्ञानमाह ॥ प्राणादिति ॥ तुशब्दोऽवधारणार्थः । अवरानेवेत्येव शब्दसंबंधः । विष्णोरवरत्वेन जीवेभ्य उच्चमत्वेन ये प्राणं विदुरितियावत् । एतादृशं च प्राणज्ञानमंततो विष्णुज्ञानं विना न संभवतीति भावः । यएवायं मुख्यप्राणस्तमुद्गीथमुपासांचक्रि इत्यत्र तमिति द्वितीया मुख्यवायौ यदा देवा इत्यनेन सप्तम्यर्था व्याख्याता । तत्र नियामकं प्रमाणं पठति ॥ प्राण इति ॥ प्राण उद्गीथ इत्यादि वाक्यगताः प्राण इत्यादि प्रथमाः नाम ब्रह्मेत्यादि वाक्यगतानामेत्यादि प्रथमाश्च सप्तम्यर्थाः समुद्दिष्टा इति प्रसंगादुत्तरश्रुतिव्याख्यानायोक्तं । तत्र नियामकं सूत्रं पठति ॥ सप्तस्विति ॥ प्रकृतमाह ॥ प्राणमिति ॥ प्राणमुद्गीथमित्यादि वाक्यगता प्राणमित्यादि द्वितीयेत्यर्थः ॥ ७ ॥ ततश्चायं खंडार्थः ॥ देवाश्चासुराश्च देवासुराः । हवा इति वृत्तार्थस्मरणा

भाष्यं । विष्णुमप्यंततो वेत्ति प्राणवेत्तायतः स्फुटं । वीति विष्णुस्समुद्दिष्टो विशिष्टत्वात्तु सर्वतः । आददात्येव तं प्राणवेत्तांते तत्प्रसादतः । प्राणात्परंतु ये विष्णुजीवांश्चैवावरांस्ततः । ये विदुस्ते विदुः प्राणानान्यथा तु कथंचनेति च । प्राण उद्गीथ इत्याद्यानाम ब्रह्मादिकास्तथा । सप्तम्यर्थाः समुद्दिष्टाः सप्तसु प्रथमायतः । प्राणमुद्गीथमित्याद्या द्वितीया सप्तमी मतेति च ॥ खं० २ ॥ उप० । देवासुराहवैयत्रसंयेतिर उभये प्राजापत्यास्तद्ध देवा उद्गीथमाजहुरनेनै नानभिभविष्याम इति ॥ १ ॥

छांदोग्य

॥ १८ ॥

थौनिपातौ । यत्रयदा । संयेतिरे योद्धुंसन्नद्धाअभवन् । योद्धुंसन्नद्धत्वेदायादत्वंकारणमाह ॥ उभयइति ॥ उभयेपितेदेवा
सुराः प्राजापत्याः प्रजापतेर्ब्रह्मणःकश्यपस्यवापुत्राः । यदासंयेतिरे । किंतदेत्यतआह ॥ तद्धेति ॥ तत्तदा असुराणांबहुत्वा
च्छंकरवरसद्भावाच्च तैर्जितादेवा उद्गीथंउद्गीथनामकंविष्णु मुपास्त्याऽऽजहुराहतवंतः अभीष्टदंकृतवंतइतियावत् । हेतिप्रसिद्धि
माह । उद्गीथाहरणेतेषामभिप्रायमाह ॥ अनेनेति ॥ अनेनोद्गीथेनोपासितेन तत्प्रसादासबलेन एतानसुरानभिभविष्यामोज
यामइतिभावेनाजहुरितिसंबंधः ॥ १ ॥ उद्गीथाख्यस्यविष्णोर्विंशिष्टप्रतिमामुख्यप्राणएव । अतस्तस्यसर्वोत्तमत्वज्ञानपूर्वतस्मि
स्ततोप्युत्तमत्वेनोपासितएवभगवान्सम्यक्फलं ददातीतिजानंतोपि मुख्यप्राणस्यसर्वोत्तमत्वप्रकटनायादौतावत् ते देवाः । नासि
क्यं नासिकायांभवं । प्राणं । द्वितीयासप्तम्यर्थे । नासिकाभिमानीनिप्राणेमुख्यवायुपुत्रे उद्गीथं विष्णुं । उपासांचक्रिरे ह प्रसिद्धं ।
तेऽसुराअनेनोद्गीथेननोजेष्यंतीतिविदुरितिवक्तव्यं । एवंज्ञातदेवाभिप्रायाअसुराः । तंउद्गीथोपास्तिप्रतिमाभूतंनासिक्यप्राणं । पाप्मना
पापेन । विविधुः वेधितवंतः । नासिक्यप्राणस्यपापविद्धत्वेकार्यप्रमाणयति ॥ तस्मादिति ॥ हि यस्मात् । एषनासिक्यप्राणः ।
पाप्मनाविद्धस्तस्मादेव । तेन तदभिमतेन । नासिकारूपकरणेन । सुरभिचदुर्गंधिचेत्युभयं जिघ्रतिजीवः । अन्यथातन्नस्यादितिभावः
॥ २ ॥ एवमुत्तरत्रापियोजनाद्रष्टव्या । अथ नासिक्यप्राणस्यपापवेधानंतरं । वाचं वागभिमानीन्यग्नौ ॥ ३ ॥ चक्षुस्तदभिमानीसूर्ये

उप० । तेहनासिक्यप्राणमुद्गीथमुपासांचक्रिरे । तंहासुराःपाप्मनाविविधुस्तस्मात्तेनोभयंजिघ्रतिसुरभिचदुर्गंधिचपाप्मनाहोषविद्धः ॥ २ ॥ अथहवाचमुद्गीथमुपासांचक्रिरे
तांहासुराःपाप्मनाविविधुस्तस्मात्तेनोभयंवदतिसत्यंचानृतंचपाप्मनाहोषविद्धा ॥ ३ ॥ अथहचक्षुर्मुद्गीथमुपासांचक्रिरेतद्वासुराःपाप्मनाविविधुस्तस्मात्तेनोभयंपश्यतिदर्शनीयं
चादर्शनीयंचपाप्मनाहोषतद्विद्धं ॥ ४ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

१ । २

॥ १८ ॥

॥ ४ ॥ श्रोत्रं तदभिमानिसोमे ॥५॥ मन स्तदभिमानिरुद्रशेषगरुडेषु ॥६॥ उपलक्षणमेतत् । अथ सर्वेषामिन्द्रियदेवतानामसुरकृतपापवेधानंतरं तेषां विशिष्टप्रतिमात्वाभावं प्रकटीकृत्य । य एवायं पूर्वसामनामकत्वेनोक्तो मुख्यप्राणः तंतत्रोद्गीथं भगवंतमुपासांचक्रिरे । तं मुख्यप्राणमसुराः पूर्ववदेव ऋत्वा प्राप्य । विदध्वसुर्विविधुः । यदा तं विदध्वसुस्तदा विदध्वस्ता अभवन्नितियोज्यं । तत्र दृष्टांतमाह ॥ यथेति ॥ यथा आखणं सर्वथा अखन्यमश्मानं पाषाणं ऋत्वा प्राप्य विध्वंसते तल्लोष्ट एव तं हासुराः ऋत्वा विदध्वसुरितिसंबन्धः ॥ ७ ॥ एवं मुख्यप्राणोपासकस्य फलमाह ॥ यथेति ॥ यथा ऽखन्यमश्मानं ऋत्वा विध्वंसते ऽसुरवर्ग इति शेषः । एवमेव सविध्वंसते ह निश्चितं । कोसौ यः पुरुष एव विदि । असुरकृतपापा विद्धतया भगवन्मुख्यप्रतिमात्वेन मुख्यप्राणोपासके । पापं पापफलंदुःखं कामयते । यश्चैनं मुख्यप्राणोपासकं प्रति अभिदासति प्रतीपं दातुमिच्छति । सविध्वंसत इति पूर्वोक्तान्वयः । नन्वसुरवर्गो मुख्यप्राणं प्राप्यैव विध्वंसत इत्युक्तं । नत्वा खणमश्मानं प्राप्य । न च पूर्ववाक्यवदत्रापिलोष्ट एव ग्राह्यः । उपासके उपास्यसाम्यस्य वक्तव्यत्वादित्यत आखणमश्मानमित्यस्यार्थमाह ॥ स एष इति ॥ स एष मुख्यप्राणोऽमाखणः आखणाश्मेत्युच्यते । आखणाश्मसदृशत्वात् । आखणाश्मसमो हि स इत्युक्तेः । एवं चाश्मानमाखणमित्यस्याखणाश्मसदृशं मुख्यप्राणमित्यर्थ इति नानुपपत्तिरिति भावः ॥ ८ ॥

उप० । अथ ह श्रोत्रमुद्गीथमुपासांचक्रिरे तद्वासुराः पाप्मनाविविधुस्तस्मात्तेनोभयं ऽशृणोति श्रवणीयं चाश्रवणीयं च पाप्मना ह्येतद्विद्धं ॥ ५ ॥ अथ ह मन उद्गीथमुपासांचक्रिरे तद्वासुराः पाप्मनाविविधुस्तस्मात्तेनोभयं संकल्पयते संकल्पनीयं चासंकल्पनीयं च पाप्मना ह्येतद्विद्धं ॥ ६ ॥ अथ ह य एवायं मुख्यप्राणस्तमुद्गीथमुपासांचक्रिरे तद्वासुराः ऋत्वा विदध्वसुर्यथाश्मानमाखणमृत्वा विध्वंसते तैव ॥ ७ ॥ यथाश्मानमाखणमृत्वा विध्वंसत एव ऽहैव स विद्धः सेतय एव विदि पापं कामयते यश्चैनमभिदासति स एषोऽमाखणः ॥ ८ ॥

SGDF

मुख्यप्राणेनासिक्यप्राणादिवैलक्षण्यमाह ॥ नैवेति ॥ यद्वा मुख्यप्राणस्यपापाविद्धत्वेकार्यप्रमाणयति ॥ नैवेति ॥ हियस्मादे
षोपहतपाप्मातस्मादेवैतेनमुख्यप्राणेन (तदभिमानेनमौक्तेनस्वरूपदेहेन) सुरभिनविजानातिदुर्गंधिचनविजानाति । केवलंसुर
भ्येवजानाति । नतूभयविधमितिभावः । उपलक्षणमेतत् । सत्यंचानृतंचनवदतीत्याद्यपिग्राह्यं । एवंमुख्यप्राणस्यैवसर्वदेवोत्तम
त्वेपापाविद्धत्वंहेतुरित्युक्तं । इदानींहेत्वंतरमाह ॥ तेनेति ॥ तेनमुख्यप्राणेनप्रेरितोजीवोयदश्नातियत्पिबतितेनेतरान्प्राणानिन्द्रि
यदेवानवतिरक्षति । मुख्यप्राणस्यैवसर्वोत्तमत्वेहेत्वंतरमाह ॥ एतमिति ॥ उशब्दोपिशब्दार्थः । एतंमुख्यप्राणंविदित्वोत्क्राम
त्येव । संसारान्मुक्तिमेष्यत्यसंशयं । नचश्रुत्यंतरविरोधः । अंततःसर्वोत्तमत्वेनविष्णुमपिविदित्वोत्क्रामति । प्राणज्ञानीविष्णुक
थंसर्वोत्तमत्वेनजानीयादित्यतउक्तंविबृणोति ॥ व्याददातीति ॥ यतःप्राणवेत्तांततस्तस्याप्युत्तमत्वेनविशिष्टत्वाद्विविष्णुमाददा
त्येवसम्यगवगच्छत्येव । प्राणप्रसादात्विष्णवरत्वेनसर्वजीवोत्तमत्वेनप्राणज्ञानिनएवप्राणवेत्तत्वादितिभावः॥९॥एवंदेवामुख्यप्रा
णेभगवंतमुपास्यस्वकार्यसिद्धिंप्राप्ताइत्युक्तं । इदानींमृषयस्तमुपास्यस्वस्वनामानिभेजिरइत्युपलक्षणमाह॥तंहेत्यादिना ॥ अंगिरा
नामर्षिस्तंतत्रमुख्यप्राणेउद्गीथंभगवंतमुपासांचक्रे । तेनसोंगिराइतिनामधेयंलेभइतिवक्तव्यं । नन्वंगिराइतिनामतस्यर्षेरेवप्रसिद्धं ।
अतःकथंमुख्यप्राणेउद्गीथोपासनेनतस्यैतन्नामधेयलाभइत्यतोनेदमृषिनाम । किंतुमुख्यप्राणस्यैव । इतरत्रप्रसिद्धेस्तद्वत्त्वेनोपप

उप० । नैवैतेनसुरभिनदुर्गंधिविजानात्यपहतपाप्माहोषतेनयदश्नातियत्पिबतितेनेतरान्प्राणानवस्येतमुएवांततोवित्वोत्क्रामतिव्याददात्येवांततइति ॥ ९ ॥ त० हांगिराउद्गी
थमुपासांचक्रेएतमुएवांगिरसमन्यतेगानांयद्रसस्तेन ॥ १० ॥

त्तेरितिभावेनाह ॥ एतमिति ॥ एतमेवमुख्यप्राणमेवांगिरसंमुख्यतोंगिरसनामकंमन्यंतेवैज्ञानिनः । तत्रांगिरसशब्दंनिर्वक्ति
॥ अंगानामिति ॥ यत्तस्मादंगानांशरीरावयवानांसोनियामकौंगानामप्रधानानांपृथिव्यादिसरस्वत्यंतानांसःश्रेष्ठोवातेनकार
णेनांगिरसमन्यंतइत्यन्वयः ॥ १० ॥ नकेवलमृषयएवतमुपास्यस्वस्वनामानिभेजिरेकिंतुदेवाअपीत्युपलक्षणाह ॥ तंहबृहस्प
तिरिति ॥ व्याख्यातप्रायं । वाक्वागभिमानिनीसरस्वती । बृहतीस्त्रीगुणैःसर्वपूर्णत्वात् । यथोक्तं । स्त्रीगुणैःसर्वपूर्णत्वाद्बृह
तीतुसरस्वतीति । तस्याबृहत्याएषमुख्यप्राणःपतिर्हियस्मात्तेनबृहस्पतिमन्यतइत्यर्थः ॥ ११ ॥ उपलक्षणमेतत् । तमिंद्रउद्गीथमु
पासांचक्रेएतमुएवंद्रमन्यतइत्याद्यपिग्राह्यं । उपलक्षणताज्ञापनायैवाह ॥ तंहायास्यइति ॥ अयास्यःकश्चिदृषिः । यद्यस्मादा
स्यादयतेमुखाद्गच्छति तत्रप्रविश्यतंनियमयतीत्यावत् । तथाहिश्रुतिः । चक्षुःश्रोत्रेमुखनासिकाभ्यांप्राणःस्वयंप्रतिष्ठतइति । मु
खान्निर्गच्छतिश्वासोच्छ्वासरूपेणेतिवार्थः ॥ १२ ॥ यज्ञेवायुरेवोद्गाताकर्तव्यः । तदभावेतज्ज्ञानीवा । तस्यैवतत्रप्रासविघ्नपरिहारक्ष
मत्वात् । यजमानाभीष्टप्रदानसमर्थत्वाच्चेतिभावेनाह ॥ तंहेति ॥ तंमुख्यप्राणंदाल्भ्योदल्भपुत्रोबकोनामतोविदांचकारज्ञातवा
न् । अतःसबकोनैमिशीयानांनैमिषदेशीयानामृषीणांसत्रिणामुद्गाताबभूव । सबकोमुख्यप्राणज्ञानसामर्थ्यादेवैभ्यःऋषिभ्यःकामान्
काम्यानुद्दिश्यागायति । हस्मेत्याश्चर्यद्योतकं । तेकामास्तैःप्राप्ताश्च ॥ १३ ॥ यजमानाभीष्टप्रदानसमर्थोद्गातृज्ञेयमुख्यप्राणाख्यविशि

उप० । त० हबृहस्पतिरुद्गीथमुपासांचक्रेएतमुएवबृहस्पतिमन्यंतेवाधिबृहतीतस्याएषपतिस्तेन ॥ ११ ॥ त० हायास्यउद्गीथमुपासांचक्रेएतमुएवायास्यमन्यंतआस्याद्यद
यतेतेन ॥ १२ ॥ त० हबकोदाल्भ्योविदांचकार । सहनैमिशीयानामुद्गाताबभूवसहस्मैभ्यःकामानागायति ॥ १३ ॥

छांदोग्य

॥ २० ॥

ष्टप्रतिमात्वेन भगवदुपासकस्य फलमाह ॥ आगातेति ॥ आगंता । यद्वा अन्योऽप्युद्गाता यदि मुख्यप्राणज्ञानी तत्र भगवंतमुपास्ते तर्हि सोऽपि यजमानाभीष्टप्रदानसमर्थ इत्याह ॥ आगातेति ॥ इत्यध्यात्मं मुख्यप्राणोद्गीथोपास्तिरुक्तेति शेषः ॥ १४ ॥ द्वितीयः खंडः ॥ २ ॥ एवमध्यात्मं वायोः सर्वोत्तमत्वज्ञानपूर्वकं तस्मिंस्ततोऽप्युत्तमत्वेनोपासनीयो भगवानित्युक्तं । इदानीमधिदैवतं ततोऽद्गीथोपास्तिमाह ॥ अथेत्यादिना ॥ तत्र य एवासौ तपतीति तमुद्गीथमुपासीतेति वाक्यं सूर्यगे मुख्यवायावुद्गीथोपास्तिः कर्तव्येति प्राग्व्याख्यातं । तदसत् । य एवासौ तपतीति तपनकर्तृत्वेन सूर्यस्यैव प्रतीत्या सूर्यातर्गत भगवदुपास्तिकर्तव्यताया एव प्रतीतेरित्यतस्तपनकर्तृत्वमपि सूर्यस्य प्राणस्यैव धर्मो न सूर्यस्येति प्रमाणेनैवाह ॥ आदित्येति ॥ अपर आदित्यः । किंतु तपनमित्याशंकां परिहरन् तपनस्यादित्यस्य त्वगोचरप्रमाणविरोधं च परिहरति ॥ प्रकाशनमिति ॥ काष्ठवत् काष्ठगततपनमिव । ननु यदि य एवासौ तपतीत्यत्र सूर्यमण्डलगतो वायुरुच्यते तदोत्तरवाक्ये उद्यन्नित्युक्तिरयुक्ता स्यात् । सूर्यमण्डलस्य नित्योदितत्वेन तद्गतस्य तस्योदयास्तमयशून्यत्वादित्यतस्तदर्थमेव प्रजाभ्य इत्युक्तमित्याशयेनोद्यन्वा एष प्रजाभ्य इत्यादि वाक्यं व्याचष्टे ॥ सूर्येति ॥ एवशब्देन वा इत्येतदवधारणार्थकमित्युक्तं भवति । गायति चेति च शब्दान्वयः । तेन तमो भयमपहंतीति श्रुत्युक्तस्य समुच्चयः । जनार्दनमिति शेषोक्तिः । ननु समान उ एवायं चासौ चोष्णो यमुष्णो सावित्यत्र देहसूर्यमण्डलयोरुष्णत्वेन साम्यमुच्यते । तथा च पूर्वदेहसूर्यमण्डलयोरेवोद्गीथोपास्तिः कार्ये

उप० । आगाताह वै कामानां भवति य एतदेवं विद्वानक्षरमुद्गीथमुपास्त इत्यध्यात्मं ॥ १४ ॥ द्वितीयः खंडः ॥ २ ॥

भा० । आदित्यसंस्थितो नित्यं प्राणस्तपति नापरः । प्रकाशनं च तपनं काष्ठवत् सूर्यगं भवेत् । सूर्यमण्डलगो वायु उदयास्तमयोज्जितः । अपि प्रजाभ्य उद्यंश्चैवोद्गायति जनार्दनं ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

१ । ३

॥ २० ॥

तिव्याख्येयमित्यतस्तद्यथावद्वाचष्टे ॥ आदित्यमंडलस्थइति ॥ चशब्दतथाशब्दौपरस्परसमुच्चये । द्वितीयचशब्देन उ
 णइत्यस्यानुकर्षः । अस्त्वेवंसाम्यं किंततइत्यतःप्रासंतस्माद्वाएतमिमममुंचोद्गीथमुपासीतेतिवाक्यंसामानाधिकरण्यभ्रांतिनिरा
 सायद्वितीयायाःसप्तम्यर्थत्वमभिप्रेत्यव्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ वाशब्दोवधारणार्थउपासीतेत्यनेन संबध्यते । अपिशब्दोस्मिन्नि
 त्युक्तसमुच्चयार्थः । वाइत्यनुवादेनापीतिव्याख्यानंवा । श्रुतावुपासनफलानुक्तेस्तदाह ॥ विमोक्षायेति ॥ स्वरइतीममाचक्षतेस्व
 रइतिप्रत्यास्वरइत्यमुमितिवाक्यंव्याचष्टे ॥ केशवइति ॥ शरीरस्थःसूर्यस्थमारुतःस्वरइत्युदाहृतइतिसंबंधः । असौसूर्यस्थः
 प्रत्यास्वरउदाहृतः । तत्रप्रतीत्येतद्गीप्साभिप्रायमितिभावेनप्रतिप्रतीत्युक्तं । आइत्यनुवादेनसमंततइतिव्याख्यानं । किंप्रतीत्यत
 उक्तं ॥ मामिति ॥ तथाचयतःआसमंतात्मांप्रतिमांप्रतिवर्त्ततइत्युदाहृतोतएवप्रत्यास्वरः । नतुनिमित्तांतरेण । स्वनामकविष्णुर
 तत्वात्स्वरः । प्रत्याचासौस्वरश्चेतिप्रत्यास्वरइत्यर्थः । अथयःप्राणापानयोःसंधिःसव्यानइत्यत्रप्राणापानसंधिप्रवर्तकत्वेनव्यान
 स्योत्तमत्वमुच्यते । तत्रकौतौप्राणापानौ नतावन्मुख्यप्राणस्वरूपभूतौ । ताभ्यांतत्स्वरूपभूतव्यानस्योत्तमत्वासंभवात् । अतएव न
 दासभूतौ । नापिप्राणापानौदासभूतौ व्यानःस्वरूपभूतइतियुक्तं । भिन्नपंचकग्रहणायोगादित्यतोत्रविवक्षितप्राणादिस्वरूपंवक्तुं

भा० । आदित्यमंडलस्थश्चसर्वप्राणिगतस्तथा । वायुस्समानएवायमुष्णोसावपिचस्फुटं । तस्मादस्मिन्नमुष्मिन्वाप्युद्गीथाख्यंजनार्दनं । उपासीतविमोक्षायसर्वकामाप्सयेतये
 तिच । केशवःस्वःस्वतंत्रत्वात्तद्वर्तेर्मारुतःस्वरः । शरीरस्थश्चसूर्यस्थःप्रतिप्रत्यासमंततः । मांप्रतीत्यतएवासौप्रत्यास्वरउदाहृतः ।

प्राणादिपंचकस्वरूपं तावदाह ॥ प्राणाद्याइति ॥ प्राणाद्याः पंचत्रिविधा इत्यन्वयः । त्रैविध्यमेव दर्शयति ॥ मुख्येति ॥ मुख्यं पंचकरूप एव सन्नस्ति । चशब्दो धारणार्थो मध्यपंचक एवेत्येतेन संबध्यते । तुशब्दो धारणार्थः । तस्य प्रधानवायोः । उक्तविभागस्य प्रकृतानुपयोगात्प्रकृतोपयुक्तविभागांतरमाह ॥ विभागोन्येति ॥ तमेव दर्शयति ॥ प्राणेति ॥ तथाचात्र प्राणापानौ शेषवीं द्रौव्या नः श्रेष्ठो वायुर्विवक्षित इति नानुपपत्तिरिति भावः । अतएव तत्पर इत्युक्तं । अथ खलु व्यानमेवोद्गीथमुपासीतेति वाक्यं सामानाधिकरण्येनाभेदोक्तिभ्रमनिरासाय व्याचष्टे ॥ तस्मिन्निति ॥ व्यान इत्यर्थः । श्रुतौ यो व्यानः सा वाक्या वाक्यं कृतं तत्सामयत्सामस उद्गीथ इत्यत्र व्यानवाक्यं कृतं सामोद्गीथानामभेद उच्यते इति प्रतीयते तदसत् । तस्य बाधितत्वात् । न च व्यानस्यैव वागादिस्थित्वमुच्यते इति व्याख्येयं । व्यानस्यापि स्वातंत्र्येण तत्क्रियाप्रवर्तकत्वाभावादित्यतस्तद्व्याचष्टे ॥ यो साविति ॥ व्यानगत इत्युक्त्या विशेषणीभूत व्यानस्यापि वागादिगतत्वं लभ्यते । अन्यथा व्यानस्य विशिष्टप्रतिमात्वा नुपपादकत्वेनास्यासंगत्यापत्तेः । अतएव व्यानाद्वि तत्क्रिया इति वक्ष्यति । उद्गीथे च गतः । उद्गीथो नाम सामभेदः । स्थानभेदेन भेदशंका निरासायैक इत्युक्तं । तस्मादप्राणन्नपानन्वाचमभिव्याहरतीत्यादि उद्गायतीत्यंतं वाक्यं व्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ तत्क्रियाः वागृगभिव्याहरणसामगानोद्गानरूपक्रिया इत्यर्थः । तस्मादित्युक्तं हेतुं विवृण्वन्नुत्तरत्रा

भा० । प्राणाद्यास्त्रिविधाः पंच प्रधानो वायुरेव च । मुख्यपंचकरूपस्सन्नरुडो मध्यपंचकः । अवमः पंचकस्त्वन्ये प्राणाद्यास्तस्य सूनवः । इति त्रैधा विभागो यं विभागोन्यश्चतुर्थकः । प्राणापानौ शेषवीं द्रौतयोदानसमानौ । रुद्रैर्द्रौतत्परः श्रेष्ठो वायुर्व्यान उदाहृतः । तस्मिन्नुद्गीथनामानमुपासीत हरिं परं । यो सौ व्यानगतो विष्णुः स वागृकसामगः सदा । उद्गीथे च स एवैकस्माद्वाद्यानाद्वि तत्क्रियाः ।

पिहेतुमाह ॥ उद्गीथनामेति ॥ अत्र व्यानशब्देन पृथक्स्थितो व्यान उच्यते । आदिपदेन वागृकसामोद्गीथगत व्यानरूपचतुष्टयं ग्राह्यं । तथाच भगवतो वागादिचतुष्टयगत व्यानगतत्वं पूर्वत्र हेतुः । तेन तस्मादित्येतत् विष्णवाविष्टस्य व्यानस्य वागादिगतत्वादिति विवृतं । पृथक्स्थित व्यानगतत्वं तूत्तरत्र हेतुरिति बोध्यं । अतो यान्यन्यानि वीर्यवतिकर्माणि—तानि करोतीति वाक्यं व्यानस्य स्वातंत्र्येण वीर्यवत्कर्मकर्तृत्वमुच्यते इति भ्रमनिरासाय व्याचष्टे ॥ वीर्यवदिति ॥ यस्माद्व्यानगतो भगवांस्तस्मादित्यर्थः । एवशब्देन प्राणापानव्यवच्छेदः । एतस्य हेतोर्व्यानमेवोद्गीथमुपासीतेति वाक्यं सामानाधिकरण्यभ्रमनिरासाय व्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ उपासीतैवेत्युक्त्या श्रुतावेव शब्दो भिन्नक्रम इत्युक्तं भवति । श्रुत्यनुसारात् प्राणापानव्यवच्छेदाय व्यानगतमेवेति वा संबंधः । ननु तत्र तत्र स्थितानि भगवद्रूपाणि किं भिन्नान्युता भिन्नानि । आद्ये स एवैक इत्युक्तविरोधः । द्वितीये नाम रूपादिपार्थक्योक्तिविरोधः । किंच वागादिगतं रूपमुपादिगतं रूपकार्यकरणा समर्थं न वा । आद्ये नूनो द्वितीयमहिमत्वेन विशेषत्वप्रसंगः । द्वितीये सर्वत्राविशिष्टत्वात् सर्वमप्यविशेषं कुर्यात् । कुर्वाणो वा जीववत्सुखदुःखादिविकारवांश्च स्यादित्याशंक्य निराकरोति ॥ यद्यपीत्यादिना ॥ एकोऽभिन्नः । आद्यार्थेनाभेदपक्षो गीकृतः । प्रामाणिकत्वज्ञापनाय हि शब्दः । द्वितीया र्थेन सामर्थ्याभावपक्षमनभ्युपगमेन पराचष्टे । निर्विशेषश्चेत्यन्वयः ।

भा० । उद्गीथनामा भगवान्स्थितो व्यानादिपंचके । वीर्यवत्कर्मकृत् तस्माद्व्यान एव हेतुः । तस्माद्व्यानगतं विष्णुमुपासीत वै नित्यशः । यद्यप्येको हि भगवान्सर्वदा सर्ववस्तुगः । अनूनो द्विक्तमहिमो निर्विशेषस्सदैव च ।

छांदोग्य

॥ २२ ॥

अभेदपक्षोक्तदोषपरिहरति ॥ तथापीति ॥ तथापीत्यस्यविवरणमपृथक्त्वेपीति । नामरूपादिकंपृथगुच्यतइत्यत्रहेतुस्तत्क्रिया
भेदादिति । तत्तत्क्रियाकर्तृत्वभेदादित्यर्थः । अपृथक्त्वेतदपिकथमित्यतउक्तं ॥ पूर्णेति ॥ सामर्थ्यसद्भावपक्षोक्तदोषपरिहरति
॥ अविशेषोपीति ॥ सामर्थ्यविशेषशून्योपीत्यर्थः । विशेषहेतुकंसामर्थ्यविशेषोपेतमितियावत् । अविकृतोदुःखादिविकारशू-
न्यः । दुग्धेस्मैवागदोहंयोवाचोदोहइत्यादिवाक्यमुद्गीथाक्षरादिमात्रोपास्त्योक्तफलंभवतीतिप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ उद्गीथे
ति ॥ एवशब्देनोद्गीथाक्षरव्यावृत्तिः । चशब्दौपरस्परसमुच्चये । उद्गीथाक्षराण्युपास्ते उत् गी थ इतीत्यत्रोद्गीथइतीत्यस्यतात्पर्य
मुद्गीथाक्षरगमिति । उद्गीथाक्षराणीत्यस्यतात्पर्यप्राणादिषुचसंस्थितमिति । आशीःसमृद्धिहेतुष्वपीत्यनेनाथखल्वाशीःसमृद्धिरि-
त्यादिव्याख्यातं । सर्वेष्टमाप्नुयादित्यनेनाभ्याशोहयदस्मैसकामःसमृद्ध्येतेतिवाक्यमपिव्याख्यातं । ननूद्गीथाक्षराण्युपास्तइत्यु-
क्तोद्गीथाक्षरशब्दस्यप्राणादिषुचसंस्थितमितिव्याख्यानमयुक्तं । पूर्वप्राणएवोत्वागीरन्नंथमित्यादिनाप्राणादीनामेवोच्छब्दादि-
वाच्यत्वेनोक्ततयात्राप्युद्गीथाक्षरशब्देनतेषामेवग्राह्यत्वात् । नह्यनुक्तस्यभगवतोनुवादेग्रहणंसंभवतीत्यतस्तानिपूर्ववाक्यान्य-
पिभगवत्परतयाप्रमाणेनव्याचष्टे ॥ उच्छब्देति ॥ आत्मानंततउपसृत्येतिवाक्यमात्मशब्दस्यजीवाद्यर्थत्वप्रतीतिनिवारयन्व्या-

भा० । तथापितत्क्रियाभेदानामरूपादिकंपृथक् । उच्यतेह्यपृथक्त्वेपिपूर्वैश्वर्यैकहेतुतः । अविशेषोपिभगवान्सर्वशक्तित्वहेतुतः । विशेषहेतुकंसर्वकरोत्यविकृतःसदा । उद्गी-
थाक्षरगंचैवप्राणादिषुचसंस्थितं । आशीःसमृद्धिहेतुष्वप्यखिलेषुव्यवस्थितं । एकमेवहरिर्वेदयःससर्वेष्टमाप्नुयादितिच । उच्छब्दवाच्याःप्राणाद्यावागाद्यागीरितीरिताः । अत्रा-
द्यास्थमितिप्रोक्तास्तेषूद्गीथोहरिःस्थितइतिच । आत्मानंपरमात्मानमंततःसर्वोत्तमत्वेनसर्वत्रोपसृत्य ॥ खं. ३ ॥

वेदेशी०

भाष्यार्थः

१ । ३

॥ २२ ॥

चष्टे ॥ आत्मानमिति ॥ सर्वत्रसर्वोपास्तिषु उपसृत्यज्ञात्वा ॥ ७ ॥ ततश्चायंखंडार्थः ॥ अथ अध्यात्ममुख्यप्राणेउद्गीथो
पास्तिकथनानंतरं। अधिदैवतं मुख्यवायावुद्गीथोपास्तिरुच्यतइतिशेषः। यएवासौ आदित्यसंस्थितोमुख्यप्राणस्तपति। तंतत्रोद्गीथं
भगवंतमुपासीत। तस्योद्गीथाख्यविष्णुप्रेमास्पदप्रतिमात्वमुपपादयति ॥ उद्यन्वाइति ॥ एषआदित्यसंस्थितोमुख्यप्राणःस्वयमु
दयास्तमयोज्झितोपि। प्रजाभ्यःप्रजार्थमेवोद्यद्ब्रूयायति। जनार्दनमितिशेषः। उद्यन्नेवतमोंधकारंतज्जन्यंभयंचप्राणिनामपहंति।
एवंज्ञानिनःफलमाह ॥ अपहंतेति ॥ यएवमुक्तरीत्याऽदित्यस्थंप्राणंवेदसतमसोऽज्ञानस्यतत्कृतभयस्यचापहंताभवतिहवै ॥ १ ॥
एवमध्यात्ममधिदैवतंचमुख्यप्राणेभगवदुपास्तिःकर्तव्येत्युक्तं। तत्रनाध्यात्ममधिदैवतंचमुख्यप्राणेविशेषः। अतस्तत्रोभयत्रापिभ
गवदुपास्तिःकर्तव्येतिभावेनाध्यात्ममधिदैवतंचतयोःसाम्यमाह ॥ समानइति ॥ अयंदेहस्थश्चअसावादित्यस्थश्चमुख्यप्राणः
समानएववै। कथं। अयंदेहस्थोमुख्यप्राणउष्णःअसावादित्यमंडलस्थश्चोष्णः। तदधिष्ठितेदेहेमंडलेचौष्ण्यदर्शनात्। अस्त्वे
वंसाम्यंकिंततइत्यतआह ॥ तस्मादिति ॥ यस्मादध्यात्ममधिदैवतंचसमानएववायुस्तस्मादेवहेतोरेतमेतस्मिन्मुख्यवायाविम
मस्मिन्देहस्थेअमुष्मिन्सूर्यस्थेचोद्गीथमुपासीतेतियोजना। अध्यात्ममधिदैवंचमुख्यप्राणस्यविशिष्टप्रतिमात्वेहेतवंतरमाह ॥ स्व
रइति ॥ इमंदेहस्थंमुख्यप्राणं। स्वतंत्रत्वेनस्वनामकविष्णुरतत्वात्स्वरइत्याचक्षते। अमुमादित्यस्थं। स्वरइतिप्रत्यास्वरइत्याचक्ष

उप०। अथाधिदैवतंयएवासौतपतितमुद्गीथमुपासीतोद्यन्वाएषप्रजाभ्यउद्गायत्युद्यंतमोभयमपहंत्यपहंताहवैभयस्यतमसोभवतियएवंवेद ॥१॥ समानउवायंचासौचोष्णो
यमुष्णोसौस्वरइतीममाचक्षतेप्रत्यास्वरइत्यमुंतस्माद्वाएतमिमममुंचोद्गीथमुपासीति ॥ २ ॥

ते । आसमंतात्मां प्रतिमां प्रतिवर्तत इत्युक्तत्वात्प्रत्या स्वनामकविष्णुरतत्वात्स्वरः प्रत्याचासौस्वरश्चेति प्रत्यास्वरः । तस्मादेतमिमं मुंचास्मिन्नमुष्मिंश्चोद्गीथमुपासीतैव ॥ २ ॥ इदानीं व्याननामकमुख्यप्राणनिष्ठतयोद्गीथोपास्तिमाह ॥ अथेति ॥ अथ खल्विति पक्षां तरद्योतकं । व्यानमेव व्याननामकमुख्यवायावेवोद्गीथमुपासीत । व्यानस्य भगवद्विशिष्टप्रतिमात्वोपपादनाय तन्माहात्म्यं वक्तुं तदुपयुक्तत्वेन प्राणापानस्वरूपमाह ॥ यद्वा इति ॥ यत्प्रतिप्राणिति ऊर्ध्वप्राणनं करोति स प्राणो वै । यदपानिति योऽधोनयनं करोति सोऽपान इत्यर्थः । अत्र प्राणापानशब्दौ शेषवीन्द्रवाचकौ । यदर्थमेतदुक्तं तदाह ॥ अथेति ॥ यः प्राणापानयोः संधिः संधिप्रवर्तकः स व्यान इत्यर्थः । व्यानाख्यमुख्यवायोर्विशिष्टप्रतिमात्वोपपादनाय वागादिप्रवर्तकत्वं माहात्म्यांतरमाह ॥ यो व्यान इत्यादिना । यो व्यानो मुख्यवायुः । सा वाक् वागंतर्गतो वाङ्मावाक्प्रवर्तकश्च । व्यानस्य स्वातंत्र्येण वाक्प्रवर्तकत्वं किमित्यतो नेत्याह ॥ यो व्यान इति ॥ यो व्यानो व्यानगतो विष्णुः । सा वाक् वाङ्मावाक्प्रवर्तको वागंतर्गतश्च । अतो विष्णवाविष्टस्यैव व्यानस्य वाक्प्रवर्तकत्वमिति भावः । ननु व्यानस्यैव वाक्प्रवर्तकत्वं कुतः । प्राणापानयोरेव तत्प्रवर्तकत्वं किं न स्यादित्यतो व्यतिरेकेण तदुपपादयति ॥ तस्मादिति ॥ तस्माद्वाचो व्यानप्रवर्त्यत्वादेवा प्राणन्नपानन्नप्राणापानाख्यशेषवीन्द्रव्यापारशून्यः प्राणापानौ निरुद्धौ तियावत् । वाचमभिव्याहरति । अतो न प्राणापानौ वाक्प्रवर्तकौ किंतु व्यान एवेति भावः ॥ ३ ॥ या वाक् वाङ्मावागं

उप० । अथ खलु व्यानमेवोद्गीथमुपासीतयद्वैप्राणितिसप्राणो यदपानितिसोपानोऽथ यः प्राणापानयोः संधिः स व्यानो यो व्यानः सा वाक् तस्मादप्राणन्नपानन्वाचमभिव्याहरति ॥ ३ ॥ या वाक् स तस्मादप्राणन्नपानन्नृचमभिव्याहरति यत्तस्मात्तस्मादप्राणन्नपानन्त्सामगायति यत्सामसोऽद्गीथस्तस्मादप्राणन्नपानन्नृचायति ॥ ४ ॥

तर्गतो वाक्प्रवर्तको व्यानः सा वाक् वाङ्मावागंतर्गतो वाङ्मावाक्प्रवर्तकः । किं स्वातंत्र्येण न किंतु या वाक् वाङ्मावाक्प्रवर्तको व्यानगतो विष्णुः सा वाक् वाङ्मावाक्प्रवर्तकव्यानगतश्च । अतस्तदाविष्टस्यैव वाक्प्रवर्तकत्वमित्योज्यं । प्राणापानयोरेव वाक्प्रवर्तकत्वं किं न स्यादित्यत आह ॥ तस्मादिति ॥ पूर्ववदर्थः । या वाक् वागंतर्गतो वाङ्मावाक्प्रवर्तको व्यानः तत्साम सामनामकः सामांतर्गतः सामप्रवर्तकश्च । किं स्वातंत्र्येण न किंतु या वाक् वाङ्मावाक्प्रवर्तकव्यानगतो विष्णुस्तत्साम सामनामा सामप्रवर्तकव्यानगतश्च । प्राणापानयोरेव सामप्रवर्तकत्वं किं न स्यादित्यत आह ॥ तस्मादिति ॥ यत्साम सामनामकः समगतः सामप्रवर्तको व्यानः स उद्गीथः । उद्गीथो नाम सामभेदः । उद्गीथनामोद्गीथस्थस्तत्प्रवर्तकश्च । किं स्वातंत्र्येण न किंतु यत्साम सामनामकः सामप्रवर्तकव्यानगतो विष्णुः स उद्गीथः उद्गीथनामोद्गीथप्रवर्तकव्यानगतश्च । उद्गीथप्रवर्तकत्वं न प्राणापानयोरित्याह ॥ तस्मादिति ॥ यद्यपि प्राक्वागृक्सा मोद्गीथशब्दैर्द्विरूपसरस्वतीप्राणपरमात्मान एवोक्तास्तथाप्यत्र तेषामसंभवाद्देवदेवसामवेदोद्गीथसामभेदानांतदवांतराभिमानिनां वाग्रहणमिति ज्ञेयं ॥ ४ ॥ न केवलं वागादिप्रवर्तक एव व्यानः किंतु अतः पूर्वोक्तादन्यान्यपि यानि वीर्यवंति प्रयत्नाधिक्यसाध्या निकर्माणि । कानितानि यथाग्नेर्मथनं निर्घर्षेणोत्पादनमाजेर्मर्यादायाः सरणमवनमाजेः संग्रामस्यार्थं सरणं गमनं वा । दृढस्य धनुषआय मनमाकर्षणमित्यादीनि । तान्यपि अप्राणन्नपानन्नकरोति । अतो व्यान एव सर्वप्रवर्तकतया सर्वोत्तम इति भावः । किंतु तदित्यत आह ॥ एतस्येति ॥ एतस्य पूर्वोक्तस्य हेतोस्सकाशात् व्यानमेव व्यान एवोद्गीथं भगवंतमुपासीत ॥ ५ ॥ इदानीमुद्गीथाक्षरप्रतिपाद्यं

उप० । अतो यान्यन्यानि वीर्यवंति कर्माणि यथाग्नेर्मथनमाजेः सरणं दृढस्य धनुषआय मनमप्राणन्नपानन्स्तानि करोत्येतस्य हेतोर्व्यानमेवोद्गीथमुपासीत ॥ ५ ॥

णादिस्थितभगवदुपास्तिमाह॥अथेति॥उद्गीथाक्षराणिउद्गीथाक्षराप्रतिपाद्यदेवतासुस्थितानिभगवद्रूपाण्युपासीत। कान्युद्गीथाक्षरा
णीत्यतआह ॥ उद्गीथइतीति ॥ कास्ताउद्गीथाक्षरदेवतायासुभगवदुपास्तिःकर्त्तव्येत्यतआह ॥ प्राणएवेत्यादिना ॥ प्राणोमु
ख्यप्राणएवोत् उच्छब्दवाच्यः। कुतः हियस्मात्प्राणेनेदंजगदुत्तिष्ठति उत्पद्यते। वाक् सरस्वती गीः। कुतः। वाचोहिगिरइत्याचक्षते
विद्वांसः। अन्नमन्नाभिमानिचतुर्मुखस्थं। अन्नाभिमानीब्रह्मैवप्राणोवायुरितीरितइतिह्यन्यत्रोक्तं। कुतः अन्नेहीदंसर्वजगत्स्थितं
॥६॥ एवमुत्तरत्रापिद्वंद्वंतरिक्षादिशब्दैस्तदभिमानिनोग्राह्याः। उद्गीथाक्षरवाच्यप्राणादिस्थितभगवदुपासकस्यफलमाह ॥ दुग्धइ
ति ॥ योधिकारीएतानि एवमुच्छब्दादिवाच्यतयाविद्वानुद्गीथाक्षराणिउद्गीथाक्षरवाच्यप्राणादिस्थितभगवद्रूपाणि उपास्ते कि
मिति उद्गीथइति उद्गीथाक्षराणीतियावत्। अस्मैउपासकाय वाक् वाङ्ममाभगवान् वाग्दोहं वाचःफलं दुग्धे। को
सौवाग्दोहः योवाचोदोहःश्रुत्यादिसिद्धोमोक्षादिलक्षणस्तमितिसंबंधः। सउपासकोन्नवानन्नादश्चान्नादनसमर्थश्चभवति ॥ ७ ॥
इदानीमाशीःसमृद्धिहेतुष्वपिभगवदुपास्तिमाह ॥ अथेति ॥ आशीःसमृद्धिराशिषःकाम्यस्यसमृद्धिर्येनसआशीःसमृद्धिः।
कामसमृद्धिहेतुरुच्यतइतिशेषः। सामादिस्थितानिभगवद्रूपाणि उपसारयंतीष्टमित्युपसरणानीत्युपासीत। उपास्तिप्रकारमेवाह

उप०। अथखलुद्गीथाक्षराण्युपासीतोद्गीथइतिप्राणएवोत्प्राणेनह्युत्तिष्ठतिवाग्गीर्वाचोहिगिरइत्याचक्षतेऽन्नथमन्नेहीदंसर्वस्थितं ॥ ६ ॥ यौरेवोदंतरिक्षंगीःपृथिवीथमादित्यएवोद्वा
युर्गौरमिस्थंसामवेदएवोद्यजुर्वेदोगीर्गवेदस्थंदुग्धेस्मैवाग्दोहंयोवाचोदोहोन्नवानन्नादोभवतियएतान्येवंविद्वानुद्गीथाक्षराण्युपास्तउद्गीथइति ॥७॥ अथखलवाशीःसमृद्धिरुपसरणानी
त्युपासीतयेनसाम्नास्तोष्यन्त्स्यात्तत्सामोपधावेत् ॥ ८ ॥

॥ येनेति ॥ पुरुषोयेनसाम्नासामविशेषेण स्तोष्यन्स्तोत्रंकरिष्यन्स्यात् तत्सामोपधावेत् आददीत । (तत्सामगंहरिंसर्वोत्तमत्वे न ज्ञात्वा तत्सामगायेदित्यर्थः ।) ॥ ८ ॥ यस्यामृचिआरूढेनसाम्नास्तोष्यन्स्यात्तामृचमुपधावेत् । यदार्षेयंयेनार्षिणादृष्टंसाम स्तोतुमिष्टंतमृषिमुपधावेत् । यांदेवतामभिष्टोष्यन्स्यात्सम्यक्स्तोत्रंकरिष्यन्स्यात्तांदेवतामुपधावेत् ॥ ९ ॥ येनछंदसागायत्र्या दिनास्तोष्यन्स्यात्तच्छंदउपधावेत् । येनस्तोमेनगानविशेषेणवाक्यसमूहेनवास्तोष्यमाणःस्यात्तंस्तोममुपधावेत् ॥ १० ॥ यांदि शंदिग्देवतामभिष्टोष्यन्स्यात्तांदिशंउपधावेत् ॥ ११ ॥ ननु कथमेतद्भगवदुपासनं । यांदेवतामितिस्वाभिप्रेतयत्किंचिद्देवतायाएव स्तुत्यत्वोक्तेरित्यतो न सर्वोत्तमत्वेनेतरदेवतास्तोत्रंकर्तव्यं किंत्वित्यत आह ॥ आत्मानमिति ॥ काममभिलषितंध्यायन्नप्रमत्तःप्र मादरहितःपुरुषआत्मानंपरमात्मानंअंततःसर्वोत्तमत्वेनोपसृत्यज्ञात्वास्तुवीतेतरदेवतामितिशेषः । कुतएवंज्ञात्वास्तोत्रंकर्तव्यमि त्यत आह ॥ अभ्याशइति ॥ यत्तस्मात् यत्कामो यःकामोयस्यसोयत्कामः पुरुषःसर्वोत्तमत्वेनभगवंतंज्ञात्वेतरदेवतांस्तुवी त । सकामअस्मैस्तावकायाभ्याशःशीघ्रंसमृद्धेतसम्यक्परिपूर्णोभवति । तस्मादात्मानमंततउपसृत्यस्तुवीतेतिसंबंधः । इतिश ब्दोविद्यासमाप्त्यर्थः । खंडत्रयस्याप्युद्गीथोपास्तिप्रतिपादकत्वेनैकविद्यात्वात् । द्विरुक्तिस्तुपूर्वोक्तविद्यार्थावधारणार्था । उक्तंच ।

उप० । यस्यामृचितामृचंयदार्षेयंतमृषियांदेवतामभिष्टोष्यन्स्यात्तांदेवतामुपधावेत् ॥ ९ ॥ येनछंदसास्तोष्यन्स्यात्तच्छंदउपधावेद्येनस्तोमेनस्तोष्यमाणःस्यात्तंस्तो ममुपधावेत् ॥ १० ॥ यांदिशमभिष्टोष्यन्स्यात्तांदिशमुपधावेत् ॥ ११ ॥ आत्मानमंततउपसृत्यस्तुवीतकामंध्यायन्नप्रमत्तोभ्याशोहयदस्मैसकामःसमृद्धेयत्कामःस्तुवीतेति यत्कामःस्तुवीतेति ॥ १२ ॥ तृतीयःखंडः ॥ ३ ॥

अध्यायांतेद्विरुक्तिः स्याद्वेदेवावैदिकेपिवा । विचारोयत्रसज्जयेत्पूर्वोक्तस्यावधारणइति । अत्राध्यायांतेपीत्यपिशब्दसंबंधः । तेन विद्यांतस्यसमुच्चयइतिनानुपपत्तिरितिज्ञेयं । एवमुत्तरत्रापि ॥ १२ ॥ तृतीयः खंडः ॥ ३ ॥ वायुगतत्वेनप्रणवोपास्तेः पूर्वफलानु केस्तामनुवदन्संसारनिवृत्तिलक्षणफलमाख्यायिकयाह ॥ ओमित्येतदक्षरमित्यादिना ॥ तत्रस्वरमेवप्राविशन्नित्यत्रस्वरशब्दः प्रणवपरइत्यसत् । एषउस्वरोयदेतदक्षरमेतदमृतमभयमित्यक्षरत्वामृतत्वाभयत्वोक्तिविरोधात् । तेषांचब्रह्मालिंगत्वात् । तत्प्रवि श्यदेवाअमृताअभवन्नित्युक्तिविरोधाच्चेतिभावेनप्रमाणेनैवस्वरशब्दार्थमाह ॥ स्वरतेरिति ॥ तुशब्दोऽवधारणार्थः । तद्व्रतेः स्वतंत्रत्वात्स्वनामकविष्णुरतेः । वायुःस्वरइत्युच्यतइत्यर्थः । अस्त्वेवंविष्णुर्वायुश्चस्वरनामकस्तथापिस्वरमेवप्राविशन्नित्युक्तः प्रवेशेनप्रसिद्धएवोपपद्यते । तत्प्रविश्यदेवाअमृताअभवन्नित्युक्त्ययोगात् । अन्यथासुषुप्तिप्रलययोरप्यमृतत्वापत्तेरित्यतस्तद्वा क्यंव्याचष्टे ॥ वायुस्वरइति ॥ अनेनस्वरमित्येतदावर्त्तनीयं । तत्रैकंवायुपरं । तदाद्वितीयासप्तम्यर्थे । द्वितीयंविष्णु परं । तदाद्वितीयायथाश्रुतैवेत्युक्तंभवति । ओमित्येवातिस्वरतीत्येतदनुरोधेनोमाख्यमित्युक्तं । प्राविशन्नित्यस्यार्थःसमुपा सिरइति । तत्प्रविश्यदेवाअमृताअभवन्नितिवाक्यंव्याचष्टे ॥ तेनेति ॥ उपासनेन । अमृतमितिभावप्रधानोनिर्देशः । प्रसिद्धामृतव्यावृत्त्यर्थमुक्त्याख्यमित्युक्तं । मृत्युवर्जिताःमृत्युनिमित्तभयवर्जिताः । अमृतशब्दस्यार्थंतरकथनमेतत् । देवावैमृत्योर्विभ्यतइत्यत्रमृत्युशब्दो यमपरइत्यसत् । सर्वदेवानांयमाद्भयाभावादित्यतोऽत्रविवक्षितंमृत्युशब्दार्थमाह ॥

भा० । स्वरतेस्तुस्वरोविष्णुस्तद्व्रतेर्वायुरुच्यते । वायुस्वरेस्वरंविष्णुमोमाख्यंसमुपासिरे । देवास्तेनामृतंप्राप्तामुक्त्याख्यंमृत्युवर्जिताः ।

मरणादिति ॥ खंडतात्पर्यमाह ॥ तद्भयतइति ॥ तेनुविच्चोर्ध्वाइत्यत्रोर्ध्वाःप्रांशवइत्यन्यथाप्रतीतिनिरासार्थतदनूद्यव्याचष्टे ॥ ऊर्ध्वाइति ॥ मत्स्यःस्वमारकंनजानातिदेवास्तुज्ञातवंतइत्यत्रहेतुतयोत्तमत्वस्यैववक्तव्यत्वादितिभावः ॥ ततश्चायंखंडार्थः ॥ ॐमित्येतदक्षरमित्यादिकमुक्तार्थं ॥ १ ॥ देवामृत्योः मारणान्मृत्युर्दुर्गा तस्याविभ्यतःभीताःसंतः त्रयींविद्यां वेदविद्यां प्रा विशन्वै । वेदाभिमानिदेवतारूपाधिष्ठानेभगवदुपास्तिमकुर्वन्नित्यर्थः । ततस्ते देवाः छंदोभिःछंदस्सुभगवदुपासनैरात्मनआ च्छादयन् । तत्रज्ञापकमाह ॥ यदिति । छंदोभिराच्छादयन्नित्यतःछंदसांदेवाच्छादकत्वंतदेवछंदसांछंदस्त्वं छंदःशब्दप्रवृत्तिनिमि त्तं । छंदःशब्दप्रवृत्तिनिमित्तपर्यालोचनयैवछंदसांदेवाच्छादकत्वंज्ञायतइतिभावः ॥ २ ॥ मृत्युर्दुर्गा तांस्त्रयींविद्याप्रविष्टान्देवान् । तत्र तस्यैवविवरणंऋचिसाम्नियजुषि पर्यपश्यत् । कथं । यथालोकेकश्चनपक्षिविशेषोमत्स्यमुदकेपरिपश्येदेवंपर्यपश्यत् । तेदे वाअस्मान्मृत्युर्दृष्टवानितिज्ञातवंतइतिवक्तव्यं । तेदेवायतऊर्ध्वाउत्तमाअतोऽनुविच्चामृत्युरस्मान्दृष्टवानितिज्ञात्वाऋचःसाम्नो यजुषःल्यब्लोपनिमित्तापंचमी । ऋगादिदेवतांपरित्यज्यस्वरमेवप्राविशन् । द्वितीयासप्तम्यर्थेच । स्वतंत्रत्वेनस्वनामकविष्णुरतेः स्वरनामकेवायौ स्वरतेःस्वरनामकमोमाख्यंविष्णुंसमुपासिरइत्यर्थः ॥ ३ ॥ ऋगादिपरित्यागेनस्वरप्रवेशोदेवैःकृतइत्यत्रज्ञापकमा

मारणान्मृत्युरित्युक्तादुर्गा तद्भयतःसुराः । ओमित्युपास्य तंविष्णुंपरमामृतमापिरइतिसंध्याने । ऊर्ध्वाउत्तमाः ॥ खं० ४ ॥

उप० । ओमित्येतदक्षरमुद्रीथमुपासीतोमितिहुद्रायतितस्योपव्याख्यानं ॥ १ ॥ देवावैमृत्योर्विभ्यतस्त्रयींविद्यांप्राविश २ स्तेच्छंदोभिराच्छादयन्त्येदेभिराच्छादय २ स्तेच्छंदसां छंदस्त्वं ॥ २ ॥ तानुतत्रमृत्युर्यथामत्स्यमुदकेपरिपश्येदेवंपर्यपश्यत्ऋचिसाम्नियजुषितेनुविच्चोर्ध्वाऋचःसाम्नोयजुषःस्वरमेवप्राविशन् ॥ ३ ॥

छांदोग्य

॥ २६ ॥

ह ॥ यदावाइति ॥ लोकोयदावाक्चमाप्नोतितदाओमित्येवस्वरति । एवंसामैवंयजुरिति । यदासामयजुश्चाप्नोतितदाओमित्ये
वस्वरतीत्यर्थः । केवलंऋगादीनारक्षणेऽशक्तत्वात्खल्विदानीमपिप्रणवपूर्वमृगादिजपतीतिभावः । स्वरमेवप्राविशन्नित्युक्तंविवरि
तुंस्वरशब्दार्थतावदाह ॥ एषइति ॥ यदेतत् सर्वसन्निहितत्वादेतन्नामकमक्षरमविनाशिब्रह्मैषउएषएवस्वरः । तन्महिमानमाह॥
एतदमृतमिति ॥ एतद्ब्रह्मामृतंनित्यमुक्तं । अभयंभयशून्यमभयप्रदंवा । यद्यत्रापि मृत्युर्देवान्परिपश्येत्तर्हि कोविशेषोऋगादि
भ्यःस्वरस्येत्यतआह ॥ तत्प्रविश्येति ॥ तदमृतत्वाभयत्वादिविशिष्टमक्षरंस्वरशब्दवाच्यंप्रविश्योनामकंभगवंतमुपास्यदेवाअमृ
ताअभवन्नित्यर्थः॥४॥नकेवलंदेवानामेवप्रणवोपास्तिरमृतत्वप्रदा । अपितर्ह्यद्यतनस्यापितद्योग्यस्येत्याह ॥सयइत्यादिना॥ योधि
कारीएतदोनामकंब्रह्मैवंदेवानाममृतत्वप्रदत्वेन विद्वानक्षरमक्षरनामकंभगवंतं प्रणौतिप्रणवेनस्तौति । सएतदेवाक्षरंस्वरंस्वरम
णमोकाररूपस्वरवाच्यममृतमभयंप्रविशति । किंततः । नहितत्प्रवेशएवफलमित्यतआह ॥ तत्प्रविश्येति ॥ यत्तच्छब्दौ
यथातथाशब्दार्थौ । यत्प्रविश्यदेवायथाअमृताअभवंस्तथातत्परंब्रह्मप्रविश्यामृतोभवतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ इतिचतुर्थःखंडः ॥४॥
इदानीमधिदैवमध्यात्मंचमुख्यप्राणेउद्गीथस्योपास्त्यंतरंतत्फलंचाख्यायिकयाह ॥ अथखल्विति ॥ तत्रोद्गीथप्रणवयोरभेदप
रंमंत्रमुदाहृत्यकउद्गीथःप्रणवश्चेत्याशंकायामसौवाआदित्यउद्गीथएषप्रणवइत्यादित्यस्योद्गीथत्वंप्राणवत्वंचोच्यते । तत्पूर्वोक्तवि

उप० । यदावाक्चमाप्नोत्योमित्येवातिस्वरत्येव ॥ सामैवंयजुरेषउस्वरोयदेतदक्षरमेतदमृतमभयंतत्प्रविश्यदेवाअमृताअभवन् ॥४॥ सयएतदेवंविद्वानक्षरंप्रणौत्येतदेवाक्षरं
स्वरममृतमभयंप्रविशतितत्प्रविश्ययदमृतादेवास्तदमृतोभवति ॥ ५ ॥ चतुर्थःखंडः ॥ ४ ॥

वेदेशी०

भाष्यार्थः

१ । ५

॥ २६ ॥

S G D F

रुद्धमित्यतस्तद्वाक्यं यथावत्प्रमाणेनैव व्याचष्टे ॥ आदित्येति ॥ तद्गतो हरिः प्रणव इति संबंधः । नचैवमादित्यशब्दस्य लक्षित
 लक्षणाप्रसंगः । अव्यक्ताधिकरणन्यायेनादित्यशब्दस्य वायुभगवतोरेव मुख्यत्वात् । आदित्यस्थो हरिरित्येव कुतो न व्याख्यायते ।
 किं वायुग्रहणेनेति चेन्न । पूर्ववायुस्थत्वेनैव भगवदुपास्तेः प्रस्तुतकृतत्वात् । अध्यात्मप्रकरणे एवायं मुख्यप्राणस्तमुद्गीथमुपासीते
 तिवक्ष्यमाणत्वेनाधिदैवप्रकरणेऽपि वायुस्थत्वेनैवोद्गीथोपास्तेर्वक्तव्यत्वाच्च । हरौ प्रणवशब्दं निर्वक्ति ॥ प्रकृष्टत्वाच्चेति ॥ श्रुता
 बुद्गीथस्य प्रणवत्वोक्तेः कथमेतदित्यत उद्गीथशब्दवाच्योऽपि स एवेत्याह ॥ उद्गीथ इति ॥ अध्यात्मप्रकरणे अथाध्यात्ममित्यस्यानंतर
 मथ खलु उद्गीथः स प्रणवो यः प्रणवः स उद्गीथ इति मंत्रोदाहरणरूपमुत्तरवाक्यं संयोज्यं । अधिदैवप्रकरणे तथोक्तत्वात् । उत्तरत्रो
 क्तेर्व्यर्थत्वाच्च । तदनंतरमयं वै मुख्यप्राण उद्गीथ एष प्रणव इति मंत्रव्याख्यानरूपं वाक्यमधिदैवप्रकरणवदत्रापि ग्राह्यमिति भावेन त
 द्वाक्यं व्याचष्टे ॥ स एवेति ॥ (यो) देहे प्राणगः स एव हरिः प्रणव उद्गीथश्चेति संबंधः । स्थानभेदेन भेदशंकां निवर्तयितुं स एवेत्युक्तं ।
 अधिदैवाध्यात्मप्रकरणगतमोमिति ह्येष स्वरन्नेतीति वाक्यं व्याचष्टे ॥ ओमित्येवेति ॥ अधिदैवाध्यात्मप्रकरणयोरादित्यदेह
 स्थवायुगतभगवदुपासकस्य फलमेतमुपाहमभ्यगासिषंतस्मान्ममत्वमेकोसीत्युत्तरवाक्यानुसारेणाह ॥ ध्यायन्निति ॥ भगव
 द्ज्ञानस्यैकपुत्रत्वरूपैहिकमात्रफलकत्वानुपपत्तेर्मुक्तिमेतीत्युक्तं । एवमुत्तरत्रापि । रश्मींस्त्वं पर्यावर्त्तयतात् । प्राणांस्त्वं भूमानमभि

भा० । आदित्यसंस्थितो वायुः प्रणवस्तद्गतो हरिः । प्रकृष्टत्वाच्चेनेतृत्वादतिवा दखिलस्य च । उद्गीथ उच्चैर्गेयत्वात् स एव पुरुषोत्तमः । स एव प्राणगो देहे ओमित्येव सदा जपन् ।
 एत्येष भगवान्विष्णुर्ध्यायन्नेकं तमक्षरं । एकपुत्रो मुक्तिमेति ध्यायन् प्राणेषु रश्मिषु । बहुपुत्रो विमुक्तः स्यात्-

SGDF

Sri Gargi Vaidya Digital Foundation

गायतादितिवाक्यानुसारेणादित्यरश्मीतरप्राणस्थितवायुगतभगवदुपासकस्यफलमाह ॥ ध्यायन्निति ॥ विमुक्तइत्यत्रवीत्युप
सर्गेणानंदाधिक्यंफलमाह । यएवायंमुख्यप्राणस्तमुद्गीथमुपासीतेत्यध्यात्मप्रकरणवदधिदैवप्रकरणेपि एषप्रणवइत्यनंतरंयएवा
सावादित्यस्तमुद्गीथमुपासीतेतिवाक्यं ग्राह्यमितिभावेनतदुभयमपिवाक्यं व्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ तथा आदित्येरश्मिषुदे
हेप्राणेषुचविद्यमानवायुगतत्वेन । अनेनाधिदैवाध्यात्मप्रकरणयोर्यएवामीरश्मयस्तमुद्गीथमुपासीतयएवेमेप्राणास्तंभूमानमभि
गायतादितिवाक्यमध्याहर्त्तव्यमितिसूचयति । प्राणांस्त्वंभूमानमभिगायतादित्येतद्वाक्यंसामानाधिकरण्येनभूम्नःप्राणाभेदप्र
तीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ प्राणस्थमिति ॥ श्रुतौत्वमितियुष्मच्छब्दश्रवणादभिगायतादितिप्रथमपुरुषप्रयोगानुपपत्तिरि
त्यतःमध्यमपुरुषएवायमितिभावेनाभिगायेत्युक्तं । अभिगानंकुर्वित्यर्थः । होतृषदनाद्धैवापिदुरुद्गीतमनुसमाहरतीतिवाक्यं
होतृषदनात्तहोत्रात्कर्मणोदुरुद्गीतमनुसंधत्तइतिव्याख्याननिरासायव्याचष्टे ॥ दुरुद्गीतमिति ॥ अनुरूपमेवकरोति । प्र
तीकूलंयथानभवेत्तथाकरोतीत्यर्थः । ध्यात्वानुरूपमेवकरोतीत्यन्वयः । अनेनहोतृणांसदनमाश्रयोभिःतत्स्थोभगवान्होतृष
दनशब्दाभिधेयः । पंचमीत्यब्लोपनिमित्तेत्युक्तंभवति । परोक्तएवार्थःकिंनस्यादित्यतःस्वोक्तार्थेप्रमाणमाह ॥ अन्यथेति ॥
ततश्चायंखंडार्थः ॥ प्रणवोपास्तिरुद्गीथोपास्तिश्चप्रागुक्ता । तत्रप्रणवोद्गीथयोर्भेदशंकावारणायाभेदपरमंत्रमुदाहरति ।

भा० । तस्माद्वायेत्तथापरमितिच । प्राणस्थंभूमानमभिगाय । दुरुद्गीतमनुसमाहरतिअनुरूपमेवकरोति । होतृषदनस्थमग्निस्थंभगवंतंध्यात्वा।अन्यथागानजं दोषमग्नौध्यात्वा
हरिपरं । अपाकरोतितस्मात्तंध्यायेदेवाग्निगंसदेतित्रैविधे ॥ खं० ५ ॥

अथखल्विति ॥ मंत्रारंभद्योतनार्थमेतत् । यउद्गीथःसएवप्रणवः । नेदंयइंद्रःसोर्जुनइत्यादिवदितिभावेनोक्तं ॥ यःप्रणवःस
उद्गीथइति ॥ मंत्रोदाहरणसमाप्तिद्योतनायेतिशब्दः । कउद्गीथःकश्चप्रणवोययोरभेदोबोध्यतइत्यतउद्गीथप्रणवशब्दार्थमाह ॥
असौवाआदित्यइति ॥ असावादित्यआदित्यनामाऽऽदित्यगतोमुख्यवायुस्तद्रतोहरिरेवोद्गीथउद्गीथनामाउच्चैर्गेयत्वात् । ए
षआदित्यस्थमुख्यवायुगतएवप्रणवइत्युच्यते । प्रकृष्टत्वान्नेतृत्वादित्वादखिलस्य । किंततइत्यतोत्र यएवासावादित्यस्तमुद्गीथ
मुपासीतेतिवक्तव्यं । अध्यात्मप्रकरणेतथावक्ष्यमाणत्वात् । आदित्यस्थमुख्यवायुगतस्यभगवतःप्रणवनामकत्वेयुक्तिमाह ॥ ओ
मितीति ॥ हियस्मादेषआदित्यस्थमुख्यवायुगतोविष्णुरोमितिस्वरन्इतरजनशिक्षणायोमितिस्वात्मानंजपन्नेति । तस्मादेषप्रण
वइत्यर्थः । एवंध्यायन्नेकंतमक्षरंपुत्रोमुक्तिमेतीतिवक्तव्यं । तथायएवामीरश्मयस्तमुद्गीथमुपासीत । एवंरश्मिषुवायुगतत्वेन
भगवंतंध्यायन्बहुपुत्रोविमुक्तःस्यादित्यपिवक्तव्यं ॥ १ ॥ आदित्यस्थवायुगतभगवदुपास्तावेकपुत्रत्वं तद्रश्मिस्थवायुगतभगवदु
पास्तौबहुपुत्रत्वंभवतीत्यत्रविश्वासजननायाख्यायिकामाह ॥ एतमिति ॥ कुषीतकस्यापत्यं पुमान्कौषीतकिः स्वपुत्रमुवाच ।
किमिति । एतमेवादित्यस्थमुख्यवायुगतमेवविष्णुं नत्वादित्यरश्मिस्थवायुगतमहमभ्यगासिषंसम्यग्गानंकृतवान् । सम्यगुपास्तिं
कृतवानितियावत् । तस्मान्ममत्वमेकएवपुत्रोसीति । त्वंरश्मीन्आदित्यरश्मिस्थमुख्यवायुगतंभगवंतं पर्यावर्तयतात् । प

उप० । अथखल्वयउद्गीथःसप्रणवोयःप्रणवःसउद्गीथइत्यसौवाआदित्यउद्गीथएषप्रणवओमितिह्येषस्वरन्नेति ॥ १ ॥ एतमुएवाहमभ्यगासिषंसं तस्मान्ममत्वमेकोसीतिहकौषीत
किःपुत्रमुवाच । रश्मीन्स्त्वंपर्यावर्तयताद्बहुवैतेभविष्यंतीत्यधिदैवतं ॥ २ ॥

छांदोग्य

॥ २८ ॥

र्यावर्त्तयोपासनंकुरु । तथासतिबहवःपुत्रास्तेभविष्यन्ति । वैप्रसिद्धं । इत्यधिदैवतंभगवदुपास्तिफलमुक्तं ॥ २ ॥ अथा
ध्यात्मं तदुपास्तिफलमुच्यतइतिशेषः । अथखलुयउद्गीथःसप्रणवोयःप्रणवःसउद्गीथइतिमंत्रोदाहरणरूपमुत्तरवाक्यमत्रसंयोज्यं ।
तदनंतरमयंवैमुख्यप्राणउद्गीथएषप्रणवइतिमंत्रव्याख्यानरूपंवाक्यंग्राह्यं ॥ किंततइत्यतआह ॥ यएवायमिति ॥ यएवायंमुख्य
प्राणस्तंतत्रोद्गीथंभगवंतमुपासीत । देहस्थमुख्यप्राणगतस्यभगवतः प्रणवनामकत्वमुपपादयति॥ ओमितिह्येषइति ॥ व्याख्यातं
॥ ३ ॥ अत्रापिएवंध्यायन्नेकंतमक्षरंप्रकृतमुक्तिमेतीतिचवक्तव्यं । तथायएवेमेप्राणास्तंभूमानमभिगायतात् । प्राणस्थवायुगतत्वेन
भगवंतंध्यायन्बहुपुत्रोविमुक्तःस्यादित्यपिवक्तव्यं । अत्राप्याख्यायिकामाह॥ एतमेवेति॥ व्याख्यातं । त्वंप्राणानिन्द्रियगतमुख्यप्राण
स्थंभूमानंपूर्णगुणंभगवंतमभिगायतात् । अभिगाय । सम्यग्गानंकुरु । केनाभिप्रायेण ममबहवःपुत्राभविष्यन्तिवैइत्यभिप्रायेणाभिगा
नंकुर्वित्यर्थः ॥ ४ ॥ दुरुद्भानहेतुकपापनिवृत्त्यर्थमुपास्तिमाह ॥ होतृषदनादिति॥ ल्यब्लोपनिमित्तापंचमी । होतृसदनस्थमग्निस्थं
भगवंतंध्यात्वादुरुद्गीतंदुरुद्भानंप्रामादिकंस्वरादिहीनमुद्भानमनुरूपमेवकरोतिइष्टहेतुमेवकरोतीत्यर्थः । द्विरुक्तिःपूर्ववत्॥ ५ ॥ पंच
मःखंडः ॥ ५ ॥ वाच ऋग्रसऋचःसामरसइतिप्रकृतऋक्सामयोरीश्वरवर्गत्वादधिदैवमध्यात्मंचतदुपास्तिपूर्वतत्परिवृतोद्गीथो
पास्तिमाह ॥ इयमेवेत्यादिखंडद्वयेन ॥ यद्वा ऋचःसामरसःसाम्नउद्गीथोरसइत्यृक्सामाभ्यामुद्गीथस्यश्रैष्ठ्यमुक्तं । ऋक्

उप० । अथाध्यात्मं यएवायंमुख्यप्राणस्तमुद्गीथमुपासीतोमितिह्येषस्वरन्नेति ॥ ३ ॥ एतमुएवाहमभ्यगासिषंतस्मान्ममत्वमेकोसीतिहकौषीतकिःपुत्रमुवाच प्राणांस्त्वं
भूमानमभिगायताद्बहवोवैतेभविष्यन्तीति ॥ ४ ॥ अथखलुयउद्गीथःसप्रणवोयःप्रणवःसउद्गीथइति होतृषदनाद्वैवापिदुरुद्गीतमनुसमाहरतीति ॥ ५ ॥ पंचमःखंडः ॥ ५ ॥

वेदेशी०

भाष्यार्थः

१ । ६

॥ २८ ॥

सामोत्तमत्वेप्युद्गीथस्य किं माहात्म्यं कथं चोद्गीथस्य ऋक्सामोत्तमत्वमित्यतः ऋक्साममाहात्म्योक्तिपुरःसरं भगवतस्तदुत्तमत्वं दर्शयति ॥ इयमेवेत्यादि खंडद्वयेन ॥ तत्रेयमेवर्गग्निः सामेत्यादौ भूरादीनामेव ऋगादित्वमुच्यत इति प्रतीतिनिरासायैवमेवर्गग्निः सामां तरिक्षमेवर्गायुः साम द्यौरेवर्गादित्यः साम नक्षत्राण्येवर्कद्रमाः साम अथ यदेतदादित्यस्य शुक्लं भाः सैवर्गथयन्नीलं परः कृष्णं तत्सामेति वाक्यपंचकं व्याचष्टे ॥ अग्नीरेति ॥ सूर्येत्यतः परं चंद्रेति ग्राह्यं । तथा द्युइत्यतः परं नक्षत्रेत्यपि ग्राह्यं । सामदेवता वायुरग्नीसूर्यचंद्रनीलेषु । स्थः तिष्ठतीत्यर्थः । एवमुत्तरार्धोऽपि व्याख्येयः । यद्यपि श्रुतावियमेवर्गित्यादीनि प्रथमवाक्यानि । तथा पि प्राधान्यक्रममनुसरताऽग्निः सामेत्यादीन्येव प्रथमं व्याख्यातानि । इयमेव साग्निरमस्तत्सामेत्यादि वाक्यपंचकं व्याचष्टे ॥ सेतीति ॥ एवं तावुं भावपिमिलित्वा सामनामाना बुदाहृता वित्यनेनेदमर्धनारीनरात्मकवायुस्वरूपकथनपरमिति ज्ञायते । उक्तं च । अर्धनारीनरवपुर्वायुः कुत्रचिदीरित इति । तस्मादुच्यधूढं सामगीयत इति वाक्यपंचकं व्याचष्टे ॥ अतोहीति ॥ यतोऽग्न्यादौ सामदेवता वायुरस्ति उर्व्यादौ च ऋग्देवी सरस्वती यतश्च तदेतस्यामृच्यधूढं साम अतएवेत्यर्थः । अध्यात्मं वागेवर्कप्राणः सामेत्याद्युत्तरखण्डस्थवाक्यचतुष्टयं व्याचष्टे ॥ वागादिष्विति ॥ अत्रादिपदेन प्राणचक्षुरात्मश्रोत्रमनःशुक्लनीलानां ग्रहणं । येषां तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषो दृश्यते । येषां तरक्षणि पुरुषो दृश्यते इति वाक्यद्वयमादित्यचक्षुर्मात्रांतस्थभगवत्परमिति प्रतीतिनिरासाय व्याचष्टे ॥ तयोरिति ॥

भाष्यं । अग्नीरसूर्यनीलेषु वायुः स्थः सामदेवता । उर्वीं वियदुशुक्लेषु ऋग्देवी स्थासरस्वती । सेति भार्या हि वाग्देवी प्राणोऽमः पतिरीरितः । एवं तौ सामनामाना बुभावेता बुदाहृतौ । अतो हि सामवेदोयं ऋक्सामात्मक ईरितः । वागादिष्वेवमेवैतौ वाक्प्राणौ सर्वदा स्थितौ । तयोरंतःस्थितो विष्णुर्गायकौ तस्य तावुभौ ।

आदित्यस्थचक्षुःस्थवायुसरस्वत्योरित्यर्थः । तस्यर्कसामचगेष्णावितिवाक्यंव्याचष्टे ॥ गायकाविति ॥ ऋक्सामाभ्यामृग्वेदसामवेदाभ्यांगायकावितिसंबंधः । तस्योदितिनामसएषसर्वेभ्यःपाप्मभ्यउदितइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ सउन्नामेति ॥ उच्चैत्युच्छब्दस्यार्थांतरं । सएवेत्येवशब्दान्वयः । तस्ययथाकप्यासंपुंडरीकमेवमक्षिणीइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ कप्यासेति ॥ पुंडरीकशब्दोरक्तपद्मपरः । कंपिबन्नालसंबंधीतियोगेनकप्यासत्वंरक्तपद्मविशेषणमित्यर्थः । एवंचकप्यासशब्देनाम्लानत्वंलभ्यतइतितात्पर्यं । अक्षिगश्चेत्यनेनतस्यैतस्यतदेवरूपंयदमुष्यरूपमित्येतदपिव्याख्यातं । सएषयेचामुष्मात्परांचोलोकास्तांश्चाप्नोतिदेवकामांश्च । येचैतस्मादर्वांचोलोकास्तांश्चाप्नोतिमनुष्यकामांश्चेत्यत्रोद्गातुरेवपरागर्वांग्लोकप्राप्तिर्देवमनुष्यकामप्राप्तिश्चोच्यतइत्यसत् । तस्मादुहैवंविदुद्गाताब्रूयात्कंतेकाममागायानीत्याद्युत्तरवाक्यानुपपत्तेः । तस्मात्परांग्लोकादिप्रापकत्वमेवोच्यते । तदपिनसर्वस्योद्गातुर्मुख्यतःसंभवतीत्यतोव्यवस्थयातद्याचष्टे ॥ गायकइति ॥ तस्मादुद्गीथइत्यत्रतस्मादितिकस्यपरामर्शइतिनज्ञायते । अतस्तदनूद्यतत्परामृश्यंदर्शयति ॥ तस्मादिति ॥ पूर्वतस्योदितिनामेतिभगवतउन्नामकत्वमुक्तं । तस्यऋक्चसामचगेष्णावितिगीयमानत्वमुक्तं । तदुभयंतस्मादितिपरामृश्यतइतिभावः ॥ खं० ॥ ६ ॥ चक्षुरेवर्गात्मासामेत्यत्रात्मशब्देनछायात्मोच्यतइतिव्याख्याननिरासायात्मशब्दार्थमाह ॥ आत्मेति ॥ कुतोयमर्थः । परोक्तएवार्थः किंनस्यादित्यतःश्रुत्यर्थनिश्चायकंप्रमाणमाह ॥ सरस्वतीति ॥

भाष्यं० । ऋक्सामाभ्यांसउन्नामापापोद्गश्चोचएवचेत्यादिसत्तत्वे । कप्यासरक्तपद्माक्षःसूर्यगश्चाक्षिगश्चसः ॥ गायकस्तस्यविष्णोर्यःसस्वर्ग्यांश्चनृलोकगान् । कामान्दद्यान्नरश्चेत्यात्पुराणांचनृणामपि । मोक्षदोयदिवायुःस्यान्मुख्योद्गाताततोऽनिलइतिच । तस्मादुद्गीथउच्चोसौगीयतेचेति ॥ खं० ॥ ६ ॥ आत्माजीवः । सरस्वतीहिचक्षुःस्थाजीवस्थोवायुरीरितः । विदित्वातावुभौदेवौतद्गंध्यायैद्वरिसदेतिमानसे ।

ननुयएषोंतरादित्येहिरण्मयःपुरुषोदृश्यते यएषोंतरक्षणिपुरुषोदृश्यतइत्ययुक्तं । नचक्षुषापश्यतिकश्चिदेनमित्यादिश्रुतिविरोधादित्यतस्तद्याचष्टे ॥ दृश्यतइति ॥ सैवर्कत्सामतदुक्थंतद्यजुस्तद्ब्रह्मेतिवाक्यमृगाद्यात्मकत्वप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ ऋङ्गमेति ॥ एतेनजीवाख्यचाक्षुषपुरुषपरमित्येतदपिपरास्तां किंच यदीदंप्रकरणंजीवपरंस्यात् । तदासएषयेचैतस्मादर्वांचोलोकास्तेषांचेष्टइतिपातालादिलोकाधिपत्यकथनमयुक्तंस्यात् । नचजीवस्यार्वांग्लोकाधिपत्यमस्ति । सर्वेषांतदनुपलंभेपिकस्यचित्स्यादितिचेन्नासर्वस्यापिभगवद्भिक्षुकत्वेनकस्याप्यसंभवात् । उक्तंचैतरेयभाष्ये । नहिकश्चिद्भिक्षुकःपातालाद्यधिपतिरित्यत्रकिंचिन्मानमिति । ननुचाक्षुषपुरुषस्येश्वरत्वेपिनैतदुपपन्नं । तस्यसर्वलोकनाथत्वेनविशिष्यार्वांग्लोकनाथत्वकथनस्याधिदैवप्रकरणेसएषयेचामुष्मात्परांचोलोकास्तेषांचेष्टइतिपरांग्लोकनाथत्वकथनस्यचानुपपत्तेरित्यतआह ॥ यथेति ॥ ततश्चायंखंडद्वयार्थः ॥ ऋक् ऋगभिमानिनीऋङ्गाम्नीसरस्वती इयमेवपृथिवीलोकगतैव । साम सामाभिमानीसामनामकोवायुःअग्निरग्निस्थःतदेतदृश्यंतर्गतमग्निनामकंसामैतस्यांपृथिव्यंतर्गतायामृचिअध्यूढमाश्रितं । अग्निर्हिपृथिव्याश्रितोदृश्यते । अतोग्निस्थस्यवायोःपृथिवीस्थसरस्वत्याश्रयत्वमुपपन्नं । सामनामकोवायोःऋच्यध्यूढत्वेयुक्तिमाह ॥ तस्मादिति ॥ तस्मात्तयोःसंबद्धत्वादेवबाह्यमपिसामऋच्यध्यूढंगीयतेसामगातृभिः ।

भा० । दृश्यतेज्ञानदृष्ट्यायःसूर्येचक्षुषिचैकराट् । ऋङ्गामाज्ञानरूपत्वात्सामनित्यसमत्वतः । उक्थमुत्थापकत्वाच्चयजुर्याज्यस्वरूपतः । ब्रह्मासौगुणपूर्णत्वादेवंसर्वाभिधानवानितिच । यथाबदरिकानाथोद्वारकानाथइत्यपि । अर्वाङ्गाथःपराङ्गाथइतितद्दिहोच्यतइतिच ॥ खं० ॥ ७ ॥

उप० । इयमेवर्गग्निःसामतदेतदेतस्यामृच्यध्यूढःसामतस्मादृच्यध्यूढःसामगीयते इयमेवसाऽग्निरमस्तसाम ॥ १ ॥

छांदोग्य
॥ ३० ॥

एवंपृथक्स्थितयोर्ऋक्सामयोःसरस्वतीवाय्वोःपृथिव्यग्निस्थित्वरूपमाहात्म्यमुक्तं । इदानीं सरस्वतीवायुश्चेत्येतद्वयमिलित्वैकशरीरंसदधर्नारीनरात्मकंसामनामकंवर्तते । तत्र सरस्वतीभागः सेत्युच्यते । वायुभागः अमेत्युच्यते । तस्यार्द्धनारीनरात्मकभागद्वयस्यापि पृथिव्यग्निस्थित्वमाह ॥ इयमेव सेत्यादिना ॥ सारत्वात्स्त्रीषुसा देवी इयमेव पृथिवी गतैव । नमीयत इत्यमोमुख्यवायुः अग्निरग्निस्थः । तत् सा अम इत्येतदुभयमिलित्वासामसामनामकं भवतीत्यर्थः ॥ १ ॥ एवमुत्तरत्रापि । अंतरिक्षमंतरिक्षलोकस्था । वायुर्बाह्यवायुस्थः ॥ २ ॥ द्यौर्द्युलोकस्था । आदित्य आदित्यस्थः ॥ ३ ॥ नक्षत्राणि नक्षत्रस्थिता । चंद्रमाः चंद्रस्थः ॥ ४ ॥ यदेतदादित्यस्य शुक्लं भाः तेजः सैव तदंतस्थैव ऋक् । अथादित्यस्य यन्नीलं नेदमौपचारिकं किंतु परः परं । कृष्णमतिशयेन कृष्णं तेजस्तत्तत्स्थंसाम ॥ ५ ॥ अस्त्वेवमृक्सामयोः सरस्वतीवाय्वोरुक्तमाहात्म्यं किंतत इत्यत एवंविधाभ्यामपि भगवानुपास्यो यतो तस्तस्य युक्तमृक्सामोत्तमत्वमिति भावेनोद्गीथाख्य भगवत्स्वरूपमाह ॥ अथेति ॥ अथशब्दः प्रकरणांतरद्योतकः । य एष आदित्ये आदित्यस्थ सरस्वतीवाय्वोरंतरिर्णमयः । हिरुक् बाह्यविलक्षणं सुखं हिरण्यं स्यात् । मयडाधिक्यार्थे स्वरूपार्थे च । इतरविलक्षणपूर्णानंदस्वरूपः । पूर्णौ हिहितौ निहितौ रश्मिश्चेति रणौ रत्यानंदौ यस्मिन्स हिरण्यमयो वा सुवर्णवर्णो वा पुरुषोऽ

उप० । अंतरिक्षमेवर्वायुः सामतदेतदेतस्यामृच्यध्यूढः सामगीयते तं त्रिक्षमेवसावायुरमस्तत्साम ॥ २ ॥ द्यौरेव ऋगादित्यः सामतदेतदेतस्यामृच्यध्यूढः सामतस्मादृच्यध्यूढः सामगीयते । द्यौरेवसा आदित्योऽमस्तत्साम ॥ ३ ॥ नक्षत्राण्येवर्क् चंद्रमाः सामतदेतदेतस्यामृच्यध्यूढः सामतस्मादृच्यध्यूढः सामगीयते नक्षत्राण्येवसा चंद्रमा अमस्तत्साम ॥ ४ ॥ अथयदेतदादित्यस्य शुक्लं भाः सैव ऋक् अथयन्नीलं परः कृष्णं तत्सामतदेतदेतस्यामृच्यध्यूढः सामतस्मादृच्यध्यूढः सामगीयते ऽथयदेवैतदादित्यस्य शुक्लं भाः सैवसा ऽथयन्नीलं परः कृष्णं तदमस्तत्साम ॥ ५ ॥ अथय एषोतरादित्ये हिरण्यमयः पुरुषोऽदृश्यते हिरण्यमश्रुर्हिरण्यकेशा अप्रणखात्सर्व एव सुवर्णः ॥ ६ ॥

वेदेशी०
खंडार्थः
१ । ६

॥ ३० ॥

श्यते ज्ञानदृष्टयेतिशेषः । उक्तंच । सएवचहिरण्मयः ॥ हिरूस्खंहिरण्यंस्यात्बाह्यानंदात्पृथग्यतः॥अधिक्यार्थेमयञ्चस्मादधि
 कानंदरूपकइति॥ रत्यानंदौपूर्णनित्यौहितौतेनहिरण्मयः ॥ स्वर्णवर्णतयावापिवासुदेवोहिरण्मयइतिच । नकेवलंभगवत्स्वरूपस्यैव
 हिरण्मयत्वं । किंतु तदवयवानामपीत्याह॥हिरण्यश्मश्रुरिति॥आप्रणखात्प्रणखमारभ्यसर्वएवावयवः सुवर्णःसुवर्णवर्णः सुख
 पूर्णोवेत्यर्थः ॥ ६ ॥ सर्वएवसुवर्णइत्युक्त्याचक्षुषोपिसुवर्णवर्णत्वप्राप्तेस्तत्रविशेषमाह ॥तस्येति॥ तस्यादित्यांतर्गतसरस्वतीवायु
 गतस्यपुरुषस्य यथाकप्यासं कंपिबन्नालसंबन्धिअम्लानमितियावत्पुंडरीकंरक्तपद्मं एवमक्षिणीवर्तेते । तस्यरहस्यंनामाह॥तस्येति
 ॥ तस्यपुरुषस्योदितिनामकुतः । सएषआदित्यस्थसरस्वतीवायुगतःपुरुषःसर्वेभ्यःपाप्मभ्यउदितउद्गतोयतः । एवंविदःफलमाह ॥
 ॥ उदेतीति॥ योधिकारी एवंपापोद्भवत्वप्रवृत्तिनिमित्तकोन्नामकतयाभगवंतंवेद ससर्वेभ्यःपाप्मभ्यउदेतिउद्गतोभवति । हवैप्रसि
 द्धमित्यर्थः॥७॥तस्यादित्यस्थसरस्वतीवायुगतस्यभगवत्ऋक्चसामच परस्परसमुच्चयेचशब्दौ । ऋगभिमानिनीसरस्वतीसामाभि
 मानीवायुश्चगेष्णौगायकौ । ऋग्वेदसामवेदाभ्यामितिशेषः । एतस्यैवभगवतःप्रसिद्धमुद्गीथनामाप्यतएवजातमित्याह ॥ तस्मादि
 ति ॥ यस्मात्तस्योदितिनाम यस्माच्चतस्यर्क्सामचगेष्णौतस्मात्सउद्गीथः । उच्चासौगीयतेचेतिव्युत्पत्तेरित्यर्थः । नकेवलमृक्साम
 नामकसरस्वतीवायूएवतस्यगेष्णौ किंत्वित्यतआह ॥ तस्मादिति ॥ यस्मादेवमत्युत्तमौसरस्वतीवायूतस्यगायकौतस्मादेवयःको

उप० । तस्ययथाकप्यासंपुंडरीकमेवमक्षिणीतस्योदितिनामसएषसर्वेभ्यःपाप्मभ्यउदितउदेतिहवैसर्वेभ्यःपाप्मभ्योयएवंवेद ॥ ७ ॥ तस्यर्क्चसामचगेष्णौतस्मादुद्गीथस्तस्मात्वे
 वोद्गातैतस्यहिगातासएषयेचामुष्मात्परांचोलोकास्तेषांचेष्टेदेवकामानांचेत्यधिदैवतं ॥ ८ ॥ षष्ठःखंडः ॥ ६ ॥

पुद्गातातस्यैव भगवतो गाता गायको भवेत् । तस्यैव भगवतः सामर्थ्यमाह ॥ स एष इति ॥ स एष आदित्यस्थसरस्वतीवायुगत उद्गी
थाख्यो भगवान्ये चामुष्मादंतरिक्षलोकात्परांचो लोकाः स्वर्गादयस्तेषांचेष्टे अधिपतिर्भवतीत्यर्थः । न केवलममुष्यलोकस्यैव किंतु ते
षामपीति च शब्दः । देवकामानां देवकाम्यानां देवकामितदानार्थं चेष्टे समर्थो भवतीत्यधिदैवतमृक्सामोद्गीथस्वरूपमुक्तं ॥ ८ ॥ इति
षष्ठः खंडः ॥ ६ ॥ अथाधिदैवतमृक्सामादिस्वरूपकथनानंतरमध्यात्ममृक्सामस्वरूपकथनपूर्वकमुद्गीथस्वरूपमुच्यत इति शेषः ।
वागेवर्गित्यादेः पूर्ववदेवाक्षरार्थः । वागेवर्गाद्रियगतैव । प्राणः श्वासरूपप्राणस्थः ॥ १ ॥ चक्षुश्चक्षुःस्था । आत्मा जी
वस्थः ॥ २ ॥ श्रोत्रं श्रोत्रस्था । मनो मनस्थः ॥ ३ ॥ यदेतदक्षणाश्चक्षुषः शुक्लं भास्तेजः सैव तत्स्यैव ऋक् अथ यन्नीलं परः परं कृष्णं त
त्स्थं साम ॥ ४ ॥ एवमध्यात्ममृक्सामनामकसरस्वतीवाय्वोर्माहात्म्यमुक्त्वेदानीं तदंतर्गतोद्गीथाख्यभगवत्स्वरूपमाह ॥ अथे
ति ॥ य एष पुरुष उद्गीथाख्यो भगवानक्षयक्षिस्थसरस्वतीवाय्वोरंतर्दृश्यते । ज्ञानदृष्टयेति शेषः । तस्य माहात्म्यमाह ॥ सैवेति ॥
सैव योतरक्षणि पुरुषो दृश्यते सा ऋक् ऋङ्गमाज्ञानरूपत्वात् । ऋक्शब्दस्य स्त्रीलिङ्गत्वात्तदपेक्षया सेत्युक्तं । एवमुत्तरत्रापि । तत्साम

उप० । अथाध्यात्मं वागेवर्कप्राणः सामतदेतदेतस्यामृच्यध्यूहः सामतस्मादच्यध्यूहः सामगीयते वागेवसाप्राणोऽमस्तत्साम ॥ १ ॥ चक्षुरेवर्गीत्मा सामतदेतदेतस्यामृच्यध्यूहः सा
मतस्मादच्यध्यूहः सामगीयते चक्षुरेवसाप्राणोऽमस्तत्साम ॥ २ ॥ श्रोत्रमेवर्कमनः सामतदेतदेतस्यामृच्यध्यूहः सामतस्मादच्यध्यूहः सामगीयते श्रोत्रमेवसामनोऽमस्तत्साम ॥ ३ ॥
अथ यदेतदक्षणाः शुक्लं भाः सैवर्गयन्नीलं परः कृष्णं तत्सामतदेतदेतस्यामृच्यध्यूहः सामतस्मादच्यध्यूहः सामगीयतेऽथ यदैवतदक्षणाः शुक्लं भाः सैवसाऽथ यन्नीलं परः कृष्णं तदमस्तत्साम
॥ ४ ॥ अथ य एषोतरक्षणि पुरुषो दृश्यते सैवर्कतत्सामतदुक्तं तद्यजुस्तद्ब्रह्मतस्यैतस्य तदेवरूपं यदमुष्यरूपं यावमुष्यगेष्णौ तौ गेष्णौ यन्नाम तन्नाम ॥ ५ ॥

सामनामकं नित्यसमत्वात् । तदुक्तमुक्तनामकमुत्थापकत्वात् । तद्यजुर्यजुर्नामकं याज्यस्वरूपत्वात् । तद्ब्रह्मब्रह्मनामकं पूर्णरूप
त्वात् । इदमधिदैवप्रकरणेऽपि ग्राह्यं । चक्षुस्थस्य भगवतः कीदृशं रूपादिकमित्यतो यादृशं सूर्यस्थस्य तादृशमेवास्यापीत्याह ॥ तस्येति ॥
तस्यैतस्याक्षिस्थसरस्वतीवायुगतस्य भगवतस्तदेवरूपं । किं । यदमुष्यसूर्यस्थसरस्वतीवायुगतस्य रूपं हिरण्मयत्वादिकं यौ ऋ
क्सामनामकौ सरस्वतीवायू अमुष्यगेष्णौ तावेवास्यागेष्णौ यदमुष्यनामोदिति उद्गीथ इति च तदेवास्यानाम ॥ ५ ॥ स एषोक्षिस्थो
भगवान्ये चामुष्मादर्वांचो लोकाः पातालाद्यास्तेषांचेष्टे । तेषामप्यधिपतिर्भवति । न केवलमस्य लोकस्येति च शब्दार्थः । मनुष्यकामानां
चेष्टे मनुष्यकामितदानाय समर्थो भवति । इति शब्दो भगवत्स्वरूपनिरूपणसमाप्तिद्योतकः । मनुष्यकामानांचेष्टइत्युक्तमनुभवारू
ढं कर्तुमाह ॥ तद्य इति ॥ तत्तस्माद्भगवतो मनुष्यकामदानसमर्थत्वात् । य इमे प्रसिद्धा गायका वीणायां गायंति राजादिपुरतस्ते ए
तमक्षिस्थं भगवंतमेव गायंति । तस्माद्भगवद्गायकत्वादेव भगवत एव ते गायका धनसनयो धनप्राप्तिमंतः । राजादेर्धनदाने स्वातंत्र्या
भावादित्यर्थः ॥ ६ ॥ उक्तरीत्याज्ञात्वा सामगायकस्य सामर्थ्यमाह ॥ अथेति ॥ य उद्गाता एतत्तदधिदैवमादित्यस्थसरस्वती
वायुगत मध्यात्मं चक्षुस्थसरस्वतीवायुगतं भगवत्स्वरूपं एवमुक्तप्रकारेण विद्वान्सामगायति । स उभावादित्यचक्षुस्थितौ भगवंतावेव
गायति । किं स्वसामर्थ्यन नत्याह ॥ सो मुनैवेति ॥ स उद्गाता गायतीति यत् तदमुनैव भगवत्प्रेरणयैवेत्यर्थः । इष्टफलप्रापकत्वल

उप० । स एष ये चैतस्मादर्वांचो लोकास्तेषांचेष्टे मनुष्यकामानांचेति तद्य इमे वीणायां गायंत्येते ते गायंति तस्मात्ते धनसनयः ॥ ६ ॥ अथ यदेतदेव विद्वान्सामगायत्युभौ स गायतिसौ
मुनैव स एष ये चामुष्मात्परांचो लोकास्ताः प्राप्नोति देवकामांश्च ॥ ७ ॥

छांदोग्य

॥ ३२ ॥

क्षणं सामर्थ्यांतरमाह ॥ सइति ॥ स एष भगवदुद्गाता ये चामुष्मादंतरिक्षलोकात्परांचो लोकाः स्वर्गादयो वैकुण्ठादयश्च तांश्चाप्नोति उद्गानेन योग्यान्प्रापयतीत्यर्थः । न केवलममुं लोकमिति च शब्दः । देवकामांश्च देवकाम्यान्स्वर्ग्यांश्चाप्नोति प्रापयतीत्यर्थः । परागलोकादिप्रापकत्वं न स्वसामर्थ्यादेवेति वक्तुं सोमुनैवेत्येतदत्रापियोज्यं । स उद्गाता परागलोकादिप्रापयतीति यत् तदमुनाऽऽदित्यगतभगवत्प्रसादेनेत्यर्थः ॥ ७ ॥ अथानेनैव चक्षुःस्थभगवत्प्रसादेनैव ये चास्मादर्वांचो लोकास्तांश्चाप्नोति उद्गानेन प्रापयति । न केवलमिमं लोकमिति च शब्दः । मनुष्यकामांश्च नृलोकगान्मनुष्यकामां(भ्यां)श्च प्रापयतीत्यर्थः । अत्रायं विवेकः । भगवदुद्गाता हि मुख्यो वायुरमुख्यस्त्वाधुनिको मनुष्यः तत्र वायुविवक्षया परागर्वांग्लोकप्रापकत्वमुच्यते । मनुष्यविवक्षया स्वर्ग्यनृलोकगामप्रापकत्वमिति । तस्मादेवं विदुद्गातुरतिसमर्थत्वादेवं विदुद्गाताय जमानं प्रतिब्रूयात् । किमिति । ते तव कंकाममुद्दिश्यागायानि उद्गानं कुर्यामिति । नैतद्वचनमात्रं । य एवं विद्वान्सामगायति एष एव हियजमानकामगानस्येष्टे उद्गानेन यजमानेष्टप्रदानसमर्थ इत्यर्थः । द्विरुक्तिः पूर्ववत् ॥ ८ ॥ सप्तमः खंडः ॥ ७ ॥ उद्गीथाख्यो भगवान्सर्वोत्तम इत्युक्तं । तन्मीमांसारूपाख्यायिकया समर्थयते त्रय इत्यादि खण्डद्वयेन । अत्र का साम्नोगतिरित्यादिना सामस्वरप्राणान्नाब्जलोकाः क्रमेणोत्तरोत्तराः कथिताः । ते प्रसिद्धा एवेति प्रतीतिरित्यादिना सामस्वरप्राणान्नाब्जलोकाः क्रमेणोत्तरोत्तराः कथिताः । ते प्रसिद्धा एवेति प्रतीतिरित्यादिना सामस्वरप्राणान्नाब्जलोकाः क्रमेणोत्तरोत्तराः कथिताः । ते प्रसिद्धा एवेति प्रतीतिरित्यादिना सामस्वरप्राणान्नाब्जलोकाः क्रमेणोत्तरोत्तराः कथिताः ।

उप० । अथानेनैव ये चैतस्मादर्वांचो लोकास्तांश्चाप्नोति मनुष्यकामांश्च तस्मादुद्गीतं विदुद्गाता ब्रूयात्कंते काममागायानीत्येष ह्येव कामगानस्येष्टे य एवं विद्वान्सामगायति सामगायति ॥ ८ ॥ सप्तमः खंडः ॥ ७ ॥

भा० । अग्निः सामाभिमानी स्याद्गुरुणस्तु स्वरात्मकः । प्राणावराभिमानी तु सूर्य एव प्रकीर्तितः । अत्राभिमानी दक्षश्च शक्रस्त्ववभिमानवान् । द्वात्मकश्च शिवः प्रोक्तः क्रमेणैवोत्तरोत्तरा

वेदेशी०

भाष्यार्थः

१।८-९

॥ ३२ ॥

ति॥ उच्छ्वासनिश्वासरूपप्राणावराभिमानी । मुख्यप्राणव्यावृत्त्यर्थमवरेत्युक्तं । प्रसिद्धगमनार्थत्वप्रतीतिनिरासाय गतिशब्दार्थमाह ॥
क्रमेणमोक्षइति ॥ अग्निःसामाभिमानीत्यत्रयुक्तिमप्याह ॥ अग्निरिति ॥ अग्नेर्वागिन्द्रियाभिमानीत्वात्साम्नश्चवागधीनाभि
व्यक्तित्वादाग्निःसामाभिमानीत्यर्थः । अग्नेर्वेदवागभिमानीत्वात्साम्नश्चतद्विशेषत्वात्तस्याप्यभिमानीतिवार्थः । वरुणस्तुस्वरा
त्मक इत्यत्रापियुक्तिमाह ॥ स्वरस्येति ॥ स्वरस्यवर्णव्यञ्जकध्वनेरुदकात्मकत्वात्तात्वादिस्थोदकजन्यत्वाद्वरुणस्यचोदकाभिमानी
त्वाद्वरुणःस्वरात्मकइत्यर्थः । प्राणःसूर्योन्नदक्षइत्यत्रश्रुतिमप्याह ॥ आदित्यएवेति ॥ प्रजापतिर्दक्षः । शक्रस्त्वबभिमानवान्
ह्वात्मकश्चशिवइत्यत्रापिश्रुतिमाह ॥ आपएवेति ॥ ननुनदैवंकेशवात्परमितिलोकेपामरोपिजानाति । अतःकथंनस्वर्गलोक
मतिनयेदिति नप्रतिष्ठांलोकमतिनयेदितिच रुद्रब्रह्मणोरेवसर्वोत्तमत्वंदालभ्यशिलकाभ्यामुक्तमित्यतआह ॥ विशेषेति ॥
स्वर्गवयंलोकंसामाभिसंस्थापयामइत्यत्रस्वर्गशब्दस्यप्रसिद्धस्वर्गपरत्वमिन्द्रपरत्वंवा साम्नःस्वर्गाभेदंचनिराकर्तुंतद्वाचष्टे ॥ स्व
र्गेति ॥ तदुपपादकंस्वर्गसंस्तावंहिसामेतिवाक्यंस्वर्गलोकस्यसामवेदत्वमुच्यतइतिप्रतीतिनिवारयन्व्याचष्टे ॥ तत्स्तावक
मिति ॥ हियस्मात्साम सामवेद स्तस्यस्वर्गलोकाभिमानीरुद्रस्यस्तावकंतस्मात्तंप्रत्यभिसंस्थापयामइत्यर्थः । ननुस्वर्गोवैलोकः
सामवेदइतिश्रुतेः स्वर्गलोकस्यसामवेदाभेदएवश्रुत्यर्थःकिंनस्यादितिचेत् । न । बाधितार्थत्वप्रसंगेनतस्याअपिस्वर्गाभिमानीरु

भा० । क्रमेणमोक्षेप्राप्त्याश्चपूर्वेषामुत्तरोत्तरादितिनिवृत्ते । अग्नेर्वागात्मकत्वात्स्वरस्योदकात्मकत्वात् । आदित्यएवप्राणोन्नदैवप्रजापतिरितिश्रुतेः । आपएवेन्द्रोद्यौर्वावरुद्रइत्यादेश्च ।
विशेषज्ञानसंप्राप्त्यैजानंतोपिपरंहरिं । ब्रूयुर्देवाश्चक्रुःप्रयस्तदन्यस्यपरात्मतामितिब्रह्मतर्कः । स्वर्गाभिमानीनंरुद्रंप्रतिसामाभिसंस्थापयामः । तत्स्तावकंहिसाम ।

SGDF

Sri Gargesi Sri Digital Foundation

द्रःसामवेदप्रतिपाद्यइत्यर्थोपपत्तेः । यस्वेतर्हिब्रूयान्मूर्धातेविपतिष्यतीतिमूर्धातेविपतेदितीतिवाक्येयस्तुतेमूर्धाविपतिष्यतीतिब्रूयात्तर्हिबिपतेदितियोजनानयुक्ता । विपतेदित्यस्यैवविधिप्रत्ययांतस्यशापरूपत्वेनविपतिष्यतीत्यस्यशापरूपत्वासंभवादितिभावेनान्वयमुखेनतद्योजयति ॥ मूर्धातइति ॥ किंचयदिस्वर्गलोकशब्दस्यप्रसिद्धएवार्थःस्यात्तदामुष्यलोकस्यकागतिरित्ययंलोकइतिहोवाचेतिपृथिव्याःस्वर्गाश्रयत्वोक्तिरनुपपन्नास्यात् । नचयागोहोमादिभिरमुंलोकंपुष्यति । इतःप्रदानंहिदेवाउपजीवंतीतिश्रुतेःप्रत्यक्षंहिसर्वभूतानांधरणीप्रतिष्ठेत्यतःस्वर्गलोकस्याप्ययंलोकोगतिरेवेतिवाच्यं । अयंलोकइत्युक्तस्यतत्स्थयागलक्षकत्वापातात् । धरण्याःसर्वभूताश्रयत्वप्रतीतावपिस्वर्गलोकाश्रयत्वाप्रतीतेश्च । नचपृथिव्याअधस्तनत्वात्स्वर्गस्योपरितनत्वादाश्रयाश्रयिभावोक्तिरुपपन्नेतिवाच्यं । तथासतिअस्यलोकस्यकागतिरित्याकाशइतिहोवाचेत्यस्यानुपपत्तेः । नह्यूर्ध्वलोकेअधस्तनलोकआश्रितः । ननुभवत्पक्षेपिकथमुपपत्तिः । नहिस्वर्गाभिमानिरुद्रात्पृथिवीलोकस्यतदभिमानिधरायावोत्तमत्वं । नवाआकाशस्यतदभिमानिगणेशस्यवारुद्रोत्तमत्वमित्यतःप्रमाणेनैवपृथिव्याकाशशब्दार्थावाह ॥ ब्रह्मैवेति ॥ खंड ८ ॥ आकाशशब्दंविष्णौनिर्वक्ति ॥ आदीप्तत्वादिति ॥ नन्वाकाशोभूताकाशमेवकिंनस्यात् । आकाशशब्दस्यतत्ररूढत्वाद्विष्णौतुयौगिकत्वात् । नहिरुद्विपरित्यागेनयोगांगीकारोविनाबाधकंयुक्तइतिचेत् । न । सएषपरोवरीयानुद्धीथःसएषोनंतइत्याकाशस्यपरोवरीयस्त्वानंतत्वाद्युक्तेः । तस्यविष्णावेवसंभवादन्यत्रासंभवादितिभावेनाह ॥ वरीयांश्चेति ॥ परमोवरीयानित्यनेनपरोवरीयःशब्दार्थउक्तः । चशब्दोऽनंतत्वा

भा० । मूर्धातेविपतेदितियःकश्चिद्ब्रूयाच्चेद्विपतिष्यति । ब्रह्मैवहिपृथिव्यात्मा ॥ खं० ॥ ८ ॥ विष्णुराकाशनामकः । आदीप्तत्वाद्वरीयांश्चपरमोहरिरेवहीतिसत्तत्वे ।

दिसमुच्चायकः । तथाचसूत्रं । आकाशस्तल्लिंगादिति । पूर्वमग्न्याद्याःसामाद्यभिमानित्वात्सामादिशब्दवाच्याइत्युक्तं । इदानींयोगेनापिसामादिशब्दवाच्यास्तइत्याह ॥ शुभेति ॥ दाहादावित्यंतस्ययोग्यतयालाभः । स्वोविष्णुःरमत्यस्मिन्त्सागरइतिवरुणःस्वरःस्मृतइत्यर्थः । उदयेनजगत्प्रवृत्तिहेतुत्वादित्यर्थः । दक्षअद्यतइत्यन्ननामकःस्यात् । कोदक्षात्तेत्यतउक्तंअत्तारुद्रइति । तथापिदक्षस्यतदद्यत्वंकुतइत्यतउक्तंतद्विरोधादिति । रुद्रविरोधादित्यर्थः । स्वर्गवयंलोकमिति असौलोकइतिचरुद्रेस्वर्गसौलोकशब्दाःप्रयुक्ताः । तत्रस्वर्गशब्दंनिर्वक्ति ॥ स्वइति ॥ यतःस्वतंत्रत्वात्स्वेविष्णोरमृतइतिस्वरितिवायुरुच्यते । यतश्चमुक्तौसदाशिवस्तस्मिन्गतोतःसःस्वर्गइत्युच्यतइत्यर्थः । आसावित्यस्यापेक्षितपूरणेनार्थमाह ॥ असुसंस्थत्वादिति ॥ अयंलोकइतिब्रह्मणिप्रयुक्तस्यायमित्यस्यार्थमाह ॥ सर्वेति ॥ लोकशब्दंनिर्वक्ति ॥ लोकइति ॥ रुद्रेप्रयुक्तलोकशब्दस्याप्ययमेवार्थः । अस्यलोकस्यकागतिरित्याकाशइतिहोवाचेत्यत्रब्रह्मोत्तमत्वोक्तावपिसर्वोत्तमत्वंलब्धमेवेतिभावेनाह ॥ एतेषामिति ॥ आकाशशब्दस्तुप्रागेवनिरुक्तः । इंद्रेप्रमाणेनापूशब्दस्यानिरुक्तेःस्वयंनिर्वक्ति ॥ आपालनादिति ॥ आसमंतादित्यर्थः । वरीयसःपरः परोवरीयानितिब्याख्यानमसत् । तथासतिपरवरीयानित्येवप्रयोगापातात् । एतेनपरश्चवरीयांश्चपरोवरीयानित्यप्यपास्तं । परत्वस्यपृथग्विशेषणत्वेपुन

भा० । शुभाशुभानांदाहादौसाम्यात्सामाग्निरिति । स्वोविष्णुःसागरेरंतावरुणोतःस्वरःस्मृतः । उदयाजगत्प्रणेतृत्वात्सूर्यःप्राणउदाहृतः । अत्तारुद्रस्तद्विरोधादक्षःस्यादन्ननामकः । स्वोविष्णुस्तद्रतिर्वायुस्तद्रोमुक्तौसदाशिवः । अतःस्वर्गोसुसंस्थत्वादसावितिचकीर्तितः । सर्वदेवांतरत्वातुब्रह्मायंसमुदाहृतः । लोकज्ञानस्वरूपत्वादेतेषांपरमोहरिरितिब्रह्मतर्कः । आपालनादापइंद्रः ।

छांदोग्य
॥ ३४ ॥

रुक्त्यापाताच्चेतिभावेनतत्तात्पर्यमाह ॥ अधिकमिति ॥ अक्षरार्थतूत्तरत्रवक्ष्यति । ननुपरोवरीयोहास्यभवतीतिकथं भगवतः
सर्वान्प्रत्यविशिष्टत्वादित्यतस्तद्व्याचष्टे ॥ तत्परोवरीयइति ॥ पूर्वपरोवरीयानितिपुल्लिंगांतशब्दश्रवणादत्रनपुंसकलिंगांतशब्द
श्रवणादन्यदेवैतदितिशंकापरिहारायतत्परोवरीयइत्युक्तं । यावत्तएनंप्रजायामुद्गीथंवेदिष्यंतइत्यत्रयावत्तेतवप्रजायामुद्गीथवेदि
ष्यंतइतिव्याख्यानमसत् । प्रजाशब्दस्यैवाधिकारिप्रजामात्रपरत्वसंभवेतेतवेतिविशिष्योक्त्ययोगात् । अतोयावत्तइतितसि
लूप्रत्ययांतोयंशब्दःप्रमाणप्रमितयावत्कालपर्यंतमित्यर्थमाह । तत्रकोसौप्रमाणप्रमितःकालइत्यतआह ॥ यावत्तइति ॥
खं० ९ ॥ ततश्चायंखण्डद्वयार्थः ॥ त्रयउद्गीथेउद्गीताख्यभगवद्विषये कुशलाबभूवुर्ह । केते शिलकोनामतः शलावत्यांभवः
शालावत्यः । चिकितायनस्यापत्यंचैकितायनः । दाल्भ्योदल्भगोत्रापत्यं दाल्भ्योनामतइतिवा । प्रवाहणोनामतः । जिवि
लस्यापत्यंचैविलि रितित्रयइतिसंबंधः । तेत्रयोन्योन्यमूचुर्ह । किमिति । वयमुद्गीथविषयेकुशलावैनिपुणास्मोतोहंतयद्यनुम
तिर्भवतांतर्हि उद्गीथेकथां वीतरागकथारूपवादकथां वदामइति ॥ १ ॥ तथास्त्वित्युक्त्वातेहसमुपविविशुरुपविष्टवंतः । ते
षांमध्येसप्रवाहणोजैविलिः शिलकचैकितायनौप्रतिउवाचह । किमिति । भगवंतौपूजार्हावग्रेवदतां । अहंब्राह्मणयोर्वदतो

भा० । अधिकंवरीयान्परोवरीयान् । तत्परोवरीयोऽस्यरक्षकंभवति । यावत्तद्व्यापरादिपर्यंतं ॥ खं० ९ ॥

उप० । त्रयोहोद्गीथेकुशलाबभूवुःशिलकःशालावत्यश्चैकितायनोदाल्भ्यःप्रवाहणोजैविलिरिति । तेहोचुरुद्गीथेवैकुशलाःस्मोहंतोद्गीथेकथांवदामइति ॥ १ ॥ तथेतिहसमुपवि
विशुःसहप्रवाहणोजैविलिरुवाचभगवंतावग्रेवदतांब्राह्मणयोर्वदतोर्वाच ॥ २ ॥

वेदेशी०
खंडार्थः
१।८

॥ ३४ ॥

र्वाचंश्रोष्यामीति । अनेनास्यक्षत्रियत्वमवगम्यते । एवमुक्तःशिलकःशालावत्य श्रैकितायनंदाल्भ्यमुवाच । हंतयद्यनुमतिस्त
 वतर्हित्वात्वामहंपृच्छामीति । एवमुक्तोदाल्भ्यःपृच्छेतिहोवाच ॥२॥ प्रश्नोत्तरक्रमंदर्शयति ॥ कासाम्नइति ॥ साम्नःशुभाशुभा
 नांदाहादौसाम्यात्सामनामकस्यसामाभिमानिनोग्नेःकागतिःकिंमोक्षेगम्यमितिपृष्टे स्वरःस्वोविष्णूरमत्यस्मिन्नितिस्वरनामकः
 स्वराभिमानीवरुणइतिहोवाच । एवमुत्तरत्रापि । प्राणःसूर्यःउदयेनजगत्पणेतृत्वात् । प्राणावराभिमानीत्वाच्च । अन्नंदक्षः ।
 रुद्रेणाद्यत्वादन्नाभिमानीत्वाच्च । आपइंद्रः । आपालनादवभिमानीत्वाच्च ॥ ३ ॥ असौलोकोरुद्रः । असौमुख्यप्राणेस्थित
 त्वात्प्रकाशरूपत्वात्द्युलोकाभिमानीत्वाच्च । अमुष्यलोकस्यरुद्रस्यकागतिरितिपृष्टे स्वर्गस्वनामकविष्णुरतेवायौमुक्तौगच्छतीति
 स्वर्गनामकं लोकंप्रकाशरूपं स्वर्गलोकाभिमानीनंरुद्रं नातिनयेत्अतिक्रम्यान्यमुत्तमत्वेननजानीयादितिहोवाच । हरेःसर्वोत्तमत्वं
 जानन्नपिऋषिर्विशेषज्ञानसंप्राप्त्यैरुद्रस्यसर्वोत्तमत्वमाह । कस्मान्नस्वर्गलोकमतिनयेदित्यतआह ॥ स्वर्गमिति ॥ वयंस्वर्गलोकं
 स्वर्गाभिमानीनंरुद्रंप्रतिसामाभिसंस्थापयामः सामरुद्रप्रतिपादकमितिजानीमइतियावत् । तदपिकुतः । हियस्मात्सामस्वर्गसं
 स्तावं स्वर्गाभिमानीरुद्रस्तावकमिति तस्मात्स्वर्गलोकंप्रतिसामाभिसंस्थापयामइतिसंबंधः ॥ ४ ॥ एवमुक्तःशिलकःशालाव
 त्यस्तंदाल्भ्यंप्रत्युवाचह । हेदाल्भ्यतेतव साम सामप्रतिपाद्यतयाज्ञातंवस्तु अप्रतिष्ठितंवैकिलअपर्यवसितमेवखलु । सर्वोत्तमं

उप० । कासाम्नोगतिरितिस्वरइतिहोवाचस्वरस्यकागतिरितिप्राणइतिहोवाचप्राणस्यकागतिरित्यन्नमितिहोवाचान्नस्यकागतिरित्यापइतिहोवाच ॥ ३ ॥ अपांकागतिरित्यसौ
 लोकइतिहोवाचामुष्यलोकस्यकागतिरितिनस्वर्गलोकमतिनयेदितिहोवाचस्वर्गवयंलोकंसामाभिसंस्थापयामःस्वर्गसंस्तावंहिसामेति ॥ ४ ॥ तंहशिलकःशालावत्यश्रैकितायनंदा
 ल्भ्यमुवाचाप्रतिष्ठितंवैकिलतेदाल्भ्यसामयस्त्वेतर्हिब्रूयान्मूर्धातेविपतिष्यतीतिमूर्धातेविपतेदिति ॥ ५ ॥

नभवतीतियावत् । अतोयस्तु यः कश्चि देतर्हि इदानीं तेतव नस्वर्गलोकमतिनयेदितिवदतोमूर्धातेविपतेदितिब्रूयाच्चे तर्हितेमूर्धाविपतिष्यति । विस्पष्टं पतिष्यति । अहंतुवत्स्नेहात्तथानवदिष्यामीतिभावः । इत्युवाचेतिद्वितीयेतिशब्दस्यान्वयः ॥ ५ ॥ एवमुक्तोदाल्भ्योयदिमदीयंसामाप्रतिष्ठितं हंततर्हिअहमेतत्सामभगवतःपूजार्हाद्वेदानीत्युवाच । एवमुक्तःशिलकोविद्धीतिहोवाच । दाल्भ्यःपृच्छति ॥ अमुष्येति ॥ अमुष्यलोकस्यरुद्रस्यकागतिरितिपृष्टे अयंलोकःसर्वदेवांतरत्वादयमितिनामकः प्रकाशरूपत्वाल्लोकनामकः पृथिव्यभिमानीब्रह्मैवेतिहोवाचशिलकः । अस्यलोकस्यपृथिव्यभिमानीनोब्रह्मणःकागतिरितिदाल्भ्येनपृष्टे नप्रतिष्ठांलोकंसर्वाधारपृथिव्यभिमानीनंब्रह्माणमतिक्रम्यान्यमुत्तमत्वेननजानीयादितिहोवाचशिलकःशालावत्यः । प्रतिष्ठांवयमित्यादिपूर्ववत् ॥ ६ ॥ तंशिलकंशालावत्यंप्रवाहणोजैविलिरुवाच । हेशालावत्य तेसाम त्वयासामप्रतिपाद्यत्वेनज्ञातंवस्तु अंतवद्वैउत्तमवस्त्वंतरोपेतमेवखल्वित्यर्थः । यस्त्वेतर्हीत्यादिपूर्ववत् । वेदानीतिशिलकेनोक्तेविद्धीतिहोवाचप्रवाहणः ॥ ७ ॥ अष्टमःखंडः॥८॥अस्यलोकस्यपृथिव्यभिमानीब्रह्मणःकागतिरितिपृष्टे आकाशःआदीप्तत्वादाकाशनामकोविष्णुरितिहोवाचप्रवाहणः ।

उप० । हंताहमेतद्भगवतोवेदानीति विद्धीतिहोवाचामुष्यलोकस्यकागतिरित्ययंलोकइतिहोवाचास्यलोकस्यकागतिरितिप्रतिष्ठांलोकमतिनयेदितिहोवाचप्रतिष्ठांवयंलोकंसामाभिसंस्थापयामःप्रतिष्ठासंस्तावंहिसामेति ॥ ६ ॥ तंहंप्रवाहणोजैविलिरुवाचांतवद्वैकिलतेशालावत्यसामयस्त्वेतर्हिब्रूयान्मूर्धातेविपतिष्यतीतिमूर्धातेविपतेदितिहंताहमेतद्भगवतोवेदानीतिविद्धीतिहोवाच ॥ ७ ॥ अष्टमःखंडः ॥ ८ ॥ अस्यलोकस्यकागतिरित्याकाशइतिहोवाचसर्वाणिहवाइमानिभूतान्याकाशादेवसमुत्पद्यंतेआकाशंप्रत्यस्तंयंतिआकाशोहैवैभ्योज्यायानाकाशःपरायणंसणपरोवरीयानुद्धीथःसणोऽनंतः ॥ १ ॥

कथमेतस्यपृथिव्यभिमानीब्रह्मगतित्वमित्यतस्तस्यमाहात्म्यमाह ॥ सर्वाणीति ॥ सर्वाणीमानिप्रमाणप्रसिद्धानि भूतानिब्रह्मरुद्रादीनि आकाशादेवसमुत्पद्यंते । हवाइत्यस्यार्थस्यवैदिकींसुप्रसिद्धिमाह । आकाशंप्रत्यस्त मदर्शनंयति । तत्रैवप्रलयेमुक्तौचलीनानिभवन्ति । कुतः । हियस्मादाकाशएवैभ्योब्रह्मरुद्रादिभूतेभ्योज्यायान् । तदपिकुतः । आकाशःपरायणमुत्तमाश्रयः । नैतस्मादप्युत्तमंवस्त्वाशंक्यमितिभावेनाह ॥ सइति ॥ सणपरायणमाभगवान्परोवरीयान् । अधिकंवरीयान् । उद्धीथउच्चैर्गेयत्वात् । सणोऽनंतो देशतःकालतोऽगुणतश्चपरिच्छेदशून्यत्वादनंतनामकः ॥ १ ॥ उक्तरित्याभगवदुपासकस्यफलमाह ॥ परोवरीयइति ॥ योधिकारीएतमाकाशनामकंपरोवरीयांसमुद्धीथमेवमुक्तरित्याब्रह्मगतित्वेनविद्वानुपास्ते । अस्योपासकस्यपरोवरीयःपरोवरीयोनामकंब्रह्म रक्षकंभवति । सउपासकःपरोवरीयसोधिकंवरीयसोलोकान्वैकुण्ठानंतासनश्वेतद्वीपाख्यान्जयतिप्राप्नोतिह ॥ २ ॥ परोवरीयोहास्यरक्षकंभवतीत्युक्तंविवरितुंविश्वासजननायाख्यायिकामाह ॥ तमिति ॥ अतिधन्वानामतःशुनकस्यापत्यंशौनकः तंडुद्धीथंभगवंतंडुदरशांडिल्यायस्वशिष्यायोक्तवोवाच । किमिति । येप्रजायामधिकारिजीवसमूहेएनमुद्धीथंत्रेतायांवेदिष्यंते एभ्यउद्धीथवेत्तृभ्यःपरोवरीयोब्रह्मास्मिँल्लोकेयावत्तः प्रमाणेनयावत्कालपर्यंतमुक्तंद्वापरादिपर्यंतंतावज्जीवनंभविष्यति । नकेवलमेतावत् तथामुष्मिँल्लोकेजीवनंभविष्यति । पुनर्लोकइत्युक्तिरादरार्था । इदानींपरोवरीयोहास्यभवतीत्युक्तंविद्व

उप० । परोवरीयोहास्यभवतिपरोवरीयसोहल्लोकाजयतियएतमेवंविद्वान्परोवरीयांसमुद्धीथमुपास्ते ॥ २ ॥ तंहैनमतिधन्वाशौनकउदरशांडिल्यायोक्तवोवाचयावत्तएनंप्रजायामु

छांदोग्य

॥ ३६ ॥

णोति ॥ सइति ॥ सप्रसिद्धोयोधिकारीएतमेवंविद्वानुपास्तेऽस्योपासकस्यपरोवरीयएवास्मिँल्लोकेजीवनंभविष्यति । तथा मुष्मिँल्लोकेजीवनंभविष्यतीतिद्विरुक्तिर्विद्यासमाश्रयार्था ॥ ३ ॥ नवमःखंडः ॥ ९ ॥ सामैकदेशप्रस्तावप्रतिहारोद्गीथनिष्ठांभगवदुपास्तिंवक्तुंतदर्थीकांचनाख्यायिकामाह ॥ मटचीत्यादिखंडद्वयेन ॥ तत्रमटच्यशनायाइत्यन्यथाप्रतीतिनिरासायप्रमाणेनमटचीशब्दार्थमाह ॥ उपलाइति ॥ वर्षोपलाइत्यर्थः । आटक्येत्येतत्तदुर्गमार्थत्वाद्याचष्टे ॥ आसन्नेति ॥ दुर्गमार्थत्वात्प्रद्राणकइत्यस्यार्थमाह ॥ प्रद्रवन्निति ॥ कतमासादेवतेतिप्रश्नेप्राणइतिहोवाचेतिप्रसिद्धप्राणस्यैवप्रस्तावदेवतात्वमुच्यतइत्यसत् ॥ सर्वाणीतिवाक्यशेषेभगवल्लिंगश्रवणादितिभावेनतद्भगवत्परतयाव्याचष्टे ॥ प्राणस्थेति ॥ सविष्णुःप्रस्तावदेवतास्यात् । तत्रहेतुः प्राणस्थविष्णुनेति । अनेनसर्वाणिभूतानिप्राणमभ्युज्जिहतइत्येतद्व्याख्यातं । ननुसर्वप्रसवितृत्वेपिप्रस्तावदेवतात्वंकुतइत्यतआह ॥ प्रस्तावइति ॥ जनिर्जनिकर्तृत्वं । भावार्थकथनंचैतत् । कतमासादेवतेत्यादित्यइतिहोवाचेत्यत्रप्रसिद्धादित्यस्यैवोद्गीथदेवतात्वमुच्यतइतिप्रतीतिनिरासायतद्व्याचष्टे ॥ आदित्येति ॥ आदित्यसंस्थितःसएवपुरुषोत्तमोविष्णुरुद्गीथदेवतेत्यन्वयः । स्थान

द्गीथंवेदिष्यंतपरोवरीयोहैभ्यस्तावदस्मिँल्लोकेजीवनंभविष्यतितथामुष्मिँल्लोकेलोकइतिसयएतमेवंविद्वानुपास्तेपरोवरीयएवहास्यास्मिँल्लोकेजीवनंभविष्यतितथामुष्मिँल्लोकेलोकइतिलोकेलोकइति ॥ ३ ॥ नवमःखंडः ॥ ९ ॥

भा० । उपलाइष्टकाःस्थूलामटचीतिप्रकीर्तिताइतिशब्दनिर्णये । आसन्नयौवनायोषिदाटकीत्यभिधीयतइतिच । प्रद्रवन्नपानार्थंप्रद्राणकइतीरितइतिच ॥ दशमःखंडः॥१०॥ प्राणस्थविष्णुनासर्वेप्रसूयंतेत्यतस्ततः । प्रस्तावदेवतासस्यात्प्रस्तवस्तुजनिर्धतः । आदित्यसंस्थितोविष्णुर्यत्सदासर्वगीतभुक् ॥

वेदेशी०

भाष्यार्थः

१ । १०

॥ ३६ ॥

भेदेनभेदशंकानिरासायसएवेत्युक्तं । तत्रहेतुमाह ॥ गानस्यदेवतेति ॥ तदपिकुतइत्यतउक्तं ॥ यत्सदासर्वगीत
भुगिति ॥ सर्वगानानुभवितेत्यर्थः । राजादिपुरतोयद्गीतं तद्भोक्तृत्वाभावेकथंसर्वगीतभोक्तृत्वमित्यतआह ॥ राजादा
विति ॥ अनेनसर्वाणिहवाइमानिभूतान्यादित्यमुच्चैःसंतंगांतीत्येतद्व्याख्यातं । कतमासादेवतेत्यन्नमित्यत्रप्रसिद्धान्नस्यैव
प्रतिहारदेवतात्वमुच्यतइतिप्रतीतिनिरासायतद्व्याचष्टे ॥ अन्नस्थेनैवेति ॥ सोन्नस्थोविष्णुःप्रतिहारदेवता । तत्रहेतुरन्नस्थेनेति ।
अनेनसर्वाणिहवाइमानिभूतान्यन्नमेवप्रतिहरमाणानिजीवंतीत्येतद्व्याख्यातं । अन्नस्थेनविष्णुनाभूतानांजीवनेपिविष्णुःप्रतिहार
देवतेतिकुतइत्यतआह ॥ प्रतिहारइति ॥ उच्चैःसंतं ऊर्ध्वसंतमुपरिवर्तमानमित्यन्यथाप्रतीतिनिरासायतदनूद्यव्याचष्टे ॥
उच्चैरिति ॥ उच्चैरित्यस्याव्ययत्वादुत्तममिति व्याख्यानं । अर्थांतरंतुप्रत्यक्षादिसिद्धमिति नवक्तव्यं ॥ ततश्चायंखंडद्वया
र्थः ॥ उषस्तिर्नामतश्चक्रमयनंयस्यासौचक्रायणःप्रायोरथचक्रसमीपेतिष्ठति । चक्रायणस्यापत्यंचाक्रायणः । कुरुदेशेवसन्कुरु
षुमटचीहतेषुवर्षोपलैर्नाशितेषुसत्सुअतएवातिवृष्ट्यादुर्भिक्षेपतितेआटक्याआसन्नयौवनयाजाययासहेभ्यग्रामेधनिकग्रामे इभाधि

भा० । राजादौगीतमप्यज्ञैर्भुङ्क्तेगानस्यदेवता । उद्गीथदेवतातस्मात्सएवपुरुषोत्तमः । अन्नस्थेनैवजीवंतिभूतान्येतानिविष्णुना । प्रतिहारदेवताऽतःसप्रतिहारोहिभोजनमितिच ।
उच्चैःसंतमुत्तमंसंतं ॥ १० ॥

उप० । मटचीहतेषुकुरुष्वाटक्यासहजाययोषस्तिर्हचाक्रायणइभ्यग्रामेप्रद्राणकउवास । सहेभ्यंकुलभाषान्खादंतंबिभिक्षे ॥ १ ॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

पतिग्रामेवा प्रद्राणकोन्नपानार्थप्रद्रवन्नुवाच । सचाक्रायणअन्नार्थीअटन्कुल्माषान्कुत्सितमाषान्खादंतमिभ्यंयदृच्छयोपलभ्य
विभिक्षेयाचितवान् ॥ १ ॥ सइभ्यस्तंप्रत्युवाच । चशब्दोवधारणे । येमेमोपनिहिताःसमीपस्थिताःकुल्माषाश्चैवविद्यन्ते ।
नेतोन्येविद्यन्ते । यत्तस्मात्तस्मात्कुल्माषानसंतिदातुं । इमेचनदेयाउच्छिष्टत्वादितिभावः । एतेषामुच्छिष्टानोमेवकुल्माषाणामध्ये
कांश्चनमेदेहीतिहोवाचचाक्रायणः । एवमुक्तइभ्यस्तान्कुल्माषानस्मैचाक्रायणायप्रददौ । हंततर्हिअनुपानमुच्छिष्टजलपानंचकु
र्वित्युवाच । अनुपानंकरभसिकास्थितोदकपानमित्यप्याहुः । एवमुच्छिष्टजलपानार्थप्रार्थितश्चाक्रायणएतदुदकपानेउच्छिष्टमेव
मेमयापीतंस्यादितिहोवाच । तत्रेभ्योवभाषे । एतेपिकुल्माषाउच्छिष्टानस्वित् नकिं ॥ २ ॥ तत्रमुनिरुवाच । इमान्कुल्माषान्खा
दन्नभक्षयन्नैवाजीविष्यन्जीविष्यामि । अतःप्राणाल्ययेदोषाभावात्तेभक्षिताः । उदपानंजलपानंतुमेकामोममेच्छाधीनमिदानींवर्तते ।
वृथोच्छिष्टस्वीकारेदोषप्राप्तेर्नतत्पिबामीति । उक्तंचसूत्रकृता । ॐसर्वान्नानुमतिश्चप्राणाल्ययेतद्दर्शनादिति । सचाक्रायणस्तान्कु
ल्माषांस्तत्रखादित्वातिशेषानतिशिष्टाज्जायायाआजहारह । साजायाग्रएवपत्युरागमनात्पूर्वमेव सुभिक्षा शोभनभिक्षा लब्धान्ना
बभूव । अतस्तान्कुल्माषान्प्रतिगृह्यनिदधौस्थापितवती ॥ ३ ॥ सचाक्रायणस्तारान्नितीत्वाप्रातःसंजिहानःशयनंनिद्रांवापरित्य

उप० । त० होवाचनेतोन्येविद्यन्तेयच्चयेमइमउपनिहिताइत्येतेषामेदेहीतिहोवाचतानस्मैप्रददौहंतानुपानमित्युच्छिष्टवैमेपीतंस्यादितिहोवाचनस्वित्तेष्युच्छिष्टादिति ॥ २ ॥
नवाअजीविष्यमिमान्खादन्नितिहोवाचकामोमउदपानमिति सहखादित्वाऽतिशेषान्जायायाआजहारसाग्रएवसुभिक्षाबभूवतान्प्रतिगृह्यनिदधौ ॥ ३ ॥ सहप्रातःसंजिहानउवाच
यद्वातान्नस्यलभेमहिलभेमहिधनमात्रंराजाऽसौयक्ष्यतेसमासर्वैरात्विज्यैर्वृणीतेति ॥ ४ ॥

जन्उत्तिष्ठन्नितियावत् । उवाच । प्रत्यहमन्नार्थंखिद्यंतींस्वजायांप्रतिबतेत्यास्वादने । यत्तस्माद्वयमन्नस्यान्नलभेमहि ।
अन्नस्यमात्रांभारमितिवा । धनमात्रांधनभारंचलभेमहि । तेनास्माकंजीवनंभविष्यति । अतस्तवखेदोमाभूदित्यर्थः ।
अन्नादिलाभेकारणमाह ॥ राजेति ॥ असौदूरेस्थितोराजायक्ष्यतेतत्राहंगमिष्यामि । सराजामांसर्वैरात्विज्यैःऋत्विक्कर्मभि
र्वृणीते । अतस्तत्रगमनायपाथेयंकिमप्यस्तीत्युवाचेतिसंबंधः ॥ ४ ॥ एवमुक्तवतंप्रतिप्रतिजायोवाच ॥ हंतेति ॥ हंतेतिखे
दे । हेपतेयेभवद्भिःपूर्वेद्युरानीताःइमएवकुल्माषावर्त्ततइति । तएवनेयाइत्युक्त्वातान्प्रतिगृह्यखादित्वाऽमुंयज्ञंविततं विस्तृतमे
यायगतवान् । तत्रयज्ञे । आस्तावेआस्तुवंत्यस्मिन्नित्यास्तावाख्येकर्मणिस्तोष्यमाणान्स्तोतृनुपसमीपेउपविवेशोपविष्टवान् ।
सचाक्रायणःप्रस्तोतारमुवाचह ॥ ५ ॥ हे प्रस्तोतरित्यभिमुखीकृत्य यादेवताप्रस्तावंप्रस्तावभक्तिमन्वायत्ता संबद्धातत्प्रति
पाद्यातत्स्थाचतांदेवतांचेद्यदित्वमविद्वान्प्रस्तोष्यसितर्हितेतवमूर्धाविपतिष्यतीति ॥ ६ ॥ एवमेवोद्गातारंप्रत्युवाच । उद्गातारंप्र
तिप्रस्तोतर्यादेवतेत्याद्युक्तेरसंगतरेवमित्युक्तंविवृणोति ॥ उद्गातरिति ॥ पूर्ववदर्थः । एवमेवप्रतिहर्तारमित्यादिकमपिन्याख्ये

उप० । तंजायोवाचहंतपतइमएवकुल्माषादितान्खादित्वाऽमुंयज्ञंविततमेमाय । तत्रोद्गातृनास्तोवस्तोष्यमाणानुपपविवेश । सहप्रस्तोतारमुवाच ॥ ५ ॥ प्रस्तोतर्यादे-
वताप्रस्तावमन्वायत्तातंचेदविद्वान्प्रस्तोष्यसिमूर्धातेविपतिष्यतीति ॥ ६ ॥ एवमेवोद्गातारमुवाचोद्गातर्यादेवतोद्गीथमन्वायत्तातंचेदविद्वानुद्गास्यासिमूर्धातेविपतिष्यतीति ॥ ७ ॥

छांदोग्य
॥ ३८ ॥

यं ॥७॥ एवंचाक्रायणेनोक्तास्तेप्रस्तोत्रादयःप्रस्तावादिदेवताज्ञानाभावात्समारताःस्वस्वव्यापारान्निवृत्तास्तूष्णीमासांचक्रिरे ॥८॥
दशमःखंडः ॥ १० ॥ अथतेषांतूष्णींभावानंतरमेनंचाक्रायणंप्रति । यजमानोराजोवाच । अहंभगवंतंपूजार्हं वैशब्देनैवज्ञानि
नस्तवपूजार्हत्वंप्रसिद्धमित्याह । विविदिषाणि त्वंकिंनामकः कस्यपुत्र इतिवेत्तुमिच्छामीति । एवमुक्तोमुनिरहंनाम्नोषस्तिरस्मि चा
क्रायणःचक्रायणस्यपुत्रोस्मीतिहोवाच । एवमुक्तःसराजोवाच । भगवंतमेवाहमेभिःसर्वैरात्विज्यैःऋत्विक्कर्मभिःपर्यैषिषंपर्येषणं
कृतवानस्मि । भगवंतमेवसर्वैःऋत्विक्कर्मभिर्वृणीतुंविचारितवानस्मीतियावत् । तर्हिपूर्वकिमर्थमेतेप्रस्तोतृत्वादिनावृताइत्यतआह
॥ भगवतइति ॥ पूर्वमहंभगवतोगतेरवित्यावाअज्ञानेनैवान्यान्प्रस्तोत्रादीनवृषि । यद्वाभगवतोऽवित्यावाअलाभेनैवेत्यर्थः । इ
दानींभगवाँल्लब्धः । अतोभगवानेव तु विशेषेण मेमया सर्वैरात्विज्यैर्वृतइति ॥ १ ॥ एवमुक्तोमुनिर्यद्यहमेवैतत्कर्मकुर्यांतर्हिब्रा
ह्मणद्रोहो यद्यत्रानंगीकारस्तर्हिधनाप्राप्तिरिति विचार्यतथास्त्वित्युवाच । किंतु । अथतर्हिएवंतर्हि । येपूर्वत्वयावृताएतएवसमति
सृष्टामदाज्ञप्ताःस्तुवंतांस्तुवंतु । त्वयात्वेतत्कार्यं । यावत्तेभ्यःप्रस्तोत्रादिभ्यःसर्वेभ्योऽधनंदद्याः तावन्ममदद्याइति । एवमुक्तोयज

उप० । एवमेवप्रतिहर्तारमुवाचप्रतिहर्तर्यादेवताप्रतिहारमन्वयत्तातांचेदविद्वान्प्रतिहरिष्यसिमूर्धातेविपतिष्यतीति । तेहसमारतास्तूष्णीमासांचक्रिरे ॥ ८ ॥
दशमःखंडः ॥ १० ॥

उप० । अथहैनंयजमानउवाचभगवंतंवाअहंविविदिषाणीत्युषस्तिरस्मिचाक्रायणइतिहोवाच । सहोवाचभगवंतंवाअहमेभिस्सर्वैरात्विज्यैःपर्यैषिषंभगवतोवाअहमवित्याऽन्यान्
वृषि । भगवांस्त्वेवमेसर्वैरात्विज्यैरिति ॥ १ ॥ तथेत्यतर्ह्येतएवसमतिस्सृष्टाःस्तुवंतांयावत्तेभ्योऽधनंदद्यास्तावन्ममदद्याइति । तथेतिहयजमानउवाच ॥ २ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

१ । ११

॥ ३८ ॥

मानस्तथेतिहोवाच । हेतियजमानस्यहर्षद्योतकं । उभयविधब्राह्मणापराधाभावोममसंपन्नइति ॥ २ ॥ अथैवंचाक्रायणराजसं
वादानंतर मेनंचाक्रायणंप्रति प्रस्तोतोपससादगुरुभावेनोपजगाम । प्रास्तोतर्यादेवतेत्यादिनामामांभगवानवोचत्पूर्वं । कतमा
सादेवता याप्रस्तावभक्तिमन्वायत्तेतिपृष्ठः प्राणोमुख्यप्राणस्थः प्राणनामाविष्णुरितिहोवाच । युक्तंप्राणस्थविष्णोःप्रस्तावदेवतात्वं
प्रस्तावशब्दार्थस्यात्रैवसत्वादितिभावेनाह ॥ सर्वाणिहवाइमानिभूतानिप्राणमभ्युज्जिहतइति ॥ अभ्युज्जिहतेत्यजंति ।
प्राणान्निस्सरंतिउत्पद्यंतइतियावत् । अनेनप्रसूयंतेनेनेतिप्रस्तावइतिप्रसवकर्तृत्वंप्रस्तावशब्दार्थः । तच्चप्राणस्थविष्णोरेववर्त
तइतिसएवप्रस्तावदेवतेत्युक्तंभवति । लोकेपितुरन्यस्यमारकत्वदर्शनात्संहर्तान्यएवेतिनमंतव्यमितिभावेनसर्वाणिहवाइमानि
भूतानिप्राणमेवाभिसंविशंतिप्रलयकालइत्युक्तं । सैषादेवताप्रस्तावमन्वायत्तातांचेदविद्वान्प्रस्तोष्यस्तर्हिमयातथोक्तस्यतांचेदवि
द्वान्प्रस्तोष्यसीत्याद्युक्तस्यतेमूर्धाशिरोव्यपतिष्यत् । मद्रचनस्यामोघत्वात् । त्वंतुतथानकृतवान् । अतोमहान्प्रमादःपरिहृत
इतिभावः ॥ ३ ॥ अथप्रस्तावदेवतानिर्णयानंतरं । अन्यत्पूर्ववत् । आदित्यःआदित्यस्थोविष्णुः । युक्तमादित्यस्थस्यविष्णो
रुद्गीथदेवतात्वं । तस्यगानदेवतात्वादितिभावेनतत्रहेतुमाह ॥ सर्वाणीति ॥ यद्वोद्गीथशब्दार्थस्यतत्रैवभावात्सएवोद्गीथइतियु

उप० । अथैहैनंप्रस्तोतोपससाद । प्रस्तोतर्यादेवताप्रस्तावमन्वायत्तातांचेदविद्वान्प्रस्तोष्यसिमूर्धातेविपतिष्यतीतिमाभगवानवोचत्कतमासादेवतेतिप्राणइतिहोवाचसर्वा
णिहवाइमानिभूतानिप्राणमेवाभिसंविशंतिप्राणमभ्युज्जिहतेसैषादेवताप्रस्तावमन्वायत्तातांचेदविद्वान्प्रस्तोष्योमूर्धातेव्यपतिष्यत्तथोक्तस्यमयेति ॥ ३ ॥ अथैहैनमुद्गातोपससादो
द्गातर्यादेवतोद्गीथमन्वायत्तातांचेदविद्वानुद्गास्यसिमूर्धातेविपतिष्यतीतिमाभगवानवोचत्कतमासादेवतेत्यादित्यइतिहोवाच ।

कमित्याह ॥ सर्वाणीति ॥ सर्वाणीमानिभूतानिगानकर्तृणिआदित्यमादित्यस्थंविष्णुमुच्चैःसंतमुत्तमंसंतंगायंति । हवाइतिबहु
प्रमाणसिद्धिमाह । अनेनादित्यस्थस्यविष्णोःसर्वगीतभुक्त्वाज्ञानदेवतात्वमित्युक्तंभवति ॥ ४ ॥ सैषेत्यादिपूर्ववत् । अन्नमन्नस्थो
विष्णुः । युक्तमन्नस्थविष्णोःप्रतिहारदेवतात्वं । प्रतिहारशब्दार्थस्यतत्रैवमुख्यतोभावादितिभावेनाह ॥ सर्वाणीति ॥ सर्वा
णीमानिभूतान्यन्नमेवान्नस्थंभगवंतमेव प्रतिहरमाणानिभोजनंकुर्वाणानि तदुपजीवकानीतियावत् । जीवंति । अन्यत्वा
ख्यातं ॥ ५ ॥ एकादशःखंडः ॥ ११ ॥ पूर्वमुद्गीथोपासकस्यपापाविद्धत्वादिकंफलमुक्तमिदानीमन्नप्राप्तिलक्षणफलमाख्यायिक
याह ॥ अथेति ॥ बकोदाल्भ्यो ग्लावोवामैत्रेयइत्यत्र बकोदाल्भ्यइत्येको ग्लावोमैत्रेयइत्यपरइत्यसत् । तथासतिविकल्पार्थक
वाशब्दायोगात् । उद्भव्राज प्रतिपालयांचकारेत्येकवचनानुपपत्तेश्च । कथंतर्हि एकस्यैवबकोदाल्भ्यइतिग्लावोवामैत्रेयइतिचोभय
थानिर्देशइत्यतआह ॥ दल्भपुत्रोदाल्भ्यः बकोनामतः मित्रयापुत्रार्थस्वीकृतोमित्रापालितपुत्रोतोमैत्रेयः

उप० । सर्वाणिहवाइमानिभूतान्यादित्यमुच्चैस्संतंगायंतिसेषादेवतोद्गीथमन्वायत्तातांचेदविद्वान्द्रास्योमूर्धातेव्यपतिष्यत्तथोक्तस्यमयेति ॥ ४ ॥ अथैहंप्रतिहर्तोपससादप्रतिहर्तृथो
देवताप्रतिहारमन्वायत्ता तांचेदविद्वान्प्रतिहरिष्यसिमूर्धातेविपतिष्यतीतिमाभगवानवोचत्कतमासादेवतेत्यन्नमितिहोवाच । सर्वाणिहवाइमानिभूतान्यन्नमेवप्रतिहरमाणानिजीवं
तिसेषादेवताप्रतिहारमन्वायत्तातांचेदविद्वान्प्रत्यहरिष्योमूर्धातेव्यपतिष्यत्तथोक्तस्यमयेतितथोक्तस्यमयेति ॥ ५ ॥ एकादशःखंडः ॥ ११ ॥

भा० । दल्भपुत्रोबकोमित्रयापुत्रार्थस्वीकृतोग्लाववत्तूष्णींस्थितत्वात्तथाग्लावेत्युक्तोग्लावनामकोजातः ।

प्रयोजनार्थमाह्वानेपिग्लाववत्तूष्णींस्थितत्वात्तथाग्लावेत्युक्तोग्लावनामकोजातइत्यर्थः । किंततइत्यतआह ॥ अतइति ॥ बकोदा
ल्भ्यइत्येकोनिर्देशः । ग्लावोमैत्रेयइत्यपरः । उभयनिर्देशज्ञापकोवाशब्दइतिभावः । श्वभिर्दृष्टःशौवइत्यन्यथाप्रतीतिनिरासाय
शौवउद्गीथइत्येतद्व्याचष्टे ॥ प्रसादार्थमिति ॥ श्वरूपिणारुद्रादीनां बकास्यापि प्रसादार्थं श्वरूपिणावायुनोक्तउद्गीथःशौवोद्गी
थइतिप्रोक्तइत्यन्वयः । यद्यपिश्वसंबंधित्वमेवशौवशब्दार्थः तथापिश्वरूपवायुनोक्तत्वमेवशौवशब्दप्रवृत्तिनिमित्तं नतुश्वभि
र्दृष्टत्वं । श्वरूपदेवानांवायूक्तमंत्रश्रोतृत्वेनतद्द्रष्टृत्वाभावादितिभावः । रुद्रादीनामित्यनेन तमन्येद्वानइत्युक्ताःश्वानःसंद
र्शिताः । नन्वन्नोभगवानागायत्वित्यन्नयाचनावसरएवोद्गीथमनुक्त्वाइहैवमाप्रातरुपसमीयातेतिवचनेकोभिप्रायइत्यतआह
॥ उपासितइति॥तेश्वानआससुपुस्तेहसमुपविश्यहिंचक्रुरोमदामेत्यनेनवायूपदेशंविनैवदेवाओ३मदा३मेत्यादिमंत्रंहिंचक्रुरितिप्र
तीयते तदयुक्तं । तथासतिश्वेतशुनःप्रादुर्भावोक्त्ययोगात् । प्रातरेनंप्रत्यागमनायोगाच्चेतिभावेनतद्व्याचष्टे ॥ ओमदामादि
कमिति ॥ ओमदामेत्यादिकमित्यर्थः । वायुस्थविष्णुमुद्दिश्येत्यनेनदेवोवरुणइत्यादिकंवायुस्थविष्णुपरमित्युक्तंभवति । तेनवा
योरपिदेववरुणादिशब्दवाच्यत्वममुख्यतोस्तीतिगम्यते । तत्रविष्णुवाय्वोर्देववरुणसवितृप्रजापतिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तान्याह ॥
॥ देवाविति ॥ दीव्यतेर्गत्यर्थत्वाद्गत्यर्थानांज्ञानार्थत्वात्सर्वज्ञत्वादित्युक्तं । तुशब्दोवधारणार्थः । क्रमेणैवसर्वज्ञत्वात् । स्वपरग

भा० । अतउभयथास्यनिर्देशोभवतीत्यर्थः । प्रसादार्थंवकस्यापिवायुनोक्तःश्वरूपिणा । शौवोद्गीथइतिप्रोक्तोरुद्रादीनांश्वरूपिणां । उपासितःपौर्णमास्यांशौवोद्गीथेनकेशवः ।
सर्वाभीष्टंदातीतिप्रातरित्याहमारुतः । ओमदामादिकंमंत्रंवायुनोक्तंतुदेवताः । वायुस्थविष्णुमुद्दिश्यहिंचक्रुरित्यप्रापुरीप्सितं । देवौविष्णुश्चवायुश्चसर्वज्ञत्वात्क्रमेणतु । वरुणौ
वरणीयत्वात्सवितारौप्रसूतितः । प्रजानांचपतीतद्वत्क्रमादेवप्रकीर्तितइतिच ॥ खं० १२ ॥

छांदोग्य

॥ ४० ॥

तसर्वज्ञत्वाद्विष्णोः । अन्यत्रालोचनएवसर्वज्ञत्वाद्वायोरित्यर्थः ॥ ततश्चायंखंडार्थः ॥ अथशब्दःप्रकरणांतरद्योतकः । अतः
प्रयोजनसद्भावात् । शौवःशुनोक्तउद्गीथउच्यते । तत्तदाकदाचिद्वकोनामतःदाल्भ्योदल्भ्यपुत्रोग्लावोवाआह्वानेपिग्लाववत्तूष्णीं
स्थितत्वान्मित्रयाग्लावेत्युक्तत्वादग्लावनामकोमैत्रेयोमित्रयापुत्रार्थस्वीकृतः । उभयथानिर्देशज्ञापकोवाशब्दः । स्वाध्यायमुद्दि
श्योद्वज्राजह । तदित्येतदुत्तरत्रवासंबध्यते । तत्तदा तस्मैबकाय बकस्यप्रसादार्थमितियावत् । उपलक्षणमेतत् । देवानांप्रसा
दार्थमित्यपिग्राह्यं । श्वेतःश्वाश्वरूपोवायुःप्रादुर्बभूव । तंश्वरूपंवायुं अन्येद्वानःश्वरूपादेवाउपसमेत्यसमीपंप्राप्योचुः । उपलक्ष
णमेतत् । बकश्चेत्यपिग्राह्यं । किमिति नोस्माकमन्नमुद्दिश्यभगवानागायतुअन्नप्राप्तिहेतूद्गीथोपासनमुपदिशेतिभावः । वयंतुअश
नायामवैअशितुमिच्छामोवै ॥ १ ॥ उपासितःपौर्णमास्यांशौवोद्गीथेनकेशवःसर्वाभीष्टंदातीतिभावेनतान्होवाचश्वरूपोवायुः ।
इहैवात्रैवमामांप्रतिप्रातःकाले उपसमीयातेति । तत्तदाबकोदाल्भ्योग्लावोवामैत्रेयःश्वरूपंवायुंप्रतिपालयांचकारह । तेद्वानःप्रा
तःकालेयथेदंनिदर्शनंबहिष्पवमानेनस्तोत्रेणस्तोष्यमाणाःसंरब्धाःसंरंभवंतस्त्वरिताःसर्पत्येवंसंरब्धाःसंतःआससृपुः । निर्दिष्टस्थलं

उप० । अथातःशौवउद्गीथस्तद्वकोदाल्भ्योग्लावोवामैत्रेयःस्वाध्यायमुद्वज्राज । तस्मैश्वाश्वेतःप्रादुर्बभूव । तमन्येद्वानउपसमेल्योचुरन्नंनोभगवानागायत्वशनायामवाइति ॥ १ ॥
तान्होवाचेहैवमाप्रातरुपसमीयातेतितद्वकोदाल्भ्योग्लावोवामैत्रेयःप्रतिपालयांचकार । तेहयथैवेदंबहिष्पवमानेनस्तोष्यमाणाःसंरब्धाःसर्पतीत्येवमाससृपुस्तेहसमुपविश्यहि
चकुरो३मदा३मो३पिवा३मो३देवोवरुणःप्रजापतिःसविता३नमिहा३हरदन्नपते३न्नमिहा३हराहरोमिति ॥ २ ॥ द्वादशःखंडः ॥ १२ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

१ । १२

॥ ४० ॥

प्रतिसंरब्धाः अन्योन्यसंलग्नाः सर्पत्येवंमुखेनान्योन्यस्यपुच्छंगृहीत्वाससृपुरितिवा । तेष्वगतेषुश्वरूपोवायुरोमदामेत्यादिकंमंत्रंतेषा
मुपदिदेशेतिग्राह्यं । तेवायुनोपदिष्टाःश्वरूपादेवाःसमुपविश्यवायुंतत्स्थविष्णुंचोद्दिश्यहिंचकुर्हिंकारंकृतवंतः । तत्प्रकारमेवदर्शयति
॥ ओमिति ॥ ॐ हेगुणपरिपूर्ण । वायोतत्स्थभगवंश्च । वयमन्नमदाम ओंपिवाम । ॐअतोगुणपूर्णत्वादोनामकःसर्वज्ञत्वाद्दे
वो वरणीयत्वाद्भरुणः प्रजानांपालनात्प्रजापतिः प्रसवितृत्वात्सविता वायुस्तद्गतोविष्णुश्चेहन्नमाहरत्आहरतु । एवंपरोक्षतःप्रार्थ
यित्वाऽपरोक्षतोपिप्रार्थयते ॥अन्नपतइति॥ हेअन्नपतेवायोतद्गतविष्णविहास्मदर्थमन्नमाहरद्विरुक्तिःविद्यार्थावधारणार्थे । इति
शब्दोविद्यासमाप्त्यर्थइत्युक्तं ॥ २ ॥ द्वादशःखंडः ॥१२॥ सामैकदेशोपास्तेःप्रकृतत्वात्तदेकदेशहावित्यादित्रयोदशस्तोभनिष्ठा
मुपास्तिमाह ॥ अयमित्यादिना ॥ सामानाधिकरण्येनाभेदप्रतीतिनिरासायखंडंप्रमाणेनव्याचक्षाणस्तावदादिवाक्यंव्याचष्टे
॥ हूयतइति ॥ अत्र पृथिव्यां । यतोग्निहोत्रादिहूयतेअतइयंपृथिवीहाबुकारइत्युच्यतइतिसंबंधः । अत्रहावित्यादिस्तोभएव
व्याक्रियते । हावित्याक्रियमाणत्वाद्बाबुकारइत्यर्थोज्ञेयः । वायुर्हायिकारइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ हेतीति ॥ हेतितावदाश्चर्येवर्तते
। आश्चर्यवदायातियतस्ततोवायुर्हायिकारइत्येकोर्थः । वाशब्दोव्याख्यानांतरद्योतकः । हेतिसुखमुच्यते । तदापयतिसुखकृदि
तियावत् । सुखकृत्त्वतोवायुर्हायिकारइत्यन्योर्थः । चंद्रमाअथकारइतिवाक्यंव्याख्यातुमथशब्दार्थमाह ॥ अथेतीति ॥
अस्त्वानंतर्त्यमथशब्दार्थः । प्रकृतेकिमानंतर्त्यचंद्रमसोविवक्षितमित्यतस्तद्दर्शयन्वाक्यंव्याचष्टे ॥ आनंतर्त्यादिति ॥

भा० । हूयतेचाग्निहोत्रादिर्हाबुकारस्त्वयंयतः । हेत्याश्चर्यवदायातिहेतिवासुखकृत्त्वतः । हायिकारस्ततोवायुरथेत्युक्तमनंतरं । आनंतर्त्यात्प्रकाशस्यसूर्याचंद्रस्तथेरितः ।

सूर्याचंद्रमसोःस्वरूपेणसमत्वात्प्रकाशस्येत्युक्तं । तथेरितःअथकारइतीरितः । आत्मेहकारइतिइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ सर्वेति ॥ अग्निरीकारइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ इंधनादिति ॥ दीपनादित्यर्थः । आदित्यऊकारइत्येतद्व्याचष्टे ॥ ऊकारइति ॥ उष्टितःआतपदाहात् । उषषुषदाहइतिधातुः । निहवएकारइतिवाक्यंव्याख्यातुंतावन्निहवशब्दोक्तांदेवतामप्रतीतेराह ॥ नितरामिति ॥ पदार्थमुक्त्वावाक्यार्थमाह ॥ एतीति ॥ विश्वेदेवाऔहोयिकारइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ औहोयीतीति ॥ स्मृताइतिवचनविपरिणामेनवर्तते । तेष्वौहोयिशब्दंनिर्वक्ति ॥ उच्चत्वादिति ॥ यतोस्मिन्नुशब्दवाच्येविष्णावखिलाःसुरामुक्तौ हूयंततस्मात्सर्वेदेवाऔहोयिनःप्रकीर्तिताइत्यन्वयः । अनेनउशब्दस्यसप्तमीऔइति । औहूयंतइत्यौहोयिनइतिनिरुक्तिर्दर्शितेति ज्ञातव्यं । प्रजापतिर्हिंकारइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ हीतीति ॥ सदेत्यनुस्वारार्थः । प्राणःस्वरइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ वायुरिति ॥ प्राणइत्यनुवादेनवायुरितिवाख्यातं । हायिकारत्वेनवायोरुक्तत्वाच्छरीरगइत्युक्तं । तेनाध्यात्माधिदैवभेदेनैकस्यैवद्विग्रहण मितिसूचितंभवति । तस्मिन्स्वरशब्दंनिर्वक्ति ॥ स्वेविष्णाविति ॥ अन्नंयायेतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ ययिरिति ॥ तद्वातदनुगासरस्वतीयायेतिप्रोक्ता । अन्नंयायेत्युक्तेः । कथमेतदित्यतआह ॥ सैवेति ॥ यायाशब्दंप्रकारांतरेणनिर्वक्ति ॥ यात्रेति ॥ यात्रा

भा० । सर्वसामीप्यतोविष्णुरिहेतिकथितःसदा । इंधनादग्निरीकारऊकारःसूर्यउष्टितः । नितरामाहूयंत्येनमितीन्द्रोनिहवःस्मृतः । एतीत्येकारएवासौऔहोयीत्यखिलाःसुराः । उच्चत्वाद्विष्णुःप्रोक्तोहूयंततस्मिन्त्यतोखिलाः । मुक्तावौहोयिनस्तस्मात्सर्वेदेवाःप्रकीर्तिताः । हीतिनिश्चयउष्टिणेनिश्चयज्ञानतःसदा । ब्रह्माहिंकारइत्युक्तोवायुःप्राणःशरीरगः । स्वेविष्णोरमयत्येनंजीवंतस्मात्स्वरःस्मृतः । ययिर्नित्यगतेर्वायुस्तद्वायायासरस्वती । सैवान्नदेवताप्रोक्तायात्राप्राणेननीयते ।

नेत्रा नीयतइतियाया । वाग्विराडितिवाक्यंव्याचष्टे ॥ सर्वेति ॥ साश्रीः । अनिरुक्तस्त्रयोदशस्तोभःसंचरोहुपकारइतिवा क्यंव्याचष्टे ॥ अनिरुक्तइति ॥ आद्यस्तुशब्दोनारायणएवानिरुक्तशब्दस्यविशेषद्योतनार्थः । द्वितीयस्त्ववधारणार्थः । आ त्मेहकारइत्युक्तेःपुनर्ग्रहणंकथमित्यतोव्याप्तइत्युक्तं । तेनपूर्वोक्तःक्षेत्रज्ञइतिलभ्यते । यच्छब्दश्रवणात्तच्छब्दलाभः । अहूतएवपा तीतिहुबितिनामधेयंस्यान्नतुहुपकारइतीत्यतआह ॥ हुबित्याक्रियतइति ॥ नारायणेऽनिरुक्तशब्दंनिर्वक्ति॥अनिरुक्तइति ॥ अवाच्यत्वात्साकल्येनवक्तुमशक्यत्वात् । संचरशब्दस्यप्रमाणेनाव्याख्यातत्वात्तस्यान्यपरत्वप्रतीतिनिरासायतंव्याचष्टे ॥ सम्य गिति ॥ सएवहरिरेव ॥ ततश्चायंखंडार्थः॥ अयंपृथिवीलोकस्तदभिमानीहावुकारः हूयतेऽत्राग्निहोत्रादीतिहाबित्युच्यते । हा बित्याक्रियमाणत्वाद्भावुकारः।वायुर्मुख्यवायुर्हायिकारःहेत्याश्चर्यं । आश्चर्यवदायातीतिहायीत्युच्यते । अथवा हेतिसुखमुच्यते। तदापयतिसुखकर्तेतियावत् । तस्माद्धायीत्युच्यते।कारप्रत्ययार्थःपूर्ववत् । चंद्रमाअथकारः । चंद्रप्रकाशस्यसूर्यप्रकाशानंतर्थात् । आत्माक्षेत्रज्ञोविष्णुरिहकारः । सर्वसामीप्यात् । अग्निरीकारः इंधनात् ॥१॥ आदित्यऊकारः उष्टितःआतपदाहात् । नितरामा

भा० । सर्ववागात्मिकायातुश्रीर्विशेषेणराजनात् । विराडुक्ताऽनिरुक्तस्तुव्याप्तोनारायणस्तुयः । आहूतएवपातीतिहुपकारइतिकीर्तितः । हुबित्याक्रियतेयस्मादुपकारस्तु जनार्दनः । अनिरुक्तस्त्ववाच्यत्वात्परमःपुरुषोहरिरितिमाहात्म्ये । सम्यक्चरतीतिसएवसंचरः ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमच्छांदो ग्योपनिषद्भाष्येप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

उप० । अयंवावलोकोहावुकारोवायुर्हायिकारश्चंद्रमाअथकारआत्मेहकारोअग्निरीकारः ॥ १ ॥ आदित्यऊकारोनिहवएकारोविश्वेदेवाऔहोयिकारःप्रजापतिर्हिंकारःप्राणःस्वरो

छांदोग्य

॥ ४२ ॥

ह्यंत्येनमितिनिहवनामकइंद्रएकारः । एतीतिहेतोः । विश्वेदेवाऔहोयिकारः । उच्चत्वाद्विष्णुरुःप्रोक्तः तस्यसप्तमीऔइति ।
औविष्णौह्यंत्येमुक्तावितिऔहोयिनइत्युच्यंते । प्रजापतिर्हिकारः । निश्चयज्ञानरूपत्वात् । प्राणःशरीरगोवायुः स्वरःस्वेविष्णौ
जीवंरमयतीतिस्वरनामकः । अन्नमन्नाभिमानिनीसरस्वतीयाया नित्यगतेर्वार्युर्यधिरित्युच्यते । तद्गतत्वाद्यायेत्युच्यते । या
त्रानियंत्राप्राणेननीयतइतिवायायेत्युच्यते । वाक्सर्ववागभिमानिनीश्रीर्विराट् विशेषेणराजनाद्विराडुक्ता । अनिरुक्तःसाकल्ये
नविर्वक्तुमशक्यत्वादनिरुक्तनामकः । संचरःसम्यक्चरतीतिसंचरनामकोव्याप्तोनारायणस्त्रयोदशःस्तोभः । कोसौहुप्कारःआ
हूतएवपातीतिहुप् । हुबित्यनेनाक्रियमाणत्वादित्यर्थः । एवंवेत्तुःफलमाह ॥ दुग्धइति ॥ व्याख्यातमेतत् । विद्यार्थस्यसर्वा
ध्यायार्थस्यवावधारणार्थाद्विरुक्तिः ॥ ३ ॥ त्रयोदशःखंडः ॥ १३ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितस्य
छांदोग्योपनिषद्भाष्यस्यटीकायांश्रीमद्वेदव्यासतीर्थपूज्यपादशिष्यवेदेशभिक्षुविरचितायांपदार्थकौमुद्यांप्रथ
मोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

त्रयायावाग्विराट् ॥ २ ॥ निरुक्तस्त्रयोदशःस्तोभःसंचरोहुप्कारोदुग्धेस्मैवागदोहंयोवाचोदोहोन्नवानन्नादोभवतियएतामेवसाम्नामुपनिषदंवेदोपनिषदंवेद ॥ ३ ॥ त्रयोद
शःखंडः ॥ १३ ॥ श्रीमच्छांदोग्योपनिषदिप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

वेदेशी०

भाष्यार्थः

१ । १३

॥ ४२ ॥

श्रीमद्धनुमद्गीममध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ ॐ ॥ प्रद्युम्नादिस्वरूपेणहिंकाराद्यभिधंपरं ॥ समस्त
सामगंवंदेसामनामानमीश्वरं ॥ सामैकदेशोद्गीथस्तोभनिष्ठामुपास्तिमुक्त्वापंचभक्तिकसप्तभक्तिकसमस्तसामनिष्ठामुपास्तिमाहाने
नाध्यायेन । तत्रसमस्तस्यैवसाम्नउपासनंकर्तव्यमितिभावेनैतत्स्तौति ॥ समस्तस्येतिप्रथमखंडेन ॥ तत्रादिवाक्यं
समस्तस्यसाम्नःसामवेदस्योपासनंपठनादिसाध्वित्युच्यतइतिप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ समस्तस्येति ॥ साधुशोभनमित्यर्थः ।
साधुत्वंकथंसामशब्दप्रवृत्तिनिमित्तमित्यतःसाधुसामशब्दयोरेकार्थत्वादितिभावेनतदुभयंनिर्वक्ति ॥ सारत्वेनेति ॥ सेत्यस्य
सारत्ववाचकत्वादित्यर्थः । अनेन यत्खलुसाधुतत्सामेत्याचक्षतइतिश्रुतौयत्साधुसामशब्दयोःपर्यायत्वमुक्तंतद्विवृतंभवति ।
समस्तस्यखलुसाम्नइत्युपक्रमवाक्यस्योक्तएवार्थइतिभावेनसयएतदेवंविद्वान्साधुसामेत्युपास्तेऽभ्याशोहयदेनंसाधवोधर्माआच
गच्छेयुरित्युपसंहारवाक्यंव्याचष्टे ॥ साधुत्वादिति ॥ सर्वसाम्नांदेवतेतिसामनामानमितिसामशब्दस्यार्थोतरं ॥ ततश्चायंखं
डार्थः ॥ समस्तस्यपूर्णस्य खलुवै साम्नःसामनाम्नोविष्णो रूपासनंसाधु कःसामशब्दार्थः । यद्विशिष्टतयाभगवदुपासनंसाध्वि
त्यतःसाधुत्वमेवसामशब्दार्थः । साधुसामशब्दयोःपर्यायत्वादितिभावेनतयोःपर्यायत्वंवृद्धप्रयोगेणसमर्थयते ॥ यत्खल्विति॥

भा० । समस्तस्यपूर्णस्यसाधुत्वात्सामनाम्नोविष्णोरूपासनंसाधु । सारत्वेनमेयंसाम सारत्वेनधार्यंसाध्वित्येकएवार्थः । साधुत्वात्सामनामानंसमस्तगुणपूर्तितः । समस्तं
यउपासीतनारायणमनामयं । सर्वनाम्नांदेवतेतिसमुक्तःसाधुधर्मभागितिसामसंहितायां ॥ प्रथमःखंडः ॥ १ ॥

उप० । समस्तस्यखलुसाम्नउपासनंसाधुयत्खलुसाधुतत्सामेत्याचक्षतेयदसाधुतदसामेति ॥ १ ॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

यत्खलुसाधु तत्सामेत्याचक्षते विद्वांसः । यदसाधु तदसामेत्याचक्षते । अतस्तयोःपर्यायत्वमितिभावः ॥ १ ॥ ननुविद्वांसोऽप्येवंकिमर्थमाचक्षतइत्यतस्तत्रापिमूलभूतप्रयोगदर्शनादित्याह ॥ तदुतेति ॥ यद्वा साधुसामशब्दयोरेकार्थत्वेवृद्धप्रयोगांतरमाह ॥ तदुतेति ॥ तदुततत्रैवसाधुसामशब्दयोरेकार्थत्वएवान्येपिविद्वांसआहुः । किमाहुरित्यतआह ॥ साम्नेति ॥ साम्नेनभगवंतमुपागादितिमंत्रोयदाहतत्साधुनैनमुपागादित्येवाहेत्याहुः । असांनैनमुपागादितिमंत्रोयदाहतदसाधुनैनमुपागादित्येवाहेत्याहुः । एवंचसामासामशब्दयोःसाधुत्वासाधुत्वार्थकत्वेनव्याख्यानात्साधुसामशब्दयोरेकार्थत्वमितिभावः ॥ २ ॥ तत्रैववृद्धांतराणामपिप्रयोगंदर्शयति ॥ अथेति ॥ अथशब्दःपूर्वप्रयोगविच्छेदप्रदर्शकः । अप्युत अपिचाहुः । प्रकारांतरेणापिज्ञानिनआहुरित्यर्थः । सामनोस्माकंबतभवेदितिमंत्रोयत्तस्मात्सामशब्दार्थःसाधुभवतितत्तस्मात्साधुबतेत्येवाहेत्याहुः । असामनोबतेतिमंत्रोयद्यस्मात्असाधुअसामशब्दार्थोभवतितत्तस्मादसाधुबतेत्येवाहेत्याहुः । अत्रापिसामासामशब्दयोस्साधुत्वासाधुत्वार्थकत्वेनव्याख्यानात्साधुसामशब्दयोःपर्यायत्वमितिभावः । एवंसाधुत्वार्थकसामनामकत्वेनभगवदुपासकस्यफलमाह ॥ सयइति ॥ सप्रसिद्धोयोधिकारी एतत्समस्तंसामै वंसाधुत्वेनसामनामकतया विद्वा न्साधुसामेत्युपास्तेऽनमुपासकंप्रति साधवोधर्माआगच्छेयुश्चउपचनमेयुरचंचलास्तिष्ठति । उपनमेयुश्चभोग्यत्वेनोपतिष्ठतीतिवा ॥ प्रथमःखंडः ॥ १ ॥ लोकेषुपंचभक्तिक

उप० । तदुताप्याहुःसाम्नैनमुपागादितिसाधुनैनमुपागादित्येवतदाहुरसांनैनमुपागादित्यसाधुनैनमुपागादित्येवतदाहुः ॥ २ ॥ अथोताप्याहुःसामनोबतेतित्यत्साधुभवतिसाधुबतेत्येवतदाहुरसामनोबतेतित्यदसाधुभवत्यसाधुबतेत्येवतदाहुः ॥ ३ ॥ सयएतदेवंविद्वांसाधुसामेत्युपास्तेऽभ्याशोहयदेनसाधवोधर्माआगच्छेयुरुपचनमेयुः ॥ ४ ॥ प्रथमःखंडः १

सामप्रतिपाद्यस्यभगवतउपास्तिमाह ॥ लोकेष्वित्यादिना ॥ अत्रपृथिवीहिंकारइत्यादिनासामानाधिकरण्येनपृथिव्यादीनांहिंकाराद्यभेदःप्रतीयते । तदयुक्तं । हिंकारादेःशब्दत्वेनपृथिव्यादित्वानुपपत्तेः । अत्रसंकरःपृथिवीदृष्ट्यापृथिवीहिंकारइत्युपासीतेतिव्याख्येयमित्याह । तदसत् । लोकेषुपंचविधंसामोपासीतेतिप्रक्रमविरोधात् । नचोत्तरवाक्यानुसारेणलोकेष्वित्यस्यापिप्रथमात्वेनविपरिणामः । पंचविधंसामेत्यस्यद्वितीयांतत्वेनलोकाइत्यनेनसामानाधिकरण्यायोगेनानन्वयप्रसंगात् । इतिशब्दकल्पनेचाश्रुतकल्पनाप्रसंगात् । हिंकारादौपृथिव्यादिदृष्टेर्मिथ्यादृष्टित्वेनानर्थहेतुत्वस्यवक्ष्यमाणत्वाच्च । अतोत्रसर्वत्रभगवदुपासनमेवकथ्यतइतिभावेनखंडंप्रमाणेनैवव्याचक्षाणस्तावदत्रबहुषुखंडेषुसतांहिंकारप्रस्तावोद्गीथप्रतिहारनिधनशब्दानामर्थमाह ॥ नारायणाख्यइत्यादिना ॥ अवतारक्रमानुसरणेनश्रुतिक्रमोलंघनं । उद्ग्रेयउच्चतयागातुंयोग्यः । उद्गीथशब्दस्यार्थांतरमाह ॥ उद्गच्छंतीति ॥ प्रस्तावशब्दार्थमाह ॥ प्रथमेति ॥ प्रस्तावशब्दस्यप्रारंभार्थत्वादितिभावः । निधनशब्दार्थमाह ॥ निधनमिति ॥ चापिशब्दावधारणार्थौ ॥ वासुदेवएवप्रस्तावः । संकर्षणएवनिधनमितिसंबंधः । तेनपरोक्तार्थनिरासः । तत्रतंशब्दंव्युत्पादयति ॥ संकर्षणइति ॥ निधनशब्दश्चसंहर्तृत्वार्थकइतिभावः । हिंकारशब्दार्थमाह ॥ प्रद्युम्नइति ॥ हीतिकथंसृष्टिरुदीर्यतइत्यतउक्तंप्रसिद्धताहीति । प्रसिद्धताखलुहिशब्दार्थः । सृष्टिश्चप्रागसिद्धानांप्रसिद्धतैव । अतोहीतिसृष्टिरुदीर्यते । तथाच

भा० । नारायणाख्यउद्गीथउद्ग्रेयःप्रणवेनयत् ।

उप० । उद्गच्छंतित्यतोस्माद्वासुदेवादिमूर्तयः । प्रथमावताररूपत्वाद्वासुदेवःपरःपुमान् । प्रस्तावो निधनंचापिसंकर्षणउदाहृतः । संकर्षणोहिसंहर्ताप्रद्युम्नःपरमेश्वरः ।

छांदोग्य

॥ ४४ ॥

हिंसृष्टिं करोतीतिव्युत्पत्त्यासृष्टिकर्ताप्रद्युम्नोहिंकारइतिप्रोक्तइतिभावः । प्रतिहारशब्दार्थमाह ॥ अनिरुद्धइति ॥ सहिप्रतिप्रति
कार्येष्विदंजगद्धरेदित्यनेनस्थितिकर्तृत्वमुच्यते । मूर्तिप्रतिहृतेः स्वमूर्तीनांस्वात्मन्येकीकरणादितिप्रतिहारशब्दस्यार्थोत्तरं । तथा
शब्दःसमुच्चये । अस्त्वेवंहिंकारादिनामकोभगवान् तथापिपृथिवीहिंकारइत्यादिनोक्तं पृथिव्याद्यात्मकत्वंकथं तस्येत्यतःखंडंव्या
चष्टे ॥ तेपृथिव्यादिष्विति ॥ तेप्रद्युम्नाद्याः । अनेनपृथिवीहिंकारइत्यादौपृथिव्यादिशब्दाःलोकेष्वित्युपक्रमानुसारेणसप्तम्य
र्थाइत्युक्तंभवति । अनन्वयपरिहारायप्रतिष्ठिताइतिशेषोक्तिः । तन्नामानइत्यनेनपृथिव्यादिशब्दानांप्रथमांतत्वेपिनानुपपत्तिरिति
सूचितं । पृथिव्यादिषुस्थितेःप्रद्युम्नाद्याःपृथिव्यादिनामानइत्युक्तेपृथिव्यादयएवतच्छब्दमुख्यार्थाः भगवन्मूर्तयस्तुतत्संबंधात्पृ
थिव्यादिनामिकाइतिप्रतीतावाह ॥पृथिवीत्यादीति॥ तेप्रद्युम्नाद्याः । केपृथिव्यादिशब्दार्थायेभगवतिमुख्याअन्यत्रामुख्याइ
त्यतःपृथिव्यादिशब्दान्निर्वक्ति॥प्रथनादिति॥चशब्दोवधारणार्थउत्तरत्रसंबध्यते । अग्र्यत्वादिनिमित्तांतरसमुच्चयेवा । अंतरीक्षण
योगतअंतरिक्षमितीर्यतइतिसंबंधः । अंतरीक्षणंकिंपरोक्षेण नेत्युक्तं ॥ अभावाद्भ्यवधानस्येति ॥ आयुषश्चेतिचशब्दोरससमु

उप० । हिंकारइतिसंप्रोक्तोहीतिसृष्टिरुदीर्यते । प्रसिद्धताहिंसृष्टिःस्यादनिरुद्धःपरोविभुः । प्रतिहारइतिप्रोक्तःसहिकार्येष्विदंजगत् । प्रतिप्रतिहरेन्नित्यंमूर्तिप्रतिहृतेस्तथा ॥

भा० । तेपृथिव्यादिषुसदातन्नामानःप्रतिष्ठिताः । पृथिवीत्यादिशब्दार्थास्तेहिमुख्यतईरिताः । तत्संबंधात्तदर्थत्वंपृथिव्यादेरमुख्यतः । प्रथनादेवसस्यादेःपृथिवीत्व
मुदाहृतं । अग्नित्वमदनाच्चैवद्यंतरीक्षणयोगतः । अभावाद्भ्यवधानस्यत्वंतरीक्षमितीर्यते । आदानादायुषश्चैवसआदित्यउदीरितः । यौःक्रीडाकारणत्वाच्चतत्सर्वैहिपरेहरावितिच ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

२ । २

॥ ४४ ॥

चयार्थः । कारणत्वाच्चेतिचशब्दोवधारणार्थः । कल्पंतेहास्मैलोकाऊर्ध्वाश्चावृत्ताश्चेत्यत्रलोकानामेवाभीष्टकल्पकत्वमुच्यतइति
 प्रतीतिनिरासायप्रमाणेनैवतद्याचष्टे ॥ पंचात्मकमिति ॥ मोक्षादिकमभीष्टमितिशेषोक्तिः ॥ ततश्चायंखंडार्थः ॥ लोकेषु
 थिव्यादिषु पंचविधाहिंकाराद्याःयस्यतत्पंचविधं सामसामनामकं ब्रह्मोपासीत । कुत्रकस्योपासनंकर्तव्यमित्यतस्तद्विशदमा
 ह ॥ पृथिवीत्यादिना ॥ हिंकारःसृष्टिकर्तृत्वाद्धिंकारनामकःतन्नामकसामभक्तिप्रतिपाद्यः प्रद्युम्नः पृथिवी सस्यादेःप्रथना
 त्पृथिवीनामकःपृथिव्यांस्थितश्च । प्रस्तावः प्रथमावताररूपत्वात्प्रस्तावनामकःप्रस्तावरूपसामभक्तिप्रतिपाद्योवासुदेवो ग्नि र
 दनादग्निनामकोग्निस्थश्च । उद्गीथः प्रणवेनोद्देयत्वाद्वासुदेवादिमूर्त्युद्गमावधित्वाद्गोद्गीथनामोद्गीथाख्यसामभक्तिप्रतिपाद्यो
 नारायणो तरिक्ष मंतरीक्षणादंतरिक्षनामकोंतरिक्षस्थश्च । प्रतिहारः कार्येषुजगतःप्रतिप्रतिहरणान्नित्यंमूर्तिप्रतिहृतेर्वाप्रतिहारना
 मकः प्रतिहाररूपसामभक्तिप्रतिपाद्योअनिरुद्ध आदित्य आयुषआदानादादित्यनामाऽऽदित्यस्थश्च । निधनं संहारान्निधनना
 मानिधनाख्यसामभक्तिप्रतिपाद्यःसंकर्षणो द्यौः क्रीडाकारणत्वाद्द्युनामाद्युस्थश्च । इत्युक्तप्रकारेणोर्ध्वेषुउत्तरोत्तरेषुलोकेषुपंचवि
 धंसामोपासीतेत्यन्वयः ॥ १ ॥ अथावृत्तेषुप्रतिलोमेषुलोकेषुपंचविधंसामोपासीत । तदेवविशदयति ॥ द्यौरित्यादिना ॥ योज

भा० । पंचात्मकंयोलोकेषुसदोपास्तेहरिंपरं । ऊर्ध्वाधःसंस्थितास्तस्यपंचैवदशमूर्तयः । मोक्षादिकमभीष्टयत्कल्पंतेऽस्यसदैवहीतिच ॥ २ ॥ खंडः ॥ २ ॥

उप० । लोकेषुपंचविधं सामोपासीतपृथिवीहिंकारोग्निःप्रस्तावोंतरिक्षमुद्गीथआदित्यःप्रतिहारोद्यौर्निधनमित्यूर्ध्वेषु ॥ १ ॥ अथावृत्तेषुद्यौर्हिंकारआदित्यःप्रस्तावोन्तरिक्षमु
 द्गीथोऽग्निःप्रतिहारःपृथिवीनिधनं ॥ २ ॥

SGDF

नातुपूर्ववदेव ॥ २ ॥ एवंज्ञात्वोपासकस्यफलमाह ॥ कल्पंतइति ॥ योधिकारीएतत्प्रद्युम्नादिरूपंपंचविधसामनामकं ब्रह्मैव मुक्तरीत्याविद्वांल्लोकेषूर्ध्वेष्वावृत्तेषुचपंचविधंसामोपास्तेअस्माअस्योपासकस्याभीष्टमितिशेषः ॥ ऊर्ध्वाश्चावृत्ताश्चोर्ध्वाधःसंस्थितालोकाःप्रकाशरूपत्वालोकनामानःप्रद्युम्नाद्याःपंचैव दशमूर्तयःकल्पंतेकल्पयंतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ द्वितीयःखंडः ॥ २ ॥ एवंलोकेषुपंचविधभगवदुपास्तिमुक्त्वालोकस्थितेवृष्टिनिमित्तकत्वाद्दृष्टौपंचविधभगवदुपास्तिःकर्तव्येत्याह ॥ वृष्टाविति ॥ अयमपिखंडोभगवत्परएवेतिज्ञापनायवर्षतिहास्माइत्यादिफलवाक्यंप्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ पंचरूपमिति ॥ वर्षतीत्यस्यार्थोवृष्टिरस्मैस्यादिति । वर्षयतीत्यस्यकर्मानुक्तेर्मुक्तिगान्सर्वभोगानित्युक्तं । वर्षयतिचेतिचशब्दान्वयः । मुक्तिगांश्चेतिवा ॥ ४ ॥ अत्र खंडार्थःपूर्वोक्तरीत्यास्पष्टः । एवमुत्तरत्रापि । अस्पष्टांशस्तुव्याख्यास्यते । अत्रपुरोवातादिशब्दानांभगवतिव्युत्पत्तिःप्रमाणांतरेणद्रष्टव्या ॥ तृतीयःखंडः ॥ ३ ॥ एवंवृष्टौपंचविधभगवदुपास्तिमभिधायवृष्टिपूर्वकत्वात्सर्वासामपांतत्रभगवदुपास्तिकर्तव्यतामाह ॥ सर्वास्विति ॥ अयमपिखंडोभगवत्परइतिज्ञापनायनहाप्सुप्रैत्यप्सुमान्भवतीतिफलवाक्यंप्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥

उप० । कल्पंतेहास्मैलोकाऊर्ध्वाश्चावृत्ताश्चयएतदेवंविद्वांल्लोकेषुपञ्चविधंसामोपास्ते ॥ ३ ॥ द्वितीयःखंडः ॥ २ ॥

भा० । पंचरूपंतुयोविष्णुपुरोवातादिषुस्थितं । उपास्तेवृष्टिरस्मैस्याद्वर्षयत्यस्यमुक्तिगान् । सर्वभोगांश्चभगवान्पंचरूपीजनार्दनइतिच ॥

उप० । वृष्टौपंचविधंसामोपासीतपुरोवातोहिंकारोमेघोजायतेसप्रस्तावोवर्षतिसउद्गीधोविद्योततेस्तनयतिसप्रतिहारः ॥ १ ॥ उद्गृह्णातितन्निधनंवर्षतिहास्मैवर्षयतिहयएतदेवंविद्वांल्लोकेषुपञ्चविधंसामोपास्ते ॥ २ ॥ तृतीयःखंडः ॥ ३ ॥

अप्स्विति ॥ पंचविधस्यभगवत्तुपासास्यास्तीतितथोक्तः । अप्सुमानित्यस्यार्थोनारायणवानिति । नहाप्सुप्रैतीत्यस्यार्थोनचेति । तत्रहेतुरप्सुषदिति । यद्वाऽप्सुमानित्येतन्नारायणवानितिब्याख्यातं । तत्कथंशब्दतोलब्धमितिआह ॥ अप्सुषदिति॥ यतोभगवान्हरिरप्सुषदतोप्सुमानित्यस्यनारायणवानितिब्याख्यानमुपपन्नमित्यर्थः । नन्वेवमप्सुषद्वानितिस्यान्नत्वप्सुमानितीत्यतोमध्यमपदलोपिसमासोयमित्याह ॥ अप्सुस्थितनारायणवानिति ॥ नन्वंतर्यामितयानारायणवत्त्वंसर्वसाधारणमिति कथमिदमुपासनफलमित्यतस्तदर्थमाह ॥ मुक्तइति ॥ नन्वप्सुमानित्यत्राप्स्वित्यस्यसप्तम्यंतत्वात्कथंसमासः । समासेतुअस्मानित्येवप्रयोगापत्तेरितिचेत् । न । सप्तम्याअलुक्त्वांगीकारात् । अथवानाप्स्वित्येतत्सप्तम्यंतं । येनालुक्त्वंमध्यमपदलोपोवाश्रयणीयः । किंतुयोगेनभगवद्वाचकमितिपक्षांतरमाह ॥ अपइति ॥ तद्वानप्सुमानितियोज्यं । एवंतर्ह्यप्सुमानितिदीर्घःस्यादित्यतउक्तं ॥ दीर्घलोपेनेति ॥ छांदसत्वादितिभावः ॥ खं० ॥ ४ ॥ खंडार्थः ॥ संभवतेसंचरति । नानादेशस्थएकदेशस्थोभवतीतियावत् ॥ चतुर्थःखंडः ॥ ४ ॥ सर्वासामपामुत्पत्त्यादिकृत्वधीनमितिकृतुषुभगवदुपास्तिकर्तव्यतामाह ॥ ऋतुष्वि

भा० । अप्सुपंचविधोपासीयोनारायणवान्भवत् । नचास्यमृतिरप्सुस्यादप्सुषद्भगवान्हरिरितिच । अप्सुस्थितनारायणवान्मुक्तोभवतीत्यर्थः । अपःसूतइत्यप्सुर्भगवान् दीर्घलोपेनाप्सुमानितिवा ॥ खंडः ॥ ४ ॥

उप० । सर्वास्वप्सुपंचविधंसामोपासीतमेघोयत्संभवतेसहिंकारोयद्वर्षतिसप्रस्तावोयाःप्राच्यःस्यंदंतेसउद्गीथोयाःप्रतीच्यःसप्रतिहारःसमुद्रोनिधनं ॥ १ ॥ नहाप्सुप्रैत्यप्सुमान्भवतियएतदेवंविद्वांल्लोकेषुपञ्चविधंसामोपास्ते ॥ २ ॥ चतुर्थःखंडः ॥ ४ ॥

छांदोग्य

॥ ४६ ॥

ति ॥ ननु ऋतूनां षड्त्वान्मूर्तीनां पंचत्वात्कथमृतुषु पंचविधमित्युक्तिरित्यत आह ॥ हेमंतेति ॥ ऐक्येनैक्यविवक्षया । अयमपि खण्डो भगवत्पर इति ज्ञापनाय पूर्ववत्कल्पंतेहास्मा ऋतवो ऋतुमान्भवतीत्यादिफलवाक्यं प्रमाणेन व्याचष्टे ॥ ऋतुनामानमिति ॥ ऋतुत्वात् ऋतूनां ऋतुत्वप्रदत्वादित्यर्थः । सर्वशास्त्रावगतत्वादिति वार्थः । अमुष्य विष्णोः । पंचात्मानं पंचस्वरूपं । कल्पंतेहास्मा ऋतव इत्यत्र मोक्षादीनि ति शेषोक्तिः । कल्पते दातुं समर्थो भवति । अस्योपासकस्येत्यनेनास्मा इति चतुर्थी षष्ठ्यर्थेत्युक्तं भवति ॥ प्रसिद्धर्तुमत्त्वमृतुनामकभगवद्वत्त्वं वा सर्वसाधारणमिति कथमिदं फलमित्यत उक्तं ॥ रक्ष्यत्वादिति ॥ हिंकारादिनामकप्रद्युम्नादीनां वसंताद्यभेदोभिधीयत इति भ्रांतिनिरासाय भगवति वसंतादिशब्दनिर्वचनपरं प्रमाणमेवोदाहरति ॥ वासस्येति ॥ स्ववासस्य जीवसुखकारित्वादित्यर्थः । वसतेः पचाद्यच् वसतीति वसः तनोते रौणादिकोऽप्रत्ययः । तनोतीति तः । वर्णागमो वर्णविपर्ययश्चेत्यादिना पूर्वपदस्य नकारागमः । नीरादेरित्येतस्य वर्षणादित्यनेनापि संबंधः । रातिददाति । रादान इत्यतोऽत् । हिमंतनो

भा० । हेमंतशिशिरयोरैक्येन पंचत्वं । ऋतुनामानमृतुगमृतुत्वादृतुनामकः । इत्युपासीतयो विष्णुं पंचात्मानममुष्य हि । मोक्षादीन्कल्पते चास्य ऋतुसंस्थोजनार्दनः । रक्ष्यत्वात्तेन तद्वांश्च सदैव स्यादुपासक इति च । वासस्य सुखकारित्वाद् वसंतः पुरुषोत्तमः । नीरादेर्गणान्नीष्मो वर्षणाद्वर्ष उच्यते । शंरातीति शरत्प्रोक्तो हेमंतो हिमकारणादिति च । ॥ पंचमः खंडः ॥ ५ ॥

उप० । ऋतुषु पंचविधः सामोपासीतवसंतो हिंकारो ग्रीष्मः प्रस्तावो वर्षा उद्गीथः शरत्प्रतिहारो हेमंतो निधनं ॥ १ ॥ कल्पंतेहास्मा ऋतवो ऋतुमान्भवतिय एतदेवं विद्वानृतुषु पंचविधः सामोपास्ते ॥ पंचमः खंडः ॥ ५ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

२ । ५

॥ ४६ ॥

तीतिहेमंतः ॥ पंचमः खंडः ॥ ५ ॥ ऋतुषुसम्यग्वृत्तेषुपशवोपिसम्यगवस्थिताइतिपशुषुभगवदुपास्तिःकर्तव्येत्याह ॥ पशु
 ष्विति ॥ अयमपिखण्डोभगवत्परइतिज्ञापनायभवंतिहास्यपशवःपशुमान्भवतीतिफलवाक्येपुनरुक्तिपरिहारायपशुमानित्येत
 तावत्प्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ पालनादिति ॥ पालनात्पःसुखरूपत्वाच्छ्रुःउकारस्ताच्छील्यार्थः । अतिप्रसंगवारणायतद्वानित्यस्य
 व्याख्यानंमुक्तइति । हिंकारादिनामकप्रद्युम्नादीनामजादिपश्वभेदउच्यतइतिभ्रांतिनिरासायाजादिशब्दनिर्वचनपरंप्रमाणमेवो
 दाहरति ॥ यज्ञेनेति ॥ अजस्थोभगवानजइत्युक्तः । यज्ञेनयज्ञद्वारासद्गतिहेतुत्वादित्यर्थः । अजगतौक्षेपणेचेतिधातुः । गति
 पूजार्थस्यांचुधातोश्चकारस्यस्ववर्गतृतीयजकारादेशेऽनुस्वारस्यचलोपेचयतिप्रवर्ततइतियज्ञेनपूजनेनेतियज्ञेनांचनहेतुत्वादजस्थो
 भगवानजइत्यर्थः । यजधातोर्यकारलोपेऽजइतिभवति । तथाचयजत्यनेनेतियज्ञेनांचनहेतुत्वादजइतिवार्थइत्याहुः । अविस्थए
 वेतिसंबंधः । अवनात्सर्वरक्षणादविरुक्तः । अविस्थस्यकथंरक्षकत्वमित्यतउक्तं ॥ ऊर्णयेति ॥ कंबलादिनाशीततोरक्षणादित्यर्थः । आ
 शुगंतृत्वादेवेतिसंबंधः ॥ पुरुषइति ॥ नचपशुष्वित्युपक्रम्यपुरुषोनिधनमितिकथमुच्यते । पुरुषस्यापशुत्वादितिवाच्यं । यज्ञवि
 शेषेतस्यापिपशुत्वमभिप्रेत्यतथोक्तेः । ननुपशुमानित्यस्यपशुनामकभगवद्वानित्यर्थत्वेपिभवंतिहास्यपशवइत्यनेनपुनरुक्तिःस्यादे

भा० । पालनात्सुखरूपत्वात्पशुनामाजनार्दनः । मुक्तस्तद्वान्भवत्येवपशुपूपासकोहरेरितिच । यज्ञेनांचनहेतुत्वादजस्थोभगवानजः । अविस्थस्त्वविरेवोक्तऊर्णयाशीत-
 तोऽवनात् । गौश्वसद्गतिहेतुत्वाद्गोस्थःसपुरुषोत्तमः । अश्वश्चैवाशुगंतृत्वात्पुरुषःपूर्तिहेतुतइतिच ।

व । तस्यापितदर्थकत्वप्रतीतेरित्यत आह ॥ भवन्तीति ॥ एवंचभिन्नार्थकत्वान्नपुनरुक्तिरिति भावः । नन्वजादिशब्दानां भगवद्वाचकत्वेऽजाइत्यादिवहुवचनानुपपत्तिः । एकमेवाद्वितीयमिति श्रुत्या भगवत्तत्त्वावगमादित्यत आह ॥ अजाइत्यादीति ॥ उपपद्यतइति शेषः ॥ षष्ठः खंडः ॥ ६ ॥ एवंपशुषु भगवदुपास्तिमुक्तवैद्वियाणां पशुपुरुषाश्रितत्वादिन्द्रियेषु पंचविधभगवदुपास्तिकर्तव्यतामाह ॥ प्राणेष्विति ॥ अत्रपरोवरीयः सामोपासीतेत्यत्रपरोवरीयः शब्दस्यविवक्षितमर्थप्रमाणेनाह ॥ परस्मादिति ॥ परस्मादुत्तमंपरोइति प्रोक्तं । उकारस्योत्तमार्थत्वात्ततः परंपरोवरमिति प्रोक्तं । वरशब्दस्यापितथात्वात् । तस्मात्परंपरोवरीयकमिति प्रोक्तं । अनयोर्मध्ये इदमतिशयेन परोवरंपरोवरीयः । परोवरीय एव परोवरीयकमित्यर्थः । यद्यप्यधिकंवरीयान्परोवरीयानिति पूर्वव्याख्यातं । तथापि तत्रसंमुग्धतयास्वेनैव व्याख्यातमत्रतुवर्णार्थकथनपुरःसरंप्रमाणेन व्याख्यातमिति भेदः । भिन्नभिन्नाधिष्ठानेषु स्थितानां प्रद्युम्नादिरूपाणां नीचोच्चभावो न मतं व्यइति भावेन प्रवृत्तंपरोवरीयांसिवाएतानीति वाक्यं हिंकारादिसामभक्तीनां परोवरीयस्त्वमुच्यतइति प्रतीतिनिरासाय व्याचष्टे ॥ परोवरीयांसीति ॥ एतानीत्यनेन प्राणस्थपंचरूपाणामेव परामर्शः ।

भा० । भवन्तिहास्यपशवइति प्रसिद्धपशव एव । अजाइत्यादिवहुवचनं बहुरूपत्वाद्भगवतः ॥ षष्ठः खंडः ॥ ६ ॥

उप० । पशुषु पंचविधंसामोपासीता हिंकारोऽवयः प्रस्तावो गाव उद्गीथोऽश्वाः प्रतिहारः पुरुषो निधनं ॥ १ ॥ भवन्तिहास्यपशवः पशुमान्भवतिय एतदेवं विद्वान्पशुषु पंचविधंसामोपास्ते ॥ २ ॥ षष्ठः खंडः ॥ ६ ॥

भा० । परस्मादुत्तमंप्रोक्तंपरोइतिततः परं । परोवरंपरंतस्मात्प्रोक्तंपरोवरीयकं । परोवरीयांस्येतानि विष्णोरूपाणि सर्वशः ॥

किंतु लोकादिस्थानामपीति भावेन सर्वशइत्युक्तं । श्रुतौ वैशब्दश्रवणात्परोवरीयांसीतिसावधारणं । अतएव तद्व्यावर्त्यमाह ॥ तेषामिति ॥ तत्र हेतुमाह ॥ सदेति ॥ सदेत्यस्य पूर्वत्रापि संबंधः । ननु समत्वे परोवरीयस्त्वं कथमित्यतस्तेषां परस्परंसमत्वेऽप्यन्यस्मात्परोवरीयस्त्वमुपपद्यतइत्याह ॥ अत्युत्तमेति ॥ हिंकारादिनामकप्रद्युम्नादेः प्राणाद्यभेदः कथ्यतइति प्रतीतिनिरासाय भगवत्प्राणादिशब्दप्रवृत्तिप्रमाणेन दर्शयति ॥ प्राणइति ॥ अस्य प्रमाणप्रमितस्य सर्वस्य मंतृत्वतः नेतृत्वतइत्यादावप्यस्य संबंधः । ननु परोवरीयोहास्यभवतीति फलवाक्ये परोवरीयः शब्दो मोक्षादिफलपरोङीकार्यः । तत्कथं पूर्वभगवत्परत्वमङ्गीक्रियते न ह्येकस्मिन्नेव प्रकरणे श्रुतस्यैकस्यैव शब्दस्यार्थद्वयकल्पनं युक्तमित्यत आह ॥ परोवरीयइति ॥ ननु परोक्तरात्परोवरीयोहास्यजीवनं भवतीति कुतो न व्याख्यातं । श्रुतावपि पूर्वतथोक्तत्वादिचेत् । न । अस्मिन् प्रकरणेऽप्सु मान्भवति ऋतुमान्भवति पशुमान्भवतीति भगवद्वत्त्वस्यैव फलत्वेनोक्तत्वात् । जीवनशब्दाध्याहारप्रसंगाच्च । ब्रह्मवत्त्वमिति प्रसक्तं कथं फलमित्यत आह ॥ सर्वेति ॥ स उपासकः परोवरीयसोधिकंवरीयसो लोकानवैकुण्ठानं तासनश्चेतद्गीपाख्यानं जयति प्राप्नोति । उपसंहरति ॥ इति त्विति ॥

भा० । तेषां विशेषो नैवास्ति सदा तानि समानि हि । अत्युत्तमोत्तमान्येतान्यन्यस्मात्सर्वतोऽपि त्विति च । प्राणे नेतृत्वतो विष्णुर्वाक्सर्ववचनात्सदा । चक्षुश्च दर्शनात्तिलंश्रोत्रं श्रवणहेतुतः । मनो मंतृत्वतश्चास्य ह्येक एव तु पंचधैति च । परोवरीयो ब्रह्मास्य भवति सर्वोपेक्षितदातृत्वात् ॥ ७ ॥

उप० । प्राणेषु पंचविधंपरोवरीयः सामोपासीत प्राणो हिंकारो वाक् प्रस्तावश्च रुद्गीथः श्रोत्रं प्रतिहारो मनो निधनं परोवरीयांसि वैतानि ॥ ७ ॥ परोवरीयोहास्यभवति परोवरीयसो ह्यल्लोकाज्जयति य एतदेवं विद्वान्प्राणेषु पंचविधंपरोवरीयः सामोपास्ति इति तु पंचविधस्य ॥ २ ॥ सप्तमः खंडः ॥ ७ ॥

छांदोग्य
॥ ४८ ॥

इत्येवंप्रकारेणपंचविधस्यपंचरूपस्यभगवतउपास्तिरुक्तेतिशेषः ॥ सप्तमःखंडः ॥ ७ ॥ एवंपंचविधभगवदुपास्तिमुक्त्वासप्तवि
धभगवदुपास्तिमाह ॥ अथेत्यादिखंडत्रयेण ॥ हिंकारप्रस्तावोद्गीथप्रतिहारनिधननामकभगवन्मूर्तिविशेषस्यनिरूपितत्वात्अ
त्राधिक्येनोक्तेआद्युपद्रवनामकेमूर्तीप्रमाणेनाह ॥ आदिरिति ॥ हिंकारादिनामकप्रद्युम्नादीनांहंकाराद्यभेदउच्यतइतिप्रती
तिनिरासाययत्किंचवाचोहुमिति स हिंकारइत्यादिवाक्यंव्याचष्टे ॥ हुंकारेति ॥ एतेनहुंप्रेत्यादिशब्दाहुंकारादिमात्रपराइत्यपि
परास्तं । तथासतिवाचिसप्तविधंसामोपासीतेतिप्रतिज्ञार्थासिद्धेः । यदेतिसआदिरितिवाक्यंव्याचष्टे ॥ आकारेति ॥
वाक्येस्थितइत्यनुवर्तते । यत्प्रेतिसप्रस्तावइत्येतद्व्याचष्टे ॥ वासुदेवइति ॥ यदुदितिसउद्गीथइत्येतद्व्याचष्टे ॥ नारायणइ
ति ॥ उदित्यनेनयुक्तेवाक्ये । यत्प्रतीतिसप्रतिहारइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ प्रतियुक्तइति ॥ यदुपेतिसउपद्रवइत्येतद्व्याचष्टे ॥
उपयुक्तइति ॥ यन्नीतितन्निधनमित्यस्यार्थमाह ॥ नीतीति ॥ नीतियुक्ते । ननुयस्मिन्वाक्येहुंकारादयोनसंतितद्वाक्यंकिंदै
वतमित्यतआह ॥ अभावइति ॥ हुंकारादिष्वेकमुपक्रम्यमध्येहुंकारादिष्वेकोक्त्यभावेयावदेतेहुंकारादयःस्युस्तावद्वाक्यंतदैवतमु
पक्रांतदैवतंस्मृतमित्यर्थः । दुग्धेस्मैवाग्दोहमितिफलवाक्यंकेवलावागेवकामदोग्धीतिप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ एवमिति ॥

भा० । आदिःकल्पादिहेतुत्वात्क्रोडात्माकेशवःस्वयं । दुष्टोपद्रवकर्तृत्वान्नारसिंहउपद्रवइतिच । हुंकारसहितेवाक्येप्रद्युम्नस्तुसदास्थितः । आकारयुक्तेवाराहोवासुदेवःप्रसंयुते ।
नारायणस्तथोद्युक्तेप्रतियुक्तेऽनिरुद्धकः । उपयुक्तेनृसिंहश्चनीतिसंकर्षणस्तथा । अभावेयावदेतेस्युस्तावत्तदैवतंस्मृतं । एवंसप्तविधंविष्णुंउपास्तेसदाविभुं । वाङ्मामाभगवांस्त
स्यभवेत्सर्वार्थदोहकृदितिच ॥ अष्टमःखंडः ॥ ८ ॥

वेदेशी०
भाष्यार्थः
२।८

॥ ४८ ॥

॥ अष्टमःखंडः ॥ ८ ॥ अथपंचविधभगवदुपास्तिकथनानंतरं सप्तविधस्यभगवतउपास्तिःकथ्यतइतिशेषः । तत्रादौशब्दसमू-
हेसप्तविधभगवदुपास्तिमाह ॥ वाचीति ॥ वाचिशब्दसमूहे सप्तविधंसाम सामनामकंब्रह्मोपासीत । कथं हिंकारःप्रद्युम्नः सकः
यत्किंचवाचोहुंइति । हुंकारसहितंयद्वाक्यंतत्रस्थितइत्यर्थः । प्रस्तावोवासुदेवःसकः ॥ यत्प्रेति ॥ प्रशब्दोपेतंयद्वाक्यंतत्रस्थि-
तइत्यर्थः । आदिःकल्पादिहेतुत्वादादिनामादीतिसामभक्तिप्रतिपाद्योवराहः । सकः ॥ यदेति ॥ आकारयुक्तंयद्वाक्यंतत्रस्थि-
तइत्यर्थः ॥ १ ॥ उद्गीथोनारायणः सकः ॥ यदुदिति ॥ उच्छब्दयुक्तंयद्वाक्यंतत्रस्थितइत्यर्थः । प्रतिहारोनिरुद्धःसकः ॥ यत्प्र-
तीति ॥ प्रतिशब्दयुक्तंयद्वाक्यंतत्रस्थितइत्यर्थः । उपद्रवोदुष्टोपद्रवकर्तृत्वादुपद्रवनामोपद्रवाख्यसामभक्तिप्रतिपाद्योनृसिंहःस-
कः ॥ यदुपेति ॥ उपशब्दयुक्तंयद्वाक्यंतत्रस्थितइत्यर्थः । निधनंसंकर्षणाख्यरूपं तत्किं ॥ यन्नीति ॥ निशब्दयुक्तंयद्वाक्यं
तत्रस्थितइत्यर्थः ॥ २ ॥ एवमुपासकस्यफलमाह ॥ दुग्धइति ॥ योधिकारीएतत्सप्तविधंब्रह्मैवंवाचिस्थितत्वेनविद्वान्वाचिस-
प्तविधंसामोपास्तेऽस्मैअस्योपासकस्यवाक्वाङ्नामाभगवान् । योवाचोदोहःफलरूपोमोक्षादिस्तंदोहंदुग्धेसउपासकोअन्नवान्भ-
वति । नकेवलमन्नवानेव । किंत्वन्नादश्चभवति ॥ अष्टमःखंडः ॥ ८ ॥ आदित्येसप्तविधसामनामकभगवदुपास्तिमाह ॥ अथ
खल्वित्यादिना ॥ अत्रप्रसिद्धादित्यस्यैवसप्तविधत्वेनोपास्तिरुच्यतइत्यसत् । तस्यसर्वदासमत्वसर्वभूताश्रयत्वाद्यनुपपत्तेरिति

उप० । अथसप्तविधस्य । वाचिसप्तविधःसामोपासीत यत्किंचवाचोहुमितिहिंकारोयत्प्रेतिसप्रस्तावोयदेतिसआदिः ॥ १ ॥ यदुदितिसउद्गीथोयत्प्रतीतिसप्रतिहारोयदुपे-
तिसउपद्रवोयन्नीतितनिधनं ॥ २ ॥ दुग्धेस्मैवाग्दोहंयोवाचोदोहोन्नवानन्नादोभवतियएतदेवंविद्वान्वाचिसप्तविधःसामोपास्ते ॥ अष्टमःखंडः ॥ ८ ॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

भावेनखंडंप्रमाणेनभगवत्परतयाव्याचष्टे ॥ आदित्यस्थमिति ॥ अनेनप्रथमवाक्यंव्याख्यातं । सप्तरूपाणावैचित्र्यशंकानि
रासायसामशब्दनिर्वचनपरंसर्वदासमस्तेनसामेतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ सामचेति ॥ प्रकारांतरेणसामशब्दनिर्वचनपरं मांप्रतिमां
प्रतीतिसर्वेणसमस्तेनसामेतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ सर्वेषामिति ॥ अनेनसर्वेणेतितृतीयाषष्ठ्यर्थेत्युक्तंभवति । दृष्टिप्रकारदौर्लभ्य
व्यावर्तनायैवशब्दः । दृष्टिविषयत्वसाम्यादित्यर्थः । नन्वादित्यस्थस्यविष्णोरप्रत्यक्षत्वात्कथंतत्रसर्वदृष्टिसाम्यमित्यतआह
॥ दृष्टीति ॥ तर्हिमंडलएवसामशब्दवृत्तिःस्यान्नविष्णावित्यतआह ॥ विष्णुरिति ॥ दृष्टिसाम्यकारणत्वमेवविष्णौसामशब्दप्र
वृत्तिनिमित्तमितिभावः । यद्वादृष्टिसाम्यमेवसामशब्दप्रवृत्तिनिमित्तं । तत्कारणेचतन्निमित्तकःशब्दोमुख्यः । राजनिजयिश
ब्दवदितितात्पर्यं । तस्मिन्निमानिसर्वाणीतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ तस्मिन्निति ॥ आश्रितान्येवेतिसंबंधः । तस्ययत्पुरोदयात्सहिं
कारइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ उदयादिति ॥ असावादित्यस्थःप्रद्युम्ननामकोविष्णुरुदयात्पूर्वमेवभवेत् । तत्रतिष्ठतीत्यर्थः । तदस्य
पशवोन्वायत्ताइत्येतद्व्याचष्टे ॥ पश्वाधारइति ॥ असावात्माप्रद्युम्ननामनामकस्तदोदयपूर्वकालेपश्वाधारइत्यर्थः । अथय
त्प्रथमोदितेसप्रस्तावइत्येतद्व्याचष्टे ॥ वासुदेवइति ॥ तथाशब्दउपमायां । उदये तिष्ठतीतिशेषः । तदस्यमनुष्याअन्वायत्ता

भा० । आदित्यस्थंपरंविष्णुं ध्यायेदादित्यनामकं । सप्तरूपंसामचासौसर्वदासमरूपतः । सर्वेषांमांप्रतीत्येवदृष्टिसाम्याच्चसामसः । दृष्टिसाम्यमंडलस्यविष्णुस्तस्यचकारणं ।
तस्मिन्निमानिभूतानिसर्वाण्येवाश्रितानिहि । उदयात्पूर्वमेवासौभवेत्प्रद्युम्ननामकः । पश्वाधारस्तदात्मासौवासुदेवस्तथोदये ।

इत्यस्यार्थमाह ॥ आश्रयश्चेति ॥ नकेवलंतिष्ठतिकित्वाश्रयश्चेतिचशब्दः । तत्रतदा । अथयत्संगवेलायांसआदिरित्यस्यार्थमाह
॥ चराहइति ॥ तिष्ठतीतिशेषः । सर्वरूपाणांसर्वत्रसत्त्वेनकथमेतदित्यतःसन्निधानविशेषाभिप्रायेणेतिभावेनतुशब्दः । तदस्यव
यांस्यन्वायत्तानीतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ सः ॥ तत्रेति ॥ सवराहात्माविष्णुः । अथयत्संप्रतिमध्यंदिनेसउद्गीथइत्यस्यार्थमाह
॥ तथेति ॥ मध्यंदिनेतिष्ठतीतिशेषः । तदस्यदेवाअनन्वायत्ताइत्यस्यार्थमाह ॥ सआधारइति ॥ अथयदूर्ध्वमध्यंदिनात्प्रा
गपराह्लात्सप्रतिहारइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ ततइति ॥ ततोमध्यंदिनात्परमपराह्लपर्यंतमित्यर्थः । अनिरुद्धस्तिष्ठति । तदस्यगर्भा
अन्वायत्ताइत्यस्यार्थमाह ॥ सइति ॥ अथयदूर्ध्वमपराह्लात्प्रागस्तमायात्सउपद्रवइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ ततइति ॥ ततोपरा
ह्लात्परमस्तमयपर्यंतमित्यर्थः । नृसिंहाख्योविष्णुस्तिष्ठति । तदस्याऽऽरण्याअन्वायत्ताइत्येतद्व्याचष्टे ॥ सइति ॥ अथयत्प्रथमा
स्तमितेतन्निधनमित्येतद्व्याचष्टे ॥ अथेति ॥ तदस्यपितरोन्वायत्ताइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ आश्रयइति ॥ एवंखल्वमुमादित्यंस
प्तविधंसामोपास्तेइत्युपासनामात्रोक्तेःस्वयंफलमाह ॥ सप्तात्मकमिति ॥ तस्मात्तेहिंकुर्वंतिहिंकारभाजिनोह्येतस्यसाम्न इतिवा
क्यंहेतुहेतुमद्भावाप्रतीतेस्तं व्यंजयन्व्याचष्टे ॥ हिंकारेति ॥ अनेनहिंकारभाजिनइत्यस्यहिंकारनामकरूपाश्रिताइत्यर्थः । हिंश

भा० । आश्रयश्चनृणांतत्रचराहःसंगवेतुसः । तत्रपक्ष्याश्रयोविष्णुस्तथानारायणाभिधः । मध्यंदिनेसआधारोदेवानांचततःपरं । अनिरुद्धः ससआधारोर्गर्भस्थानांसदैवहि ।
ततःपरंनृसिंहाख्यःसआरण्याश्रयोमतः । अथास्तमितवेलायांससंकर्षणईरितः । (संकर्षणइतीरितः ।) आश्रयःसपितृणांचसप्तात्मकमुदाहृतं । प्राप्नोतिपरमंस्थानंमुक्तःससार
सागरादितिच । हिंकारनामानमाश्रितत्वाद्धिंकुर्वंति ।

छांदोग्य

॥ ५० ॥

ब्दोयस्मादित्यर्थः । तस्मादितिपूर्वेणसंबंधइत्युक्तंभवति । तस्मात्तेप्रस्तुतिकामाःप्रशंसाकामाःप्रस्तावभाजिनोह्येतस्यसाम्नइत्यत्रापिपूर्ववज्जेतुहेतुमद्भावाप्रतीतिंप्रस्तुतिकामाःप्रशंसाकामाइत्यनयोःपुनरुक्तिंचापाकुर्वस्तद्व्याचष्टे ॥ प्रस्तावेति ॥ प्रस्तुतिकामाइत्यनुवादेनप्रारंभकामाइतिव्याख्यानं । ननुप्रस्तावनामकवासुदेवाश्रयत्वेपिमुध्याणांप्रारंभकामत्वंप्रशंसाकामत्वंचकुतइत्यतआह ॥ प्रारंभेति ॥ प्रारंभावतारत्वात्प्रथमावतारत्वादित्यर्थः । तस्य प्रस्तावनामकवासुदेवस्य । तस्मात्तान्यंतरिक्षेनारंबणान्यादायात्मानंपरिपतंत्यादिभाजीनिह्येतस्यसाम्नइतिवाक्यंहेतुहेतुमद्भावंस्फोरयन्व्याचष्टे ॥ सर्वाधारत्वादिति ॥ सर्वपक्ष्याधारत्वादित्यर्थः । अनाधारेणभूम्याद्याधारंविनेत्यनेनानारंबणानीत्यस्यानाधाराणीत्यर्थउक्तोभवति । तस्मात्तेसत्तमाःप्राजापत्यानामुद्गीथभाजिनोह्येतस्यसाम्नइत्यत्रोद्गीथाख्यनारायणाश्रितत्वंदेवानामुत्तमत्वेहेतुरुच्यते । तदयुक्तं । हिंकाराद्याश्रितपश्वादीनामप्युत्तमत्वापत्तेरित्यतस्तद्वाक्यंतात्पर्यतोव्याचष्टे ॥ नारायणेति ॥ कोसौनारायणनामार्थोयद्युक्तत्वेनोपासनमित्यतउक्तं ॥ सर्वगुणपूर्त्येति ॥ उपासनादुद्गीथाख्यनारायणस्य । अत्रभजनमुपासनमेवविवक्षितमितिभावेनैवंव्याख्यातं । तेसत्तमाःप्राजापत्यानामित्यस्यार्थःसर्वोत्तमादेवाइति । ननुमध्वादिविद्यासुवासुदेवादिमूर्तीनांसर्वगुणपूर्त्योपासनादपिदेवानांस्वपदप्राह्यादिलक्षणसत्तमत्वश्रवणात्कथंनारायणस्योपासनात्सत्तमाइत्युक्तमित्यतआह ॥ इतरेति ॥ सर्वगुणपूर्त्येतरमूर्त्युपासनेकथंनारायणो

भा० । प्रस्तावाश्रयत्वात्प्रस्तुतिकामाःप्रारंभकामाःप्रशंसाकामाश्च । प्रारंभावतारत्वात्प्रशंसादेवतात्वाच्चतस्य । सर्वाधारत्वाद्ब्राह्मस्यतदाधाराणांपक्षिणामनाधारेणैवगमनं । नारायणनामार्थत्वेनसर्वगुणपूर्त्योपासनादेसर्वोत्तमादेवाः । इतरमूर्तीनामपिसर्वगुणपूर्त्योपासनेननारायणोपासनमेवभवति ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

२।९

॥ ५० ॥

SGDF

पासनंतदित्यतआह ॥ सर्वेति ॥ अरशब्दस्यदोषवाचकत्वान्नञश्चविरुद्धार्थत्वादरविरुद्धागुणानारास्तेषामयनमाश्रयोनारायणः । विशेषानुक्त्याश्रुत्यंतरबलाच्चसर्वगुणपूर्णत्वंनारायणशब्दार्थइतिभावः । ननु नञ्समासे नलोपोनञइतिनलोपे तस्मान्नुडचीतिनुडागमे अनरायणइतिस्यादितिचेन्न । नभ्राडित्यादिष्वस्यवक्तव्यत्वात् । अतएवनगनाकादिशब्दप्रयोगः । यद्वा नायंनञ्समासःयेननलोपःस्यात्किंतु । अमानोनाःप्रतिषेधइतिगणपरिपठितनसमासोयमित्यदोषः । पूर्वपदात्संज्ञायामगइतिणत्वं । ल्युटष्टित्करणसामर्थ्यादयनशब्दोत्राधिकरणेत्रिलिंगइतिपुल्लिंगत्वोपपत्तिः । तस्मात्तेप्रतिहतानावपद्यंतेप्रतिहारभाजिनोह्येतस्यसाम्नइतिवाक्यंहेतुहेतुमद्भावंव्यंजयन्व्याचष्टे ॥ अनिरुद्धेति ॥ कुतःकुत्रप्रतिहताइत्यतस्तद्दर्शनायोक्तं ॥ पितुरिति॥ अन्यत्र मातृशरीरे । प्रतिहताअपीतिशेषपूरणेनविनाशकाभावादेवाविनाशोन्तत्वनिरुद्धाश्रयत्वादित्याशंकापरास्ता । नावपद्यंतइत्यस्यार्थो नविनश्यंतीति । नकेवलमेतावत् । किंत्वित्यतउक्तं वर्धतेचेति । ननुपितुःशरीरान्मातृशरीरेप्रतिहताअपि गर्भामातृशक्त्यैवनविनश्यंतिवर्धतेचतत्रैवेति किंनस्यात्किमप्रामाणिकानिरुद्धगर्भाश्रयत्वकथनेनेतिचेत् । न । तथासतिमातृशरीरप्रविष्टान्नादेरपिमातृशक्त्यैवपरिरक्षणादिसंभवेप्रत्यहंभोजनाद्युद्योगप्रयासानुभवायोगात् । नचैवमस्तीत्याह ॥ अन्यदिति ॥ अन्यदन्नादिकंभुक्तं मातृशरीरप्रविष्टं । हिशब्देनसर्वानुभवंप्रमाणयति । नन्वथाप्यप्रामाणिकंगर्भाणामनिरुद्धाश्रयत्वं

भा० । सर्वगुणपूर्णार्थत्वान्नारायणशब्दस्य । अनिरुद्धाश्रयत्वाद्गर्भाणांपितुःशरीरादन्यत्रप्रतिहताअपिनविनश्यंति । वर्धतेचतत्रैव । अन्यद्विभुक्तंजीर्यतएव ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

किमर्थमंगीकार्यमित्यतस्तत्रश्रुतिपठति ॥ धातेति ॥ श्रुतिश्चेतिचशब्दान्वयः । तेनपूर्वोदाहृतप्रमाणसमुच्चयः । नन्वि
यंश्रुतिर्धातृशब्दोक्तचतुर्मुखस्यैवगर्भधारकत्वंब्रवीतिनानिरुद्धस्येत्यतआह ॥ धाताहीति ॥ हियस्मात्तस्मादुदाहृतश्रुति
रुक्तार्थेप्रमाणं । कामपुत्रानिरुद्धव्यावृत्त्यर्थंभगवानित्युक्तं । तदेवकुतइत्यतआह ॥ विष्णुरिति ॥ विष्णुर्योनिंकल्प
यतुत्वष्टारूपाणिपिंशतु । आसिंचतुप्रजापतिर्धातागर्भं दधातुतइतिश्रुतौविष्णुस्त्वष्टाप्रजापतिर्धातेतिशब्दैःक्रमेणवासुदेवादिचतु
र्मूर्तयउच्यन्ते । हियस्मात्तस्माद्धाताभगवाननिरुद्धतत्यर्थः । नन्वस्यांश्रुतौविष्णवादिशब्दैश्चतुर्मूर्तयउच्यन्तइतिकुतः ।
तत्तन्नामकाश्चत्वारोदेवाएवेति किंनस्यादित्यतःश्रुत्यर्थनिश्चायकंप्रमाणमाह ॥ योनिःकृत्तिरिति ॥ योनेःकृत्तिःपुत्रोत्पत्ति
सामर्थ्यमित्यर्थः । योनिश्चुद्धिरितिवा । रूपं गर्भस्थपुत्रस्यांगमित्यर्थः । आसेककर्मगर्भात्प्रजापातनाख्यंकर्म । धा
रणंगर्भाणां । ननुवासुदेवादिमूर्तीनांयोनिःकृत्त्यादिकारित्वेपिविष्णुर्योनिमित्यत्रताएवोच्यन्तइतिकुतः । वासुदेवादिमूर्ती
नामिवविष्णवादिनामकदेवानामपियोनिःकृत्त्यादिकारित्वोपपत्तेः । नहिविष्णवादिशब्दाएववासुदेवादिमूर्तिवाचकाइत्यत्रप्रमाण
मस्तीत्यतस्तत्रापिप्रमाणमाह ॥ व्यासेरिति ॥ विष्णुव्याप्तावितिधातुः । त्वेषात्दीप्तत्वात् । द्वितीयकःसंकर्षणः । प्रजानांपा
तात्प्रजापतिरित्युच्यते । किंतत्पातनमित्यतआह ॥ निषेकइति ॥ यद्वाप्रजापतेःकथंप्रजापातनकर्तृत्वमुच्यते । आसिंचतुप्र

भा० । धातागर्भं दधातुतइतिचश्रुतिः । धाताहिभगवाननिरुद्धः । विष्णुस्त्वष्टाप्रजापतिर्धाताइतिचतुर्मूर्तयोह्युच्यन्ते । योनिःकृत्तिर्वासुदेवाद्वितीयकः । आसेककर्मप्रयुक्ता
दनिरुद्धाच्चधारणमितिच । व्यासेर्विष्णुर्वासुदेवस्त्वष्टात्वेषाद्वितीयकः । प्रजापतिःप्रजापातानिषेकःपातनंततः ।

जापतिरितिनिषेककर्तृत्वश्रवणादित्यतआह ॥ निषेकइति ॥ ततोमातृदेहतोबहिःपातनमेवनिषेकइत्युच्यते । श्रुतावित्यर्थः ।
उक्तनिमित्तेनप्रजापतिशब्दाभिधेयःकइत्यतआह ॥ प्रजापतिरिति ॥ गर्भधारणाख्यकर्मतोनिरुद्धोधातेतिप्रोक्तइत्यन्वयः । ननु
गर्भेतेअश्विनौदेवावाधत्तांपुष्करस्रजावित्युत्तरत्राश्विप्रभृतिदेवानांश्रूयमाणत्वात्कथंभगवत्परत्वमस्येत्यतोश्विनावित्यनेनापिभग
वन्मूर्तीएवविवक्षितेइत्याह ॥ कृष्णरामाविति ॥ तस्मात्तेपुरुषंदृष्ट्वाकक्षंश्वभ्रमित्युपद्रवंतिउपद्रवभाजिनोह्येतस्यसाम्नइति
वाक्यंहेतुहेतुमद्भावंदर्शयन्व्याचष्टे ॥ कक्षश्वभ्रइति ॥ यतस्तेषांमृगाणांनृसिंहःसदास्वाश्रयोतोभीतामृगाःकक्षश्वभ्राभ्यांद्र
वंतीत्यन्वयः ॥ मृगाणांभीतत्वेश्रुत्युक्तंपुरुषदर्शनंकारणं । ननुमृगाणांनृसिंहाश्रयत्वेनृसिंहंप्रत्येवद्रवणंस्यात् । ननुकक्षश्वभ्रो
द्देशेनेत्यतउक्तं कक्षश्वभ्रइति । कक्षमरणं श्वभ्रंविवरं द्वंद्वैकवद्भावः । ननुकक्षश्वभ्रयोर्नृसिंहस्यसदावस्थितत्वेपिमृगाणांकक्ष
श्वभ्रेप्रतिद्रवणंकथं । नहिस्वरक्षकोनृसिंहःकक्षश्वभ्रयोरस्तीतितेजानंतीत्यतउक्तं तदज्ञानेपीति ॥ यद्यपिकक्षश्वभ्रेएवरक्षके
इतितेजानंति । ननुतत्स्थोनृसिंहःइति । तथापिकक्षश्वभ्रयोरचेतनत्वेनरक्षकत्वायोगाच्चसिंहएवरक्षकइतिभावः । तस्मात्तान्निद
धतिनिधनभाजिनोह्येतस्यसाम्नइत्येतद्व्याचष्टे ॥ पितृणामिति ॥ अतइतिसावधारणं । पिंडादीनितिश्रुतौशेषोक्तिः । ननुपितृ

भा० । प्रजापतिस्तुप्रयुक्तोधाताधारणकर्मतः । अनिरुद्धइतिप्रोक्तःकृष्णरामौतथाश्विनावित्येव । कक्षश्वभ्रेनृसिंहस्यसदावस्थितिकारणात् । द्रवंतिकक्षश्वभ्राभ्यांतदज्ञानेपि
रक्षणात् । मृगाभीतायतस्तेषांनृसिंहस्त्वाश्रयःसदा । पितृणामाश्रयोस्मात्संकर्षणउदाहृतः । अतस्तान्प्रतिपिंडादीन्निदधत्यज्ञकाअपि ।

छांदोग्य
॥ ५२ ॥

नप्रतिपिंडादिदानंतेषांसंकर्षणाश्रयत्वेकथंज्ञापकमित्यतआह ॥ अन्यथेति ॥ तत्पिंडादिकं । इतरमूर्तीनामित्यत्रभगवद्रूपाणा
मन्येषामपिसर्वगुणपूर्त्याद्यस्तीत्युक्तं । प्रमाणेनद्रढयति ॥ नरूपाणामिति ॥ अपिवेतिशब्दौपरस्परसमुच्चये । गुणनामभ्यां
रूपाणांविशेषाभावःकिं नेत्याह ॥ तथापीति ॥ नारायणइतिनाम विशेषतस्तत्प्रियमित्यन्वयः । नन्वितरनामस्वेकैकना
म्नोनारायणनामसाम्याभावेपिसमस्तानानाम्नांतत्साम्यंस्यादित्यतःपक्षांतरमाह ॥ समस्तानामिति ॥ अथवा स्यादेवसमस्ता
नानाम्नांनारायणनामसाम्यं यदातस्यनारायणनाम्नोर्थभूतागुणैःपूर्तिरेवसमस्तनाम्नामर्थइतिविज्ञायेतेत्यर्थः । नारायणनामार्थ
त्वेनसर्वगुणपूर्त्योपासनात्सर्वोत्तमादेवाइत्युक्तमर्थप्रमाणेनद्रढयति ॥ नाम्नइति ॥ ततश्चायंखंडार्थः ॥ अथखल्वमुमादित्य
नामकमादित्यस्थं सप्तविधंसप्तरूपं । साम सामनामकंविष्णुमुपासीत । सामशब्दंविष्णौनिर्वक्ति ॥ सर्वदेति ॥ यस्मादसावादि
त्यस्थोविष्णुःसर्वदासमस्तेनसामेत्युच्यते । प्रकारांतरेणसामशब्दंनिर्वक्ति ॥ मांप्रतीति ॥ यस्मादादित्यस्थोविष्णुःसर्वेणसर्वस्य
मांप्रति मांप्रतीतिसमस्तेनकारणेनसामेत्युच्यते ॥ १ ॥ तदुपास्तिप्रकारमाह ॥ तस्मिन्निति ॥ तस्मिन्नादित्यस्थेसप्तरूपेविष्णा

भा० । अन्यथातन्मृतानांतुकुतएवोपतिष्ठतीतिच । नरूपाणांविशेषोस्तिगुणतोनामतोपिवा । तथापितत्प्रियंनामनारायणइतिस्मह । विशेषतःसमस्तानानाम्नांतत्साम्यार्थएवतु ।
विज्ञायतेगुणैःपूर्तिर्नामसाम्यंतदाथवेतिच (तदातथेतिच) । नाम्नोनारायणाख्यस्यगुणैःपूर्तिर्हिदेवताः । विज्ञायार्थमुपास्यैवसर्वाधिक्यमवापिरइतिच ॥ नवमःखंडः ॥ ९ ॥

उप० । अथखल्वमुमादित्यसप्तविधंसामोपासीत सर्वदासमस्तेनसाम मांप्रतिमांप्रतीतिसर्वेणसमस्तेनसाम ॥ १ ॥ तस्मिन्निमानिसर्वाणिभूतान्यन्वायत्तानीतिविद्यात्तस्यय
त्पुरोदयात्सर्हिंकारस्तदस्यपशवोन्वायत्तास्तस्मात्तेहिंकुर्वन्तिहिंकारभाजिनोह्येतस्यसाम्नः ॥ २ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

२ । ९

॥ ५२ ॥

विमानिसर्वाणिभूतानिपशुमनुष्यादीन्यन्वायत्तानिआश्रितानीतिविद्यादुपासीत । कथमादित्यस्थस्यसाप्तविध्यं कथंवातस्यसर्वभू
ताश्रयत्वमित्यतस्तद्विशदमाह ॥ तस्येति ॥ हिंकारःप्रद्युम्नः । सः यत्तस्यादित्यस्योदयात्पुरा यआदित्योदयात्पूर्वकाल स्त
त्रस्थितइत्यर्थः । कानितत्राश्रितानीत्यतआह ॥ तदस्येति ॥ अस्यसूर्यस्थस्यसामनामकभगवतः । तदुदयात्पूर्वकालस्थितंहिं
कारनामकंप्रद्युम्नाख्यंरूपंपशवोन्वायत्ताआश्रिताः । पशूनांतदाश्रितत्वेज्ञापकमाह ॥ तस्मादिति ॥ हियस्मात्तेपशवएतस्यादि
त्यस्थस्य साम्नःसामनामकस्यभगवतो योहिंकाराख्योवतारस्तद्भ्राजिनस्तदाश्रिताः तस्माद्धिंकारनामानमाश्रितत्वादेव तेपशवो
हिंकुर्वन्ति । अन्यथातन्नस्यादित्यर्थः ॥ २ ॥ अथशब्दोविच्छेदज्ञापनार्थः । प्रस्ताकोवासुदेवः । सः यत्प्रथमोदितेतिष्ठति यआ
दित्योदयप्रथमकालेस्थितइत्यर्थः । तदाश्रितान्याह ॥ तदस्येति ॥ अस्यसूर्यस्थभगवतस्तत्प्रस्तावनामकंवासुदेवरूपं । मनुष्या
अन्वायत्ताः । तेषांतदाश्रितत्वेज्ञापकमाह ॥ तस्मादिति ॥ हियस्मात्तेमनुष्या एतस्यसूर्यस्थस्य साम्नःसामनामकस्यभगवतः यः
प्रस्तावाख्योवतारःतद्भ्राजिनस्तदाश्रिताः तस्मात्प्रस्तावाश्रितत्वादेव तेमनुष्याः प्रस्तुतिकामाःप्रारंभकामाः प्रशंसाकामश्च । अ
न्यथातन्नस्यादित्यर्थः ॥ ३ ॥ अथादिरादिनामावराहः । सः यत्संगववेलायांतिष्ठति तदाश्रितान्याह ॥ तदस्येति ॥ अस्यतद्रूपं
यांसिपक्षिणोन्वायत्तानि । तत्रज्ञापकमाह ॥ तस्मादिति ॥ हियस्मात्तानिवयांस्येतस्यसाम्नः सामनामकस्यभगवतो यआदि

उप० । अथयत्प्रथमोदितेसप्रस्तावस्तदस्यमनुष्याअन्वायत्तास्तस्मात्तेप्रस्तुतिकामाःप्रशंसाकामाःप्रस्तावभाजिनोह्येतस्यसाम्नः ॥ ३ ॥ अथयत्संगववेलायांसिआदिस्तद
स्यवयांस्यन्वायत्तानितस्मात्तान्यतरिक्षेऽनारंभणान्यादायात्मानंपरिपतंत्यादिभाजीनिह्येतस्यसाम्नः ॥ ४ ॥

स्तद्भाजीनितदाश्रितानि तस्मादेव वराहस्यसर्वपक्ष्याधारत्वादेव । तानितदाश्रितानिवयांसि अंतरिक्षेऽनारंवनान्यनाधाराण्या
त्मानंस्वात्मानमादायपरिपतंति । अन्यथातन्नस्यादित्यर्थः ॥ ४ ॥ अथोद्गीथोनारायणः सः यत्संप्रतिमध्यंदिनेतिष्ठति । तदाश्रि
तान्याह ॥ तदस्येति ॥ अस्यभगवतस्तद्रूपं देवाऽन्वायत्ताः । तत्रज्ञापकमाह ॥ तस्मादिति ॥ हियस्मात्ते देवा एतस्य साम्नः
सामनामकस्य भगवतो यउद्गीथोनारायणाख्यावतारस्तद्भाजिनस्तदाश्रितास्तदुपासका इति यावत् । तस्मादेव नारायणशब्दार्थत्वे
न सर्वगुणपूर्वोपासनादेव ते देवाः प्राजापत्यानां मध्ये सत्तमाः सर्वोत्तमाः । अन्यथातन्नस्यादित्यर्थः ॥ ५ ॥ अथप्रतिहारो निरुद्धः ।
सः यन्मध्यंदिनादूर्ध्वं अपराह्णात्प्राक् तत्कालस्थितं यदित्यर्थः । तदाश्रितान्याह ॥ तदस्येति ॥ अस्यभगवतस्तदनिरुद्धाख्यं रू
पं गर्भा गर्भस्थाः प्राणिनोऽन्वायत्ताः । तत्रज्ञापकमाह ॥ तस्मादिति ॥ हियस्मादेते गर्भा एतस्य साम्नो भगवतः यः प्रति
हाराख्यो वतारस्तद्भाजिनस्तदाश्रितास्तस्माद्गर्भाणामनिरुद्धाश्रयत्वादेव ते गर्भाः परि (प्रति) हृताः पितुः शरीरादन्यमातृशरी
रे प्रति (परि) हृता अपि नावपद्यंते न विनश्यन्ति । न केवलमेतावत् वर्धते च तत्रैव । अन्यथातन्नस्यादित्यर्थः ॥ ६ ॥ अथोपद्रवो

उप० । अथयत्संप्रतिमध्यंदिने सउद्गीथस्तदस्य देवाऽन्वायत्तास्तस्मात्ते सत्तमाः प्राजापत्यानामुद्गीथभाजिनो ह्येतस्य साम्नः ॥ ५ ॥ अथयदूर्ध्वमध्यंदिनात्प्रागपराह्णात्सप्र
तिहारस्तदस्य गर्भाऽन्वायत्तास्तस्मात्ते प्रतिहृतानावपद्यंते प्रतिहारभाजिनो ह्येतस्य साम्नः ॥ ६ ॥

नृसिंहः । सः यदपराह्णादूर्ध्वमस्तमयात्प्राक् तत्कालस्थितं यदित्यर्थः । तदाश्रितान्याह ॥ तदस्येति ॥ अस्यभगवतस्तद्रू
प्तिहाख्यं रूपं आरण्या अरण्ये स्थिता मृगाऽन्वायत्ताः । तत्रज्ञापकमाह ॥ तस्मादिति ॥ हियस्मात्ते आरण्या एतस्य साम्नः सामना
मकस्य भगवतो यउपद्रवाख्यो वतारः कक्षश्च भ्रयोर्मृगरक्षणार्थं सदास्थितस्तद्भाजिनस्तदाश्रितास्तस्मादेव स्वाज्ञानेऽपिरक्षकस्य नृ
सिंहस्य कक्षश्च भ्रयोः स्थितत्वादेव ते आरण्याः पुरुषं दृष्ट्वा भीताः संतः कक्षमरणं श्वभ्रं विवरं स्वरक्षकमिति भावेन कक्षश्च भ्राभ्यामुपद्र
वंति । अन्यथातन्नस्यादित्यर्थः ॥ ७ ॥ अथनिधनं संकर्षणाख्यं रूपं तत् । यत्प्रथमास्तमितेतिष्ठति । तदाश्रितान्याह ॥ तदस्येति ॥
अस्यभगवतस्तत्संकर्षणाख्यं रूपं पितरोऽन्वायत्ताः । तत्रज्ञापकमाह ॥ तस्मादिति ॥ हियस्मात्ते पितर एतस्य साम्नो भगवतो यन्नि
धनं निधननामकं संकर्षणाख्यं रूपं तद्भाजिनस्तदाश्रितास्तस्मादेव पितृणां संकर्षणाश्रयत्वादेव । तान्पितृन्प्रतिनिदधति पिंडादी
नज्ञा अपीति शेषः । उपासकस्य फलमाह ॥ एवमिति ॥ योधिकारी अमुमादित्यस्य मादित्यनामकं सप्तविधं सामनामकं भगवंत
मेवं पश्वाद्याश्रयत्वेनोपास्ते स संसारसागरान्मुक्तः स न्परमं स्थानं प्राप्नोतीति वाक्यशेषः ॥ ८ ॥ नवमः खंडः ॥ ९ ॥ सप्तविधस्य
सामनामो भगवतो ज्ञानानंदबलैर्ब्रह्माद्यसमत्वादात्मरूपसमत्वं निष्ठा मुपास्तिमाह ॥ अथ खल्वित्यादिना ॥ अयं खंडः प्रसिद्धसाम

उप० । अथयदूर्ध्वमपराह्णात्प्रागस्तमयात्सउपद्रवस्तदस्याऽऽरण्याऽन्वायत्तास्तस्मात्ते पुरुषं दृष्ट्वा कक्षश्च भ्रमित्युपद्रवंत्युपद्रवभाजिनो ह्येतस्य साम्नः ॥ ७ ॥ अथयत्प्रथमास्त
मिते तन्निधनं तदस्य पितरोऽन्वायत्तास्तस्मात्तानिदधति निधनभाजिनो ह्येतस्य साम्न एव खल्वमुमादित्यस्य सप्तविधं सामोपास्ते ॥ ८ ॥ नवमः खंडः ॥ ९ ॥

छांदोग्य

॥ ५४ ॥

परइत्यतसत् । शब्दरूपस्यतस्यपरमात्मसंमितत्वातिमृत्युत्वयोरसंभवात् । तन्नाकंतद्विशोकमित्यस्यासंभवाच्च । ननुभगवत्प
रत्वेपिकथमात्मसंमितत्वंतस्यसादृश्यस्यभेदव्याप्तत्वात् । नहिगौर्गोसदृशीत्यतआत्मसंमितत्वंद्वेधाघटयन्खंडंप्रमाणेनव्याचष्टे
॥ यस्येति ॥ यथागगनंगगनाकारमित्यादौद्वेत्सदृशमन्यन्नास्तीत्यर्थएवमत्रापीतिभावः।यस्यस्वरूपाणीत्यपिसंबंधः । स्वरूपाणां
परस्परंसमत्वंनाम परस्परनिष्ठबहुधर्मयोगित्वमेव । नतुतद्भिन्नत्वविशेषितं । तच्चपरस्परमभेदेपिसंभवतीतिभावः । अतिमृत्युपदं
व्याचष्टे ॥ अतिमृत्युरिति ॥ अमृत्युत्वतः । सप्तविधमित्यस्यार्थमाह ॥ प्रद्युम्नादीति ॥ प्रद्युम्नवासुदेववराहनारायणानि
रुद्धनृसिंहसंकर्षणस्वरूपेणेत्यर्थः । हिंकारइतित्र्यक्षरं । प्रस्तावइतित्र्यक्षरं । तत्सममित्यादौहिंकारादिसामनाम्नामेवत्र्यक्षरत्वसा
म्यमुच्यतइतिभ्रांतिवारणायतत्सममितिवाक्यपंचकंव्याचष्टे ॥ समानीति ॥ तत्रहेतुपरंहिंकारइतित्र्यक्षरं प्रस्तावइतित्र्यक्ष
रमित्यादिवाक्यंव्याचष्टे ॥ ज्ञानादीति ॥ सर्वशोपित्र्यक्षराणिहिंकारादीनिनामानि सर्वशःवर्णशःसर्वेषामपिरूपाणांज्ञानादित्र
यवाचीनिहियस्मात्तस्मात्तानिज्ञानानंदबलैःसमानीत्यर्थः। हिंकारादिनाम्नांवर्णशोज्ञानादित्रयवाचकत्वप्रकारस्तुप्रमाणांतरादवगं
तव्यः । आदिरितिद्व्यक्षरं । प्रतिहारइतिचतुरक्षरं । ततइहैकं तत्सममित्यत्रप्रतिहारनाम्नःकोवर्णआदिनाम्नियोज्यइत्यतस्तं
दर्शयन्तद्व्याचष्टे ॥ आदिनाम्नइति॥प्रतिहारनाम्नःप्रशब्दःआदिनाम्नायोज्यःस्यात् । तेनप्रआदिरितिआदिप्रइतिवैकनाम ति

भा०। यस्यान्यःसदृशोनास्तिस्वरूपाणिसमानिच । सआत्मसंमितोविष्णुरतिमृत्युरमृत्युतः । प्रद्युम्नादिस्वरूपेणसविष्णुःसप्तधास्थितः । समानितानिसर्वाणिज्ञानानंदबल
स्तथा । ज्ञानादित्रयवाचीनित्र्यक्षराण्यपिसर्वशः । हिंकारादीनिनामानिसर्वेषामपिसर्वशः । आदिनाम्नःप्रकारस्तुयोज्यःस्यात्प्रतिहारतः । तेनत्र्यक्षरमेवस्यान्नामद्वयमपिप्रभोः ।

वेदेशी०

भा०यार्थः

२। १०

॥ ५४ ॥

हारइत्यन्यदितिप्रभोर्नामद्वयमपित्र्यक्षरमेवस्यादित्यर्थः । अक्षरमतिशिष्यतइत्युपद्रवनाम्नयेकमक्षरमतिरिच्यतइत्युक्तं किंतदक्षरं किंवातद्वाच्यमित्यतआह ॥ उपद्रवेतिवति ॥ तथापिसवःकारोनारायणस्यैवनाम । उक्तव्यूहांतर्गतोद्गीथाख्यनारायणव्यावृत्त्यर्थक्षीराब्धिशायिनइत्युक्तं । नन्वेवंवःकारस्यत्र्यक्षरत्वाभावात्तद्वाच्यस्यनारायणस्यज्ञानादिगुणैःसाम्याभावेप्रागुक्तविरोधइत्याशंकानिवर्तकतयात्र्यक्षरंतत्समंभवतीतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ व्यंजनेति ॥ व्यंजनस्वरसंगैस्त्रिवर्णत्वादित्यन्वयः । सोपिवःकारोपि । अपिशब्देनहिंकारादिसमुच्चयः । यतस्ततःसोपिनारायणोपि । प्रद्युम्नादिसमुच्चयार्थमपिशब्दः । द्वाविंशेनपरमादित्याज्जयतीतिफलवाक्यंव्याचष्टे ॥ वःकारेति ॥ एकविंशत्याऽऽदित्यमाप्नोतीतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ एकविंशेति ॥ एकविंशार्णवाच्यरूपज्ञानादित्यर्थः । सूर्यमंडले स्थितइतिशेषः । तानिहवाएतानिद्वाविंशतिरक्षराणीतिवाक्यंप्रसिद्धार्थप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ सएवेति ॥ ननुप्रद्युम्नादिस्वरूपेणसविष्णुःसप्तधास्थितइत्युक्तत्वेनकथंद्वाविंशद्रूपवानित्युक्तमित्यतआह ॥ यतः ॥ तान्येवेति ॥ इतितस्मात्द्वाविंशतिः रूपाणीतिशेषः । नन्वेतानिद्वाविंशतिरूपाणिकिंनामकानिकुत्रतिष्ठंतीत्यतस्तावत् द्वादशमासाःपंचर्तवस्त्रयश्चमेलोकाअसावादित्यएकविंशइतिश्रुत्यंतरानुसारेणैकविंशतिमूर्तीराह ॥ प्रद्युम्नाद्याइत्यादिना॥प्रद्युम्नवासु

भा० । उपद्रवेतुवःकारोयद्यपिव्यातिरिच्यते । नामनारायणस्यैवसोपिक्षीराब्धिशायिनः । व्यंजनस्वरसंगैस्तुसोपिज्ञानादिवाचकः । त्रिवर्णत्वात्समःसोपिज्ञानाद्यैःपुरुषोत्तमः । वःकारार्थपरिज्ञानात्प्राप्त्योब्धिशयनःप्रभुः । एकविंशार्णविज्ञानात्प्राप्त्योसौसूर्यमंडले । सएवभगवान्विष्णुर्द्वाविंशद्रूपवान्यतः । तान्येवसप्तरूपाणिविभिद्यंतेत्रिधात्रिधा । एकःपयोब्धिशयनइतिद्वाविंशतिःप्रभोः । प्रद्युम्नाद्यास्तुचत्वारोद्विषण्मासेषुसंस्थिताः ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

देववराहनारायणाश्चत्वारःप्रत्येकं त्रिंशद्विंशोभूत्वाकेशवाद्याःकेशवादिनामानःसंतोद्विषण्मासेषुसंस्थिताइतिसंबंधः । पंचमोनि
रुद्धस्तस्यरूपत्रयमितियावत् । षष्ठस्यनृसिंहस्यरूपद्वयमितिरूपपंचकंमत्स्यादिपंचकंसत्वसंतादिषुपंचर्तुषुसंस्थितमित्यर्थः । अत्रा
पिहेमंतशिशिरयोरैक्येनपंचत्वोक्तिः । षष्ठस्यतृतीयंरूपपृथिवीसंस्थं । सप्तमस्यसंकर्षणस्यतनूरामःकृष्णःकल्किरितित्रिधासत्यंतरि
क्षद्युसूर्येषुस्थितेतिसम्बंधः । एकविंशत्यादित्यमाप्नोतिद्वाविंशेनपरमादित्याज्जयतीत्यत्रैकविंशद्वाविंशरूपज्ञानयोरेवफलमुक्तं ।
नत्वितररूपज्ञानस्य । अतएतदुपलक्षणं । ततश्चतत्तज्ज्ञानात्तत्तत्प्राप्तिर्भवति । अनंतरंद्वाविंशाक्षरप्रतिपाद्यरूपप्राप्तिःसर्वेषामि
त्यभिप्रेत्याह ॥ तज्ज्ञानादिति ॥ द्वाविंशेनद्वाविंशरूपज्ञानेन । यावच्छ्वेतनगच्छतियोगीतावन्नमुक्तःस्यादित्यादेरितिभावः ।
तन्नाकंतद्विशोकमित्येतत्तव्याचष्टे ॥ एतदिति ॥ कंसुखमकमसुखंदुःखमितियावत् । तद्रहितंनाकमित्युच्यतइतिभावेनासुखवर्जनादि
त्युक्तं । दुःखवर्जनादित्यर्थः । द्वौनजौप्रकृतमर्थसातिशयंगमयतइतिन्यायेनार्थांतरमाह ॥ पूर्णेति ॥ ननुनाकपदस्यप्राचीनार्थत्वेविशो
कपदंपुनरुक्तमित्यतस्तस्यार्थांतरमाह ॥ विशोकमिति ॥ भक्तानामितिशेषः । यत्पूर्वमभिप्रेतमुपासिततत्तद्रूपंस्वस्वप्रापकमितितद
युक्तं । तथासतिपृथिव्यादिस्थितरूपस्यादित्यस्थरूपाप्रापकत्वप्राप्त्यादित्यस्थरूपस्यचेतररूपाप्रापकत्वप्राप्त्याआत्मसंमितमित्यु

भा० । त्रिंशद्विंशःकेशवाद्यावसंतादिषुपंचमः । रूपद्वयंतुषष्ठस्यस्थितंमत्स्यादिपंचकं । तृतीयंपृथिवीसंस्थंजामदग्न्याख्यमेवतत् । अंतरिक्षद्युसूर्येषुसत्यमस्यत्रिधातनुः
रामःकृष्णःकल्किरितितज्ज्ञानात्तान्यवाप्यच । द्वाविंशेनपयोविधस्थंप्राप्यतेरूपमक्षरं । एतद्वाविंशकरूपंतांकासुखवर्जनात् । पूर्णानंदस्वरूपत्वाद्विशोकंशोकनाशनादितिसाम
संहितायां ।

क्तं । सर्वरूपसाम्यमनुपपन्नस्यादित्याशंकाआत्मसंमितत्वादिनासप्तविधसामोपासकस्यफलकथनव्याजेनपरिहर्तुंप्राप्तमाप्नोतीहा
दित्यस्यजयं परोहास्यादित्यजयाज्जयोभवतीतिवाक्यद्वयंक्रमेणानूद्यव्याचष्टे ॥ आप्नोतीहेत्यादिना ॥ ऐक्यादित्युत्तरत्रापि
संबध्यते । अनेनैकरूपप्राप्त्यापीतररूपप्रापकत्वसामर्थ्येनसर्वत्रसाम्योपेतभगवत्प्राप्तिरेवात्मसंमितत्वादिनासप्तविधसामोपासकस्य
फलंउपासनानुसारित्वात्फलस्येत्युक्तंभवति । इहपृथिव्यादिषुस्थितेत्युक्तार्थेप्रमाणमाह ॥ स्वरूपमिति ॥ तर्हिरूपांतरोपास्तिर्व्यर्था
स्यादित्यतआह ॥ तथापीति ॥ रूपांतरसंप्राप्तिरित्यर्थः । भगवतःप्राप्त्येत्यादिनाजयशब्दःप्राप्त्यर्थोव्याख्यातः । तदुपपादयितुंप्रतिजा
नीते ॥ जयइति ॥ अत्रेतिशेषः । जयाभिभवयोरेवजिधात्वर्थत्वात्कथमेतदित्यतःप्रयोगतोनुगंतव्याइतिन्यायमनुसृत्यजयशब्द
स्यप्राप्तिवाचकत्वेप्रयोगमाह ॥ धनजितइति ॥ धनप्राप्तिमते । स्वर्जितेस्वर्गप्राप्तिमते । सत्राजितेसत्रप्राप्तिमते । विश्वजितइत्य
स्यादित्वेपितस्यजयार्थत्वेपिसंभवात्तदनुदाहरणं । इंद्रायसोमंभरेत्युत्तरेणान्वयः । इत्यादिवत् इत्यादौयथाजिच्छब्दःप्राप्त्यर्थस्त
थात्रापीत्यर्थः । ननुएकविंशोवाइतोसावादित्यइत्यत्रादित्यस्थस्यभगवतइतएकविंशत्वमुच्यते । तत्रेतइत्यनेनपरामृश्यंनप्रतीयते ।
नचपृथिवीस्थंरूपमितइत्यनेनप्राह्यं । पृथिवीस्थजामदग्न्याख्यरूपापेक्षयादित्यस्थस्यैकविंशत्वाभावात् । केशवापेक्षयाह्यादित्यस्थ

भा० । आप्नोतीहादित्यस्यजयं । इहपृथिव्यादिषुस्थितभगवत्प्राप्तावप्यादित्यस्थएवप्राप्यते । ऐक्यात् । परोहास्यादित्यस्यजयाज्जयोभवति । आदित्यस्थस्यआदित्यनाम्नोभग
वतःप्राप्त्यापरोजयःरूपांतरप्राप्तिरपिभवति । स्वरूपमेकंप्राप्तस्तुविष्णोःस्यात्सर्वरूपगः । ऐक्यात्तथापिसंप्राप्तिर्वहूप्राप्त्यासुखाधिकीतिच । जयोनमप्राप्तिरेव । धनजितेस्वर्जिते
सत्राजितइत्यादिवत् ।

छांदोग्य

॥ ५६ ॥

स्यकल्केरेकविंशत्वं । नचतस्यमासगतस्येतइतिनिर्देशोयुज्यतइत्यतआह ॥ केशवादीति ॥ योमासगतःकेशवादिद्वादशविधोभगवान्सएवाध्यात्मंललाटादिषुसंस्थितः । ललाटेकेशवंविद्यान्नारायणमथोदरइत्यादिस्मृतेः । एवंचकेशवस्याध्यात्मंललाटेपिसत्त्वादितइत्यनेनावधितयापरामर्शःसंभवतीतिभावः । ननुद्वादशमासाःपंचर्तवस्त्रयइमेलोकाअसावादित्यएकविंशइतिश्रुतौमासादीनामेवश्रवणात्कथंमासादिस्थभगवद्रूपाणिगृहीतानीत्यतस्तत्रापिमासलोकादित्यनामभिर्भगवानेवग्राह्यइतिभावेनतत्रप्रमाणमाह ॥ चित्रादीति ॥ पूर्णचंद्रस्यचित्रादियोगदातृत्वाद्धरिःस्वयंमुख्यतश्चैत्रादिमासनामा । अत्रचित्राशब्देनपूर्वोत्तरतारकेअपिग्राह्ये । आदिशब्देनविशाखादिग्रहणं । उक्तंच । चित्रादितारकाद्वंद्वयदापूर्णंदुसंयुतं । चैत्रादिमासाविज्ञेयाइति । अपामदनाद्भक्षणाद्रश्मिभिःस्वीकारादितियावत् । प्रागेवव्याख्यातत्वाद्दुशब्दो नव्याख्यातः ॥ ततश्चायंखंडार्थः ॥ अथखलुआत्मसंमितंस्वस्यस्वयमेवसंमितंनत्वन्यत्तस्यतदात्मसंमितंस्वसंभवा । मृत्युमतिक्रांतंअतिमृत्युमृत्युरहितं । सप्तविधंप्रद्युम्नादिरूपेणसप्तधास्थितं । सामसामनामकं परंब्रह्मोपासीत । अत्रात्मसंमितंसामेत्युक्त्याआत्मसंमितत्वंसामशब्दप्रवृत्तिनिमित्तमित्युक्तंभवति । ननुसामनामकानांतेषांसप्तानामपिरूपाणांकथमात्मसंमितत्वमित्यतोयतस्तानिसर्वाणिरूपाणिज्ञानानंदबलैःसमानीतिवक्तुंकुतस्तेषांज्ञानादिभिःसमत्वमित्यतोज्ञानादित्रयवाचकाक्षरत्रयोपेतनामवत्त्वात्सर्वेषामपिरूपाणामितिभावेनप्रद्युम्नादिवाचकहिंकारादिनाम्नांन्यक्षरत्वप्रकारंदर्शयन्नाह ॥

भा० । केशवादिरूपेणललाटादिषुस्थितेरितएकविंशइत्युच्यते । चित्रादियोगदातृत्वान्मासनामास्वयंहरिः । लोकःप्रकाशरूपत्वादादित्यश्चादनादपामितिच ॥ दशमःखंडः १० ॥ ५६ ॥

उप० । अथखल्वात्मसंमितमतिमृत्युसप्तविधंसामोपासीतहिंकारइतिन्यक्षरंप्रस्तावइतिन्यक्षरंतत्समं ॥ १ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

२।१०

॥ ५६ ॥

हिंकारइतीति ॥ हिंकारइतित्र्यक्षरं । प्रस्तावइतित्र्यक्षरं । अतस्तन्नामद्वयंसमं । उभयोरपित्र्यक्षरत्वात् । यतएवंनामद्वयंज्ञा
 नादित्रयवाचकत्र्यक्षरत्वेनसमंतत्तस्मात्तत्प्रद्युम्नवासुदेवाख्यरूपद्वयमपितत्प्रतिपाद्यज्ञानादित्रयवत्त्वेनसममितियोज्यं ॥ १ ॥ आदि
 रितिद्व्यक्षरं । प्रतिहारइतिचतुरक्षरं । कथंतर्हिंवराहानिरुद्धानाम्नोख्यक्षरत्वमित्यतआह ॥ ततइति ॥ ततःप्रतिहारनामतए
 कंप्रइत्येकमक्षरमिहादिनाम्नियोज्यंस्यात् । किंततइत्यतआह ॥ तत्सममिति ॥ तत्तस्मात्तन्नामद्वयमपिसमंत्र्यक्षरमेवस्यादित्य
 र्थः । यतएवंतन्नामद्वयंगुणत्रयवाचकत्र्यक्षरत्वेनसमंतत्तस्माद्द्वाराहानिरुद्धाख्यरूपद्वयमपितदर्थज्ञानादित्रयवत्त्वेनसमंभवतीत्य
 पियोज्यं ॥ २ ॥ उद्गीथइतित्र्यक्षरंउदित्यस्यैकत्वेनपरिसंख्यानात् । उपद्रवइतिचतुरक्षरं । कथंतर्हिंनृसिंहमाम्नोख्यक्षरत्वमित्य
 तश्चतुरक्षरत्वेपिनत्र्यक्षरत्वहानिरितिभावेनाह ॥ त्रिभिरिति ॥ तन्नामद्वयंत्रिभिःत्रिभिरक्षरैःसमंभवतियतएवंतस्मात्तत्तनाराय
 णनृसिंहाख्यरूपद्वयमपितद्वाच्यैस्त्रिभिस्त्रिभिर्ज्ञानानंदबलरूपैर्गुणैःसमंभवतीत्यर्थः । यद्यप्युपद्रवेवःकाररूपमक्षरमतिशिष्यतेऽ
 तिरिच्यतेतथापिसवःकारःक्षीराब्धिशायिनोनारायणस्यैवनामेतिज्ञातव्यं । ननुयदिवःकारस्यभगवद्रूपांतरनामत्वमंगीक्रियते ।
 तर्हितस्यापिज्ञानादित्रयवाचकतासिध्यर्थंत्र्यक्षरत्वंवक्तव्यं । नचतत्संभवति । तस्यैकाक्षरत्वादित्यतआह ॥ त्र्यक्षरमिति ॥ व
 इत्येतदपिव्यंजनस्वरसर्गैरुच्यक्षरं । अतस्तत्सममितरनामसदृशंभवत्येवेत्यर्थः । यतएवंतस्मात्तत्क्षीराब्धिशायिभगवद्रूपमपिसमं

उप० । आदिरितिद्व्यक्षरंप्रतिहारइतिचतुरक्षरंततइहैकतत्समं ॥ २ ॥ उद्गीथइतित्र्यक्षरमुपद्रवइतिचतुरक्षरंत्रिभिस्त्रिभिःसमंभवत्यक्षरमवशिष्यतेत्र्यक्षरंतत्समं ॥ ३ ॥

SGDF

Sri Gargeshwar Digital Foundation

तद्वाच्यज्ञानानंदबलैः सममितियोज्यं ॥ ३ ॥ निधनमित्यक्षरं । अतस्तन्नामेतरनामसंभवत्येवेत्यर्थः । यतएवंतस्मात्तत्संकर्षणाख्यं भगवद्रूपं समं । रूपांतरवत्तद्वाच्यज्ञानादिभिः समं भवत्येवेत्यर्थः । एवं हिंकारादिनामानि वर्णशो ज्ञानादित्रयवाचीनीत्युक्तं । इदानीमुपास्त्यर्थप्रत्येकमेकैकमक्षरमेकैकभगवद्रूपवाचकमित्याह ॥ तानिहवाइति ॥ तान्येतानि हिंकारादीनि निधनांतानि द्वाविंशतिरक्षराणि वदित्यस्यैकाक्षरत्वात् । हवाइति प्रमाणप्रसिद्धिमाह । अतस्तान्येतानि द्वाविंशत्यक्षरप्रतिपाद्यान्यक्षराण्यनाशादक्षरनामकानि भगवद्रूपाणि द्वाविंशतिः । कथां तानि सप्त रूपाणि त्रिधा त्रिधा विभिन्यंत इत्येकविंशतिः । एकः पयोब्धि शयन इति द्वाविंशतिः । तानि च एकविंशतिरूपाणि केशवादि द्वादश मत्स्यादि नव । तत्र केशवाद्याः द्वादशमासेषु मत्स्याद्याः पंचपंचर्तुषु । जामदग्न्याद्याश्चत्वारः पृथिव्यंतरिक्षद्युसूर्येषु स्थिता इति ज्ञेयं ॥ ४ ॥ तत्र निधनशब्दांतर्गतनकारलक्षणैकविंशार्णवाच्यकल्किरूपैकविंशभगवद्रूपज्ञानिनः फलमुपलक्षणयाह ॥ एकविंशत्येति ॥ एकविंशत्या एकविंशाक्षरवाच्यकल्किज्ञानेनादित्यमादित्यांतर्गतं भगवंतंप्राप्नोति । अनेनैकविंशाक्षरवाच्यकल्किरेवादित्यस्थः उपास्यस्यैव प्राप्यत्वादित्युक्तं भवति । नन्वादित्यस्थस्य कल्केः कुत एकविंशत्वमित्यत आह ॥ इकविंशइति ॥ असावादित्यस्थः कल्किरितः शरीरस्थललाटगतकेशवाख्यभगवद्रूपापेक्षयैकविंशो वै प्रसिद्धमित्यर्थः । क्षीराब्धि शायि भगवदुपासकस्य फलमाह ॥ द्वाविंशेनेति ॥ द्वाविंशेन वः काररूपद्वाविंशार्णवाच्येन क्षीराब्धि श

उप० । निधनमित्यक्षरंतत्सममेव भवति तानि हवा एतानि द्वाविंशतिरक्षराणि ॥ ४ ॥ एकविंशत्याऽऽदित्यमाप्नोत्येकविंशो वा इतो सावादित्यो द्वाविंशेन परमादित्याज्यतितन्नाकंतद्विशोकं ॥ ५ ॥

यनाख्यद्वाविंशेन रूपेण तदुपास्त्येति यावत् । आदित्यात्परमादित्यमंडलात्परतो वर्त्तमानं क्षीराब्धिस्थं श्वेतद्वीपगतं भगवंतं जयति प्राप्नोति । तस्य भगवतो माहात्म्यमाह ॥ तन्नाकमिति ॥ तत्तद्वाविंशकं भगवद्रूपं नाकं न विद्यते अकंदुःखं सुखाभावो वायस्मिस्तन्नाकं । तद्विशोकं भक्तशोकनाशकमित्यर्थः ॥ ५ ॥ यदभिप्रेतं मासादिस्थकेशवादि रूपोपासनया तत्तद्रूपप्राप्तिरिति तदयुक्तं । तथा सति पृथिव्यादिस्थितरूपस्यादित्यस्थरूपाप्रापकत्वप्राप्त्यादित्यस्थरूपस्य चैतररूपाप्रापकत्वप्राप्त्या आत्मसंमितमित्युक्तं सर्वरूपसाम्यमनुपपन्नस्यादित्याशंकां परिहरन्नात्मसंमितत्वादि प्रकारेण पूर्वोक्तसप्तविधभगवदुपास्तेः फलमाह ॥ आप्नोतीति ॥ योधिकारी एतत्सप्तविधभगवद्रूपमेव मुक्तरित्याविद्वानात्मसंमितमतिमृत्यु सप्तविधं सामोपास्ते । स उपासक इह पृथिव्यादिषु स्थित जामदग्न्यादिरूपप्राप्तावप्यादित्यस्थस्य कल्क्याख्यभगवतो जयं प्राप्तिमाप्नोति । ऐक्यात् । तथा स्योपासकस्यादित्यजयादादित्यस्थभगवत्प्राप्त्या परोजयोरूपांतरप्राप्तिरपि भवति । ऐक्यादेवेति भावः । तथा च स्वप्राप्तावपि स्वैतरप्रापकत्वादिना सर्वत्र साम्योपेतभगवत्प्राप्तिरेवैतदुपासनफलमित्युक्तं भवति । सप्तविधभगवदुपास्तिविद्योक्तार्थावधारणार्थाद्विरुक्तिः ॥ दशमः खंडः ॥ १० ॥ ७ ॥ पुनश्च हिंकारादिसामभक्तिप्रतिपाद्यस्य हिंकारादिनामः प्रद्युम्नादिपंचरूपस्य भगवत उपास्त्यर्थं प्राणाग्न्याद्यधिष्ठा नोक्तिपूर्वकं गायत्ररथंतरादिसामवाच्यत्वतन्निधामकत्वरूपमाहात्म्यमेकादशखंडैराह ॥ मन इत्यादिना ॥ तत्र पूर्वोक्तेष्वेव प्राणादिषु प्रकारांतरेण पंचविधभगवदुपास्तिकथनपूर्वतस्य गायत्रसामप्रोतत्वमाह । मन इत्याद्यखंडेन । अत्र मनो हिंकार इत्यादेः प्रागुक्तरी

उप० । आप्नोतीहादित्यस्य जयं परोहास्यादित्यजयाज्जयो भवति य एतदेवं विद्वानात्मसंमितमतिमृत्युसप्तविधं सामोपास्ते सामोपास्ते ॥ ६ ॥ दशमः खंडः ॥ १० ॥

छांदोग्य

॥ ५८ ॥

त्यार्थःस्पष्टइतिभावेनैतद्गायत्रंप्राणेषुप्रोतमित्येतद्व्याचष्टे ॥ प्राणेति ॥ अनेनप्रसिद्धप्राणेषुगायत्रंप्रोतमित्यपास्तं । प्रोतशब्दस्य
तत्स्थत्वमात्रमर्थइतिप्रतीतिनिरासार्थमाह ॥ तद्वाचकमिति ॥ ननुपूर्वगायत्रसाम्नोअप्रकृतत्वात्कथमेतदितिपरामर्शइत्यत
आह ॥ प्राणस्थेति ॥ प्राणस्थविष्णोःसामीप्यान्मनोहिंकारइत्यादिनासमीपेप्रकृतत्वात्तत्स्थंगायत्रंसामापिप्रकृतं । अतःतत्स्थं
गायत्रंसामैतदित्यनेनपरामृश्यतइत्यर्थः । अतएवैतच्छब्देनप्राणस्थविष्णुसंस्थत्वस्यलाभात्प्रोतमित्यस्यार्थोतरमुक्तं । एतद्रथंत
रमग्नौप्रोतमित्यादिकमप्येवमेवव्याख्येयं । नन्वेवंतर्हियएतदेवंविद्वानात्मसंमितमित्यादावप्येतच्छब्देनपूर्वप्रकृतविष्णुस्थमेव
किंचित्परामृश्यते नविष्णुरित्यतआह ॥ कचिदिति ॥ कचिद्विष्णोर्निर्देशसामीप्यात्समीपएवनिर्दिष्टत्वात् सएवैतदित्यादा
वप्येतच्छब्देनपूर्वप्रकृतविष्णुस्थेतिपरामृश्यतइत्यर्थः । प्राणीभवतीत्यादेरविकलकरणो भवति । शतवर्षाणिजीवतिउज्ज्वलन्जी
वतीत्यर्थप्रतीतिनिरासायप्रमाणेनार्थमाह ॥ प्राणस्थेति ॥ खं० ११ ॥ अभिमंथतिसहिंकारइतिखंडस्यभगवत्परत्वज्ञापनायसय
एवमेतद्रथंतरमग्नौप्रोतंवेदब्रह्मवर्चस्व्यन्नादोभवतीत्यादिफलवाक्यंप्रमाणेनव्याचष्टे ॥ मंथनादीति ॥ तत्तत्क्रियैकहेतुत्वात्

भा० । प्राणसंस्थेहरौप्रोतंगायत्रंसामसर्वदा । तद्वाचकंनियम्यंचेत्यतःप्रोतमितीर्यते । प्राणस्थविष्णोःसामीप्यात्तत्स्थमेतदितिर्यते । कचिन्निर्देशसामीप्याद्विष्णोरेतदितिर्यतइ
तिच । प्राणस्थविष्णुलाल्यत्वात्प्राणीत्येवाभिधीयते । मोक्षस्तुसर्वमायुःस्यान्नित्यत्वाज्ज्योक्समस्तविदितिच खं० ॥ ११ ॥ मंथनादिस्थितंयस्तु(यस्तु)तन्नामानंहर्षिपरं । तत्तत्क्रि
यैकहेतुत्वाद्योगौध्यायेज्जनार्दनं । रथंतराश्रयंपंचरूपंसचविमुच्यतइतिच ॥ खं० १२ ॥

वेदेशी०

भाष्यार्थः

२ । ११

॥ ५८ ॥

मथनधूत्कारादिक्रियामुख्यहेतुत्वादित्यर्थः ॥ खं० ॥ १२ ॥ ६ ॥ उपमंत्रयतइतिखण्डोपिभगवत्परइतिज्ञापनाय सयएवमेतद्वा
मदेव्यमिथुनेप्रोतंवेदमिथुनीभवतीत्यादिफलवाक्यंप्रमाणेनव्याचष्टे ॥ मिथुनस्थमिति ॥ मिथुनीभवतीत्यस्यास्थोऽत्यागीच
स्वभार्याणामिति । अनेननकांचनपरिहरेदित्यस्यस्वभार्याणामध्ये नकांचनपरित्यजेदित्यर्थःसूचितः । तेनकांचनकांचिदपिस्त्रि
यंस्वतल्पप्राप्तांसमागमार्थिनींनपरिहरेदितिव्याख्यानं परस्त्रीरागपारवश्येनकृतमित्युपेक्ष्यमितिसूचितं । प्रतिषेधशास्त्रविरोधात् ।
नचवामदेव्योपासनांगत्वेनविधानादेतस्मादन्यत्रप्रतिषेधस्मृतयः । वचनप्रामाण्यादस्यचधर्मत्वावगतेरितिवाच्यं । एतद्वचन
स्यैवबहुस्मृतिविरोधेनोक्तरीत्यान्यार्थत्वात् । मिथुनेप्रोतमित्युक्तोमिथुनशब्दोमिथुनस्थभगवत्परइत्युक्तं । तत्रतंशब्दंनिर्वक्ति ॥
मिथइति ॥ ओकारस्योकारोनिर्वचनत्वात् ॥ खं० ॥ १३ ॥ उद्यन्हिंकारइत्यादिखंडाष्टकस्यभगवत्परत्वज्ञापनाय सयएव
मेतद्बृहदादित्येप्रोतंवेद सयएवमेतद्वैरूपंपर्जन्येप्रोतंवेद सयएवमेतद्वैराजमृतुषुप्रोतंवेद सयएवमेताःशक्रयोर्लोकेषुप्रोतावेद सय
एवमेतारेवत्यःपशुषुप्रोतावेद सयएवमेतद्यज्ञायज्ञीयमंगेषुप्रोतंवेद सयएवमेतद्राजनंदेवतासुप्रोतंवेद सयएवमेतत्सामसर्वस्मिन्प्रो
तंवेदेत्यष्टौफलवाक्यानिप्रमाणेनव्याचष्टे ॥ आदित्येति ॥ पंचात्मन्यभिध्यातइत्यनेनोद्यन्हिंकारइत्यादिकमुपासनार्थमेवोक्त
मित्युक्तंभवति । बृहदाद्यमित्यादिपदेनवैरूपादिग्रहणं । अत्रप्रकरणाष्टकेप्रायःसर्वेषांशब्दानांभगवत्परतयाव्याख्यातत्वादव्या

भा० । मिथुनस्थंपंचरूपंध्यात्वैवपुरुषोत्तमं । अत्यागीचस्वभार्याणामुच्यतेनात्रसंशयइतिच । मिथोनयतीतिमिथुनंभगवान् ॥ १३ ॥ आदित्यनान्निपंचात्मन्यभिध्याते
जनार्दने । पर्जन्यनान्निचत्वाख्येलोकाख्येपशुसंज्ञके । अंगाख्येदेवताख्येचसर्वाख्येचप्रतिष्ठितं । बृहदाद्यंच्योवेदमुच्यतेनात्रसंशयः ।

ख्यातान्कांश्चिच्छब्दान्व्याचक्षणस्तावत्समुद्रोनिधनमित्युक्तं समुद्रशब्दं भवति निर्वक्ति ॥ समुद्रेकादिति ॥ सम्यगुद्रेकादित्यर्थः । दिशःप्रतिहारइत्युक्तदिकशब्दं निर्वक्ति ॥ देशनादिति ॥ लोमहिंकारइत्युक्तलोमशब्दं निर्वक्ति ॥ लोपकत्वादिति ॥ त्वकूप्रस्तारइत्युक्तं त्वकूशब्दं निर्वक्ति ॥ तवोरूपइति ॥ प्रकाशरूपइत्यर्थः । मांसमुद्गीथइत्युक्तमांसशब्दं निर्वक्ति ॥ मादनादिति ॥ आह्लादनादित्यर्थः । अनुस्वारश्चाधिक्यार्थकइति ज्ञेयं । अस्थिप्रतिहारइत्युक्तास्थिशब्दं निर्वक्ति ॥ अस्थित्विति ॥ स्थिरमासनादस्थीत्युच्यतइत्यर्थः । तुशब्दोवधारणार्थः । मज्जानिधनमित्युक्तमज्जाशब्दार्थमाह ॥ मदस्येति ॥ एतद्यज्ञायज्ञीयमंगेषु प्रोतमित्युक्तांगशब्दं निर्वक्ति ॥ सौंगमिति ॥ अंतिकगतत्वतइत्यर्थः । वायुःप्रस्तावइत्युक्तवायुशब्दार्थमाह ॥ वायुरिति ॥ ज्ञानादिति वशब्दार्थः । आयुष्ठादित्यायुःशब्दार्थः । आयुःप्रदत्वादित्यर्थः । नक्षत्राणिप्रतिहारइत्युक्तनक्षत्रशब्दार्थमाह ॥ नक्षत्रंचेति ॥ नविद्यतेक्षत्रंक्षत्रजात्यवच्छिन्नंनियामकंस्यतन्नक्षत्रमिति शब्दार्थमभिप्रेत्यस्वतंत्रतइत्युक्तं । चंद्रमानिधनमित्युक्तचंद्रमशब्दार्थमाह ॥ चंद्रमाइति ॥ चदिआह्लादनइतिधातोः । त्रयीविद्याहिंकारइत्युक्तत्रयीविद्याशब्दार्थमाह ॥ त्रैविद्यइति ॥ ज्ञानरूपतोज्ञानविषयत्वतइत्यर्थः । तेनत्रय्यावेद्यतइतित्रैविद्येत्यर्थइत्युक्तं भवति । नक्षत्राणिवयांसिमरीचयःप्रतिहारइत्यनेननक्षत्रशब्दस्यव्याख्यातत्वाद्द्वयांसिमरीचयइत्येतद्व्याचष्टे ॥ वयांसीति ॥ वयांसिचेतिचशब्दान्वयः । एवशब्देनप्र

भा० । समुद्रेकात्समुद्रस्तुदेशनादिश उच्यते । लोपकत्वाद्धोमचस्यात्तवोरूपस्त्वगुच्यते । मादनात्साररूपत्वान्मांसोस्थित्वासनात्स्थिरं । मदस्यजननान्मज्जासौंगमंतिगतत्वतः । वायुर्ज्ञानात्तथायुष्ठात्क्षत्रंचस्वतंत्रतः । चंद्रमाः परमानंदात्रैविद्योज्ञानरूपतः । वयांसिव्ययनाच्चैव

सिद्धार्थं परोक्तमपाकरोति । अप्रतीतेर्व्ययनादित्युक्तं विवृणोति ॥ वीत्याकाशइति ॥ तथाशब्दश्चशब्दार्थः । वीतिचाकाश उच्यते । तत्राकाशेऽयनाद्गमनादित्यर्थः । मितरुक्त्वतः प्रमितप्रकाशत्वतइत्यर्थः । सर्पागंधर्वाःपितरस्तन्निधनमित्युक्तसर्पादिशब्दान्व्याचष्टे ॥ सर्पइति ॥ सर्पणेहेतुत्वाद्गमनहेतुत्वात्सृष्टृगतौ । गौर्भूविद्यावा । एतत्सामसर्वस्मिन्प्रोतमित्युक्तसर्वशब्दंव्याचष्टे ॥ सर्वमिति ॥ उक्तनिमित्तेनसमुद्रादिशब्दाभिधेयःकइत्यतआह ॥ एतैरिति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ १३-२१ ॥ सर्वहभवतीत्यस्योपासकःसर्वस्वरूपोभवतीत्यर्थइतिव्याख्याननिरासायप्रमाणेनैवतद्व्याचष्टे ॥ यादृशीति ॥ आयतिःप्राप्तिः । एतेन सर्वभवतीत्यस्यसर्वेश्वरोभवति । निरूपचरितसर्वोत्तमत्वेहिदिग्भ्योबलिप्राप्त्युपपत्तिरितिव्याख्यानंचापास्तं । उपासकेनिरूपचरितसर्वेश्वरत्वस्यबाधितत्वात् । ननुसर्वभावःसर्वस्वरूपत्वमेवकिन्नस्यादितिचेत् । न । प्रमाणेनैवान्यथाव्याख्यातत्वात् । किंचसर्वभावोऽहुपासनाफलत्वेनोच्यते । नचसर्वस्वरूपत्वंपुरुषार्थः । येनात्रसर्वभावशब्दार्थःस्यादित्याह ॥ नचेति ॥ कुतोनेत्यतआह ॥ नारकित्वादेरिति ॥ ननुसर्वभवतीत्यस्याविद्याकृतासर्वत्वव्यावृत्तिरर्थो नप्रतीतएव । एवंचनारकित्वादेराविद्यकत्वान्नोक्तदोषइत्यतआह ॥ नचेति ॥ कुतोनेतिचेत् । असर्वत्वस्याविद्याकृतत्वेतद्व्यावृत्तेश्च सर्वभावशब्दार्थत्वेचप्रमाणाभावादित्यतआह ॥ प्रमाणाभावादिति ॥ ननुसर्वमस्मीत्युपासीतेत्युत्तरवाक्येसर्वात्मकत्वेनोपासनाविधीयते । अतःसर्वहभवतीतिफलवाक्यमपितथै

भा० । वीत्याकाशस्तथोच्यते । तत्रायनाद्वयःप्रोक्तोमरीचिमितरुक्त्वतः । सर्पाःसर्पणेहेतुत्वाद्गंधर्वोऽगंधरत्वतः । पितासृष्टिहेतुत्वात्सर्वपूर्णगुणत्वतः । एतैर्नामभिरुद्दिष्टो भगवान्पुरुषोत्तमइतिच । यादृश्येवोन्नतियोग्यातस्याःसर्वात्मनाऽऽयतिः । सर्वभावस्तुविज्ञेयो ननुसर्वस्वरूपतेतिच । नचसर्वस्वरूपतापुरुषार्थः । नारकित्वादेरपिप्राप्तेः । नचार्थोत्तरकल्पनायुक्ता । प्रमाणाभावात् ।

छांदोग्य

॥ ६० ॥

वव्याख्येयं । उपासनानुसारित्वात्फलस्येत्यतस्तदपिवाक्यं प्रमाणेनैवयथावद्व्याचष्टे ॥ असनादिति ॥ निरसनात् । मितिरूपत्वा
ज्ज्ञानरूपत्वादित्यर्थः । तस्यसर्वरूपत्वंबाधितमित्यतउक्तं ॥ पूर्णतेति ॥ अनेनास्मि अस्मिनामकंब्रह्मसर्वपूर्णमित्युपासीतेतिवाक्यं
योजितंभवति । नन्वस्मीत्यस्यकिंयोगवृत्त्याभगवत्परत्वांगीकारेणोत्तमपुरुषत्वमेवकिंनस्यात् । नचसर्वभावउपासकस्यबाधितइ
तिवाच्यं । यतोत्रनस्वस्यनात्मप्रपंचात्मकत्वेनोपासनमुच्यते । येनश्रुत्यर्थोबाधितःस्यात् । किंत्वनात्मप्रपंचस्यमिथ्यात्वात् ।
यत्सर्वसर्वत्रानुगतमारोपाधिष्ठानचैतन्यंतदस्मीत्युपासीतेतिसर्वचेतनात्मकत्वेनेत्यतस्तावत्सर्वस्यमिथ्यात्वांगीकारेबाधकमाह ॥ स
र्वमिति ॥ उत्तमपुरुषत्वे सर्वस्यमिथ्यात्वेचांगीकृतइतिशेषः । कुतोव्यर्थावित्यतआह ॥ अन्यस्यैवेति ॥ यदिसर्वमस्मीत्यस्यो
त्तमपुरुषत्वेनसर्वस्यमिथ्यात्वमभिप्रेतंस्यात्तदान्यस्यैवाभावेनपूर्वमुदाहृतश्लोकेतेभ्योन्यन्नास्तीत्येववक्तव्यतयोत्तमत्वार्थकज्यायः
परशब्दौव्यर्थौस्यातामित्यर्थः । तेभ्यइत्यस्यचभगवत्परत्वमाचार्यएवोत्तरत्रवक्ष्यति । यतएवंसर्वस्यमिथ्यात्वांगीकारेज्यायःपरश
ब्दौव्यर्थावतस्तेभ्योन्यदंगीकृत्यज्यायःपरनिषेधएवांगीकर्तव्यः । एवंचनसर्वस्यमिथ्यात्वंवक्तुंयुक्तमित्याह ॥ अतइति ॥ तेभ्य
इत्यस्यततइत्यनुवादः । ननुभवत्पक्षेपिज्यायःपरशब्दयोरन्यतरस्यवैयर्थ्यं । तेभ्योन्यत्परंज्यायोवानेत्येतावतापूर्तेः । उभयोपादानं
त्वयुक्तं । तेभ्योन्यत्परंज्यायोनास्तीत्युक्तेभगवत्परसद्भावप्राप्त्यानतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यतइतिश्रुतिविरोधादितिचेन्न । यतोत्रते

भा० । असनान्मितिरूपत्वादस्मीत्युक्तपरोहरिः । तंसर्वइत्युपासीतपूर्णतासर्वतास्मृतेतिच ॥ सर्वमस्मीत्युत्तमपुरुषत्वेतेभ्योन्यज्यायःपरमन्यदस्तीतिज्यायःपरशब्दौव्यर्थौ ।
अन्यस्यैवाभावात् । अतस्ततो न्यदस्तीतिसिद्धं ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

२। २१

॥ ६० ॥

भ्यइतिपंचम्यंतमन्यदित्यस्यप्रतियोगिमात्रबोधकंनतुपरंज्यायइत्यत्रावधिबोधकं । येनोक्तदोषप्रसंगइतिभावेनतद्वाक्यंव्याचष्टे ॥
 अतइति॥परपक्षेज्यायःपरशब्दयोर्वैयर्थ्यप्रसंगादित्यर्थः।ब्रह्माद्यपेक्षयेतिशेषः।ज्यायोमात्रनिषेधनिरासायसर्ववाक्यंसावधारणमि
 तिन्यायेनैवेत्युक्तं । ननुयदिततोन्यज्यायोविद्येत तदापरमज्यायएवनास्तीतिनिषेधोयुक्तःस्यात्।नचतदस्तीत्यतआह॥ज्यायइ
 ति ॥ ननुयथाज्यायोलक्ष्मीरस्ति तथापरमज्यायोपियदिकश्चिद्भगवदन्यःस्यात्तदातन्निषेधोनुपपन्नएवेत्यतआह ॥ परमेति ॥
 नतुततोन्यः । एवंचभगवत्सदृशनिषेधोर्थोऽस्यवाक्यस्येतिभावः । एवमनात्मप्रपंचस्यमिथ्यात्वंदूषयित्वेदानींयदुक्तंसर्वसर्वत्रानु
 गतंयच्चैतन्यंतदस्मीत्युपासीतेति । तदूषयति ॥ जीवेति ॥ सर्वमस्मीत्यस्यार्थत्वेनेतिशेषः । जीवस्योपासकस्यसर्वचैतन्यैक्यां
 गीकारइत्यर्थः । अपिशब्देनतेभ्योनज्यायःपरमन्यदस्तीत्यस्यसमुच्चयः । उक्तरीत्यातद्वाक्येनभगवदतिरिक्तचेतनसद्भावप्रती
 तेः तच्छब्दोप्ययुक्तःस्यात् । तेनहियच्छब्दनिर्दिष्टादुपासकाद्भिन्नमेवकिंचिदुपास्यंप्रतीयतइत्यर्थः । ऐक्यपक्षेप्रयोगप्रकारप्रद
 र्शनेनतदेवोपपादयति ॥ तदेति ॥ यदुक्तंसर्वमस्मीत्यस्यजीवैक्यार्थमइत्यंगीकारेयस्तद्वेदेत्यादिविरोधःस्यादिति तन्न । जीवेश्वर
 भेदस्यप्रत्यक्षानुमानसिद्धत्वेनयस्तद्वेदेत्यादेःप्रसिद्धभेदानुवादितयादुर्बलत्वात् । अभेदस्यप्रमाणांतरासिद्धत्वेनसर्वमस्मीत्यादे
 रनुवादकतयाप्रबलत्वात् । नचप्रबलंदुर्बलेनबाध्यतइत्यतआह ॥ नचेति ॥ कुतोनेत्यतआह ॥ श्रुतिमिति ॥ तत्स्वरूपस्ये

भा० । अतस्ततोन्यत्परमज्यायएवनास्ति । ज्यायोलक्ष्मीर्विद्यते । परमज्यायस्तुभगवानेव । जीवैक्यांगीकारेयस्तद्वेदेतितच्छब्दोप्ययुक्तः । तदास्वात्मानंवेदेत्ये
 वस्यात् । नचप्रसिद्धभेदानुवादः । श्रुतिविनातत्स्वरूपस्यैवासिद्धेस्तद्वेदस्यातिशयेनासिद्धिः ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

श्वरस्वरूपस्य । इदमुक्तंभवति । भेदस्तावद्धर्मिप्रतियोगिप्रतीतिसापेक्षप्रतीतिकः । तत्रेश्वरधर्मिकोजीवप्रतियोगिकोवा जीवधर्मिकईश्वरप्रतियोगिकोवाभेदःप्रमाणांतरसिद्धइतिवक्तव्यं । तत्रयद्यपिजीवःसाक्षिवेद्यः । तथापीश्वरसिद्धिर्नतावच्छ्रुतिव्यतिरिक्तप्रमाणेन । स्वभावविप्रकृष्टतयाप्रत्यक्षतोसिद्धत्वात् । विपर्ययेणाप्यनुमातुंशक्यत्वेनकेवलानुमानासिद्धत्वाच्च । ततश्चश्रुतिविनेश्वरस्वरूपस्यैवासिद्धेर्धर्मिप्रतियोगिप्रतीत्यभावतद्भेदस्यसुतरामसिद्धिरितिकथंतद्वाक्यानामनुवादकत्वंदौर्बल्यंवाभवेदिति श्रुत्यैवेश्वरस्तद्भेदोवासिद्धइतियस्तद्भेदेत्यादिस्तदनुवादइत्यंगीकारेतेनैववाक्येनाभेदवाक्यस्यबाधःस्यादितिहृदयं । जीवब्रह्मैक्यांगीकारेबाधकांतरमाह ॥ ऐक्यइति ॥ अत्रेश्वरशब्देनब्रह्मोच्यते । तस्यैवस्वाधीनमायाबलस्येश्वरत्वेनपरैरंगीकारात् । ऐश्वर्यादिविशिष्टेनजीवस्याभेदानुपपत्तेः । इदमुक्तंभवति । जीवब्रह्मणोरभेदपक्षेयच्छुद्धं ब्रह्मचैतन्यंतत्स्वस्वरूपंवेत्ति नवा । द्वितीयेऽधिष्ठानज्ञानाभावेनशुद्धस्यापिसंसारोपलंभप्रसंगः । तदात्मानमेवावेदित्यादिश्रुतिविरोधश्च । आद्येतत्स्वरूपस्यजीवस्यापिश्रवणाद्यभावेपिब्रह्मज्ञानमस्तीतितस्यब्रह्माज्ञानंनस्यात् । ज्ञानाज्ञानयोर्विरोधात् । तथाचाज्ञानकृतसंसारोपलंभोपिनस्यादिति । आदिपदेनसंसारग्रहणं । ननुब्रह्मणःस्वज्ञानसद्भावेपितद्रूपस्यजीवस्याज्ञानादिकंयुज्यतएव । स्वभावतस्तद्रूपत्वेप्यौपाधिकभेदस्यसत्त्वेनोपाधिनाजीवस्याज्ञत्वाद्युपपत्तेरित्यतआह ॥ औपाधिकेति ॥ यद्यौपाधिकभेदसत्त्वेनोपाधिर्जीवस्याज्ञत्वंकुर्यात्तर्हिब्रह्मणो

भा० । ऐक्यईश्वरस्यस्वज्ञानमस्तीतिनतद्रूपस्यजीवस्याज्ञानादिकंयुज्यते । औपाधिकभेदांगीकारेप्युपाधिरुभयोरैक्यादुभयोरप्यज्ञत्वंकुर्यात् । उपाधिनिमित्तदोषाश्चोभयोरपिस्युः ॥

प्यज्ञत्वंकुर्यात् । जीवब्रह्मणोरैक्यादित्यर्थः । नकेवलमेतावत् किंतर्हीत्यतआह ॥ उपाधीति ॥ दोषादुःखादयः । एतेनब्रह्मणोज्ञत्वंमयांगीक्रियतएव । अज्ञानस्यशुद्धब्रह्माश्रयत्वांगीकारादित्येतदपिपरास्तं । ननुजीवब्रह्मणोरैक्येप्युपाधिर्जीवस्यैवाज्ञत्वंकुर्यात् । उपाधिनिमित्तदुःखादिदोषाश्चतस्यैवस्युः । उपाधेर्जीवएवसंबद्धत्वात् । तस्यचस्वसंबद्धएवकार्यकारित्वादित्यतआह ॥ उपाधीति ॥ उभयोरपीत्यनुवर्तते । नहिदर्पणंमुखसंबंधीतिशक्यतेवक्तुमितिभावः । ननूपाधिसंबंधस्योभयत्रसमत्वेप्युपाधिर्जीवभागएवस्वकार्यं करोति । नब्रह्मभागइतिविशेषोयुज्यते । उपाधेःप्रतिबिंबपक्षपातित्वनियमात् । यथाखलुदर्पणादिकंमुखसंबंध्यपिप्रतिमुखएवमालिन्यादिकं करोति । नमुखइतिविशेषइत्यतआह ॥ उपाधिसंबंधस्येति ॥ अस्मिन्जीवभागे अन्यथा ब्रह्मभागापेक्षयास्वकार्यकारित्वमितियावत् । तस्मिन् ब्रह्मभागे अन्यथा जीवभागापेक्षयास्वकार्यकारित्वमितियावत् । उपाधिसंबंधस्योभयत्रसमत्वेप्युपाधिर्जीवभागएवस्वकार्यं करोतिनब्रह्मभागइतिवदन्प्रष्टव्यः । जीवब्रह्मणोरैक्यमुतभेदइति । नाद्यः । उक्तविशेषार्थमयमसावितिनिर्देशविषयत्वेनभेदस्यैवापेक्षितत्वात् । द्वितीयेसकिमौपाधिकःस्वाभाविकोवा । नाद्यः । आत्माश्रयाद्यापातेनभेदस्योपाधिंविनास्वतएवापेक्षितत्वात् । नद्वितीयः । विवादपर्यवसानापत्तेः । उपाधिसंकीर्तनवैफल्यश्चेतिभावः । मुखप्रतिमुखयोरपिस्वाभाविकभेदस्यसत्त्वाद्दृष्टांतःसंप्रतिपन्नइतिहृदयं । ननुयदिजीवब्रह्मणोर्मुखप्रतिमुखयोर्वास्वाभाविकभेदः स्यात्तर्ह्युपाधिर्व्यर्थःस्यात् । तस्याविद्यमानभेदकरणव्यतिरेकेणकार्यांतराभावात् । दृष्टं चोपाधेरविद्यमानभेदकारकत्वं । घटम

भा० । उपाधिसंबंधस्यसमत्वात् । उपाधिसंबंधस्यास्मिन्नन्यथातस्मिन्नन्यथेतिविशेषार्थमयमसावितिभेदस्योपाधिंविनास्वतएवापेक्षितत्वात् ।

छांदोग्य

॥ ६२ ॥

ठाद्युपाधेः स्वतोऽभिन्नाकाशभेदकत्वदर्शनादित्यत आह ॥ अत इति ॥ यत एवमुपाधिं विना स्वत एव भेदस्यापेक्षितत्वमत इत्यर्थः । विशेषो विद्यमानभेदज्ञापनरूपः । अयमाशयः । नाकाशादावपि घटादेरविद्यमानभेदकारकत्वं वक्तुं युक्तं । असंबद्धस्योपाधेर्भेदकत्वेऽतिप्रसंगात् । उपाधिसंबंधस्य सर्वदेशवृत्तित्वे त्वेव भेदकत्वप्रसंगात् । प्रदेशवृत्तित्वेऽपि तस्य प्रदेशस्योपाधिकृतत्वेऽनवस्थादिप्रसंगात् स्वाभाविकमेवेष्टव्यं । तथाच प्राक्सिद्धस्याकाशभेदस्योपाधिना कर्तुमशक्यत्वात् स्वतोभिन्नस्यैवाकाशादेरुपाधिनाविशेषो विद्यमानभेदज्ञापनरूपो भवतीत्यंगीकर्तव्यमिति । आकाशादौ घटमठाद्युपाधिना प्राग्विद्यमानो भेदो ज्ञाप्यत एव । न त्वविद्यमानो भेदः क्रियत इत्यत्र तर्कशास्त्रवाक्यं प्रमाणयति ॥ यस्त्विति ॥ अभिन्नाव्याकृताकाशापेक्षया विशेषद्योतनाय तु शब्दः । अत्र खशब्देन भूताकाशं विवक्षितं । तस्य घटाद्यवच्छिन्नस्य बहिष्ठभूताकाशापेक्षया स्वत एव भिन्नत्वात् । उक्तं च प्रथमतात्पर्ये स्वरूपं जायमानं च आकाशं तु घटे द्विधा । स्वरूपं जायमाने तु घटे निर्भेदमेव तु । भिन्नवद्भवहारस्य समर्थतल्लयेन त्विति । यस्त्वभिन्नः स्वतः खादिस्तस्य भेदः प्रदेशविशेषोपाधिभिर्ज्ञाप्य इत्यपि योज्यं । एतदभिप्रायेणैवोपाधिखंडनटीकायां खेपिदेशांतरस्य सः । विद्यमानस्य भेदस्य ज्ञापक इत्येतद्वाक्यं यदाकाशभेदो नास्तीति सिद्धांतस्तदांतरशब्दो विशेषवचनः । यदा घटमठाद्याकाशभेदाभ्युपगम इत्यादिना पक्षद्वयेऽपि योजितं । ननु भेदो वस्तुस्वरूपमेव सतद्दर्शने नैव दृश्यः । न चोपाधेः स्वरूपदर्शने उपयोगोऽस्ति । तत्कथमुच्यते । उपाधिभिर्भेदो ज्ञाप्यत इतीत्यत उक्तमबुद्धिनामिति । भेदस्य वस्तुस्वरूपत्वे सति विशेषत्वं प्रतिपादितमन्यत्र । ततो वस्तुप्रतीता

भा० । अतः स्वतोभिन्नस्यैवोपाधिनाविशेषो भवति । यस्तु भिन्नः स्वतः खादिस्तस्य भेदो ह्यबुद्धिना । उपाधिभिर्ज्ञाप्य एव ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

२।२१

॥ ६२ ॥

वपिभेदाप्रतीतिरभेदप्रतीतिश्चयुज्यते । तदाभेदज्ञापनेस्त्येवोपाधेरुपयोगइतिभावः । एवकारव्यावर्त्यमाह ॥ नत्विति ॥ उपा-
 धिःकुतोभेदंनसृजेदितिचेत् । किमुपाधिरपिभिन्नेभेदंकुर्यादुताभिन्ने । नाद्यः । प्राग्विद्यमानस्यभेदस्योपाधिजन्यत्वायोगात् । न
 हिप्राक्विद्यमानोघटोदंडादिनाजायते । द्वितीयंनिराह ॥ उपाधिरपीति ॥ जनकत्वेनोच्यमानापीत्यपिशब्दार्थः । साधयितुमु-
 त्पादयितुंनक्षमः विरोधात् । उपाधिसंबंधार्थमेवस्वाभाविकभेदस्यापेक्षितत्वाच्चेतिभावः । निगमयति ॥ सिद्धेति ॥ विद्यमान
 भेदस्येत्यर्थः । तस्मादित्यादौयोज्यं । उपाधिरितिवर्तते । ननुयदिभूताकाशेऽव्यावृताकाशेवास्वतोविद्यमानएवभेदः ।
 प्रदेशोवोपाधिभिर्ज्ञाप्यस्तर्हिउपाधीनामनंतत्वात्तज्ज्ञाप्यास्तेष्वनंताःस्युरित्यतइष्टापत्तिमुत्तरमाह ॥ आकाशाअपीति ॥
 भूताकाशपक्षे यथाश्रुतं । अव्याकृताकाशपक्षेत्वाकाशा आकाशप्रदेशाइत्यर्थः । जीवैक्यांगीकारइत्यादिनोक्तमुपसं-
 रति ॥ अतइति ॥ सर्वमस्मीत्यादेरर्थइतिशेषः । किंचयदिसर्वमस्मीत्यादौजीवेशयोरभेदोविवक्षितःस्यात्तदोपासीतेत्यनेनैववि-
 रोधःस्यात् । उपास्योपासकभावस्यभेदंविनाऽयोगादितिभावेनप्रमाणमाह ॥ नत्विति ॥ देवःईश्वरःदेवदेवंईश्वरंसमर्चयेत् ।
 उपासीत । कुतइत्यतआह ॥ सामानेति ॥ समत्वज्ञानइत्यर्थः । पूज्यउपास्यः । पूजकउपासकः । ऐक्यज्ञानेसुतरामुपास्यो-
 पासकभावानुपपत्तिरितिभावः । प्रमाणविरोधाच्चनजीवेशाभेदपरत्वंसर्वमस्मीत्यस्येतिभावेनतयोर्भेदप्रमाणान्याह ॥ अनन्ये

भा० । नतुभेदंस्वयंसृजेत् । उपाधिरप्यभिन्नस्यभेदंसाधयितुंक्वचित् । नक्षमःसिद्धभेदस्यज्ञापकःस्यादबुद्धिनां । आकाशाअप्यतस्त्वेतेह्यनंताअप्यकणादिवदितिब्रह्मतर्के । अतो-
 नजीवेशाभेदः । नतुदेवःस्वयंभूत्वादेवदेवंसमर्चयेत् । समानव्यवहारेहिनपूज्यःपूजकोभवेदितिपरमसंहितायां । अनन्यप्रोक्तेगतिरत्रनास्त्यणीयान्द्यतवर्क्यमणुप्रमाणात् ।

SGDF

Sri Gargeshu Digital Foundation

ति ॥ पूर्वमाश्रयोस्यवक्तेत्युक्तं । अद्वैतवादीभविष्यत्यस्यवक्तेत्यपेक्षायामुच्यतेअनन्येति ॥ अन्योभगवानन्योहमित्यजानन्
सएवाहमितिजानंश्चानन्यः तेनप्रोक्तेऽत्रब्रह्मणि । गतिर्ज्ञानंस्मर्यज्ञानंनजायते कुतः । तस्यमिथ्याज्ञानित्वादितिभावेनजीवेशयो
र्भेदकमाह ॥ अणुप्रमाणादपिजीवादणीयान्हीति ॥ यद्वाव्याख्यात्रभावेनागमेनतज्ज्ञानासंभवेपिप्रत्यक्षेणस्यादित्यतउक्तम
णीयानिति । अनुमानेनापिनतन्निश्चयइत्याह ॥ अतर्क्यमिति ॥ अतर्क्यत्वविवरणपरंनैषातर्केणमतिरापनीयेतिमध्यमवाक्य
मत्रनोदाहृतं । प्रयोजनाभावात् । तर्हिभगवज्ज्ञानोपायाभावेनमोक्षाभावइत्यतआह ॥ प्रोक्तेति ॥ अन्येनैव जीवेश्वरभेदज्ञा
निनैव प्रोक्तावेदप्रवचनोत्पादिता मतिःसुज्ञानायसाक्षात्कारायभवति । प्रेष्ठेतिनचिकेतसंप्रतियमस्यसंबुद्धिः । यथाचेदमभेदेपि
नसावकाशंतथोक्तमन्यत्र । तद्ब्रह्म विदिताद्यक्तादन्यदेव । अविदितादव्यक्ताच्चान्यदेवेतिसंबंधः । नकैवलमेतावत् । किंतुवि
दितादविदिताच्चाधि अधिकमित्यर्थः । अव्ययानामनेकार्थत्वादन्यत्रेत्यस्यान्यदित्यर्थः । धर्मात्पुण्यात्मनोजीवादन्यत् । अधर्मा
दधर्मात्मनोजीवादन्यत् । नकैवलंचेतनादेवकिंतुकृताकृतादचेतनादप्यन्यत् । नकैवलंवर्तमानादेव । किंतुभूताद्भव्याच्चान्यत्
तद्ब्रह्मयद्यथापश्यसितत्तथावदेतियमंप्रतिनचिकेतसःप्रार्थनं । नित्योनित्यानामितिसपष्टार्थः । ननूदाहृतंश्रुत्यादिकंव्यावहारिकभे
दपरंकिंनस्यादित्यतोमोक्षेपिभेदंश्रुत्यादिभिःसमर्थयते ॥ यथेति ॥ एवंमुनेर्विजानतआत्माभवतिगोतमेतिवाक्यशेषः । विजान

भा० । प्रोक्तान्येनैवेसुज्ञानायप्रष्ट । अन्यदेवतद्विदितादथोअविदितादधि । अन्यत्रधर्मादन्यत्राधर्मादन्यत्रास्मात्कृताकृतात् । अन्यत्रभूताच्चभव्याच्चयत्तत्पश्यसितद्वद । नित्योनि
त्यानचितनश्चेतनमेकोबहूनांयोविदधातिकामान् । यथोदकंशुद्धेशुद्धमासिक्ततादृगेवभवति । इदंज्ञानमुपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताः । सोश्रुतेसर्वान्कामान्सहब्रह्मणाविपश्चिता ॥

तांमुनीनामात्मास्वामीचतुर्मुखोपि मुक्तःसन्तादृगेवभवति । नतुसएवकिंस्वन्यइत्यर्थः । साधर्म्यभेदव्याप्तं । ब्रह्मणासहेतिभेदो
क्तिः । साहित्यस्यभेदसापेक्षत्वात् । ऐश्वर्यमर्यादोक्त्याच नमुक्ताब्रह्माभिन्नाइत्याह ॥ आधिपत्यमिति ॥ परमसाम्यमुपैतीत्यु
क्तसाम्यवचनव्याख्यानमेतत् । आधिपत्यं जगद्वापारं । विषयेण लक्ष्म्यादिविषयनिमित्तकेनभोगेन । ऋतइत्यत्रापिसंबध्यते ।
अपरिच्छिन्नानंदादीन् । समाःदुःखराहित्येन । यद्वाआधिपत्यंचर्तेआनंदादीश्वर्तेविषयेणविषयनिमित्तकभोगेनसमाइतियोज्यं ।
ननुयदुक्तमनात्मप्रपंचस्यमिथ्यात्वांगीकारेतेभ्योनज्यायःपरमन्यदस्तीतिवाक्यविरोधःस्यादिति । तन्न । तेभ्यइत्यस्यभगवत्पर
त्वेहिततोन्वयप्रपंचसिद्ध्यास्माकंतद्विरोधःस्यात् । नचैवंकिंनामयानिपंचधार्हिकारादिविभागैःप्रोक्तानित्रीणित्रीणिविद्यादीनितेभ्यः
पंचत्रिकेभ्योज्यायोमहत्तरं परंव्यतिरिक्तमन्यद्वस्त्वंतरंनास्ति । तत्रैवहिसर्वस्यांतर्भावइत्यर्थांगीकारादितिचेन्न । एवमपिज्यायःशब्द
वैयर्थ्यानिस्तारात् । परान्यशब्दयोःपौनरुक्त्यापाताच्चेतिभावेनतद्वाक्यस्यभगवत्परत्वंप्रमाणेनाह ॥ प्रद्युम्नादीनीति॥प्रद्युम्नादी
निपंचापिरूपाणिऋगादिस्थानभेदेनत्रीणित्रीणिजातानि । नचस्थानभेदेनभेदःशंकनीयः । नित्याभिन्नान्येवविरुद्धमपीदमैश्वर्या
द्युज्यतइत्युक्तमीशनादिति । ननुयदुक्तमनन्यप्रोक्तइत्यादिनाजीवेशयोर्भेदसिद्धिरिति । तदयुक्तं । उदाहृतवचनानांमिथ्याभेदविष
यत्वात् । मुक्तौभेदवचनान्यपिगौणमुक्तिपराणि । स्पष्टंजीवेशभेदसत्यत्वप्रतिपादकंचप्रमाणंनास्ति । नचतान्येवतत्सत्यत्वेप्र

भा० । आधिपत्यमृतेचैवभोगेनविषयेणच । आनंदादीनृतेमुक्तास्सर्वेतेब्रह्मणस्समाइत्यादेश्च । प्रद्युम्नादीनिरूपाणित्रीणित्रीण्येवपंचच । ऋगादिस्थानभेदेननित्याभिन्नानिचे
शानादितिसामसंहितायां ।

छांदोग्य

॥ ६४ ॥

माणानीत्यत्रयुक्तिरस्ति । भेदस्वरूपमात्रग्राहकत्वेनापिसावकाशत्वादित्यतआह ॥ दृष्टेति ॥ प्रमाणसिद्धवस्तुनइत्यर्थः । चशब्दएवार्थः । अतएवतद्वावर्त्यमाह ॥ नत्विति ॥ ज्ञानानां ह्यप्रामाण्यं परतः प्रामाण्यं स्वतइतिवादिप्रतिवादिनोः संमतत्वादिति भावः । किंच प्रत्यक्षबाधितं भेदप्रपंचमिथ्यात्वं । स्यादेतत् । यदि प्रत्यक्षदृष्ट्या जगत्सत्यत्वं चेत्सिद्धयेत् । नचैतदस्ति प्रत्यक्षस्य स्वरूपमात्रगोचरत्वेन तत्सत्यत्वगोचरत्वे युक्त्यभावादित्यतोवा आह ॥ दृष्टेति ॥ अयमर्थः । प्रत्यक्षदृष्टिर्हि घटादिकं घटादित्वेन गोचरयति । घटादयश्चार्थक्रियासामर्थ्यवत्सप्रभेदा इति घटादिसत्तागोचरैव । ज्ञानानां चाप्रामाण्यं परतः प्रामाण्यं स्वतइतिवादिप्रतिवादिनोः संमतं । अतः प्रत्यक्षसिद्धस्य वस्तुनो मिथ्यात्वांगीकार एव बलवत्प्रमाणापेक्षा । ननु सत्यत्वे । अपवादाभावे दृष्ट्यैव तत्सिद्धेः । अतएवात्रादिके भोग्ये क्षुधितेन दृष्टे नेदमन्नमिति केनचिदुक्ते कथमिदमन्नत्वेन दृश्यमानमन्नं न भवतीति तन्मिथ्यात्व एव बलवत्प्रमाणमपेक्षते ननु तत्सत्यत्वइति । अथवाननुमास्त्वेनात्मप्रपंचस्य मिथ्यात्वं तत्सत्यत्वं कुतः सिद्ध्यति । नच प्रत्यक्षदृष्ट्यैवेति युक्तं । तस्याः स्वरूपमात्रविषयत्वेन तत्सत्वगोचरत्वाभावात् । तद्गोचरत्वेपि वा शुक्तिरजतादौ तदसाधकत्वात् । तथाच जगतः सत्यत्वसाधकाभावात् सत्यत्वाभावे मिथ्यात्वमेव सेत्स्यतीत्यत आह ॥ दृष्टवस्तुनइति ॥ अर्थः पूर्ववत् । तत्र प्रमाणमाह ॥ दृष्टस्येति ॥ दृष्टस्य सत्यतायां युक्तिः प्रमाणसद्भावश्च भूषणमेव । प्रत्यक्षसिद्धे प्रमाणांतरसंवादे दार्ढ्यसिद्धेः । अयुक्तिः । प्रमाणाभावश्चेदपि भूषणमेव । ननु दूषणं । अपवादाभावे दृष्टेरेव सत्यतायां मानत्वादिति भावः । तस्य दृष्टस्य मिथ्यात्वे युक्त्यभावः प्रमाणाभावोति दूषणं ॥ ६४ ॥

भा० । दृष्टवस्तुनो मिथ्यात्वांगीकारेच युक्त्यपेक्षा । ननु सत्यत्वे । दृष्टस्य सत्यतायां तु युक्तिर्वाऽयुक्तिरेव वा ॥ भूषणं तस्य मिथ्यात्वे युक्त्यभावोति दूषणं ॥

वेदेशी०

भाष्यार्थः

२ । २१

॥ ६४ ॥

प्रमाणविरोधैकगम्यत्वात्तन्मिथ्यात्वस्येतिभावः । ननुदृष्टस्यापिप्रपञ्चस्यमिथ्यात्वेदृश्यत्वादियुक्तिरस्त्येवेत्यतआहं॥युक्तिश्चेति॥
दृष्टस्यमिथ्यात्वंह्यदुष्टयुक्त्यैवनिश्चेयं । यथाभिसर्पणाद्यभावयुक्त्यासर्पमिथ्यात्वं । प्रकृतयुक्तिश्चदोषवतीत्यर्थः । कुतइत्यतआ
ह ॥ बलवदिति ॥ तत्वमसीत्यादिकंत्वन्यथैवव्याख्यास्यते । बलवन्मानविरुद्धाचेत्यपिग्राह्यं । धर्मिसाध्यलिंगव्याख्यादि
ग्राहकंहिप्रमाणमनुमानस्योपजीव्यत्वेबलवत् । तच्चधर्म्यादिकंसत्यत्वेनैवगृह्णातीतिजगन्मिथ्यात्वसाधकानुमानस्योपजीव्यवि
रोधइति । यद्वाबलवमानवर्जितातद्विरुद्धायुक्तिर्दोषएव वक्तुर्दूषणमेवेत्यर्थः । किंचवचनानांमिथ्याभेदविषयत्वेऽत्यन्तासद्भेदवि
षयत्वापत्त्यात्यन्ताप्रामाण्यंस्यात् । असत्त्वमिथ्यात्वयोर्मात्रयापिविशेषाभावादित्याह ॥ नचेति ॥ शून्यत्वमत्यन्तासत्त्वं । तथा
हि । मिथ्यात्वंनामप्रतिपन्नोपाधौत्रैकालिकनिषेधप्रतियोगित्वं । स्वात्यन्ताभावाधिकरणएवप्रतीयमानत्वंसद्विविक्तत्वंवा ।
पक्षत्रयेप्यसत्त्वमिथ्यात्वयोर्नविशेषः । शशविषाणादावपीतोतिरिक्तस्यासत्त्वस्याभावात् । नचतत्रनिरुपाख्यत्वमेवासत्त्वं ।
निरुपाख्यपदेनैवख्यायमानत्वात् । असतोऽप्रतीतावसद्वैलक्षण्यज्ञानानुपपत्तेश्च । नाप्यपरोक्षतोप्रतीयमानत्वमसत्त्वं । नि
त्यातीन्द्रियस्याप्यसत्त्वापातात् । नापिक्वचिदपिसत्त्वेनाप्रतीयमानत्वमसत्त्वं । तद्वैकआहुरसदेवेदमग्रआसीदितिश्रुत्याऽसतःस
त्त्वप्रतीतेः । नापिसदनिर्वचनीयाभ्यामन्यत्त्वं । अनिर्वाच्यत्वस्यासत्त्वनिरूप्यत्वेनान्योन्याश्रयात् । लाघवेनसदन्यत्वस्यैवत
त्वाच्च । नाप्यर्थक्रियासामर्थ्याभावादिकंतत् । शुक्तिरूप्यस्यशुद्धब्रह्मणश्चात्यन्तासत्त्वापातात् । तस्मात्सार्वत्रिकत्रैकालिकनिषे

भा० । युक्तेश्चदोषस्याद्वलवन्मानवर्जितेतिब्रह्मतर्के । नचशून्यत्वमिथ्यात्वयोःकश्चिद्विशेषः ।

धप्रतियोगित्वंवा स्वात्यंताभावाधिकरणएवप्रतीयमानत्वंवा । सद्रूपत्वाभावोवाऽसत्त्वमितिवाच्यं । तदेवचतवमिथ्यात्वमिति न
तयोर्विशेषइतिभावः । ननुमिथ्यात्वंनामानिर्वचनीयत्वं । तच्चसदसत्त्वानधिकरणत्वं । असत्त्वंचनिरुक्तमन्यदेवेतिचेन्न । स्यादे
वंयद्युक्तरूपमनिर्वचनीयंकिंचित्स्यात् । नचतदस्ति प्रमाणाभावादित्याह ॥ तदिति ॥ तत्तत्रानिर्वचनीये इतिमिथ्याशब्दार्थत्वेन
बुद्धिस्थत्वात् । तथाहि । नतावदनिर्वचनीयमिदमितिप्रत्यक्षंप्रमाणमस्ति । नचभ्रांत्युत्थितस्यमिथ्यैवरजतंप्रत्यभादित्यनुवादो
स्तीतिवाच्यं । मिथ्याशब्दस्यासत्त्वार्थत्वेनानिर्वचनीयपरत्वाभावात् । नापिविमतमनिर्वचनीयबाध्यत्वादित्यनुमानं । अप्रसिद्ध
विशेषणत्वात् । नचसदसद्विलक्षणंक्रचिदागमोवक्ति । नचख्यातिबाधान्यथानुपपत्तिः । असतोपिख्यात्युपपत्तेरिति । एवंभेद
मिथ्यात्वंनिराकृत्योपसंहरति ॥ अतइति ॥ अस्तुभेदःसत्यःकिंतुव्यावहारिकएव । पारमार्थिकंसत्यत्वमेवमिथ्यात्वविरोधीति
चेत्तन । भेदपंचकस्यव्यावहारिकत्वंवदतोमतेकिंकदाचित्कस्यचिदयंनास्तिनासीन्नभविष्यतीतिबुद्धिरस्तिनवा । द्वितीयंदूषय
ति ॥ नचेति ॥ आद्यंदूषयति ॥ तद्भावेचेति ॥ उक्तबुद्धिसद्भावे शून्यादसतःनविशेषोव्यावहारिकसत्यस्य । उपपादितंचैत
त् । भेदस्यसत्यत्वेस्पष्टांश्रुतिंचपठति ॥ सत्यमिति ॥ एनमनुविश्वेमदंतीत्येतत्सत्यमित्यनेनजीवेश्वरयोरुपजीव्योपजीवकभा

भा० । तत्प्रमाणाभावात् । अतःसत्यएवभेदः । नचकदाचित्कस्यापिनासीदस्तिभविष्यतीतिबुद्धयभावेव्यावहारिकसत्यमित्यत्रास्माकंविरोधः । तद्भावेचनशून्याद्विशेषः । सत्यमेनमनु
विश्वेमदंतीत्यादिश्रुतेष्वसत्योभेदः । प्रपंचोयदिविद्येतनिवर्ततनसंशयः । मायामात्रमिदंद्वैतमद्वैतंपरमार्थतः । विकल्पोविनिवर्ततकल्पितोयदिकेनचित् । उपदेशादयंवादोज्ञातेद्वैतं
विद्यतइत्यादिश्रुतेश्च ।

वःसत्यइत्युच्यते । तच्चभेदमिथ्यात्वे । नयुक्तमित्यर्थः । भेदकधर्मसत्यत्वोक्त्यन्यथानुपपत्त्याभेदस्यसत्यत्वंवक्तव्यमित्युक्तं । इ
दानींभेदस्यैवसत्यत्वेस्पष्टांश्रुतिमुदाहरति ॥ प्रपंचइति ॥ श्रुतेश्चसत्योभेदइत्यनुवर्तते । नन्विदंशांतिकेकर्मणिबेतालोत्थान
मिव यावताभेदसत्यत्वायोदाहृतवाक्येप्रपंचमिथ्यात्वंप्रतीयतइत्यतस्तद्वाक्यद्वयंसम्यग्व्याचक्षाणस्तावत्प्रथमार्धव्याचष्टे ॥ प्रपं
चइति ॥ ननुप्रपंचोघटादिरुत्पद्यमानोविनाशवांश्चप्रमाणसिद्धः । अतोनेदमनिष्ठापादनं । नापिविपर्ययेपर्यवसानमि
त्यतःप्रपंचशब्दार्थोक्तोभेदइति । उपपादनंप्रमाणेनकरिष्यति । विदेःसत्तार्थत्वमंगीकृत्यभवेतेतिव्याख्यातं । व्यत्ययोबहुलमि
त्यात्मनेपदंसत्ताचकादाचित्कीविवक्षितेत्याह ॥ उत्पद्येतेति ॥ अथवाभवेतेतिभूमाप्तावात्मनेपदीवेत्यस्यविकल्पितण्यंतस्येदंरू
पंसत्तांप्राप्त्यादित्यर्थः । तस्यतात्पर्यमुत्पद्येतेति । यदीत्यस्यतर्हीत्यनेननित्ययोगात्तर्हीतिपूरितं । ततश्चयदिजीवजडभेदोनश्ये
त्तदाजीवस्यजडत्वापत्त्यामोक्षशास्त्रवैयर्थ्यापत्तिरित्यादिरूपेणनिवर्ततेत्यस्यानिष्टत्वंदृष्टव्यं । प्रसंगस्यविपर्ययपर्यवसानमाह ॥
अतइति ॥ नचनिवर्ततइत्यादौग्राह्यं । उत्पत्तिर्नचेत्किंशशशृंगादिवन्मिथ्येतिपृच्छति ॥ किंत्विति ॥ उत्तरमाह ॥ नित्य
एवेति ॥ सार्वकालिकएवेत्यर्थः । वस्तुभूतस्यकादाचित्कस्वरूपलाभलक्षणोत्पत्त्यभावेसार्वकालिकत्वस्यैवप्राप्तेः । जीवेश्वरेप्र
कृत्यादिनित्यस्वरूपभूतएवभेदोनादिनित्यइत्यवगंतव्यं । अतएवप्राकृभेदइतिसामान्यतःप्रकृतत्वेपिजीवेश्वरादिभेदइत्युक्तं ।
अतएवचसुधायामपीथमेवोक्तं । सद्ययायरत्नावलीकारास्तुभेदोनामान्योन्याभावः । सचान्योन्यतादात्म्यापत्त्यैवनिवर्तनीयः ।

भा० । प्रपंचोभेदःयदिविद्येतभवेतउत्पद्येततर्हीनिवर्तत । अतोन्जीवेश्वरादिभेदउत्पद्यते । किंतुनित्यएव ।

छांदोग्य

॥ ६६ ॥

प्रतियोग्यापत्तेरेवाभावविपत्तित्वस्य प्रागभावेदृष्टत्वात् । नचकदापिपदार्थानामन्योन्यतादात्म्यमस्तीत्यनित्यानामपिभेदोनित्य
एवेतिमन्यन्ते । यथाचनविरोधस्तथोपपादितमन्यत्रास्माभिः । ननुभेदपंचकस्यानादिनित्यत्वाद्युपपादनंप्रकृतासंगतं । नहिपूर्वभे
दस्तत्पंचत्वंवातस्यानादिनित्यत्वंवाप्रसक्तं । येनतदुपपादनमत्रेतिस्यादितिचेत् । उच्यते । अनादिमाययासुप्तोयदाजीवःप्रबुध्यते ।
अजमनिद्रमस्वप्नमद्वैतंबुध्यतेतदेति । पूर्वश्लोकेऽनादिमाययापरमेश्वरेच्छया प्रकृत्यादिनाचजीवजातस्यज्ञानावरणलक्षणंसुप्तत्वं
तयैवपरमेश्वरादितत्त्वज्ञानलक्षणप्रबोधश्चोक्तः । तेनजीवेश्वरयोर्जडेश्वरयोर्जीवजडयोश्चभेदाःसंतीतिलब्धं । प्रभोरिच्छयानिग
डादिनापुरुषेबद्धेमुक्तेभेदत्रयदर्शनात् । प्राक्प्रभवःसर्वभावानामितिभावशब्दोक्तानांजीवानांमिथोभेदोपिलब्धः । ततएवावर
णानांजडानामपिमिथोभेदोर्थाल्लभ्यते । तेषांचपंचानामपिभेदानामनादिमाययाऽजमनिद्रमित्यादिविशेषणसामर्थ्यादनादित्वम
पिलब्धं । तदिदंपंचानामपिभेदानामनादित्वंसत्यत्वंचोपपादयितुमिदंश्लोकद्वयमितिनासंगतिरिति । एवंभेदपंचकस्यानादिनि
त्यत्वंविपक्षेबाधकप्रसंगेनोपपाद्यतत्सत्यत्वेप्रमाणंवक्तुंश्रुतौमायामात्रमिदंद्वैतमित्युक्तं । तत्रद्वैतप्रपंचस्यमिथ्यात्वमुच्यतइतिप्रती
तिनिरासायमायामात्रपदंव्याचष्टे॥अतइति॥यतोभेदोनित्यएवातोब्रह्मवन्मिथ्यात्वायोगेनमायामात्रपदस्यायमेवार्थइत्यर्थः॥मात्र
मित्यस्यमाङ्गमाने रमुक्रीडायामितिधातुद्वयजत्वमभिप्रेत्यमातरंतंचेत्युक्तं । मातंविषयीकृतमित्यर्थः । एवंपदार्थमुक्त्वातात्पर्यार्थ
माह ॥ भगवानिति ॥ जानाति भेदमितिशेषः । रमतेचास्मिन्भेदे भेदमंगीकरोतीत्यर्थः । यद्वास्मिन्भेदेसतिब्रह्मादिभिः

भा० । अतोमायया भगवत्प्रज्ञानेनमातरंतंचमात्रं । भगवाञ्जानातिरमतेचास्मिन्भेदइति ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

२। २१

॥ ६६ ॥

SGDF

क्रीडतइत्यर्थः । अस्मिन्भेदइत्यनेनद्वैतमितिप्राक्प्रपञ्चशब्दोक्तार्थस्यपरामर्शइतिसूचयति । इतिशब्दोहेतौ । नेद्वैतंभ्रांतिक-
 ल्पितमितिशेषः । नह्यविद्यमानमीश्वरप्रज्ञाविषयोभवति । भ्रांतत्वप्रसंगात् । नाप्यविद्यमानेभेदेब्रह्मादिभिःक्रीडनंयुक्तमितिभा-
 वः । ननुमायामात्रमिदंद्वैतमित्यनेनद्वैतमिथ्यात्वमुच्यतइत्येवव्याख्येयंउत्तरवाक्येऽद्वैतंपरमार्थतइत्यद्वैतस्यैवपरमार्थिकत्वोक्ते-
 रित्यतस्तत्तात्पर्यमाह ॥ तच्चेति ॥ यत्प्रज्ञानेनमातरंतंचतच्चेत्यर्थः । अद्वैतंभेदशून्यमित्यर्थः । ननुकथमेतत् । भगवद्रूपस्यापि
 जीवादिभ्योभिन्नत्वात् । कथंवानेनायमर्थोलब्धइत्यतस्तद्वाक्यंव्याचष्टे ॥ परमार्थइति ॥ तसेःसार्वविभक्तिकत्वात्परमार्थइत्यु-
 क्तं । स्वतंत्रइत्यर्थः । स्वतंत्रंपरमार्थाख्यमितिस्मृतेः । परमार्थतइत्यस्यैवतृतीयांतत्वमंगीकृत्यार्थांतरमुक्तं ॥ तद्रूपेणेति ॥
 स्वतंत्ररूपेणमत्स्यादिना । द्वयोर्भावोद्विता भेदइतियावत् । तस्याइदंधर्मिद्वैतं भिन्नमित्यर्थः । नद्वैतमद्वैतं । नन्वेतदयुक्तं । मा-
 यामात्रमिदंद्वैतमित्यनेनभेदस्यसत्यत्वेऽभिहितेभगवतस्तद्रूपेणभेदराहित्यकथनस्यासंगतत्वादित्यतोऽसंगतिपरिहारकतयापित
 स्यैवापेक्षितपूरणेनार्थमाह ॥ यदद्वैतमिति ॥ मायामात्रमिदंद्वैतमित्यनेनभेदस्यसत्यत्वोक्तौतर्ह्यद्वैतंबुध्यतेतदेतिव्यपदेशःकथ-
 मित्याकांक्षायांतद्वैतप्रदर्शनार्थमिदंवाक्यंप्रवृत्तमित्यर्थः । अनेनपरमार्थतइतिल्यब्लोपनिमित्तापञ्चमीत्युक्तंभवति । यदद्वैतंनामा
 द्वैतंबुध्यतइत्यनेनोच्यतेतत्परमार्थंभगवंतमपेक्षयेत्यर्थः । नन्वनेनाद्वैतमितिबुध्यपदेशस्यकोर्धउक्तइत्यतआह ॥ स्वगतइति ॥ नास्ती-
 त्यद्वैतमितिबुध्यपदेशस्यार्थइत्युक्तंभवत्यनेनेत्यर्थः । एवंमायामात्रमितिद्वितीयाधेनभेदस्यसत्यत्वेप्रमाणमभिधायतत्रबाधकंचपरि-

भा० । तच्चभगवद्रूपमद्वैतंपरमार्थंभगवांस्तद्रूपेणाद्वैतं । यदद्वैतंनामोच्यतेतत्परमार्थंभगवदपेक्षयेत्यर्थः । स्वगतभेदोभगवतिनास्तीत्युक्तं ।

SCDF

हृतं । इदानींतस्यमिथ्यात्वेबाधकप्रदर्शनार्थविकल्पोविनिवर्त्ततेतिवाक्यंप्रवृत्तमितिभावेनतदवतारयति ॥ नचेति ॥ केवलंकल्प
नैवनतुवस्तुसत्त्वं मिथ्यैवेतियावत् । कुतोनेत्यतस्तत्रबाधकप्रदर्शनपरतयावाक्यंव्याचष्टे ॥ यदीति ॥ विकल्पोभेदोयदिकेन
चिदज्ञानादिनाकल्पितःस्यात्तथापितदापिविनिवर्त्ततबाध्येत । नकेवलंभेदस्योत्पत्त्यंगीकारेनिवृत्तिरापाद्यते । किंतुकल्पितत्वांगी
कारेपीतिज्ञापनायापिशब्दः । यद्यपिपूर्वनिवृत्तिर्विनाशः । अत्रतुबाधः । तथापिनिवर्त्ततेतिशब्दसाम्यमात्रेणापिशब्दः । अव
धारणार्थोवायं निवर्त्ततेत्यनेनसंबध्यते । तेनारोपितत्वस्यबाध्यत्वाव्यभिचारंसूचयति । नचनिवर्त्तते तस्मान्नकल्पितः किंतुसत्य
एवेतिवाक्यशेषः । नन्वेतदयुक्तं । अद्वैतंबुध्यतइत्याद्युपदेशविरोधात् । ज्ञातेद्वैतंनविद्यतइतिभेदस्यब्रह्मज्ञाननिवर्त्यत्वोक्तेश्चे
त्यतउपदेशादित्यर्थंव्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ उपदेशादद्वैतंबुध्यतइत्याद्युपदेशादित्यर्थः । कुतइत्यतस्तंवक्तुंतावदज्ञातइतिपद
च्छेदमभ्युपेत्यतदर्थमाह ॥ केनापीति ॥ ब्रह्मादिभिर्ज्ञातत्वात्तत्प्रसादंविनेत्युक्तं । तंवादंदर्शयितुमज्ञातेद्वैतंनविद्यतइतिवाक्यंव्या
चष्टे ॥ तद्गतइति ॥ इत्ययमेववादइत्यन्वयः । नचैवमद्वैतंपरमार्थतइत्यनेनदंगतार्थं उपसंहाररूपत्वात् । अतएवोक्तंतस्मादि
ति । तत्रैवप्रमाणकथनाच्चनवैयर्थ्यमितिभावेनोपदेशादित्युक्तं । यदेवेहतदमुत्रयदमुत्रतदन्विहेत्यादेरित्यर्थः । एवंस्वयंश्रुतिंव्याख्या
यतद्वाढ्यायप्रमाणमुदाहरति ॥ जीवेति ॥ गतइत्यस्यबुद्ध्याविविक्तस्योत्तरत्रापिसंबंधः । इत्येवंपंचभेदःप्रपंचकइत्युच्यतइत्यने

भा० । नचकल्पनामात्रोभेदः । यदिकेनचित्कल्पितोविकल्पस्तथापिनिवर्त्तते । तस्मादुपदेशादयमेववादः । केनापितत्प्रसादेनविनाऽविज्ञातत्वादज्ञातोभगवांस्तद्गतोभेदो
विद्यतइति । जीवेश्वरगतोजीवेष्वथजीवजडात्मनोः । जडेशयोर्जडेष्वेवंपंचभेदःप्रपंचकः । प्रकृष्टमोक्षहेतुत्वात्तज्ज्ञानंप्रेतिकथ्यते ।

नश्रौतप्रपंचशब्दो न जगद्विस्तारवाची किंतु जातीयरोधे पंचनशब्दाद्बुप्रत्ययः । एवं च पंचविधः पंचः । सच प्रकृष्टत्वात् प्रपंचः । सच प्रकर
णप्राप्तोभेदएवेतिभावः । कथंतस्यप्रकृष्टत्वमित्यतआह ॥ प्रकृष्टेति ॥ तथाचमोक्षहेतुज्ञानविषयत्वेनभेदस्यापिप्रकृष्टत्वात्पंचभे
दःप्रेतिकथ्यतइतिभावः । प्रकारांतरेणप्रपंचशब्दार्थमाह ॥ प्रकृष्टेति ॥ अयंपंचभेदः । अनेनपंचानांवर्गःपंचः । पंचदशतौव
र्गेवेतिवाशब्देनपंचशब्दस्यनिपातनांगीकारात् । प्रकृष्टःपंचःप्रपंचः । प्रकृष्टताचमोक्षांगज्ञानतयाभवतीत्युक्तमेव । साचभेदसं
बंधिनएवपंचकस्योपपन्ना । वैलक्षण्यंतयोर्ज्ञात्वामुच्यतेबध्यतेन्यथेत्यादेः । अतःप्रपंचोभेदपंचकइत्युक्तंभवति । एवंप्रपंचश
ब्दार्थमुक्त्वावाक्यार्थमाह ॥ यदीति ॥ उत्पत्तिमतोभावस्यविनाशनियमादितिभावः । विपर्ययेपर्यवसानमाह ॥ नेति ॥ मो
क्षेपिभेदश्रुतेरितिभावः । मायामात्रमिदंद्वैतमित्येतत्भेदसत्यत्वप्रतिपादनपरमितिभावेनव्याचष्टे ॥ मायेति ॥ तन्मितत्वात् तेन
विपर्यीकृतत्वात् । अस्य भेदपंचकस्य । भ्रांतत्वंभ्रांतिकल्पितत्वं । अनेनविप्रतिपन्नोभेदोभ्रांतिकल्पितः । विष्णुविज्ञानविषय
त्वादित्यनुमानमुक्तंभवति । ननुविष्णुविज्ञानविषयोपिभेदोभ्रांतिकल्पितःकिंनस्यात् । नह्यस्मादादिज्ञानविषयोपिचंद्रभेदो
भ्रांतिकल्पितइत्यतआह ॥ यदिति ॥ नक्चिद्भ्रांतत्वमस्येत्यत्रहेत्वंतरमाह ॥ रमतेचेति ॥ अत्रभेदे । अनेनविमतोभेदो
भ्रांतिकल्पितः । विष्णुरमणविषयत्वादित्यनुमानमुक्तंभवति । ननुचैत्ररमणविषयोपिस्वाम्नादिपदार्थश्चैत्रभ्रांतिकल्पितोभवत्ये

भा० । प्रकृष्टपंचकत्वाद्वाप्रपंचोयंप्रकीर्तितः । यद्ययंसादिरेवस्यान्निवर्त्ततकदाचन । ननिवर्त्ततेयतस्तेननायंसादिर्भवेत्कचित् । मायेतिविष्णुविज्ञानंतन्मितत्वाच्चनक्चिद् ।
भ्रांतत्वमस्ययद्विष्णोर्नैवभ्रांतिःकथंचन । रमतेचात्रयद्विष्णुः

छांदोग्य

॥ ६८ ॥

व । एवमत्रापि किं न स्यादित्यत आह ॥ न हीति ॥ तस्य प्रेक्षावत्त्वादिति भावः । अत एव हेतौ विष्णुग्रहणं नन्वेवं यदि भेदस्य सत्यत्वं स्यात्तर्ह्यद्वैतं बुध्यते तदेत्यादिप्रयोगः कथमित्यतः प्राप्तमद्वैतं परमार्थत इति वाक्यं व्याचष्टे ॥ परमार्थ इति ॥ स्वदेहादिनेति शेषः । नन्वप्रसक्तप्रतिषेधो यमित्यत आह ॥ जडजीवेति ॥ जडेन देहेन जीवेयथा भेदोऽस्ति तथा त्रनेत्यर्थः । यद्वा जडे घटादौ यथा स्वावयवेन । जीवे च संसारिण्यथा चिंतनादि धर्मैश्च भेदोऽस्ति । खण्डितत्वेन भेदा भेदां गीकारात् । तथा परमार्थे हरौ स्वावयवैः स्वधर्मैश्च भेदो नैवास्ति । तथा च स्वगतभेदराहित्यविवक्षया द्वैतमित्युक्तिरिति भावः । भेदपंचकस्य मिथ्यात्वे बाधकोक्तिपरं विकल्प इति वाक्यं व्याचष्टे ॥ यद्ययमिति ॥ निवर्तते बाध्यते । ननु प्रपंचो यदीति वाक्येन भेदसत्यत्वमुच्यत इत्यसत् । तथा सति भूतं भवद्भविष्यदिति सर्वमोकार एव यच्चान्यत्रिकालातीतं तदप्योकार एव सर्वह्येतद्ब्रह्मेति सर्वा भेदपरोपक्रमविरोधादित्यतः प्रबलोपसंहारानुसारेणैवोपक्रमो योज्यत इति भावेनाह ॥ तस्मादिति ॥ उपसंहारवाक्ये भेदसत्यत्वस्य निर्णयात् सर्वा भेदप्रतिपादकतया प्रतीयमानस्योपक्रमवाक्यस्य भूतभविष्याख्य भवदाख्यवस्तुपराः । भूतं भवद्भविष्यदित्यभिधास्तदन्ये च त्रिकालातीतादिशब्दा एक एवैकस्मिन्नेवास्मिन्नोकाराख्ये जनार्दने वर्तत इत्येवमभिप्राय इत्यर्थः । अज्ञाते द्वैतं न विद्यत इति वाक्यं व्याचष्टे ॥ अज्ञातनामक इति ॥ पूर्वविद्येतेत्यस्य भवेतेत्यर्थ उत्पत्तिश्चार्थलभ्येति व्याख्यानं कृतं । इदानीं विद्यतिरेवोत्पत्तिवाचीति भावेन धातुं पठति ॥ विदिरिति ॥ धातुः

भा० । न हि भ्रांतौ रमेद्धरिः । परमार्थे हरौ नैव भेदोऽस्ति जडजीववत् । यद्ययं कल्पितो भेदः कस्मान्नैव निवर्तते । तस्माद्भूतभविष्याख्य भवदाख्यपराभिधाः । तदन्ये चैक एवास्मिन्नोकाराख्ये जनार्दने । अज्ञातनामके तस्मिन् भेदोऽस्ति कथंचनेति ब्रह्मतर्कः । विदिः कादाचित्कस्वरूपलाभ इति च धातुः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

२ । २१

॥ ६८ ॥

धातुव्याख्यानं । ननुप्रसिद्धव्याकरणेविद्यतिःसत्तार्थकएवप्रसिद्धोनतुकादाचित्कस्वरूपलाभार्थमितिचेन्न । तथासतिप्रसिद्धव्याकरणेभिदिर्विदारणार्थएवव्याख्यातइत्यन्योन्याभावार्थकोनस्यात् । नचक्रियावाचित्वमाख्यातुमेकैकोर्थःप्रदृश्यते । प्रयोगतोनुगंतव्याअनेकार्थाहिधातवइतिवचनेनभिदेर्विभागोन्यत्वंचार्थः । अन्यथासंयुक्तयोरोष्ठयोर्भिन्नावितिव्यवहारोनस्यादितिवाच्यं । एवंहि विदेरपिउत्पत्तिःसत्ताचार्थइतिभावेनाह ॥ भिद्येतेतिवदिति ॥ भिद्येतेत्यत्रभिदिर्धातुर्यथाप्रसिद्धव्याकरणाप्रसिद्धत्वेप्यन्योन्याभावार्थस्तथाविद्येतेतिशब्दांतर्गतविद्यतिरपिकादाचित्कस्वरूपलाभवाचीत्यर्थः । परमार्थेहरौनैवभेदोस्तीत्यनेनाद्वैतं परमार्थतइतिवाक्यंव्याख्यातं । तत्कथमयमर्थोनेनलब्धइत्यतःपरमार्थतइतितसेर्विवक्षितमर्थमाह ॥ परमार्थतइति ॥ विश्वतःसर्वस्मिन्नंगेचक्षुर्यस्यासौतथोक्तः । यथाविश्वतइतितसिःसप्तम्यर्थेतथापरमार्थतइतितसिरपिसप्तम्यर्थेवर्ततइत्यर्थः । एवंपदार्थमुक्त्वावाक्यार्थमाह ॥ परमार्थइति ॥ नन्वेवंतर्हिपरमार्थोभगवानितिकथंप्राचीनंव्याख्यानमित्यतस्तद्व्याख्यानांतरमितिभावेनाह ॥ परमार्थइति ॥ ननुविद्येतेत्यत्रविद्यतिःसत्तार्थकएवकिंनस्यात् । प्रसिद्धत्वात् । किमप्रसिद्धोत्पत्त्यर्थोङीकारेणेत्यतआह ॥ नहीति ॥ प्रपंचोयदिविद्येत तर्हिनिवर्ततेतियदिशब्दादिवलात्प्रसंगोयमितिज्ञायते । प्रसंगश्चव्याप्तिमूलः । तथाचविद्येतेत्यापादकतयोक्तार्थस्यनिवर्ततेत्यापाद्यतयोक्तनिवृत्त्याव्याप्तिरवश्यंभाविनी । नहिविद्यमानंनिवर्ततेइतिव्याप्तिरस्तिनित्ये

भा० । भिद्येतेतिवद्विद्येतेतिशब्दः । परमार्थतइतिविश्वतश्चक्षुरितिवत्सप्तम्यर्थे । परमार्थेद्वैताभावएवेत्यर्थः । परमार्थःपरमात्माद्वैतइतिप्रथमार्थेवा । नहिविद्यमानंनिवर्ततइतिनियमः ।

व्यभिचारात् । अतः प्रतीयमानान्वययोग्यताभावाच्च विद्यमानत्वं विद्यते इत्यर्थः । नन्वेवं तर्ह्युत्पत्त्यर्थीगीकारोऽप्यनुपपन्नः । उत्पद्यमानस्यापि प्रध्वंसस्यानिवृत्तेर्व्यभिचारादित्यत आह ॥ उत्पद्यमानमिति ॥ प्रायः प्रचुरं बहुलमिति यावत् । प्राय इति प्रध्वंसव्यावृत्त्यर्थः । अनेन भावत्वे सतीत्यापादकविशेषणं विवक्षितमित्युक्तं भवति । नन्वेवं सति विद्यतिः सत्तार्थक एवास्तु । विद्यमानं प्रायो निवर्तते इति व्याप्ति संभवात् । किमप्रसिद्धोत्पत्त्यर्थीगीकारेणेत्यत आह ॥ जीवेश्वरेति ॥ यदुक्तं विकल्पो विनिवर्ततेति भेदमिथ्यात्वे बाधकमुच्यते इति तदसत् । तस्य विकल्पो भेदः केनचिदज्ञानादिना कल्पितो निवर्तते चेति वस्तुस्थितिकथनरूपत्वेन प्रसंगरूपत्वाभावादित्यत आह ॥ नचेति ॥ प्रपंचो विद्यते निवर्तते चेत् यत्रापि बाधकं वदन् पूर्वत्र बाधकांतरमाह ॥ नतु निवर्ततेति ॥ प्रपंचो यदि विद्येतेत्यादौ ग्राह्यं । यद्यत्र निवृत्तिर्नापाद्यते किं तर्हि स्वरूपकथनमेवैतदित्यंगीक्रियते । तदा यदि शब्दद्वयं विद्येत निवर्तते विनिवर्ततेति श्रूयमाणं लिङ्प्रत्ययत्रयं चायुक्तं स्यात् । विरुद्धार्थकत्वात् । अनिष्टापादनरूपो ह्ययं शब्दः । यदि शब्दसहितस्य लिङो यदि पूर्वतो निरग्रिकः स्यात् तर्हि निर्धूमोपि स्यादित्यादौ अनिष्टापादन एव दृष्टत्वात् । आपादनस्य च विपर्यये पर्यवसानमावश्यकमित्यनिवृत्त्यादिकमेव वाक्यसामर्थ्याल्लभ्यते इति भावः । एवमयुक्तत्वं यद्विशब्दादेरुपपाद्यव्यर्थत्वं चोपपादयति ॥ कल्पितत्वमिति ॥ निवर्तते निवर्तिष्यते नतु निवर्ततेति यद्यादिशब्दोपलक्षणमेतत् । यद्यत्र प्रपंचमिथ्यात्वमभिधित्सितं स्यात् तदा योऽयं प्रपंचो विद्यत इव

भा० । उत्पद्यमानं हि प्रायो निवर्तते । जीवेश्वरप्रकृत्यादिकं बहुलं हि विद्यमानं निवर्तते । न च कल्पितो विकल्प इति पक्षे कल्पितो यदि तस्य दिशब्दोऽयुज्यते । कल्पितत्वं चेच्छ्रुतेरभिप्रायः । अविद्यमानोऽयं प्रपंचो विनिवर्तते । कल्पितो विकल्पो विनिवर्तते इत्येव शब्दः स्यात् । नतु निवर्ततेति ।

वेदेशी०
भाष्यार्थः
२ । २१

॥ ६९ ॥

दृश्यते वस्तुतस्त्वविद्यमानः स निवर्तिष्यते अज्ञानेन कल्पितो विकल्पो निवर्तिष्यत इत्येव वक्तव्यं । नतु यद्यादिशब्दप्रयोगः व्यर्थत्वादित्यर्थः । ननु प्रपंचो यदि त्यत्र विकल्पो विनिवर्तते त्यत्र च वस्तुस्थितिकथनमिति भवद्भिरप्यभ्युपगतं । अस्वातंत्र्याच्च नास्त्येवेत्येवं वाच्यं जगत्सदा । सदावृत्तेर्विद्यमानमिति ब्रूयाद्यदिकचित् । तथापि नाशवद्गीदं प्रवाहाद्यस्य नित्यता । अतो निवर्त्यमित्याहुः प्रपंचं ह्यस्ति यद्यपीति वचनेन प्रपंचो विद्यते निवर्तते च न संशय इति । यदिकल्पयतीदं स एव विनिवर्तयेदिति वचनेन विकल्पः केनचिदलोकसिद्धेन परमात्मना कल्पितः स्थीयतामत्रेतिकल्पितस्तेनैव विनिवर्तते इत्यन्यत्र व्याख्यातत्वादिति चेत् । उच्यते । अयमभिप्रायो भाष्यकारस्य । सर्वथा त्रोक्तरीत्याऽनिष्टापादनरूपत्वेन भेदपंचकस्यानादिसत्यता परमेवैदं वाक्यं ननु परोक्तरीत्या वस्तुस्थितिकथनरूपत्वेन प्रपंचमिथ्यात्वपरं । तथा सति यद्विशब्दादिवैयर्थ्यप्रसंगात् । वस्तुस्थितिकथनपरत्वश्रद्धायामपि तत्रोक्तरीत्यार्थोऽस्तु । न चात्रोक्तदोषः । यद्विशब्दस्त्ववस्तुत्वे चास्वातंत्र्ये च संशये । अवस्तुशब्दश्चाशक्तेः ह्यल्पशक्तौ च कीर्त्यत इति वचनेन यद्विशब्दस्याशक्तत्वमल्पशक्तित्वमस्वातंत्र्यवार्थः । विद्येत निवर्ततेत्यत्राख्यातविपरिणामः । तथा च प्रपंचो जगदशक्तमल्पशक्तिः । अस्वतंत्रं वा विद्यते तथापि निवर्तते इति न संशय इत्यर्थः । अत एव पुत्रा मे यदि विद्यंते मरिष्यं त्येव ते ध्रुवमिति धृतराष्ट्रवचनं । विकल्पः प्रपंचो यदि केनचित् परमात्मना स्थीयतामत्रेतिकल्पितस्तदास्तेनैव निवर्तते इत्यर्थः । यदिराज्यं करोत्येष नश्यत्येतदसंशयमिति वत् । एवं च नास्मत्पक्षे यद्विशब्दवैयर्थ्यं । आख्यातविपरिणामस्तु परपक्षेऽपि सम इति । एवं परपक्षेऽनुपपत्तिकथनस्योपयोगं दर्शयन्नुपसंहरति ॥ अत इति ॥ अ

छांदोग्य

॥ ७० ॥

र्थोतरस्यायुक्तत्वात् । भेदासत्यत्ववादिनां निंदनाच्च भेदसत्यत्वपरमिदं वाक्यद्वयमिति भावेनाह ॥ असत्यमिति ॥ तत्रैव हेत्वंतरमाह ॥ विद्येति ॥ आत्मनि परमात्मनि जीवादिभ्यो भेदज्ञानमेव विद्येत्यर्थः । जीवादिभ्योन्यं जुष्टं सेव्यं मीशं भगवंतं तदेतत्सत्यमित्यादि प्रागुक्तप्रकारेणास्य महिमानं यदा पश्यति तदा वीतशोक एव भवतीत्यर्थः । एवं च प्रपञ्च इति श्लोकद्वयस्य भेदसत्यत्वपरत्वात् भेदसत्यत्वसमर्थनायैतच्छ्रुत्युदाहरणं नानुपन्नमिति स्मितं । एवं सर्वमस्थीत्यस्योत्तमपुरुषत्वे बाधकमुक्त्योपसंहरति ॥ अत इति ॥ मितत्वात् । मितिरूपत्वात् । यद्वामितत्वात् प्रमितत्वादित्यर्थः ॥ खं० ॥ २१ ॥ ततश्च मनोर्हिंकार इत्याद्येकादशखण्डानामयमर्थः ॥ अत्र प्राणेषु पञ्चविधं सामोपासीतेत्यादौ वक्तव्यं । हिंकारः प्रद्युम्नो मनो नामा मनःस्थश्चेत्यादि पूर्ववत् । मन आदिस्थस्य हिंकारादिनाम्नो भगवतः गायत्रसामवाच्यत्वादिनोपास्तिः कर्तव्येति भावेन गायत्रसामवाच्यत्वं तन्नियामकत्वं चाह ॥ एतदिति ॥ एतत् प्राणस्थविष्णवाश्रितं गायत्रं साम प्राणेषु इंद्रियस्थविष्णुरूपेषु प्रोतं तद्वाचकं तन्नियम्यं चेत्यर्थः । एवमुपासकस्य फलमाह ॥ स इति ॥ योधिकारी एतत् हिंकारादिनामकमेवं मन आदिस्थत्वेनैतद्वायत्रं प्राणेषु प्राणस्थविष्णुरूपेषु प्रोतं च वेद स प्राणी प्राणस्थ

भा० । असत्यमप्रतिष्ठते जगदाहुरनीश्वरं ॥ एतां दृष्टिमवष्टभ्य नष्टात्मानो ल्पबुद्धय इति निंदनाच्च । विद्यात्मनि भिदा बोधः । जुष्टं यदा पश्यत्यन्यमीशमस्येत्यादि भेदज्ञानस्य प्रशंसनाच्च । अतो स नान्मितत्वाच्चास्मीति भगवन्नामैवैतत् ॥ २१ ॥

उ० । मनोर्हिंकारो वाक् प्रस्तावश्चक्षुरुद्रीथः श्रोत्रं प्रतिहारः प्राणो निधनमेतद्वायत्रं प्राणेषु प्रोतं स य एव मेतद्वायत्रं प्राणेषु प्रोतं वेद प्राणी भवति सर्वमायुरेति ज्योर्जीवति महान् प्रजया पशुभिर्भवति महान् कीर्त्या महामनाः स्यात्तद्व्रतं ॥ ११ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

२ । ११

॥ ७० ॥

विष्णुलाल्योभवति । सर्वमायुर्मोक्षलक्षणमेति ज्योक्सर्वज्ञःसन्जीवति प्रजयापशुभिर्महान्भवति । प्रकृष्टत्वेनजननात्प्रजेति ज्ञानं । पांतिशंसाधनंचेतिपशवोवेदाः तैर्महान्भवतीत्यर्थः । नचैवंज्योगित्यनेनपुनरुक्तिःपरोक्षापरोक्षज्ञानयोर्ग्रहणात् । लौकिक प्रजादिकमपियथायोग्यंतदिच्छूनांभवति कीर्त्यामहान्भवति । एतत्फलहेतूक्तभगवदुपासनांगतयाकिंचिद्व्रतमाह ॥ महामनाइति ॥ एवमुत्तरत्रापिव्याख्येयं ॥ एकादशःखंडः ॥ ११ ॥ एतदग्निस्थविष्णवाश्रितंरथंतरंसामाग्नौप्रोतमग्निस्थभगवद्रूपवाचकं तन्नियम्यंचेत्यर्थः । ब्रह्मवर्चस्वी ब्रह्मणोविष्णोर्वरणादेवचायितमभिवृद्धंस्वरूपतेजोब्रह्मवर्चः तद्वान्ब्रह्मवर्चस्वी मुक्तइतियावत् । संसृतावल्पतेजोजीवरूपंभगवान्मुक्तौमहत्तेजःकरोतीतिहिप्रमाणप्रमितं । अन्नादो यथेष्टान्नभोक्ताभवति । अग्निंप्रत्यक्अग्न्यभिमुखोनाचामेत् । नभक्षयेत् । ननिष्ठीवेत्श्लेष्मनिरसनंचनकुर्यात्तद्व्रतं ॥ द्वादशःखंडः ॥ १२ ॥ उपमंत्रयते रंतुंसंकेतंकरोति । ज्ञपयतेसुखमनुभवति । प्रतिस्त्रीसहशेतेयत्स्त्रियासहप्रतिशेते यत्स्त्रियासहाभिमुख्येनशयनंकरोतीत्यर्थः । कालंमैथुनसमयं । गच्छतिप्राप्नोति । तन्निधनं । नकेवलमेतावत् । पारं मैथुनपारं । गच्छति प्राप्नोति । तन्निधनं । मिथुनीभवति स्वभार्यात्यागीभवतीत्यर्थः । मिथुनान्मिथुनात्प्रजायते । अमोघरेताभवतीतियावत् । नकांचनपरिहरेत् । एकस्यैवयदिकर्मवशेनानेकभार्याः

उप० । अभिमंथतिसर्हिकारोधूमोजायतेसप्रस्तावोज्वलतिसउद्गीथोंगाराभवंतिसप्रतिहारउपशाम्यतितन्निधनं॥स॥शाम्यतितन्निधनमतेद्रथंतरमग्नौप्रोत॥सयएवमेतद्रथंतरमग्नौप्रोतंवैद ब्रह्मवर्चस्व्यन्नादोभवतिसर्वमायुरेतिज्योगीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्यानप्रत्यङ्मुनिमाचामेन्ननिष्ठीवेत्तद्व्रतं ॥ १२ ॥ उपमंत्रयतेसर्हिकारोज्ञपयतेसप्रस्तावःस्त्रियासहशेतेसउद्गीथःप्रतिस्त्रीसहशेतेसप्रतीहारःकालंगच्छतितन्निधनंपारंगच्छतितन्निधनमेतद्वामदेव्यमिथुनेप्रोत॥सयएवमेतद्वामदेव्यमिथुनेप्रोतंवैदमिथुनीभवतिमिथुना

स्युस्तासुनकांचनपरित्यजेदित्यर्थः ॥ त्रयोदशःखंडः ॥ १३ ॥ उद्यन्हिंकारइत्यादिवाक्यंस्पष्टं । तपंत मादित्यं ॥ चतुर्दशःखंडः ॥ १४ ॥ संप्लवतेसंचरति । मेघोजायतेवर्षणोन्मुखोभवति । उद्गृह्णातिरजआदिकमितिशेषः । विरूपांश्चसरूपांश्चपशून्अजावि
रूपान् । गवांश्चरूपांश्चावरुंधेप्राप्नोतीत्यर्थः । वर्षतं पर्जन्यं ॥ पंचदशःखंडः ॥ १५ ॥ वसंतइत्यादिकंप्रागुक्तमेव
वैराजसामप्रोतत्वंवक्तुमनूयते । प्रजयापशुभिर्विराजतीत्यत्रप्रजापशुशब्देनोक्तरीत्याज्ञानवेदयोर्ग्रहणं । महान्प्रजयापशुभि
रित्यत्रप्रसिद्धाएवप्रजापशवइतिनपुनरुक्तिः ॥ षोडशःखंडः ॥ १६ ॥ लोकीभवति उत्तमलोकवान्भवतीत्यर्थः ॥ सप्तदशः
खंडः ॥ १७ ॥ अजाहिंकारइत्याद्यपिपूर्वोक्तानुवादएवाधिकविधानार्थं ॥ अष्टादशःखंडः ॥ १८ ॥ अंगीभव
तिदृढांगोभवति । अंगेनहस्तपादादिनानविहृच्छति । नकुटिलीभवति । पंग्वादिर्नभवतीत्यर्थः । नांगेषुविहृच्छतीतिपा

उप० ।—न्मिथुनात्प्रजायतेसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्यानकांचनपरिहरेत्तद्वत् ॥ १३ ॥ उद्यन्हिंकारउदितःप्रस्तावोमध्यंदिनउद्गीथो
पराहःप्रतिहारोस्तंयन्निधनमेतद्गृहदादित्येप्रोतःस्यएवमेतद्गृहदादित्येप्रोतवेदतेजस्यन्नादोभवतिसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्यातपंतंनर्दिदत्तव्रतं
॥ खं० ॥ १४ ॥ अभ्राणिसंप्लवतेसहिंकारोमेघोजायतेसप्रस्तावोवर्षतिसउद्गीथोविद्योततेस्तनयतिसप्रतिहारउद्गृह्णातितन्निधनमेतद्वैरूपंपर्जन्येप्रोतःस्यएवमेतद्वैरूपंपर्जन्येप्रोतं
वेदविरूपांश्चसरूपांश्चपशून्वरुंधेसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्यावर्षतंनर्दिदत्तव्रतं ॥ खं० ॥ १५ ॥ वसंतोहिंकारोग्रीष्मःप्रस्तावोवर्षाउद्गीथः
शरत्प्रतिहारोहेमंतोनिधनमेतद्वैराजमृतुषुप्रोतःस्यएवमेतद्वैराजमृतुषुप्रोतवेदविराजतिप्रजयापशुभिर्ब्रह्मवर्चसेनसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्याऋ
तून्नर्दिदत्तव्रतं ॥ खं० ॥ १६ ॥ पृथिवीहिंकारोतरिक्षंप्रस्तावोद्यौरुद्गीथोदिशःप्रतिहारःसमुद्रोनिधनमेताःशक्रयोर्लोकेषुप्रोतावेदलोकीभवतिसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिमहान्प्रज
यापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्यालोकांनर्दिदत्तव्रतं ॥ खं० ॥ १७ ॥ अजाहिंकारोवयःप्रस्तावोगावउद्गीथोश्वाःप्रतिहारःपुरुषोनिधनमेतारेवत्यःपशुषुप्रोताःस्यएवमेतारेवत्यःपशुषु
प्रोतावेदपशुमान्भवतिप्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्यापशून्नर्दिदत्तव्रतं ॥ खं० ॥ १८ ॥ लोमहिंकारस्त्वक्प्रस्तावोमांसमुद्गीथोस्थिप्रतिहारोमज्जानिधनमेतद्यज्ञायज्ञीयमंगेषु

ठेप्ययमेवार्थः । यःसंवत्सरपर्यंतंगुरुकुलवासीसःसंवत्सरंसंवत्सरपर्यंतंमज्ञोमत्तःसन्नाश्रीयात् । विहितभक्षणमपिनमत्तःसन्कुर्या
दित्यर्थः । मज्जुमदकारिनाश्रीयात्सर्वदैवेतिशेषः ॥ एकोनविंशःखंडः ॥ १९ ॥ एतासामश्यादिदेवतानामेव । सलोकतां स
मानलोकतांगच्छति । ततोप्युत्तमश्चेत्सार्ष्टितांसामीप्यंगच्छति । ततोप्युत्तमश्चेत्सायुज्यमेकंदेहत्वरूपंगच्छति।ब्राह्मणान्नर्दिदेत्।
ब्राह्मणेषुदेवतासंनिधानेनतन्निदनेदेवतानिंदनस्यैवप्राप्तेरितिभावः ॥ विंशःखंडः ॥ २० ॥ त्रयीविद्याहिंकारइत्यादिनाहिंकारादि
नामकप्रद्युम्नादेःऋग्वेदादित्रयादिगतत्वेनैकैकस्यरूपत्रयमुच्यते । एतत् त्रयीविद्यादिगतभगवदाश्रितंसाम नामविशेषानुक्तेरुक्ताव
शिष्टंसर्वमितिगम्यते।सर्वस्मिन्पूर्णत्वात्सर्वनामके त्रयीविद्यादिसर्वगतभगवद्रूपोप्रोतं तद्वाचकंतन्निग्रह्यंचेत्यर्थः।यःएतत् पंचविध
भगवद्रूपं । एवंत्रयीविद्यादिगतत्वेनैतत्साम । सर्वस्मिन्भगवति।प्रोतंचवेद सःसर्वभवतियादृशीउन्नतिःस्वयोग्यातांसर्वात्मनाप्राप्नो
तीत्यर्थः ॥ १॥ प्रद्युम्नादीनिपंचरूपाणिऋगादिस्थानभेदेनत्रीणित्रीणितिष्ठंतीत्युक्तं। तत्रश्लोकंपठन्माहात्म्यंतज्ज्ञानिनःफलांतरंचाह

उप० ।—प्रोतःस्यएवमेतद्यज्ञायज्ञीयमंगेषुप्रोतवेदांगीभवतिनांगेनविहृच्छतिसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्यासंवत्सरंमज्ञोनाश्रीयात्तद्वत्तमज्जुनाश्री
यादितिवा ॥ खं० ॥ १९ ॥ अग्निहिंकारोवायुःप्रस्तावआदित्यउद्गीथोक्षत्राणिप्रतिहारश्चंद्रमानिधनमेतद्राजनंदेवतासुप्रोतःस्यएवमेतद्राजनंदेवतासुप्रोतवेदेतासामेवदेवताना
सलोकतांसार्ष्टितांसायुज्यंगच्छतिसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिमहान्प्रजयापशुभिर्भवतिमहान्कीर्त्याब्राह्मणान्नर्दिदत्तव्रतं ॥ खं० ॥ २० ॥ त्रयीविद्याहिंकारस्त्रयइमेलोकाःसप्रस्तावोभिर्वा
युरादित्यःसउद्गीथोक्षत्राणिवयांसिमरीचयःसप्रतिहारःसर्पागंधर्वाःपितरस्तन्निधनमेतत्सामसर्वस्मिन्प्रोतंस्यएवमेतत्सामसर्वस्मिन्प्रोतवेदसर्वहभवति ॥ १ ॥

छांदोग्य

॥ ७२ ॥

॥तदिति॥ तत्तत्रैषवक्ष्यमाणःश्लोकोभवति । प्रमाणत्वेनेतिशेषः । श्लोकंपठति॥यानीति॥यानिप्रद्युम्नादीनि पंचधापंचरूपाणि त्रीणिवर्तते तेभ्योरूपेभ्योन्यद्वस्तुपरंज्यायः ब्रह्माद्यपेक्षयोत्तमोत्तमंनास्ति । योधिकारीएतत् भगवद्रूपाणामेवपरमज्यायस्त्वंवेद ससर्ववेद सर्वशास्त्रार्थज्ञोभवति । अस्यैवसर्वशास्त्रार्थत्वात् । अस्मैज्ञानिनेसर्वादिशः सर्वदिग्वर्तिनोजनाः बलिहरंति । इदंतुचतुर्मुखे मुख्यं । सर्वेस्मैदेवाबलमावहंतीत्युक्तेः । अन्येषुयथासंभवंबोध्यं । अत्रव्रतमाह ॥ सर्वमिति ॥ अस्मि असनान्मितिरूपत्वाच्चास्मिनामकंपरंब्रह्म । सर्वं गुणपूर्णमित्युपासीत । द्विरुक्तिःपूर्ववत् ॥ एकविंशःखंडः ॥ २१ ॥ एवंसामनाम्नोभगवतोव्यस्त समस्तोपास्तिरभिहिता । तत्रसाम्नउद्गानप्रकारंसप्रभेदमाह ॥ विनर्दीत्यादिना ॥ तत्रविनर्दिसाम्नोवृणइत्येतद्वाक्यं दुर्गमार्थंव्याख्यातुंसामशब्दस्यप्रसिद्धार्थप्रतीतिवारणायार्थतावदाह ॥ सर्वदेति ॥ सर्वदासमस्तेनसामेतिश्रुत्यैवपूर्वनिरुक्तेरितिभावः । इदानींतद्वाक्यंव्याचष्टे ॥ तस्येति ॥ श्रुतौपशव्यमित्यग्रेरुद्गीथइत्यत्रउद्गीथशब्दःसर्वत्रसम्बध्यतइतिभावेनतस्यार्थउक्तउद्गानप्रकारइति । नचैवंसाम्नउद्गीथोविनर्दीत्येतावतावाक्यस्यपूर्णत्वात् । वृणइत्यनन्वितमित्यतोवाक्यभेदंकृत्वायोजयति ॥ तदेवेति ॥ सामोद्गानप्रकारेविनर्दित्वस्यसिद्धत्वान्नैकवाक्यत्वंसंभवतीतिभावः । श्रुतावन्यत्रवृणइत्यनुक्त्वात्रैवतदुक्तेस्तदेवेत्येवकारः । तत्रहेतुमाह ॥ सर्वेति ॥ उक्तार्थद्रढयन्प्रमाणेनैवखंडंव्याचष्टे ॥ विष्णोरिति ॥ वृषभवत् वृषभनादवत् । अनेनविनर्दिसा

उ० । तदेषश्लोकोयानिपंचधात्रीणित्रीणितेभ्योनज्यायःपरमन्यदस्ति यस्तद्वेदसवेदसर्वःसर्वादिशोबलिमस्मैहरंति सर्वमस्मीत्युपासीततद्व्रतंतद्व्रतं ॥ २ ॥ खं० ॥ २१ ॥

भा० । सर्वदासमत्वात्सामभगवान् । तस्योद्गानप्रकारोविनर्दिवृषभस्वरवन्मेघनर्दनवद्वा । तदेववृणे । सर्वोत्तमत्वात् । विष्णोःस्वरोवृषभवन्मेघनादवदेववा ॥

वेदेशी०

भाष्यार्थः

२। २२

॥ ७२ ॥

म्रउद्गीथइत्येतद्व्याख्यातं । पशव्यमित्यग्नेरुद्गीथइत्यस्यव्याख्यानं ॥ स्त्रीति ॥ अनिरुक्तः प्रजापतेरित्येतस्यार्थमाह ॥ गंभीर
 इति ॥ एतद्वदितिनिर्वक्तुमशक्यत्वादनिरुक्तइतिपदार्थमभिप्रेत्यानुपमइत्युक्तं । सोपमत्वस्यवक्ष्यमाणत्वात्तत्तात्पर्यमाह ॥ गंभीर
 इति ॥ निरुक्तः सोमस्येत्यस्यार्थमाह ॥ अथेति ॥ मृदुश्लक्ष्णं वायोरित्येतद्व्याचष्टे ॥ मृदुमेघेति ॥ श्लक्ष्णंबलवदिंद्रस्येति
 वाक्यंव्याचष्टे ॥ इंद्रस्येति ॥ स्तनयित्नुस्तीव्रमेघगर्जनं क्रौंचंबृहस्पतेरित्यस्यार्थमाह ॥ बृहस्पतेरिति ॥ अपध्वांतं वरुणस्येत्य
 स्यार्थो ॥ वरुणस्येति ॥ विष्णोः स्वरो वृषभस्वरवदित्युक्तं । मृदुमेघस्वरो वायोरित्युक्त्या वायुस्वरोऽपि वृषभस्वरवदित्युक्तं ।
 मेघस्वरवृषभस्वरयोः साम्यात् । अतएव विष्णोः स्वरो वृषभवन्मेघनादवदेवेत्युक्तं । गंभीरोऽनुपमो ब्रह्मण इत्यनेन ब्रह्मस्वरोऽपि वृषभ
 स्वरवदित्युक्तं । वृषभमेघनादयोरेव गांभीर्यदर्शनात् । एवं त्रयाणां स्वरस्यैकप्रकारत्वप्रतीतौ तत्र विशेषमाह ॥ एकस्येति ॥ एक
 स्यैकवर्षस्य पादवर्षसहितस्य यून इति यावत् । वृषभस्य स्वरवदिति शेषः । तदंतरा विंशतिवर्षादवाग्वर्षस्य । यद्वामेघनादवदिति
 गंभीरोऽनुपमइति मृदुमेघस्वरवदिति च विष्णुब्रह्मवायुगानां नादानां गंभीरत्वमुक्तं । तस्यैकप्रकारत्वप्रतीतिं निवारयन् विशेषमाह ॥
 एकस्येति ॥ तान्सर्वानेवोपसेवेतेत्यस्य सहेतुकमर्थमाह ॥ गायेदिति ॥ तस्मादेतेषामेव स्वराणां प्रशस्तत्वादेतैरेव स्वरैर्गायेत् ।
 देवोद्गानसदृशोद्गानविधानमशक्यत्वादयुक्तमित्यत उक्तं ॥ यथाशक्तीति ॥ वारुणं त्वेव वर्जयेदित्यस्यार्थो न विस्वरमिति ॥ तस्माद्वि

भा० । स्त्रीपशुस्वरवद्वहेर्गंभीरोऽनुपमो विभोः । ब्रह्मणस्त्वथ सोमस्य साक्षाद्वृद्धानिनादवत् । मृदुमेघस्वरो वायोरिंद्रस्य स्तनयित्नुवत् । बृहस्पतेः क्रौंचवच्च वरुणस्य तु विस्वरः ।
 एकस्य पादवर्षस्य स्वरो विष्णो रुदाहतः । वायो विंशतिवर्षस्य ब्रह्मणस्तु तदंतरेति च । गायेदेतैः स्वरैस्तस्माद्यथाशक्तिं न विस्वरं ।

स्वरस्यानर्थहेतुत्वादित्यत्रापिसंबध्यते । अमृतत्वंदेवेभ्य आगायानीत्यागायेदित्यादिनाप्रसिद्धोद्गातुरेवंविधसंकल्पः कथ्यत इति प्रतीतिनिरासाय व्याचष्टे ॥ अधिकारीति ॥ तथाच तेनैवंविधः संकल्पः कार्य इति भावः । तर्ह्यन्येषां कथमित्यत आह ॥ अन्येषामिति ॥ कुर्यात् विभक्तिविपरिणामेन स्मृतिमित्यनुवर्तते । अन्यथा स्मृतिकरणे बाधकमाह ॥ अवमंतेति ॥ तत्र हेतुमाह ॥ देवानामिति ॥ देवादीनामित्यर्थः । निगमयति ॥ अत इति ॥ ददाति देवादीनां मोक्षादिकमिति शेषः । ननु यदि हृदि स्थो मुख्यप्राण एव देवादीनां मोक्षादिदाता तर्ह्यगायानीत्ययुक्तं स्यात् । प्रसिद्धोद्गातुरेव संकल्पोक्त्यादिकर्तृत्वप्रतीतिः । न हि स्वस्य तादृशफलदानासामर्थ्ये तथा संकल्पादिकर्तृत्वोक्तिः संभवतीत्यत आह ॥ संकल्पेति ॥ संकल्पो मनसा ध्यानं । उक्तिर्वचनं । आदिपदेनोद्गानसंग्रहः । तर्हि प्रतीतिः कथमित्यत आह ॥ हि मुख्यत इति ॥ संकल्पोक्त्यादिकर्तृत्वस्य तस्मिन्नेव मुख्यत्वादित्यर्थः । अमुख्यतस्तत्कर्तृत्वविषया प्रतीतिरिति भावः । आत्मने स्वस्मै अन्नमागायानीत्यन्यथा प्रतीतिं वारयंस्तद्व्याचष्टे ॥ आत्मेति ॥ तस्मात्तन्मुद्दिश्य गायेदिति शेषः । स्वात्मन एवान्नमागायानीत्यर्थः कस्मान्न स्यादित्यत आह ॥ ह्यर्थत इति ॥ ह्यस्मात्प्राणस्थहरेर्भोजनेऽर्थतो नांतरीयकतया प्राणस्य भुजिर्भवेत् । तस्मान्नासावर्थ इत्यर्थः । प्राणस्य देवांतर्गतत्वाद्देवानां चामृतत्वमुद्दिश्य गानस्य कृतत्वेन स्वस्याप्य

भा० । अधिकारीसदौद्गात्रे मुख्यतः प्राण एव यत् । अतो मोक्षादिदाने स देवादीनां क्षमो भवेत् । अन्येषां स ददातीह मर्कटस्थ इति स्मृतिः । कार्या हि नान्यथा कुर्यादवमंता न्यथा भवेत् । देवानां मोक्षदानादौ न हि मानुष ईश्वरः । अतः प्राणो हृदि स्थो मे ददातीति स्मृतिर्भवेत् । संकल्पोक्त्यादिकर्ता च प्राण एव यतः सदा । आगायानीति युज्येत तस्मात्तस्मिन् हि मुख्यतः । आत्मेति भगवान्विष्णुः प्राणस्थः पुरुषोत्तमः । तस्मादन्न ह्यर्थतस्तु प्राणस्यान्न भुजिर्भवेत् ।

मृतत्वसिद्धेर्नासावर्थ इत्याह ॥ प्राणस्यापीति ॥ तर्हि विष्णोरपि देवांतर्गतत्वात्तस्याप्यमृतत्वं प्रतिवायुरुद्गायति ॥ किमित्यतो नेत्याह ॥ विष्णोरिति ॥ फलमिति वर्तते । विष्णोरमृतत्वं फलं नेति संबंधः । कुत इत्यतस्तदमृतत्वस्यानादिनित्यत्वादित्याह ॥ कचेति ॥ चोहेतौ । विष्णोरमृतत्वमिति वर्तते । अंतवत्त्वसमुच्चये वाचशब्दः । तथाच विष्णोरमृतत्वं आदिमदंतवच्चनकापीतियत इति भावः । सर्वे स्वराघोषवंतो बलवंतो वक्तव्याः । इंद्रबलं ददानीत्यादिवाक्यं व्याचष्टे ॥ इंद्र इति ॥ इंद्रबलदानार्थमेवेंद्रबलं ददानीति संकल्प्य स्वरांघोषबलात्मकान् घोषोनामध्वनिविशेषः । बलमित्यतिप्रयत्न उच्यते । घोषबलयुक्तान् ब्रूयादित्यनेन सर्वे स्वरा इति वाक्यं व्याख्यातं । अहं विष्णोः स्वात्मानमर्पय एवेति संकल्प्याग्रस्तानंतरे वा प्रवेशितान निरस्तान्बहिरेवानाक्षिप्तान् यद्वा अग्रस्तान् अदृष्टान् अनतिद्रुतोच्चारितानि तियावत् । अनिरस्तान् । अनतिदूरोच्चारितानित्यर्थः । उपलक्षणमेतत् । विवृतप्रयत्नयुक्तांश्चोष्मणः शपसहान् ब्रूयादित्यनेन सर्वं ऊष्माणोऽग्रस्ता अनिरस्ता विवृता वक्तव्याः । प्रजापतेरात्मानं परिददानीति वाक्यं व्याख्यातं भवति । मोक्षयोग्यान् मृत्युवर्जितान् करिष्यामीति संकल्प्य समस्तान् स्पर्शानपिकादिमावसानान् वर्णान् लेशतोऽप्यसंस्पृष्टान् ब्रूयादित्यनेन सर्वे स्पर्शालेशेनानभिहता वक्तव्याः मृत्योरात्मानं परिहराणीति वाक्यं व्याख्यातं । अत्रापि स्वराद्युच्चारयितुं पुरुषमात्रस्यैतदुच्यत इति

भा० । प्राणस्याप्यमृतत्वं हि मुख्यमेव फलं यतः । देवांतर्भावतो विष्णोर्नामृतत्वं कचादिमत् । इंद्रबलं ददानीति स्वरांघोषबलात्मकान् । ब्रूयादग्रस्तानिरस्तान् ऊष्मणः स्पर्शानपि । समस्तान्बलदानार्थमिंद्रैवैव प्रजापतेः । विष्णोः स्वात्मानमेवाहमर्पयेमृत्युवर्जितान् । मोक्षयोग्यान् करिष्यामीत्येवं स प्राण एव तु । कुर्या

छांदोग्य

॥ ७४ ॥

प्रतीतिनिरासायाह ॥ अन्यस्त्विति ॥ नान्यथातुकथंचनेत्यतः परमवमंतान्यथाभवेदिति वक्तव्यं । किंतत इत्यत आह ॥ देवा
वमंतेति ॥ यतो तोन्यथानस्मरेदित्यन्वयः । तंयदिस्वरेषूपालभेतेंद्रंशरणंप्रपन्नोऽभूवंसत्वाप्रतिवक्ष्यतीत्येनंब्रूयादित्यादाववस्था
विशेषएवेंद्रादिशरणगतिध्यानं कर्तव्यमिति प्रतीतिनिरासायेंद्रंशरणंप्रपन्नोभूवंप्रजापतिंशरणंप्रपन्नोभूवं मृत्युंशरणंप्रपन्नोभूवमिति
वाक्यत्रयंव्याचष्टे ॥ इंद्रमिति ॥ न केवलंस्वरपतित्वादिकमिति चशब्दः । सर्वेस्वरा इंद्रस्यात्मान इति वाक्यमिंद्रपदंप्रसिद्धेंद्र
परमिति प्रतीतिंवारयन् व्याचष्टे ॥ ऐश्वर्यादिति ॥ प्रसिद्धेंद्रपरत्वेनुपपत्त्यभावेपिवस्तुस्थितिकथनायैवं व्याख्यातं । एवमुत्तर
त्रापि द्रष्टव्यं । सर्वेऽऋष्माणः प्रजापतेरात्मान इति वाक्यं प्रजापतिर्दक्ष इति प्रतीतिनिरासाय व्याचष्टे ॥ ऊष्माधिप इति ॥ सर्वेस्प
र्शामृत्योरात्मान इति वाक्यं मृत्युर्यम इति प्रतीतिनिरासाय व्याचष्टे ॥ मृत्युनामेति ॥ ननु प्राणस्योद्गातृत्वे कथमिदं घटते । इंद्रमृ
त्यवोर्वाय्वनधिकत्वेन तस्य तच्छरणागतिध्यानासंभवादिति चेन्न । इतरोद्गात्रपेक्षयैव तत्प्रवृत्तेः । वायुविवक्षायां तु इंद्रमृत्युशब्द
योः तदंगतभगवत्परत्वादिति भावेनाह ॥ मानुषाणामिति ॥ आद्यस्तुशब्दो मानुषाणां वाय्वाद्यपेक्षयाऽपकर्षरूपविशेषद्योतकः ।
द्वितीयस्त्वधारणार्थो वायुत एवेति संबध्यते । तृतीयस्तु वायोरितरोत्कर्षरूपविशेषमाह ॥ इतरेषां मानुषाणां वायुतः वाय्वादितः श

भा० । दन्यस्तुमत्स्थस्तु प्राण एवेदंशः क्षमः । करोतीति स्मरेन्नित्यं नान्यथातुकथंचन । देवावमंताहितमोयात्यसंशयतोयतः । अत इंद्रं प्रजापाल्यं विष्णुं मृत्युंच सर्वदा ।
शरणंगतोहमिति च ध्यायेत्सर्वत्र सर्वदा । ऐश्वर्यादिंद्रनामा तु वायुः स्वरपतिः सदा । ऊष्माधिपस्तु भगवान्विष्णुरेव प्रजापतिः । मृत्युनामा तु संहारादुद्गंस्पर्शाधिपः स्मृतः । मानुषाणां
तु शरणमितरेषां तु वायुतः । वायोस्तु बलदानाद्यं मोक्षदानादिकं हरेः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

२।२२

॥ ७४ ॥

रणंभवेत् । हरेरिन्द्राद्यंतर्गतस्य । नन्विन्द्रनामावायुःस्वरपतिरित्युक्तं । तथासतिवायोरुद्गातृत्वेइंद्रेबलंददानीतिस्मृत्यनुपपत्तेः न हिस्वस्मिन्स्वयंबलदइत्यतआह ॥ यस्मादिति ॥ सतासतावायेनकेनाप्युपालंभेकृतेप्रजापतिंशरणंप्रपन्नोभूवंसत्वाप्रतिपेक्ष्यतीतिशापोदेयइत्युक्तं । सज्जनंप्रतिएवंशापस्यादेयत्वादित्यतआह ॥ सर्वोपद्रवेति ॥ कर्तरिषष्ठी । मृत्योरात्मानंपरिहराणीत्यस्यमृत्युवर्जितान् करिष्यामीतिव्याख्यानंकथंमृत्योःस्वरूपंपरिहराणीतिप्रतीतेरित्यतस्तदपेक्षिताध्याहारेणव्याचष्टे ॥ मृत्योरिति ॥ इत्यर्थइतिशेषः । आत्मशब्दश्चात्रजात्यैकवचनइत्यपिद्रष्टव्यं । प्रजापतींद्रशब्दौविष्णुवायुपरावित्युक्तं प्रमाणांतरेण द्रढयति ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्माप्रजापतिश्चेतिशब्दाभ्यांविष्णुरुच्यते । यदान्यंप्रबोधयन्वर्तते अन्यप्रबोधकोष्माक्षरगतइतियावत् । एवंपरेषांबोधकोयदेत्यत्रापिपरबोधकस्वरगतोयदेत्यर्थः । ब्रह्मप्रजापतींद्रशब्दान्विष्णुवाय्वोर्निर्वक्ति ॥ बृंहयतीति ॥ व्युत्पत्तिभिर्ब्रह्मप्रजापतींद्रशब्दैर्विष्णुवायूउच्यतेइतिशेषः । यद्यपिब्रह्मशब्दनिर्वचनंनश्रुत्यनुसारि तथापिप्रमाणेब्रह्मशब्दस्यप्रसक्तत्वात्तस्यनिर्वचनंकृतमितिमतव्यं ॥खं०॥२२॥ ततश्चायंखण्डार्थः ॥ साम्नः समत्वात्सामनामकस्यभगवतःउद्गीथइतिवक्ष्यमाणमत्रापिसंबध्यते । उद्गानप्रकारोविनर्दि सपादवर्षवृषभस्वरवन्मेघनर्दनवद्वा । तदेववृणे सर्वोत्तमत्वात् । अग्नोरुद्गीथः उद्गानप्र

भा० । यस्माद्वायुपदेयोग्याबहवस्त्विन्द्रनामकाः । अतइंद्रेददानीतिस्मृतिःप्राणस्ययुज्यते इतिसामसंहितायां । सर्वोपद्रवकर्तृणामसुराणांकुबुद्धिनां । उपालंभेकृतेयुक्तं विष्णुस्त्वांप्रतिपेक्ष्यति । रुद्रस्त्वांधक्ष्यतीत्यादिनान्यथातुक्तंनेतिच । मृत्योःसकाशादात्मानंपरिहराणीति । ब्रह्माप्रजापतिश्चेतिविष्णुरन्यंप्रबोधयन् । तथेन्द्रनामावायुश्चपरेषांबोधकोयदेतिच । बृंहयतिप्रजाःपातिइदंरातीतिव्युत्पत्तिभिः ॥ २२ ॥

कारः पशव्यं । इति शब्द उपमार्थः । स्त्री पशुस्वरवत् । भगवत्स्वरस्य पुं पशुस्वरसादृश्यस्योक्तत्वात् । उद्गीथ इत्यस्य सर्वत्र संबंधः । प्रजापते ब्रह्मणः । उद्गीथ उद्गान प्रकारोऽनिरुक्तो निरुपमः । विंशति वर्षा वर्षस्य वृषभस्य स्वरवत् गंभीरश्चेति ग्राह्यं । सोमस्योद्गीथो निरुक्तः सोपमः । घंटानिनादाख्योपमा सहित इत्यर्थः । वायोरुद्गीथो मृदु मृदुमेघस्वरवत् श्लक्ष्णं । विंशति वर्षस्य वृषभस्य स्वरवत् गंभीरमित्यर्थः । इंद्रस्योद्गीथः श्लक्ष्णं गंभीरं बलमस्यातीति बलवत् । स्तनयितुघोषवदित्यर्थः । बृहस्पतेरुद्गीथः क्रौंचं क्रौंचपक्षिस्वरवत् । वरुणस्योद्गीथः अपध्वांतं । भिन्नकांस्वरवत् समं । विस्वर इति यावत् । किंतत इत्यत आह ॥ तानिति ॥ उद्गाता तान् भागवतादीन् बार्हस्पत्यं तान् सर्वानेव स्वरान् उपसेवेत । यथा शक्तित्तदुद्गानस्वरसदृशस्वरैरेवोद्गायेदित्यर्थः । एवकारव्यावर्त्यमाह ॥ वारुणमिति ॥ वारुणमेव स्वरं । तुविशेषेण वर्जयेत् । विस्वरत्वादित्यर्थः ॥ १ ॥ एवमुद्गातु रुद्रानेस्वरमुक्त्वा इदानीं देवादिविषये आशास्यमाह ॥ अमृतत्वमिति ॥ उद्गाता अहं देवेभ्यः अमृतत्वं मोक्षमुद्दिश्यागायानि । आगानं कुर्यामिति संकल्प्यागायेत् । आगानं कुर्यात् । पितृभ्यः स्वधां मनुष्येभ्य आशा माशासनीयमिष्टमिति यावत् । पशुभ्यस्तृणोदकं यजमानाय स्वर्गलोकं आत्मने प्राणस्थ परमात्मने । अन्नमुद्दिश्यागायानीति संकल्प्यागायेत् । उद्गानं कुर्यादित्यर्थः । एवं संकल्पः कार्य एव नैतद्विषये प्रमादः कार्य इत्याह ॥ एतानीति । एतानि पूर्वोक्तानि देवामृतत्वादीनि । मनसा ध्यायन्न प्रमत्तः संस्तुवीत ॥ २ ॥ ततः किमिति चेत् । औद्गात्रे हि मुख्याधिकारी

उप० । विनर्दि सान्नो वृणे पशव्यमित्यग्रे उद्गीथोऽनिरुक्तः प्रजापतेर्निरुक्तः सोमस्य मृदु श्लक्ष्णं वायोरुद्गीथं बलवद्विद्रस्य क्रौंचं बृहस्पतेरपध्वांतं वरुणस्य तान् सर्वानेवोपसेवेत वारुणत्वेव वर्जयेत् ॥ १ ॥ अमृतत्वं देवेभ्य आगायानीत्यागायेत् स्वधां पितृभ्य आशां मनुष्येभ्यस्तृणोदकं पशुभ्यः स्वर्गलोकं यजमानायान्नमात्मन आगायानीत्येतानि मनसा ध्यायन्न प्रमत्तः संस्तुवीत ॥ २ ॥

वायुरेवान्येत्वमुख्याधिकारिणः । तत्रोद्गातायदि मुख्यवायुस्तर्हि देवादीनां मोक्षादिदानेक्षमो भवेत् । नान्यथा । यदि चान्यस्तर्हि मृदिस्थो मुख्यप्राण एव देवादीनां मोक्षादिकं ददातीति स्मृतिः कार्या । अन्यथामनुष्यमात्रस्य देवादिमोक्षदानादौ सामर्थ्याभावेन देवावमंतृत्वप्राप्त्यानर्थप्राप्तेः । न चान्यस्याऽगायानीति संकल्पानुपपत्तिः । मुख्यप्राणस्यैव तद्गतस्य संकल्पकर्तृत्वेन तथा स्मृतिमात्रस्यानेन कर्तव्यत्वात् । एवमुद्गातुर्देवादिविषये आशास्यमुक्त्वेदानीमुद्गात्रास्वरोष्मस्पर्शाक्षरेषु सम्यक्प्रयुक्तेष्वपि यदिकश्चिद्धूर्त उपालंभं करोति तदतं प्रतिवक्तव्यप्रकारं वक्तुं तावत्स्वरोष्मस्पर्शदेवता आह ॥ सर्वे स्वरा इति ॥ सर्वे स्वराः अकारादयः षोडश स्वराः इंद्रस्य परमेश्वर्यादिदं रातीति व्युत्पत्त्या वा इंद्रनाम्नो वायोरात्मानो देहाः प्रतिमा इति यावत् । सर्वे ऊष्माणः शपसहाः प्रजापतेः प्रजाः पातीति प्रजापतिनाम्नो विष्णोरात्मानः । प्रतिमाः सर्वे स्पर्शाः कादयो मावसानावर्णाः । मृत्योर्मरणांमृत्युनाम्नो रुद्रस्यात्मानः प्रतिमाः । किंतत इत्यत आह ॥ तमिति ॥ तमुद्गातारं यद्विस्वरेषु सम्यगुच्चारितेष्वप्युपालभेत स्वरस्त्वया दुष्टः प्रयुक्त इत्युपालंभं कुर्यादसुरस्तदाहमिंद्रं स्वराधिपतिं वायुं शरणं प्रपन्नो भूवं स्वराधिपतींद्रप्रसादात् सम्यगेव स्वरोच्चारणं कृतवानस्मीति यावत् । स इंद्रस्त्वात्वां प्रतिवक्ष्यति शिक्षारूपं वचनमिति शेषः । इत्येनमुपालंभकर्तारं प्रतिब्रूयात् ॥ ३ ॥ अथ यद्येनमुद्गातारमूष्मसु सम्यक्प्रयुक्तेष्वपि उपालभेतोक्तरीत्योपालंभं कुर्यादसुरस्तदाहं प्रजापतिमूष्माधिपतिं विष्णुं शरणं प्रपन्नो भूवं सत्वात्वां प्रतिपेक्ष्यति संचूर्णयिष्यतीत्येनं ब्रू

उप० । सर्वे स्वरा इंद्रस्यात्मानः सर्वे ऊष्माणः प्रजापतेरात्मानः सर्वे स्पर्शा मृत्योरात्मानस्तं यद्विस्वरेषुपालभेतेंद्रं शरणं प्रपन्नो भूवं सत्वा प्रतिवक्ष्यतीत्येनं ब्रूयात् ॥ ३ ॥ अथ यद्येनमूष्मसूपालभेत । प्रजापतिं शरणं प्रपन्नो भूवं सत्वा प्रतिपेक्ष्यतीत्येनं ब्रूयात्

छांदोग्य

॥ ७६ ॥

यात् अथयद्येनस्पर्शेषूपालभेतासुरस्तदामृत्युंस्पर्शाधिपंरुद्रंशरणं प्रपन्नोभूवंसःत्वांप्रतिधक्ष्यति । भस्मीकरिष्यतीत्येनंब्रूयात् ॥ ४ ॥
ननु कथं स्वरोष्मस्पर्शोच्चारणं कर्तव्यं यत्रान्यैरूपालंभकृते एवं वक्तव्यमित्यतः स्वराद्युच्चारणप्रकारं दर्शयति ॥ सर्वे इति ॥ इंद्रेस्व
राधिपतिवायौ बलंददानीति संकल्प्येद्रे बलदानार्थं सर्वे स्वराघोषवंतो ध्वनिविशेषवंतो बलवंतोति प्रयत्नवंतो वक्तव्याः । घोषपूर्वकम
तिप्रयत्नेन स्वरोच्चारणं कर्तव्यमित्यर्थः । प्रजापतेरूष्माधिपतिविष्णोरात्मानं स्वात्मानमेव परिददानि समर्पयइति संकल्प्य सर्वे ऊष्मा
णः अग्रस्ताः अंतरेवाप्रवेशिताः । अनिरस्ताः बहिरेवानाक्षिताः । विवृताः विवृतप्रयत्नयुक्ताः वक्तव्याः । मृत्योः स्पर्शाधिपतेः सकाशा
दात्मानं मोक्षयोग्यं परिहराणि । मोक्षयोग्यान् मृत्युवर्जितान् करिष्यामीति । संकल्प्य सर्वे स्पर्शालेशेनानभिहतालेशतो संस्पृष्टाः वक्त
व्याः । ननु स्वराद्युच्चारकपुरुषमात्रस्य कथं मिद्रे बलंददानीति मृत्योरात्मानं परिहराणीति च संकल्पः । तत्रासमर्थत्वादिति चेत् । अ
औद्गात्रे मुख्याधिकारिणो मुख्यप्राणस्यैव स्वराद्युच्चारणेऽपि मुख्याधिकारित्वात् । नचैवमिद्रे बलंददानीति संकल्पानुपपत्तिः । अ
त्रेन्द्रशब्देन वायुपदयोग्यानां ऋजूनां ग्रहणात् । अन्यैस्तु मद्भृदि स्थो मुख्यप्राण एवैवं करोतीति स्मृतिमात्रस्य कर्तव्यत्वादिति ॥ ५ ॥
द्वाविंशः खंडः ॥ २२ ॥ पूर्वव्यस्तसमस्तसामोपासकानां स्वर्गमोक्षौ फलत्वेनोक्तौ तत्र केषां किमिति न ज्ञायते । अतस्तद्विवेके
नाह ॥ त्रयोधर्मस्कंधा इत्यादिना । अत्राहुर्मायावादिनः यज्ञादिमान् प्रथमो गृहस्थ स्तापसो द्वितीयो वनस्थ स्तृतीयो ब्रह्मचारी

उप० ।— दथयद्येनस्पर्शेषूपालभेतासुरस्तदामृत्युंशरणं प्रपन्नोभूवंसःत्वांप्रतिधक्ष्यतीत्येनंब्रूयात् ॥ ४ ॥ सर्वे स्वराघोषवंतो बलवंतो वक्तव्या इंद्रे बलंददानीति सर्वे ऊष्माणोऽग्रस्तानिरस्ता
विवृतावक्तव्याः प्रजापतेरात्मानं परिददानीति । सर्वे स्पर्शालेशेनानभिहतावक्तव्या मृत्योरात्मानं परिहराणीति ॥ २२ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

२ । २२

॥ ७६ ॥

नैष्ठिकः सर्वएतेपुण्यलोकाभवन्ति । शिष्टस्त्वनुक्तःपरिव्राट्ब्रह्मसंस्थोमृतत्वंपुण्यलोकविलक्षणंमोक्षमेतीति । तन्मतनिरासायप्रमाणेनैवतात्पर्यमाह ॥ सर्वेति ॥ सर्वेषामाश्रमिणांधर्मैरित्यर्थः । यतिधर्मस्यापिपुण्यलोकसाधनत्वमस्ति । ब्रह्मज्ञानंचेत्सर्वेषामपिमोक्षोभवेत् । एवंचत्रयाणामेवपुण्यलोकोयतेरेवतद्विलक्षणोमोक्षइत्ययुक्तमितिभावः । तेभ्योभित्तैभ्यःॐकारःसंप्राप्तवदिति ओंकारस्यवेदत्रयसारव्याहृतिसारत्वेनज्ञानमुक्तं । तत्कुतइत्यतस्तत्रोंकारएवेदंसर्वमितिश्रुत्यभिप्रेतंहेतुमाह ॥ ॐकारइति ॥ ब्रह्मणःगुणपूर्णस्य । अनेनगुणपूर्णत्ववाचकत्वंहेतुमभिप्रैति । तद्यथेतिश्रुत्युक्तंहेत्वंतरमाह ॥ सर्वेति ॥ ननुप्रत्यक्षबाधितमेतदित्यतआह ॥तद्व्याख्यात्वादिति॥सर्ववागात्मतोंकारस्य ननु ॐकारएवेदंसर्वमित्यत्र ॐकारस्यसर्वजगदात्मकत्वमुच्यतइत्ययुक्तं बाधात् । इदंसर्वशब्दजातमोंकारएवेति सर्वशब्दात्मकत्वमुच्यतइत्यप्यतएवायुक्तं । उक्ताभिप्रायश्चेत्तद्यथेत्यनेनगतार्थमित्यतः इदं शब्दस्योंकारविशेषणत्वमंगीकृत्यतद्वाक्यंव्याचष्टे ॥ इदंत्विति ॥ तुविशेषेणव्यवधानेनप्रस्तुतत्वात्सः ओंकारः इदं इदमित्यनेनपरामृश्यतइत्यर्थः । चोवधारणे । सइत्यनेनसंबध्यते । अर्थपूर्णतः अर्थपूर्णत्वतः । पूर्णत्वार्थकत्वतइतियावत् । ततश्चेदमयमोंकारएवसर्वपूर्णत्ववाचीत्यर्थइत्युक्तंभवति । नचोंकारमुद्दिश्यसर्वमितिनपुंसकप्रयोगानुपपत्तिः । सर्वं पूर्णार्थकंयत्सःइदमोंकारएवेत्युद्देश्यविधेयभावस्यविवक्षितत्वात् । नचैवमपीदमोंकारइतिसामानाधिकरण्यानुपपत्तिः । छान्दसत्वेनलिंगव्यत्ययोपपत्तेरितिभावः । अथवेदमित्यस्यसर्वशब्दान्वितत्वमेव सर्वशब्दस्यचनपुंसकत्वंसामान्येनपुंसकमितिन्यायेनाश्रितमितिचनलिंगव्य

त्ययदोषइत्यभिप्रेत्याह ॥ सर्वशब्देति ॥ ततश्चेदंसर्वं सर्ववार्थत्वेनप्रस्तुतंयत्पूर्णत्वंतद्वाची । ॐकारएवेत्यर्थइतिउक्तंभवति । अतएवोकारोब्रह्मणोनामेतिप्रागुक्तं । एवमोकारस्यसार्थकत्वेनसर्ववाक्सारतोपपादकतयेदंवाक्यंव्याख्यायेदानींस्वरूपतःसर्ववा गाधिक्योपपादकतयापिव्याचष्टे ॥आधिक्यमिति ॥ ॐकारस्यसर्वत्वंचाधिक्यमेवेतिसंबंधः।नन्वत्रेदमित्यस्यनसर्वशब्दविशेष णत्वं । स्वरूपाधिक्यस्यपूर्वमप्रस्तुतत्वेनपरामर्शसंभवादित्यतआह ॥ प्रस्तुतमिति॥ तदाधिक्यं तद्यथाशंकुनेतिपूर्ववाक्येनप्रस्तुत मित्यर्थः । ततश्चेदंप्रस्तुतंयत्सर्वस्वरूपतोधिकंसःॐकारएवेतियोजनोक्ताभवति। ननुतेभ्योभितप्तेभ्यॐकारःसंप्रास्रवदितिॐकारो व्याहृतिसारइत्युक्तं । तत्कथं।व्याहृतीनांत्रित्वात् । ॐकारस्यैकत्वात्।व्याहृतित्रयस्यवेदत्रयसारत्ववदत्रापिवक्तव्यत्वादित्यतआह॥ अकाराद्याइति ॥ प्रजापतिलोकानभ्यतपदित्यादौत्रयीविद्यासंप्रास्रवदित्यादौचोक्ताभितापनसंप्रास्रवणेतपःप्रस्रवणेएवेत्यन्य थाप्रतीतिनिरासायतयोर्विवक्षितमर्थप्रमाणेनाह ॥अस्मादयमिति॥ तदृष्टिः सारत्वदृष्टिः । सारत्वज्ञानमेवसंप्रास्रवशब्दस्याप्यर्थ इतिभावः।ब्रह्मणःपरमस्येत्युक्त्याश्रौतप्रजापतिशब्दोव्याख्यातः तेनप्रजापतिर्विराट्कस्यपोवेतिव्याख्यानंनिरस्तं।ननुयद्यत्रश्रुतौ प्रजापतिशब्देनपरब्रह्मग्रहणंतर्हितस्यनित्यज्ञानत्वेनाभ्यतपदितिकादाचित्कव्यवहारः कथमित्यतआह ॥ नित्येति ॥ अचीकृपत् ज्ञानव्यक्तिमकरोत् । ननुपरोक्तीत्यात्रयोप्याश्रमिणःपुण्यलोकाभवन्ति । ब्रह्मसंस्थोयतिरेवामृतत्वमेतीत्येवयुक्तं । नतूक्तरीत्या

भा० । सर्वशब्दान्वितत्वाच्चनलिंगव्यत्ययोभवेत् । आधिक्यंचैवसर्वत्वंप्रस्तुतंतद्यथेतितदितिच । अकाराद्याःक्रमेणैवभूरादेःसाररूपिणः । अस्मादयंसारइतिज्ञानमेवा भितापनं । संप्रास्रवश्चतदृष्टिर्ब्रह्मणःपरमस्यहि । नित्यज्ञानोपिभगवान्कौड्याचीकृपयदा । तदाभितापशब्दोयवर्ततेपरमात्मनीतिच ।

चत्वारोप्याश्रमिणःपुण्यलोकाभवन्ति । तएवब्रह्मज्ञानिनश्चेदमृतत्वंयांतीति । तथासतिगृहस्थादिधर्मयज्ञादिवत्यतिधर्मस्याप्यत्रो क्तिप्रसंगादित्यतआह ॥ तपःशब्देनैवेति ॥ सर्वेन्द्रियनिग्रहरूपत्वादालोचनात्मकत्वाच्चयतिधर्मस्येतिभावः । सर्वेषामप्याश्रमि णांज्ञानाभावेस्वस्वधर्मैःपुण्यलोकः सतिज्ञानेमुक्तिरित्यत्रप्रमाणांतरमाह ॥ सर्वेषामिति ॥ सर्वएतेपुण्यलोकाभवन्तीतिसामा न्येनोक्तं । तत्रकस्यकःपुण्यलोकइत्यतःप्रमाणेनैवतद्विवेचयन्उक्तमर्थप्रमाणांतरेणद्रढयति ॥ यज्ञेति ॥ यतयस्तपसासूर्यमित्यने नतपःशब्देनैवयतिधर्मश्चोक्तइत्येतदपिप्रमापितं । चत्वारोपिपरमहंसहंसकुटीजबहूदकाः । विशेषतःअसाधारण्येनातेनसूर्यस्यार्चि रादिमार्गत्वेनोत्क्रांतगम्यत्वात्कथमेतदित्याशंकापरिहृता । वनस्थाःतपसैवर्षीन्ऋषिलोकान्गच्छन्ति । नैष्ठिकब्रह्मचारिणोगुरुशु श्रूषयावालखिल्यान्गच्छन्तीत्यन्वयः । ब्रह्मसंस्थोयतिरेवामृतत्वमेतीत्यत्रकिंसंन्यासमात्रेणामृतत्वप्राप्तिरित्यभिप्रेतंततस्यैवब्रह्म ज्ञानंमोक्षश्चेति । तत्राद्यंदूषयति ॥नचेति॥कुतइत्यतः ज्ञानेनैवामृतत्वप्राप्तिश्रुतेरित्याह ॥तमेवमिति॥ तत्रैवसूत्रमपिपठति ॥ विद्यैवेति ॥ संन्यासमात्रेणमोक्षप्राप्तिर्नास्तीत्यत्रभगवद्वाक्यमपिपठति ॥ नेति ॥ नरोधयति ननिर्वधयति । मोक्षदानायेतिशेषः ।

भा० । तपःशब्देनैवयतिधर्मश्चोक्तः । सर्वेषामाश्रमस्थानामज्ञानांपुण्यलोकता । अपरोक्षदृशांविष्णोरमृतत्वंनचान्यथेतिच । यज्ञाध्ययनदानैस्तुगृहीस्यात्सोमलोकगः । यतयस्तपसासूर्यचत्वारोपिविशेषतः । गच्छन्तितपसैवर्षीन्वनस्थाब्रह्मचारिणः । नैष्ठिकावालखिल्याश्चगुरुशुश्रूषयैवतु । यदिपश्यंसेतएवसाक्षादेवंजनार्दनं । अमृतत्वंतदायांति नान्यथातुक्तंनचेति । नचसंन्यासमात्रेणामृतत्वं । तमेवंविद्वानमृतइहभवतिनान्यःपंथाअयनायविद्यतइतिश्रुतेः । विद्यैवतुनिर्धारणादितिभगवद्ब्रह्मचनं । नरोधयतिमांधर्मो नसांख्ययोगउद्धव ।

छांदोग्य

॥ ७८ ॥

एतैरहंनमोक्षदइतिभावः । सांख्यं तत्त्वानां विवेचनं । योगोष्टांगयोगः । त्यागः संन्यासः । गीतावाक्यमप्युक्तार्थसंवादयति ॥ नचेति ॥
द्वितीयंदूषयति ॥ तस्येति ॥ चशब्देन पूर्वोक्तप्रमाणसमुच्चयः । तस्य मुक्तस्य पुत्राः पूर्वपुत्रादायं धनक्षेत्रादिकं उपयंतीति श्रुत्यर्थः ।
ननु यदि सर्वाश्रमिणां ज्ञानेन मोक्षः तर्हि ब्राह्मणस्यैव मोक्षइत्युक्तं स्यात् । तथा च प्रमाणांतरविरोधइत्यतः । सर्वेषामप्युपलक्षणया प्रज्ञानेन
मोक्षो विवक्षितइति प्रमाणेनैवाह ॥ सर्वेति ॥ वाशब्दः चशब्दार्थः । ननु सर्वेषां मोक्षसद्भावेऽतिप्रयाससाध्येयत्याश्रमे प्रेक्षावत्प्रवृत्तिर्न
स्यात्इत्यत आह ॥ तथापीति ॥ यद्यपि सर्वेषां मोक्षस्तथापि कुतइत्यत आह ॥ ज्ञानेति ॥ ज्ञानमेव द्वारं मोक्षसाधने यस्य स ज्ञानद्वारः ।
ननु गार्हस्थ्यदिकमपि ज्ञानद्वारमेव तत्कथमेतदित्यत उक्तं विशेषेणेति । संन्यासस्य विशेषेण ज्ञानद्वारत्वेश्रुतिमप्याह ॥ वेदांते
ति ॥ शुद्धसत्त्वाः यतयः । संन्यासयोगाद्वेदांतविज्ञानेन मुनिश्चितभगवद्रूपार्थास्तइत्युत्तरेणान्वयः ॥ खं० ॥ २३ ॥ ततश्चायं खं
डार्थः ॥ धर्मस्कंधाधर्माख्यवृक्षस्य शाखाभूतास्त्रयः केतइत्यत आह ॥ यज्ञइत्यादिना ॥ यज्ञोध्ययनं दानमित्येतैरुपलक्षितो
गृहीप्रथमएकस्कंधः । तपएकः तपःशब्देन कायक्लेशात्मकमालोचनात्मकंचतपो गृह्यते । तेन तद्वानुपलक्षणीयः । तापसो
वनस्थो यतिश्च द्वितीयस्कंधः । आचार्यकुलवासी ब्रह्मचारी । आत्मानं स्वात्मानं आचार्यकुलेऽत्यंतमवसादयंश्च तृतीयस्कंधः ।

भा० । न स्वाध्यायस्तपस्त्यागोनेष्टापूर्तनदक्षिणेति च । न च संन्यसनादेव सिद्धिर्न समधिगच्छतीति च । तस्य पुत्रादायमुपयंतीत्यादेर्गृहस्थादीनामपि ज्ञानिनां मोक्षः प्रतीयते ।
सर्ववर्णाश्रमाणांच ज्ञानान्मोक्षो विनिश्चितः । अंत्यानां स्थावराणां वा तथापि यतिरुत्तमः । ज्ञानद्वारो यतो न्यासो विशेषेण भविष्यतीति च । वेदांतविज्ञानमुनिश्चितार्थाः संन्यासयो
गाद्यतयः शुद्धसत्त्वाइति च ॥ २३ ॥

उप० । त्रयोधर्मस्कंधायज्ञोध्ययनं दानमिति प्रथमस्तपएव द्वितीयो ब्रह्मचर्याचार्यकुलवासी तृतीयोऽत्यंतमात्मानमाचार्यकुले वसादयन् सर्व

वेदेशी०

खंडार्थः

२ । २३

॥ ७८ ॥

अत्यंतेतिविशेषणान्नैष्ठिकइतिलभ्यते । तएतेगृहस्थोवनस्थोयतिर्ब्रह्मचारीनैष्ठिकश्चेत्येतेसर्वेयदिनब्रह्मापरोक्षज्ञानिनस्तर्हिपुण्य
लोकाःपुण्यसाध्योलोकोयेषांतेतथोक्ताभवन्ति । तत्रायंविवेकः । गृहिणोयज्ञाध्ययनदानैःसोमलोकंगच्छन्ति । परमहंसादि
प्रभिन्नाश्चत्वारोपियतयस्तपसासूर्यलोकंगच्छन्ति । वनस्थास्तुतपसऋषिसेव्यप्रदेशान्गच्छन्ति । ब्रह्मचारिणोनैष्ठिकाश्चगुरुशु
श्रूषयैववालखिल्यान्गच्छन्तीति । ननुयज्ञादिसाधनैर्मोक्षएवकिंनस्यादित्यतआह ॥ ब्रह्मसंस्थइति ॥ यतोब्रह्मणिपरब्रह्मणि
संस्थितःतदपरोक्षज्ञान्येवअमृतत्वंमोक्षमेति ॥ १ ॥ प्रायोमुमुक्षुजप्योमंत्रोवेदार्थकत्वादिनासर्वसारत्वादोंकारएवेतिआख्या
यिकयाह ॥ प्रजापतिरित्यादिना ॥ प्रजापतिर्विष्णुलोकान् लोकयतेपरमपरंचवस्त्वेभिरितिलोकाःशब्दराशयस्तानभ्यतप
त् । किमत्रसारभूतमित्यपश्यत् । अभितप्तेभ्योदृष्टेभ्यस्तेभ्यःशब्दात्मकलोकेभ्यःत्रयीविद्या ऋगादिवेदविद्या संप्राप्तवत् । सा
रत्वेनव्यज्ञायत । तांत्रयीविद्यामभ्यतपत् किमत्रसारभूतमित्यपश्यत् । तस्यास्त्रयीविद्यायाअभितप्तायादृष्टायाः एतानिवक्ष्य
माणानिअक्षराणि संप्राप्तवंतव्यक्तान्यभवन् । त्रयीविद्यासारत्वेनप्रजापतिनाज्ञातानीतियावत् । कानितान्यक्षराणीत्यतआह ॥
भूर्भुवःस्वरिति ॥ तानित्रीण्यक्षराण्यभ्यतपत् । किमत्रसारभूतमित्यपश्यत् । तेभ्योऽभितप्तेभ्योओंकारःअंकारोकारमकारात्म
कःसंप्राप्तवत् । व्यक्तोऽभवत् । अकारोभूःसारत्वेनोकारोभुवःसारत्वेनमकारःस्वःसारत्वेनपरब्रह्मणाज्ञातइतियावत् । एवमोंका

उ० । एतेपुण्यलोकाभवन्ति । ब्रह्मसंस्थोमृतत्वमेति ॥ १ ॥ प्रजापतिर्लोकानभ्यतपत्तेभ्योभितप्तेभ्यस्त्रयीविद्यासंप्राप्तवत्तामभ्यतपत्तस्याअभितप्तायाएतान्यक्षराणिसं
प्राप्तवंतभूर्भुवःस्वरितितानभ्यतपत्तेभ्योभितप्तेभ्योओंकारः

रस्योक्तं सर्वसारत्वं कुत इत्यतस्तदुपपादयति ॥ तद्यथेति ॥ तत्निदर्शनं यथा शंकुना सर्वाणि पर्णानि संतृण्णानि प्रोतानि । एवमो
कारेण प्रणवेन सर्वा वाक् संतृण्णा प्रोता प्रणवव्याख्यानरूपाः सर्वा वाच इति यावत् । तथा च सर्ववागव्याख्येयत्वात् सारत्वमिति भावः । सा
रार्थकत्वाच्च सारत्वमिति भावेनोक्तं । अर्थमाह ॥ ओंकार एवेति ॥ यत्सर्वपूर्णं पूर्णत्ववाचीति यावत् । स इदं पूर्वप्रस्तुतमोकार एव ।
अथ वेदमित्यस्य सर्वशब्देनान्वयः । तदर्थस्यापि सर्ववागर्थत्वेन प्रस्तुतत्वात् । अतो न लिङ्गव्यत्ययोः । यद्वा स्वरूपतो धिकत्वा
च्चोकारस्य सारत्वमित्याह ॥ ओंकार एवेति ॥ इदं तद्यथेति प्रस्तुतं यत्सर्वस्वरूपतो धिकं स ओंकार एवेत्यर्थः । द्विरुक्तिरुक्तावधा
रणार्था ॥ २ ॥ त्रयोविंशः खंडः ॥ २३ ॥ पूर्वस्वर्गमोक्षफलकसामनामकभगवदुपास्तिरुक्ता । सांप्रतं विघ्नपरिहारद्वारा पृथि
व्यादिप्राप्तिमोक्षहेतुभूतसामैकदेशप्रतिपाद्यवस्वादिनिष्ठभगवदुपास्तिशिष्यगुर्वाक्षेपसमाधानरूपाख्यायिकयाह ॥ ब्रह्मवादि
न इत्यादिना ॥ अत्र प्रसिद्धवस्वादीनामेव अग्निवाय्वादिपरलोकद्वारादिमंत्रप्रतिपाद्यानां प्रातःसवनं प्रयच्छति । माध्यंदिनसव
नं प्रयच्छति । तृतीयसवनं प्रयच्छतीत्यादिना प्रातःसवनादिकर्तव्यसंपादकत्वमेवोच्यत इत्यन्यथा प्रतीतिपरिहाराय खण्डतात्प
र्यप्रमाणेनैवाह ॥ वसुरुद्रेत्यादिना ॥ आदितेयेषु आदित्येषु विश्वेषु देवेषु भगवति वस्वादिशब्दानां प्रवृत्तिनिमित्तत्वात् त्र्येणमु
ख्यत्वं वक्तुं ईश्वर इत्युक्तं । प्रसिद्धवस्वादौ च तच्छब्दवृत्तिरव्यक्ताधिकरणन्यायेनेति सूचयितुं तेषु स्थितमित्युक्तं । मंत्राणां भगवत्परत्व

उ० । संप्राप्तवत्तथा शंकुना सर्वाणि पर्णानि संतृण्णान्येव मे तेनोकारेण सर्वा वाक् संतृण्णोकार एवेदं सर्वमोकार एवेदं सर्वं ॥ २॥ त्रयोविंशः खंडः ॥ २३ ॥

भा० । वसुरुद्रादितेयेषु विश्वेषु स्थितमीश्वरः ।

मुपपादयितुं प्रभुमित्युक्तं । हरिरेवैतैर्मंत्रैः प्रार्थितो विघ्नपरिहारादीष्टदाने समर्थो नेतर इति भावः । दिवमंतरिक्षं भुवं च । अनेन प्रातःसव
नं संप्रयच्छतीत्यादौ प्रातःसवनादिकर्तव्यसंपादकत्वमेव नोच्यते । किंतु वस्वादयः स्वस्वामिकं प्रातःसवनादिकं तत्काले कर्तव्यं नि
र्विघ्नं संपाद्य स्वस्वामिकपृथिव्यादिकमपि प्रयच्छतीति विवक्षितं । राज्याय विराज्याय स्वाराज्यायेति मंत्रेषु पृथिव्यादिलोकप्राप्तेः प्रार्थि
तत्वात् । प्रार्थितादाने च तेषामपेक्षावच्च प्राप्तेरित्युक्तं भवति । नास्या ब्रह्मविद्यायाः पृथिव्यादिलोकप्राप्तिरेव फलं अपितु मोक्षोपीति
पूर्ववच्च वस्थयाह ॥ त्वज्ञ इति ॥ तुल्यस्य पूर्वोत्तरेण च संबंधः । ब्रह्मपरोक्षज्ञानी सन्यजमानो दिवं प्राप्नुयादपरोक्षज्ञानी सन
यजमानो मोक्षं तत्रत्यं सुखविशेषं प्राप्नुयादिति । तथा च वस्वादिस्थितहर्षनुसंधानेन यजमानो यज्ञादिकारी अन्यथा यजमानस्य
हर्षनुसंधानाभावे वरो लोको भूरादिर्मोक्षश्च । ननुराज्यायेत्यादौ पृथिव्यादिलोकप्राप्तिः प्रार्थितेत्युक्तं । तद्वाचकपदाभावादित्य
तो राज्यादिपदमेव तद्वाचकमिति प्रमाणेनाह ॥ राजानं पृथिवीलोक इति ॥ नन्वेवं शोमोक्षमित्युक्तं । मोक्षिलोकवाचकैव कुंठा
दिपदाभावादित्यतः पृथिव्यादीनामेव कतिपयमोक्षिलोकत्वमपीत्याह ॥ एतेष्विति ॥ एतेषु पृथिव्यादिषु लोकेषु मोक्षो मुक्तानां
सुखं भोगविशेषः प्रमोदं तद्वद्विषयमाणात्वात् । विशेषिणामात्मत्वमात्रोपासनयोग्यानां । आत्मेत्येव परं देवमुपास्य हरि मव्ययं । के
चिदत्रैव मुच्यंते नोत्क्रामंतिकदाचन । अत्रैव च स्थितिस्तेषामित्यादेः । ननु यावच्छ्रुतं न गच्छति । योगीतावन्नमुक्तः स्यादित्युक्तेः

भा० । तन्नामानं हरिं मंत्रैर्लोकद्वारादिभिः प्रभुं । प्रार्थयित्वा दिवं त्वं शोमोक्षं प्राप्नुयात्तथा । यजमानो नान्यथा तु लोकोस्य प्राप्यते वरः । राजनं पृथिवीलोके राज्यामित्युच्यते तु
वेः । विराज्यमंतरिक्षे तु स्वाराज्यं स्वर्गं भवेत् । एतेषु मोक्षोपि भवेन्मानुषाणां विशेषिणां ।

छांदोग्य

॥ ८० ॥

कथमेतेषुमोक्षइत्यतउक्तंविशदमाह ॥ श्वेतद्वीपमिति ॥ तथेतिप्रमाणेप्रकृतसमुच्चयः । ततस्तेनविष्णुना । तुनाधरादिगतत्वेपि निर्दुःखत्वंनास्मदादिसाधारणमित्याह । भगवतोवस्वादिदेवतानामित्वेश्रुतिमप्याह ॥ योदेवानामिति ॥ चशब्दःपूर्वोक्तप्रमाणसमुच्चायकः । भगवतएव मुख्यतइतिशेषः । ननुमुमुक्षुभिर्भवतुभगवान्प्रार्थ्योनतुस्वर्गार्थिभिर्वस्वादिप्रार्थनयापितत्सिद्धेरित्यतस्तत्रप्रमाणमाह ॥ त्रैविद्याइति ॥ त्रैविद्यानाम येप्रतिकर्मभगवदनुसंधानरहिताः अवसानेस्वकृतमुत्तमबुद्ध्याभगवत्यर्पयन्ति ते । पूर्वप्रमाणसमुच्चयार्थश्चशब्दः । प्रार्थ्यएवेतिसंबंधः । स्वर्गार्थिभिरपीतिशेषः । ननुयदिस्वर्गार्थिभिरपिभगवान्प्रार्थ्यस्तर्हितेषामंतवत्फलंनस्यादित्यतस्तत्रकारणमाह ॥ भगवत्स्वरूपस्येति ॥ सम्यक्भगवत्स्वरूपापरिज्ञानादंतवत्फलंभवतीत्यत्रप्रमाणमाह ॥ ननुमामिति ॥ रागादंतवत्फलमित्यत्रापिप्रमाणमाह ॥ गतागतमिति ॥ ननुसम्यगपरिज्ञानादित्युक्तं सम्यक्ज्ञानंकीदृशंयदभावादंतवत्फलवत्त्वंत्रैविद्यानामित्याशंकायां विष्णुवैष्णवद्वेषाभावेतारतम्यज्ञानपुरःसरंविष्णुसर्वोत्तमत्वज्ञानमेवसम्यग्ज्ञानं । इदं चावश्यंश्रेयोर्थिनासंपाद्यमित्याशयेनान्यथानर्थानाह ॥ सर्वोत्तमत्वस्येति ॥ अज्ञानात्नास्तिताज्ञानात् । एवमुत्तरत्रापि । तमइत्यस्यविवरणमनुत्थानमिति । ननुब्रह्मादिद्वेषेभवतुतमः तेषांकादाचित्कापराधे

भा० । श्वेतद्वीपंतथागत्वादृष्ट्वाविष्णुंचतेततः । अनुज्ञाताःप्रमोदंतेनिर्दुःखास्तुधरादिष्वितिच । योदेवानांनामधाएकएवेतिश्रुतेश्चभगवतएववस्वादिनामानि । त्रैविद्यामांसोमपाःपूतपापायज्ञैरिष्टास्वर्गतिप्रार्थयंतइतिवचनाच्चभगवानेवप्रार्थ्यः । भगवत्स्वरूपस्यसम्यगपरिज्ञानाद्रागाच्चतेषामंतवत्फलत्वं । ननुमामभिजानंतितत्वेनातश्चयन्ति ते । गतागतकामकामालभंतइतिवचनात् । सर्वोत्तमत्वस्याज्ञानाद्विष्णोरंधंतमोभवेत् । तद्वेषात्किमुक्तव्यंब्रह्मादिद्वेषतोपिवा । तारतम्यापरिज्ञानादनुत्थानंतमोभवेत् ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

२ । २४

॥ ८० ॥

कृतेतदपूजायां तानुद्दिश्य सम्यग्निहोत्राद्यनुष्ठानेपि किं तम एव फलमित्याशंकायां प्रसंगात्तत्राप्यनर्थोतरमाह ॥ अपराधकृते
रित्यादिना ॥ निरयमेव गच्छति न तमः । तुशब्दो निरयेऽनित्यत्वं विशेषमाह । ननु विष्णुवैष्णवद्वेषशून्यं तारतम्यज्ञानपुरः
सरं विष्णुसर्वोत्तमत्वज्ञानमेव सम्यग्ज्ञानं तदेव श्रेयःसाधनं चेत्तर्हि परोक्षतादृशज्ञानवतां अस्मदादीनां इतरपुरुषार्थवत्कुतो न मो
क्षइत्याशंकायामेतावन्मात्रं न मोक्षसाधनमित्याह ॥ अपरोक्षदृशेरिति ॥ अनेन पश्येमत्वाराज्यायेत्याद्युपपादितं । ननु पूर्व
पूर्वोक्तदोषविरुद्धहरिसर्वोत्तमत्वज्ञानादिगुणवतां पश्चादुक्तद्वेषादयो दोषाः कादाचित्काश्चेत्किं स्वकार्यकरणेशक्ताः नेत्याह ॥ पूर्व
पूर्वगुणैरिति ॥ पूर्वपूर्वगुणैः पूर्वपूर्वोक्तदोषविरुद्धगुणैः हरिसर्वोत्तमत्वज्ञानादिभिः सहिताः उत्तरोत्तराः पश्चादुक्ताः द्वेषादयो
दोषाः कादाचित्का इति शेषः । स्वकार्यसाधनेन शक्ताः । नन्विदमयुक्तं । हरिसर्वोत्तमत्वज्ञानं तत्स्नेहब्रह्मादिस्नेहं तारतम्यज्ञा
नरूपगुणवतामपि कादाचित्काब्रह्माद्यपराधादयो दोषानरकादिकार्यकरणेशक्ता एव प्रमिता इत्यत उक्तस्यापवादमाह ॥ स्थानद्व
येति ॥ हरिसर्वोत्तमत्वाज्ञानं तद्वेषश्चेत्येकं स्थानं । ब्रह्मादिद्वेषस्तत्तारतम्यापरिज्ञानं चेत्यपरं स्थानं । अथवा हरिसर्वोत्तमत्वाज्ञानं
ब्रह्मादितारतम्याज्ञानं च मिथ्याज्ञानत्वेन क्रोडीकृतमेकं स्थानं । तदुभयद्वेषश्च द्वेषत्वेनैकीकृतमपरं स्थानं । तथा चैतत्स्थानद्वयोत्तरे
तत्पश्चादुक्ताः कादाचित्कब्रह्माद्यपराधादयो दोषाः । पूर्वोक्तगुणवतामपि स्वकार्यकरणेशक्ताः । अत्रोदाहरणमाह ॥ मोक्षइति ॥

भा० । अपराधकृतेस्तेषां निरयं त्वेव गच्छति । पूजाया अकृतेस्तेषां न वर्णेषु जनिर्भवेत् । सम्यक्कर्मननुष्ठानात्सर्गैर्नैवोपगच्छति । अपरोक्षदृशैरन्यान्मोक्षं नैवोपगच्छती
ति च । पूर्वपूर्वगुणैर्दोषानशक्ता उत्तरोत्तराः । स्थानद्वयोत्तरे शक्ता मोक्षो नानपरोक्षिणः ।

SGDF

Sri Gargeshwar Digital Foundation

हरिसर्वोत्तमत्वज्ञानादिसम्यक्कर्मानुष्ठानांतगुणवतामपि जिज्ञासूनामपरोक्षदृशेरौन्याख्यदोषः स्वकार्यमोक्षाभावसंपादको यथेत्यर्थः । ननूक्तज्ञानवतामपरोक्षज्ञानकथंनभवतीत्यपेक्षायामाह ॥ विरुद्धरागिणामिति ॥ तर्हि कदाभवेदित्यत आह ॥ यावदिति ॥ रागविनाशः निषिद्धरागविनाशः । विरक्तः अनिषिद्धैहिकमुष्मिकविषयाभिलाषाशून्यः । अनेन रागादंतवत्फलमित्येतदुपपादितं भवति । अप्रमत्तश्चेत्युक्तमप्रमादमाह ॥ अविस्मृतिरित्यादिना ॥ द्वितीयंसदेति पदं सर्वत्र संबध्यते । उद्योगात् । श्रवणात् । विचारतश्च शास्त्राभ्यासइतिसंबंधः । शास्त्राभ्यासो सकृदावर्तनमित्यर्थः । ननु शास्त्रं नाम किं यस्याभ्यासः कार्य इत्यत आह ॥ शास्त्रमिति ॥ चोवधारणे । शास्त्रं तु पंचवेदा एवेतिसंबंधः । तुशब्दो मोक्षोपयोगित्वं विशेषमाह । अवधारणेन पाशुपतादिव्यावृत्तिः । ननु ऋगादयश्च त्वारो वेदाः प्रसिद्धाः । पंचमो वेदो नाम क इत्यपेक्षायामाह ॥ भारतमिति ॥ शैवब्राह्मपुराणव्युदासाय भागवतमित्युक्तं । भगवद्विषयमित्यर्थः । तथाच भागवतादिवैष्णवपुराणमेव पंचमवेदकोटिनिष्ठमिति भावः । अपजहि परिधमिति मंत्रत्रयोक्ताः परिधाः पापविशेषा इति प्रतीतिवारयन्तत्तात्पर्यमाह ॥ त्रिलोकेति ॥ त्रिलोकप्राप्तिप्रतिबंधकीभूताः प्रसिद्धार्गलतुल्या इत्यर्थः । नन्विदानीमस्मदादीनां पृथिवीं प्राप्तानां प्रतिबंधकपरिधादर्शनात्कथं त्रयः संतीत्युक्तं न च मरणानंतरमु

भा० । विरुद्धरागिणानैव ह्यपरोक्षदृशि भवेत् । यावद्रागविनाशः स्याद्विरक्तो भक्ति संयुतः । सर्वदैवाप्रमत्तश्च पश्येदेव हरिं परं । अविस्मृतिः सदा विष्णोरन्यथाज्ञानवर्जनं । शास्त्राभ्यासः सद्योगाच्छ्रवणाच्च विचारतः । निषिद्धकर्मणां त्यागः स्वधर्मस्य कृतिः सदा । अप्रमाद इति प्रोक्तः शास्त्रं वेदास्तु पंच । भारतं पंचरात्रं च मूलरामायणं तथा । पुराणं भागवतं चैव पंचमो वेद उच्यते इति च । त्रिलोकप्राप्तिपरिधास्त्रयः संतिसनातनाः । तेषामभ्यासिगोविष्णुरपहंता स्मृतो भवेत् ।

पलभ्यंत इति वाच्यं । सर्वेषामपि भूतानामेवं प्रार्थनाभावेऽपि लोकत्रयान्यतमप्राप्तेः सिद्धत्वेन परिधाऽपनयनस्याप्रार्थ्यत्वादित्यत आह ॥ मृत इति ॥ तथाच लोकप्राप्तेः सिद्धत्वेऽपि तद्गतसुखभोगाय परिधाऽपनयनं प्रार्थ्यमेवेति भावः । एष ह वै यज्ञस्य मात्रां वेद य एवं वेदेत्यत्र यज्ञस्य मात्रां याथात्म्यं वेदेत्यन्यथा प्रतीतिनिरासाय तत्पदं प्रमाणेन व्याचष्टे ॥ यस्मातीति ॥ तुशब्दोवधारणे । हरिरेव यज्ञमात्रा नयज्ञयाथात्म्यमिति । अनेन यज्ञमातिनिर्मातीति यज्ञमा यजमानस्तंत्रातीति यज्ञमात्रा हरिरित्युक्तं भवति । वेदय एवं वेदेत्यंशं व्याचष्टे ॥ तमेवमिति ॥ यो भक्तो एवं पूर्वोक्तप्रकारेण वेत्ति स एव तं वेत्तीतिसंबंधः । तज्ज्ञानं मुख्यप्रयोजनमित्यतस्तत्साध्यं श्रुत्यभिप्रेतं प्रयोजनमाह ॥ यातीति ॥ मुक्तिं चेति संबंधः । एवशब्दः स इत्यनेनान्वेति । एवं च य एव मुक्तरीत्या वेद एष वै एष एव यज्ञस्य मात्रां भगवंतं वेद । ततश्च तत्प्रसादादज्ञश्चेत्स्वर्गज्ञश्चेन्मुक्तिं यातीत्येतद्वाक्यं व्याख्यातं भवति ॥ खं० २४ ॥ ततश्चायं खंडार्थः । ब्रह्मवादिनः परब्रह्मवादिनः शिष्यावदंति । गुरुन्प्रतीतिशेषः । किं यत् यदि प्रातःसवनं वसूनां वसुस्वामिकं अतो भूर्लोकोऽपि वसूनामेव । प्रातःसवनाधिपतीनामेव भूर्लोकाधिपतित्वात् । माध्यंदिनं सवनं रुद्राणामतोऽतरिक्षलोकोऽपि रुद्राणामेव । माध्यंदिनसवनाधिपतीनामेवांतरिक्षलोकाधिपतित्वात् । तृतीयसवनमादित्यानां विश्वेषां देवानां चातःस्वर्गलोकोऽपि तेषामेव ।

भा० । मृतः सन्मुखभोगाय यत्र गच्छति तत्र ह । एकैकः परिधोऽप्रेत्याह्वते तस्मिन्स्तु विष्णुना । यजमानः पृथिव्यादिलोकान् भोगाय याति हीति च । यस्माति यज्ञमात्रां यज्ञमात्रा हरिस्तु सः । तमेवं वेत्ति यो भक्तो याति स्वर्गमुक्तिमेव चेति च ॥ २४ ॥

उप० । ब्रह्मवादिनो वदंति यद्वासूनां प्रातःसवनं रुद्राणां माध्यंदिनं सवनमादित्यानां विश्वेषां देवानां च तृतीयसवनं क्रतुर्हियजमानस्य लोक इति

छांदोग्य

॥ ८२ ॥

तृतीयसवनाधिपतीनामेवस्वर्गलोकपतित्वात् । तर्हि क्रियमानस्यज्ञस्याज्ञस्यवालोकोयदर्थमयं यजते भूलोकादीनामन्याक्रांत
त्वात् । नचाज्ञस्यलोकांतराभावेपिज्ञानिनोन्यएवलोकोभविष्यतीतिवाच्यं । सच्चिदादिचतुर्गुणोपासकमनुष्योत्तमादीनामन्य
लोकसंभवेपिआत्मत्वमात्रोपासकानांमुक्तानामेष्वेवलोकेषुस्थित्यवश्यंभावात् । नचैवंयावच्छ्रुतंगच्छतीत्यादिविरोधः । सकृ
च्छ्रुतद्वीपगमनाभ्युपगमादितिभावः । इतिवदंतीत्यन्वयः । तत्रगुरुभिरुक्तंसमाधानप्रकारमाह ॥ सयइति ॥ यःपुरुषःतद्व
क्ष्यमाणलोकप्राप्तिप्रकारंनविद्यात्सकथंकुर्यात् । यज्ञादिकमितिशेषः । यतोवक्ष्यमाणलोकप्राप्तिप्रकाराज्ञानेयज्ञादिकर्तृत्वमेवा
नुपपन्नमथकस्माद्विद्वान्कुर्यात् ॥ १ ॥ किंकर्तव्यमित्यतआह ॥ पुरेति ॥ सयजमानःप्रातरनुवाकस्यशस्त्रस्योपाकरणादुपक्र
मात्पुरा गार्हपत्यस्यजघनेनपश्चिमदेशइतियावत् । उदङ्मुखःउपविश्यवासवं वसुगतभगवद्देवताकंसामाभिगायति । गानमंत्रमाह ॥
लोकेति ॥ हेवस्वतर्गतभगवन्त्वं लोकद्वारं भूलोकप्राप्तिद्वारं अपावार्णू ३ अपावृणु अपगतावरणंकुरु । तेनद्वारेणवयंत्वांपश्येम
किमर्थराज्यायेतिसंबंधः । कंपस्त्वाधिक्यार्थः । हुमित्यादिर्मंत्रबीजाक्षरं आधिक्येनपृथिवीलोकेराजनायेत्यर्थः । इतिसामाभि
गायतीत्यन्वयः । अथोक्तसामगानानंतरं । जुहोतिजुहुयात् । होममंत्रमाह ॥ नमइति ॥ लोकक्षितेलोकनिवासिने । क्षिनि
वासगत्योरितिधातुः । तदेवनिर्देशेनाह ॥ पृथिवीक्षितइति ॥ अग्नये वसुस्थितायादनादग्निनामकायभगवते नमोऽस्तु । मेमह्यं ।

उ० । समस्तंनविद्यात्कथंकुर्यादथविद्वान्कुर्यात् ॥ १ ॥ पुराप्रातरनुवाकस्योपाकरणाजघनेनगार्हपत्यस्योदङ्मुखःउपविश्यवासवंसामाभिगायतिलो ३ कद्वारमपावार्णू ३
पश्येमत्वावय ३ आआआआहुंआआआज्या ३ यो ३ आआआआइत्यथजुहोतिनमोअग्नयेपृथिवीक्षितेलोकक्षिते

वेदेशी०

खंडार्थः

२ । २४

॥ ८२ ॥

यजमानायलोकंयजमानप्राप्तियोग्यलोकंविदप्रापय । कोसौयजमानप्राप्तियोग्यलोकइत्यतआह ॥ एषइति ॥ एषवैभूलोक
रूपोवैयजमानस्यलोकः । कुतः । अत्र भूलोकंप्रति । यजमानोहमायुषःपरस्तान्मरणानंतरमेतास्मि अतस्तंलोकंविदेत्यर्थः । अत्रय
जमानोयद्यपरोक्षज्ञानीतर्हिचरमदेहत्यागरूपमरणानंतरं यद्यज्ञःतर्हिप्रसिद्धमरणानंतरमिति विवेकः । स्वाहेत्यग्नौजुहोति । तद
नंतरंहेवस्वंतर्गतभगवन्प्रार्थनादिनाप्रसन्नस्त्वंपरिधंभूलोकभोगविशेषप्राप्तिप्रतिबंधकीभूतंसनातनंप्रसिद्धार्गलसहितयदस्ति तदप
जहिअपनयेत्युक्त्योत्तिष्ठतिउत्तिष्ठेत् । एवंकृतेकिंस्यादित्यतआह ॥ तस्माइति ॥ तस्मैएवंप्रातरनुवाकात्पुरा यजमानायव
सवःवसुनामकाःवसुस्थाःभगवद्रूपविशेषाःप्रसन्नाःसंतःप्रातःसवनंतत्कालकर्तव्यंसंप्रयच्छंतिनिर्विघ्नेनसंपादयंतीत्यर्थः । ततश्चभूलो
कंतद्गतभोगविशेषंचसंप्रयच्छंतीत्यर्थः । एवमुत्तरत्रापियोजनाद्रष्टव्या । आग्नीध्रीयस्यदक्षिणाग्नेः रौद्रंरुद्रस्थरुद्रनामकभगवद्देव
ताकं । विराज्याय अंतरिक्षे विशेषेण राजनायवायवे रुद्रांतर्गताय ज्ञानादायुष्टाद्वायुनामकाय परिधमंतरिक्षलोकप्रतिबंधकीभूतंयत्प्रसि
द्धार्गलतुल्यमस्ति तन्माध्यंदिनसवनंसंप्रयच्छंति । ततश्चांतरिक्षंतद्गतभोगविशेषंचसंप्रयच्छंतीति भावः । आदित्यं आदित्यांतर्गतादि
त्यनामकभगवद्देवताकं वैश्वदेवं विश्वेदेवगतभगवद्देवताकं । स्वाराज्यायस्वर्गलोके आधिक्येन राजनाय । अथादित्यसामगानानंतरं

उ० । लोकंमेयजमानायविदेषवैयजमानस्यलोकएतास्म्यत्रयजमानःपरस्तादायुषःस्वाहापजहिपरिधमित्युक्त्योत्तिष्ठतितस्मैवसवःप्रातःसवनं॥संप्रयच्छंतिपुरामाध्यंदिनस्यस
वनस्योपाकरणाजघनेनाग्नीध्रीयस्योदङ्मुखउपविश्यसरौद्रंसामाभिगायतिलो३कद्वारमपावार्णू३पश्येमत्वावयंविरा३आआआआहुंआआआज्या३यो३आआइत्यथजुहोतिनमोवा
यवेंतरिक्षक्षितेलोकक्षितेलोकंमेयजमानायविदेषवैयजमानस्यलोकएतास्म्यत्रयजमानःपरस्तादायुषःस्वाहापजहिपरिधमित्युक्त्योत्तिष्ठतितस्मै रुद्रामाध्यंदिनं॥सवनं॥संप्रयच्छंति

वैश्वदेवंसामाभिगायेत् । साम्राज्याय स्वर्गलोकएवसम्यग्राजनाय । तृतीयसवनंसंप्रयच्छंति ततश्चस्वर्गलोकंतद्गतभोगविशेषंच
संप्रयच्छंतीतिभावः । एवंज्ञानिनःफलमाह ॥ एषइति ॥ योविष्णुभक्तःएवमुक्तरीत्यावेद एषवै एषएव यज्ञस्यमात्रां यज्ञंमा
तिनिर्मातीतियज्ञमेतियजमानउच्यते । तंत्रातीतियज्ञमात्राभगवान्तंवेद ततश्चतत्प्रसादादज्ञश्चेत्स्वर्गज्ञश्चेन्मुक्तिंयातीतिभावः॥द्वि
रुक्तिरध्यायार्थावधारणार्था ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितश्रीमच्छंदोगोपनिषद्भाष्यस्यटीकायां
श्रीमद्वेदव्यासतीर्थपूज्यपादशिष्यवेदेशभिक्षुविरचितायांपदार्थकौमुद्यांद्वितीयाध्यायःसमाप्तः ॥ २ ॥

उ० । पुरातृतीयसवनस्योपाकरणाजघनेनाहवनीयस्योदङ्मुखउपविश्यसआदित्यैसवैश्वदेवंसामाभिगायतिलो ३ कद्वारमपावार्णू ३ पश्येमत्वावर्यसाम्रा ३ आआआहुंआआ
आज्या ३ यो ३ आआइत्यथजुहोतिनमआदित्यैभ्यश्चविश्वेभ्यश्चदेवेभ्योदिविक्षिद्भ्योलोकक्षिद्भ्योलोकंमेयजमानायविंदतैषवैयजमानस्यलोकएतास्म्यत्रयजमानःपरस्तादायुषःस्वाह
पहतपरिधमित्युक्तवोत्तिष्ठतितस्माआदित्याश्चविश्वेचदेवास्तृतीयसवनंसंप्रयच्छंतिएषहवैयज्ञस्यमात्रावेदयएवंवेदयएवंवेद ॥ २ ॥ चतुर्विंशःखंडः ॥ २४ ॥

श्रीमद्धनुमद्भीममध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ सूर्यादिस्थंहरिंनानारूपंवस्वादसेवितं । सूर्यादिपा
लितद्वारंवंदेऽध्यात्माधिदैवगं ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायांतेवसुरुद्रादित्यानांप्रातःसवनाद्याधिपत्यमस्तीत्युक्तं । तच्चतैर्नस्वमहिम्नाप्राप्त
मितिवक्तुं तदुपास्यस्यआदित्यांतर्गतस्यभगवतोमहिमानंनिरूपयत्यस्मिन्नध्याये ॥ असौवाआदित्योदेवमध्वित्यादिना ॥
काव्यवदादित्यस्यप्रसिद्धमधुसाम्यमेवात्रोच्यतइतिव्याख्याननिरासाय ब्रह्मविद्यात्वंसंपादयन्खण्डपंचकंप्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥
यआदित्यगतइत्यादिना॥सएव नत्वन्यइत्यर्थः । अनेनश्रौतोवैशब्दोव्याख्यातः । केननिमित्तेनभगवान्मधुनामेत्यतआह ॥
मदधिरिति ॥ मदोधीयतेऽस्मिन्नितिमदधिः । मदाश्रयइतियावत् । सएवमध्वितिप्रोक्तइत्यर्थः । निर्वचनत्वाद्दशब्दस्यलोप
इकारस्योकारइतिभावः । मदशब्दस्यमत्ततार्थत्वप्रतीतिवारणायविवक्षितार्थमाह ॥ मदइति ॥ एवंसंक्षेपतोमधुशब्दंनिरुच्य
तद्विशदयितुंमदपदेनकथंमुखंलब्धमित्यतस्तावदक्षरार्थकथनपुरःसरंतद्दर्शयति ॥ अइतीति ॥ मदशब्दांतर्गतेनअइत्यनेनेत्य
र्थः ॥ ज्ञानततिरिति ॥ माइमानइतिधातोर्मशब्दस्यज्ञानवाचित्वात् । तनुविस्तारइतिधातोश्चतकारस्यततिवाचित्वादित्यर्थः ।
नन्वेवंआधिक्येनज्ञानस्यततिरित्यर्थोलब्धः । नचमुखंतादृशमित्यतआह ॥ तद्वत्तेति ॥ नात्रज्ञानस्यततिरितिबिबक्षितं ।
अपितुज्ञानेनततिःपूर्णत्वमिति । तथाचज्ञानवत्त्वंलब्धं । तदपिबिषयत्वेनैवविवक्षितमितिभावः । नन्वथापीदमत्युक्तं सर्वेप्सिता
दाधिक्येनभ्रमादिसाधारणपरोक्षज्ञानमात्रविषयस्यमुखत्वासंभवात्साक्षिभास्यत्वात्तस्येत्यतआह ॥ तेनेति ॥ ज्ञानशब्देनेत्यर्थः ।

भा० । यआदित्यगतोविष्णुःसएवमधुनामकः । मदधिर्मध्वितिप्रोक्तोमदःमुखमिहोच्यते । अइत्याधिक्यमुद्दिष्टमज्ञानततिरुच्यते । तद्वत्ताततिरुद्दिष्टतेनानुभवईरितः ।

छांदोग्य

॥ ८४ ॥

अनुभवः साक्षी । केचित्तु ज्ञानवत्त्वमेवविशदमाह ॥ तेनेति ॥ तेन ज्ञानततिशब्दस्यज्ञानवत्त्वार्थकत्वेन अनुभवोऽनुभवविषयः । ज्ञानततिशब्दार्थैरितइत्यर्थइत्याहुः । अक्षरार्थमुक्त्वापदार्थमाह ॥ अधिकइति ॥ अधिकः । आधिक्येन सर्वस्मादीप्सितादितियोग्यतयासम्बध्यते । सोयमदइतिप्रोक्तः । सुखमेवहितथाविधमितिशेषः । एतदुपपादयितुं वनितादेर्विषयस्यनतथात्वमित्याह ॥ सर्वहीति ॥ सर्ववनितादि हियस्मात्सुखसाधनं । सुखोपाधिकत्वेनैवज्ञायते । तस्मादुक्तंयुक्तमित्यर्थः । एवंमदशब्दार्थमुक्त्वामधुशब्दार्थमाह ॥ तत्पूर्णइति ॥ तच्छब्देनमदपरामर्शः । ननुमदधिरेवमध्वित्युक्तरीत्यामदाश्रयत्वमात्रंलभ्यते । ननुतत्पूर्णत्वं । तद्वाचकाभावादित्यतआह ॥ तृतीयइति ॥ इकारापेक्षयातृतीयउकारस्तदादेशभूतोऽतिशयार्थकः पूर्णत्ववाचीत्यर्थः । तृतीयोतिशयइतिमहाव्याकरणसूत्रादितिभावः । एवंमधुशब्दंनिरुच्येदानींदेवमधुशब्दार्थमाह ॥ देवानामिति ॥ उपजीव्यत्वंषष्ठ्यर्थइतिभावः । प्रसिद्धादित्यप्रतीतिवारणायादित्यशब्दमपिभगवतिनिर्वक्ति ॥ आदित्वादिति ॥ आदित्वादित्यादिशब्दार्थः । आततत्वादितितकारार्थः । ज्ञानरूपत्वतइतियकारार्थः । नन्वेवंमधुशब्दस्यभगवन्मात्रपरत्वेतस्यद्यौरेवतिरश्चीनवंशइत्यादिना प्रसिद्धमध्वपेक्षितसाम्योक्तिरयुक्तास्यादित्यतस्तदपिविवक्षितमित्याह ॥ प्रसिद्धेति ॥ चशब्दोव्याख्यानांतरसमुच्चयार्थः । देवानामधिवमध्वितितर्पकत्वेनसाम्यान्मधुत्वमत्रेतिज्ञातव्यं । यस्मात्सःप्रसिद्धमधुवत्तस्मात्तिरोवंशा

भा० । अधिकोनुभवोयस्यसर्वस्मादीप्सितादपि । सोयमदइतिप्रोक्तःसर्वहिसुखसाधनं । तत्पूर्णमधुनामास्यातृतीयोतिशयार्थकः । देवानामुपजीव्यत्वात्सदेवमधुनामकः । आदित्वादाततत्वाच्चज्ञानरूपत्वतस्तथा । आदित्यइतिसंप्रोक्तःप्रसिद्धमधुवत्तसः । तिरोवंशादिसंयुक्तो

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३।१।५

॥ ८४ ॥

दिसंयुक्तोवाच्योतस्तदत्रोच्यतइत्यर्थः । तस्यद्यौरैवतिरश्चीनवंशइत्येतदचेतनस्यद्युलोकस्यैवतिरोवंशत्वमुच्यतइतिप्रतीतिवार
णायव्याचष्टे ॥ द्युनाम्नीति ॥ प्रकाशादिगुणैर्द्युनाम्नीश्रीस्तुश्रीरेवनलोकः । तर्हिकथंलोकेवृत्तिरित्यतस्तत्संबन्धादित्यभिप्रेत्या
ह ॥ द्युसंस्थितेति ॥ एवमुत्तरत्रापिद्रष्टव्यं । साचतिरोवंशइतिप्रोक्ता तिरोवंशशब्दवाच्यातत्स्थानीयाचेत्यर्थः । तदपेक्षितं
साम्यमाह ॥ वायोरिति ॥ वायोश्चापूपत्वेनवक्ष्यमाणत्वादपूपाश्रयत्वेनसाम्यमितिभावः । अंतरिक्षमपूपइतिवाक्यमचेतन
मात्रपरत्वपरिहारायव्याचष्टे ॥ मध्वपूपइति ॥ अंतरिक्षापूपशब्दवाच्योमारुतोमध्वपूपत्वेनविवक्षितइत्यर्थः । तस्यप्रसिद्धा
पूपसाम्यमाह ॥ तस्मिन्निति ॥ मधुत्वेनविवक्षितविष्णुस्थानत्वान्मधुस्थानत्वेनसाम्यमितिभावः । मारुतस्यांतरिक्षशब्दवाच्य
त्वंकेननिमित्तेनेत्यतआह ॥ सइति ॥ समारुतः मरीचयःपुत्राइत्येतत् । मरीचयोरश्मयः । रश्मिस्थाआपोभौमाइतिव्याख्या
ननिरासायसम्यग्व्याख्यातुंतदपेक्षितमाह ॥ वस्वाद्याइति ॥ आद्यपदेनरुद्रादित्यादयोग्राह्याः । वक्ष्यंतइतिशेषः । इदानीं
तद्वाक्यंव्याख्याति ॥ तत्पुत्राइति ॥ अनेनमरीचयः सूर्यमरीचिस्थाःमरीच्याद्याःपुत्राःभ्रमरपुत्रस्थानीयाइतिव्या
ख्यातंभवति । सूर्यरश्मिषुसंस्थिताइतिनाडीस्थत्वेनसाम्यमुपपादयितुंश्रियस्तिरोवंशस्थानीयत्वेतच्छब्दनिर्वचनलब्धधर्मेणापि
साम्यमाह ॥ तिर्यक्स्थित्वेति ॥ किंबलाद्वशेकुर्यादित्यतउक्तंभवत्यैवेति । तिरोवंशस्तच्छब्दवाच्या तत्स्थानीयाचेत्यर्थः ।

भा० । द्युनाम्नीचद्युसंस्थिता । प्रकाशादिगुणैःश्रीस्तुवायोराश्रयरूपतः । तिरोवंशइतिप्रोक्तामध्वपूपस्तुमारुतः । तस्मिन्सन्निहितोविष्णुर्विशेषेणयतःसदा । सौत
रिक्षमितिप्रोक्तःस्वांतःसम्यग्धरीक्षणात् । अंतरिक्षस्थितश्चासौवस्वाद्यामधुकारिणः । तत्पुत्रास्तुमरीच्याद्याःसूर्यरश्मिषुसंस्थिताः । तिर्यक्स्थित्वावशेकुर्याद्यस्माद्देवीरमाहरिं ।

केयं देव्यास्तिर्यक्स्थितिरित्यत आह ॥ तिर्यक्त्वमिति ॥ साम्योपपादनाय प्रसिद्धवंशोपितच्छब्दंतथैव निर्वक्ति ॥ तिर्यक्स्थि-
त्वेति ॥ स्वसंस्थं मध्वपूषं अनेन वशयतीति वंशइति निर्वचनं सूचितं । अन्यद्योग्यतया लब्धमिति द्रष्टव्यं । वंशइत्युच्यत इति
शेषः । मारुतस्य प्रसिद्धा पूषसाम्येयन्मध्वाश्रयत्वं निमित्तमुक्तं तदप्यपूषशब्दनिर्वचनलब्धमेवेत्याह ॥ यस्मिन्निति ॥ अपूष-
ब्दार्थ आप्यमिति । अनेन अपूषाप्यं उपपत्तिस्तं यस्मिन्नसावपूषइति निर्वचनं कृतं भवति । नन्वेतावतापि मधुभूतविष्णुस्थानत्वं क-
थं लब्धमिति तत आह ॥ आप्यइति ॥ मुक्तैः प्राप्यत्वादिति भावः । साम्यमुपपादयितुं प्रसिद्धमध्वपूषेयेतदेव निर्वचनमित्यभिप्रे-
त्यतत्र विवक्षितमाप्यमाह ॥ मध्वाज्यादीति ॥ आज्यादिमधु प्रसिद्धं । प्रसिद्धमध्वपूषगमित्यर्थः । आप्यशब्दो लिंगव्यत्य-
येनानुवर्तते । अविकारत्वादिति भावः । तस्य ये प्रांचोरश्मय इत्यादिवाक्यं प्रसिद्धमधुवच्च स इति व्याख्यानपक्षे स्पष्टं । तथाहि ।
अस्यादित्यस्य ये प्रांचोरश्मयः प्राच्यादिशि गतारश्मयस्ता एवास्य मध्वपूषस्य प्रांचोमधुना ज्यः प्राचीदिगगतमध्वाधारच्छिद्राणीवे-
त्यर्थः । एवं दक्षिणारश्मय इत्याद्यपि योज्यमिति केवलं भगवत्परत्वपक्षे तद्वाक्यजातं वासुदेवपरत्वेन व्याचष्टे ॥ प्राच्यरश्मिष्वि-
ति ॥ एवं संकर्षणादयोपियेस्य दक्षिणारश्मय इत्यादावुच्यंत इति ज्ञेयं अतएव स्वरूपांशैरिति वक्ष्यति । नाडीशब्दमपि तस्मिन्निर्व-

भा० । भक्त्यैवातस्तिरो वंशस्तिर्यक्त्वं प्रणतिः स्मृता । तिर्यक्स्थित्वास्वसंस्थं तु वशीकुर्याद्यतस्ततः । वंशस्तिरश्चीनो न्योपियस्मिन्नाप्यमुपस्थितं । सोपूष आप्यो भगवान्
मध्वाज्यादिप्रसिद्धं । प्राच्यरश्मिषु संस्थस्तुरतिशं मानरूपतः । प्राच्यरश्मिरिति प्रोक्तो वासुदेवाभिधो हरिः ।

वेदेशी०
भाष्यार्थः
३ । १-५

॥ ८५ ॥

क्ति ॥ एतद्विनेति ॥ अंशो वासुदेवादिः । कः किंप्राप्तुं एतद्विनानालमित्यत उक्तं विशदयति ॥ स्वरूपांशैरिति ॥ अंशिनं मूल-
रूपं प्राप्तुं प्रापिता अधिकारी स्वरूपांशैर्वासुदेवादिभिर्विनानालं न समर्थो हीत्यर्थः । एवमिदं वाक्यं पंचकमादिवाक्यं च दिङ्मात्रप्रद-
शनाय भगवन्मात्रपरतया व्याख्यातं । अवशिष्टानां वाक्यानां भगवन्मात्रपरत्वप्रकारस्तु प्रमाणांतरादवसेय इति ज्ञेयं । ऋच एवम-
धुकृतो यजुंष्येवमधुकृतः सामान्येवमधुकृतो अथर्वांगिरस एवमधुकृतः गुह्या एवादेशाः मधुकृत इति वाक्यपंचकं मधुदृष्टांतपक्षे-
शब्दविशेषपरतावारणाय क्रमेण व्याचक्षाण आदिवाक्यं तावद्याचष्टे ॥ ऋग्वेदेत्यादिना ॥ वसव एव तु विशेषेण ऋचो ऋक्शब्द-
वाच्याः न शब्दविशेषाः । तत्र हेतुः ऋग्वेदमानिन इति । अभिमानिनिशब्दस्य मुख्यत्वादिति भावः । हेत्वंतरमाह ॥ अर्च्यत्वा-
दिति ॥ प्रथमं प्रातः सवने विशेषादर्च्यत्वाच्च ऋच इति संबंधः । चशब्दौ परस्परहेतुसमुच्चायकौ । द्वितीयवाक्यं व्याचष्टे ॥ यज्ञेत्या-
दिना ॥ इंद्राद्याः रुद्रायजुरुद्दिष्टाः । यजुःशब्दवाच्याः । तत्र निमित्तं यज्ञदेवता इति । अनेन याज्यत्वं यजुःशब्दप्रवृत्तिनिमित्तमु-
क्तं भवति । इंद्रस्य रुद्रेषु प्रवेशः कुत इत्यत आह ॥ इंद्रसखा इति ॥ यतः कारणाद् रुद्राः इंद्रसखास्ततः इंद्रस्य रुद्रेषु प्रवेश इत्यर्थः । इं-
द्रसहायत इति काचित्कः पाठः । तत्र इंद्रसहायत्वत इत्यर्थः । सचेंद्रो न प्रसिद्ध इत्याह ॥ इंद्रशब्दोदित इति ॥ ननु वायोरिंद्रत्वे-
न तस्य रुद्रांतर्भावः । याज्यत्वाभावेन यजुःशब्देन ग्रहणानुपपत्तेरित्याशंकायामितरुद्रापेक्षया तस्मिन्नेव मुख्यं याज्यत्वमस्तीत्याह

भा० । एतद्विनानालमिति नाडीत्यंश उदाहृतः । स्वरूपांशैर्विना प्राप्तुं नालं हि प्रापितांशिनं । ऋग्वेदमानिनश्चैव वह्वाद्यावसवस्तृचः । अर्च्यत्वात् प्रथमं चैव विशेषाद्यशदे-
वताः । इंद्राद्या यजुरुद्दिष्टा रुद्रा इंद्रसखायतः । इंद्रशब्दोदितो वायुः

छांदोग्य

॥ ८६ ॥

॥ सयाज्यइति ॥ सःमाध्यंदिनेसवनेसोमभुजांरुद्राणांपुरःपूर्वयाज्योयतोऽतउक्तमुपपन्नमित्यर्थः । अत्रेंद्रशब्देनप्रसिद्धेंद्रएववा-
च्यःकिंनस्यादित्यतआह ॥ सहीति ॥ अत्ररुद्रांतर्गतोहींद्रःशंकरादिरुद्रमुख्यएववाच्यः । इंद्रेणमुखेनेतिवक्ष्यमाणत्वात् ।
शंकरपूर्वाणांरुद्राणांमुख्यश्चसवायुरेवप्रसिद्धोनपुरंदरइत्यर्थः । तृतीयंवाक्यंव्याख्याति ॥ सामनामानइति ॥ तत्रनिमित्तमा-
ह ॥ मासशइति ॥ एकैकंमासंएकैकआदित्योभुंकेइतिद्वादशमासभोगिनोद्वादशादित्याइतिसमभोगात्सामनामानइतिभावः ।
वरुणेनमुखेनेत्यत्रापिआदित्याधिपतित्वेनोक्तोवरुणोनप्रसिद्धइत्याह ॥ इंद्रइति ॥ पुरंदरइत्यर्थः । ननुवरुणशब्देनान्यत्ररूढे-
नकथंपुरंदरलाभइत्यतोयोगेनेत्याह ॥ यज्ञेष्विति ॥ ननुप्रसिद्धएववरुणःकिंनस्यादित्यतःपूर्ववद्वाधकमाह ॥ आदित्याना-
मिति ॥ अत्रवरुणइतरादित्यापेक्षयामुख्यएवग्राह्यः । अन्यस्यतदाधिपत्यासंभावत् । आदित्यानामधिपतिश्चपुरंदरएवप्रसि-
द्धोनाप्पतिरितिभावः । नन्विदमयुक्तं । इतरादित्येषुविष्णोरपिसत्त्वेनास्यतदाधिक्यासंभवादित्यतउक्तं । विष्णुनियोजितोहिस-
इतिविष्णुनैवस्वेतरादित्याधिपतित्वंतस्यनियोजितमितिभावः । ननुसर्वादित्याधिपतित्वाद्विष्णुरेववरुणशब्देनविवक्षितःकिंन-
स्यात् । अत्रोपासकाएवदेवामधुकृत्त्वेनविवक्षिताः । विष्णुस्तूपास्योमधुभूतः वरुणेनमुखेनेतिचोपासकस्यैवेतरोपासकमुख्य-
त्वंविवक्षितं । अतोवरुणशब्देनैंद्रएवग्राह्योनविष्णुरित्याह ॥ विष्णुरिति ॥ युतःप्रविष्टः ॥ क्वचिन्नोपासकगणैर्युतइतिपाठः ।

भा० । सयाज्यःसोमभुक्पुरः । सहिशंकरपूर्वाणांरुद्राणांमुख्यएवच । सामनामानआदित्यामासशःसमभोगतः । इंद्रोवरुणउद्दिष्टोयज्ञेषुत्रियतेयतः । आदित्यानामधिप-
तिःसहिविष्णुनियोजितः । विष्णुस्तूपास्यरूपत्वान्नोपासकगणैर्युतः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३।१।५

॥ ८६ ॥

SGDF

तत्रोपासकगणांतर्गतो न भवतीत्यर्थः । चतुर्थं वाक्यं व्याख्याति ॥ इतिहासपुराणानामिति ॥ अनेनाथर्वागिरस इति पदं इतिहासपुराणोपलक्षकमिति सूचितं भवति । अथर्वागिरसां च सोमाद्या एवेति संबंधः । अभिमानिन इति हेतुगर्भं । यतोभिमानिनो तोथर्वागिरो नामकः ॥ अपीति ॥ अपिशब्दः इतिहासपुराणनामकत्वसमुच्चयार्थः । योगेनापि अथर्वागिरो नामकत्वं तेषामाह ॥ अधरमिति ॥ यतस्ते धरं वृष्टिं वर्तयेयुस्ततोथर्वाणः । तथांगानां रसाः नियामकाः यतस्ततो गिरसः । अथर्वाणश्चांगिरसश्चेत्यथर्वागिरसोथर्वागिरो नामका इत्यर्थः । धकारस्य थकारो निर्वचनत्वात् । अंगेत्यत्राकारस्येकारोतिशयार्थः । अंगरसत्वं तेषां कथमित्यत उक्तं ॥ मनस्त्वादिति ॥ सोमस्य मनस्त्वात् मनोभिमानित्वात् । इतरेषां मरुतां प्राणरूपत्वात् प्राणापानादिरूपत्वात् । इन्द्रियाभिमानित्वाद्धेत्यर्थः । अंगानां रसा इति पूर्वेण संबंधः । पंचमं वाक्यं व्याख्याति ॥ गुह्येति ॥ श्रुतौ पार्थक्येन प्रयोगेऽपि गुह्यादेशा इत्येकमेव पदमिति भावेन गुह्यादेश इत्युक्तं । ये ब्रह्मपदे योग्यास्ते ब्रह्मणा सह गुह्यादेशा गुह्यादेशशब्दवाच्या इत्यर्थः । केन निमित्तेन तच्छब्दवाच्यत्वं तेषामित्यपेक्षायामाह ॥ सर्वेति ॥ अनेन गुह्यं गोप्यं आदिशंतीति निरुक्त्या सर्वगुह्योपदेष्टृत्वं निमित्तमुक्तं भवति । तदुपपादयति ॥ सर्वेषामिति ॥ ते ऋजवो हि यस्मात्सर्वेषां गुरवः तस्मात्सर्वगुह्योपदेष्टार इति संबंधः । ब्रह्मैव पुष्पमित्येतत् शब्दाधिकारात् । प्रणवाख्यं पुष्पमित्यप्यव्याख्यानमिति सूचयन् सम्यगव्याचष्टे ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्मशब्दप्रवृत्तिनिमित्तवत्त्वेन तन्नामकत्वं युक्तमित्याशयेनाह

भा० । इतिहासपुराणानां सोमाद्या अभिमानिनः । अथर्वागिरसां चैवाप्यथर्वागिरसनामकाः । अधरं वर्तयेयुस्ते वृष्टिमंगरसास्तथा । मनस्त्वात् प्राणरूपत्वात् अथर्वागिरसस्ततः । गुह्यादेशा ब्रह्मपदे योग्या ब्रह्मणा सह । सर्वगुह्योपदेष्टारः सर्वेषां गुरवो हि ते । ब्रह्मेति सर्ववेदानां

SCDF

Sri Gargeshwar Digital Foundation

॥ अनंतत्वतइति ॥ अनंतावैवेदाइति श्रुतेरनंतसंख्याकत्वतः । वृद्ध्यर्थकबृहधातोरानंत्यमप्यर्थएवेति भावः । तावाएताऋच एतमुग्वेदमभ्यतपन्नित्यादिवाक्यपंचकं ऋगादीनां ऋग्वेदादितापकत्वायोगाच्चाष्टे ॥ ऋग्वेदादीनि ॥ तथाच ऋचइत्यादि कर्तृवाचकपदैः पूर्वप्रकृतावस्वाद्याः साध्यांताः देवाएवविवक्षिताः । तपनंचविचारएवेति नकोपिदोषइति भावः । ऋचएवमधुकृतइ त्यादिवाक्यैः देवानां मधुकृतस्थानीयत्वमुक्तं । तदपेक्षितं साम्यं दर्शयति ॥ मधुब्रह्मेति ॥ मधुव्यक्तिकृत्त्वेन साम्यमिति भा वः । ऋग्वेदादीनां पुष्पत्वमपि प्रसिद्धपुष्पसाधारणपुष्पशब्दप्रवृत्तिनिमित्तधर्मयोगेनेत्याह ॥ ज्ञानेति ॥ अनेन पोषकत्वमे वपुष्पशब्दप्रवृत्तिनिमित्तमिति सूचितं । अस्य प्रसिद्धपुष्पसाधारण्यं दर्शयति ॥ अन्यत्रेति ॥ ता अमृता आपइति वाक्यपं चकंताः ऋग्वेदादिगतावाचः अमृताः आपः अमृताः स्थानीयाः मकरंदतुल्या इति यावदिति पुष्परसस्थानीयत्वकथनाय प्रवृत्तं तत्र वेद वाचाममृतत्वं केन निमित्तेनेत्यत आह ॥ नित्यत्वादिति ॥ नित्यत्वादपौरुषेयत्वात् । ता इत्यनूद्य वेदवाचइति व्याख्या नं । सुरैः पेयायतइति हेतुगर्भविशेषणं । सुरैर्भोग्यत्वात्पाल्यत्वादिति निमित्तांतरं । अप्रशब्दस्य पानपालनरूपो भयार्थक धातुजत्वस्य प्रसिद्धेरिति भावः । भोग्यत्वादापईरिताः । भोग्यत्वं च केन प्रकारेणेत्यतः सुरैः पेया इति योजनेत्यप्याहुः । ननु कथं वेदाः पेयाः अद्रवरूपत्वादित्यतः पानशब्दार्थमाह ॥ वेदपानमिति ॥ पाठश्चेत्येतदेवेत्यध्याहृतेनैव शब्दसंबंधः । तस्या

भा० । नामानंतत्वतः स्मृतं । ऋग्वेदादींस्तु ते देवा अग्न्याद्यास्तस्य चारयन् । मधुब्रह्मव्यक्तिकृत्त्वात्ते वै मधुकृतः स्मृताः । ज्ञानपोषकरत्वात्तु वेदाः पुष्पाभिधाः स्मृताः । अन्यत्र मधुकृतपोषान्नित्यत्वादमृताश्च ताः । वेदवाचः सुरैः पेया भोग्यत्वादापईरिताः । वेदपाने विचारश्च श्रवणं पाठ एव च ।

भित्तस्य यशस्तेजइत्यादिवाक्यपंचकं यशोविश्रुतत्वं तेजो देहगता दीप्तिः इन्द्रियंसामर्थ्योपेतैरिन्द्रियैरवैकल्यं वीर्यंसामर्थ्यं अन्नाद्यंचेत्येष रसो जायतेति परकीयव्याख्याननिरासाय प्रमाणेन व्याचष्टे ॥ देवैरित्यादिना ॥ तथाच तस्य ऋग्वेदस्या भित्तस्य विचारितस्य सकाशादित्यर्थ उक्तो भवति । अजायतेत्यस्यार्थो व्यक्ततांगतइति । अन्नाद्यइत्यनूद्य सर्वानुग्रहशक्ति त्वादिति तात्पर्यं कथितं । तेनास्ते स्थित्वाऽद्यते उपजीव्य ते सर्वैरित्यनाद्यमिति व्याख्यातमिति ज्ञायते । बलरूपतः बलरूपत्वतः । रसानामेति संबंधः । तदादित्यमभितो श्रयदिति वाक्यमादित्यशब्दस्योक्तरीत्या भगवत्परत्वेऽसंगतं स्यात्ततोत्रादित्यशब्देन मण्डल मेवविवक्षितमित्यभिप्रेत्य व्याचष्टे ॥ संस्थितइति ॥ सूर्यमण्डलस्याप्यंतरिक्षांतर्भावाद्दूषत्वेन तत्स्थत्वं भगवत्क्षरणं मधुन उपपन्न मिति भावः । तद्व्यक्षरदिति वाक्यं दार्ष्टान्तिके योजयति ॥ व्यक्षरदिति ॥ क्षरसंततदानविनाशयोरिति धातुः । तद्वा एतद्यदेतदा दित्यस्य लोहितं रूपमित्येतदप्रतीतेर्व्याचष्टे ॥ ऋक्प्रोक्तइत्यादिना ॥ ऋक्प्रोक्तइति श्रौततच्छब्दपरामृश्य कथनं । एवमुत्तर त्रापि द्रष्टव्यं । स एवेति श्रौतवैशब्दार्थकथनं । तेन संकर्षणादिव्यावृत्तिः । सूर्यलौहित्ये लोहिताकारः संस्थितइत्यनेन लोहितं रूपमि त्येतद्व्याख्यातं । अनेन आदित्यस्य तन्मण्डलस्य यदेतद्रोहितं रूपं तत्तत्र स्वयमपि लोकहिताकारं तद्वै ऋग्वेदाद्यभिव्यक्तं वासुदेवाख्य मेवमधु अतिष्ठदिति व्याख्यातं भवति । तदादित्यमभितो श्रयदिति वाक्यं प्रकारांतरेण व्याचष्टे ॥ प्राच्यरश्मिष्विति ॥ अनेन

भा० । देवैर्विचारितेभ्यश्च वेदेभ्यो व्यक्ततांगतः । ज्ञानानंदस्वरूपत्वाद्यशस्तेजःस्वरूपकः । इन्द्रियपरमैश्वर्याद्वीर्यरूपश्च सर्वदा । सर्वानुग्रहशक्तित्वाद्वाच्यो बलरूपतः । रसानामाच भगवान्संस्थितः सूर्यमण्डले । व्यक्षरद्वर्ममोक्षादीन् देवानां भगवान्हरिः । ऋक्प्रोक्तो लोहिताकारो वासुदेवः परः पुमान् । स एव सूर्यलौहित्ये प्राच्यरश्मिषु संस्थितः ।

छांदोग्य

॥ ८८ ॥

तत्त्वासुदेवाख्यं मधु आदित्यमभितः पार्श्वतः पूर्वभागं प्राच्यरश्मिष्वितियावत् । आश्रयत् स्थितमभवदितिव्याख्यातं भवति ।
एवमेव दक्षरश्मिषु इत्यादिकंतदादित्यमभितो श्रयदित्यस्य तत्तत्पर्वगतस्य व्याख्यानमिति द्रष्टव्यं । तद्वा एतद्यदेतदादित्यस्य शुक्लरूपमिति वाक्यं व्याचष्टे ॥ संकर्षण इति ॥ पूर्ववदेव योजना द्रष्टव्या । तद्वा एतद्यदेतदादित्यस्य कृष्णं रूपमिति वाक्यं व्याचष्टे ॥ प्रद्युम्न इति ॥ तद्वा एतद्यदेतदादित्यस्य परः कृष्णं रूपमिति वाक्यं व्याचष्टे ॥ अनिरुद्ध इति ॥ परः कृष्ण इत्यस्यार्थः सुकृष्ण इति ॥ तद्वा एतद्यदेतदादित्यस्य मध्य इति वाक्यं योजयति ॥ मध्य इति ॥ मण्डलमध्ये ऊर्ध्वरश्मिषु चेति च शब्दान्वयः । क्षोभत इवेति वाक्यमप्रतीतेर्याचष्टे ॥ चलती वेति ॥ अचलोपि सन् तत्र समाहितदृष्टेश्चलती वह इत्यर्थः । तत्र निमित्तमाह ॥ महामरीचीति ॥ अत्रापि तच्छब्दपरा मृश्यं दर्शयितुमुक्तं सवाच्यः सर्ववेदानामिति । ते वा एते रसानां रसा इत्याद्यप्रतीतेर्याचष्टे ॥ एवं पंचात्मक इत्यादिना ॥ एवं पंचात्मको सौ हरिः वेदानां सारभूतः उत्तमवाच्यो यतोऽतएव रसानां रसतम इत्युच्यते । वेदानां नित्यता प्रदश्च यतोऽतएवामृतानाममृतश्चेत्युच्यत इति योजना । एवं प्रमाणेनैतां विद्यां ब्रह्म परत्वेन व्याख्यायेदानीं आपातप्रतीतमेवार्थमुपादाय यत्परेणैवोक्तं ब्रह्मातिरिक्तमेवाचेतनं ऋग्वेदादिप्रतिपाद्ययागादिकर्मफलभूतं यश आद्यन्नाद्यपर्यंतं आदित्याश्रितं रोहितादिरूपतया

भा० । संकर्षणः शुक्लवर्णो यजुर्वेदो दितः प्रभुः । शुक्लवर्णे च सूर्यस्य दक्षरश्मिषु संस्थितः । प्रद्युम्नः श्यामवर्णस्तु सामवेदो दितः प्रभुः । प्रत्यग्रश्मिषु सूर्यस्य श्यामवर्णेऽपि स्थितः । अनिरुद्धः सुनीलश्च इति हासपुराणयोः । अथर्ववेदे चोक्तस्सन्नुदग्रश्मिषु संस्थितः । सुकृष्णे सूर्यरूपे च मध्येनारायणः प्रभुः । ऊर्ध्वरश्मिषु संस्थश्च प्रोद्यदादित्यस्य प्रभुः । महामरीचिपुजेन चलती वाचलोपि सन् । सवाच्यः सर्ववेदानामेवं पंचात्मको हरिः । वेदानां सारभूतो सौ वेदानां नित्यता प्रदः । अतो मृतानाममृतो रसानां रस एव चेति सामसंहितायां ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३।१।५

॥ ८८ ॥

दृश्यमानं मधुतया तत्रोपासनार्थमुच्यत इति तदुपपत्तिविरुद्धमित्याशयेनाह ॥ नचेत्यादिना ॥ चशब्दः पूर्वोदाहृतप्रमाणविरोध
समुच्चायकः । अत्र हि वस्वादिपदप्राप्तिरूपपुरुषार्थप्रदत्वमेतद्विद्याप्रतिपाद्यस्योच्यते । नचतदुक्तविधस्याचेतनस्य प्रतिपाद्यत्वे सं
भवति । तस्य तत्रास्वातंत्र्यादत उक्तीत्या ब्रह्मैव प्रतिपाद्यमिति भावः । अस्वातंत्र्योपपादनायैवाचेतनमात्रमित्युक्तं । चेतनानधि
ष्ठितमित्यर्थः । किंचोपसंहारे ब्रह्मण एवोपदेश्यत्वकथनात्तदेवात्र प्रतिपाद्यं नान्यदित्याह ॥ ज्येष्ठायैति ॥ एतत्ब्रह्मैव प्रतिपाद्यं
नाचेतनमित्येतत् । नन्वस्मिन्वाक्येपित्रा ब्रह्मोपदेशः कर्तव्य इत्युक्तत्वेपिनैतस्याविद्यायाः ब्रह्मपरं तासिध्यतीत्यतः उक्तविद्यायाः ब्र
ह्मपरत्वप्रतिपादकमुपसंहारगतं वाक्यांतरं पठति ॥ य एतामिति ॥ ब्रह्मण उपनिषदं ब्रह्मोपनिषदं । षष्ठ्यर्थश्च प्रतिपाद्यप्रतिपाद
कभाव इति भावः । किंचाचेतनोपासनायाः महत्तमब्रह्मादिपदप्राप्त्यादिप्रदत्वं साध्यानामेवैकोभूत्वेत्यादिनोच्यमानं सर्वथापि
न संभवतीत्याह ॥ कथंचेति ॥ अपि चोक्तार्थे संमतित्वेन वक्ष्यमाणे नवैतत्रेत्यादिश्लोके परं ब्रह्मैव प्रतिपाद्यतयावगम्यते । अतो
त्रापि तदेव प्रतिपाद्यमिति वक्तव्यमन्यथाश्लोकविसंवादापत्तेरित्याशयेनाह ॥ नवैतत्रेति ॥ कदाचनेत्यनंतरं देवास्तेनाहं सत्येन
माविराधिषि ब्रह्मणेति श्लोकोऽप्यनुपपन्नः स्यादिति शेषः । तत्र परब्रह्मणि दोषानवै नैव दोषाभावमेवैकदेशेन दर्शयन्नाह ॥ ननि
म्लोचइति ॥ उदयास्तमयादिदोषाः तत्र न संतीत्यर्थः । हे देवास्तेन सत्येन ब्रह्मणा परब्रह्मणा तत्प्रसादेनाहंमाविराधिषि अवृद्धिं न प्रा

भा० । नचाचेतनमात्रमुपासितं पुरुषार्थप्रदानशक्तं । ज्येष्ठाय पुत्राय पिता ब्रह्म प्रब्रूयादिति वाक्यशेषाच्चैतदवगम्यते । य एतामेवं ब्रह्मोपनिषदं वेदेति च । कथंचाचेतनोपासनं
ब्रह्मादिपदप्रदं भवति । नवैतत्र न निम्लोचो नोदियाय कदाचन ।

मुयामिति श्लोकार्थः । किंचैतद्विद्यावेत्तुर्न हवा अस्मदुदेति न निम्लोचतिसकृद्विवेत्यादि नोच्यमानं मुक्तिगंफलमेतद्विद्यायाः परब्रह्म परतामेव संपादयति । न ह्यन्यविद्ययामुक्तिगंफलं प्रमितं । स्यादेतत् । सकृद्विवेत्यादि नोच्यमानं फलं यदि मुक्तिगं स्यात्तदेव कुतः । अमुक्तस्याप्यमुख्यतएतादृशफलसंभवादित्यत आह ॥ सकृद्विवेत्यादि ॥ सकृत्सदेत्यर्थः । आदिपदेन सूर्योदयास्तमयाभावो वा श्लोकोक्त्याऽवृद्धभावो वा ग्राह्यः । मुख्यार्थ एव च श्रुतेर्वर्णनीय इति भावः । यद्वा न वै तत्रेत्यादि श्लोकोक्तमवृध्य भावरूपं सकृद्विवेत्युच्यमानं सदादिव स भवनरूपं च फलं मुक्तस्यैव मुख्यतो युज्यते नान्यस्येत्येकवाक्यतया योज्यं । किंच नास्यां विद्यायामचेतनमात्रं प्रतिपाद्यं । यशस्तेज इन्द्रियं वीर्यं मन्नाद्यं रसो जायते त्युक्तयशस्त्वतेजस्त्वाद्यनुपपत्तेः । न च मुख्यं तत्तत्रास्तीति वाच्यं । मुख्यतएव तेषां भगवतिसंभवेना मुख्यार्थग्रहणायोगादित्याह ॥ यशस्तेज इत्यादि ॥ कस्य युज्यते न कस्यापि । तत्र प्रमाणाभावादिति भावः । भगवत्पितृषां कुतो मुख्यतः सत्वमिति चेत् । पूर्वोदाहृतप्रमाणेनैव तथा व्याख्यातत्वात् । प्रमाणां लक्षणं न्याह ॥ तस्य नामेत्यादिना ॥ समग्रस्येत्येतत्तथायोग्यं लिंगवचनविपरिणामेन सर्वत्र संबध्यते । इति षण्णामेवेति संबंधः । भगवांश्च हरिरेवेति कोनामलोके भगवत्पदार्थ इति प्रमाणसिद्ध इति भावः । यद्वा भगश्च समा भगप्रविशेत्यादौ हरिरेव प्रसिद्ध इति भावः । रसो वै सः स एवरस इत्यर्थः । सुखात्मकमित्यत्र षड्गुणविग्रहत्वोक्त्या यश ऐश्वर्यं वीर्यं च लब्धं । स्वरूपं स्वप्रकाश इत्युक्त्या च तेजो रूपत्वं । ऐश्वर्यं

भा० । सकृद्विवाहैवास्मै भवतीत्यादि च मुक्तस्यैव मुख्यतो युज्यते । यशस्तेज इन्द्रियं वीर्यं मन्नाद्यं सत्त्वं च भगवंतं विना कस्य मुख्यतो युज्यते । तस्य नाम महद्यशः । ऐश्वर्यं स समग्रस्य वीर्यस्य यशः श्रियः । ज्ञानविज्ञानयोश्चैव षण्णामं भग इति रणा । रसो वै सः । सुखात्मकं षड्गुणविग्रहं परं हृदि स्थितं ब्रह्म निरंजनं स्वरूपं ।

येत्यत्रापि ऐश्वर्यं यशो वीर्याण्युक्तानि । अहेयत्वादहं पूर्ण षड्गुणं नारायणाख्यं । तत्तेजो रश्मीद्रश्मिप्रेरकमित्यत्रापि तेजः षड्गुणत्वोक्त्या च यश ऐश्वर्यं वीर्यं चेति त्रयं चोक्तं । इत्यादेश्वर्यश आदिकं भगवंतं विना कस्य मुख्यतो युज्यत इति संबंधः । आदित्यांतर्गतो भगवान्मधुतयोपास्य इति भवन्मतमप्युक्तं । भगवत आदित्यांतर्गतत्वे मानाभावादित्यत आह ॥ ध्येय इति ॥ चशब्दः प्रागुक्तप्रमाणसमुच्चयार्थः । यद्वा भगवतस्तेजो रूपत्व एव प्रमाणांतरमिदं । सवितुर्मंडलमध्यवर्तीत्यनेन वा हिरण्यमयवपुरित्यनेन वा तस्य लाभादिति द्रष्टव्यं । किंचास्तु कथंचिदचेतने तेजो रूपत्व संभवः । ऐश्वर्यादिकं तु सर्वथा तत्रासंभावितमित्याह ॥ न चेति ॥ न च भगवतस्तदसंभावितमिति दर्शयितुं तस्यैश्वर्यवीर्यात्मकत्वे श्रुतिमपि प्रमाणयति ॥ ज्ञानात्मक इति ॥ शक्त्यात्मकः वीर्यात्मको बलात्मको वा । किंच चेतनं रोहितादिरूपं मधुतयैतद्विद्याप्रतिपाद्यमिति न युक्तं । सर्वस्यापि स्वरवर्णपदात्मनो वेदस्य भगवन्मात्रपरतायाः सूत्रपुराणश्रुतीतिहासैः प्रतिपादितत्वेन तद्विरोधापातादिति भावेन वेदस्य भगवत्परता प्रतिपादकं सूत्रादिकं पठति ॥ सर्वेति ॥ सर्ववेदनिर्णयोत्पाद्यज्ञानं ब्रह्म । कुतः । आत्मेत्येवोपासीतेत्यादिविधीनां अत्र ह्येते सर्व एकी भवन्तीत्याद्यानां तदुक्तयुक्तीनां च सर्वाधिकारिसाधारण्यादिति सूत्रार्थः । एकैव व्याहृतिर्याहरणं एकप्रकारमेव नाम । निर्दोषगुणपूर्तिवाचकत्वादेकप्रकारता । प्राणेनारायण एवेति योजना ।

भा० । ऐश्वर्यं वैराग्ययशो विबोधवीर्यश्रिया पूर्णमहं प्रपद्ये । अहं तत्तेजो रश्मीन् नारायणं पुरुषं जातमप्रत इत्यादेश्वर्यं । ध्येयः सदा सवितुर्मंडलमध्यवर्ती नारायण इति च । न चाचेतनस्यैश्वर्यादिरूपत्वं युज्यते । ज्ञानात्मको भगवानैश्वर्यात्मको भगवान् शक्त्यात्मको भगवानिति च श्रुतिः । ॐ सर्ववेदांतप्रत्ययं चोदनाद्यविशेषादिति सर्ववेदप्रतिपाद्यत्वं भगवत उक्तं भगवता । स सर्वनामा स च विश्वरूपः प्रसीदतां ब्रह्म महाविभूतिरिति च । सर्ववेदाय तपदमामनंति ।

छांदोग्य

॥ ९० ॥

विष्णुरेवगीयतइतिसंबंधः । किंचमंत्रब्राह्मणरूपस्यवेदस्याप्राधान्येनकर्माद्यचेतनपरत्वेपिनोपनिषत्सुब्रह्मान्यदुच्यतइत्यतोपिन
त्वद्व्याख्यायुक्तेत्याह ॥ उपनिषत्त्वादिति ॥ यत्किंचित्ब्रह्मान्यत् । कुतो न युक्तमित्यपेक्षायांतत्रप्रमाणमाह ॥ विष्णुरिति ॥
अरण्येध्येतव्यत्वादारण्यकेउपनिषदि । मंत्रैरपिविशेषतइत्युक्त्याब्राह्मणस्येषदन्यपरत्वंसूचितंतद्दर्शयति ॥ कर्मार्थंचेति ॥ वि
ष्णुरेकएवेतिसंबंधः । ननुकथमारण्यकेष्वन्यन्नोच्यतइति सूत्रात्मनोवायोःक्वचिदुक्तेः । क्वचित्तदुपास्त्युक्तेश्चेत्यतस्तदुक्तेःप्रयोज
नमाह ॥ सूत्रात्मेति ॥ तद्विशिष्टत्ववित्तये वाय्वपेक्षयोत्तमत्वज्ञानाय । तस्यसूत्रस्याधिकंआरुद्धतनुत्वतः । सर्वविशिष्टप्रति
मात्वादितियावत् । तस्मात्कारणात्तस्मिन्विष्णोरुपास्त्यर्थंकुत्रचित्तदुपास्तिश्चोच्यतइतियोजना । किंचभागवतवाक्यरूपभगव
द्ब्रह्मनादभगवद्विषयस्यवचनस्यनिंदितत्वावगमात्सर्वासुशाखासुआरणमावर्तयेदितीतराधिक्येनोपनिषदभ्यासस्यविहितत्वाच्चनो
पनिषत्स्वन्यदचेतनादिकमुच्यतइतिव्याख्यानंयुक्तमित्याह ॥ यस्यामित्यादिना ॥ हेअंगधीर । यस्यांवाचिमेपावनंपवित्रं अ
स्यजगतः स्थित्युद्भवत्राणनिरोधं त्राणंअन्नादिदानेनदैर्नंदिनानिष्टनिचयपरिहारेणचरक्षणं निरोधःसंहारः । एकवद्भावः । एत

भा० । तावाएताःसर्वाऋचःसर्वेवेदाःसर्वेघोषाएकैवव्याहृतिःप्राणएव । वेदेरामायणेचैवपुराणेभारतेतथा । आदावंतेचमध्येचविष्णुःसर्वत्रगीयते । नामानिसर्वाणियमावि
शंतितंवैविष्णुंपरममुदाहरंतीत्यादेश्चउपनिषत्त्वाच्चविशेषतो नयत्किंचिदुच्यतइतिवक्तुंयुक्तं । विष्णुरुक्तःसर्ववेदैर्मंत्रैरपिविशेषतः । आरण्यकेविशेषेणनैवान्यत्किंचिदुच्यते । क
र्मार्थंचब्राह्मणस्यादमुख्यार्थविवक्षया । मुख्यतोविष्णुरेवैकोब्राह्मणेष्वपिकथ्यते । आरण्यकेष्वतेविष्णुर्नैवान्यत्किंचिदुच्यते । सूत्रात्मातूच्यतेविष्णोस्तद्विशिष्टत्ववित्तये । कुत्र
चित्तदुपास्तिश्चतस्याध्यर्द्धतनुत्वतः । तस्मिन्विष्णोरुपास्त्यर्थंनान्यथाकिंचिदुच्यतइतिब्रह्मांडे । यस्यांनमेपावनमंगकर्मस्थित्युद्भवत्राणनिरोधमस्य ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३। १-५

॥ ९० ॥

लक्षणंकर्मनप्रतिपाद्यं । लीलावतारेधितकर्मवाकृष्णाद्यवतारेकृतंकंसहननादिरूपंचयस्यानप्रतिपाद्यं तांवंध्यानिफलांगिरंनविभृ
यादितियोजना । अतीर्थाकृतं पात्रेऽप्रतिपादितं यःरक्षतिसःदुःखदुःखीअतिशयितदुःखभाक् । याआत्तंवीर्ययाभिस्ताःआ
त्तवीर्याः याश्चयैर्हतभगैर्नृभिःश्रुताः अशरणेषुरक्षकारहितेषु तमःसु तांस्तान्क्षिपंति ताःमतिघ्नीःअन्यविषयाःकुक्कथाःयेऽघ
भिधोहरेररचनानुवादाःकर्तृत्वादिगुणानुवादशून्याःशृण्वन्ति । तेयन्नब्रजन्ति । तद्विश्वगुर्वधिकृतमित्युत्तरेणान्वयः । अभ्यासेनो
क्तत्वात्सतात्पर्यमित्युक्तं । सर्ववेदेषुविष्णुरेवोदितः उपनिषदिविशेषेणोदितोयतोतःसर्वत्रभगवदुपासनाएवोच्यंतइत्याशयेनतत्र
प्रमाणांतरंपठति ॥ अभ्यसेदिति ॥ अधियज्ञं यज्ञमधिकृत्यवर्तमानंब्राह्मणं । अधिदैवं देवानधिकृत्यवर्तमानंमंत्रं । अध्या
त्मं आत्मानंपरमात्मानंअधिकृत्यवर्तमानमारण्यकं । विशेषेणाभ्यसेदित्यर्थः । ननुविष्णुस्त्रिषूदितइत्युक्तं । तथात्वेऽधियज्ञ
त्वादिविरोधादित्यतस्तस्यविष्णुपरत्वप्रतिपादकंवाक्यमाह ॥ मामिति ॥ कर्मादिविधात्रीश्रुतिःमांप्रत्येवतद्विधत्ते । इंद्राद्यभि
धात्रीचमामभिधत्ते । चत्वारिवागित्यादिश्रुत्याहंविविधरूपत्वेनकल्प्यः । नसुरांपिबेदित्यादिश्रुत्याहमेवाप्रियादपोह्यः । एवंभूता

भा० । लीलावतारेधितकर्मवाक्याद्वंध्यांगिरंतांविभृयान्नधीरः । वित्तंवतीर्थोक्तमंगवाचंहीनामयारक्षतिदुःखदुःखी । यन्नब्रजंत्यघभिदोऽरचनानुवादाःशृण्वन्तियेन्यवि
षयाःकुक्कथामतिघ्नीः । यास्तुश्रुताहतभगैर्नृभिरात्तवीर्यास्तांस्तान्क्षिपंत्यशरणेषुतमःसुहृतेत्यादिभगवद्वचनाच्च । सर्वोसुशाखास्वारणमावर्तयेदारणमावर्तयेदुपनिषदमावर्तयेदुपनि
षदमावर्तयेदित्युपनिषदभ्यासस्यतात्पर्यंविहितत्वादभगवद्विषयस्यनिदितत्वाच्चनोपनिषत्त्वव्यनुच्यते । अभ्यसेदधियज्ञंचाप्याधिदैवंविशेषतः । अध्यात्मंचविशेषेणयस्माद्विष्णु
स्त्रिषूदितइतिस्कांदे । मांविधत्तेभिधत्तेमांविक्लप्योपोह्यइत्यहं ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

याः अस्याः श्रुतेरित्यभिप्रायमहमेववेद ॥ नमत्तो न्यइत्यर्थः ॥ खं० १-५ ॥ ततश्चायं खंडपंचकार्थः ॥ असौ ज्ञानिप्रत्यक्षविषयः आदित्वात्तत्त्वाज्ज्ञानरूपत्वादादित्यनामाऽऽदित्यांतर्गतो भगवान् सुखपूर्णत्वात्तमधु देवोपजीव्यत्वाच्च देवमधुनामको वै । अत्र स भगवानधिकारिबोधनाय प्रसिद्धमधुनोपमीयत इत्यपिविवक्षितं । देवानां मध्विवमध्वितितर्पकत्वेन साम्यात् । अतोऽस्य विवक्षितं तिरोवंशादिकमाह ॥ तस्य द्यौरेवेति ॥ तस्यादित्यनामकभगवत्क्षणस्य मधुनः द्यौरेव प्रकाशादिगुणैः द्युनाम्नी द्युस्थिता श्रीरेव तिरश्चीनवंशः । तिरश्चीना प्रह्वीभावेन स्थित्वा हरिं वंशीकरोतीति तिरश्चीनवंशनाम्नी । प्रसिद्धतिरोवंशस्थानीयामध्वपूपाश्रयत्वसाम्यात् । अंतरिक्षं स्वांतः हरिमीक्षत इत्यंतरिक्षनामा अंतरिक्षस्थश्च मरुत् अपूपः अप् आप्यं ब्रह्म उपसमीपे स्थितं यस्मिन्नित्यपूपनामा । प्रसिद्धमध्वपूपतुल्यः मध्वाश्रयत्वसाम्यात् । ऋच एव मधुकृत इति वक्ष्यमाणमधुकृतपुत्रस्थानीयानाह ॥ मरीचय इति ॥ मरीचयः सूर्यमरीचिसंस्थामरीच्याद्या ऋषयः पुत्राः प्रसिद्धमधुकृतपुत्रस्थानीयाः । मध्वपूपनाडी संस्थिता हि प्रसिद्ध भ्रमरपुत्राः । मरीच्यादयोऽपि सूर्यमंडलक्षणक्षौद्रपटलस्थरश्मिलक्षणनाडी संस्थिता इति साम्यात् ॥ १ ॥ तस्यादित्यस्ये प्रांचः प्राच्यां दिशि गताः रश्मयस्ता एवास्यापूपस्य प्राच्यो मधुना ज्यः । मध्वाधारच्छिद्रस्थानीया इत्यर्थः । केवलभगवन्मात्रपरतापक्षेतुतस्य सवित्रंतर्यामिणो भगवतः ये प्रांचः प्राच्यां दिशि गता रश्मयः रतिशं मानरूपतोरश्मिशब्दवाच्याः रश्मिसंस्थाश्च वासुदेवादिरूपविशेषास्ता एवा

भा० । इत्यस्याहदयं साक्षान्नान्यो मद्देदकश्चनेत्यादेश्वभगवदुपासना एव सर्वत्रोक्ताः ॥ खं० १-५ ॥

उ० । असौ वा आदित्यो देवमधुतस्य द्यौरेव तिरश्चीनवंशो रतिक्षमपूपो मरीचयः पुत्राः ॥ १ ॥ तस्ये प्राच्यो रश्मयस्ता एवास्यापूपस्य प्राच्यो

स्य भगवतः मधुना ज्यः मधुसुखपूर्णमूलरूपं प्राप्नुवा सुदेवं विना अधिकारीनालमिति नाडीशब्दवाच्याः इति योजनाद्रष्टव्या । एवमथ्येऽस्य दक्षिणारश्मय इत्यादिवाक्यान्यपि मधुदृष्टांतपक्षे यथास्थितान्येव योज्यानि । भगवत्परत्वपक्षे तु क्तरीत्याक्रमेण संकर्षणप्रद्युम्नानिरुद्धनारायणपराणि द्रष्टव्यानि । भगवन्मात्रपरतया व्याख्यानपक्षे अवशिष्टसर्ववाक्ययोजनाप्रकारस्तु आचार्यैर्नोक्तः । दिङ्मात्रप्रदर्शनस्यैतावतैव जातत्वात् । अतः प्रमाणांतरा देवावगंतव्यः । ऋच एव प्रातः सवने विशेषेणार्च्यत्वाद् ऋग्वेदाभिमानित्वाच्च ऋङ्नामानो बह्व्याद्यावसव एव मधुकृतः भ्रमरस्थानीया मधुव्यक्तिकृत्वसाम्यात् । देवा अपि हि मधुनामकब्रह्मव्यक्तिकृतः । ऋग्वेद एव पुष्पं पुष्पस्थानीयः । ज्ञानपोषको ह्ययं । प्रसिद्धपुष्पमपि मधुकृतपोषकमिति पोषकत्वेन साम्यात् । ताः ऋग्वेदगता वाचः अमृताः अपौरुषेयत्वेनामृतशब्दवाच्याः । आपः आसम्यक्सुरैः पेयत्वादपशब्दवाच्याश्च । प्रसिद्धपुष्पगतामृताः प्रस्थानीयमकरंदतुल्या इति यावत् । पेयत्वसाम्यात् । वाक्पानं नाम श्रवणादिविचार एवेति द्रष्टव्यं । इदानीं मधुव्यक्तिप्रकारमाह ॥ ता इति ॥ ता एता एव ऋचः पूर्वप्रकृत ऋगभिमानिनो बह्व्याद्यावसवः एतं ऋग्वेदं तल्लक्षणं पुष्पं अभ्यतपन् अपिबन् । संव्यचारयन्निति यावत् । तस्याभितप्तस्य सम्यक्पीतस्य पुष्पस्थानीयस्य वेदस्य सकाशात् । यशः ज्ञानानंदस्वरूपत्वाद्यशोनामकं । तेजः तेजोरूपं । इंद्रियं परमैश्वर्यादिन्द्रियनामकं । वीर्यं वीर्यरूपं । अन्ने प्रसिद्धान्ने स्थित्वाऽद्यत इति अन्नाद्यं । रसः बलरूपत्वाद्रसननामकं । परं ब्रह्मा

उ० । मधुना ज्यः ऋच एव मधुकृत ऋग्वेद एव पुष्पं ता अमृता आपस्ता एता ऋच एत मृग्वेदमभ्यतपन्तस्य अभितप्तस्य यशस्तेज इन्द्रियं वीर्यं मन्त्राद्यं रसो जायत ॥ २ ॥

छांदोग्य

॥ ९२ ॥

ख्यंमध्वजायत । व्यक्तमभवत् ॥ २ ॥ तत्परंब्रह्मव्यक्षरत् । देवानांधर्ममोक्षादीनितिशेषः । तत् ऋग्वेदाभिव्यक्तंवासुदेवाख्यं
मधु । आदित्यमभितोश्रयत् । आदित्यमंडललक्षणापूपसंस्थमभवत् । आदित्यमंडलस्याप्यंतरिक्षांतर्भावादपूपत्वमुपपन्नमिति
ध्येयं । यद्वातत् वासुदेवाख्यंमधु । आदित्यमभितःपार्श्वतःपूर्वभागगतप्राच्यरश्मिष्वितियावत् । अश्रयत् । स्थितमभवदित्य
र्थः । आदित्यमंडलेस्थानविशेषमाह ॥ तद्वाइति ॥ यदेतत् आदित्यस्यरोहितंरूपं तत्तत्रस्वयमपिलोहिताकारंतत् ऋग्वेदाभि
व्यक्तंएतत्तयशआदिरूपं । वासुदेवाख्यमेवमध्वतिष्ठत् । प्रसिद्धमध्वपिसंपन्नंसद्धिक्षरति । पश्चादपूपंप्राच्यनाडीसंस्थंभवतीति
साम्यं ॥ ३ ॥ प्रथमःखंडः ॥ १ ॥ अथयेस्यदक्षिणारश्मयइत्यादिव्याख्यातमेव । यजूष्येवयजुर्वेदाभिमानिनोयाज्यत्वाद्यजुः
शब्दवाच्याःवाय्वाद्याःरुद्राः । तानिवाएतानियजूषिपूर्वप्रकृतयजुर्वेदाभिमानिनोरुद्राः । यदेतदादित्यस्यशुक्लंरूपंतत्तत्रतद्वैयजु
र्वेदाभिव्यक्तंशुक्लवर्णंएतत्तयशआदिरूपसंकर्षणाख्यंमध्वभवत् । शिष्टंसमानं ॥ खं० ॥ २ ॥ सामान्येवमधुकृतःसामाभिमानि
नोमासशःसमभोगवत्त्वेनसामशब्दवाच्याःआदित्याएव । यदेतदादित्यस्यकृष्णंरूपंतत्तत्र । तद्वैसामवेदाभिव्यक्तंकृष्णंरूपंएतत्

उ० । तद्व्यक्षरत्तदादित्यमभितोश्रयत्तद्वाएतद्यदेतदादित्यस्यरोहितंरूपं ॥ ३ ॥ खं० ॥ १ ॥ अथयेऽस्यदक्षिणारश्मयस्ताएवास्यदक्षिणामधुनाज्योयजूष्येवमधुकृतो
यजुर्वेदेवपुष्पंतामृताआपस्तानिवाएतानियजूष्येतयजुर्वेदमभ्यतपस्तस्याभितप्तस्ययशस्तेजइंद्रियंवीर्यमन्नाद्यंरसोजायततद्व्यक्षरत्तदादित्यमभितोश्रयत्तद्वाएतद्यदेतदादित्यस्य
शुक्लंरूपं ॥ खं० ॥ २ ॥ अथयेस्यप्रत्यञ्चोरश्मयस्ताएवास्यप्रतीच्योमधुनाज्यःसामान्येवमधुकृतःसामवेदेवपुष्पंतामृताआपःतानिवाएतानिसामान्येतंसामवेदमभ्यतपस्तस्या
भितप्तस्ययशस्तेजइंद्रियंवीर्यमन्नाद्यंरसोजायततद्व्यक्षरत्तदादित्यमभितोश्रयत्तद्वाएतद्यदेतदादित्यस्यकृष्णंरूपं ॥ खं० ॥ ३ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

३।३

॥ ९२ ॥

यशआदिरूपंप्रद्युम्नाख्यमध्वाश्रितमभवत् । शिष्टंसमानं ॥ खं० ॥ ३ ॥ अथर्वीगिरसः अथर्वणाआंगिरसाचदृष्टाःमंत्राअथर्वी
गिरसः । इतिहासपुराणोपलक्षणमेतत् । तदभिमानिनोअधरंवृष्टिप्रवर्तकत्वेनांगानारसत्वेनचाथर्वीगिरोनामकाःसोमाद्याःदे
वाः । इतिहासपुराणमितिद्वंद्वैकवद्भावश्च । अथर्वीगिरसामप्युलक्षणमेतत् । ताअमृताइत्यत्रेतिहासपुराणस्यार्थतएकप्रकारत्वे
नामृतत्वंद्रष्टव्यं । यदेतदादित्यस्यपरःपरंअतिशयेनकृष्णंरूपंतत्तत्र तद्वै । इतिहासपुराणाथर्वीगिरोमंत्राभिव्यक्तंअनिरुद्धाख्यं
सुनीलमध्वतिष्ठत् । शिष्टंपूर्ववत् ॥ खं० ॥ ४ ॥ गुह्याएवादेशाःसर्ववेदाभिमानिनोगुह्योपदेष्टृत्वेनगुह्यादेशशब्दवाच्याःऋजवः
ब्रह्मैववेदराशिरेव । बृहधातोर्वृद्ध्यर्थत्वेनानंत्यवाचित्वात् । वेदानांचानंतावैवेदाइतिश्रुतेरनंतत्वादितिभावः । यदेतदादित्यस्य
मध्यंततूतत्रमध्ये तद्वै । सर्ववेदाभिव्यक्तंप्रोद्यदादित्यसप्रभंनारायणाख्यमध्वतिष्ठत् । सनारायणःक्षोभतइवस्वस्मिन्समाहितदृ
ष्टेःपुंसोमहामरीचिपुंजेनाचलोपिचलतीवदृश्यतइत्यर्थः । वेदानामितरशब्दापेक्षयोत्कर्षवदन्वासुदेवादिरूपाणामृगादिवेदवाच्य
त्वमुक्तमुपसंहरति ॥ तेवाइति ॥ तेवाएतेरोहितादिरूपावासुदेवाद्याःपंचरसानारसाः । आधारसशब्देनविवक्षितार्थमाह ॥

उ० । अथयेस्योदश्चोरश्मयस्ताएवास्योदीच्योमधुनाज्योथर्वीगिरसएवमधुकृतइतिहासपुराणंपुष्पंताअमृताआपःतेवाएतेथर्वीगिरसएतदितिहासपुराणमभ्यतपंस्तस्या
भित्तस्ययशस्तेजइंद्रियवीर्यमन्नाद्यंरसोजायततद्यक्षरत्तदादित्यमभितोश्रयत्तद्वाएतद्यदेतदादित्यस्यपरःकृष्णंरूपं ॥ खं० ॥ ४ ॥ अथयेस्योध्वारश्मयस्ताएवास्योध्वामधुनाज्यो
गुह्याएवादेशामधुकृतोब्रह्मैवपुष्पंताअमृताआपस्तेवाएतेगुह्याआदेशाएतद्ब्रह्माभ्यतपंस्तस्याभित्तस्ययशस्तेजइंद्रियं वीर्यमन्नाद्यंरसोजायततद्यक्षरत्तदादित्यमभितोश्रयत्तद्वाएतद्य
देतदादित्यस्यमध्येक्षोभतइवतेवाएतेरसानारसा

वेदाहीति ॥ वेदाः रसाः श्रेष्ठाः । हिप्रसिद्धा इत्यर्थः । तेषां वेदानामेते वासुदेवादयोरसाः उत्तमवाच्या इत्यर्थः । अमृता इत्युक्तममृतत्वं न वेदानां स्वातंत्र्येणेति वदन्निगमयति ॥ तानि वा इति ॥ तानि वा एतानि पूर्वप्रकृत वासुदेवादीनि पंचरूपाणि अमृतानि अमृतत्वप्रदानि । प्रथमामृतशब्देन विवक्षितमर्थमाह ॥ वेदा इति ॥ वेदापौरुषेयत्वस्य प्रामाणिकत्वं हि शब्दार्थः ॥ खं० ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ एवं पंचरूपिणं भगवंतं मधुतया प्रपंचेन निरूप्येदानीं केकस्यामृतस्य सेवकाः किंच तेषां फलमित्याकांक्षायां तत्सर्वपंचभिः खंडैर्निरूपयति ॥ तद्यदित्यादिना ॥ तत्र वसव उपजीवन्तीत्युक्तमुपजीवनं न भोक्तृत्वं एतदेवामृतं दृष्ट्वेत्यस्यासंगतत्वापत्तेरतोत्रविवक्षितमुपजीवनमाह ॥ प्रथमामृतस्य द्रष्टार इति ॥ तथा च उपजीवन्तीत्यस्य पश्यन्तीत्यर्थोक्तो भवति । अग्निना मुखेनेत्यत्राग्नेर्वस्वात्मता प्रतीयते । न चेदं संभवति । असंगतत्वात् । अग्नेः कथंचिद्देवाख्यत्वसंभवेऽपि इंद्रेण मुखेनेत्यादावस्यार्थस्यासंभवाच्चेत्यतस्तत्पर्यमाह ॥ अग्निपूर्वका इति ॥ तथा चाग्निना मुखेन प्रधानेन सहाग्निप्रधानाः संत इति यावदित्यर्थोक्तो भवति । न वै देवा अश्रंतिनपिबन्तीति वाक्यस्यान्नाद्यं रसो जायतेति वचनात्कबलग्रासमश्रंतीति प्राप्तं तत्प्रतिषिध्यते अनेन वाक्येनेति व्याख्याननिरासाय तात्पर्यमाह ॥ यावत्पश्यन्तीति ॥ तथा च यावदेतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यन्तीति तावद्देवानैवाश्रंतिनपिबन्ति विषयभोगविरक्ता भवन्तीत्यर्थोक्तो भवति । परव्याख्यातु अनेवैव प्रमाणेन विरोधात् अन्नाद्यं रस इति वाक्यस्य भगवत्परतायाः प्रमितत्वेन कबलग्रासा

उ० । वेदाहिरसास्तेषामेते रसास्तानि वा एतान्यमृतानाममृतानि वेदाह्यमृतास्तेषामेतान्यमृतानि ॥ खं० ॥ ५ ॥

भा० । प्रथमामृतस्य द्रष्टारो वसवस्त्वग्निपूर्वकाः । यावत्पश्यन्तीति तं विष्णुं तावत्तेनान्यभोगिनः ।

शनस्याप्राप्तत्वेन प्रतिषेधायोगाच्चायुक्तेति ध्येयं ॥ खंडपंचके त एतदेवरूपमभिसंदिशन्तीति वाक्यं एतदेवरूपं अभिलक्ष्य अधुना भोगावसरो नास्माकमिति बुद्ध्याऽभिसंविशन्ति । उदासते । यदा चैतस्यामृतस्य भोगावसरो भवेत्तदैतस्मादमृतादमृतभोगनिमित्तमित्यर्थः । एतस्माद्रूपादुद्यन्ति उत्साहवन्तो भवन्तीत्यादिपरप्रलापनिरासाय क्रमेण यथावद्वाचक्षणस्तावदादिवाक्यं व्याचष्टे ॥ एतदेवेति ॥ विशंत्येवेत्येव शब्दान्वयः । अभीत्यस्यार्थोऽद्वेति । निश्चयेनेत्यर्थः । ततश्च भगवद्रूपाच्च समुद्यन्त्येवेत्यन्वयः । एवकारद्वयेन परोक्तव्युदासः । अप्रामाणिकत्वात्प्रमाणविरोधाच्च । स्वेच्छयैवानायासेनैव । स्वः परमात्मा तदिच्छयैवेति वा । समुद्यन्ति निर्गच्छन्ति । तथा शब्दः समुच्चये । द्वितीयखण्डस्थमेतदेवरूपमिति वाक्यं व्याचष्टे ॥ एवमिति ॥ यथावसव एवं शिवाद्या द्वितीयं रूपं विशन्ति । ततो बहिः समुद्यन्ति चेत्यर्थः । इंद्रेण मुखेनेत्यस्य व्याख्यानं वायुसंस्थिता इति । वाय्वाश्रया इत्यर्थः । अनेन मुखशब्दस्य प्राधान्यवाचित्वमुपपादितं भवति । ननु वायो न रुद्रांतर्भावः संभवति । तस्य ब्रह्मपदयोग्यत्वेन साध्यांतर्भावात् । द्वितीयामृतद्रष्टृरुद्रांतर्भावे च रुद्राणामेवैको भूत्वेति वक्ष्यमाणरुद्रपदप्राप्तिप्रसंगात् । नचैकस्य पदद्वयं दृष्टमित्यत आह ॥ वायोरिति ॥ हिरण्यगर्भत्वात् भाविहिरण्यगर्भत्वात् । उदाहृतं प्रमाणेषु रुद्रपदं साध्यपदं चेति पदद्वयं नेतररुद्रसाध्यसाधारण्येनेत्याह ॥ रुद्राणामिति ॥ सर्वश इति रुद्राणामित्यत्रापि संबध्यते । साध्यानामाश्रयत्वमप्युदाहृतमिति

भा० । एतदेव विशंत्यद्वामोक्षेतेत एव च । स्वेच्छयैव समुद्यन्ति मुक्ताः संतो बहिस्तथा । एवं द्वितीयरूपं तु शिवाद्या वायुसंस्थिताः । वायो हिरण्यगर्भत्वात्पदद्वयमुदाहृतं । रुद्राणामाश्रयत्वं च साध्यानामपि सर्वशः ।

छांदोग्य

॥ ९४ ॥

संबंधः । अनेनेंद्रेणमुखेनब्रह्मणामुखेनेत्युक्तमुभयत्रप्राधान्यमुपपादितंभवति । तदुभयाश्रयत्वंवायोरुपपादयति ॥ अतइति ॥
चोऽवधारणे । अतएव रुद्रसाध्याश्रयत्वादेव । वायोरेवयजुर्विचारः । तथा सर्ववेदात्मनः सर्ववेदरूपस्यब्रह्मणोपिविचारःविशे-
षतः रुद्राद्यपेक्षयाविशेषेण स्यादितियोजना । ब्रह्मणइत्यनेनवेदराशेरितिविवक्षितं । ब्रह्मैवपुष्पमित्युक्तत्वादित्याशयेनतत्-
सर्ववेदात्मनइतिविवृतं । नकेवलंसंसारेवायुरुभयाश्रयइत्याह ॥ उभयाश्रयइति ॥ हियस्मान्मोक्षेप्युभयाश्रयस्तस्मात्सर्वदोभ-
याश्रयइत्यर्थः । अनेनेंद्रेणमुखेनब्रह्मणामुखेनेत्येतत् एतदेवरूपमभिसंविशंतीत्यत्रापिसंबध्यतइत्युक्तंभवति । अथयत्तृतीयमित्या-
देरुद्यंतीत्यंतस्यतात्पर्यमाह ॥ द्रष्टारइति ॥ एतदेवविशंति । ततोबहिःसमुद्यंतिचेतिशेषः । शक्रमुख्यादितेःसुताःइत्यलुक्स-
मासः । अलुग्दर्शनानादरसूचकः । आदित्याइत्यर्थः । शक्रमुख्याइत्यनेनवरुणेनमुखेनेत्येतदुक्तार्थं । अथयच्चतुर्थममृतमित्या-
देरुद्यंतीत्यंतस्यतात्पर्यमाह ॥ चतुर्थस्यत्विति ॥ द्रष्टारइत्यादिकमनुवर्तते । सोमाद्याइत्यनेनसोमेनमुखेनेत्येतदुक्तार्थं । अथ-
यत्पंचमममृतमित्यादेरुद्यंतीत्यंतस्यतात्पर्यमाह ॥ पंचमस्यचेति ॥ साध्यपदव्याख्यानंऋजवइति । ब्रह्मणामुखेनेत्यस्यार्थकथ-
नं ब्रह्ममुख्याहीति । ऋजूनामेतद्दर्शनादिकंप्रमाणसिद्धमितिहिशब्देनाह । नन्वेवंसरस्वतीशेषसुपर्णतत्पत्नीनांवस्वादिषुकुत्राप्य-
प्रविष्टत्वात् मधूपास्त्यभावःस्यादित्याशंकायांसाध्यांतर्भावमाह ॥ सुपर्णइत्यादिना ॥ ननुब्रह्मणैवमुखेनेत्युक्तं मुक्तौब्रह्मणः

भा० । अतोयजुर्विचारश्चसर्ववेदात्मनस्तथा । वायोरेवविचारःस्याद्ब्रह्मणोपिविशेषतः । उभयाश्रयःसमोक्षेपिवायुरेवहिसर्वदा । द्रष्टारोयत्तृतीयस्यशक्रमुख्यादितेः
सुताः । चतुर्थस्यतुसोमायामरुतःपंचमस्यच । ऋजवोब्रह्ममुख्याहिसुपर्णःशेषएवच ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३।६-१०

॥ ९४ ॥

सकलसाध्यमुखत्वमयुक्तं । ब्रह्मणोपिऋजुत्वेनसाध्यपदोक्तऋजुमुखत्वासंभवादित्यतआह ॥ अन्योन्येति ॥ तथाशब्दोप्यर्थः । यद्यपिब्रह्मणांसमता तथाप्यन्योन्यमुखतायुज्यते । मुखशब्देनाप्राधान्याभावमात्रस्यविवक्षितत्वादितिभावः । यथाऽप्राधान्याभावमात्रेणेतरसाध्यान्प्रतिब्रह्मणःमुखत्वं । तथानसाध्यपदोक्तवागादीन्प्रतीत्याह ॥ वाक्यशेषादेरिति ॥ विशेषतोपि प्राधान्येनापि । मुखमितिसंबंधः । ननुरुद्रस्यैवशेषत्वात्तस्यचद्वितीयामृतद्रष्टृत्वात्कथंसाध्यांतर्भावेनांत्यामृतद्रष्टृत्वमित्यतआह ॥ द्रष्टेति ॥ इतीत्यध्याहार्यं । अंतगस्यचेत्युभयस्यापीतिसंबंधः । किंशिवत्वावस्थायामुभयद्रष्टेतिजिज्ञासायामुक्तंविशदयति ॥ मोक्षइति ॥ मोक्षार्थं परतःपरजन्मनि । शेषत्वावस्थायांउभयस्वापिद्रष्टा । शेषभावतोऽन्यत्रतुशिवत्वावस्थायांएकस्यैवद्रष्टेतिविशेकः । यद्वापरतःशेषभावतः शेषत्वानंतरं । मोक्षइतियावत् । उभयस्याप्यमृतस्यद्रष्टा । अन्यत्ररुद्रत्वेत्वेकस्येतियोजना । पूर्वप्राप्तपदानांवस्वादीनामोक्षलक्षणंफलमुक्तं । इदानींअप्राप्तपदानांतत्पदयोग्यानामधूपासकानांकिंफलमितिजिज्ञासायांवस्वादिपदप्राप्त्यादिकंफलमितिप्रतिपादयितुंसयएतदेवममृतंवेदेत्यारभ्यैतस्माद्रूपादुदेतीत्यंतंवाक्यंखंडपंचकेपिप्रवृत्तं तत् तत्तत्पदायोग्यानामपिमधूपास्त्यातत्तत्पदप्राप्त्यादिर्भवतीतिप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ येचेति ॥ देवाः देवत्वयोग्याः । श्रौताभिशब्दार्थोसंशयमिति । तस्यनिश्चयार्थत्वेनपूर्वव्याख्यातत्वात् । वसूनामेवैकोभूत्वारुद्राणामेवैकोभूत्वेत्यादिनावस्वादिभोग्यदेशकालाधिप

भा० । सरस्वतीसुपर्णीचवारुणीसाध्यनामकाः । अन्योन्यमुखतामुक्तौब्रह्मणांसमतातथा । वाक्यशेषादेर्मुखं ब्रह्मामुक्तावपिशिवोद्वितीयस्यांतगस्यच । मोक्षेत्वन्यत्रचैकस्यपरतःशेषभावतः । येचैतत्पदयोग्याःस्युर्देवाःपंचमहागणाः ।

त्यंउक्तं । तदेवप्रतिदिनंतत्तद्भोग्यदेशकालविशेषकथनेनविशदयितुंसयावदादित्यइतिवाक्यपंचकंप्रवृत्तं । तस्यपरव्याख्याननि
रासायतात्पर्यप्रमाणेनैववदंस्तावदादिवाक्यतात्पर्यमाह ॥ उदेत्यास्तमयमिति ॥ परव्याख्यानंतुतत्प्रत्याख्यानावसरेदर्शयि
ष्यामः । पर्वते उदयपर्वते । उदेत्य यावत् यावतादेशेनकालेनच । पर्वतेऽस्तपर्वते । अस्तमयंयातितावतःउदयास्ताद्रिमध्यस्य
देशस्य । दिवारूपकालस्यचेत्यपिग्राह्यं । सयावदादित्यःपुरस्तादुदेतापश्चादस्तमेताद्विस्तावदक्षिणतउदेतेत्यादिद्वितीयवाक्यता
त्पर्यमाह॥ततश्चेति॥ततश्चास्तमयात् पूर्वोक्तास्तगिरिप्राप्तिरूपास्तमयमारभ्ययावत्देशेनकालेनार्धरात्रंअर्धरात्रपर्यंतं यंदेशविशे
षंप्रति यातितदेशकालयोरस्ताद्रिमध्यदेशार्धरात्ररूपकालयोःरुद्राईशाइत्यर्थः । दक्षिणतःउदेतोत्तरतोस्तमेतेत्यस्यार्थः दक्षिणा
दुत्तरमित्यादि । वसुभोग्यदेशकालापेक्षयाकियंतौरुद्रभोग्यदेशकालावित्यपेक्षायां यावदादित्यःपुरस्तादुदेतापश्चादस्तमेताद्वि
स्तावदित्युक्तमित्यभिप्रेत्यतत्तात्पर्यमाह ॥ वसुभोग्यादिति ॥ वसुभोग्यात्देशात्कालाच्चअर्धकालंअर्धकालःवसुभोग्यादे
वार्धकालश्चेतिसंबंधः। सयावदादित्योदक्षिणतउदेतोत्तरतोस्तमेता द्विस्तावत्पश्चादुदेतापुरस्तादस्तमेतेत्यादितृतीयवाक्यतात्पर्यमा
ह ॥ अर्धरात्रादिति ॥ अर्धरात्रात्परतोयामः तावताकालेनगंतव्योदेशश्चादित्यदैवतः। अनेनादित्यानामेवतावदाधिपत्यमित्युक्ता

भा० । तेषामपियदोपासानिश्चिद्रामधुनामके । तदावस्वादितान्प्राप्यमुक्तिमेष्यत्यसंशयं । उदेत्यास्तमयंयावयातिभानुस्तुपर्वते । उदयास्ताद्रिमध्यस्यवसवःपतयःस्मृताः ।
ततश्चास्तमयाद्यावदार्धरात्रंदिवाकरः । दक्षिणादुत्तरंयातिकिंचित्पूर्वसमन्वितं । तद्देशकालयोरीशारुद्रावायुपुरःसराः । वसुभोग्यादर्धकालमर्धदेशस्तथैवच । रुद्रभोज्योऽर्ध
रात्रात्तुयामादित्यदैवतः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३।६-१०

॥ ९५ ॥

र्थं । पूर्वमार्गःपूर्वमार्गकः। कालोयामलक्षणः। तावताकालेनगंतव्योदेशश्च । अनेनपश्चादुदेतापुरस्तादस्तमेतेत्युक्तार्थं । रौद्रदेशात्का
लाच्च । अनेनद्विस्तावदित्युक्तार्थं । सयावदादित्यःपश्चादुदेतापुरस्तादस्तमेताद्विस्तावदुत्तरतउदेतादक्षिणतोस्तमेतेत्यादिचतुर्थवा
क्यतात्पर्यमाह॥ततःपरइति ॥ ततःआदित्यदैवताद्यामात्परोर्धयामःकालः । तावताकालेनगंतव्योदेशश्चमारुतउद्दिष्टइत्यनेनमरु
तामेवतावदाधिपत्यमित्यंशोव्याख्यातः । सौम्यात् । उत्तरात्दक्षिणमार्गकइत्यनेनोत्तरतउदेतादक्षिणतोस्तमेतेत्युक्ततात्पर्यं । द्वि
स्तावदित्यंशतात्पर्यमाह ॥ आदित्यार्थश्चदेशतइति ॥ कालोपिग्राह्यः । तथाचमारुतोदेशःकालश्चादित्यार्थः । आदित्यसंबंधि
देशकालार्धइत्यर्थः।नन्वत्रदक्षिणतउदेतोत्तरतोस्तमेता । पश्चादुदेतापुरस्तादस्तमेता । उत्तरतउदेतादक्षिणतोस्तमेतेत्यादौअर्धरात्र
यामतदर्धादिकालेषुप्रसिद्धोदयास्तमयानुपपन्नौ । अतोत्रगौणावेवतौविवक्षितावित्याह ॥ पश्चात्पश्चादिति ॥ पूर्वपूर्वोक्तदे
शेषु उदेत्यपश्चात्पश्चादुत्तरत्रोक्तदेशेषुअस्तमुपैतिचेत्यन्वयः । यद्वापश्चात्पश्चात्स्वापेक्षयापश्चाद्देशएवउदेति पूर्वतःस्वाभिमुखे
देशेऽस्तमुपैतिचेति । अयंभावः । सविताअस्ताद्रिंविहायदक्षिणादुत्तरंयातियदातदा सवितुःस्वपश्चात्तनदेशस्थःगम्यापेक्षयाद
क्षिणदिगवस्थितोयोस्ताद्रिस्तप्राप्तिरस्ताद्रिस्थानांसवितृसामीप्येनदक्षिणोदयत्वेनविवक्षिता । स्वाभिमुखोत्तरदेशविशेषप्राप्तिस्ते
षामेवकिंचिद्दूरगत्वसाम्येनोत्तरास्तमयत्वेनविवक्षिता । एवंपश्चिमात्पूर्वयदायातिसवितातदापश्चिमदेशविशेषस्थानांसवितृसामी
प्येनोदयस्तेषामेवसवितुःपूर्वदेशविशेषगमनेदूरगत्वेनास्तमयः । एवमन्यत्रापीति । वक्ष्यतिचैतत्आतपस्याल्पकालतइत्यादि

भा० । पश्चिमात्पूर्वमार्गस्तुरौद्रादर्धःप्रकीर्तितः । ततःपरोर्धयामस्तुसौम्यादक्षिणमार्गकः । मारुतःकालउद्दिष्टआदित्यार्धदेशतः । पश्चात्पश्चादुदेत्येवपूर्वतोस्तमुपैतिच ।

छांदोग्य

॥ ९६ ॥

ना । ततःपरोर्धयामस्वित्युक्तंविवृणोति ॥ ततस्तदर्धकालेनेति ॥ ततः आदित्यकालानंतरं तदर्धकालेन आदित्यकालार्धेन येनेतिशेषः । सयावदादित्यउत्तरतउदेतादक्षिणतोस्तमेताद्विस्तावदूर्ध्वउदेताऽर्वागस्तमेतासाध्यानामेवतावदाधिपत्यमितिपंच मवाक्यतात्पर्यमाह ॥ उदेत्येति ॥ तदर्धेन मारुतकालार्धेन येनकालेनेतिशेषः । देशोपिग्राह्यः । मुख्यत्वाद्ब्रह्मग्रहणं । इतरे पिसाध्याग्राह्याः । उदेत्येत्यनेनोर्ध्वउदेताअर्वागस्तमेत्युक्तार्थं । तदर्धेनेत्यनेनद्विस्तावदित्यंशोव्याख्यातः । ब्रह्मेत्यनेनसाध्या नामेवतावदाधिपत्यमित्युक्तार्थं । ननुषष्टिघटिकात्मकोह्यहोरात्रः तस्यविभागेवस्वादिभ्यःउक्तक्रमेणकृतेर्पिर्षदूनंघटिकाद्वयमव शिष्यते तस्यदेवतानोक्तेत्यतस्ताएवतद्देवतेत्याशयेनतदंतर्भावायस्पष्टंकालविभागमाह ॥ एकेति ॥ ततइत्यनंतरंतदर्धाइ त्यावर्तनीयं । खंडचतुष्टयेपिश्रुतंद्विस्तावदितिवाक्यंक्रमेणवस्वादिकालार्धपरत्वेनव्याख्यातमपिविप्रतिपत्तेस्तथातद्वाक्यादप्रती तेश्वसम्यग्व्याख्याति ॥ रौद्रइति ॥ द्विरित्यस्यार्थोद्विगुणीभूतइति । द्विगुणीभूतःरौद्रःकालोयावान्तावान्वसुकालोभवती तिविस्तावदित्यस्यार्थइत्यर्थः । पर्यवसितमाह ॥ अर्धइति ॥ वसुकालादर्धोरौद्रःकालइत्यर्थः । अनेन सआदित्यःयावत् । या वतिदेशेकालेचदक्षिणतउदेताउत्तरतोस्तमेताद्विस्तावत् तावतःकालस्यदेशस्यचद्विर्द्विगुणंकालं पुरस्तादुदेतापश्चादस्तमेतेति

भा० । ततस्तदर्धकालेनचोत्तरादुदितस्तथा । अस्तंदक्षिणतोयातिसकालोमास्तःस्मृतः । उदेत्येन्द्रपुरेचोर्ध्वमर्वागुदयपर्वते । अस्तमेतितदर्धेनब्रह्मातस्यपतिःस्मृतः । एकत्रिंशत्तुष्टिकाःसाधिकावसुदैवताः । तदर्धारुद्रदैवत्यास्ततआदित्यदैवताः । तदर्धमारुताब्राह्मास्तदर्धदेशतस्तथेतिच । रौद्रोद्विगुणीभूतोवसुलोकोयावास्तावान्भवतीतिद्वि स्तावदर्धइत्यर्थः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३।६-१०

॥ ९६ ॥

श्रुत्यर्थउक्तोभवति । अहरादिकालविशेषाणांस्वादिदेवताकत्वंप्राधान्यक्रमेणयुक्तिभिरप्युपपादयति ॥ ब्राह्मइति ॥ ब्राह्मे
मुहूर्तेचोत्थायेतिस्मृतौप्रसिद्धेश्च ब्रह्मदेवताकत्वेनेतिशेषः । अर्धरात्रात्परयामस्यादित्यदेवताकत्वप्रसिद्धेर्युक्तिर्नोक्ता । उदाहृतव
क्ष्यमाणप्रमाणैश्चतत्सिद्धिरितिभावः । अपररात्रस्यसौम्यकालत्वेयुक्त्यंतरमाह ॥ सौम्यकालत्वाच्चेति ॥ शीतस्यसोमधर्म
त्वादितिभावः । नन्वेतावताऽस्तुसोमदेवताकत्वंमरुदेवताकत्वंकुतस्तस्यकालस्येत्यतआह ॥ मारुतकालत्वाच्चेति ॥ अहोऽ
श्यादिवसुदेवताकत्वेयुक्तिमाह ॥ आग्नेयेति ॥ उदयात्पूर्वमर्धघटिकाऽस्तमयात्परतअर्धघटिकेति सैकघटिकं कालं कालाध्वनोरि
तिद्वितीया । ननुसर्वमहोवसुस्वामिकं । रात्रिरेवरुद्रादिस्वामिकेतिनयुक्तं । अहरेकदेशयोर्माध्यंदिनसायंसवनयोरुद्रादित्यादि
देवताकत्वादित्यतआह ॥ अहःसर्वमिति ॥ सर्वेअहःवसूनांतुसामान्यान्नविशेषतइतिवक्ष्यमाणेनविशेषेणप्रदत्तं । परेषामेव रुद्रा
दीनामेव । चस्त्वर्थः । रात्रिर्विशेषेणरुद्रादीनामेवदत्तेत्यर्थः । परे रुद्राद्याः । ननुरुद्राणांकथंमाध्यंदिनसवनंदत्तं । तस्याहरेक
देशत्वेनवसुकालत्वादित्यतउक्तं । विशेषत इति । वसूनांसामान्येनान्याधीनतयास्वामित्वेपिरुद्राणांविशेषतोऽनन्याधीनत्वेनत
त्कालस्वामित्वमितिभावः । माध्यंदिनं सवनमितिशेषः । तृतीयंचेत्यत्रचस्त्वर्थः । पूर्ववत्विशेषेणेत्यर्थः । सवनमितिर्वर्तते ।

भा० । ब्राह्मेमुहूर्तइत्युषःकालस्यप्रसिद्धेश्च । रौद्रकालइतिपूर्वरात्रस्यप्रसिद्धेःसार्धरात्रस्य । सौम्यःकालइत्यपररात्रस्यसौम्यकालत्वाच्चतस्मिन्कालेशीतमुत्पद्यते । मारु
तकालत्वाच्चवायुश्चवाति । आग्नेयकालत्वादेवाहिसैकघटिकंहोमकर्मणिविशेषतःप्रवर्तते । अहःसर्ववसूनांतुपरेषारात्रिरेवच । प्रदत्ताविष्णुनापूर्वनालमित्यब्रुवन्परे । पुनर्विशेषतो
दत्तरुद्राणांमरुतांतथा । माध्यंदिनंतृतीयंचाप्यादित्यानांप्रदत्तवान् । विश्वेषामपिदेवानां

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

विशेषतइत्यनेनसूचितंविशदयति ॥ सामान्यादिति ॥ ननुब्रह्मणईषदूनघटिकाद्वयाधिपत्यमित्युक्तं । तन्महतोल्पमल्पस्यम
हदिति विरुद्धमित्याशंकां परिहरन्नुक्तं विशदयति ॥ सर्वस्येति ॥ यद्यपि विशेषतो ब्रह्मा सर्वस्यापि कालस्याधिपतिरितरे च तदधी
नतयैकदेशाधिपतयः । तथापि ईषदूनघटिकाद्वयस्येतरत्यागेन स एवाधिपतिरित्युक्तमुपपन्नमिति भावः । द्वयोर्द्वयोरहोरात्रिभागयो
र्माध्यंदिनतृतीयसवनयोर्विशेषेण रुद्रादित्यादिदेवताकत्वं वसुस्वामिकत्वं तु सामान्येनेत्युक्तं । तत्र किं सर्वस्याप्यहः वसवः सामान्ये
नेशाः उत माध्यंदिनतृतीयसवनयोरेवेति जिज्ञासायामाह ॥ माध्यंदिनइति ॥ तुशब्दोवधारणे । तद्भृत्यत्वादेव वसूनां राज्य
मिष्यतइतिसंबंधः । तद्भृत्यत्वादित्यनेन सामान्यादित्युक्तं सामान्यं स्पष्टीकृतमिति ज्ञातव्यं । प्रातःकालो विशेषतो न न्याधीनतया
वसूनां भोग्यइति शेषः । तत्रापि न सर्वथा स्वातंत्र्यमित्याह ॥ तत्रापीति ॥ अत्र वा युशब्देन ब्रह्मा विवक्षितः । सर्वस्याधिपतिर्ब्रह्मे
त्युक्तत्वात् । प्रसंगात् वस्वादीनां लोकविभागंचाह ॥ एवमीति ॥ प्रातः सवने यथा । एवं पृथिव्यामाधिपत्यं वसूनामिति शेषः ।
माध्यंदिन सवने यथा । एवं रुद्राणामित्यादियोज्यं । अनेन यद्वसूनां प्रातः सवनं रुद्राणां माध्यंदिनं सवनं आदित्यानां विश्वेषां च देवानां तृ
तीयसवनं कर्तव्यं यजमानस्य लोकइत्युक्तमुपपादितं भवति । स्वाराज्यं पर्येत्यत्र स्वाराज्यं स्वराड्भावं गच्छतीत्यप्यव्याख्याननिरा

भा० । सामान्याद्वसूनामहरिति च । सर्वस्याधिपतिर्ब्रह्मारुद्राद्यास्तु द्वयोर्द्वयोः । वसवस्त्वह एवेशाः सामान्यान् विशेषतइति च । माध्यंदिने तृतीये च रुद्रादेराज्यमिष्यते ।
तद्भृत्यत्वाद्वसूनां तु प्रातःकालो विशेषतः । तत्रापि वाय्वधीनत्वमग्न्यादीनां प्रकीर्तितं । एवं पृथिव्यां रुद्राणामंतरिक्षे प्रकीर्तितं । मरुतां च द्युलोके शाआदित्याः परिकीर्तिताः । सर्वेषाम
धिपो ब्रह्मा युवादीशस्तु मारुतः । त्रिलोकाधिपतिश्चैव स्तेषामप्यधिपो हरिरिति च ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३।६-१०

॥ ९७ ॥

सायस्वाराज्यशब्दार्थमाह ॥ स्वाराज्यमिति ॥ भोगो विषयानुभवः । ननु स्वाराज्यशब्दस्य कथं विषयानुभववाचकत्वमप्रसिद्धेरि
त्याशंकायां योगेनेत्याह ॥ स्वरं जनादिति ॥ अनेन स्वरं जयति सुखयतीति स्वराड्स्वराडेव स्वाराज्यमिति निर्वचनं सूचितं भवति । परो
क्तार्थे तु आधिपत्यपदेन पौनरुक्त्यं । व्याख्यानव्याख्येयभावश्चागतिकागतिरिति भावः । एवं सयावदादित्यः पुरस्तादुदेतापश्चादस्त
मेताद्विस्तावदक्षिणतउदेतोत्तरतोस्तमेतेत्यादिवाक्यचतुष्टयंदैनंदिनदक्षिणाद्युदयपरतया व्याख्यायेदानीं तत्परिशुद्धये यत्परव्या
ख्यानं सयावदादित्यः पुरस्तादुदेतापश्चादस्तमेताद्विस्तावत्ततो द्विगुणकालं दक्षिणतउदेतोत्तरतोऽस्तमेतारुद्राणां तावद्भोगकालः ।
तथापश्चादुत्तरत ऊर्ध्वमुदेताविपर्ययेणास्तमेता पूर्वस्मात् पूर्वस्मात् द्विगुणोत्तरोत्तरेण कालेन अमरावत्यादीनां पुरीणां द्विगुणोत्तरेण का
लेनोद्वासोयदातदैवदक्षिणाद्युदयश्चेति । तदूषयति ॥ नत्वित्यादिना ॥ अमरावत्यादीनां पुरीणां द्विगुणोत्तरोत्तरेण कालेनोद्वा
सइति तावदनुपपन्नं । तथात्वे तदधिपतीनामिन्द्रादीनामपि द्विगुणोत्तरोत्तरकालेन नाशापत्तेः । न चेष्टापत्तिः । इन्द्रनाशे इन्द्रापेक्षया यमो
द्विगुणकालं तिष्ठति । यमनाशे यमाद्रुणो द्विगुणकालं तिष्ठति तन्नाशे वरुणापेक्षया सोमो द्विगुणकालं तिष्ठति इत्यत्र प्रत्यक्षाद्यन्यतमप्र
माणाभावेन अप्रामाणिकत्वादिति भावः । किंचैवं सयावदादित्यउत्तरतउदेतादक्षिणतोस्तमेताद्विस्तावदूर्ध्वमुदेताऽर्वागस्तमेतेत्येत
त्सर्वथानुपपन्नत्वं न ते सोमतत्पुर्वोर्नाशेततो द्विगुणकालं ब्रह्मतत्पुर्वोर्वस्थानं ह्येतद्वाक्यप्रतिपाद्यं । न च तत्संभवतीत्याह ॥ न च सोमा
दिति ॥ पुर्युपलक्षणमेतत् । एवमुत्तरत्रापि । कुतो न तिष्ठतीत्यत आह ॥ द्विपरार्धमिति ॥ हीति द्विपरार्धमधिष्ण्य मध्यासितइति

भा० । स्वाराज्यं भोगः स्वरं जनात् । नत्विन्द्रायमो द्विगुणकालं तिष्ठति तस्माद्रुणस्तस्मात्सोमइत्यत्र किंचिन्मानं । न च सोमा द्विगुणमेव ब्रह्मा तिष्ठति । द्विपरार्धं हितस्य कालः ।

छांदोग्य

॥ ९८ ॥

प्रमाणप्रसिद्धिमाह । एवमिंद्रादीनां द्विगुणेनोत्तरोत्तरेण कालेनावस्थानमप्रामाणिकमित्युक्तं । इदानीं प्रमाणविरुद्धं चेत्याह ॥ इंद्रादय इति ॥ ननु ब्रह्मणो द्विपरार्धमवस्थाने पितदर्थसोमः तदर्थवरुणः तदर्थयमः तदर्थमिंद्रस्तिष्ठतीति इंद्रस्य ब्रह्ममानेन सपादषड्वर्षमवस्थानादुत्तरोत्तरं द्विगुणकालं अवस्थानं किं न स्यादित्यतो वाह ॥ इंद्रादय इति ॥ इंद्रयमवरुणसोमाः मन्वंतरमात्रं स्वस्वपदेषु तिष्ठंतीति हि प्रमाणसिद्धं । अतस्तच्चाख्यानं तद्विरुद्धमिति भावः । वस्वाभिमानिकपूर्वदेशं परित्यज्य कालांतरे रुद्राभिमानिकदक्षिणदेशे उदेतीतियो वस्वादीनां देशविभागनियम उक्तः सोऽपि प्रमाणाभावेनायुक्त इत्याह ॥ न च वसूनामित्यादिना ॥ पूर्व एव देश इत्येवमेव शब्दस्य सर्वत्र संबंधः । अन्यत्रान्यः । इंद्रपुर्युद्धासे पूर्वोदयद्विगुणकालं दक्षिणोदय इत्यत्र दूषणांतरं वक्तुमाह ॥ तत्पक्ष इति ॥ तत्पक्षे दक्षिणाद्युदयस्य पूर्वोदयद्विगुणकालत्वपक्षे । रुद्रैः सह रुद्रांतर्भावात् दक्षिणत्वप्राप्तेः दक्षिणोदयकालस्वामित्वप्राप्तेः । ततः किमित्यत आह ॥ अत इति ॥ उपलक्षणं चैतत् । इंद्रस्य नाशांगीकारविरोधश्चेत्यपि द्रष्टव्यं । ननु नष्ट इंद्रोन्यः रुद्रांतः प्रविष्टस्त्विन्द्रो वायुरेवेति न विरोध इत्यत आह ॥ न चेति ॥ इंद्रपुर्युद्धासे न दक्षिणाद्युदयांगीकारे दूषणांतरमाह ॥ इंद्रादिपुरीणामित्यादिना ॥ इंद्रादीनां तत्पुरीणांचेत्यर्थः । उद्वासत्वेनेति पाठे । भवितु प्रधानो निर्देशः । एवमंगीकारे दक्षिणाद्युदयांगीकारे । तत् षोडशगुणत्वात् पूर्वोदयकाल षोडशगुणत्वात् ऊर्ध्वोदयस्य । ऊर्ध्वोदयकालस्य । एकेंद्रात्परत एकेंद्रनाशानंतरं अनिंद्रत्वं दक्षिणाद्युदयकालस्येति शेषः ।

भा० । इंद्रादयो हि मन्वंतरमात्रं तिष्ठन्ति । न च वसूनां पूर्वोदेशो रुद्राणां दक्षिण आदित्यानां पश्चिमो मरुतामुत्तर एव । नान्यत्रेत्यत्र प्रमाणमस्ति । तत्पक्षे रुद्रैः सह इंद्रस्य दक्षिणत्वप्राप्तेश्च । अतः इंद्रादेवैन्द्रस्य द्विगुणकालत्वमिति विरोधः । न चेंद्रशब्देन वायुस्तैर्गृहीतः । इंद्रादिपुरीणामुद्वासनैवमंगीकारे तत् षोडशगुणत्वाद् ऊर्ध्वोदयस्यैकेंद्रात्परतो निर्द्रत्वमेव स्यात् ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३ । ६-१०

॥ ९८ ॥

षः । अयंभावः त्वन्मतेदक्षिणाद्युदयकालेएकेंद्रात्परतःइंद्राभावएवस्यात् । तथाचतदुद्दिष्टकर्मविलोपेवेदाप्रामाण्यप्रसंगः । नचपूर्वेन्द्रस्तदानीमस्तीतिवाच्यं । त्वयातत्पुरीसहितस्यतस्योद्भासेनदक्षिणाद्युदयांगीकारात् । नचेंद्रतत्पुर्योरुद्भासानंतरमल्पकालेएव प्रलयात्कर्मप्रवृत्तिरेवनास्तीतिवाच्यं । ऊर्ध्वोदयकालसमाप्त्यनंतरंहिप्रलयोङ्गीकृतः । ऊर्ध्वोदयकालस्यचपूर्वोदयकालषोडशगुणत्वात् । इंद्रनाशानंतरमेवनप्रलयइतिबहुतरकालेकर्मप्रवृत्त्यादिसत्त्वेनतदभावापत्तिरनिष्टैवेति । आदिपदबहुवचनाभ्यांयमनाशानंतरंपश्चिमाद्युदयकालस्यायमत्वस्यादित्याद्यपिसूचितं । किंचत्वत्पक्षेऊर्ध्वोदयकालसमाप्त्यनंतरमपिनप्रलयःसंभवति । अथततऊर्ध्वउदेत्येत्युत्तरखंडेऊर्ध्वोदयकालसमाप्त्यनंतरमपिआदित्यसद्भावाङ्गीकारात् । नह्यादित्योपेतःकालःप्रलयइतिप्रामाणिकमित्याह ॥ अथेत्यादिना ॥ अस्मन्मतेआदित्यशब्दस्यभगवत्परत्वात् । तस्यचप्रलयेवस्थितत्वान्नदोषइतिसूचनायतत्पक्षेइत्युक्तं । पश्चादपि ऊर्ध्वोदयकालसमाप्त्यनंतरमपि । उपसंहारेकारणंवदन्उपसंहरति ॥ इत्यादीति ॥ पूर्ववस्वादीनांपूर्वादिदेशनियमोऽप्रामाणिकइत्युक्तं । इदानींप्रमाणविरुद्धश्चेत्याह ॥ वस्वादीनामिति ॥ यद्यपिपरव्याख्याननिराकरणस्योपसंहृतत्वान्नेदं युक्तं । तथाप्यनंतदोषदुष्टत्वेपीत्यस्यप्रौढिवादत्वनिरासायपुनर्दूषणोक्तिरित्यवसेयं । तुशब्दोवधारणे । सर्वेषामपिवस्वादीनांदेवानांसर्वदिक्षुपुराणिसंत्येवेत्यन्वयः । ननुसर्वदेवानांसर्वदिक्ष्वपिपुराणिसंतिचेदिंद्रस्यपूर्वस्यांदिशियमस्यदक्षिणस्यांपुरमित्यादि

भा० । अथततऊर्ध्वउदेत्येतितत्पक्षेपश्चादप्यादित्यभावात्कल्पांतप्रलयोपिनस्यात् । इत्याद्यनंतदोषदुष्टत्वेपिग्रंथात्पत्वायैवोपरम्यते । वस्वादीनांतुसर्वेषांसर्वदिक्षुपुराण्यपि ।

विशेषोक्तिः कथमित्यत आह ॥ एवमपीति ॥ धीवृत्त्यै ध्यानार्थं । कथ्यते पुरमितिशेषः । किंचस्यादयं वस्वादीनां देशनियमो यदींद्रपुयुद्वासानंतरं रुद्रादयः संतीति प्रामाणिकं स्यात् । तेषामिंद्रपरिवारत्वेनैंद्रनाशे वस्थित्यसंभवात् । अतो न त्वदभिप्रेतो देशानियमो युक्त इत्याह ॥ ऐंद्रा इति ॥ उदयाभावोऽवस्थित्यभावः । उपसंहरति ॥ अत इति ॥ प्रमाणाभावात्तद्विरोधाच्च । एतत् वस्वादीनां नियतदेशत्वकल्पनं । यत्किंचित् फलित्वर्थः । किंच कालांतरभाविदक्षिणाद्युदयस्यासुरमतत्वाद्दैनंदिनोक्तदक्षिणाद्युदयस्य च देवरहस्यत्वाच्च त्वद्व्याख्यानं युक्तं । किं त्वस्मद्व्याख्यानमेवेत्याशयेन तादृगाख्यायिकामाह ॥ उदेतीत्यादिना ॥ पूर्वतः पूर्वस्यां दिशि । नियमो नन्यथाभावः । उद्दिष्टः उपदिष्टः । सूर्यप्रतीतिशेषः । पुनः शब्दः समुच्चये । पुरा हिरण्यकेन हिरण्याक्षेण च सूर्यस्य द्विगुणं द्विगुणकालं द्विगुणोत्तरोत्तरेण कालेन । दक्षिणादिषु उदित्वा पश्चान्मध्ये व्यवस्थितिः । ब्रह्माणं याचिते तियोजना । मध्ये व्यवस्थितिरित्यनेनाथतत ऊर्ध्व उदेत्येतत् खंडस्यापित्वदीयं व्याख्यानमासुरमतमेवेति सूचयति । तदा तस्मिन् समयेऽसुराणां देवत्वं च याचितमिति शेषः । तत्वरद्वयं । ननु यदि सवरस्त्वयानदत्तः तर्हि दक्षिणाद्युदयो भविष्यतीति त्वद्वचनं अप्रमाणं स्यादित्यतः स्वो

भा० । संत्येवमपि धीवृत्त्यै प्रत्येकं दिक्षु कथ्यत इति च । ऐंद्रा उद्वासे रुद्राणामेवोदयाभाव इति च दोषः । अतो यत्किंचिदेतत् । उदेति पूर्वतः सूर्यो निम्लोचति च पश्चिमे । एवं नियम उद्दिष्टो ब्रह्मणा विष्णुचोदनात् । द्विगुणं द्विगुणकालमुदित्वा दक्षिणादिषु । मध्ये व्यवस्थितिः पश्चाद्ब्रह्माणं याचिता पुरा । हिरण्यकेन सूर्यस्य हिरण्याक्षेण वैपुनः । तदा सुराणां देवत्वं ब्रह्मा तत्प्रददौ तयोः । तच्छ्रुत्वा दिभिः प्रोक्तः कथं प्रादावराविमौ । देवता हिविनश्येयुरेवं दत्ते वरे त्वया । इत्युक्तो दैवतैः प्राह ब्रह्मालोकपितामहः । नमया सवरो दत्तो दैतेयानां सुराः क्वचित् । येन युष्मद्विनाशः स्यात्ततो व्येतु च वोभयं ।

क्त्यभिप्रायं देवान्प्रत्याह ॥ दक्षिणाद्युदय इत्यादिना ॥ दैनंदिनः दिने दिने भवः क्वचिच्चेत्यन्वयः । ननु त्वदभिप्रेतो दैनंदिनो दक्षिणाद्युदयः कीदृश इत्यपेक्षायां तं विविच्याह ॥ अर्धनाडीति ॥ रविर्नित्यशः पूर्वरात्रे तु पूर्वरात्र एव । अर्धनाड्युत्तराः सकाष्ठाः पंचदश नाडीः दक्षिणादुत्तरांदिशंगच्छेदितियोजना । अनेन दक्षिणोदयोत्तरास्तमयौ दर्शितौ । तथोक्तं पुरस्तात् । अत्र नाडीशब्दो घटिकापरः । काष्ठाशब्दश्च घटिकाष्टमांशपर इत्यवधेयं । अनेन यदुक्तमीषदूनं घटिकाद्वयमवशिष्यत इति तस्य काष्ठो न घटिकाद्वयमवशिष्यत इत्येवार्थः । तन्मध्ये च काष्ठाद्वयसहितघटिकायावमुकालेऽतर्भावः । अवशिष्टस्य सकाष्ठार्धनाड्यात्मकस्य कालस्य रुद्रकालेऽतर्भाव इत्युक्तं भवतीति ज्ञातव्यं वसुरुद्रकालयोरेव साधिका सकाष्ठेति विशेषाधिक्योक्तेरन्यत्र तदभावादेवावशिष्टकालविभागः कृतो नान्यत्रेति भावः । तदर्थमित्यत्र च न साकाष्ठार्धनाड्युत्तरपंचदशघटिकार्धकालं देशं चेत्यर्थः । अनेन क्रमेणोत्तरत्रापितत्तदर्थविवक्षायामहोरात्रात्मककालस्य षष्टिघटिकातोप्यधिक्यापत्तेः । किंतु पंचदशघटिकार्धमित्येव व्याख्येयं । अधिकस्याल्पस्याविवक्षितत्वादिति ज्ञातव्यं । एवमुत्तरत्रापि । पश्चिमात्पूर्वगच्छेदित्यनेन पश्चिमोदयपूर्वास्तमयावुक्तौ द्रष्टव्यौ । उत्तराह दक्षिणां दिशंगच्छेदित्यनेन उत्तरोदयदक्षिणास्तमयौ दर्शितौ । ऊर्ध्वादित्यनेनोर्ध्वोदयादर्वागस्तमयावुक्तौ ननु भवतु त्वदभिप्रेतो दैनंदिनो दक्षिणाद्युदय एतादृशस्तथापि द्विगुणकालमुदित्वेति प्रार्थितत्वादुक्तदैनंदिनदक्षिणाद्युदयस्य पूर्वोदयस्य पूर्वोदयाद्विगुणत्वादिकथमित्यतस्तत्रापि स्वाभिप्रेतमर्थं

भा० । दक्षिणाद्युदयो यस्तु सहि दैनंदिनो मया । अभिप्रेतो नैव चायं कालांतरगतः क्वचित् । अर्धनाड्युत्तरानाडीः सकाष्ठानित्यशो रविः । पंचादशोत्तरांगच्छेत्पूर्वरात्रे तु दक्षिणात् । तदर्थं पश्चिमात्पूर्वतदर्थं चोत्तरादपि । दक्षिणां च तदर्थं स ऊर्ध्वादर्वाक् च गच्छति । दक्षिणाद्युदयस्त्वेन तु कालांतरे क्वचित् ।

छांदोग्य

॥१००॥

माह ॥ यदेति ॥ उत्तरस्मादक्षिणाद्युदयकालात्पूर्वः पूर्वोदयकालः । नन्वेवं यदि दक्षिणाद्युदयो विवक्षितस्तर्हि उत्तरपुरी संस्थाना
मस्मदहर्मानसमानमहर्मानं न स्यात् । अनेकेषामुदयास्तमयानां प्राप्तत्वादित्यतस्तदप्यहोस्मदहःसममेव । तत्रोक्ताश्चोदयास्तमयाः
गौणा एव विवक्षिता इत्याह ॥ अहरिति ॥ अहःसाम्येऽपि अन्येषु दक्षिणाद्युदयस्थानत्वेनोक्तदेशविशेषेषु उदयास्तमयाविवनमुख्यौ ।
तत्र मुख्यार्थसादृश्यं निमित्तमाह । क्षिप्रं क्रमशो गिर्यावृत्तेरातपस्यते जोमंडलस्याल्पकालत इति । अयं भावः । यद्देशस्थानां ते जोमं
डलं समीपवर्ति तेषामुदय इव । मंडलसामीप्यसाम्यात् । प्रसिद्धोदयो हि मंडलमस्माकं समीपवर्ति तत उक्तकालैर्गतव्यतत्तद्देश
विशेषगमने दूरगमनसाम्येन पूर्वेषामस्तमय इव प्रसिद्धास्तमयेऽपि मंडलमस्माकं दूरं यातीति । ननु भवतु त्वदभिप्रेतो दक्षिणा
द्युदयो दैनंदिनः तथाप्यस्माकमनिष्टमेव । हिरण्यकेन दक्षिणाद्युदयेऽसुराणां देवत्वस्य प्रार्थितत्वात् । भवता च तस्य दत्तत्वात्
दैनंदिनदक्षिणाद्युदयेऽसुराणां देवत्वप्राप्तेरित्यत आह ॥ कालांतर इति ॥ भवतु कालांतरभावि दक्षिणाद्युदयापेक्षया द्वितीय
वरदानं तथाप्यनिष्टमेव । भवदिच्छया सूर्यस्य कालांतरे दक्षिणाद्युदयेऽसुराणां देवत्वप्राप्तेरित्यत आह ॥ समयश्चेति ॥
नित्यो नियतः तमेव समयमाह ॥ पूर्वस्मादिति ॥ तथेत्यनंतरं इति शब्दो ध्याहार्यः । केनचित् निमित्तेन पुरुषेण वा का

भा० । यदोत्तरस्माद्विगुणः पूर्वो भवति वैसुराः । तदापि द्विगुणत्वं स्यात्तन्मयात्र विवक्षितं । अहःसाम्येऽपि क्रमश आतपस्याल्पकालतः । गिर्यावृत्तेः क्षिप्रमन्येषूदयास्तमयाविव ।
कालांतरे भावि न तु दक्षिणाद्युदयं पुनः । अपेक्ष्यैव वरोदतो द्वितीयो देवतामया । समयश्च कृतो नित्यो मया सूर्यस्य चानघाः । पूर्वस्मादुदयो नित्यः पश्चिमेऽस्तमयस्तथा । नियमो
नान्यथायं स्यात्कदाचित्केनचित्कचित् । तस्मान्न वोभयं कापि प्रोक्ता इत्थं सुरास्तदा । विशोका अभवन्सर्वे ययुः स्वस्वं निवेशनमिति च ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३।६-१०

॥१००॥

लांतरभाविदक्षिणाद्युदयासत्वमेवब्रह्मणोभिप्रेतमतःसकदापिनभविष्यतीत्यत्रमोक्षधर्मसंवादमपिवक्तुमाह ॥ एतदेवेति ॥ एत
 देव कालांतरेदक्षिणाद्युदयासत्वमेव । उदाहरिष्यमाणमोक्षधर्मवचनस्यअभिप्रायाप्रतीतेस्तात्पर्यमाह ॥ देवानिति ॥ मोक्षधर्म
 वचनमुदाहरति ॥ दैतेययोरिति ॥ सुरान्प्रतिब्रह्मणोक्तं । अविज्ञायेतिसंबंधः । अविज्ञानमात्रेणकथंतथोक्तिरित्यतउक्तं ।
 दैतेययोरिति । यस्माद्ब्रह्मणारवेःप्रागुदयविषयेनियमःकृतःतस्मान्नकदाचनतद्भवेदितिसंबंधः ॥ खं० ६ ॥ १० ॥ ततश्चायंखं
 डपंचकार्थः ॥ तत्प्रसिद्धं । यत्प्रथमममृतंवासुदेवाख्यंतत्त्वसवःप्राप्तपदाःउपजीवंति । श्रवणादिरूपविचारानंतरंपश्यंती
 त्यर्थः । अग्निनामुखेनप्रधानेनसहिताः अग्निप्रधानकाइत्यर्थः । इतरवसून्प्रतिसउपदेष्टेतिभावः । उपजीवंतीत्युक्तापरो
 क्षज्ञानेविषयवैराग्यंकारणमितिदर्शयंस्तत्साध्यमाह ॥ नवाइति ॥ यावदेवामृतंतद्व्यातृप्यंतिमुक्तिंप्राप्नुवंति । तावत्देवाःनाश्रं
 तिनपिबंति । उपलक्षण्यासमस्तविषयभोगविरक्ताभवंतीत्यर्थः । तृप्यंतीत्युक्तमेवविवृणोति ॥ एतदेवरूपमिति ॥ एतदंतः
 प्रविष्टाभवंतीत्यर्थः । उद्यंतिस्वेच्छयैवबहिरपिनिर्याति ॥ १ ॥ एवंप्राप्तपदानांवसूनांसायुज्यरूपमुक्तिंफलमभिधायाधुनाऽ

भा० । एतदेवमोक्षधर्मेषुबलिवासवसंवादउक्तं । देवान्प्रतिब्रह्मणोवचनंरहस्यत्वादविज्ञायबलिनादक्षिणाद्युदयउक्तः । इंद्रेणतुब्रह्मवचनंजानतादक्षिणाद्युदयोनास्ती
 त्युक्तं । दैतेययोर्वैराग्यात्त्वविज्ञायसुरान्प्रति । ब्रह्मणोक्तं हिबलिनावासवंप्रत्युदीरितं । दक्षिणाद्युदयातेतुत्वांजेष्वाभिपुरंदर । इत्युक्तस्तमुवाचेंद्रो नकदाचनतद्भवेत् । ब्रह्मणा
 नियमोयस्मात्कृतःप्रागुदयोरवेः । इत्युक्त्वातुजगामेंद्रोदिवमैरावतस्थितइतिच ॥ खं० ६—१० ॥

उ० । तद्यत्प्रथमममृतंतद्वसवउपजीवंत्यग्निनामुखेननवैदेवाअश्रंतिनपिबंत्येतदेवामृतंतद्व्यातृप्यंतितएतदेवरूपमभिसंविशंत्येतस्माद्रूपादुद्यंति ॥ १ ॥

प्राप्तपदानां वसुपदयोग्यानामेतद्विद्यासाध्यं फलमाह ॥ सय इति ॥ योधिकारी एतत् अमृतं एवं वेद स वसूनामेवैको भूत्वा वसुभोग्यदेशकालाधिपो भूत्वाऽग्निना मुखेन प्रधानेन तदुपदेशेनेति यावत् । एतदेवामृतं दृष्ट्वेत्यादि पूर्ववत् ॥ २ ॥ ननु वसुभोग्यौ देशकालौ कियंतौ यदधिपोयं भवतीत्युक्तमित्यपेक्षयामाह ॥ सयावदादित्य इति ॥ आदित्यः यावत् यावता कालेन काष्ठा द्वयसहितैकान्निशद्वटिकात्मकाहर्लक्षणेन तत्कालगंतव्यदेशेन च पुरस्तादुदयाद्रौ उदेत्यपश्चादस्ताद्रावस्तमेता तावत् तावत् एव उदयास्ताद्रिमध्यस्यैव देशस्योक्तपरिमाणो हर्लक्षणस्यैव कालस्य च वसूनामाधिपत्यमस्ति । सः पूर्वोक्तोधिकारी तत्पर्येतापरितो गता । न केवलमाधिपत्यं पर्येता । किंतु स्वाराज्यं स्वं रजयतीति स्वराद् स्वरादेव स्वाराज्यं विषयानुभवरूपो भोगः तमपि पर्येता । अधिगच्छतीत्यर्थः ॥ ३ ॥ षष्ठः खंडः ॥ ६ ॥ अथ यद्वितीयममृतं संकर्षणाख्यं शिष्टं पूर्ववत् । ननु कौतौरुद्रभोग्यौ देशकालौ यदधिपोयं भवतीत्युक्तमित्यपेक्षयामाह ॥ सयावदादित्य इत्यादिना ॥ आदित्यः यावत् । यावता देशेन कालेन च दक्षिणत उदेता तद्देशगतान् प्रतिस्वसामीप्येन उदयं प्राप्त इवोत्तरतोस्तमेता तान् प्रत्येव दूरगमनेनोत्तरदेशविशेषेऽस्तं प्राप्त इव तावतः

उ० । सय एतदेवममृतं वेद वसूनामेवैको भूत्वाग्निनैव मुखेनैतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यतिस एतदेवरूपमभिसंविश्येतस्माद्रूपादुदेति ॥ २ ॥ सयावदादित्यः पुरस्तादुदेतापश्चादस्तमेता वसूनामेव तावदाधिपत्यं स्वाराज्यं पर्येता ॥ ३ ॥ खं० ॥ ६ ॥ अथ यद्वितीयममृतं तद्रुद्रा उपजीवन्तीं द्रेण मुखेन न वै देवा अश्रितिनपि बन्त्येतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यतिस एतदेवरूपमभिसंविश्येतस्माद्रूपादुदेति ॥ १ ॥ सय एतदेवममृतं वेद रुद्राणामेवैको भूत्वेन्द्रेणैव मुखेनैतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यतिस एतदेवरूपमभिसंविश्येतस्माद्रूपादुदेति ॥ २ ॥

कालस्य देशस्य च रुद्राणामाधिपत्यं सोधिकारी तत्पर्येता । तत्र स्वाराज्यं भोगं च पर्येता । ननुरुद्रभोग्यौ देशकालौ वसुभोग्यदेशकालौ पेक्षया कियंता वित्यपेक्षायां तदर्थं भूता वित्याह ॥ पुरस्तादित्यादिना ॥ आदित्यः यावत् यावता कालेन सकाष्ठार्धना ज्युत्तरपंचदशघटिकात्मकपूर्वरात्ररूपेण तद्गतं व्यदेशेन च दक्षिणतः उदेतोत्तरतोस्तमेता तावत् तावतः कालादेः द्विर्द्विगुणं कालं पुरस्तादुदेतापश्चादस्तमेतारुद्रभोग्यदक्षिणोदयकालाद्यपेक्षया वसुभोग्यः पूर्वोदयकालादिर्द्विगुण इत्यर्थः । तथा च रुद्रभोग्यकालादेर्वसुभोग्यकालाद्यर्धतापर्यवस्यतीति भावः ॥ ३ ॥ सप्तमः खंडः ॥ ७ ॥ अथ यत्तृतीयममृतं प्रद्युम्नाख्यं शिष्टं पूर्ववत् ॥ २ ॥ नन्वादित्यभोग्यौ देशकालौ कौ । यदधिपोयं भवतीत्युक्तमित्यत आह ॥ सयावदादित्य इत्यादिना ॥ आदित्यः यावत् यावता काले न देशेन च पश्चादुदेता तद्देशगतान् प्रतिस्वसामीप्येनोदयं प्राप्त इव पुरस्तात् पूर्वदेशविशेषेऽस्तमेता तान् प्रत्येव किंचिद्दूरगमनसाम्येनास्तं प्राप्त इव तावत् तावतो देशस्य कालस्य चादित्यानामाधिपत्यं वर्तते सः तत्पर्येता स्वाराज्यं भोगं च पर्येता । नन्वादित्यभोग्यौ देशकालौ रुद्रभोग्यदेशकालौ पेक्षया कियंता वित्यपेक्षायां तदर्थं भूता वित्याह ॥ दक्षिणत इत्यादिना ॥ आदित्यः यावत् यावता कालेन देशेन च पश्चादुदेता पुरस्तादस्तमेता तावत् तावतः कालस्य देशस्य च द्विर्द्विगुणं दक्षिणत उदेता उत्तरतोस्तमेता आदित्यभो

उ० । सयावदादित्यः पुरस्तादुदेतापश्चादस्तमेता द्विस्तावदक्षिणत उदेतोत्तरतोस्तमेतारुद्राणामेव तावदाधिपत्यं स्वाराज्यं पर्येता ॥ ३ ॥ खं० ॥ ७ ॥ अथ यत्तृतीयममृतं तदादित्या उपजीवन्ति वरुणेन मुखेन न वै देवा अश्रितिनपि बन्त्येतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यतिस एतदेवरूपमभिसंविश्येतस्माद्रूपादुदेति ॥ १ ॥ सय एतदेवममृतं वेदादित्यानामेवैको भूत्वा वरुणेनैव मुखेनैतदेवामृतं दृष्ट्वा तृप्यतिस एतदेवरूपमभिसंविश्येतस्माद्रूपादुदेति ॥ २ ॥ सयावदादित्यो दक्षिणत उदेतोत्तरतोस्तमेता द्विस्तावत् पश्चादुदेता पुरस्तादस्तमेताऽऽ

छांदोग्य
॥१०२॥

ग्यपश्चिमोदयकालाद्यपेक्षयारुद्रभोग्यदक्षिणोदयकालादिर्द्विगुणइत्यर्थः । तथाचादित्यभोग्यकालादेःरुद्रभोग्यकालाद्यर्धताप
र्यवस्यतीतिभावः । अनयैवरीत्योत्तरखंडद्वयगतमिदंवाक्यंव्याख्येयं ॥ ३ ॥ अष्टमःखंडः ॥ ८ ॥ चतुर्थममृतंअनिरुद्धाख्यं
॥ खं० ॥ ९ ॥ पंचमममृतंनारायणाख्यं । शिष्टंसमानं ॥ दशमःखंडः ॥ १० ॥ एवंप्रतिदिनंपूर्वाद्युदयंकुर्वन्नादित्यनामाहरि
र्मधुतयोपास्यइत्युक्तं । इदानींप्रलयेपिकिमेवमुदयादिकंकरोतीत्यपेक्षायांनेत्याह ॥ अथततइति ॥ प्रसिद्धादित्यपरतानिरा
सायखंडंप्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ अथेति ॥ श्रुतौकर्तृवाचिपदाभावादादित्यपदानुवृत्तिमभिप्रेत्यभगवतितन्निर्वक्ति ॥ आदिस्मू
लतइति ॥ आदिकारणत्वादित्यर्थः । तत ऊर्ध्वइत्यस्यतात्पर्यार्थोमंडलादूर्ध्वगच्छतीति । उदेत्येत्यस्यार्थोवैकुण्ठलोकंप्राप्येति ।

उ० । दिलानामेवतावदाधिपत्यंस्वाराज्यंपर्येता ॥ ३ ॥ खं० ॥ ८ ॥ अथयच्चतुर्थममृतंतन्मरुतउपजीवंतिसोमेनमुखेननवैदेवाअश्रंतिनपिबं त्येतदेवामृतंदृष्ट्वातृप्यं
तितएतदेवरूपमभिसंविशत्येतस्माद्रूपादुद्यंति ॥ १ ॥ सयएतदेवममृतंवदेमरुतामेवैकोभूत्वासोमेनैवमुखेनैतदेवामृतंदृष्ट्वातृप्यतिसएतदेवरूपमभिसंविशत्ये तस्माद्रूपादुदेति
॥ २ ॥ सयावदादित्यःपश्चादुदेतापुरस्तादस्तमेताद्विस्तावदुत्तरतउदेतादक्षिणतोस्तमेतामरुतामेवतावदाधिपत्यंस्वाराज्यंपर्येता ॥ ३ ॥ खं० ॥ ९ ॥ अथयत्पंचमममृतं
तत्साध्याउपजीवंतिब्रह्मणामुखेननवैदेवाअश्रंतिनपिबंत्येतदेवामृतंदृष्ट्वातृप्यंतितएतदेवरूपमभिसंविशत्येतस्माद्रूपादुद्यंति ॥ १ ॥ सयएतदेवममृतंवदेसाध्यानामेवैकोभूत्वाब्रह्मणै
वमुखेनैतदेवामृतंदृष्ट्वातृप्यतिसएतदेवरूपमभिसंविशत्येतस्माद्रूपादुदेति ॥ २ ॥ सयावदादित्यउत्तरतउदेतादक्षिणतोस्तमेताद्विस्तावदूर्ध्वउदेताऽर्वाडस्तमेतासाध्यानामेवतावदा
धिपत्यंस्वाराज्यंपर्येता ॥ १० ॥

भा० । अथसूर्यस्थितोविष्णुरादित्यस्त्वादिमूलतः । आदानाद्वापिदेवानामूर्ध्वगच्छतिमंडलात् । प्राप्यवैकुण्ठलोकंचनोदेत्यस्तंनचैतिसः । एकलःप्रलयेस्थाता

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३।११

॥१०२॥

अनेन उत्तुर्ध्ववैकुण्ठं एत्यप्राप्येत्यर्थ उक्तो भवति । मध्य इत्यस्यार्थः प्रलय इति । प्रलयकाल इत्यर्थः । तस्य स्थितिसृष्टिकालमध्य
 त्वादिति भावः । देवास्तेनाहं सत्येन मा विराधिषि ब्रह्मणे त्यत्र ब्रह्मणा ब्रह्मस्वरूपेण मा विराधिषि मा विराध्येयमप्राप्तिर्ब्रह्मणो मा भूदि
 तिव्याख्यानं अयुक्तं । अप्रामाणिकत्वात् । प्रमाणविरोधाच्चेति भावेन तच्चाचष्टे ॥ देवता इत्यादिना ॥ देवा इत्यस्यार्थो देवता
 इति । कदाचनेत्यस्य तात्पर्यं न संशय इति । तेन सत्येन सत्यवचनेन सत्येन ब्रह्मणेति वा । विराधिषीत्यस्यार्थो व्यृद्धिः समृद्धिराहित्यं
 प्राप्नुयामिति । विराधिषीत्यत्र कर्तुरप्रतीतेस्तदं दर्शयितुमाह ॥ इत्युवाचेति ॥ न ह वा अस्मा उदेति न निम्लोचति । सकृद्दिवा हैवास्मै
 भवति य एतामेवं ब्रह्मोपनिषदं वेदेति वाक्यं अन्वयं दर्शयन्नेव मुक्तपरतया व्याचष्टे ॥ एतामित्यादिना ॥ सकृदित्यस्यार्थो नित्यमि
 ति । अनुदयास्तकं यथा भवति तथेति क्रियाविशेषणं । अनेन न ह वा अस्मा उदेतीत्याद्युक्तार्थं तच्चैतद्ब्रह्मा प्रजापतय उवाचेति वाक्यं ब्र
 ह्माहिरण्यगर्भः प्रजापतये विराजे इत्यन्यथा प्रतीति निरासाय व्याचष्टे ॥ तदेतदिति ॥ तदेतज्ज्ञानं मधुना मकभगवज्ज्ञानं ।
 यद्यप्यस्मा इमामद्भिरित्यादि वाक्यमप्रतीतेर्व्याचष्टे ॥ पूरयित्वेति ॥ धनस्य पूर्णमित्यस्य तात्पर्यं रत्नैः पूरयित्वेति । अद्भिः परि
 गृहीतामित्यस्य तात्पर्यं सप्तसमुद्रिणीमिति । एतदेव ततोभूय इत्यस्यार्थो नैव पूर्यते गुरुदक्षिणेति । सर्वाधिकारिकत्वप्रतीति निरासा

भा० । देवतानात्र संशयः । तेन सत्येन न व्यृद्धिमाप्नुयां ब्रह्मणा क्वचित् । इत्युवाच पुरा ब्रह्मा देवेभ्यः सचतुर्मुखः । एतां विद्यां तु यो वेद नित्यमस्य दिवा भवेत् । वैकुण्ठधाम संस्थ
 स्य मुक्तस्यानुदयास्तकं । तदेतद्भगवान्विष्णुः प्रादाज्ज्ञानं विरिंचये । विरिंचिर्मनवे प्राह प्रजाभ्यो मनुरेव च । पूरयित्वा तु पृथिवीं रत्नैः सप्तसमुद्रिणीं । दत्त्वापि गुरवे नैव पूर्यते गुरुदक्षिणा ।

SGDF

यैतद्विद्योपास्तौयोग्यानाह ॥ देवाइति ॥ माविराधिषिब्रह्मणेतिवाक्यंपूर्वब्रह्मणान्वृद्धिनप्राप्नुयामिति व्याख्यातमपिब्रह्म
णाचतुर्मुखेनवृद्धिर्विशेषेणऋद्धिइत्यन्यथाप्रतीतिनिरासायविशदयति ॥ ब्रह्मणेत्यादिना ॥ खं० ॥ ११ ॥ ततश्चायंखंडा
र्थः ॥ अथोदयास्तमयप्रचारानंतरं । प्रलये आदित्यनामाभगवान् । ततोमंडलादूर्ध्वः ऊर्ध्ववैकुण्ठलोकं । गच्छतीतिशेषः । उदेत्य
उत्ऊर्ध्ववैकुण्ठप्राप्य नैवोदेता । नास्तमेता तत्रैतादृशोदयादिकंनकरोतीत्यर्थः । किंतुएकलः एकप्रकारएव । मध्ये स्थितिसृष्टि
कालमध्ये स्थाता ॥ १ ॥ एवंवैकुण्ठधाम्निआदित्यनाम्नोहरेरुदयास्तमयाभावेप्रमाणमाह ॥ श्रुतिः । तत् तत्रोक्तार्थे । एषःव
क्ष्यमाणःश्लोकइति । तत्र वैकुण्ठगतआदित्यनाम्निहरौ नैव दोषाइतिशेषः । दोषाभावमेकदेशेनदर्शयन्नाह ॥ ननिम्लोचइ
त्यादिना ॥ नोदियाय नोद्गतः । उदयास्तमयादिदोषास्तत्रनसंतीत्यर्थः । हेदेवास्तेनसत्येन भगवान्निर्दोषइत्यादिनासत्यवच
नेनशपथरूपेणाहंब्रह्मणा परब्रह्मणा तत्प्रसादादितियावत् । माविराधिषि अवृद्धिनप्राप्नुयामितिदेवान्प्रतिब्रह्मणोवचनं । स
त्येनब्रह्मणेतिवासंबंधः ॥ २ ॥ एतद्विद्यावेत्तुमुक्तिरूपंफलमाह ॥ नहवाअस्माउदेतीति ॥ योधिकारीएतांब्रह्मोपनिषदं एव

भा० । देवास्तुपासनायोग्याएकैकस्यामृतस्यहि । सर्वस्योपासनेब्रह्मातदन्येज्ञानमात्रके । उपासनेनैवयोग्यास्तद्योग्याहिसुरायतइतिदेवश्रुतौ । ब्रह्मणापरेणमाविराधिषि ।
भगवत्प्रसादादवृद्धिनप्राप्नुयामित्यर्थः ॥ ११ ॥

उ० । अथ तत ऊर्ध्व उदेत्यनैवोदेतानास्तमेतैकल एव मध्ये स्थाता ॥ ११ ॥ तदेष श्लोकः । नवैतत्रननिम्लोचो नोदियाय कदाचन । देवास्तेनाहंसत्येनमाविराधिषिब्रह्मणेति
नहवाअस्माउदेतिननिम्लोचतिसकृद्विवाहैवास्मैभवतियएतामेवंब्रह्मोपनिषदंवेद ॥ ३ ॥

मुक्तप्रकारेण वेद । अस्मैसविता । नोदेतिननिम्लोचति । किंतुसकृत्सदा । दिवैवभवतिहेतिसंबंधः ॥ ३ ॥ महदुपदेशपरंपरा
प्राप्ताचेयंविद्याऽतोमहतीत्याशयेनाह ॥ तच्चैतदिति ॥ तदेतत् मधुतयाभगवज्ज्ञानं । ब्रह्माविष्णुः । प्रजापतयेविरिंचाय ।
मनवेस्वायंभुवाय । प्रजाभ्यःइक्ष्वाकुप्रभृतिभ्यः । इयंचातिगोप्यत्वान्नयस्मैकस्मैचनवाच्येत्याह ॥ तच्चैतदुद्दालकायेत्यादि
ना ॥ यस्मादुद्दालकायआरुणयेज्येष्ठायपुत्रायपिता तदेतद्ब्रह्म प्रोवाच ॥ ४ ॥ तत्तस्मा दिदंब्रह्म अन्योपिपिता ज्येष्ठायैवपु
त्रायप्रब्रूयादितियोजना । प्रणाययायप्रणयवतेंतेवासिनेवा । ब्रह्मब्रूयादितिसंबंधः ॥ ५ ॥ एतद्विद्योपदेष्टुःसदृशगुरुदक्षिणाभा
वाच्चैषामहतीत्याह ॥ यदीति ॥ यदिअस्मैएतद्विद्योपदेष्टुः अद्भिःसमुद्रैः परिगृहीतांपरिवृतां । धनस्यरत्नादिधनेनपूर्णामपी
मांपृथ्वींदद्यात् । गुरुदक्षिणात्वेनेतिशेषः । तर्ह्यपि तादृशपृथिवीदानेनैतद्विद्यादानसमं । किंतुततःतादृशपृथ्वीदानादपि एतदेव
एतद्विद्यादानमेव भूयोऽधिकमित्यर्थः । द्विरुक्तिरुक्तावधारणार्था ॥ ६ ॥ एकादशःखंडः ॥ ११ ॥ एवंआदित्यांतर्गतस्यभग
वतोवस्वादिसर्वदेवतोपास्यत्वादिरूपमहिमानंनिरूप्येदानींतत्प्रतिपादकगायत्रीनिष्ठस्यगायत्रीनाम्नोभगवतःषड्विधत्वादिरूपोमहि
मानिरूप्यते ॥ गायत्रीत्यादिना ॥ इदंसर्वभूतं प्राणिजातं । यत्किंच स्थावरंजंगमंवातत्सर्वं । गायत्रीवैइत्यन्यथाप्रतीतिनि

उप० । तच्चैतद्ब्रह्माप्रजापतयउवाचप्रजापतिर्मनवेमनुःप्रजाभ्यस्तच्चैतदुद्दालकायारुणयेज्येष्ठायपुत्रायपिताब्रह्मप्रोवाच ॥ ४ ॥ इदंवावतज्ज्येष्ठायपुत्रायपिताब्रह्मप्रब्रूयात्प्रणा
य्यावांतेवासिनेनान्यस्मैकस्मैचन ॥ ५ ॥ यद्यप्यस्माद्विमोदःपरिगृहीतांधनस्यपूर्णं दद्यादेतदेवततोभूयइत्येतदेवततोभूयइति ॥ ६ ॥ एकादशःखंडः ॥ ११ ॥

भा० । यदिदंकिंचभूतंप्रभूतंपरिपूर्णतत्सर्वंगायत्रीभगवानेव । भूवहावितिधातोः । बहुःपूर्णतायामितिच ।

छांदोग्य

॥१०४॥

रासायगायत्रीवाइदंसर्वभूतयदिदं किंचेति वाक्यं अन्वयप्रदर्शनपूर्वकं व्याचष्टे ॥ यदिदमिति ॥ भूतमित्यनूद्यप्रभूतमिति व्याख्यानं तस्यैवलब्धार्थप्रदर्शनं परिपूर्णमिति । यच्छब्दश्रवणात्तदित्यध्याहृतं । वाइत्यस्यार्थः एवेति । नान्यदित्यर्थः । अनेन भूतशब्दवाच्यतयावक्ष्यमाणस्य मत्स्यादेः सर्वातस्थितस्य च रूपस्य गायत्रीनामकभगवदभिन्नांशत्वमुक्तं भवति । ननु भूधातोः सत्तार्थत्वप्रसिद्धेः कथं भूतं प्रभूतमिति व्याख्यातमित्यत आह ॥ भूबहाविति ॥ नन्वथापि पूर्णमितिलब्धार्थकथनमयुक्तं । बहुत्वस्य संख्याविशेषरूपस्यापूर्णसर्ववस्तुसाधारण्यादित्यत आह ॥ बहुरिति ॥ तथाच पूर्णस्यैव मुख्यतो बहुशब्दवाच्यत्वेन प्रसिद्धत्वात् । मुख्यस्यैव च ग्राह्यत्वात्तत्पर्यायेणापि भूतशब्देन पूर्णमेव ग्राह्यमिति भावः । एवमादिवाक्यं स्ववाक्येन व्याख्यायतस्थेऽग्रे गायत्र्यावाग्रूपायाः सर्वात्मकत्वमत्रोच्यत इति परकीयव्याख्याननिरासाय च प्रमाणेनैव खंडं व्याचष्टे ॥ यदिदमित्यादिना ॥ परितो देशतो गुणतः कालतश्च पूर्णमिति भूतशब्दार्थकथनं । तथाच यदिदं परितः पूर्णमस्त्यकूर्मादिरूपकंसर्वातः स्थितं च । तदिदं सर्वं भगवान् गायत्रीनामा विष्णुरेवेति संबंधः । भगवति गायत्रीशब्दं निर्वक्तुं प्राप्तं गायति च त्रायते चेति वाक्यं कर्माप्रतीतेर्गानस्वरूपाप्रतीतेश्च तदुभयं दर्शयन् व्याचष्टे ॥ तदिति ॥ तेनोच्चारितत्वादित्यर्थः । तथाच वेदोच्चारणमेवात्र गानं विवक्षितमिति भावः । भूतमिति पूर्णमिति व्याख्यानं । तत्कथं शब्दलब्धमित्यतस्तद्दर्शयति ॥ भूमेति ॥ भूतमिति भूमाप्रोक्तः । भूबहाविति धातोः । भूमाच पुरुषोत्तमो मत्स्यादिरूपी प्रोक्तः

भा० । यदिदं परितः पूर्णमस्त्यकूर्मादिरूपकं । तदिदं भगवान्विष्णुः सर्वातः स्थित एव च । तन्निःसृतत्वाद्देवानां गायकस्त्रातिचाखिलं । अतो गायत्रिनामा सौवासुदेवः परः पुमान् । भूमा भूतमिति प्रोक्तः पूर्णत्वात् पुरुषोत्तमः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३।१२

॥१०४॥

स्तस्यपूर्णत्वात्भूमशब्दस्यचतुर्थत्वेनप्रसिद्धत्वात् । बहुःपूर्णतायामित्युक्तेरितिभावः । यद्भूतंप्रभूतंपूर्णतत्सर्वंगायत्रीनामाविष्णुरेवेतिव्याख्यानमयुक्तं । मुक्तानांरमायाश्चपूर्णत्वेनविष्णुत्वापत्तेरतउक्तंविशदयति ॥ अनन्यापेक्षमिति ॥ उद्विक्तंपूर्णमत्स्यादि ततश्चानन्यापेक्षत्वेनपूर्णत्वंविशेषणीयमितिभावः । सर्वस्यविनियामकंसर्वोत्स्थितं । यद्यदितिवीप्सासर्वरूपसंग्रहार्था । एतादृशंअनन्यापेक्षमुद्विक्तं । अतोनातिप्रसंगइतिभावः । अनेनगायत्रीनाम्नोहरेरत्रविवक्षितषड्विधरूपमध्येयद्गायत्रीसंस्थंगायत्रीनामकंतदेवप्रथमंरूपंभूतशब्दोक्तं । मत्स्यादिसर्वोत्स्थितंचद्वितीयमितिविवक्षितमित्युक्तंभवति । तस्यतृतीयंरूपंवक्तुंवाग्वैगायत्रीतिवाक्यंप्रवृत्तं तद्गायत्र्याःशब्दात्मकत्वमुच्यतइतिव्याख्यानमप्रामाणिकमित्याशयेनव्याचष्टे ॥ सएवेति ॥ गायत्रीनामैव । वैशब्दार्थएवेति । सएववाङ्नामानान्यइत्यनेनास्यतदभिन्नांशत्वमुक्तंइतिज्ञातव्यं । वाङ्नामकत्वंकेननिमित्तेनेत्यतउक्तंवचनादिति । अनेनवक्त्रीतिवागितिनिर्वचनंसूचितंभवति । वाचिसंस्थितइत्येतदधिष्ठानकथनार्थं । एवंपृथिव्यामपिसंस्थितइत्यादिकमपिज्ञातव्यं । वाङ्नामाहरिःकिंरूपइतिजिज्ञासायामाह ॥ हयशीर्षाख्यइति ॥ ननुगायत्रीसंस्थोपिभगवान्किमाकारइत्याकांक्षायामाह ॥ गायत्र्यामिति ॥ सहयशीर्षाख्यः गायत्रीनाम्नोविष्णोश्चतुर्थंरूपंवक्तुंयावैसागायत्रीत्यादिवाक्यंप्रवृत्तं । तत्प्रसिद्धपृथिवीमात्रपरमितिप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ सएवेति ॥ गायत्रीनामैव । अस्यांहीदंसर्वभूतंप्रतिष्ठितं ।

भा० । अनन्यापेक्षमुद्विक्तंसर्वस्यविनियामकं । यद्यत्तद्विष्णुरेवनान्यदेतादृशंकचित् । सएवभगवान्विष्णुर्वाङ्नामावाचिसंस्थितः । वचनाद्वयशीर्षाख्योगायत्र्यांचसंस्थितः । सएवपृथिवीनामापृथिव्यामपिसंस्थितः ।

SGDF

Sri Gargeshwar Digital Foundation

एतामेवनातिशीयंतइतिवाक्यद्वयंप्रसिद्धपृथिवीमात्रपरत्वपक्षेनुपपन्नस्यादित्याशयेनविष्णुपरतोपपादकतयाक्रमेणव्याचष्टे ॥ विष्णाविति ॥ नातिशेते नातिवर्तते । कुतइत्यतआह ॥ सहीति ॥ सह्रिःसर्वाधिकःप्रसिद्धोयतइत्यर्थः । नहिप्रसिद्धपृथिव्याःमुख्यतःसर्वभूताश्रयत्वं नवातांकोपिनातिशेतइतिसंभवतीतिभावः । पृथिवीशब्दवाच्यत्वेनिमित्तंदर्शयन्पंचमरूपप्रतिपादकंयावैसापृथिवीइयंवावसायदिदमस्मिन्पुरुषेशरीरमितिवाक्यंप्रसिद्धशरीरपरताप्रतीतिनिवारणायव्याचष्टे ॥ पृथुत्वादित्यादिना ॥ स एवपृथिवीनामैव नान्यः इत्यनेनभिन्नस्थानत्वेनरूपयोर्भेदशंकाकार्येतिदर्शितं । एवमुत्तरत्रापि । शरीरस्यांतरंतःशरीरं पुरुषस्तस्मिन्गतोतःशरीरगः शरित्वात्सुखरतिरूपत्वात् । अनेनअस्मिन्पुरुषेशरीरमित्यस्यतात्पर्यमुक्तं । पुरुषइतिसप्तम्या निर्दिष्टंपुरुषंप्रदर्शयन्नुक्तंविशदयति ॥ पुरुषइति ॥ उक्तंशरीरशब्दप्रवृत्तिनिमित्तंविशदयन्षष्ठरूपप्रतिपादनायप्रवृत्तयद्वैतत्पुरुषेशरीरमित्यादिवाक्यंप्रसिद्धहृदयमात्रपरताप्रतीतिवारणायव्याचष्टे ॥ योसावित्यादिना ॥ हृदयशब्दंविष्णौनिर्वक्ति ॥ अयनादिति ॥ अयनावज्ञानात् । स्थितेर्वा । सैषाचतुष्पदाषड्विधागायत्रीतिवाक्यंसैषाचतुष्पदाषडक्षरचतुष्पदाषड्विधावाक्भूतपृथिवीशरीरहृदयप्राणरूपासतीषड्विधेतिव्याख्याननिरासायब्रह्मपरतयैवोद्देश्यविधेयभावव्यत्यासेनव्याचष्टे ॥ गायत्र्यामि

भा० । विष्णौहिपृथिवीसंस्थेजगत्सर्वंप्रतिष्ठितं । नातिशेतेचतंकश्चित्सहिसर्वाधिकोहरिः । पृथुत्वात्पृथिवीनामासएवांतःशरीरगः । शरित्वादीरणाच्चवशरीरंभगवानजः । पुरुषोजीवउद्दिष्टस्तस्मिन्नेवस्थितोविभुः । योसौजीवोस्थितोविष्णुःशरीरमितिनामकः । शंत्वाच्चरतिरूपत्वादीरणाच्चसएवतु । जीवचैतन्यरूपस्यहृदयेपिव्यवस्थितः । अयनाद्विद्विष्णुस्सहृदयंकीर्तितोबुधैः । गायत्र्यासंस्थितोविष्णुःस्त्रीरूपःसूर्यसप्रभः ।

त्यादिना ॥ पूर्वचतुष्पात्त्वस्यानुक्तत्वादुत्तरत्रषड्विधत्वस्याकथानाच्चनयथास्थितएवोद्देश्यविधेयभावः । तथाचसैषाषड्विधागायत्रीचतुष्पदेतियोजनोक्ताभवति । तत्रषड्विधेत्यनुवादवाक्यंतावत्गायत्र्यामित्यादिनाषड्विधउच्यतइत्यंतेनग्रंथेनव्याख्यायते । सूर्यसप्रभःप्रथमइतिशेषः । तथाचस्वसाहित्येनषड्विधत्वंज्ञातव्यं । स्त्रीरूपइत्यनेनस्त्रीलिंगोपपत्तिरुक्ता । एवमुत्तरत्रापि । एवमनुवादकंवाक्यंव्याख्यायेदानींचतुष्पदेतिविधायकांशंपादोस्यसर्वाभूतानीतिवक्ष्यमाणमंत्रानुसारेणव्याचष्टे ॥ त्रिभिरिति ॥ पादोस्यसर्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवीतिमंत्रं अस्यपादः सर्वाणिभूतानितेजोब्रह्मादीनिस्थावरजंगमानिवात्रिपात् । त्रयःपादाअस्यसोयं त्रिपात् अमृतंपुरुषाख्यंसमस्तस्यगायत्र्यात्मनोदिविद्योतनवतिस्वात्मन्यवस्थितमित्यप्रामाणिकव्याख्याननिरासायसम्यग्व्याचष्टे ॥ भिन्नपादइत्यादिना ॥ सर्वभूतानीत्यस्यार्थःसर्वजीवाइति । ननुपादइतिचतुर्थोभागः तथाचकथंभिन्नत्वेपादत्वमित्यतआह ॥ तस्येति ॥ तथाचसर्वजीवानांतस्यभगवतःज्ञानादिनासादृश्याद्गौणंपादत्वमितिभावः । त्रिपादस्यामृतं दिवीत्यंशंव्याचष्टे ॥ स्वरूपपादाइति ॥ अमृतशब्दार्थःस्वरूपेति । किंशब्दवाच्यास्त्रयःपादाइत्यपेक्षायामाह ॥ नारायणइति ॥ श्वेतद्वीपगोनारायणः अनंतासनगोवासुदेवः वैकुण्ठस्थोवैकुण्ठः इतिशब्दवाच्याइतिशेषः । ननुवैकुण्ठस्यसत्यलोकोपरिस्थितत्वादस्तुवैकुण्ठस्य

भा० । द्वितीयश्वैवमत्स्यादिर्भूतनामावतारगः । तृतीयोवाचिसंस्थश्चस्त्रीरूपोहयशीर्षकः । चतुर्थःपृथिवीसंस्थःस्त्रीरूपःपीतवर्णकः । जीवस्यांतरंतोव्याप्यशरीरमितिनामकः । पंचमस्तद्वृद्धिस्थश्चषष्ठोहृदयनामकः । गायत्रीनामकोविष्णुरेवंप्रवृत्तिर्वाच्यते । त्रिभिःस्वरूपपादैश्चभिन्नेनैकेनचैवहि । गायत्रीनामकोविष्णुश्चतुष्पात्संप्रकीर्तितः । भिन्नपादास्तस्यजीवास्तस्यसादृश्यमात्रतः । स्वरूपपादाविष्णोस्तुत्रयोहिदिविसंस्थिताः । नारायणोवासुदेवोवैकुण्ठइतितेत्रयः ।

छांदोग्य
॥१०६॥

दिविस्थितत्वं ननु नारायणवासुदेवयोः श्वेतदीपानंतासनयोर्भूप्रदेशस्थितत्वादित्यतस्तद्वदयन्नाह ॥ अनंतेति ॥ तथाचशब्दौ परस्परसमुच्चये । हरेरनंतशयनंचनारायणाख्यंतथानंतासनंवासुदेवाख्यंरूपंबहुलक्षोच्छ्रितेनित्येचित्प्रकृत्यात्मनिविमानेयतःसं स्थितंततएवश्रुतौदिवीतिकथितमित्यन्वयः । नित्यत्वोपपादनायचित्प्रकृत्यात्मनीत्युक्तं । विमानइतिजात्येकवचनं । विमानयो रित्यर्थः । ननुविमानस्यबहुलक्षोच्छ्रितत्वेपिततोपिबहुलक्षोच्छ्रितस्यस्वर्गस्यैवद्युत्वादनंतशयनानंतासनयोःकथंदिविस्थितत्वमित्य तस्तद्वदयन्नाह ॥ लोकेति ॥ तथाचभूर्भुवः स्वरितिलोकत्रयविवक्षायांलक्षयोजनोच्छ्रितांतरिक्षोपरितनानांश्वेतद्वीपानंतासन वैकुण्ठानांद्युत्वात्तत्स्थंरूपत्रयंदिविसंस्थितमित्युपपन्नमितिभावः । ननूक्तरीत्यारूपत्रयस्यदिविस्थितत्वेपिअथयदतःपरोदिवइ त्यादिनोच्यमानंदिवःपरत्वंकथमित्यतआह ॥ दिवइति ॥ भगवान्त्रिरूपः । एतच्चतद्वाक्यव्याख्यावसरएवस्पष्टंकरिष्यति । यद्वैतद्वह्मेतीदंवावतदित्यादिहृदयआकाशइत्यंतंवाक्यंप्रसिद्धाकाशप्रतिपादकमितिप्रतीतिनिरासायप्रकारांतरेणगायत्रीनामकस्य भगवतःचतुष्पात्त्वप्रतिपादनपरतयाव्याचष्टे ॥ परंब्रह्मेति ॥ श्रौतब्रह्मशब्देनपरमेवविवक्षितमित्याशयेनपरमित्युक्तं । सर्वगः शरीरांतर्बहिश्चव्याप्तइत्यर्थः । बृहधातोर्देशतोपिवृद्ध्यभिधायकत्वात् । तथाचचतुर्षुरूपेष्विदंप्रथममितिभावः । द्वितीयंरूपंदर्श यितुंप्राप्तं इदंवावतद्योयंबहिर्धापुरुषादाकाशइत्यंशंव्याचष्टे ॥ सएवेति ॥ वावेत्यस्यार्थएवेति । सएवसर्वगएवेत्यनेनरूपभेद

भा० । अनंतशयनंचैवतथानंतासनंहरेः । बहुलक्षोच्छ्रितेनित्येविमानेनियतंस्थितः । चित्प्रकृत्यात्मनिततोदिवीतिकथितंश्रुतौ । लोकत्रयविवक्षायांपरतोलक्षयोजनात् । सर्वद्यौरितिविज्ञेयंततस्तेदिविसंस्थिताः । दिवःपरश्चभगवान्सप्तलोकविवक्षया । परंब्रह्मेतिभगवान्सर्वगःसंप्रकीर्तितः । सएवजीवस्यबहिर्हृदयाकाशस्थितः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३।१२

॥१०६॥

SGDF

शंकानिरासः। हृदयाकाशेजडशरीरगहृदयाकाशे। तृतीयरूपप्रदर्शकं यो वै सबहिर्धापुरुषादाकाशइत्यादिकं व्याचष्टे ॥ योयमिति॥
चतुर्थरूपाभिधायकं यो वै सौतः पुरुषाकाशइत्यादिवाक्यं व्याचष्टे ॥ व्याप्तोजीवांतरइति ॥ जीवहृदि जीवस्वरूपहृदि। निगम
यति ॥ एवं चेति ॥ चोवधारणे। चतुष्पात्त्वमेवेति संबध्यते। तेन परोक्ताकाशत्रैविध्यप्रतिपादनपरत्वनिरासः। तदेतत्पूर्णम
प्रवृत्तीति वाक्यं तदेतत् हार्दनभः। पूर्णं अपरिच्छिन्नं। अप्रवृत्ति अनुच्छित्ति धर्मकमित्यप्रामाणिकव्याख्याननिरासाय सम्यग्व्याचष्टे ॥
स एवेति ॥ यः प्राक् षड्विधत्वादिनानिरूपितः पूर्णः देशतः कालतो गुणतश्च यद्वास एव यो जीवस्वरूपहृदयगइत्यर्थः। अत एव यो वै
सौतर्हृदय आकाशस्तदेतत्पूर्णमित्यव्यवहितरूपस्यैव पूर्णत्वादिकथनमुपपद्यते। पूर्वव्याख्याने त्विदमुपलक्षणत्वेनोक्तमिति ज्ञातव्यं।
अन्यकर्तृकप्रवृत्तिविषयत्वाभावः कथमप्रवृत्तिशब्दार्थइत्यतस्तदं दर्शयितुं तावत्प्रवृत्तिशब्दार्थमाह ॥ अन्यैरिति ॥ कर्मणि प्रत्यय
इति भावः। इदानीमप्रवृत्तिशब्दार्थसहेतुकमाह॥ अप्रवर्त्यइति॥ ततश्चाप्रवृत्तीति शेषः। हरिश्च सदाऽप्रवर्त्य एव नित्यस्वतंत्रत्वात्।
ततश्चाप्रवृत्तिइति गीयतइति योजना। प्रवर्तयतीति प्रवृत्तिः प्रवर्तकः। न विद्यते प्रवृत्तिः प्रवर्तको यस्य सोऽप्रवृत्तिरिति कर्तर्येव प्रत्ययम
भिप्रेत्य प्रकारांतरेणाप्रवृत्तिशब्दार्थमाह ॥ अस्येति ॥ पूर्णमप्रवर्तिनीमित्यादिवाक्यं दृष्टफलमात्रप्रतिपादकमिति प्रतीतिनिरासाय
व्याचष्टे॥ पूर्णेति ॥ योग्यतापेक्षया पूर्णा अप्रवर्तनीत्यस्यार्थः स्वतंत्रेति। स्वावरानधीनेत्यर्थः। शाश्वतीत्यनेन मुक्तसंबंधीदं फलमिति

भा० । योयंहृदयगः सोऽथ जीवांतरव्याप्य संस्थितः। व्याप्तोजीवांतरे योऽसौ जीवहृदिसंस्थितः। एवं चापि चतुष्पात्त्ववासुदेवस्य कीर्तितं। स एव पूर्णो भगवानप्रवर्त्य
स्तथाखिलैः। अन्यैः प्रवर्त्यते योऽसौ सप्रवृत्तीति गीयते। अप्रवर्त्यो हरिर्नित्यस्वतंत्रत्वात्सदैव च। अस्य प्रवृत्तिर्नास्तीति सोऽप्रवृत्तीति कीर्तितः। पूर्णोऽस्वतंत्राश्रीश्चास्य वेत्तुर्भवति शाश्वती।

सूचितं । अन्यगतस्यशाश्वतत्वाभावात् ॥ गायत्र्युपासायासर्वेषामप्यधिकारसद्भावात् । सर्वेषामपीदंफलं किं मुख्यं नेत्याह ॥ साक्षादिति ॥ मुख्यतइत्यर्थः । अनन्यतंत्रेत्यनेनस्वतंत्रेत्युक्तं विवृतं । अन्यथा अमुख्योपासकस्येतरस्य । नन्वनन्यतंत्रेत्येतदयुक्तं । चतुर्मुखश्रियोपविष्णुतंत्रत्वादित्यतआह ॥ विष्ण्विति ॥ अस्य श्रियइतिशेषः । विष्णुशब्देन स्माप्युपलक्ष्यते । तथा चविष्णुव्यतिरिक्तस्वेतरानधीनत्वमेवानन्यतंत्रत्वं विवक्षितमितिनकोपिदोषइतिभावः । नन्विदंरुद्रादिसाधारणं अतः कथमस्यैव मुख्यमित्युक्तमित्यतआह ॥ परेषामिति ॥ तस्यतंत्रतातदधीनत्वं । तथाचरुद्रादयोनविष्णुमात्रव्यतिरिक्तस्वेतरानधीनाः ब्रह्माधीनताया अपिसत्त्वात् । अतः उक्तं फलं तस्यैवेतिभावः । तदपिरुद्रादिमानुषांतानानैकप्रकारेणेत्याह ॥ यथेति ॥ परेषामिति वर्तते । यथाक्रमेणेत्युक्तं क्रममेवाह ॥ योग्यतेति ॥ यद्वा अस्तु ब्रह्मण इदं फलं मुख्यं इतरेषां कथमित्यतआह ॥ योग्यतेति ॥ भवेत् अत्रोक्तं फलमिति शेषः । एवमेतां विद्यां ब्रह्मपरतया प्रमाणेन व्याख्यायेदानीं यत्परेण शब्दात्मिका गायत्र्येवात्र प्रतिपाद्येति व्याख्यातं तत्र बाधकं भगवत्परतासाधकं च दर्शयति ॥ ब्रह्मशब्दाच्चेति ॥ चशब्दः पूर्वोदाहृतप्रमाणसमुच्चायकः । एवार्थोवा । भगवानेवेतिसंबंधः । तेन परोक्तव्यावृत्तिः । अत्र हि यद्वैतद्वहोति गायत्र्या ब्रह्मशब्दः श्रूयते । ब्रह्मशब्दमुख्यार्थश्च भगवानेवेत्यन्यत्रोपपादितं । अतोत्र गायत्री भगवानेवेति निश्चीयतइतिभावः । एवं भगवत्परतानिश्चायकश्रुतिमभिधायोपसंहारे तथा विधालिङ्गं चा

भा० । साक्षाद्गायत्र्युपासायां योग्य एकश्रुतमुखः । तस्मादनन्यतंत्रास्य श्रीर्भवेन्नान्यथा क्वचित् । विष्णुमुत्रत्वमस्य स्यात्परेषांतस्य तंत्रता । यथाक्रमेण तंत्रत्वं योग्यताक्रमतो भवेदिति सत्तत्वे । ब्रह्मशब्दाच्च भगवानित्यवसीयते ।

स्तीत्याशयेनाह ॥ पूर्णेति ॥ अत्रोच्यमानमिति शेषः । मुख्यं यतोऽतो भगवानेवेत्यवसीयतइतिसंबंधः । विशेषानुक्तेः पूर्णत्वं । अनन्यनियम्यत्वरूपमप्रवर्तित्वंच मुख्यमेव ग्राह्यं । तच्च नान्यस्य प्रतिपाद्यत्वे संभवतीति भावः । समाख्यामप्याह ॥ तावानस्येति ॥ पुरुषसूक्तस्य हि भगवत्परत्वमन्यत्रोपपादितं । तत्समाख्यानाच्चात्रापि भगवानेव प्रतिपाद्यइत्यवसीयतइतिभावः । एवमस्याविद्यायाः भगवत्परतामुपपाद्येदानीं यदुक्तं गायत्रीवा इदं सर्वभूतमित्यत्र भूतं मत्स्यादितितत्समर्थनाय यत्परेणोक्तं भूतं प्राणिजातं स्थावरजंगमात्मकमितितद्दूषयति ॥ पादोस्येति ॥ अयं भावः । अत्र हि गायत्र्या षड्विधत्वं चतुष्पात्त्वं चोच्यते भूतमिति । षड्विधांतर्गतं तद्यदि प्राणिजातं विवक्षितं स्यात्तदा पुनरुक्तिप्रसंगः । स्थावरजंगमात्मकसर्वजीवानां पादोस्य विश्वाभूतानीत्यनेन चतुष्पादांतर्भावस्योक्तत्वात् । अतोत्र भूतशब्देन मत्स्याद्यवताररूपमेव ग्राह्यं । न प्राणिजातमिति । स्यादेतत् । यदि पादोस्येत्यत्र जीवाः विवक्षिताः स्युः न चैतदस्ति । तथा त्वेभिन्नानां तेषामभिन्नैस्त्रिभिस्सहपाठायोगायोगात् । अतो न पौनरुक्त्यमित्याशंकायां भिन्नानामभिन्नैः सहपाठसदृष्टांतप्रमाणैरेवोपपादयति ॥ द्वाविंशेऽप्येत्यादिना ॥ जीवोपि पृथुः हरेः सान्निध्याद्यथावतारेषूक्तोऽपि भिर्याचितो भेजेन वमपार्थवं वपुरित्यादौ तथा पादेषु चतुर्षु जीवोपि ईरितः । पादोस्येत्यत्र भिन्नानामभिन्नैः सहोक्तौ किं निमित्तमित्यपेक्षया

भा० । पूर्णाप्रवृत्तित्वंच तस्मिन्नेव मुख्यं । तावानस्येति मंत्राच्च । पादोस्य विश्वाभूतानीति जीवानां चतुष्पादांतर्भावात् । भूतं यद्विदं किंचेति षड्विधांतर्भूतं भूतं मत्स्याद्यवताररूपमेव । द्वाविंशेऽप्यवतारेषु जीवोप्युक्तो यथा पृथुः । तथा पादेषु चतुर्षु सान्निध्याज्जीव ईरितः । यथा कालः पुमान्यक्तं प्रकृतिश्च परस्य तु । विष्णोरुपाणिगण्यं ते पररूपेण वै सह । एवं भूतानि गण्यं ते भिन्नान्यपि पदैः सह । मूर्तामूर्तैर्यथारूपे ब्रह्मणस्तु तथैव च । भिन्नान्यपि तु भूतानि पदानि स्वपदैः सहेति प्राथम्ये ।

छांदोग्य

॥१०८॥

मुक्तं सान्निध्यादिति । पुमान्ब्रह्मा । पररूपेण मत्स्यादिना । पदैः स्वरूपभूतैः । ननु कुत एवं भिन्नानां जीवानामभिन्नैः सहोक्तिसमर्थ-
नीया जीवा अप्यभिन्ना एवेति किं न स्यात्तथा सति पादशब्दोऽप्युपपन्नः स्यादित्यत आह ॥ सुदर्शनाख्यमिति ॥ यदि जीवोऽपि भगवत्स्व-
रूपभूत एव पादो विवक्षितस्तथा सदा भागवता दौत्रिपात्त्वेनोक्तिरनुपपन्ना स्यात् अपितु चतुष्पात्त्वेनैव स्यात् । जीवस्य भिन्नत्वे तु स्वरू-
पभूतपादत्रयवत्त्वेन त्रिपात्त्वोक्तिरुपपन्नेति भावः । चशब्दः द्वात्रिंशेष्वित्यादि पूर्वोदाहृतवक्ष्यमाणप्रमाणविरोधसमुच्चायकः । न-
न्वेवं कथं पादशब्दप्रयोगो दृष्टत्वादित्यतस्तत्पर्यायांशशब्दप्रयोगो भिन्नेऽपि दृष्टइत्याह ॥ सुवर्चलेति ॥ सूर्यपत्नीसंज्ञा । भगवतः अं-
श उदाहृतः । सर्वदेतिसंसारे मुक्तौ चेत्यर्थः ॥ खं० ॥ १२ ॥ ततश्चायं खंडार्थः ॥ गायत्रीवैगायत्रीनामा गायत्री संस्थस्त्रीरूपो हयशी-
र्षाख्यो भगवान्प्रसिद्धः वक्ष्यमाणषाड्विध्यांतर्गतमिदं प्रथमं रूपं । तस्य द्वितीयं रूपमाह ॥ गायत्रीवा इति ॥ यदिदं किंच भूतं प्रभू-
तं अनन्यापेक्षं पूर्णं मत्स्यादिसर्वातस्थितं च तदिदं सर्वं गायत्रीवैगायत्रीनामा भगवानेव । एवं च भूतशब्दाभिधेयं मत्स्यादिसर्वातस्थितं
च द्वितीयं रूपमित्युक्तं भवति । अस्यैव तृतीयं रूपमाह ॥ वागिति ॥ गायत्रीनामा भगवान्वाग्वैवाक्संस्थो वचनाद्वाङ्मास्त्री-
रूपो हयशीर्षाख्य एव न तु तद्विन्न इत्यर्थः । वाङ्मकस्य भगवद्रूपत्वं कुत इत्यतस्तल्लक्षणयोगादित्याह ॥ वाग्वा इति ॥ इदं सर्वभूतं

भाष्यं । सुदर्शनाख्यं स्वाखंतु प्रायुङ्क्त दयितं त्रिपादिति श्रीभागवते प्रयोगाच्च न जीवो भगवत्स्वरूपं । सुवर्चला यथा सूर्यपत्न्यं शः समुदाहृता । एवं जीवा भगवतो वस्तुभेदेऽपि सर्व-
देति च ॥ खं० १२ ॥

उप० । गायत्रीवा इदं सर्वभूतं यदिदं किंच वाग्वैगायत्रीवाग्वा इदं सर्वभूतं गायति त्रायते च ॥ १ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

३।१२

॥१०८॥

SGDF

Sri Gargeshwar Digital Foundation

प्राणिजातं वाग्वैवाङ्गमकभगवदधीनमेव । यदधीनायस्यसत्तातत्तदित्येव भण्यत इति वचनात् । वाचा हि प्रवर्तते निवर्तते च लोकः । सर्वप्रवर्तकत्वं च भगवलक्षणं प्रसिद्धमेवेति भावः । ननु हयशीर्षाख्यस्य गायत्रीसंस्थस्य गायत्रीशब्दवाच्यत्वं केन निमित्ते नेत्यपेक्षायामाह ॥ गायति चेति ॥ वेदान् गायति निःसारयति प्रथमो वक्तेति यावत् । त्रायते चाखिलमिति शेषः । इति गायत्रीतिसंबन्धः ॥ १ ॥ उक्तानुवादपूर्वकंचतुर्थरूपमाह ॥ यावैसेत्यादिना ॥ यावैसा गायत्री तत्संस्थः तन्नामा भगवान् सा इयं वाव इयं खलु । इयं केत्यपेक्षायामाह ॥ येयमिति ॥ पृथुत्वात् पृथिवीनामा पृथिवीसंस्थस्त्रीरूपो भगवान् । अस्यापि भगवद्रूपत्वं कुत इत्यतः सर्वाश्रयत्वसर्वोत्तमत्वरूपतद्गर्भयोगादित्याह ॥ अस्यामित्यादिना ॥ अस्यां पृथिवीसंस्थे स्त्रीरूपे भगवति भूतं प्राणिजातं नातिशीयं तेनातिवर्तते तदपेक्षयानीचा इति यावत् । भगवलक्षणत्वेन प्रसिद्धमिदं धर्मद्वयमस्यामपि प्रसिद्धमिति दर्शयितुं हि शब्दः ॥ २ ॥ उक्तमनुवदंस्तदभिन्नं पंचमं रूपमाह ॥ यावा इत्यादिना ॥ यासा पृथिवीवै पृथिवीनाम्नी प्रसिद्धा सा इयं वाव इयं खलु । इयमित्युक्तमेव विशदयति ॥ यदिदमिति ॥ अस्मिन् प्रत्यक्षसिद्धे पुरुषे जीवे यदिदं शरीरं सुखरतिरमणरूपत्वात् तन्नामकं भगवद्रूपं । अस्यापि भगवद्रूपत्वं पूर्ववदुपपादयितुमाह ॥ अस्मिन् हीति ॥ इन्द्रियाश्रयत्वं सर्वोत्तमत्वं च भगवलक्षणं जीवांतर्यामिणि प्रसिद्धमिति हि शब्दार्थः ॥ ३ ॥ उक्तानुवादेनास्य षष्ठं रूपमाह ॥ यद्वैतदिति ॥ पुरुषे जीवे शरीरं शरीरशब्दाभिधेयं यत्तद्वै प्रसिद्धं भगवद्रूपं तत्तद्वै वाव

उप० । यावैसा गायत्रीयं वावसायेयं पृथिव्यस्या २ हीद २ सर्वभूतं प्रतिष्ठितमेतामेव नातिशीयते ॥ २ ॥ यावैसा पृथिवीयं वावसायदिदमस्मिन् पुरुषेशरीरमस्मिन् हीमे प्राणाः प्रतिष्ठिता एतदेव नातिशीयते ॥ ३ ॥ यद्वै तत्पुरुषेशरीरमिदं वावतयदिदमस्मिन् तः पुरुषे हृदयमस्मिन् हीमे प्राणाः प्रतिष्ठिता एतदेव नातिशीयते ॥ ४ ॥

वक्ष्यमाणं खलु । तत्किं यदिदमस्मिन् पुरुषे जीवेतः स्वरूपहृदीति यावत् । विद्यमानं हृदयं हृदयनाद्धृदयनामकं भगवद्रूपं । अस्याप्युक्तरीत्या भगवद्रूपत्वमुपपादयति ॥ अस्मिन्हीति ॥ ४ ॥ एवं भगवतो गायत्रीभूतवाक्पृथिवीशरीरहृदयलक्षणं षड्विधत्वं निरूप्यत दनुवदंश्चतुष्पात्त्वमाह ॥ सैषेति ॥ सैषा षड्विधा गायत्री चतुष्पदेति योजना । केते चत्वारः पादाः कुत्रचितिष्ठन्ति किमेकप्रकाराः इत्याशं कानिरासायस्वोक्तं भगवतश्चतुष्पात्त्वं ऋक्संमत्यादृढीकुर्वन् विशदयति ॥ तदेतदिति ॥ तदेतद्भगवतश्चतुष्पात्त्वं ऋचामंत्रेणाभिउक्तं कात्रयमभितः उत्तरत्वेनेति यावत् । अनुआनुकूल्येनोक्तं ॥ ५ ॥ तं मंत्रं पठति ॥ तावानिति ॥ अस्य पुरुषस्य महिमा तावान्पूर्वोक्तः न केवलमेतावान् पुरुषः किंतु ततः पूर्वोक्तमहिम्नोपि ज्यायान् । अधिकमाहात्म्योपेतः । तदेव माहात्म्यं दर्शयति ॥ पादइत्यादिना ॥ अस्य पुरुषस्य सर्वासर्वाणि भूतानि जीवाः पादः भिन्नांशः ज्ञानादिना तत्सादृश्यात् । अमृतं स्वरूपभूतं त्रिपात्पादत्रयं नारायणवासुदेवैकुण्ठसंज्ञं दिविभूर्भुवस्सुवरितलोकत्रयविवक्षायां लक्षयोजनोच्छ्रितांतरिक्षोपरितनेषु द्युसंज्ञिकेषु श्वेतद्वीपानंतासनवैकुण्ठेषु तिष्ठतीति शेषः । इति उक्तमित्यन्वयः ॥ ६ ॥ गायत्रीनाम्नः प्रकारांतरेण चतुष्पात्त्वमाह ॥ यद्वैतदित्यादिना ॥ तत्तावद्गायत्रीनामकं भगवद्रूपं ब्रह्मैव सर्वगं खलु । तथा चेदं शरीरांतर्बहिर्व्यासं रूपं प्रथमं । एतदनुवदन् द्वितीयं रूपं दर्शयति ॥ यद्वैतदिति ॥ यत्तत्ब्रह्म सर्वगं वै प्रसिद्धं तत्तद्देवाव इदं खलु । इदं किं योयं पुरुषात्जीवस्वरूपात् बहिर्धा बहिः जडहृदये आ

उप० । सैषा चतुष्पदा षड्विधा गायत्री तदेतद्वैतमाभ्यनूक्तं ॥ ५ ॥ तावानस्य महिमा ततो ज्यायां च पुरुषः । पादोस्य सर्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिव्येति ॥ ६ ॥ यद्वैतद्वैतीदं वाव तद्योयं बहिर्धा पुरुषादाकाशो यो वै स बहिर्धा पुरुषादाकाशः ॥ ७ ॥

समंतात्काशत इत्याकाशनामास्ति । अनेन जीवस्य बाह्यहृदयगं रूपं द्वितीयं रूपमित्युक्तं भवति । एतदनुवादपूर्वकं तृतीयं रूपमाह ॥ योवा इत्यादिना ॥ ७ ॥ योवाह्यहृदयगः । सः अयं । अयं वावकः योयमंतः पुरुषे जीवांतर्व्याप्य संस्थितः आकाशः आकाशनामा । पूर्वानुवादपुरःसरं तुरीयं पादमाह ॥ योवा इति ॥ अंतः पुरुषे जीवांतर्व्याप्तः स आकाशः आकाशनामा ॥ ८ ॥ अयं वाव कोयं योयमंतर्हृदये जीवस्वरूपहृदिसंस्थितः आकाशः आकाशनामा । अस्य महिमानमाह ॥ योवा इति ॥ स यो वै अंतर्हृदये जीवहृदतः आकाशनामा तदेतत्पूर्णदेशतः कालतः गुणतश्च । अप्रवर्ति अन्यैः प्रवर्त्य यत्तत्प्रवृत्ति न प्रवृत्ति अप्रवृत्ति । अथवानविद्यते प्रवृत्तिः प्रवर्तको यस्य तदप्रवृत्ति । एतत्तु उक्तं सर्वरूपसाधारणं । उपलक्षणत्वेन चरमस्योक्तमिति ज्ञातव्यं । एतद्विद्यावेत्तुः फलमाह ॥ पूर्णमिति ॥ यश्चतुर्मुखपदयोग्यो मुख्योधिकारी एव मुक्तरीत्या गायत्रीनामानं भगवंतं वेद सः पूर्णास्वयोग्यतानुसारेण पूर्णा अप्रवर्तिनी विष्णुव्यतिरिक्तस्वेतरानधीनां श्रियं इह मुक्तौ चलभत इत्यर्थः । इतरे च स्वस्वयोग्यतानुसारेण श्रियं लभंत इत्यपि द्रष्टव्यं ॥ ९ ॥ द्वादशः खंडः ॥ १२ ॥ यदिदमस्मिन् पुरुषे हृदयमिति योयमंतः पुरुष आकाश इति हृत्पुरगत्वेन प्रकृतस्य परब्रह्मणः स्वस्वोपासनानुरूपफलप्रदद्वारपालकत्वरूपो महिमानिरूप्यते ॥ तस्य हवा इत्यादिना ॥ अत्र प्राङ्मुखः स प्राणस्तच्छुः दक्षिणः सुषिः स व्यानस्तच्छ्रोत्रं प्रत्यङ्मुखः सोऽपानः सावाक् उदङ्मुखः स समानस्तन्मनः ऊर्ध्वः सुषिः स उदानः स वायुरिति वाक्पंचकेन क्रमेण तत्सुषिप्राणव्यानापानसमानो

उप० । अयं वाव स योऽयमंतः पुरुष आकाशो यो वै स तः पुरुष आकाशः ॥ ८ ॥ अयं वाव स योऽयमंतर्हृदय आकाशो यो वै स तर्हृदय आकाशस्तदेतत्पूर्णमप्रवर्तिपूर्णमप्रवर्तिनीं श्रियं लभते य एवं वेद ॥ ९ ॥ खंडः १२ ॥

छांदोग्य

॥११०॥

दानानांचक्षुःश्रोत्रवाङ्मनसाकाशाभेदःआदित्यचंद्राग्निपर्जन्यवाय्वभेदश्चोच्यतइतिप्रतीयते । नचतत्संभवति । बाधात् । अतोयथावत्खंडंप्रमाणेनैवव्याचक्षाणस्तावदादिवाक्यंव्याचष्टे ॥ प्राणेति ॥ प्राणःश्वासरूपजडवायुवृत्तिः । एवमुत्तरत्रव्यानादिपदेनतत्तन्नामकजडवायुवृत्तिरेवग्राह्या । चक्षुस्तदभिमानी । सयोस्यप्राङ्सुषिरित्यस्यतात्पर्यं प्रागिति । अस्येत्यस्यार्थो हरेरिति । अथयोस्यदक्षिणःसुषिःसव्यानइतिद्वितीयंवाक्यंव्याचष्टे ॥ दक्षिणेति ॥ दक्षिणाधिपतिःदक्षिणद्वाराधिपतिः । श्रीरित्यस्यार्थोलावण्यरूपइति । अथयोस्यप्रत्यङ्मुखादितृतीयंवाक्यंव्याचष्टे ॥ पश्चिमेति ॥ वागपानात्मकः वागपानाभिमानी । ब्रह्मवर्चसमित्यस्यार्थोब्रह्मतेजइति । वेदाध्ययनलब्धंतेजइत्यर्थः । अन्नमन्नाद्यं देवताऽभिमानी । अथयोस्योदङ्सुषिरितिचतुर्थंवाक्यंव्याचष्टे ॥ उत्तरेति ॥ पर्जन्यशब्दार्थइंद्रइति । आत्मकोभिमानीव्युष्टिशब्दार्थेश्वर्येति । कीर्त्यैश्वर्यात्मकत्वंनतदभिमानित्वमात्रं किंतुतद्रूपत्वमपीतिभावेननित्यमित्युक्तं । मुक्तावप्यनुवर्तमानस्यस्वरूपत्वात् । अतएवतेजोन्नाद्येष्वपि एवमेववि वक्षितमितिध्येयं । अथयोस्योर्ध्वःसुषिरित्यादिपंचमंवाक्यंव्याचष्टे ॥ ऊर्ध्वेति ॥ ऊर्ध्वद्वाराधिपश्चप्रधानवायुरेव । अत्रापिवायोराकाशोदानाद्यभिमानित्वेनैवाकाशादिशब्दवाच्यत्वमित्यभिप्रायेणतान्शब्दांस्तस्मिन्निर्वक्ति ॥ आकाशइत्यादिना ॥ एव

भा० । प्राणाभिमानीचक्षुश्चसूर्यएवह्युदाहृतः । तेजोन्नाद्यभिमानीचप्राग्द्वाराधिपतिर्हरेः । दक्षिणाधिपतिस्सोमोव्यानःश्रोत्राभिमानवान् । यशोलावण्यरूपश्चपश्चिमद्वारपस्तथा । वागपानात्मकोवह्निर्ब्रह्मतेजोन्नदेवता । उत्तरद्वारपास्तिवद्रःसमानोमनआत्मकः । कीर्त्यैश्वर्यात्मकोनित्यमूर्ध्वद्वारपएवच । प्रधानवायुराकाशःसार्वज्ञादुन्नतेस्तथा । उदानऊर्जितत्वात्सओजःपूर्णत्वतोमहः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३।१३

॥११०॥

मादित्यचंद्राग्नींद्रेषु प्राणादिव्यानाद्यपानादिसमानादिशब्दानिर्वक्तव्याः ॥ तेवा एते पंचब्रह्मपुरुषा इति वाक्यं ब्रह्मणश्चतुर्मुखस्य पुरुषाः वेदपुरुषा इति वाऽन्यथा प्रतीतेर्यथावद्वाच्ये ॥ परस्येति ॥ ब्रह्मशब्दस्य परब्रह्मणि मुख्यत्वान्मुख्यार्थस्यैव च ग्राह्यत्वादिति भावः । षष्ठ्या लब्धमर्थं दर्शयति ॥ द्वारपा इति ॥ स्वर्गस्य लोकस्य द्वारपा इत्येतत्तात्पर्यमाह ॥ विष्णुलोक इति ॥ सर्वदेव । ननु विष्णुलोके जयादेरेव द्वारपत्वप्रसिद्ध्या कथमेतेषां द्वारपत्वमत आह ॥ आंतरेति ॥ बाह्यतः द्वारपा इति बुद्ध्या विविक्तमनुवर्तते । तेजस्व्यन्नादो भवति । श्रीमान्यशस्वी भवति । ब्रह्मवर्चस्व्यन्नादो भवति । कीर्तिमान्पुष्टिमान् भवति । ओजस्वी महस्वान् भवतीति फलप्रतिपादकवाक्यपंचकस्य तत्तद्वारपसमानमेव तेज आदिकंतत्तदुपासकानामित्यन्यथा प्रतीतिनिरासाय तात्पर्यमाह ॥ एवमेतानिति ॥ सय एतानेवमिति वाक्यं प्रसिद्धस्वर्गलोकप्राप्तिपरतानिरासाय व्याचष्टे ॥ विष्णुलोकमिति ॥ स्वरूपभूतरमणज्ञानात्मकत्वात्स्वर्गशब्दो विष्णुलोकपर इति भावः । शूरपुत्रकत्वप्रतीतिनिरासाय वीर इत्यस्य तात्पर्यमाह ॥ सुसंततिरिति ॥ त्रिपादस्यामृतं दिवीत्यनेन नारायणादिमूर्तित्रयस्य श्वेतद्वीपानं तासन वैकुण्ठमुख्यद्युस्थितत्वमुक्तं । तस्यैव दिवः परत्वादिरूपं माहात्म्यं तदधिष्ठितानां च श्वेतद्वीपादीनां विश्वतः पृष्ठत्वादिनेतरलोकवैलक्षण्यं तस्य भेदशंका निरासाय हृद्गतैर्नैक्यंच प्रतिपादयितुं अथ यदतः पर इत्यादि वाक्यं प्रवृत्तं । तत्तथाऽप्रतीतेर्व्याचष्टे ॥ यो सावित्यादिना ॥ यदित्यनेन प्रकृ

भा० । परस्य ब्रह्मणस्त्वेते पुरुषाः पंचकीर्तिताः । द्वारपा हृदये चैव विष्णुलोके च सर्वदा । आंतरद्वारपा ह्येते जयाद्या बाह्यतः स्मृताः । एवमेतानुपास्यैव तद्गुणांशांशभागभवेत् । विष्णुलोकं तथा गच्छेद्भवेदपि सुसंततिः । यो स वैकुण्ठगोविष्णुः सप्तलोकोपरिस्थितः ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

तद्युस्थितपरामर्शइतिदर्शयितुंवैकुण्ठगत्युक्तं । वैकुण्ठस्यद्युत्वेनोक्तत्वात् । उपलक्षणंचैतत् । श्वेतद्वीपानंतासनयोरपिद्युत्वेनोक्तत्वात्तद्वतौनारायणवासुदेवावपिग्राह्यौ । दिवःपरइत्यनेनोक्तंदिवःपरत्वंवैकुण्ठस्योपपादितुमुक्तं ॥ सप्तलोकेति ॥ एतच्चोत्तरत्रस्पष्टंभविष्यति । नारायणवासुदेवयोरपिदिवःपरत्वमग्रेदर्शयिष्यति । सएवत्रिरूपोभगवान् । सर्वतइत्यस्यार्थः सर्वेषुलोकेष्विति । निर्धारणेसप्तमी । अस्याउच्चेष्वितिसंबंधः । विश्वतइत्यनूद्यब्रह्मणइतिव्याख्यानं । पृष्टेष्वित्यस्यार्थःउच्चेष्विति । उत्तमेष्वित्यस्यार्थः उत्तमलोकेष्विति । अनुत्तमेष्वित्यस्यार्थः प्रत्यवरेषुचेति । चोवधारणे । एकइत्यनेनसंबध्यते । यदिदमस्मिन्नंतःपुरुषेज्योतिरित्यस्यतात्पर्यंपुरुषेषुचसर्वेष्विति । तथाचैवंयोजना । योसौवैकुण्ठः यश्चश्वेतद्वीपानंतासनगोविष्णुः सएवसर्वलोकेषुमध्येउच्चेषु तथाविश्वतोब्रह्मणःउच्चेषुउत्तमलोकेषु तथाप्रत्यवरेषुलोकेषु सर्वेषुपुरुषेषुच संव्यवस्थितः सचएकएवेति । ऐक्यंचइदंवावतद्यदिदमस्मिन्नंतःपुरुषेज्योतिरित्यनेनोक्तमितिज्ञातव्यं । प्रकृतसर्वलोकगमनूद्यतस्यपुरुषांतःस्थितत्वविधानात् । भगवतःउक्तपुरुषांतःस्थितत्वेप्रमाणप्रदर्शनायतस्यैषादृष्टिरित्यादिवाक्यंतत् उष्णिमाग्रेर्धर्मोतस्तदृष्टिःकथंभगवत्प्रमापिकेत्याशंका मपाकुर्वन्व्याचष्टे ॥ प्राणसंस्थइति ॥ वैशब्दश्चशब्दार्थः । यतःसविष्णुःप्राणसंस्थः प्राणश्चाग्नौसंव्यवस्थितः अग्निश्चस्पशेनत्वगिन्द्रियेणदृश्यते ततःसातदृष्टिरिव अग्न्याश्रितप्राणगविष्णुदृष्टिरिवेत्यर्थः । तत्रैवप्रमाणांतरप्रतिपादकंतस्यैषाश्रुतिरित्यादिवा

भा० । सएवसर्वलोकेषुविश्वतोब्रह्मणस्तथा । उच्चेषुत्तमलोकेषुतथाप्रत्यवरेषुच । पुरुषेषुचसर्वेषुसएकःसंव्यवस्थितः । प्राणसंस्थःसवैविष्णुःप्राणोऽग्नौसंव्यवस्थितः । स्पशेनदृश्यतेचाग्निस्तदृष्टिरिवसाततः ।

क्यमप्रतीतेर्व्याचष्टे ॥ सप्राणइत्यादिना ॥ पिधायविद्यमानेन । तथाचप्राणकर्तृकस्तुतिरूपश्रुतिविषयतयाहदिभगवत्सिद्धिः । नहीतरवदधिकार्युत्तमप्राणस्यापिभगवदसंनिधौतस्तुतिरूपपन्नेतिभावः । चक्षुष्यःश्रुतोभवतीतिवाक्यमैहिकमात्रपरमित्यन्यथाप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ तद्विद्वानिति ॥ तत्पुरुषांतर्विद्यमानंज्योतिरुक्तरीत्यादृष्टंचश्रुतंचेत्येतत् । चक्षुष्यइत्यस्यार्थेदिव्यचक्षुरिति । अनेनचक्षुष्योदर्शनीयइतिव्याख्यानमप्रामाणिकमितिज्ञातव्यं । यस्मादुपासीतेत्यनेनयएवंवेदसचक्षुष्यादिर्भवतीति यस्मात्तस्मादुपासीतेतिहेतुहेतुमद्भावेनयोजनोक्ता । ननुतदेतत्कीर्तिंश्चेत्यत्रयशःकीर्तिशब्दयोरेकार्थत्वात्तदेतच्छ्रीश्चयशश्चेतिप्रकृतयशःपदंविहायकीर्तिपदोपादानेकिंकारणमित्यतोऽर्थभेदंकारणमाह ॥ दिक्ष्विति ॥ व्याप्तंयशइत्युच्यते । दिक्षुयानादितिनिर्वचनादित्यर्थः । विश्वतःपृष्टेष्वित्यादिकंप्रमाणेनव्याख्यातमपिस्वयंविशदयन्ननुत्तमेषूत्तमेष्वित्येतत्प्रकारांतरेणव्याचष्टे ॥ सर्वतःपृष्टेष्वित्यादिना ॥ आदिपदेनेतरेपिलोकाग्राह्याः । तेषुसर्वतःपृष्टत्वादिकंछत्रिन्व्यायेनेतिद्रष्टव्यं । ततस्तेभ्योलोकेभ्यः । अन्यःलोकः । ननुसर्वतःपृष्टत्वंवैकुण्ठस्यैवयुक्तं । ननुक्षीरसागरानंतासनयोर्भूसंबद्धयोरतःकथमेतदित्यतःकयाचिद्विवक्षयैतदुपपन्नमितिप्रमाणैवाह ॥ पृथिवीस्थेष्विति ॥ तथाचसर्वतःपृष्टत्वमनंतासनेपार्थिवसर्वलोकविवक्षया अंतरिक्षात्मकसर्वलोकविव

भा० । सप्राणःस्तौतितंविष्णुंसास्तुतिःश्रूयतेसदा । कर्णौपिधायतद्विद्वान्दिव्यचक्षुःसुकीर्तिमान् । मुक्तोभूत्वाभवेद्यस्मादुपासीतैवसंततमितिसत्तत्त्वे । दिक्षुयानाद्यशो व्याप्तंकीर्तिःप्रत्यक्षतःस्तुतिरितिशब्दनिर्णये । सर्वतःपृष्टेषुसर्वतःउच्चेषुवैकुण्ठक्षीरसागरानंतासनादिषु । विश्वतोब्रह्मणोप्युच्चेषु । ततःउत्तमोनास्तीत्यनुत्तमाः । सर्वतःस्वयमुत्तमाः । पृथिवीस्थेषुसर्वोलोकोऽनंतासनात्मकः । अंतरिक्षात्मकेभ्यश्चश्वेतद्वीपेस्थितोहरिः । आत्मकेभ्यश्चसर्वेभ्योवैकुण्ठश्चोच्यते ।

छांदोग्य

॥११२॥

क्षयाश्वेतद्वीपेद्यात्मकसर्वलोकविवक्षयाचवैकुण्ठे उक्तमिति नानुपपत्तिरिति भावः । नन्वथयदतः परोदिव इति वाक्यं द्युस्थितमूर्तित्रयपरमिति व्याख्यातं । तदयुक्तं । द्युस्थितस्य दिवः परत्वायोगात् । इत्यतः तदपि विवक्षाभेदेनोपपन्नमिति प्रमाणेनैवाह ॥ पृथिव्यां द्यौरित्यादिना ॥ तत्परे मेर्वादिभ्यः परे । तथाच पृथिव्यां महामेरोर्द्युत्वात् तत्परानंतासनस्य दिवः परत्वं आकाशे सूर्यमंडलस्य द्युत्वात् तत्परश्वेतद्वीपस्य दिवः परत्वं दिवींद्रसदनस्य द्युत्वात् तत्परवैकुण्ठस्य दिवः परत्वं मुपपन्नमिति ज्ञातव्यं । अतएव श्रुतावतोदिव इत्युक्तं । ननु सत्यलोकोच्चवैकुण्ठे विश्वतः पृष्ठत्वसंभवे पिश्वेतद्वीपानंतासनयोः कथं तदित्यतस्तदपि विवक्षाविशेषेणोपपन्नमिति प्रमाणेनैवाह ॥ पृथिव्यामित्यादिना ॥ ब्रह्मणः सदनमित्यन्वयः । जयंतं वैजयंतं । तथाच विश्वतः पृष्ठत्वं मेरुस्थ ब्रह्मसदनापेक्ष्यानंतासनस्य अंतरिक्षगवैजयंतापेक्षया श्वेतद्वीपस्य सत्यलोकगसदनापेक्षया वैकुण्ठस्य विवक्षितमित्यत्रापि नानुपपत्तिरिति भावः । ततः विश्वतः पर इत्युदिता इति शेषः । रथस्येव घोषो निनदः ऋषभकूजितमिव शब्दो न दधुरित्यप्रामाणिकं व्याख्यानमित्याशयेन स्वयंप्रमाणेनैव तदुभयं व्याचष्टे ॥ निनद इति ॥ चक्षुष्य इति दिव्यचक्षुरिति व्याख्यातं । तत्तेन कथं लब्धमित्यतः प्रमाणेनैव तन्निरुच्यदर्शयति ॥ चक्षुष्य इति ॥ तथाच ब्रह्मद्रष्टृत्वाभिप्रायेणैव दिव्यचक्षुरिति तात्पर्यमुक्तमिति भावः ॥ खं० १३ ॥ ततश्चायं खंडार्थः ॥ तस्य यदिदमस्मिन्नंतः पुरुषे हृदयमिति प्रकृतस्य एतस्य यो यमंतः पुरुष आकाश इत्युक्तस्य हृदयस्य हृदयनाद्धृदयनामकस्य परब्रह्मणः पंचपंचसं

भा० । पृथिव्यां द्यौर्महामेरुकाशे सूर्यमंडलं । दिवींद्रसदनं चैव तत्परे तु दिवः परे । पृथिव्यां ब्रह्मणो मेरौ जयंतं त्वं तरिक्षगं । तृतीयं सत्यलोकं च सदनं त्रिविधं स्मृतं । तेभ्यो नंतासनाद्या तत्परतो विश्वतः पर इति सत्त्वे । निनदः समुद्रघोषः स्यान्न दधुर्मैघसंभव इति च । चक्षुष्यश्चक्षुषि ब्रह्मण्येषया तीत्युपासक इति च ॥ खं० १३ ॥

उप० । तस्य हृवा एतस्य हृदयस्य पंचदेवमुषयः

वेदेशी०

खंडार्थः

३।१३

॥११२॥

SGDF

ख्याकाः देवसुषयः सुषिपदेन तत्रत्याद्वारपालक्ष्यन्ते । तथा च देवभूताः सुषयो द्वारपा इत्यर्थः । अत एवाग्नेस्वर्गस्य लोकस्य द्वारपा इत्येवोक्तिः । उपास्या इति शेषः । देवसुषयो देवनिर्गमद्वाराणीत्यप्याहुः । को देवः कस्मिन् द्वारे कथमुपासितः कीदृशं फलं प्रयच्छतीत्याकांक्षायामाह ॥ स योस्य प्राङ्सुषिरित्यादिना ॥ अस्य हार्दस्य परब्रह्मणः सयः प्राङ्सुषिः तत्स्थो द्वारपः स आदित्यः स प्राणः प्राणनामकजडवायुवृत्त्यभिमानी तच्चक्षुश्चक्षुरभिमानी तदेतदादित्यरूपं तेजोन्नाद्यं प्रसिद्धं तेजोन्नाद्यभिमानीत्युपासीत य एवं वेदोपासीत स तेजस्व्यन्नादो भवति । आदित्यगुणभूत तेजः प्रभृत्यंशांशभागभवतीत्यर्थः ॥ १ ॥ दक्षिणः सुषिः तत्स्थो द्वारपः स चंद्रमाः स चव्यानः तन्नामकजडवायुवृत्त्यभिमानी तच्छ्रोत्रं तदभिमानी तदेतच्चंद्रमसोरूपं श्रीर्लावण्यं यशः दिक्षु यातीति यशः सर्वत्र व्याप्तं । तदुभयाभिमानीत्युपासीत श्रीमान् यशस्वी भवति चंद्रगुणभूत श्रीप्रभृत्यंशांशभागभवतीत्यर्थः ॥ २ ॥ एवमुत्तरत्रापितत्तद्वारपोक्तगुणांशांशभाक्त्वं तत्तदुपासकानां द्रष्टव्यं । प्रत्यङ्सुषिः तत्स्थो द्वारपः सोमिः सोपानोपानाभिमानी सावाक्वागिंद्रियाभिमानी तदेतदग्नेरूपं ब्रह्मवर्चसं । वेदाध्ययनजातं तेजोन्नाद्यं प्रसिद्धं तदुभयाभिमानीत्युपासीत । शिष्टं पूर्ववत् ॥ ३ ॥ उदङ्सुषिस्तत्स्थो द्वारपोयः स पर्जन्यनामैन्द्रः स समानस्तदभिमानी तन्मनः तदभिमानी तदेतदिंद्रस्य रूपं कीर्तिः प्रत्यक्षतः स्तुतिः व्युष्टिरैश्वर्यं तदुभयाभिमानी

उप० ।—स योस्य प्राङ्सुषिः स प्राणस्तच्चक्षुः स आदित्यस्तदेतत्तेजोन्नाद्यमित्युपासीत तेजस्व्यन्नादो भवति य एवं वेद ॥ १ ॥ अथ योस्य दक्षिणः सुषिः स चव्यानस्तच्छ्रोत्रं स चंद्रमाः तदेतच्छ्रीश्च यशश्चेत्युपासीत श्रीमान् यशस्वी भवति य एवं वेद ॥ २ ॥ अथ योस्य प्रत्यङ्सुषिः सोपानः सावाक् सोमिस्तदेतद्ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यमित्युपासीत ब्रह्मवर्चस्व्यन्नादो भवति य एवं वेद ॥ ३ ॥ अथ योस्योदङ्सुषिः स समानस्तन्मनः स पर्जन्यस्तदेतत्कीर्तिं श्वव्युष्टिश्चेत्युपासीत कीर्तिमान् व्युष्टिमान् भवति य एवं वेद ॥ ४ ॥

त्युपासीत ॥४॥ ऊर्ध्वःसुषिःतत्स्थोद्वारपोयःसवायुः प्रधानवायुःसउदानस्तदभिमानी उन्नतेरुदानशब्दवाच्यः सआकाशःआका
शाभिमानी सार्वज्ञादाकाशनामा तदेतद्वायोरूपं ओजःतदभिमानी ऊर्जितत्वादोजःशब्दवाच्यं महस्तदभिमानी पूर्णत्वान्म
हःशब्दवाच्यमित्युपासीत । एवमादित्यचंद्राग्नीद्राणामपि प्राणादिव्यानादिअपानादिसमानादिशब्दवाच्यत्वं द्रष्टव्यं ॥ ५ ॥ नि
गमयति ॥ तेवाइति ॥ ब्रह्मणःपरब्रह्मणःहार्दस्यपुरुषाःभृत्याःद्वारपाइत्यर्थः । किंहृदयपुर्येवद्वारपाः नेत्याह ॥ स्वर्गस्यलो
कस्येति ॥ स्वरूपभूतरमणज्ञानात्मकस्यविष्णोर्लोकस्यद्वारपाः । जयाद्याःबाह्यद्वारपाःएतेत्वांतरद्वारपाइतिज्ञातव्यं । एवंवेत्तुः
फलमाह ॥ सयइति ॥ अस्यकुलेवीरोजायतेसुसंततिर्भवति । स्वर्गलोकंस्वरूपभूतरमणज्ञानात्मकलोकंविष्णुलोकं । यएतानेवं
पंचेतिपुनरुक्तिः । प्रतिपद्यतइत्युक्तफलांतरविवक्षया ॥ ६ ॥ त्रिपादस्यामृतंदिवीत्यनेनद्युस्थितत्वेनोक्तमूर्तित्रयस्यदिवःपरत्वादि
रूपमाहात्म्यंतदधिष्ठितानांलोकानांचसर्वतःपृष्टत्वादिनेतरलोकवैलक्षण्यंभेदशंकानिरासायतस्यैवहृदयगतेनाभेदंचप्रतिपादयति ॥
अथयदतःपरइत्यादिना ॥ अथद्वारपोपास्तिकथनानंतरं पुनर्भगवन्माहात्म्यमेवोच्यतइत्यर्थः । यत्श्वेतद्वीपानंतासनवैकुण्ठ
गतंमूर्तित्रयंतत् । अतो बुद्धिस्थतयाविवक्षितायाःदिवः परःपरं । एतच्चभाष्येस्पष्टं । ज्योतिस्तेजोमयं विश्वतोब्रह्मसदनेभ्यः

उप० । अथयोस्योर्ध्वःसुषिःसउदानःसवायुःसआकाशस्तदेतदोजश्चमहश्चेत्युपासीतौजस्वीमहस्वान्भवतियएवंवेद ॥ ५ ॥ तेवाएतेपंचब्रह्मपुरुषाःस्वर्गस्यलोकस्यद्वारपाः
सयएतानेवंपंचब्रह्मपुरुषान्स्वर्गस्यलोकस्यद्वारपान्वेदास्यकुलेवीरोजायतेप्रतिपद्यतेस्वर्गलोकंयएतानेवंपंचब्रह्मपुरुषान्स्वर्गस्यलोकस्यद्वारपान्वेद ॥ ६ ॥ अथयदतःपरोदिवोज्यो
तिर्दीप्यतेविश्वतः

पृष्ठेषुउच्चेषु सर्वतःसर्वलोकेभ्यः पृष्ठेषुउच्चेषु अनुत्तमेषु नविद्यतेउत्तमलोकोयेभ्यस्तेषुस्वयमेवोत्तमेषु श्वेतद्वीपानंतासनवैकुण्ठेषु ।
दीप्यतेप्रकाशते । यद्वा अनुत्तमेषुप्रत्यवरेषुलोकेष्वित्यर्थः । अत्रविश्वतःपृष्टत्वंसर्वतःपृष्टत्वंचभाष्येस्पष्टं । तत्रैवद्रष्टव्यं । तत्
सर्वलोकेषुदीप्यमानंतेजः इदंवावइदंखलु । इदंकिं यदिदमस्मिन्नंतःपुरुषेषुपुरुषहृदये ज्योतिरस्ति तत् । अथपुरुषांतस्तत्सद्भावेप्र
माणमाह ॥ तस्येति ॥ तस्यहृदयतस्यपरब्रह्मणः एषादृष्टिः अयंसाक्षात्कारः ॥ ७ ॥ एषाका । यत्रयत् अस्मिन्शरीरेसंस्पर्शो
नशरीरसंबन्धेनत्वगिन्द्रियेणोष्णिमानंविजानातीति एतत् एषा ॥ अयंभावः । त्वगिन्द्रियेणतावच्छरीरगतेवह्नावौष्ण्यं दृश्यतेवह्ना
चप्राणःप्राणेचभगवान्अतःएषादृष्टिस्तस्यैवेति । तत्रैवप्रमाणांतरमप्याह ॥ तस्येति ॥ तस्यहृदयगतस्यभगवतः । एषाप्राणे
नक्रियमाणाश्रुतिःस्तुतिरूपापुरुषांतःस्थितप्राणेनक्रियमाणस्तुतिविषयतयाऽत्रपरब्रह्मसिद्धिरितिभावः । कासौश्रुतिरित्यतोयेदानी
मस्मदादिभिरपिश्रूयतेसेत्याह ॥ यत्रेति ॥ यत्रयदायामितिवा । कर्णावपिगृह्यवर्तमानःपुरुषःनिनदमिवसमुद्रघोषमिव । नदथु
रिवनदथुमिव । मेघघोषमिवज्वलतोग्नेर्घोषमिवचउपशृणोति । एतत् एषा एतादृशप्रमाणगम्यत्वेनोपासनापिकर्तव्येत्याह ॥ त
देतदिति ॥ तदेतत्तद्दार्ढ्यं दृष्टं दृष्टमिव दृष्टलिंगानुमेयं श्रुतंस्तुतिरूपश्रुतिप्रतिपाद्यं इत्युपासीत । एवमुपासकस्यफलमाह ॥
चक्षुष्यइति ॥ चक्षुषिब्रह्मणियातीतिचक्षुष्यःदिव्यचक्षुः श्रुतःसुकीर्तिमान्भवतिमुक्तावितिशेषः । एवमुक्तप्रकारेणवेदोपास्ते ।

उप० । —पृष्ठेषुसर्वतःपृष्ठेष्वनुत्तमेषुलोकेष्विदंवावतयदिदमस्मिन्नंतःपुरुषेज्योतिस्तस्यैषादृष्टिः ॥ ७ ॥ यत्रैतदस्मिन्शरीरेसंस्पर्शोष्णिमानंविजानातितस्यैषाश्रुतिर्य
त्रैतत्कर्णावपिगृह्यनिनदमिवनदथुरिवमेघप्रज्वलतउपशृणोतितदेतद्दृष्टंचश्रुतंचेत्युपासीतचक्षुष्यःश्रुतोभवतियएवंवेदयएवंवेद ॥ ८ ॥ त्रयोदशःखण्डः ॥ १३ ॥

छांदोग्य

॥११४॥

द्विरुक्तिर्विद्यावधारणार्था ॥ ८ ॥ त्रयोदशःखंडः ॥ १३ ॥ हृद्गतस्यैवोपास्त्यंतराणिदर्शयंस्तद्यदिदमस्मिन्नंतःपुरुषेज्योतिरिति
हृद्गतेनबहिष्ठस्यैक्यमुक्तं । तद्धृद्गतस्याणुत्वेनबहिष्ठस्यव्याप्तत्वेननोपपन्नमित्याशंकामपिहृद्गतस्यव्याप्तत्वोपपादनेनपरिहरति ॥
सर्वंखल्वित्यादिना ॥ तत्रसर्वसमस्तंइदंजगन्नामरूपविकृतंप्रत्यक्षादिविषयंब्रह्म । कथंसर्वस्यब्रह्मत्वमित्यतआह । तज्जला
नितीति ॥ तस्माद्ब्रह्मणोजातमतस्तज्जं तथातस्मिन्नेवब्रह्मणिलीयतेऽतस्तलं तथातस्मिन्नेवकालेऽनितिप्राणितिचेष्टतेतोनित्येवं
ब्रह्मात्मतयात्रिषुकालेषुविशिष्टं । तद्व्यतिरेकेणासदतस्तदेवेदमित्यादिपरकीयंव्याख्यानमप्रामाणिकंप्रमाणविरुद्धंचेत्याशयेनखंडं
प्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ इदंब्रह्मेत्यादिना ॥ ब्रह्मसर्वातस्थत्वेनातिसामीप्यादिदमित्युच्यतइत्यर्थः । सर्वमित्युच्यते । तदित्यनूद्यब्र
ह्मेतिव्याख्यानं । चोवधारणे । तेनतद्ब्रह्मैवजलान्नजगदितिपरोक्तव्यावृत्तिः । ननुजगदपिब्रह्मगंपरंपरयाजलानित्यतउक्तं ॥ सा
क्षादिति ॥ अव्यवधानेनेत्यर्थः । नात्रब्रह्मशब्देनामुख्यार्थविवक्षेतिदर्शयन्जलान्शब्दंनिर्वक्ति ॥ योसाविति ॥ योविष्णु
रसौजलेऽनितिचेष्टतेयतोऽतोजलानित्युच्यतइत्यर्थः । विष्णुर्जलेऽनितीतिकुतइत्यतस्तत्रश्रुतिंप्रमाणयन्नाह ॥ आनीदवातमि
ति ॥ तुशब्दएवार्थः । यंआनीदवातमितिवेदवाक्स्फुटंनिरवकाशतयाऽवदत्सब्रह्मैव । कथमित्यतोऽन्यस्मिन्नेतद्वाक्यतात्पर्यासंभवा
दित्याशयेनोक्तंअप्रकेतेऽपरिमितेसलिलइति । नह्यगाधेचेतनप्रकृत्यात्मनिप्रलयजलेऽन्यस्यसुखेनावस्थानंसंभवतीति । अयंमंत्रा
र्थः । प्रलयकालेतदेकंसर्वोत्तमंअवातंवातप्रेरणयाविनैवस्वधयासुखेनैवनतुसुखप्राप्त्याद्यर्थंआनीत्अचेष्टत । तस्मादन्यत्परःपरं

भाष्यं । इदंब्रह्मातिसामीप्यात्सर्वपूर्णगुणत्वतः । तच्चब्रह्मजलान्साक्षाद्योसौविष्णुर्जलेऽनिति । आनीदवातमितियंवेदवागवदस्फुटं । अप्रकेतेतुसलिलेब्रह्म

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३।१४

॥११४॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

किंचननास । तमश्चेतनप्रकृत्यात्मकमग्रेप्रलयेआसीत् । यत्तमोऽप्रकेतमपरिमितंसलिलंभूत्वासीत्तेनेदंसर्वगूढं गूहितमासीदिति । तत्रैवप्रमाणान्तरमप्याह ॥ नारायणोपीति ॥ सविष्णुर्नारायणशब्दवाच्योपियतइत्यर्थः । नारायणशब्दवाच्यश्चापोनाराइत्यादिनाप्रलयार्णवशायेवप्रसिद्धइतिभावः । हृद्गतस्यैवोपास्त्यन्तरविधायकंअथखलुक्रतुमयःपुरुषइत्यादिवाक्यंतदप्रतीतेर्व्याचष्टे ॥ यस्मादित्यादिना ॥ अनेनखलुशब्दोहेत्वर्थइत्युक्तंभवति । अस्यतस्मादित्युत्तरेणान्वयः । हेतुहेतुमद्भावोपपादनायक्रतुमयत्वंविशदयितुंयथाक्रतुरित्यादिवाक्यंतस्यकर्मविशेषार्थत्वप्रतीतिनिवारणायक्रतुशब्दार्थदर्शयंस्तात्पर्यमाह ॥ क्रतुस्त्विति ॥ तुशब्दएवार्थेनिश्चितंज्ञानमेवनान्यदिति । मृतौमुक्तौ । तादर्थ्येसप्तमी । स्वयोग्यज्ञानाधीनमुक्तिमानितियावत् । सक्रतुंकुर्वीतेत्यस्यतात्पर्यमाह ॥ तस्मादिति ॥ विष्णावितिशेषोक्तिः । तथाचपुरुषोधिकारीयस्मात्क्रतुमयःस्वयोग्यज्ञानानुसारिफलवान् । तस्माद्विष्णौक्रतुंस्वयोग्यतानुसारेणनिश्चयज्ञानरूपोपासनांकुर्वीत । अन्यथास्वयोग्यफलालाभादित्युक्तंभवति । महागुणइत्यनेनमनोमयइत्यादेरुत्तरग्रन्थस्योपासनाविषयविष्णुविशेषगुणप्रतिपादकत्वेनसंगतिरुक्तेतिज्ञातव्यं । मनोमयइत्यादिकमप्रतीतेर्मनोविकारित्वादिप्रतीतिश्चव्याचष्टे ॥ महाज्ञानेत्यादिना ॥ मयटःप्राचुर्यार्थत्वंस्वरूपार्थत्वंचेत्याशयेनमहाज्ञानात्मकत्वादित्युक्तं । तुशब्दोवधारणार्थः । नतुमनोविका

भाष्यं । नारायणोपिसः । इतिशान्तोपासीतयस्माज्ज्ञानमयःपुमान् । क्रतुस्तुनिश्चितंज्ञातंतद्वशःपुरुषोमृतौ । तस्माद्विनिश्चितंज्ञानंकुर्याद्विष्णौमहागुणे । महाज्ञानात्मकत्वात्तुप्रोक्तोविष्णुर्मनोमयः । यस्माद्वलशरीरोसावतःप्राणशरीरकः । आसमन्तात्प्रकाशात्सआकाशात्माप्रकीर्तितः । सर्वगंधादिरूपश्चभोक्ताचैषांसदैवहि । इतिनिश्चयकृत्वातितमेवपुरुषोत्तममितिसद्गुणे ।

SCDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

रित्वादिति । आइत्यनुवादेनसमंतादितिव्याख्यानं । अवशिष्टस्यतात्पर्यसर्वगंधादिरूपश्चेति । पुनरुक्तस्यसर्वकर्मासर्वकामइत्यादेस्तात्पर्यभोक्तेति । एतमितःप्रेत्येत्यादेस्तात्पर्यअपेक्षितंपूरयन्नाह ॥ इतीति ॥ तमेवयातीतिश्रुतौशेषोक्तिः । वाक्यद्वयस्यसर्वगंधादिरूपश्चभोक्ताचैषामितिव्याख्यातत्वेपितदेकस्यैववाक्यस्यार्थद्वयप्रदर्शनमितिप्रतीयते । अतोविवच्यदर्शयति॥एकत्रेति ॥ एकत्रादिवाक्येसर्वगंधादिनातत्प्रतिपादकेनवाक्येनप्राकृतगंधादिरूपत्वेऽनित्यत्वंस्यादित्यतउक्तं॥ चिदानंदात्मकेति ॥ अन्यत्रचरमेवाक्येतद्भोक्तृत्वमुच्यतइत्यनुवर्तते । अतोऽनपौनरुक्त्यमितिशेषः॥ खं० १४॥ततश्चायंखंडार्थः॥ब्रह्म हृदयगतंयत्परंब्रह्म । इदं हृदयगत्वादेवातिसमीपगं । सर्वं पूर्णगुणं । खल्वित्युक्तार्थप्रसिद्धिद्योतकोनिपातः । तज्जलानितिजलेऽनितिचेष्टतइतिशांतोभगवन्निष्ठबुद्धिः । उपासीत । उपास्त्यंतरमपिसहेतुकमाह॥अथखल्वित्यादिना ॥ अथोपास्त्यंतरमारभ्यतइत्यर्थः । खल्वितिहेत्वर्थे । पुरुषोधिकारी । क्रतुशब्दश्चोपासनापरपर्यायस्येत्यमेवेतिनिश्चयरूपज्ञानस्यवाचकः । अभिप्रेतहेतुहेतुमद्भावोपपादनायात्रविवक्षितंक्रतुमयत्वंदर्शयति॥यथाक्रतुरिति ॥ यथायादृशःक्रतुर्यस्यसयथाक्रतुः । तथातदनुरूपफलवान् । इतः अस्माल्लोकाद्देहाद्वा प्रेत्यमृत्वा भवतिमुक्तौस्वयोग्यज्ञानानुसारिफलवान्भवतीत्यर्थः । तथाचपुरुषोयस्मात्क्रतुमयःस्वयोग्यज्ञानानुरूपफलवान्तस्मात्सविष्णौ

भाष्यं । एकत्रसर्वगंधादिनाचिदानंदात्मकसर्वगंधादिरूपत्वमुच्यते । अन्यत्रतद्भोक्तृत्वं ॥ खं० १४ ॥

उप० । सर्वखल्विदं ब्रह्मतज्जलानितिशांतउपासीताथक्रतुमयःपुरुषोयथाक्रतुरस्मिँल्लोकेपुरुषोभवतितथेतःप्रेत्यभवतिसक्रतुंकुर्वीत ॥ १ ॥

क्रतुंस्वयोग्यंनिश्चयज्ञानंउपासनमितियावत् । कुर्वीतकुर्यादित्युक्तंभवति ॥ १ ॥ एवंविहितोपासनायामुपसंहियमाणगुणान्दर्शयति ॥ मनोमयइत्यादिना ॥ मनोमयोमहाज्ञानात्मकः । प्राणशरीरोबलशरीरः । भारूपोदीप्तिरूपः । सत्यकामोऽवितथेच्छः । सत्यसंकल्पः सफलसंकल्पः । संकल्पोनामकर्मारंभकालीनमनोवृत्तिविशेषः । आसमंतात्काशतइत्याकाशः । काशनंचात्रज्ञानं विवक्षितमिति नभारूपइत्यनेनपौनरुक्त्यमितिध्येयं । आत्माआदानादिकर्ता । सर्वकर्मातत्तन्नियामकतयासर्वकर्मकर्ता । काम्यंतइतिकामाःद्रव्याणि । गंधरसशब्दौगुणांतरस्याप्युपलक्षकौ । सर्वमिदमभ्यात्तःप्राप्तः सर्वमिदमभिअभितःआत्तोधृतःस्थित इतिवा । नविद्यतेनुग्रहमंतरेणवाक्यंयस्यसोवाक्यः । नविद्यतेआदरःआश्चर्ययस्यसःनादरः । अवाक्यश्चासौनादरश्चसोवाक्यनादरः । लौकिकइवनिरर्थकवाक्यरहितोऽवाक्यः नादरःआत्मसंभावनारहितइत्यप्याहुः ॥ २ ॥ हृदयस्याणोर्महताबाह्येनैक्यमुपपादयितुंतस्याणुत्वमनूद्यमहत्त्वमप्युपास्यमाह ॥ एषमइत्यादिना ॥ यएषःमेहृदयेऽतरात्माब्रीह्यादेरणीयान्अतिशयेनाणुःसएषमेहृदयेतरात्मा । पृथिव्यादिभ्योज्यायानत्यंतस्थूलइत्यर्थः ॥ ३ ॥ अचिंत्यैश्वर्येणलोकदृष्ट्याविरुद्धत्वेनदृश्यमानप्रामाणिकसर्वगुणभोक्तृत्वात्तस्यनेदमसंभावितमित्याशयेनाह ॥ सर्वकर्मेत्यादिना ॥ अत्रैतावद्गुणभोक्तृत्वंविवक्षितमतोनपूर्वाभेदः । निग

उप० । मनोमयःप्राणशरीरोभारूपः सत्यसंकल्पआकाशआत्मासर्वकर्मासर्वकामःसर्वगंधःसर्वरसःसर्वमिदमभ्यात्तोऽवाक्यनादरः ॥ २ ॥ एषमआत्मातर्हृदयेणीयान्ब्रीह्यैवावाद्वासर्षपाद्वाद्यामाकतंडुलद्वैषमआत्मातर्हृदयेज्यायान्पृथिव्याज्यायानंतरिक्षाज्यायान्दिवोज्यायानेभ्योलोकेभ्यः ॥ ३ ॥ सर्वकर्मासर्वकामःसर्वगंधःसर्वरसःसर्वमिदमभ्यात्तोऽवाक्यनादरः

छांदोग्य

॥११६॥

मयति ॥ एषमइति ॥ एतद्ब्रह्मअस्मिंश्चक्रतुंकुर्वीतेतिसंबंधः । उपसनाकालेकर्तव्यमित्थंभावंसूचयन्नेवमुपासकस्यफलमाह ॥
एतमिति ॥ इतोदेहात् ॥ प्रेत्यमृत्युं तंमुपास्य मभिसंभविता यातास्मीति यस्यस्यात् । उपासनेतिकर्तव्यरूपाबुद्धिरिति शे
षः । सतंप्राप्नोत्येव । तत्रविचिकित्सासंशयोनास्तीत्यर्थः । श्रुतिःस्वोक्तार्थेऋषिसंमतिमाह ॥ इतीति ॥ शांडिल्योह शांडिल्य
इतिप्रसिद्धःऋषिःइतिपूर्वोक्तरीत्याआहस्मोक्तवान्किल । द्विरुक्तिरादरार्था ॥ ४ ॥ चतुर्दशःखंडः ॥ १४ ॥ एभ्योलोकेभ्यो
ज्यायानितिभगवान्महानित्युक्तं । तत्राकाशवदशरीरोमहानितिप्रतीतिनिरासायविग्रहेणैवमहानितिदर्शयन्वायुजनकबाहुमत्त्वा
दिनाभगवदुपास्तीराह ॥ अंतरिक्षोदरइत्यादिना ॥ अविद्यमानमेवभावनार्थमाकारवत्तयोच्यतइतिप्रतीतिवारणायखंडंप्रमा
णेनैवव्याचक्षाणस्तावत्कोशइवानेकधर्मसादृश्यात्कोशइत्यपव्याख्यानमितिभावेनकोशशब्दार्थमाह ॥ कइत्यादिना ॥ अंतरिक्षो
दरइत्यादिकमंतरिक्षादेरुदराद्यभेदप्रतीतिवारणायव्याचष्टे ॥ तस्योदरइत्यादिना ॥ तथाचांतरिक्षमुदरेयस्यसंतरिक्षोदरः ।
भूमिर्बुध्नयोऽस्यसभूमिर्बुध्नइतिव्यधिकरणोबहुव्रीहिरित्युक्तंभवति । उत्तरंबिलमित्यस्यतात्पर्यंशिरोविवरगेति । अनेनसप्तसुप्रथ
मेतिसूत्राद्विलामितिसप्तम्यर्थइत्युक्तंभवति । स्रक्तयःकोणाइत्यप्रामाणिकमित्याशयेनदिशोह्यस्यस्रक्तयइत्येतत्प्राचष्टे ॥ दिश

उप० । एषमआत्मांतर्हृदयएतद्ब्रह्मैतमितःप्रेत्याभिसंभवितास्मीतियस्यस्यादद्ब्रह्मविचिकित्सास्तीतिहस्माहशांडिल्यःशांडिल्यः ॥ ४ ॥ खं० ॥ १४ ॥

भा० । कइत्यानंदउद्दिष्टउशइच्छाप्रकीर्तिता । आनंदेच्छास्वरूपोसौकोशोविष्णुःप्रकीर्तितः । तस्योदरेंतरिक्षंचपृथिवीपादबुध्नयोः । शिरोविवरगाद्यौश्चदिशो
बाहुषुसंस्थिताः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३।१५

॥११६॥

SGDF

Sri Gargeshu Digital Foundation

इति ॥ बाहुष्वित्यनेन सक्तय इति प्रथमा सप्तम्यर्थ इत्युक्तं भवति । नजीर्यतीत्येतत्तात्पर्यमाह ॥ अजरोयमिति ॥ वसु प्राणिकर्मफलाख्यं धीयतेस्मिन्निति वसुधान इत्यप्रामाणिकव्याख्याननिरासाय वसुधान इत्येतद्व्याचष्टे ॥ वसव इति ॥ वसव इत्यनूद्यदेव तागणा इति व्याख्यानं । तस्मिन् सर्वमिदं श्रितमित्यस्य सर्वसमस्तं प्राणिकर्मफलं सह तत्साधनैः श्रितमिति व्याख्याने सर्वशब्दार्थसंकोच एव दोष इत्याशयेन तदनुवदति ॥ तस्मिन्निति ॥ दिशो बाहुषु संस्थिता इत्युक्तं ॥ तत्र बाहुचतुष्टयमध्ये को बाहुः किं दिगाश्रयः किं नामा किंच धत्त इति जिज्ञासायां विवेकार्थं प्राप्तं तस्येत्यादि वाक्यमन्यथा प्रतीतिनिरासाय व्याचष्टे ॥ प्राचीदिगिति ॥ प्राचीदिक् संस्थिता अस्मिन्निति प्राचीदिक् संस्थितः । प्राच्याश्रय इत्यर्थः । एवमुत्तरत्रापि । अन्यथा दिशो बाहुषु संस्थिता इत्यनेन विरोधादिति ध्येयं । संस्थितः प्रवर्तक इत्यन्ये । ऊर्ध्वगः उपरितनः । जुहूशब्दं तस्मिन्निर्वक्ति ॥ जुहूरिति ॥ हुदानादनयोरिति धातोरिति भावः । अधरोर्वाक्तनः । सहमानशब्दं तस्मिन्निर्वक्तुं मानशब्दार्थं तावदाह ॥ मानमिति ॥ यत इत्यस्योत्तरत्रान्वयः । शंखो वेदात्मकः वेददेवताभिर्मन्यमानः । इदानीं सहमानशब्दार्थमाह ॥ शंखसहित इति ॥ यत एवं मानशब्दलभ्यः शंखः अत इत्यर्थः । प्रकारांतरेण जुहूशब्दार्थमाह ॥ जुहोतीति ॥ उत्तरः उपरितनः । राज्ञीशब्दविवक्षितमर्थं दर्शयति ॥ राजीयुक्ते

भा० । अजरोयं महाविष्णुर्वसवो देवतागणाः । तेषां निधानं भगवांस्तस्मिन् सर्वमिदं श्रितं । प्राचीदिक् संस्थितस्तस्य बाहुर्दक्षिण ऊर्ध्वगः । जुहूः सहोमकर्तृत्वाद्भुक्ते ह्येतेन के शवः । दक्षिणस्त्वधरो बाहुर्दक्षिणादिक् स्थितो विभोः । सहमानेति संप्रोक्तो मानं वेदात्मकं यतः । शंखो वेदात्मकः शंखसहितो दक्षिणाधरः । बाहुर्जुहोति चक्रेण शत्रूनि त्यज्वा जुहूः । प्रतीचीदिक् स्थितस्तस्य वामबाहुस्तथोत्तरः । राजीयुक्तगदायुक्तो राज्ञीनामप्रकीर्तितः । अधरो वामबाहुर्युत्तरादिक् स्थितो विभोः ।

SCDF

Sri Gargeshwar Digital Foundation

ति ॥ राजीशब्दोदीसिवाची ॥ एवंचराज्ञादीक्षितागदाख्येनायुधेनाधिष्ठिताराज्ञीत्युक्तंभवति ॥ यद्द्वाराज्ञीशब्दोरागपर्यायः ।
तथाचाऽरातिभटशोणितरागयोगाद्राज्ञीगदातयायुतापिराज्ञीनामेतिद्रष्टव्यं । उक्तं हि । दिग्धामरातिभटशोणितकर्दमेनेति । सु
भूताशब्दार्थमाह ॥ श्रियइति ॥ कांतेरित्यर्थः । एवंचभूतंभूतिः । सुभूतेनशोभनकांतिमतापन्नेनाधिष्ठितत्वात्सुभूतानामेत्यु
क्तंभवति । वायुंदिशांवत्संवेदेत्यस्यदिग्वायुशब्दयोःप्रसिद्धार्थताप्रतीतिवारणायतात्पर्यमाह ॥ दिङ्नामानश्चेति ॥ तेवाहवः ।
महावायुःप्रधानवायुः । तेभ्यःचतुर्भ्यः । किमेकरूपस्यैववायोरुत्पत्तिरितिजिज्ञासायामुक्तंविवृण्वन्नपुत्रोदरोदरोदितितीत्येतदप्रतीते
र्व्याचष्टे ॥ धर्मज्ञानादिरूपेणेति ॥ आदिपदेनवैराग्यैश्वर्ययोर्ग्रहणं । एवंसतिपुत्रोभवतिनरोदितितीत्यल्पाथत्वंप्रतीयते । तां
निवारयन्नुक्ताभिप्रायमाह ॥ नजायतइत्यादिना ॥ सोहमेवमितिवाक्यंकस्येतिनप्रतीयतेअतोव्याचष्टे ॥ वायुमिति ॥ पुत्र
तथाउत्पन्नेतिशेषः । अमुनेतिवक्ष्यमाणमत्राप्यनुवर्ततइत्याशयेनतत्तात्पर्यमाह ॥ हरेःप्रसादेति ॥ अत्रापिपूर्ववदल्पाथत्वप्र
तीतिनिरासायाभिप्रायमाह ॥ अजरेत्यादिना ॥ अस्मीतिशेषः । नन्वेवंचेद्रमायाएतज्ज्ञानानंतरमेवमुक्तिरितिप्राप्तमतआह ॥
अनादीति ॥ अनादिकालतइत्यर्थः । अरिष्टंकोशमित्येतदप्रतीतेर्व्याचष्टे ॥ अविनष्टमित्यादिना ॥ अरिष्टमित्यस्यार्थोऽवि

भा० । श्रियआधारपद्मत्वात्सुभूतानामकःस्मृतः । दिङ्नामानश्चेत्प्रोक्ताधर्मज्ञानातिदेशनात् । तेभ्योजातोमहावायुर्दिशांवत्सस्ततःस्मृतः । धर्मज्ञानादिरूपेणविष्णो
र्बाहुचतुष्टयात् । जातंवायुंविदित्वैवपुत्रोभूत्वानरोदिति । नजायतेनश्रियतेमुक्तोभूत्वासुखीभवेत् । वायुंहरेस्सुतंज्ञात्वानाहंपुत्रतयाऽरुदं । हरेःप्रसादसामर्थ्यादजराचामराह्वहं ।
अनादिकालसंबन्धादित्युवाचपुरारमा । अविनष्टपरानंदकामंविष्णुसदाह्वहं ।

नष्टमिति । परानंदकाममितिकोशमित्यस्य । कशब्दःपरानंदवाची । उशब्दश्चेच्छापरपर्यायकामवाचीत्यर्थः । प्रपद्यइतिप्रयोगा
त्कादाचित्कप्रपत्तिप्रसक्तिपरिहारायसदेत्युक्तं । तथाचक्रियाप्रबंधेलडित्युक्तंभवति । अमुनेत्यस्यार्थस्तत्प्रसादेनेति । अमुनेतित्रिरु
क्तिरादरार्थेति सूचयति ॥ केवलमिति ॥ प्राणंप्रपद्यइतिवाक्यंप्रसिद्धप्राणपरताप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ प्राणमिति ॥
प्राणमित्यनूद्यसर्वप्रणेतारमितिव्याख्यानं । अनेनप्रणयतीतिनिर्वचनंसूचितंभवति । सर्वप्रणेतृत्वोपपादनायकेशवमित्युक्तं ब्र
ह्मरुद्रप्रवर्तकं । प्राणोवाइदंसर्वभूतंयदिदंकिंचेति सर्वजगदात्मकत्वंप्राणस्योच्यतइतिप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ प्रभूतमित्यादि
ना ॥ प्राणएवविष्णुःप्राणनामाविष्णुरित्यर्थः । वैशब्दार्थएवेति । तद्व्याख्यानंप्रदर्शनंनास्तीति । तमेवतत्प्राप्स्यथेतिवाक्यंतच्छब्द
परामृश्यंदर्शयन्अपेक्षितपूरणेनव्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ तत्तइत्यस्यार्थस्तस्मादिति । अस्याउपासनायाअप्येवंफलवत्त्वदर्श
नादित्यर्थःप्राणभूर्भुवःस्वःपदैर्वासुदेवादिमूर्तिचतुष्टयंप्रतिपाद्यमित्यभिप्रेत्यतानशब्दान्ततन्निरुच्यदर्शयन्पृथिवींप्रपद्येतरिक्षंप्रप
द्येइत्यादिवाक्यगतपृथिव्यादिशब्दानपिप्रसिद्धपृथिव्यादिपरताप्रतीतिनिरासायसंकर्षणादौनिर्वक्ति ॥ प्राणनामेत्यादिना ॥ पृथि
व्यांस्थितइतिशेषः । एवमंतरिक्षइत्यादावपि । अस्यजगतःआयुश्चआयुप्रदश्चयतःतत्तस्मात्वायुनामेतिसंबन्धः । परानंदप्रदत्वतः

भा० । प्रपद्येतत्प्रसादेनकेवलनात्मशक्तिः । प्राणंसर्वप्रणेतारंप्रपद्येकेशवंसदा । प्रभूतंयदिदंकिंचित्प्रादुर्भावात्मकंहरेः । मत्स्याद्यंतत्प्राणएवविष्णुर्नास्त्यत्रसंशयः ।
तस्मान्मत्स्यादिरूपंतंविष्णुमेवप्रपद्यथ । हेजनाइत्यवोक्तसालक्ष्मीःसर्वाःप्रजाःप्रति । प्राणनामावासुदेवोमोक्षंस्वान्प्रणयेद्यतः । संकर्षणस्तुभूर्नामाभूषयेज्ज्ञानतोयतः । सपृथ्व्यांपृ
थिवीनामास्वात्मानंप्रथयेद्यतः । अंतरिक्षंतरिक्षाख्योयतःसाध्वंतरीक्षते । दिविद्युनामासविभुःसर्वकीडाकरत्वतः । प्रद्युम्नश्चभुवोनामासृष्ट्यायद्रावयेज्जगत् । सोमिनामापरोवहाव

छांदोग्य

॥११८॥

स्वरित्यत्रसुशब्दस्यशोभनत्ववाचित्वात् । वइत्यस्यसुखवाचित्वादितिभावः । यथोक्तं । अनंतसुखोयद्वाहतीरिति । साम्यंस्वरूपा
णांतत्तेनप्राणंप्रपद्यइत्यादिवाक्येनसोहमेवमित्यादिरमावाक्यमिति व्याख्यातं । तदयुक्तं । पुल्लिङ्गश्रवणात्तस्याश्चस्त्रीत्वादित्यत
आह ॥ पुल्लिङ्गेनेति ॥ तर्हीतिशेषः । इयंचपुंवच्छक्तिमतीतिभावः । क्वचित्तुश्रीश्चेतिपाठस्तदायदीत्यस्ययस्मादित्यर्थः ॥ खं०
१५ ॥ ततश्चायंखंडार्थः ॥ कोशःआनंदेच्छास्वरूपोविष्णुरंतरिक्षमुदरेयस्यासावंतरिक्षोदरः । भूमिर्बुधयोर्मूलयोःपादमूलयो
रितियावत् । यस्यसभूमिबुधः । विग्रहवतोपिनाशोनाशंक्यइत्याह ॥ नजीर्यतीति ॥ नजरावान्भवति । ननयतीतियावत् ।
अस्यलोकाश्रयविग्रहस्यभगवतोदिशश्चतस्रःसक्तयःशाखाःबाहवइतियावत् । प्रथमासप्तम्यर्थे । सक्तिषुदिशःस्थिताइत्यर्थः ।
अस्यभगवतउत्तरंबिलंशीर्षसंबंधिविवरं । अत्रापिप्रथमासप्तम्यर्थे । तस्मिन्द्यौःद्युलोकस्तिष्ठतीत्यर्थः । नकेवलंलोकाश्रयः किंतु
तत्रत्यदेवाद्याश्रयश्चेत्याह ॥ सएषइति ॥ सएषःयथोक्तगुणःकोशःआनंदेच्छारूपोविष्णुः । वसवोदेवतागणाःधीयंतेस्मिन्निति
वसुधानः । तस्मिन्कोशशब्दवाच्येविष्णौ । इदंप्रत्यक्षादिसिद्धंसर्वजगत्श्रितमाश्रितं ॥ १ ॥ दिशश्चतस्रःसक्तिशब्दवाच्यबाहु

भा० । तिसर्वयतोहुतं । वायुनामासवायुस्थोवालायुश्चयतोस्ययत् । आदित्याख्यःसंआदित्येआददालायुरस्ययत् । स्वर्नामात्वविरुद्धोसौपरानंदप्रदत्वतः । ऋग्वे
दाख्यःसऋग्वेदेज्ञानंवेदयतेयतः । यजुर्वेदोयजुर्वेदेयज्ञंवेदयतेयतः । सामवेदःसामवेदेसाम्यंवेदयतेह्ययं । एवंचतुर्विधंतत्वंतदवोचमहंहरेः । इत्युवाचेंदिरादेवीस्तुवंतीपरमं
हरिमितिच । पुल्लिङ्गेनोच्यतेस्त्रीचपुंवच्छक्तिमतीयदीतिच ॥ खं० १५ ॥

उप० । अंतरिक्षोदरःकोशोभूमिबुधोनजीर्यतिदिशोह्यस्यसक्तयोद्यौरस्योत्तरंबिलंसएषकोशोवसुधानस्तस्मिन्सर्वमिदं श्रितं ॥ १ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

३।१५

॥११८॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

संस्थाइत्युक्तं । तत्रबाहुचतुष्टयमध्येकोबाहुःकिंदिगाश्रयः किंनामा किमायुधयुक्तश्चेतिजिज्ञासायां तत्सर्वंविचिच्यदर्शयति ॥
तस्येत्यादिना॥प्राचीदिक्प्राचीदिगाश्रयत्वात्तच्छब्दवाच्योदक्षिणोर्ध्वबाहुः । जुहोतिदानादनेकरोतीतिजुहूर्नाम । अथवाचक्रे
णशत्रूञ्जुहोतीतिजुहूः । शत्रुनाशकचक्रवानितियावत् । दक्षिणादक्षिणदिगाश्रयोदक्षिणाधरबाहुः सहमानानाममानंवेददेवता
भिमन्यमानःशंखः तेनसंहितःप्रसिद्धइत्यर्थः । प्रतीचीप्रतीचीदिगाश्रयोवामोर्ध्वबाहुःराज्ञीनामराज्ञादीक्षिमतागदारूपायुधेनअधि
ष्ठिताराज्ञीतिप्रसिद्धेत्यर्थः । अथवादैत्यशोणितरागयोगाद्राजीगदातयाधिष्ठितापिराज्ञीत्यर्थः । उदीचीउदीचीदिगाश्रयोवामाध
रबाहुः । सुभूतानामभूतंभूतिः कांतिरितियावत् । एवंचसुभूतेनशोभनकांतिमतापद्मेनाधिष्ठितापिसुभूतेतिप्रसिद्धेत्यर्थः । नकेव
लंबाहूनांतत्तद्दिगाश्रयत्वादिमात्रं किंतुधर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्यरूपवायुजनकत्वंचज्ञातव्यमित्याशयेनाह ॥ तासांभिति ॥ तासांच
तिसृणांप्राच्याद्याश्रयाणांजुह्वादिनामिकानांबाहुरूपस्रक्तीनांवायुर्महावायुःधर्मादिरूपेणवत्सःपुत्रः । तथाचजुहूजातोधर्मः सहमा
नजातंज्ञानं राज्ञीजातंवैराग्यं सुभूतजातमैश्वर्यमितिविवेकोद्रष्टव्यः । एवंवेत्तुःफलमाह ॥ सयएवमित्यादिना ॥ योधिकारी
एवमुक्तरीत्याएतंधर्मादिरूपंवायुंदिशांधर्मज्ञानातिदेशेनेनदिङ्नामकानांबाहुरूपस्रक्तीनांवत्संवेदसःपुत्रोदंपुत्रोभूत्वारोदनंनरो
दितिनकरोतीत्यर्थः । कस्यापिपुत्रो नभवतिमुक्तोभवतीतिभावः । एवंवायुंदिग्वत्संज्ञात्वैतत्फलमाप्तवान्कश्चिदस्ति किमितिजिज्ञा

सायामाह ॥ सोहमित्यादिना ॥ रमावाक्यमिदं । पुंवच्छक्तिमत्त्वाच्चसइतिपुल्लिङ्गशब्दवाच्यत्वंतस्याः । सोहमेवमुक्तरीत्याएतं
चतूरूपंवायुंदिशाधर्मज्ञानातिदेशनात्तन्नामिकानांचतसृणांबाहुरूपसक्तीनांवत्संवेदपुत्रोदंपुत्रतयोत्पन्नासतीरोदनंमारुदनाकार्षं ।
अनादितएवाजराभवाऽभवमित्यर्थः ॥ २ ॥ अमुनेतिवक्ष्यमाणमत्रापिसंबध्यते । एवंचामुनाहरिप्रसादेनैवेदंफलमाप्तमित्युक्तं
भवति । नकेवलमिदमेवफलमयाप्तं । किंतुकोशोनजीर्यतीत्युक्तोपासनानुरूपमपिफलांतरमाप्तमित्याह ॥ अरिष्टंकोशमिति ॥
अहंअरिष्टंअविनष्टंकोशंपरानंदेच्छारूपंविष्णुंसदाप्रपद्येउपासे । प्राप्ताचास्मीत्यर्थः । किमुपास्तिबलात्तनिरुध्य नेत्याह ॥ अमु
नेति ॥ तत्प्रसादेनेत्यर्थः । त्रिरुक्तिरादरार्था । उपास्त्यंतराणिविधातुंतत्ररुच्युत्पादनायतादृगुपासनयामयाफलमाप्तमितिताव
दादौदर्शयतिरमा ॥ प्राणंप्रपद्यइत्यादिना ॥ प्राणं सर्वंप्रणयतीतिवा स्वानमोक्षंप्रणयेदितिवा प्राणनामानंवासुदेवं । भूः ज्ञा
नेनभूषयतीतिभूर्नामकंसंकर्षणं । भुवः भावयतीतिभुवोनामकंप्रद्युम्नं । स्वः परानंदप्रदत्वेनस्वर्नामकमनिरुद्धं ॥ ३ ॥ किंततइत्य
तःप्राणंप्रपद्यइत्यादिनोक्तानांवासुदेवादीनांचतुर्णामभिप्रेतंमाहात्म्यंविशदयंतीभवद्भिरप्येवमुपास्तिःकार्येतिविधत्ते ॥ अथयद
वोचमित्यादिना ॥ यदिदंकिंचभूतंप्रभूतंपूर्णमत्स्याद्यंतत्सर्वंप्राणोवै । प्राणनामावासुदेवएवयस्मात्तस्माद्धेजनास्तमत्स्याद्यभिन्नंवा
सुदेवमुपासनयाप्राप्स्यथ । तत्प्राप्तिहेतुभूतामुपास्तिकुरुतेतियावत् । एवंतमेवतत्प्राप्स्यथेतिवाक्यं अथयदवोचंभूःप्रपद्यइति अथय

उप० । अरिष्टंकोशंप्रपद्येऽमुनाऽमुनाऽमुनाप्राणंप्रपद्येऽमुनाऽमुनाऽमुनाऽभूःप्रपद्येऽमुनाऽमुनाऽमुनाभुवःप्रपद्येऽमुनाऽमुनाऽमुनाऽस्वःप्रपद्येऽमुनाऽमुनाऽमुना ॥ ३ ॥
अथयदवोचंभूःप्रपद्यइतिप्राणोवाइदं सर्वंभूतंयदिदंकिंचतमेवतत्प्राप्स्यथ ॥ ४ ॥

दवोचंभुवःप्रपद्यइति अथयदवोचंस्वःप्रपद्यइति वाक्यत्रयशेषत्वेनापियोजनीयं ॥ ४ ॥ पृथिवींपृथिवीसंस्थं प्रथयतीतिपृथिवी
नामकं । अंतरिक्षंअंतरिक्षसंस्थं अंतरीक्ष्यतइत्यंतरिक्षनामकं । दिवंक्रीडाकरत्वेनद्युनामानंतद्गतंचसंकर्षणमवोचं । अतोयूयमपि
तंलोकत्रयव्यापिनंतत्तल्लोकनामानंसंकर्षणमुपासनयाप्राप्स्यथ ॥ ५ ॥ अग्निमग्निस्थंसर्वंहुतमत्तीत्यग्निनामकं । वायुंवातीतिवाः ।
आयुःप्रदत्वादायुः । वाश्वासावायुश्चेतिवायुनामानंवायुस्थं । आदित्यंअस्यायुराददातीत्यादित्यनामानमादिस्थंप्रद्युम्नमहंप्रपद्ये
यतोतोयूयमप्यऽयादिदेवांतर्गतंतत्तन्नामानंप्रद्युम्नमुपासनयाप्राप्स्यथ ॥ ६ ॥ ऋग्वेदं ऋचंज्ञानंवेदयतइतिऋग्वेदनामानंऋग्वे
दस्थं । यजुर्वेदं यजुर्यज्ञंवेदयतइतियजुर्वेदनामानंतत्संस्थं । सामवेदं साम्यंवेदयतइतिसामवेदनामानंतत्संस्थमनिरुद्धं अहंप्रपद्येऽतो
यूयमपिऋगादिवेदव्यापिनंतत्तद्वेदनामानंअनिरुद्धमुपासनयाप्राप्स्यथेति ॥ ७ ॥ पंचदशःखंडः ॥ १५ ॥ उक्तवक्ष्यमाणानेकभगव
दुपास्तीनामायुषःक्षणिकत्वेनदेहस्यचरोगोपहतत्वेनानुष्ठानमशक्यमित्याशंकायामायुर्वृद्ध्यर्थरोगपरिहारार्थंचपुरुष(स्य)यज्ञरूपा
मुपास्तिमाह ॥ पुरुषोवावयज्ञइत्यादिना ॥ अत्रपुरुषस्ययज्ञसाम्यंकाव्यइवोच्यतइतिप्रतीयते । नतूपासार्थं । तथोपासाविधा
यकाभावात् । ब्रह्मसंबंधश्चनप्रतीयते । अतोब्रह्मसंबंधंदर्शयन्नपेक्षितंपूरयन्खंडंप्राणैवव्याचष्टे ॥ विष्ण्वति ॥ वावेत्य

उप० । अथयदवोचंभूःप्रपद्यइतिपृथिवींप्रपद्येतिरिक्तंप्रपद्येदिवंप्रपद्यइत्येवतदवोचं ॥ ५ ॥ अथयदवोचंभुवःप्रपद्यइत्यग्निंप्रपद्येवायुंप्रपद्येआदित्यंप्रपद्यइत्येवतदवोचं ॥ ६ ॥
अथयदवोचंस्वःप्रपद्यइत्यृग्वेदंप्रपद्येयजुर्वेदंप्रपद्येसामवेदंप्रपद्यइत्येवतदवोचंतदवोचं ॥ ७ ॥ पंचदशःखंडः ॥ १५ ॥

भा० । विष्णुपूजार्थयज्ञोहमित्युपासनमादरात् । कुर्वीतपुरुषोनिर्लं

छांदोग्य

॥१२०॥

स्यार्थोनित्यमादरादिति । पुरुषस्ययज्ञरूपत्वेसाम्येनसवनत्रयस्थानीयंकिंचिन्नोक्तमतस्तद्दर्शयति ॥ तस्येति ॥ उत्तमंप्रसिद्ध
सवनत्रयापेक्षयाबहुत्वादुत्तमफलसाधनत्वाच्चेतिभावः । विशेषतःप्रातःसवनादिस्थानीयंदर्शयितुंतस्ययानीत्यादिकोपनिषत् ॥
तत्रतस्ययानिचतुर्विंशतिवर्षाणीतिप्रथमवाक्यंमध्यमांतिमचतुर्विंशतिवर्षाणीतिप्रतीतिवारयन्व्याचष्टे ॥ चतुर्विंशदिति ॥ विं
शतिशब्दपर्यायोविंशच्छब्दः । आयुरितिवर्तते । चतुर्विंशतिवर्षसंख्याकमायुरित्यर्थः । पूर्वमेवेतिसंबंधः । सन्नूयादित्यारभ्यागदो
भवतीत्यंतवाक्यस्यसन्नूयादित्यादिनावसूनाज्ञापयतीतिप्रतीतिवारणायतात्पर्यमाह ॥ प्रार्थयित्वेति ॥ अथयानिचतुश्चत्वारिंशद्व
र्षाणीतिवाक्यंअंतिमचतुश्चत्वारिंशद्वर्षाणीतिप्रतीतिवारयन्व्याचष्टे ॥ मध्यइति ॥ चतुर्विंशत्यष्टचत्वारिंशद्वर्षरूपायुषोर्मध्येवि
द्यमानंचतुश्चत्वारिंशद्वर्षसंख्याकमायुरित्यर्थः । मध्यमंमाध्यंदिनं । सन्नूयात्प्राणारुद्राइत्यादेरगदोभवतीत्यंतस्यवाक्यस्यरुद्राज्ञाप
कत्वप्रतीतिवारणायतात्पर्यमाह ॥ रुद्राणामिति ॥ अत्रगतमितिशेषः । अथयान्यष्टचत्वारिंशद्वर्षाणीतिवाक्यंयत्किंचिदष्टच
त्वारिंशद्वर्षप्रतीतिनिवारणायव्याचष्टे ॥ ततइति ॥ उत्तरमितिशेषः । अष्टचत्वारिंशद्वर्षसंख्याकमायुरित्यर्थः । अत्रापिसन्नूया
त्प्राणाआदित्याइत्यादेरादित्याज्ञापकत्वभ्रमवारणायतात्पर्यमाह ॥ आदित्यानामिति ॥ अत्रोक्तमहिदासस्यभगवदवतारत्वे
सहषोडशंवर्षशतंअजीवदित्युक्ताल्पायुष्ट्वानुपपत्तिः । रोगाद्युपतापेप्रार्थनेनतत्परिहाररूपफलकथनायोगाच्च । तथोत्तरखंडोक्त

भा० । तस्ययत्षोडशोत्तरं । शतमायुस्तत्सवनत्रयमीरितमुत्तमं । चतुर्विंशत्तुयत्पूर्वप्रातःसवनमेवतत् । प्रार्थयित्वावसूस्तद्वृषुमान्मृत्युमपानुदेत् । मध्येचतुश्चत्वारि
शन्मध्यमंसवनंस्मृतं । रुद्राणांप्रार्थनेनात्रपुमान्मृत्युमपानुदेत् । ततोष्टचत्वारिंशत्तुतीयंसवनंस्मृतं । आदित्यानांप्रार्थनेनतद्वृषुमान्मृत्युमपानुदेदितिसर्वयज्ञे ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

३।१६

॥१२०॥

कृष्णस्यापि भगवदवतारस्य ग्रहणे सोऽपि पास एव बभूवेति न युज्यते । न हि सर्वविद्याभिज्ञस्य सदा तनस्य भगवतः परिच्छिन्नायुरात्मकयज्ञविद्याश्रवणादि नान्यविद्याभ्योऽपि पासत्वं संभवति । अतो तत्रोक्तो महिदासः उत्तरत्रोक्तः कृष्णश्च काविति जिज्ञासायामाह ॥ महिदास इति ॥ महिदासः अत्रोक्तः । अन्यः भगवदवतारान् महिदासात् कृष्णश्चोत्तरखंडोक्तः । अन्य एव भगवदवतारात् कृष्णात् । अत उपनिषदुक्तं फलं तयोरुपपन्नमिति वाक्यशेषः । स्यादेतत् । यदि भगवदवतारातिरिक्तौ महिदासकृष्णौ स्यातां । तदेव कुतः । तत्र प्रमाणाभावादित्याशंकायां तत्सद्भावे प्रमाणमाह ॥ महिदास इति ॥ तु शब्दः प्रकृतत्वानुसंधानार्थः । ऐतरेयो महिदासो भगवदवतारादन्योऽस्ति देवकीसुतः कृष्णोऽपि भगवदवताराद्वितीयः कपिलश्च भगवदवतारादन्यः । नन्वेते सुरादिषु के इति जिज्ञासायामाह ॥ त्रय इति ॥ पुरेत्यस्योत्तरत्रान्वयः । नन्विदमयुक्तं । अत्रोक्तमहिदासस्यैतरेयत्वश्रवणात् उत्तरोक्तकृष्णस्य च देवकीसुतत्वश्रवणात् । अन्यत्रोक्तकपिलस्यापि आसुरिप्रभृतिशिष्यकत्वश्रवणात् । तेषां च क्रमेण भगवदवतारमहिदासादिधर्मत्वात् । न चान्यमहिदासकृष्णयोर्भगवन्नामित्वेऽन्यकपिलतच्छिष्ययोर्भगवदवतारकपिलतच्छिष्यनामित्वेच निमित्तमस्ति । प्रशिष्यनामैक्यं च श्रूयमाणमनुपपन्नं । वेदप्रतिपाद्याश्चैते श्रूयन्ते । न हिनराणां कारणेन विना वेदप्रतिपाद्यतायुक्ता । अत एते भगवदवतारा एव । फलकथनं तु कथंचिन्नेयमित्याशंकायां नामैक्यादौ निमित्तमाह ॥ पुरेत्यादिना ॥ एतदिति वर्तते ॥ विष्णुना स्वस्य नामैक्यं तन्मात्रास्वमातुश्च नामैक्यं

भा० । महिदासोऽन्यः कृष्णश्चान्य एव । महिदासस्त्वैतरेयः कृष्णोऽन्यो देवकीसुतः । कपिलश्च द्वितीयोऽन्यस्त्रय एते पुराणराः । संगत्योचैस्तपस्ते पुर्ब्रह्मणे परमेष्ठिने । मातुः स्वस्य च नामैक्यं विष्णुना स्यादिति ह्युभौ । स्वात्मशिष्यप्रशिष्याणां नामैक्यं कपिलस्तथा । एवमेव च वेदोक्ता भवेमेतित्वं तद्विज्ञातान्वरान्प्रददौ तेषां ब्रह्मालोकपितामहः ।

SGDF

स्यादित्यभिप्रायेणेत्यर्थः । नामैक्यंविष्णुरूपकपिलतच्छिष्यप्रशिष्यैरिति शेषः । एवमेवविष्णुरूपमहिदासादिवदेव एतरेयत्वादिनावेदोक्ताश्चेतिसंबंधः । चशब्दस्तन्मातृशिष्यप्रशिष्या अपितन्मात्रादिनामिन आसन्नित्याह ॥ मुनयोप्यासन् हि शब्दोयमर्थः प्रसिद्ध इत्याह । यस्मादेवंवरान्प्रददौ तस्मादिति हेत्वर्थे वा । उक्तार्थे कालकीयगतमेव स्थानांतरस्थं वाक्यमुदाहरति ॥ महिदास इति ॥ षोडशशतं जीवीत्युक्तः श्रुताविति शेषः । अत्रकारणमाह ॥ त्रय इत्यादिना ॥ खं० १६ ॥ ततश्चायं खंडार्थः ॥ पुरुषो धिकारी जीवः अहं विष्णुपूजार्थं यज्ञ इत्युपासनं कुर्वीत । वावेति निपातसमुदायस्तस्यादरनैरंतर्यरूपेत्वं भावद्योतकः । अत्र पुरुषस्य यज्ञरूपत्वे प्रसिद्धयज्ञसाम्येन भाव्यं । प्रसिद्धयज्ञे च सामान्यतः सवनत्रयात्मकमेकं प्रसिद्धं तच्चात्र तस्य यत् षोडशोत्तरं शतमायुस्तदिति ज्ञेयं । अथ तत्र प्रातः सवनं तत्स्थानीयमत्राह ॥ तस्य यानीति ॥ तस्य पुरुषस्य तस्यायुषो मध्येयानि पूर्वाणि चतुर्विंशतिवर्षाणि तत्प्रातः सवनं चतुर्विंशतिवर्षाणां प्रातः सवनत्वं कथमित्यत आह ॥ चतुर्विंशत्यक्षरेति ॥ किंतत इत्यत आह ॥ गायत्रं हीति ॥ प्रातः सवनं गायत्रं । गायत्री छंदस्कं प्रसिद्धं । तथा च चतुर्विंशतिवर्षात्मकस्यायुषः प्रातः सवनजाप्य गायत्र्यक्षरसंख्या साम्या

भा० । तस्मात्तन्नामिनश्चासंख्यस्ते मुनयोपि हि । महिदासस्त्वैतरेयो बह्वचोपनिषद्गतः । साक्षात्स भगवान् विष्णुस्तन्नामैको मुनिर्ह्यभूत् । कृष्णस्तु वासुदेवाख्यः परमात्मैव केवलं । तन्नामादेव कीपुत्रस्त्वन्योप्यभवदंजसा । कपिलो वासुदेवाख्यः साक्षान्नारायणः प्रभुः । तन्नामा कपिलो न्यस्तु शिष्यनाम्ना सहा भवत् । षोडशशतं जीवीमहिदासो परस्त्वृषिः । घोरशिष्यस्तथा कृष्णः कपिलश्च कुशाग्रकृत् । त्रय एते वरं प्राप्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । कृतकृत्याः प्रमुमुदुस्तन्नामानश्चेते भवन्नितिकालकीये ॥ खं० ॥ १६ ॥

उप० । पुरुषो वावयज्ञस्तस्य यानि चतुर्विंशतिवर्षाणि तत्प्रातः सवनं चतुर्विंशलक्षरा गायत्री गायत्रं हि प्रातः सवनं

प्रातः सवनत्वोक्तिरिति भावः । प्रसिद्धयज्ञे प्रातः सवनं वसुस्वामिकं प्रसिद्धं । अतोत्राप्युक्तं प्रातः सवनं वसुस्वामिकमित्याह ॥ तदस्येति ॥ अस्य पुरुषयज्ञस्य तत्तत्कंप्रातः सवनं वसवो देवाः अन्वायत्ताः अनुगताः स्वामिन इत्यर्थः । नन्वभ्यादीनां वसूनामधि देवरूपाणामध्यात्मं पुरुषायुष्यविशेषात्मकप्रातः सवनस्वामिता कथमित्यत आह ॥ प्राणावा इति ॥ त एवाध्यात्मं प्राणा इन्द्रियाभिमानिनो वसवो वसुशब्दवाच्यत्वेन विवक्षिता इत्यर्थः । तेषु वसुशब्दप्रयोगे निमित्तमाह ॥ एत इति ॥ हियस्मादिदं सर्वं पुरुषादिप्राणिजातमेते वासयन्ति तस्माद्वासनाद्वसव इत्यर्थः । प्राणेषु हि देहे वसुसर्वमिदं वसति नान्यथेति भावः ॥ १ ॥ किंच प्रातः सवने प्रार्थिता वसवस्तत्र प्रसक्तविघ्नान् परिहृत्य माध्यंदिनसवनपर्यंतं तत्संपादयन्तीति प्रसिद्धं । तदप्यत्रास्तीत्याह ॥ तंचेदिति ॥ तं पुरुषयज्ञसंपादनमधिकारिणं एतस्मिन् प्रातः सवनरूपे चतुर्विंशतिवर्षात्मके वयसि किंचित्ज्वरादिकमुपतपेत्तदुःखमुत्पादयेत्तदा सपुरुषः आत्मानं यज्ञमन्यमानो ब्रूयात्प्रार्थयेत् वसूनि तिशेषः । किमिति । हे प्राणा इन्द्रियदेवाः वासनाद्वसुसंज्ञायूयं इदं चतुर्विंशतिवर्षात्मकं मे मम यज्ञरूपस्य प्रातः सवनं वर्तते तत् । माध्यंदिनं सवनं अनुसंतनुत माध्यंदिनेन सवनेन तद्रूपेणायुषा सहितं कुरुतेत्यर्थः । माहं यज्ञो यष्माकं प्राणानां वसूनां प्रातः सवने शानां मध्ये भवतां तत्राधिपत्ये सतीति यावत् । एवमुत्तरत्रापि । विलोप्सीय विलुप्येय विच्छिद्येयेत्यर्थः । इति शब्दः प्रार्थनमंत्रसमाह्वयः । प्रार्थनं मोघं किं नेत्याह ॥ उद्धैवेति ॥ ततः प्रार्थनात्ततो ज्वरादेरुदये वह उद्गच्छत्येव हि ।

उप० । तदस्य वसवो न्वायत्ताः प्राणा वावसव एते हीदं सर्वं वासयन्ति ॥ १ ॥ तंचेदस्मिन् वयसि किंचिदुपतपेत्स ब्रूयात्प्राणा वसव इदं मे प्रातः सवनं माध्यंदिनं सवनमनुसंतनुते तिसमाहं प्राणानां वसूनां मध्ये यज्ञो विलोप्सीयेत्युद्धैव तत एव गदोह भवति ॥ २ ॥

छांदोग्य

॥१२२॥

तदेवविवृणोति ॥ अगदइति ॥ व्याधिरहितोभवतीत्यर्थः ॥ २ ॥ अथयानिचतुश्चत्वारिंशद्वर्षाणीत्यादिपूर्ववद्ब्याख्येयं ।
रोदयंतिप्राणिदेहेस्वानवस्थानेनातोरुद्राइत्यर्थः । इदं सर्वंशब्दादिविषयजातं ॥ ३ ॥ ४ ॥ आददतिविषयीकुर्वति ज्ञापयंत्यत
आदित्याइत्यर्थः । तृतीयसवनंवर्तते । तदायुःषोडशोत्तरंवर्षशतंअनुसंतनुतेनपूर्णेनायुषासहितंकुरुत । यज्ञंसमापयतेत्यर्थः
॥ ५ ॥ ६ ॥ एवंस्वात्मानंयज्ञतयोपास्यनिर्विघ्नपूर्णमायुःप्राप्तवानस्ति किमिति जिज्ञासायामस्तीत्याह ॥ एतद्धस्मेत्यादिना ॥
एतत्पुरुषस्ययज्ञत्वेनोपासनंवैकिलतद्विद्वान्तत्पुरुषयज्ञोपासनंविद्वान्महिदासोनामतःइतरायाअपत्यमैतरेयोभगवदवतारमहि
दासादन्योमुनिःआहस्म । हेगदसःत्वंमेयज्ञरूपस्यममैतच्छरीरंकिंकिमर्थमुपतपसि । योहंयज्ञोऽनेनत्वत्कृतोपतापेननप्रेष्यामि
नरिष्यामि । अतोवृथातवश्रमइत्यर्थः । इत्याहस्मेतिसंबंधः । स एवंनिश्चयः । षोडशंवर्षशतंअजीवत् । अन्योपियःएवं यथोक्तंपु
रुषयज्ञंवेदोपास्तेसोप्येवंनिश्चयःषोडशंवर्षशतंजीवतीत्यर्थः । क्वचित्प्राहेतिपठ्यते । तदेतिशब्दोऽध्याहार्यः । इतिरमाप्राहेत्यर्थः ।
॥ ७ ॥ षोडशःखंडः ॥ १६ ॥ ननुप्रसिद्धयज्ञेदीक्षोपसदस्तुतशस्त्राणिदक्षिणासोप्यत्यसोष्टेतिशब्दोवभृथश्चेत्येतानिसंति तत्स्था

उप० । अथयानिचतुश्चत्वारिंशद्वर्षाणितन्माध्यंदिनं सवनंचतुश्चत्वारिंशदक्षरात्रिष्टुप्त्रैष्टुभंमाध्यंदिनं सवनंतदस्य रुद्राअन्वायत्ताः प्राणावावरुद्राएतेहीदं सर्वं रोदयंति ॥ ३ ॥ तंचेदेत
स्मिन्वयसि किंचिदुपतपेत्स ब्रूयात्प्राणारुद्राइदंमेमाध्यंदिनं सवनंतृतीयसवनमनुसंतनुतेतिमाहंप्राणानांरुद्राणांमध्येयज्ञोविलोप्सीयेत्युद्वैवततएत्यगदोहभवति ॥ ४ ॥ अथयान्यष्टाचत्वा
रिंशद्वर्षाणितत्तृतीयसवनमष्टाचत्वारिंशदक्षराजगतीजागतंतृतीयसवनंतदस्यादित्याअन्वायत्ताः प्राणावावआदित्याएतेहीदं सर्वमादते ॥ ५ ॥ तंचेदेतस्मिन्वयसि किंचिदुपतपेत्स
ब्रूयात्प्राणाआदित्याइदंमेतृतीयसवनमायुरनुसंतनुतेतिमाहंप्राणानामादित्यानांमध्येयज्ञोविलोप्सीयेत्युद्वैवततएत्यगदोहैवभवति ॥ ६ ॥ एतद्धस्मवैतद्विद्वानाहमहिदासएतेरेयः
सकिंमएतदुपतपसियोहमनेनप्रेष्यामीतिसहषोडशंवर्षशतमजीवत्सहषोडशंवर्षशतंजीवतियएवंवेद ॥ ॥ षोडशःखंडः ॥ १६ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

३।१६

॥१२२॥

नीयानिकानिसंतिपुरुषयज्ञइतिजिज्ञासायामाह ॥ सयदशिशिषतीत्यादिना ॥ अप्रतिपत्तिविप्रतिपत्तिनिरासायखंडंप्रमाणेने
वव्याचक्षाणस्तावदादिवाक्यंव्याचष्टे ॥ स्वरूपभूतेत्यादिना ॥ अस्येत्यस्यार्थः पुरुषस्वरूपभूतयज्ञस्येति ॥ दीक्षापूर्वभावित्वसाम्यात् ।
अथयदश्नातीत्यादिव्याचष्टे ॥ भोजनेत्यादिना ॥ उपसदोयज्ञांगयजमानव्यापारविशेषाः । दीक्षानंतर्यसाम्यात् । अथयद्ध
सतीत्यादिव्याचष्टे ॥ व्यव्रायेत्यादिना ॥ तुशब्दस्तेषांविहितत्वरूपविशेषवाची । स्तुतशस्त्रात्मकाः सामगानमंत्रात्मकाः । शब्द
वत्त्वसाम्यात् । अथयत्तपइत्यादिव्याचष्टे ॥ तपइत्यादिना ॥ अस्यपुरुषयज्ञस्य । दक्षिणाधर्मपोषकत्वसाम्यात् । तस्मादाहु
रितिवाक्यंव्याचष्टे ॥ सोष्यतीत्यादिना ॥ तस्मादित्यस्यार्थस्ततइति । पुरुषस्ययज्ञरूपत्वादित्यर्थः । पुनरुत्पादनमित्यस्यार्थः
पुत्रजन्मनीति । तथाचयथायज्ञेदेवदत्तः पूर्वसोमंसोष्यति । अनंतरंसोममसोष्टेतिशब्दः प्रयुज्यतेतथाऽत्रापियजमानस्यपुत्रजन्म
निपुनरुत्पादनरूपेआसन्नेयजमानभार्यापुत्रंसोष्यति । सतिचतस्मिन्नसोष्टेत्याहुरितिसोष्यत्यसोष्टेतिशब्दवत्त्वमुभयत्रसममित्यर्थः ।
ननुपुत्रजन्मपुरुषस्यकथंपुनरुत्पादनमित्याशंकायांतदुपपादयति ॥ हीत्यादिना ॥ पुनरुत्पत्तिनिरूपणस्यप्रथमोत्पत्तिज्ञानाधी
नत्वात्तामाह ॥ प्रथमेति ॥ पितुर्यजमानस्योत्पत्तिः प्रथमाप्रसवः पुत्रस्यपुत्रजन्मेतियावत् । सातस्यपुनरुत्पत्तिः पुत्रदेहस्यतद्देहां
शत्वात् । आत्मावैपुत्रनामासीतिश्रुतेरितिहिशब्दार्थः । अन्येतु प्रसवोमातुरितिशेषः । तर्हिप्रथमोत्पत्तिः केतिजिज्ञासायामाह

भा० । स्वरूपभूतयज्ञस्यक्षुत्पिपासाऽरतिस्तथा । दीक्षाभोजनपानेचरतिश्चोपसदः स्मृताः । व्यव्रायहासभक्षास्तुस्तुतशस्त्रात्मकाः स्मृताः । तपोदानार्जवाहिसाः सत्यमप्यस्यद
क्षिणा । सोष्यत्यसोष्टेतिततोयज्ञवत्पुत्रजन्मनि । आहुर्हिपुनरुत्पत्तिः प्रसवः प्रथमापितुः ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

॥ प्रथमेति ॥ उत्पत्तिरित्यनुवर्ततइत्याहुः । तन्मरणमेवावभृथइत्येतद्व्याचष्टे ॥ यज्ञस्नानमिति ॥ समाप्तिसाम्यात् । सौत
वेलायामित्येतदप्रतीतेरेकार्थत्वप्रतीतिश्चव्याचष्टे ॥ तदेति ॥ अंतवेलायामित्यस्यार्थःतदामरणकालइति । प्रतिपद्येतेत्यस्यार्थो
ध्यायेदिति । सइत्यस्यार्थःपुमानिति । यज्ञरूपइत्यर्थः । एतदनंतरंश्रुतावेवमुपासनयाऽपरोक्षज्ञानंतेनचभगवत्प्राप्तिर्भवतीतिव
क्तव्यं । अत्रचार्थद्वयेऋचौप्रमाणत्वेनप्रस्ताव्योदाहरतिश्रुतिः ॥ तत्रैतइत्यादिना ॥ तद्गद्वयंसूर्यपरताप्रतीतिनिरासायक्रमे
णानूद्यव्याकुर्वन्प्रथमांतावद्व्याचष्टे ॥ आदिदित्यादिना ॥ इदित्यस्यार्थएवेति । पश्यंति उक्तोपासनया । दिवेतितृतीयापं
चम्यर्थेतिभावेनदिवइत्युक्तं । परइत्यस्यार्थःपरतइति । तदेवविशदयति ॥ वैकुण्ठइति ॥ इध्यतइतिसामान्यतोवर्तमानऋ
ध्युक्तेऋद्धिरल्पाकादाचित्कीचेतिप्रतीतिवारयन्नाह ॥ ऋद्धतममेवेति ॥ यद्यपिऋद्धतममेवसर्वदातथापिलोकदृष्ट्याइध्यतइ
त्युच्यतइतिभावः । वैकुण्ठस्यदिवःपरत्वंप्रागुक्तंस्मारयति ॥ अथयदतइति ॥ नन्वत्रेध्यतइत्युच्यमानमादित्यमंडलमेवकिंनस्या
दित्यतआह ॥ नचेति ॥ तस्यांतरिक्षगतत्वादितिभावः । उद्वयमितिद्वितीयांऋचमन्वयंदर्शयन्व्याचष्टे ॥ उत्तरमिति ॥
ज्योतिःपश्यंतः उक्तोपासनयेतिशेषः । स्वरानंदरूपंज्योतिरितिर्वर्तते । ज्योतिःपश्यंतःस्वःपश्यंतःइत्युक्त्याज्योतिःस्वःपदार्थयो

भा० । यज्ञस्नानंतुमरणंतदाध्यायेत्रयंपुमान् । भगवन्नक्षयोसित्वमच्युतोऽसिगुणैस्सदा । प्राणाच्चसुखितोनित्यमाधिक्येनेतिचित्तयेदितिसत्तत्वे । आदितस्मादेवतत्प्रसा
दादेव । प्रज्ञस्यपुरातनस्यानादेर्भगवतोरेतसोरतिरूपस्यज्योतिःपश्यंति । वासेनरमयतीतिवासरं । दिवःपरतोवैकुण्ठेयदिध्यते । ऋद्धतममेवसर्वदा । अथयदतःपरइत्युक्त
त्वाच्च । नचादित्यमंडलंदिवःपरतः । उत्तरंज्योतिःपश्यंतःस्वरानंदरूपंपरिपश्यंतोवयंतमसउदगन्म ।

भेदप्रसक्तावाह ॥ उत्तरमिति ॥ नन्वेवंज्योतिरेवचेत्स्वस्तर्हिज्योतिःपश्यंतःस्वःपश्यंतःइतिदृशिद्विरुक्तिर्व्यर्थास्यादित्यतआह
॥ द्विरुक्तिरिति ॥ पूर्वउद्वयंतमसस्परीतिवाक्यंउदित्येतत्अगन्मेत्यनेनान्वितं । तथाचतमसउदगन्मोद्गताःस्मइत्यर्थइति
व्याख्यातं । इदानींप्रकारांतरेणव्याचष्टे ॥ उदाख्यमिति ॥ तमसोदुर्गायाःउत्तममितिसंबंधः । अथवातमसोनिर्गल्येतिशेषः ।
ननुभवेदिदंव्याख्यानं । यदिभगवतउदाख्यत्वंप्रामाणिकंस्यात्तदेवकुतइत्यतस्तत्रप्रमाणमाह ॥ तस्येति ॥ देवंदेवत्रेत्येतत्अप्रती
तेरन्वयप्रदर्शनपूर्वकंवाक्यार्थतात्पर्यार्थदर्शनेनव्याचष्टे ॥ देवत्रादेवमिति ॥ नन्वादित्यपरमेवेदंवाक्यं नभगवत्परं सूर्यमितित
च्छ्रुतेः । देवंदेवत्रेत्यस्यस्वावरोक्तमत्वेनसूर्येपिसावकाशत्वात् । दिवःपरत्वलिङ्गादपिश्रुतेर्बलवत्त्वादितिचेन्न । दिवःपरत्वलिङ्गस्य
निरवकाशतयाबाधायोगात् । श्रुतेश्चभगवत्यपिसावकाशत्वादित्याशयेनसूर्यशब्दंभगवतिनिर्वक्ति ॥ सूरिभिरिति ॥ प्रमाण
विरोधाच्चनादित्यपराविमौमंत्रावित्याशयेनैतद्व्याख्यानरूपंप्रमाणमुदाहरति ॥ रतिरूपमिति ॥ रेतसइत्यस्यतात्पर्यंरतिरूपमि
ति । हृदिपश्यंति । एधवृद्धौइंधीदीप्तावितिधातुद्वयस्यापिरूपमिध्यतइत्येतदित्याशयेनोक्तंयत्पूर्णंसर्वदाभातीति । उत्तरमुत्तरमु

भाष्यं । उत्तरंज्योतिःपश्यंतस्तदेवोत्तरंस्वश्चपश्यंतः । द्विरुक्तिस्तात्पर्यार्था । उदाख्यंज्योतिरुत्तमंतमसःसकाशादगन्मप्राप्ताःस्मेल्यर्थः । तस्योदितिनामेतिश्रुतेः ।
देवत्रादेवंदेवविषयेपिदेवंदेवानांदेवमित्यर्थः । सूरिभिःप्राप्यत्वात्सूर्यं । रतिरूपंपरंज्योतिरनादेःकेशवस्ययत् । तत्प्रसादेनपश्यंतिहृदिवासद्विप्रदं । यत्पूर्णंसर्वदाभाति
वैकुण्ठेपरतोदिवः । तदुदाख्यंप्रपश्यंतोनिर्गल्यतमसोवयं । ज्योतिरानंदसद्रूपमुत्तमोत्तमसूतमं । देवानांदैवतंसाक्षात्सूरिप्राप्यंपरंपदं । प्राप्तास्मवासुदेवाख्यमितिमं
त्रद्वगव्रीदितिनारायणीये ॥ खं० १७ ॥

छांदोग्य

॥१२४॥

त्तममितिपदत्रयार्थःउत्तमोत्तमसूत्तममिति ॥ खं० १७ ॥ ततश्चायंखंडार्थः ॥ सोधिकारीअशिशिषति अत्तुमिच्छतीतियत् ।
पिपासति पातुमिच्छतीतियत् । यच्चेष्टाप्राप्तिनिमित्तंनरमतइतिताःक्षुत्पिपासारतयोस्यस्वरूपभूतयज्ञस्यदीक्षाः पूर्वभावित्वसा
म्यात् । दुःखसाम्यादित्यप्याहुः ॥ १ ॥ अथेतिसाम्यांतरकथनप्रारंभार्थं । एवमग्रेपि । सःअश्नातीतियत् पिबतीतियत् इष्टला
भेनरमतइतियत् तत्भोजनादिकमुपसर्दैर्यज्ञांगयजमानव्यापारविशेषैः । समानतामेति । दीक्षानंतर्यसाम्यात् ॥२॥ अथसःहस
तीतियत् जक्षतिभक्षयतीतियत् यच्चमैथुनंचरतीति तत्हासादिकं स्तुतैःसामगानैः शस्त्रैःशंसनमंत्रैश्चसमानतामेति । शब्द
वत्त्वसाम्यात् ॥ ३ ॥ अथयत्तपःकायक्लेशात्मकं शास्त्रविचाररूपंवा दानंसत्पात्रेन्यायार्जितवित्तादेः आर्जवंधर्ममार्गेमनोवाक्का
यकर्मणामेकप्रकारत्वं अहिंसाव्यर्थहिंसाभावः सत्यवचनं ताअस्यपुरुषयज्ञस्यदक्षिणाः धर्मपोषकत्वसाम्यात् ॥ ४ ॥ तस्मा
त्पुरुषस्ययज्ञरूपत्वादेवा स्यपुरुषस्यपुनरुत्पादनंपुत्रजन्मरूपंयदाआसन्नंतदाअस्यभार्यापुत्रंसोष्यति यदाचैतद्भवतितदाऽसोष्टे
त्याहुः । प्रसिद्धयज्ञेयथादेवदत्तःसोमंसोष्यतिइतिपूर्वं मनंतरंचसोममसोष्टेतिशब्दःप्रयुज्यते । तथात्रापिसोष्यत्यसोष्टेतिशब्द
संबंधोस्तीतिभावः । पुरुषस्यस्वपितुःसकाशाज्जन्मप्रथमं स्वस्मात्पुत्रजन्मपुनरुत्पादनरूपं पुत्रदेहस्यापिस्वदेहांशत्वादि

उप० सयदशिशिषतियत्पिपासतियन्नरमतेताअस्यदीक्षाः ॥ १ ॥ अथयदश्नातियत्पिबतियन्नरमतेतदुपसर्दैरेति ॥ २ ॥ अथयद्वसतियज्जक्षतियन्मैथुनंचरतिस्तुतश
स्त्रैरेवतदेति ॥ ३ ॥ अथयत्तपोदानमार्जवंमहिंसासत्यवचनमितिताअस्यदक्षिणाः ॥ ४ ॥ ददात्यात्मदक्षिणंवाएतद्यत्सन्नमितितस्मादाहुःसोष्यत्यसोष्टेतिपुनरुत्पादनमेवास्य
तन्मरणमेवावभृथः ॥ ५ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

३।१७

॥१२४॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

तिद्वष्टव्यं । तन्मरणं पुरुषमरणं अस्यपुरुषयज्ञस्यावभृथो यज्ञस्तानं समाप्तिरसाम्यात् ॥५॥ अत्रतात्पर्यद्योतनायस्तुतिरूपमर्थवाद
माह ॥ तद्वैतदित्यादिना ॥ घोरोनामतः आंगिरसः गोत्रतः । तत्पूर्वखंडोक्तं एतत् एतत्खंडोक्तं पुरुषयज्ञप्रकारं कृष्णाय देव
कीपुत्राय भगवदवतारादन्यस्मै कस्मैचिदृष्ये उक्त्वा वक्ष्यमाणं भगवदुपासाप्रकारं चोवाच । सोऽपि पास एवान्यविद्याभ्यो बभूव ।
अस्यामेव विद्यायां निष्ठावान् जात इति यावत् । अन्येतुऽपि पास एवेति पाठमभिप्रेत्य सोऽपि पिपासादिदीक्षादिमांश्च बभूवेत्याहुः । घोर
आंगिरसः कृष्णाय किमुवाचेति जिज्ञासायां तदाह ॥ स इत्यादिना ॥ सः एवं यथोक्तयज्ञवित् अंतवेलायां अवभृथरूपमरणकाले
एतन्नयं वक्ष्यमाणं भगवद्धर्मत्रयं प्रतिपद्ये तद्ध्ययेत् । हे भगवन् त्वं अक्षितमक्षयोऽसि अच्युतं गुणैरच्युतोऽसि प्राणशंसितं प्राणादाधि
क्येन सुखितोऽसि इति प्रतिपद्ये तेत्यन्वयः । एतादृशयज्ञध्यानेनापरोक्षज्ञानं तेन भगवत्प्राप्तिरूपं फलं च प्रतिपद्यत इति वक्तव्यं । अ
स्मिन्नर्थद्वये ऋचौ प्रस्ताव्योदाहरति ॥ तत्रेति ॥ तत्रोक्तेर्थद्वये एते वक्ष्यमाणे द्वे ऋचौ भवतः ॥ ६ ॥ प्रत्नस्य पुरातनस्यानादेरे
तसः रतिरूपस्य भगवतः वासेन रमयतीति वासरं यत्तु दिवादिवः परः परे वैकुण्ठे इध्यते पूर्णमेव सदा भाति । तज्ज्योतिः आत् इत् अस्मा
देव उक्तोपासनासाध्य भगवत्प्रसादादेवेति यावत् । सूरयः पश्यन्ति । स्वरानंदरूपं ज्योतिः परिपश्यन्तो वयं । पुनः पश्यन्त इत्युक्तिरा
दरार्था । तमसोऽज्ञानाद्यनर्थादुदगन्म उद्गतास्मः । न केवलमेतावत् किंतु देवत्रादेवं देवविषयेऽपि देवं देवानां देवमित्यर्थः । सूरि

उप० । तद्वैतद्वोर आंगिर आंगिरसः कृष्णाय देवकीपुत्रायोऽक्त्वोवाचापि पास एव बभूव सोऽंतवेलायामेतन्नयं प्रतिपद्ये ताक्षितमस्य च्युतमसि प्राणशंसितमसीति तत्रैतद्वे ऋचौ भ
वतः ॥ ६ ॥ आदिप्रत्नस्य रेतस उद्भूयं तमसस्परिज्योतिष्पश्यन्त उत्तरं स्वः पश्यन्त उत्तरं देवं देवत्रासूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तममिति ज्योतिरुत्तममिति ॥७॥ सप्तदशः खंडः ॥१७॥

भिःप्राप्यत्वात्सूर्यं तन्नामकमुत्तरमुत्तरमुत्तमं । उत्तमोत्तमसूतमं ज्योतिर्वासुदेवाख्यं अगन्मप्राप्तास्मः । उत्तुडाख्यं । ज्योतिरितिसंबंधः । तमसोनिर्गत्येतिशेषः । तथाचात्रनक्रियावृत्तिर्नवावाक्यभेदइतिद्रष्टव्यं । इतिशब्दस्यभवतइत्यनेनसंबंधः । द्विरुक्तिरुक्तावधारणार्था ॥ ७ ॥ सप्तदशःखंडः ॥ १७ ॥ लब्धायुषःपुरुषस्यतत्सार्थक्यार्थमध्यात्ममधिदैवतंचभगवदुपास्ति तत्फलंचाह ॥ मनोब्रह्मेत्यादिना ॥ अत्रांतःकरणादिकमब्रह्मैवब्रह्मतयोपास्यमुच्यतइतिपरव्याख्यानमप्रामाणिकंप्रमाणविरुद्धंचेत्याशयेनाकाशोब्रह्मेत्युभयमादिष्टंभवत्यध्यात्मंचाधिदैवतंचेतिवाक्यमप्रतीतेःप्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ मनःसंस्थइत्यादिना ॥ तुशब्दोविशेषार्थः । तमेवाह ॥ साक्षादिति ॥ साक्षादनन्याधीनत्वेनमनःसंस्थोनरुद्रादिरिवेति । मनोनामकइत्यपि ग्राह्यं । सएवेत्युक्त्यास्थानभेदेनभेदशंकापरिहृतेतिज्ञातव्यं । तथाचाध्यात्मंमनोनामकस्यभगवतोधिदैवमाकाशमनआकाशनामकरूपद्वयमस्तीत्युक्तंभवति । ब्रह्मणःमनआकाशनामकत्वंकेननिमित्तेनेतिजिज्ञासायामाह ॥ मननादित्यादिना ॥ आइत्यनुवादेनसमंतादितिव्याख्यानं । तदेतच्चतुष्पादित्यादिकंअध्यात्मंजडवागादिपरमधिदैवंचाग्न्यादिदेवतामात्रपरमितिप्रतीतिनिरासायव्याचष्टे ॥ वासुदेवादीति ॥ तन्नामातत्तन्नामा । वागेवब्रह्मणश्चतुर्थःपादः । सोमिनाप्राणएवब्रह्मणश्चतुर्थःपादः । सवायुनेत्यादिवाक्यचतुष्टयतात्पर्यमाह ॥ वागादिस्थइत्यादिना ॥ अत्रापिसएवेत्यनेनस्थानभेदनिमित्तभेदशंकापरिहारः ।

भा० । मनःसंस्थस्तुयोदेवःसाक्षान्नारायणःप्रभुः । मननान्मनआकाशआसमंतात्प्रकाशनात् । वासुदेवादिभेदेनसवागादिषुसंस्थितः । अग्न्यादिषुचतन्नामावागादिस्थः सएवतु । अग्न्यादिस्थैःसहैवेशोभाति

तुशब्दःस्वस्यस्वसाहित्योपपादकविशेषार्थः । तमेवाह । ईशोघटितघटकशक्तिमानिति । सहेत्यनेनाग्निनेत्यादितृतीयासहार्थइत्युक्तंभवति । तपतीत्यस्यकर्मानुक्तेस्तदाह ॥ दुष्टानिति ॥ अथशब्दःसमुच्चयार्थः । भातिचतपतिचेत्यादिफलप्रतिपादकवाक्यचतुष्टयंव्याचष्टे ॥ एवमित्यादिना ॥ कीर्तिशब्दापुनरुक्ततयायशःशब्दमनुवदंस्तदर्थमाह ॥ ज्ञानेति ॥ ब्रह्मवर्चसेनेत्यस्यार्थोब्रह्मसंप्राप्त्येत्यादि । वरित्यस्यवरणेनेत्यर्थमभिप्रेत्याह ॥ संप्राप्त्येति ॥ तस्यैवभावप्रधानत्वमभिप्रेत्यार्थांतरमाह ॥ वरतामिति ॥ नन्विदंप्रतिदिनमपिसुषुप्तावस्त्यतो नविद्याफलमित्यतश्चसुइत्यस्यतात्पर्यमाह ॥ मुक्तिगामिति ॥ आविर्भूतामित्यर्थः । तथाचब्रह्मणोविष्णोर्वरणेनप्राप्त्याचायितं संपादितमाविर्भूतंवरत्वंब्रह्मवर्चसमित्युक्तंभवति । तथोक्तमैतरेयभाष्ये । परब्रह्मणोविष्णोर्वरणादेवसम्यक्चायितंस्वरूपमिति । तपतिचेतिसंबंधः ॥ खं०१८ ॥ ततश्चायंखंडार्थः ॥ मननान्मनोनामासाक्षान्मनःसंस्थोनारायणोब्रह्मेत्युपासीतेत्यध्यात्मं देहमधिकृत्यवर्तमानब्रह्मविषयकमुपासनंनिरूपितं । अथाधिदैवतंदेवतामधिकृत्यवर्तमानब्रह्मविषयमुपासनमुच्यतइत्यर्थः । आसमंतात्प्रकाशनादाकाशनामा । तन्नामकदेवसंस्थोनारायणोब्रह्मेत्युपासीत । पूर्वोपासनापेक्षेयमुपासनातिशयितेत्याशयेनाह ॥ आकाशइति ॥ योसौमनःसंस्थोनारायणःसएवआकाशस्थोमनआकाशनामकः।अतआकाशमनआकाशनामकोभयरूपसद्भावादाकाशोब्रह्मेत्यनेनाध्यात्ममधिदैवतंचेत्युभयरूपमादिष्टमुपादिष्टंभवति ॥ १ ॥

भा० । दुष्टांस्तपत्यथ । एवंविद्वांस्तमीशेशंयशोज्ञानसुखात्मतां । कीर्तिचब्रह्मसंप्राप्त्यावरतांमुक्तिगामपि । प्राप्यभातितपत्यद्वास्वाज्ञानादिकमेवचेतिच ॥ खं० १८ ॥

उप० । मनोब्रह्मेत्युपासीतेत्यध्यात्ममथाधिदैवतमाकाशोब्रह्मेत्युभयरूपमादिष्टंभवत्यध्यात्मंचाधिदैवतंच ॥ १ ॥

छांदोग्य

॥१२६॥

तत्तद्ध्यात्म मेतत्तद्धिदैवं यद्ब्रह्म तच्चतुष्पात् चत्वारःपादायस्येतिचतुष्पात् । वासुदेवादिरूपचतुष्टयोपेतमित्यर्थः । अध्यात्मंता
वत्पादचतुष्टयमाह ॥ वाक्पादइत्यादिना ॥ वचनाद्वाङ्नामावाक्संस्थोमनोगतनारायणस्यपादोवासुदेवनामांशः प्राणःप्रकृष्ट
नेतृत्वात्प्राणनामाप्राणसंस्थस्तस्यैवपादोऽंशःसंकर्षणाख्यः चष्टइतिचक्षुर्नामातत्संस्थःपादोऽंशःप्रद्युम्नाख्यः शृणोतीतिश्रोत्रनामात
त्संस्थःपादोऽंशोऽनिरुद्धाख्यः इत्याध्यात्ममनःसंस्थभगवदंशाश्चत्वारोऽनिरूपिताः । अथाधिदैवतं आकाशादिगतभगवदंशानिरूप्यं
तइत्यर्थः । अग्निरंगनेतृत्वादग्निनामातत्संस्थोवासुदेवःपादएकोऽंशः । आयुर्ज्ञानस्वरूपत्वाद्वायुनामातत्संस्थःसंकर्षणोपरःपादः ।
आदानादादित्यनामातत्संस्थःप्रद्युम्नोन्यःपादः । धर्मज्ञानातिदेशनादिङ्नामानिरुद्धश्चतुर्थःपादः । अत्रापिपूर्वपादचतुष्टयज्ञा
नापेक्षयैतत्पादचतुष्टयज्ञानमतिशयितं । अग्न्यादौवागादिसंस्थानामपिक्रमेणसद्भावादित्याशयेनाह ॥ इतीति ॥ अग्निःपादइत्या
दिनाध्यात्मंवागादिसंस्थंपादचतुष्टयं अधिदैवतमग्न्यादिसंस्थं चपादचतुष्टयमित्युभयमादिष्टमुपदिष्टंभवति ॥ २ ॥ तदेवविशद
यति ॥ वागेवेति ॥ वाङ्नामायोयंब्रह्मणःचतुर्थःपादोवासुदेवः सएवाग्निसंस्थोऽग्निनातन्नामकेनज्योतिषाज्योतिर्मयेनवासु
देवेनसह भातितपतिचदुष्टान् । एवंवेत्तुःफलमाह ॥ भातीत्यादिना ॥ योधिकारीएवमुक्तरीत्यावेदोपास्तेसःकीर्त्यायशसाज्ञान
सुखात्मकेनब्रह्मवर्चसेनब्रह्मणोविष्णोर्वरणेनसंप्राप्तिरूपेणचायितंआविर्भूतंवरत्वंमुक्तिगंयत्तेनचभातितपतिचाज्ञानादिकं ॥ ३ ॥

उप० । तदेतच्चतुष्पाद्ब्रह्म वाक्पादःप्राणःपादश्चक्षुःपादःश्रोत्रपादइत्यात्ममथाधिदैवतमग्निःपादोवायुःपादआदित्यःपादोदिशःपादइत्युभयमेवादिष्टंभवत्यध्यात्मंचाधि
दैवतंच ॥ २ ॥ वागेवब्रह्मणश्चतुर्थःपादःसोमिनाज्योतिषाभातिचतपतिचभातिचतपतिचकीर्त्यायशसाब्रह्मवर्चसेनयएवंवेद ॥ ३ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

३।१८

॥१२६॥

SGDF

उप० । प्राणैव ब्रह्मणश्चतुर्थः पादः सवायुनाज्योतिषाभातिचतपतिचभातिचतपतिचकीर्त्यायशसाम्रह्मवर्चसेनयएवंवेद ॥ ४ ॥ चक्षुरेव ब्रह्मणश्चतुर्थः पादः सआदित्येनज्योतिषाभातिचतपतिचभातिचतपतिचकीर्त्यायशसाम्रह्मवर्चसेनयएवंवेद ॥ ५ ॥ श्रोत्रमेव ब्रह्मणश्चतुर्थः पादः सदिग्भिर्ज्योतिषाभातिचतपतिचभातिचतपतिचकीर्त्यायशसाम्रह्मवर्चसेनयएवंवेद ॥ ६ ॥ अष्टादशः खंडः ॥ १८ ॥

SGDF

इत्युक्तंभवति । चोहेतौ । भगवानेवेत्येवशब्दसंबंधः । पुरुषोत्तमइत्युत्तरवाक्यतात्पर्यकथनं । तथाचयतःपुरुषोत्तमोब्रह्मादिसर्वदेवो
पस्थाप्यत्वेनोत्तरवाक्येकथितोतोभगवानेवादित्यनामा नप्रसिद्धइतियोजना । असदेवेदमग्रआसीदित्यारभ्यसोसावादित्यइत्यं
तंवाक्यंआदित्योब्रह्मेतिप्रथमवाक्यार्थेहेतुप्रतिपादकमित्याशयेनहेतुहेतुमद्भावंदर्शयन्नादित्योब्रह्मेत्यादिसाध्यांशंव्याचष्टे ॥ तस्मा
दिति ॥ एवमुत्पन्नांडगर्भरूपत्वात् । यदेनंसाधवोघोषाआगच्छेयुरित्यादिफलवाक्यतात्पर्यमाह ॥ सर्वेति ॥ उलूलवइत्येतद
प्रतीतेरनूद्यव्याचष्टे ॥ उलूलवइति ॥ एवंपदार्थमुक्त्वोलूलवोघोषाइतिवाक्यार्थमाह ॥ अतिमहांतइति ॥ घोषावेदाइत्य
र्थः । तेषामतिमहत्त्वमानंत्यंव्याप्तत्वंवा । अनंतावैवेदाः यावद्ब्रह्मविष्टितंतावतीवागितिश्रुतेः । उपचनिम्रेडेरन्नित्येतदनूद्यापे
क्षितंपूरयन्व्याचष्टे ॥ उपचेति ॥ एवंस्ववचनेनोक्तार्थदाढ्यायतंजायमानमित्यादिवाक्यव्याख्यानरूपंप्रमाणमुदाहरति ॥
सूर्येति ॥ वेदैरित्यादिनाघोषाइत्यादिप्रथमातृतीयार्थेव्याख्यातेतिज्ञातव्यं । सर्वाणिभूतानीत्यस्यार्थोब्रह्माद्याइति । उदतिष्ठ
न्नित्यस्यार्थउपस्थिताइति । उलूलवोऽनूत्तिष्ठंतीत्यस्यार्थःउपतिष्ठंतीत्यादि । तस्मादित्यस्यार्थोतइति । तथाचयस्माद्ब्रह्माद्याउप
स्थिताअतोद्यतनाअप्युपतिष्ठंतीतियोजनाप्रतिप्रच्यायनमित्यनयोरर्थोनित्यमंजसेति । सयएतदेवमितिफलवाक्यमैहिकमात्रपरमि

भा० । भगवान्पुरुषोत्तमः । तस्मादादित्यनामानमादित्यस्थंजनार्दनं । ब्रह्मोपासीतपरमंसर्ववेदज्ञताततइतिब्रह्मतत्वे । उलूलवउरुरवः । अतिमहांतोगायत्र्यादिघोषाः
उपचनिम्रेडेरन्मुक्तेतस्मिन्नेववसेयुः । सूर्योर्विबस्थितेविष्णौजायमानेपरात्मनि । गायत्रीपूर्वकैर्वेदैर्ब्रह्माद्यास्समुपस्थिताः । उपतिष्ठत्यतो नित्यंगायत्र्यादिभिरंजसा ।

तिप्रतीतिवारणायव्याचष्टे ॥ तद्विद्वानिति ॥ मुक्तोभवेत् । वेदानामावासोपिभवेदित्यर्थः । तथाचश्रुत्युक्तमुपलक्षणमितिद्व
ष्टव्यं ॥ खं० १८ ॥ ततश्चायंखंडार्थः॥ आदित्यआदित्यस्थःआदानादादित्यनामापरंब्रह्मेति । आदिश्यतेउपदिश्यतइत्यादेशः ।
आदित्यांगतमादित्यनामानंजनार्दनंपरंब्रह्मेत्युपासीतेतियावत् । नन्वादित्यांतर्गतस्यैवकुतउपास्तिःकर्तव्येतिजिज्ञासायांतस्यांडांत
र्गतजराय्वादिरूपपर्वताद्यपेक्षयागर्भरूपत्वेनातिशयितत्वादितिवक्तुंतावदंडोत्पत्तिंनिरूपयितुमाह ॥ तस्येत्यादिना ॥ तस्यादि
त्यांतर्गतस्यभगवतःउपास्यत्वोपपत्त्यर्थंव्याख्यानं । सृष्टेरितिशेषः । सृष्टिनिरूपणंक्रियतइतियावत् । कारणस्यपूर्वभावंदर्शयितुमा
ह ॥ असदेवेति ॥ इदमस्यजगतोग्रेपूर्वप्रलयेअसत्सद्यतेगम्यतइतिसत् । नसत्असत्अगम्यंब्रह्मेवासीदित्यर्थः । तत्अगम्यंब्रह्म स
त्विद्वद्भ्रम्यंवासुदेवाख्यमासीत् । तस्माद्वासुदेवाख्यंरूपांतरमासीदित्यर्थः । एवंप्रकृतिरपिमायासीदितिवक्तव्यं । तत्वासुदेवाख्यं
रूपंसमभवत्माययासंभोगमकरोत् । तत्तस्मात्पुन्नामकब्रह्मादिमहत्तत्त्वादिचांडमंडपर्थंतनिरवर्तताऽजायत । अंडमपिजातं ।
तत्तुअंडंसंवत्सरस्यकालस्यमात्रांपरिमाणंप्रमाणांतरेयावदुक्तंतावत्पर्यंतमित्यर्थः । अशयतअनिर्भिन्नस्वरूपमेवस्थितंबभूव । तत्ततः
प्रमाणसिद्धसंवत्सरकालपरिणामादूर्ध्वनिरभिद्यताधोलोकाश्रयकपालद्वयवत्त्वविवक्षयानिर्भिण्णमिव । नतुनिर्भिण्णमेव । प्रमाणां

भा० । तद्विद्वान्मुक्तआवासोवेदानांसर्वदाभवेदितिच ॥ खं० १९ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेछांदोग्योपनिषद्भाष्येतृतीयोध्यायः ॥ ३ ॥

उप० । आदित्योब्रह्मेत्यादेशस्तस्योपव्याख्यानमसदेवेदमग्रआसीत्तत्सदासीत्तत्समभवत्तदांडंनिरवर्तततत्संवत्सरस्यमात्रमशयततन्निरभिद्यततेआंडकपालेरजतंचसुवर्णं
चामवतां ॥ १ ॥

छांदोग्य

॥१२८॥

तरविरोधात् । अंतर्लोकादिकल्पनाक्षमावकाशविशेषवज्जातमिति भावः । तेलोकाश्रयत्वेन विवक्षिते आंडकपाले अंडसंबन्धिनी ऊर्ध्वा
धोभागकपालेरजतंच सुवर्णं चाभवतामधोभागं रजतमयमूर्ध्वभागंच सुवर्णमयमित्यभवतामित्यर्थः ॥१॥ तद्यद्रजतं रजतमयमांड
कपालमधोभागं सेयं पृथिवी पृथिवीलोकस्तत्र वर्तत इत्यर्थः । अत्र पृथिवीशब्देनातलादयो गृह्यन्ते । लोकत्रयविवक्षायां तेषामपि
भूत्वेन विवक्षितत्वादिति ध्येयं । यत्सुवर्णं सुवर्णमयमांडकपालमूर्ध्वभागं साद्यौर्ध्वलोकस्तत्संबद्ध इत्यर्थः । अत्रापि द्युशब्देन महारा
दीनां ग्रहणं । अस्यांडस्य प्रसिद्धांडसाम्यमधिकारिणावश्यं ज्ञातव्यमित्यभिप्रेत्य तत्साम्यमाह ॥ यज्जराय्वित्यादिना ॥ यत्
जरायुर्गर्भपरिवेष्टनं ते तत्स्थानीयाः पर्वताः । यदुल्बं कललं सः तत्स्थानीयः समेघो मेघैः सहितो नीहारः । याधमनयः शिरास्ताः तत्स्था
नीयाः नद्यः । यद्वास्तेयं तस्य वस्तौ भवमुदकं सः तत्स्थानीयः समुद्रः ॥२॥ अथ यत्तत् तत्रांडे जायत गर्भरूपं सः तत्स्थानीयो सावादित्यना
मा तत्संस्थो जनार्दनः । अत्रांतरिक्षलोकोऽप्युभयकपालगलोकमध्यस्थस्तत्रत्यादित्यादिनिरूपणेन निरूपितप्राय इत्यवधेयं । एवं चै
वमुत्पन्नांडगर्भरूपत्वादादित्यांतर्गतस्य भगवत उक्तमुपास्यत्वं युक्तमित्युक्तं भवति । नन्वत्रादित्यशब्देन प्रसिद्धादित्य एव किं न स्या
त् । न स्यात् । अस्य गायत्र्यादिसर्ववेदवेद्यत्वात् । ब्रह्मादिदेवतोपास्यत्वाच्च । नहीदं प्रसिद्धादित्ये संभवतीत्याशयेनाह ॥ तं जा
यमानमिति ॥ तं जायमानं प्रकटीभवंतं सर्वाणि भूतानि ब्रह्मादीनि उल्लवोति महान्तो न ताव्याप्ताश्च घोषाः गायत्र्यादयो वेदाः ।

उप० । तद्यद्रजतं सेयं पृथिवी यत्सुवर्णं साद्यौर्ध्वजरायुते पर्वताः यदुल्बं समेघो नीहारो याधमनयस्तानद्यो यद्वास्तेयमुदकं ससमुद्रः ॥ २ ॥ अथ यत्तदजायत सोसावादित्यस्तं
जायमानं घोषा उल्लवो नूदति ष्टन्त सर्वाणि भूतानि सर्वे च कामास्तस्मात्तस्योदयं प्रति प्रत्यायनं प्रति घोषा उल्लवो नूति ष्टन्ति सर्वाणि च भूतानि सर्वे च कामाः ॥ ३ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

३।१९

॥१२८॥

प्रथमातृतीयार्थे । गायत्र्यादिभिर्वेदैः सर्वेचकामाःसर्वैर्मगलद्रव्यैरितियावत् । अनूदतिष्ठन्नुपासामकुर्वन्त्यस्मात्तस्मादद्यतनानि
सर्वाणिभूतानिसर्वेकामाःसर्वैर्मगलद्रव्यैरुलूलवोघोषाःअतिमहद्भिःगायत्र्यादिभिर्वेदैस्तस्योदयंप्रति । अयनमस्तमयंचप्रतिप्रच्य
नूत्तिष्ठंतितनित्यमंजसोपस्थानंकुर्वति ॥ ३ ॥ एवंवेत्तुःफलमाह ॥ सयइत्यादिना ॥ सयःप्रसिद्धोधिकारी एतत् आदित्यांतर्ग
तं एवमुक्तरीत्या विद्वान्आदित्यंतत्संस्थंतन्नामकंब्रह्मेत्युपास्ते एनमधिकारिणं साधवोपौरुषेयाःघोषाःवेदाः आगच्छेयुरितियत्
तदभ्याशःसमीपएव शीघ्रमेवसर्ववेदप्राप्तिर्भवतीत्यर्थः । प्राप्ताश्चवेदाःनविस्मृताभवन्तीत्याह ॥ उपनिषेदेरंश्चेति ॥ सर्वदाउ
पवसेयुश्चेत्यर्थः । इदमुपलक्षणं । मुक्तोभवतीत्यपिद्रष्टव्यं । द्विरुक्तिरुक्तावधारणार्थेत्युक्तं ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पा
दाचार्यविरचितस्य श्रीमच्छंदोगोपनिषद्भाष्यस्थटीकायांवेदव्यासतीर्थपूज्यपादशिष्यवेदेशभिक्षुविरचितायां
पदार्थकौमुद्यांतृतीयोध्यायः ॥ ३ ॥

उप० । सयएतदेवंविद्वानादित्यंब्रह्मेत्युपास्तेभ्याशोहयदेन साधवोघोषाआगच्छेयुरुपचनिषेदेरन्निषेदेरन् ॥ ४ ॥ एकोनविंशःखंडः ॥ १९ ॥ इतिश्री
मच्छंदोगोपनिषदि तृतीयोध्यायः ॥ ३ ॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

श्रीमद्भुमद्गीममध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ अपरं ब्रह्म वायुं च परं ब्रह्म सुखाधिकं । वासुदेवादिरूपं च वामनं चानि शंभजे ॥ १ ॥ पूर्वमधुगायत्र्यादिविद्याः परब्रह्मविषयानिरूपिताः । अत्र पुनः परापरब्रह्मविद्यामेव वक्तुमयमध्यायः प्रवर्तते । तत्रादौ परापरब्रह्मविषयां संवर्गविद्यां वक्तुं आख्यायिका माह ॥ जानश्रुतिरित्यादिना खंडव्येन ॥ अत्र भद्रं सारा साराभिज्ञं अक्षं इंद्रियं यस्यासौ भद्राक्ष इति कश्चित् । तदसत् । श्रुतहाना श्रुतकल्पना प्रसंगात् । भल्लाक्षेत्यस्यैवायमर्थ इत्यंगीकारे निंदाप्रकरणविरोधात् । भल्लाक्षेति मंददृष्टित्वं सूचयन्नाहेतित्वद्वाप्यविरोधाच्चेति भावेन तदनूद्यव्याचष्टे ॥ भल्लाक्षेति ॥ जानश्रुते ज्योतिरितिक्रम्यगमने तव प्राप्तं दाहं न जानासीति भावेन मंदाक्ष इति संबोधित इति भावः । तथा चोक्तं गीता माहात्म्ये । प्रकाशमानं पुरतः तेजः पुंजनं पश्यथ जानश्रुतेर्महीभर्तुः पुण्यकीर्तेरिति स्फुटमिति । यथा कृतायेत्यादिकमेवं व्याचक्षते । द्यूते प्रवृत्तानां ये दीर्घदंतादिमया अक्षास्तेषु च तसृषु दिक्षु च त्वारोऽका भवन्ति । एकां कोट्यंकरुयं कश्चतुरं क इति । ते चैकाधिकत्वसामान्यात् कलिद्वयापरादिनामानः । तथा च द्यूते कृताय चतुरं काय विजिताया धरेयास्त्रिंशेकां कास्त्रेतादिनामानः संयंत्य तर्भवतीति तदसत् । कृतशब्दस्य प्रसिद्धकृतयुगार्थत्वग्रहणे बाधकाभावेन द्यूताभिनिवेशेनैवं श्रुतिव्याख्यानायोगात् । परित्यज्यान्यानि निदर्शनानि द्यूतदृष्टान्तग्रहणायोगाच्च । न चाक्षेषु शौंडराजानोऽतोक्षगतचतुरं क निदर्शनेनैव जानश्रुतिबोधनाय हंसो हंसबोधितवानिति वाच्यं । जानश्रुतेः परमधार्मिकत्वेनाक्षासक्तत्वाभावात् । हंसाश्च देवावाऋषयो वा जानश्रुतिकृतान्नदानेन तुष्टाः समागताः इति त्वयापि व्याख्यातत्वेन तेषामज्ञाना

भा० । भल्लाक्षमंदाक्ष

संभवाच्चेति भावेन स्वयंतद्वाक्यं व्याचष्टे ॥ यथेति ॥ कृते कृतयुगधर्मे प्राप्तफले सति अनेन चतुर्थीसप्तम्यर्थेत्युक्तं भवति । अधरेयास्त्रेतादय इति पदार्थमभिप्रेत्योक्तं त्रेतादिजयफलमिति । तस्यैव जितकृतधर्मस्यैव प्रधानजयेऽप्रधानजयस्य सिद्धत्वादिति भावः । एवमेनं सर्वतदभिसमेतीति दार्ष्टान्तिकवाक्यं प्रजानां किमपि साधु कर्म नास्तीति प्रतीतिं निवारयन् व्याचष्टे ॥ एवमिति ॥ स्वाम्यधिकरणन्यायादिति भावः । अंगारेहसयुगवानमिव रैकमात्येतीत्यत्रानन्वयशंकां वारयितुं मंगार इत्येतद्वा कुर्वन्नपेक्षितं पूरयति ॥ अरे इति ॥ अंगेत्यनुवादेनेष्टेति व्याख्यानं । सयुग्वेत्यध्याहारः । तथा च कुतोसौ ज्ञातव्य इत्याकांक्षायां यतः सयुगवानमिव रैकमात्येति हंसेनोक्तमिति न तस्यासंगतिरिति भावः । अहं ह्यरा इति प्लुतिरनादर इति व्याख्यानमसत् । अनहंकारेण मुनिना वृथा विनयोपागत तदनादरकरणायोगात् । इति भावेन तदभिप्रायमाह ॥ अहं हीति ॥ पामानं कषमाणमिति प्रकृतत्वादिति भावः ॥ ततश्चायं खंडार्थः ॥ जनश्रुतस्य पुत्रो जानश्रुतिः हेत्येति ह्ये । पुत्रायणगोत्रापत्यं पौत्रायणः । श्रद्धया देयं यस्यासौ श्रद्धा देयो बहुप्रभूतं दातुं शीलमस्येति बहुदायी बहुपाक्यो अहन्यहनि अन्नार्थिभ्यो बहुपक्तव्यवान् प्रतिष्ठानपुरे राजाऽऽस । अस्ति गोदावरी तीरे प्रतिष्ठानं पुरं महत् । तत्र जानश्रुतिर्नाम्ना मेदिनीवल्लभोऽभवत् । इति वचनात् । स जानश्रुतिः सर्वतः सर्वासु दिक्षु ग्रामेषु नगरेषु चाऽवसंत्येष्टि

भा० । यथा कृते जिते त्रेतादिजयफलं च तस्यैव भवति एवमन्येषां पुण्यफलं प्राधान्येन तस्यैव भवति । अरे अंग इष्ट सयुग्वारैको ज्ञातव्यः । अहं ह्यरा इति प्लुतिः पामकषणभावेन ॥ खं० १ ॥

उप० । जानश्रुतिर्ह्यौत्रायणः श्रद्धा देयो बहुदायी बहुपाक्य आस । सह सर्वतः आवसथान्मापयांचके सर्वत एव मेऽस्त्येतीति ॥ १ ॥

छांदोग्य

॥१३०॥

त्यावसथास्तान्मापयांचक्रेकारयामास । जनाःसर्वतएत्यमेममान्नंतेष्वावसथेषुवसंतोत्स्यंतिभोक्ष्यंतीतिबुद्ध्या ॥ १ ॥ तत्रवंसतित
स्मिन्नाज्ञित्युच्चसौधभवनमधिरुह्यस्थितेसत्यथहंसाःदेवहंसाःनिशायांअंतरिक्षमार्गेणातिपेतुःविनिर्गताः । ततोतरिक्षमार्गेणयूथा
नांपक्षसंहिताः । मृणालचंचवोदेविदेवहंसाविनिर्गताइनिवचनात् । अत्राह । त्वरयागच्छतांतेषामन्योन्यमर्मभाषिणां । भल्लाक्षप्र
मुखाःद्वित्राःपुरस्तान्निर्ययुर्जवादितिवक्तव्यं । तत्तदाहंसोहंसमभ्युवाद । पाश्चात्यहंसाःऊचुस्तान्पुरतोगच्छतो जवादित्यर्थः । होहो
यीतिसंबोध्येभल्लाक्षभल्लाक्षमंदाक्षमंदाक्ष । कुतोमंदाक्षत्वमित्यतआह ॥ जानश्रुतेरिति॥जानश्रुतेःपौत्रायणस्यज्योतिःप्रकाशमा
नंतेजःपुंजंदीपाध्वरूपंदिवासममाततं । तदपित्वंनपश्यसीतिभावः । यथोक्तं । यस्यदीपाध्वरेधूमैःश्यामलाःकल्पशाखिनइतित
ज्ज्योतिस्त्वामतिक्रम्यगच्छंतंमाप्रसांक्षीःमाप्रसांक्षीत् । संबद्धंमाभूत् । माप्रधांक्षीःमाप्रधांक्षीत् । मादहत् । तज्ज्योतिरतिक्रम्यग
मनेत्वांसंबध्यदहेदितिभावः । इत्यभ्युवादेतिसंबंधः ॥ २ ॥ तंहंसंप्रतिपरोग्रामीहंसःउच्चैःप्रत्युवाच । यथोक्तं । हंसाहसित्वासावज्ञ
मूर्चुर्वचनमुच्चकैरिति । अरेहंसैतद्वचनंकमेनमुद्दिश्यात्थासंतनिर्दुष्टंसयुग्वानंसशकटंरैकमिवेति । अननुरूपमस्मिन्नुक्तमेवंवक्तुंरैकएव
योग्यइतिभावः । एवमुक्तइतरआह ॥ यइति ॥ नुइदानींयस्त्वयोक्तःसयुग्वारैकःसकथंकिंमाहात्म्यवानिति ॥ ३ ॥ पृष्ठोपरआह ॥

उप० अथहह ॥ सानिशायामतिपेतुस्तद्वैव ॥ ह ॥ सोह ॥ समभ्युवादहोहोयिभल्लाक्षभल्लाक्षजानश्रुतेःपौत्रायणस्यसमंदिवाज्ज्योतिराततंतन्मासांक्षीस्तत्त्वामाप्रधाक्षीरिति ॥ २ ॥
तमुहपरःप्रत्युवाच । कम्वरएनमेतत्संतंसयुग्वानमिवरैकमात्यति । योनुकथ ॥ सयुग्वारैकइति ॥ ३ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

४।१

॥१३०॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

यथेति ॥ यथाकृतायविजितायकृतयुगेविजितेसत्यधरेयास्त्रेतादयःसंयंति । त्रेतादिजयफलंचतस्यैवभवति एवमेनरैर्क्रयत्किंचप्रजाः
साधुकुर्वन्ति । सर्वतदभिसमेतिप्राधान्येन । सर्वविघ्ननिवारकेमहामुनौतस्मिन्राष्ट्रेवसतिसतिसर्वाभिःप्रजाभिःनिर्विघ्नेनसाधुकर्मकर
णेनप्राधान्यात्तस्यैवतत्फलंभवति । स्वाम्यधिकरणन्यायादितिभावः । प्राधान्यमेवाह ॥ यस्तद्वेदेति ॥ यःकोप्यधिकारीयज्ज्ञातव्यं
वेदतत्सर्वसरैर्कोवेदेत्यर्थः । उपसंहरति ॥ सइति ॥ सरैर्कोमयैतदेतेनप्रकारेणोक्तइति ॥ ४ ॥ एवंपुरोहंसेनोक्तेसतितदुत्सर्वजानश्रु
तिःपौत्रायणःउपशुश्रावह । ततःसश्रुतहंसकृतानादरःसंजिहानएवशयनीयादुत्तिष्ठन्नेवक्षत्तारंसारथिमुवाच । यथोक्तं । ततःसार
थिमाहूयभूपालोविस्मयाश्रयः । संदिदेशमहात्मासरैर्क्रानीयतामिति । अरेअंगेष्ट । सयुग्वारैर्कोज्ञातव्यइतिशेषः । कुतोसौ
ज्ञातव्यः । यतःसयुग्वानमिवरैर्क्रमात्थेतिहंसेनोक्तं । समग्रहंसवाक्योपलक्षणमेतत् ॥ ५ ॥ यस्त्वयोक्तःसयुग्वारैर्क्रःसक
थमितिक्षत्रापृष्टःपौत्रायणोहंसोक्तंतलक्षणमाह ॥ यथेति ॥ ६ ॥ सहक्षत्तान्विष्यतत्रैवेतस्ततोविचार्यनाविदमितिप्रत्येयाय ।
तंहोवाचपौत्रायणः । अरेयत्रप्रदेशेब्राह्मणस्यब्राह्मणानामन्वेषणाशास्त्रविचारणाप्रवर्ततेतत्तत्रैनमृच्छाऽवगच्छेति ॥ ७ ॥ एव
मुक्तःसक्षत्तापुनस्ततोनिर्गत्यवाराणस्यादिसमस्ततीर्थाटनंकृत्वाकुत्रापितमनुपलंभमानःकाश्मीरनगरमासाद्यतत्रराजद्वारिशकट

उप० । यथाकृतायविजितायाधरेयाःसंयंत्येवमेनं सर्वतदभिसमेतियत्किंचप्रजाःसाधुकुर्वन्तियस्तद्वेदयत्सवेदसमयैतदुक्तइति ॥ ४ ॥ तदुहजानश्रुतिःपौत्रायणउपशुश्रा
वसहसंजिहानएवक्षत्तारमुवाचांगारेहसयुग्वानमिवरैर्क्रमात्थेत्योन्युक्तं ॥ ५ ॥ यथाकृतायविजितायाधरेयाःसंयंत्येवमेनं सर्वतदभिसमेतियत्किंचप्रजाःसाधुकु
र्वन्तियस्तद्वेदयत्सवेदसमयैतदुक्तइति ॥ ६ ॥ सहक्षत्ताऽन्विष्यनाविदमितिप्रत्येयायत ॥ ७ ॥ सौधस्ताच्छकटस्यपामानं

स्याधस्तात्पामानंकषमाणंकडूयमानैरैकमवलोक्यराज्ञानिरूपितैश्चिह्नैरयमेवरैकइतिनिश्चित्योपसमीपेगत्वाप्रणम्योपविवेश ।
तथाचोक्तंगीतामाहात्म्ये । तत्रोपविश्यतंरैकंप्रत्यभ्युवादक्षत्ता । हेभगवंस्त्वमेवकिंसयुग्वारैकइति । एवमुक्तोरैकोअहंह्यरा३इ
तिप्रतिजज्ञे । पुतिःपामकषणभावेन । किमर्थमत्रविश्रांतःकिंचकर्तुंचिकीर्षसीत्युक्तोवयंपूर्णमनोरथाः । परंकेनापिवदुनापरिचर्यावि
धायिनाभवितव्यमित्युक्तवानितिग्राह्यं । सहक्षत्तारैकमन्विष्याविदमितिराजानंप्रत्येयाय । यथावृत्तंचन्यवेदयत् ॥ ८ ॥ प्रथ
मःखंडः ॥ १ ॥ अहहारेत्वाशूद्रेतिरैकोक्तेःपौत्रायणःशूद्रइत्यसत् । तथासतिवैदिकसंवर्गविद्याध्ययनायोगात् । नचाधिकारा
भावेपिपौत्रायणोवेदविद्यांविचारयामासेतिकिंनस्यादितिवाच्यं । अनधिकारिणंप्रतिमुनेरुपदेशासंभवात् । नहिगवाद्याशयात्
स्यापरोक्षज्ञानिनःअन्याय्याप्रवृत्तिःसंभवति । कथंतर्हिशूद्रेतिसंबोधनमित्यतआह ॥ शुचेति ॥ दीर्घस्वरार्थत्वेनाद्रवणादित्युक्तं ।
शुद्रएवशूद्रोरुद्रइतिवत् । शुचाद्रवणादेवशूद्रेतिसंबोधितोननुवर्णावरत्वाभिप्रायेणेत्यर्थः । शुगस्यहंसकृतानादरश्रवणादुत्पन्ने
तिभावः । तथाचसूत्रं । शुगस्यतदनादरश्रवणात्तदाद्रवणादिति । ननुशूद्रशब्दःकुतोयौगिकोंगीक्रियतेरूढार्थःकिंनस्यात् । यो
गरूढ्योरूढेरेवप्राबल्यात् । शूद्रस्यापिवेदविद्याधिकारस्येष्टत्वादित्यतआह ॥ राजेति ॥ अयमश्वतरीरथइतिरथित्वलिंगात् ।

उप० । कषमाणमुपोपविवेशत् । हाभ्युवादत्वंनुभगवःसयुग्वारैकइत्यहं ह्यरा३इतिप्रतिजज्ञेसहक्षत्तान्विष्याविदमितिप्रत्येयाय ॥८॥ प्रथमःखंडः ॥ १ ॥

भा० । शुचाद्रवणाच्छूद्रः । राजापौत्रायणः

क्षत्तुसंबंधाच्च । बाधकवशाद्रूढित्यागइतिभावः । राजैवपौत्रायणोनशूद्रःकिंतुशोकेनाऽद्रवणादेवशूद्रइत्युक्तइत्यत्रस्मृतिमाह
॥ राजेति ॥ शोकेनाऽद्रवणपरिज्ञानंचमुनेःसर्वज्ञत्वादुपपद्यते । विपक्षेबाधकंसूचयति ॥ प्राणेति ॥ परंधर्ममित्यनेनसंवर्ग
विद्यावेत्तुःश्रुत्युक्तंसार्वज्ञरूपंफलमुपलक्षणमित्युक्तंभवति । श्रद्धादेयत्वादिनाधर्मित्वसिद्धेःपरमित्युक्तं । शूद्रशब्दस्यस्वार्थेतात्प
र्यमभ्युपेत्यायंयौगिकोव्याख्यातइतिध्येयं । ऋद्धोक्तित्वेनस्वार्थेतात्पर्याभावेतुरुद्धत्वेपिनदोषः । यथोक्तं । ततोविलोक्यतत्सर्व
रैकोराज्ञेचुकोपह । रेशूद्रमामकंवृत्तंनजानासिदुरीश्वरेति ॥ ६ ॥ ततश्चायंखंडार्थः ॥ तस्मात्क्षत्रारैकवार्तायाएवमुक्तत्वादेव
ह । जानश्रुतिःपौत्रायणोगवांषट्शतानिनिष्कमुक्ताहारं । अश्वतरीभ्यांयुक्तंरथंतदागुरुदक्षिणार्थत्वेनादायप्रतिचक्रमेरैकंप्रतिगत
वान् । गतःसपौत्रायणःतंरैकंप्रत्यभ्युवाद ॥ १ ॥ हेरैकमानिगवांषट्शतानिअयंनिष्कोयमश्वतरीरथःतवदक्षिणात्वेनवर्तते । हे
भगवोभगवंस्त्वंमेममैतांदेवतामनुशाधित्वंयांदेवतांउपास्सइति ॥ २ ॥ तंराजानंप्रतिपरोलोकविलक्षणोमुनिःप्रत्युवाच । अहेति
संबोधनं । हेशूद्र हारःइत्वारथश्चगोभिःसहतवैवास्त्विति । हारेत्वेतिसेदुराजेत्यादिवत्तुविसर्गलोपेनभवति । हारेत्वानावितिवा ।

भा० । शोकाच्छूद्रेतिमुनिनोदितः । प्राणविद्यामवाप्त्यास्मात्परंधर्ममवाप्तवानितिपात्रे ॥ खं० २ ॥

उप० । तदुहजानश्रुतिःपौत्रायणःषट्शतानिगवांनिष्कमश्वतरीरथंतदादायप्रतिचक्रमेतं हाभ्युवाद ॥ १ ॥ रैकमानिषट्शतानिगवामयंनिष्कोऽयमश्वतरीरथोनुम
तांभगवोदेवतांशाधियांदेवतामुपास्सइति ॥ २ ॥ तमुहपरःप्रत्युवाचाहहारेत्वाशूद्रतवैवसहगोभिरस्त्वितितदुहपुनरेवजानश्रुतिःपौत्रायणःसहस्रगवांनिष्कमश्वतरीरथंदुहितरंरथं
तदादायप्रतिचक्रमे ॥ ३ ॥

छांदोग्य
॥१३२॥

तथात्वेपृथगन्वयः । हारेणयुक्तइत्वाहारेत्वेतिवा । तत्तस्मात्त्रैकैवमुक्त्वादेवह । जानश्रुतिःपौत्रायणोल्पंधनमाहृतमितिमुनेः
कोपइत्यभिप्रेत्यतदापुनरेवगवासहस्रंनिष्कमश्वतरीरथमृषेर्भार्यार्थमात्मनोदुहितरंचादायतत्तत्रप्रतिचक्रमे ॥ ३ ॥ सगत्वारैकं
प्रत्यभ्युवाद । रैकैदंगवासहस्रंअयंनिष्कोऽयमश्वतरीरथःइयंतवजायायस्मिंस्त्वमास्सेअयंग्रामश्चतवदक्षिणात्वेनवर्तते । हेभगवो
मामांतांदेवतामन्वेवशाधिसम्यगेवशिक्षय ॥ ४ ॥ एवमुक्तोरैकस्तस्याःजायार्थमानीतायाराज्ञोदुहितुर्मुखमुपोद्बृहन्नशनैःपश्यन्न
तिक्रुद्धःसन्नुवाच । हेशूद्रत्वमिमागुरुदक्षिणाःअजहारअपहर । विरक्तस्यममतेनप्रयोजनाभावात् । मदभिप्रेतश्चपरिचर्याविधा
यीवदुरेव । सचनानीतः । त्वंतुशुश्रूषयाविनानेगवादिनैवमुखेनमामाऽलापयिष्यथाआलापयिष्यसीति । इत्युक्तेशापभीतेनरा
ज्ञाप्रसादितोरैकस्तस्मैहोवाच । श्रुतीराज्ञादत्तरैकावासग्रामसंज्ञामाह ॥तइति॥ तेहैतेप्रसिद्धाःग्रामाःमहावृषेषुदेशेषुकाश्मीरापर
पर्यायेषुरैकपर्णानाम । यत्रयेषुग्रामेषुरैकअस्मैराजार्थतदुपदेशार्थमेवोवास ॥ ५ ॥ द्वितीयःखंडः ॥ किमुवाचेत्यतआह ॥ वा
युरिति ॥ वायुर्वाह्यःसंवर्गस्तृणादेःसंवर्जनात् । संग्रहणाद्वेत्यसत् । यांदेवतामुपास्येतांमेशाधीतिदेवताप्रश्नोत्तरत्वात् । श्रुतावे
वाद्यादिदेवतासंहारकत्वस्यसंवर्गशब्दप्रवृत्तिनिमित्तत्वेनोक्तत्वाच्चेतिभावेनप्रमाणेनैववायुर्वावसंवर्गइत्येतद्व्याचष्टे ॥ संवृक्तइ

उप० । तंहाभ्युवादरैकैदंसहस्रंगवामयंनिष्कोयमश्वतरीरथइयंजायाऽयंग्रामोयस्मिन्नास्सेऽन्वेवमाभगवःशाधीति ॥ ४ ॥ तस्याहमुखमुपोद्बृहन्नुवाचाजहारेमाःशूद्रानेनै
वमुखेनालापयिष्यथाइतितेहैतरैकपर्णानाममहावृषेषुयत्रास्माउवासतस्मैसहोवाच ॥ ५ ॥ द्वितीयःखंडः ॥ २ ॥

भा० । संवृक्तेसर्वदेवान्यद्वायुःसंवर्गईरितः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

४।३

॥१३२॥

ति ॥ संहरते । महान्तमस्येत्यस्यार्थमाह ॥ महिमेति ॥ देवताइत्यनन्नशब्दार्थः । मर्त्यमन्नमिति वचनेनान्नशब्दस्य मर्त्यवाचकत्वात् ।
तेवा एतेपंचान्येपंचान्येदशसंतस्तत्कृतमिति वाक्यं पंचकद्वयस्य परस्परभिन्नत्वप्रतीतिं वारयन् व्याचष्टे ॥ अध्यात्मेति ॥ दशभूताः
पूर्णाः कृतमित्युच्यंत इत्यर्थः । दशशब्दस्य पूर्णार्थत्वे श्रुतिमाह ॥ दशेतीति ॥ सर्वपूर्णमिहोच्यत इति स्मृतिश्च ग्राह्या । अध्यात्मा
धिदैवतभेदेनावस्थितानां पंचदेवतानां पूर्णत्वेऽपि कृतत्वोक्तिः कथमित्यतोगौण्येति भावेनाह ॥ कृतस्येति ॥ कृतयुगस्य पूर्णधर्मात्म
कत्वादित्यर्थः । तस्मात्सर्वासु दिक्ष्वन्नमेवेति वाक्यमप्रतीत्यन्यथाप्रतीतिनिरासाय व्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ यस्मादध्यात्माधिदै
वभेदेन द्विरूपस्य वायोस्तेषु प्रवेशस्तस्माद्वायुना सह दशसंख्यापूरणाद्दशदिक्ष्वपि स्थिता दशसंख्याका देवता अन्नमेवेत्यर्थः । वायोरन्न
मिति प्रतीतिनिरासाय वायुना सहेत्युक्तं । एवं तर्हि सैषा विराडन्नादीत्युत्तरवाक्यविरोधः । तत्र ह्युपक्रांतवायुदेवतान्नादित्वेनोच्यत इ
त्यत आह ॥ अन्नादीति ॥ नात्रोपक्रांतो वायुरन्नादित्वेनोच्यते । पूर्ववाक्ये तस्यान्नत्वेनोक्तत्वात् । अन्यथा दशत्वानुपपत्तेः ।
नहिस एवान्नमन्नादी च । तस्मादन्नादिदेवता विष्णुरेव । उपक्रमादप्युपपत्तेर्वलीयस्त्वादिति भावः । विराट् विष्णुरित्यनेन विराट्शब्दा
त् । ब्रह्मान्नादीत्यपि निरस्तं । तस्यापि वाय्वत्तत्वासंभवात् । ननु विष्णोरन्नादित्वमंगीकृत्य वायोरन्नत्वांगीकारे तदद्यत्वप्राप्त्या अन
द्यमानो यदनन्नमत्तीत्यनद्यमानत्वोक्तिविरोध इत्यत आह ॥ अनद्यमान इति ॥ विष्ण्वन्यैः । यदनन्नमत्तीति वायोः सर्वदेवतासं

भा० । महिमास्य महानेऽप्यदनद्योति देवता इति प्रभञ्जने । दशेति वै सर्वमिति श्रुतेः । कृतस्य च पूर्णात्मकत्वादध्यात्माधिदैवतभेदेन पंचदेवता दशभूताः कृतं । तस्माद्वायुना सह दशसंख्यापूरणात्सर्वदिक्षु स्थिता देवता वायुना सहान्नमेव । अन्नादी देवता विराट् विष्णुरेव । अनद्यमान इत्यन्यैरनद्यमानः ।

हारकत्वोक्तेः कथं तस्य विष्णवन्नत्वमित्यतः श्रुत्यर्थनिश्चायकं प्रमाणमाह ॥ वायुस्त्विति ॥ ३ ॥ ततश्चायं खंडार्थः ॥ वायुर्वावमुख्य
वायुरेव संवर्गः । कथं यदा वैमहाप्रलयेऽग्निरुद्धायति उपशम्यति तदा वायुमेवाप्येति । यदा सूर्योऽस्तमेति तदा वायुमेवाप्येति । यदा
चंद्रोऽस्तमेति तदा वायुमेवाप्येति ॥ १ ॥ यदाऽऽपः तदभिमानोऽंद्रः यथोक्तं पुरस्तात् । उच्छुष्यंति वायुमेवापियंति । कुतः यतो वायु
रेवैतान्संवृद्धे संहरतीति हि प्रसिद्धमित्यर्थः । इत्यधिदैवतं संवर्गस्वरूपं निरूपितं ॥ २ ॥ अथाध्यात्मं संवर्गस्वरूपं निरूप्यते । प्राणो
मुख्यप्राणः । सः मुख्यप्राणो यदा जीवं प्रस्वापयति तदा वाक्प्राणमप्येतीत्यर्थः । स इति बुद्धिस्थजीवपरामर्शो वा । अत्र वागादिश
ब्देन तदभिमानिनः प्रागुक्ता देवता उच्यंते ॥ ३ ॥ उपसंहरति ॥ ताविति ॥ एवं तावेतौ द्वावेव संवर्गौ देवेषु वायुरेव प्राणेषु इंद्रियेषु मुख्य
प्राण एवेति ॥ ४ ॥ तत्राख्यायिकामारभते ॥ अथेति ॥ हेत्यैति ह्ये । शौनकं शुनकस्यापत्यं कापेयं कपिगोत्रोद्भवं चाऽभिप्रतारिणं ना
मतः । कक्षसेनस्यापत्यं काक्षिसेनिं चेत्येतौ परिविध्यमाणौ कचिदन्नं परिवेषयंतौ कश्चिद्ब्रह्मचारी विभिक्षेऽन्नं याचितवान् । तौ उभौ
तस्मै ब्रह्मचारिणेन्नं ददतुरुरेव । हेत्याश्चर्यं ॥ ५ ॥ तदा स ब्रह्मचार्युवाच ह । हे कापेय हे अभिप्रतारिन् यो भुवनस्य गोपाः गोप्ता

भा० । वायुस्तु सर्वदेवात्तावायोरत्ताजनार्दनः । न तस्य कश्चिदत्तास्तिसविराडधिराजनादिति च ॥ खं० ३ ॥

उप० । वायुर्वावसंवर्गो यदा वा अग्निरुद्धायति वायुमेवाप्येत्यदा सूर्योऽस्तमेति वायुमेवाप्येत्यदा चंद्रोऽस्तमेति वायुमेवाप्येति ॥ १ ॥ यदाऽऽप उच्छुष्यंति वायुमेवापियंति वायु
हेवैतान्सर्वान्संवृक्त इत्यधिदैवतं ॥ २ ॥ अथाध्यात्मं प्राणो वावसंवर्गः स यदा स्वपिति प्राणमेव वागप्येति प्राणश्चक्षुः प्राणश्च्रोत्रं प्राणमनः प्राणो हेवैतान्सर्वान्संवृक्त इति ॥ ३ ॥
तौ वा एतौ द्वौ संवर्गौ वायुरेव देवेषु प्राणः प्राणेषु ॥ ४ ॥ अथ ह शौनकं च कापेयमभिप्रतारिणं च काक्षसेनिं परिविध्यमाणौ ब्रह्मचारी विभिक्षेत्स्मा उह न ददतुः ॥ ५ ॥ सहो वाचम
हात्मनश्च तुरो देव एकः कः सो जगार भुवनस्य गोपास्तं कापेयनाभिपश्यंति मर्त्या अभिप्रतारिन् बहुधा वसंतं यस्मै वा एतदन्नं तस्मा वा एतन्नं दत्तमिति ॥ ६ ॥

एको देवश्च तुरो महात्मनो धिदैवमग्न्यादीनां ध्यात्मं वागादीनां जगार जग्रास गृणिगरणे । यंच तं प्रसिद्धं मर्त्येषु बहुधा वसंतं मर्त्याः नाभिप
श्यंति । सकः किं नामा किं महिमा च तदहं जानामि । त्वं जानासि चेत्तद्वदस्वैत्यर्थः । तस्मात् यस्मै देवायैतदन्नं प्रसिद्धं तस्मा एतद
न्नं दत्तमिति ॥ ६ ॥ एवं ब्रह्मचारिणो केतुदत्तदेव शौनकः कापेयस्तत्पृष्टं दैवतं प्रतिमन्वानो विचारयन् प्रत्येयायव्यजानात् । उवा
च च ॥ आत्मेति ॥ हे ब्रह्मचारिन् यस्त्वया पृष्टो देवः देवानामग्न्यादीनामात्मा स्वामी प्रजानां जिनिता जनयिता पिता हिरण्यदंष्ट्रो
बभसो भक्षणशीलः । सो न सूरिर्नामतः । अनश्वासौ सूरिश्चेत्यनसूरिः । तन्माहात्म्यमाह ॥ महान्तमिति ॥ अस्य अनस्य मुख्य
प्राणस्य महिमानं महान्तमाहुर्विद्वांसः । कुतः यद्यस्मादसौ स्वयं विष्णवन्धैरनद्यमानोऽन्नममर्त्यं सर्वदेवजातमत्तीत्यनेनैव प्रकारेण वय
मिदं दैवतमुपास्महे । अस्मै वायुं देवताभिज्ञाय ब्रह्मचारिणे भिक्षां दत्तेत्यन्यान् प्रत्याह कापेयः ॥ ७ ॥ एवमुक्ताः केचित्परिवेषकास्त
स्मै तदेव भिक्षां ददुर्ह । एवमाख्यायिकावायोः सर्वसंहर्तृत्वमुक्तं । तर्हि स एव सर्वसंहर्ता किं नेति भावेनाहरैकः ॥ ते वा इति ॥ ते
वा एते अध्यात्मा धिदैवभेदेनोक्ताः अग्न्याद्याः वागादयश्च वायुना मुख्यप्राणेन च सह पंचान्ये पंचान्ये दश संतः पूर्णाः संतो यतः तत्तस्मा
त्कृतमित्युच्यंते । कृतयुगस्यापि पूर्णधर्मात्मकत्वात् । किंत इत्यत आह ॥ तस्मादिति ॥ तस्मात् उक्तीत्यावायुना सह दश सं

उप० । तदुह शौनकः कापेयः प्रतिमन्वानः प्रत्येयायात्मा देवानां जिनिता प्रजानां हिरण्यदंष्ट्रो बभसो न सूरिर्महान्तमस्य महिमानमाहुरनद्यमानो यदनन्नमत्तीति वैवर्च्यं ब्रह्मचारि
न्निदमुपास्महे दत्तास्मै भिक्षामिति ॥ ७ ॥ तस्मा उह ददुस्ते वा एते पंचान्ये पंचान्ये दश संतस्तत्कृतं तस्मात्सर्वासु दिक्ष्वन्नमेव दशकृतं सैषा विराडन्नादीतयेदं सर्वदृष्टं सर्वमस्येदं दृष्टं
भवत्यन्नादो भवतिय एव वेद ॥ ८ ॥ तृतीयः खंडः ॥ ३ ॥

छांदोग्य

॥१३४॥

ख्यापूरणात् । सर्वासुदिक्षुदशस्वपिदिक्षुस्थिताःदशपूर्णाःअतएवकृतमित्युक्ताःअथाद्यावागादयश्चवायुनामुख्यप्राणेनचसहान्न
मेव । तएतेकस्यान्नंयोवायोरप्यत्तेत्यतआह ॥ सैषेति॥ सैषावाय्वाद्यन्नादिदेवताविराडधिराजनात्विराण्णामाविष्णुरेव । तस्या
स्तदज्ञानेकथमेतदचृत्वंस्यादित्यतआह ॥ तथेति ॥ तथाविराडाख्यदेवतयेदं सर्ववाय्वादिकं दृष्टं । सासर्वज्ञेत्यर्थः । एवंविष्णूपा
सकस्यतदनु रूपं फलमाह ॥ सर्वमिति ॥ योधिकारी एवं सर्वज्ञत्वेनान्नादित्वेनचविराडाख्यंविष्णुंवेदोपास्ते । अस्यानेनोपासकेनेदं
स्वयोग्यं सर्वं दृष्टं भवति । सोन्नादश्च भवति ॥ ८ ॥ तृतीयः खंडः ॥ ३ ॥ एवं परापरब्रह्मविषयासंवर्गविद्यानिरूपिता । इदानीं
परब्रह्मविषयामेववासुदेवादिचतुर्मूर्तिविद्यां आख्यायिकापुरःसरमाह ॥ सत्यकामइत्यादिखंडषट्केन ॥ ननुगोत्रानिर्णये
ब्राह्मण्यानिर्णयात्कथं गौतमः सत्यकामोपनयने प्रवृत्तः शूद्रसंस्कारस्य निषिद्धत्वादिति चेन्न । नाहमेतद्वेदभोयद्गोत्रोहमस्मीतिवचने
नसत्यकामस्यार्जवं ज्ञात्वानैतदब्राह्मणोविवक्तुमर्हतीति शूद्रत्वाभावनिर्धारणएवतदुपनयने प्रवृत्तत्वात् । तथाचसूत्रं । तदभावनिर्धा
रणेचप्रवृत्तेरिति । आर्जवज्ञानेपिशूद्रत्वाभावनिर्धारणंकथमित्यतआह ॥ आर्जवमिति ॥ ब्राह्मणेब्रह्माणनयोग्ये त्रैवर्णिके साक्षा
न्मुख्यतः आर्जवं लक्षणमिति शेषः ऋषभाग्निहंसमद्रूनांकथंसत्यकामोपदेष्टृत्वं । तेषांपश्वादित्वादित्यतआह ॥ वायुरिति ॥ वरु
णश्चेत्येते । हंस आदित्यो मद्गुः प्राण इत्यप्रामाणिकं व्याख्यानमित्यनेनोक्तं भवति । ऋषभाद्युपदिष्टाः ब्रह्मणः पादाः प्रकाशवदनंतव

भा० । आर्जवं ब्राह्मणे साक्षाच्छूद्रोऽनार्जवलक्षणः । गौतमस्त्विति विज्ञाय सत्यकाममुपनयदितिसामसंहितायां । वायुर्वृषभरूपस्सन्नग्निर्हंसश्चतुर्मुखः । मद्गुरूपश्चरुणः
सत्यकामाय होचिरे ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

४।४-९

॥१३४॥

ज्योतिष्मदायतनवन्नामानःकइत्यतआह ॥ प्रकाशेति ॥ इदं श्रुतोमनुपसर्वत्रान्वेति । मूर्तीरूचिरइतिसंबंधः । कथंतर्हिप्रा
चीदिक्लेत्यादिनाप्रत्येकंप्राच्यादीनांकलात्वोक्तिरित्यतआह ॥ प्रत्येकमिति ॥ प्रत्येकंचतुरात्मनोहरेस्तदाख्यकाःप्राचीदिगा
दिशब्दाभिधेयाःवासुदेवादिकाःमूर्तीरूचिरइत्यन्वयः । तदाख्यत्वेनिमित्तद्वयं । दिगादिष्वित्यादि । ननुयदिऋषभाद्यादेव
ताएवकथंतर्हितदुपदिष्टेनसत्यकामेनगौतमोभगवांस्त्वेवमेकामेब्रूयादितिप्रार्थ्यते । पूर्वस्मादुत्तमोलब्धःस्वयमेवगुरुर्यदि ।
गृहीयादविचारेणेत्युक्तेरित्यतआह ॥ नेति ॥ यदृच्छयोपदेष्टारएवते नत्वनेनाचार्यतयास्वीकृताः । अतएवसमग्रानुग्रहपुरः
सरंवयमेतस्याचार्याइतिबुद्ध्यतैर्नोक्तमित्यर्थः । पूर्वानुज्ञातुमृग्यतइत्युक्तेः । सत्यकामस्तानाचार्यत्वेनस्वीकृत्यैवपश्चाद्गौतमादनु
ज्ञामवापेति किंनस्यादित्यतःशिक्षामुत्तरमाह ॥ उत्तमेति ॥ उत्तमाचार्यतःश्रुत्वापीत्याद्येवप्रकृतोपयोगि । समगुर्वंतरस्वीकार
विषयंतदितिभावः । तर्हिवाय्वादिभ्यःश्रुतवतापिसत्यकामेनगौतमानुज्ञाप्राथ्यनात्गौतमोवाय्वादिसमइति किंनस्यादित्यतआह
॥ ऋषिभ्यइति ॥ गौतमोपिक्वश्चित्ऋषिरितिभावः । अत्रहनकिंचनवीयायेत्यनुज्ञाप्रदानवचनमप्रतीतेरनूद्यव्याचष्टे ॥ अत्रे

भा० । प्रकाशानंततेजोवत्स्थानवत्संज्ञिकाहरेः । वासुदेवादिकामूर्तीःप्रत्येकंचतुरात्मनः । दिगादिषुस्थितास्तेषामधिपाश्चतदाख्यकाः । नाचार्यबुद्ध्यतैरुक्तमतोऽ
नुज्ञांगुरोरगात् । उत्तमाचार्यसंप्राप्त्यैनावराचार्यतःक्वचित् । इच्छेदनुज्ञांश्रुत्वापि नानुज्ञांप्राथ्येत्ततः । ऋषिभ्यस्तूतमादेवादेवेभ्योवायुरुत्तमः । वायोश्चभगवान्विष्णुर्न
तस्मादुत्तमोगुरुरित्याचार्यसंहितायां । अत्रहनकिंचनवीयायदेवेभ्यःश्रुत्वानचतेकाचिद्भानिरभवदित्यर्थः ॥ खं० ४-९ ॥

ति॥श्रुत्वास्थितस्य ॥ खं०४-९ ॥ ततश्चायंखण्डःषट्कार्थः॥सत्यकामोनामतोजाबालोजबालापुत्रोजबालाख्यांस्वमातरमामं
त्रयांचक्रेआकारितवान्उवाचच । हेभवति अहंब्रह्मचर्यंवेदाध्ययनमुद्दिश्यविदेशंगत्वावत्स्याम्याचार्यकुलोक्तिं ततः ममाधुनापिनो
पनयनं।तेचगोत्रानिर्णयेनोपनयनंकर्युरतोहंकिंगोत्रोस्मीति । नुवितर्के ॥ १ ॥ एवंपृष्टासाहैनंस्वपुत्रमुवाच । हेतात त्वंयद्गोत्रो
सिएतन्नाहंवेद।कस्मान्नवेत्थेत्यतआह॥बह्विति॥यतोहंवहुयथेष्टंचरंतीपरिचारिणीदासी।यौवनेत्वामलभे। अतःसाहमेतन्नवेदयद्गो
त्रस्त्वमसीति । जबालातुनामाहमस्मि । सत्यकामोनामत्वमसि। सत्वंसत्यकामोजाबालोस्मीत्येवाचार्यायब्रवीथाइति ॥२॥ससत्य
कामोहारिद्रुमतंहरिद्रुमतोऽपत्यं गौतमंगोत्रतः एत्योवाच । भगवतिपूजाहेंत्वयिब्रह्मचर्यमुद्दिश्यवत्स्यामीतिभावेनभगवंतमुपेया
मिति ॥ ३ ॥ तंहोवाचगौतमः । हेसोम्यत्वंकिंगोत्रोसि । नुवितर्के । नाधुनापितवोपनयनसंस्कारः । तदभावेचनाध्ययनं । गोत्रा
निर्णयेचब्राह्मण्यानिर्णयान्नोपनयनसंस्कारइतिभावः । एवमुक्तःससत्यकामउवाच । अहंयद्गोत्रोस्मिनाहमेतद्वेद पितातुनास्त्येव ।
अपृच्छंमातरं । सामामांप्रत्यब्रवीत् । मात्रोक्तमेवाह ॥ नेति ॥ उक्तार्थमेतत् ॥ ४ ॥ एवंसत्यवचनेनसत्यकामस्यार्जवंज्ञात्वागौ

उप० । सत्यकामोहजाबालोजबालांमातरमामंत्रयांचक्रेब्रह्मचर्यंभवतिविवत्स्यामिर्किंगोत्रोन्वहमस्मीति ॥१॥ साहैनमुवाचनाहमेतद्वेदतातयद्गोत्रस्त्वमसिबह्वहंचरंतीपरि
चारिणीयौवनेत्वामलभेसाहमेतन्नवेदयद्गोत्रस्त्वमसिजबालातुनामाहमस्मिसत्यकामोनामत्वमसिससत्यकामोजाबालोब्रवीथाइति ॥ २ ॥ सहहारिद्रुमतंगौतममेत्योवाचब्रह्मचर्यंभ
गवतिवत्स्याम्युपेयांभगवंतमिति ॥३॥ तहोवाचकिंगोत्रोनुसोम्यासीतिसहोवाचनाहमेतद्वेदभोयद्गोत्रोहमस्म्यपृच्छंमातरं सामांप्रत्यब्रवीद्बह्वहंचरंतीपरिचारिणीयौवनेत्वामलभे
साहमेतन्नवेदयद्गोत्रस्त्वमसिजबालातुनामाहमस्मिसत्यकामोनामत्वमसीतिसोहंसत्यकामोजाबालोस्मिभोइति ॥ ४ ॥

तमस्तंहोवाच । एतदार्जवसंयुक्तंवचनमब्राह्मणस्त्रैवर्णिकेतरः वि सर्वथा वक्तुंनार्हति । आर्जवस्यब्राह्मणलक्षणत्वात् । त्वंनुसत्याद्वा
ह्यणधर्मभूतात् नागाःनापेतवानसि अतस्त्वंब्राह्मणएव । अतोनुपनीतंत्वामुपनेष्ये । तदर्थंसमिधमाहरेतियोजना । तमुपनीयकृशा
नामबलानांकेषांचिद्ब्राह्मणानांचतुःशतंगानिराकृत्यगोष्ठान्निष्काल्योवाच । षष्ठीद्वितीयार्थेवा । कृशाअबलाःचतुश्शतंस्वकीयागा
इत्यर्थः । हेसोम्येमाअनुसंभ्रजेतितागाअरण्यंप्रत्यभिप्रस्थापयन्नुवाचगौतमः । असहस्रेणासंपूर्णसहस्रेणगोयूथेनसहनावर्तयनप्रत्याग
च्छ । किंतुसंपूर्णसहस्रेणसहप्रत्यागच्छेति । सएवमुक्तस्तागास्तृणोदकबहुलंद्वंद्वरहितमरण्यंप्रवेश्यताश्चतुश्शतसंख्याकागायदाया
वतावर्षगणेनसहस्रसंपेदुःतावंतंवर्षगणंतत्रैवप्रोवास ॥५॥चतुर्थःखंडः॥४॥ अथगोसहस्रसंपत्त्यनंतरमेनंश्रद्धातपोभ्यांसिद्धंसत्य
कामंऋषभःश्रेष्ठोवायुरेववृषभरूपःसंस्तस्मैतुष्टःस्वयमेवागत्याभ्युवादासत्यकामा ३ इति । व्यासंगभर्त्सनार्थापुतिः । भगवइतिहप्र
तिशुश्राव । प्रत्युत्तरमदात्सत्यकामः । हेसोम्यवयंसहस्रंप्राप्ताःस्मः । पूर्णातवप्रतिज्ञा । अतोनोस्मान्आचार्यकुलंप्रापय ॥१॥अहंब्रह्म
णःपरब्रह्मणःपादमंशंवासुदेवाख्यंतेतवब्रवाणीत्येवमुक्तेनसत्यकामेनब्रवीत्वित्युक्तःतस्मैहोवाच । प्राचीदिक् तदंतर्गतस्तन्नामकोवा

उप० । तहोवाचनैतदब्राह्मणोविवक्तुमर्हति समिधः सोम्याहरोपत्वानेध्येनसत्यादगाइतितमुपनीयकृशानामबलानांचतुश्शतंगानिराकृत्योवाचेमाःसोम्यानुसंभ्रजेतिताअ
भिप्रस्थापयन्नुवाचनासहस्रेणावर्तयेतिसहवर्षगणंप्रोवासतायदासहस्रसंपेदुः ॥ ५ ॥ चतुर्थःखंडः ॥ ४ ॥ अथहैनमृषभोऽभ्युवादसत्यकामा ३ इतिभगवइतिहप्रतिशुश्रावप्राप्ताः
सोम्यसहस्रस्मःप्रापयनआचार्यकुलं ॥१॥ ब्रह्मणश्चतेपादंब्रवाणीतिब्रवीतुमेभगवानिति तस्मैसहोवाचप्राचीदिक्लाप्रतीचीदिक्लादक्षिणादिक्लोदीचीदिक्लैष्वैसोम्यचतुष्कलःपादो
ब्रह्मणःप्रकाशवानाम ॥ २ ॥

छांदोग्य

॥१३६॥

सुदेवः कलाब्रह्मपादस्य प्रतीचीस्थः संकर्षणः दक्षिणास्थः प्रद्युम्नः उदीचीस्थोऽनिरुद्ध इति ज्ञेयं । मुक्तमनुवदन्नुपदिष्टमूर्तेरहस्यं नामा
ह ॥ एष इति ॥ हे सोम्येष चतुष्कलः । एवं पुनर्वासुदेवादिचतुष्कलोपेतो ब्रह्मणः पादो वा सुदेवाख्यः प्रकाशवान्नाम वै ॥ २ ॥ एव
मुपासकस्य फलमाह ॥ सय इति ॥ योधिकारी एतं चतुष्कलं ब्रह्मणः पादमेवं प्रकाशवान्नामेति विद्वान्प्रकाशवानित्युपास्ते । सोऽ
स्मिन् लोके प्रकाशवान्भवति । न केवलमैहिकमेव । य एतं चतुष्कलं ब्रह्मणः पादमेवं प्रकाशवानित्युपास्ते । स प्रकाशवतो ह वै कुंठादी
न्लोकान् जयति प्राप्नोति ॥ ३ ॥ पंचमः खंडः ॥ ५ ॥ स ऋषभः स्वयमेकं ब्रह्मणः पादमुपदिश्य ते तवाग्निर्देवतारूपो ब्रह्मणः एकं पादं वक्ते
त्युक्त्वा जगाम । स सत्यकामो ह श्वोभूते परेद्युः नित्यकर्म कृत्वा गा अभिप्रस्थापयांचकाराचार्यकुलं प्रति । ताः शनैः चरंत्यः आचार्यकु
लाभिमुखाः प्रस्थिताः । यत्र यस्मिन् देशे सायंबभूवुः प्राप्तास्तत्र गा उपरुध्य अग्निमुपसमाधाय समिधमग्नावाधाय अग्नेः पश्चात्स्वयंप्रा
ङ्मुखः सन् अग्निमुपोपविवेश ऋषभश्चोध्यायन् ॥ १ ॥ तमग्निः प्रत्यक्षः सन्नभ्युवाद सत्यकामा इति । तमसौ सत्यकामो भगव इति
प्रतिश्रावितवान् ॥ २ ॥ हे सोम्य ते तव ब्रह्मणः पादं संकर्षणाख्यं पुनः चतुष्कलोपेतं ब्रवाणीति । ब्रवीत्वित्युक्तस्तस्मै होवाच । पृथि

उप० । सय एतमेवं विद्वांश्चतुष्कलं पादं ब्रह्मणः प्रकाशवानित्युपास्ते प्रकाशवानस्मिन् लोके भवति प्रकाशवतो ह लोकाञ्जयति य एतमेवं विद्वांश्चतुष्कलं पादं ब्रह्मणः प्रकाशवानित्युपास्ते ॥ ३ ॥
पंचमः खंडः ॥ ५ ॥ अग्निं पादं वक्तेति सह श्वोभूते गा अभिप्रस्थापयांचकार तां गा अभिसायंबभूवुस्तत्राग्निमुपसमाधाय गा उपरुध्य समिधमाधाय पश्चादग्नेः प्रादुपोपविवेश ॥ १ ॥
तमग्निरभ्युवाद सत्यकामा इति भगव इति ह प्रतिशुश्राव ॥ २ ॥ ब्रह्मणः सोम्य ते पादं ब्रवाणीति ब्रवीतु मे भगवानिति तस्मै सहोवाच पृथिवी कलांतरिक्षं कलाद्यौः कला समुद्रः कलैष वै सो
म्य चतुष्कलः पादो ब्रह्मणोऽनंतवान्नाम ॥ ३ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

४।६

॥१३६॥

व्यंतरिक्षद्युसमुद्रस्थास्तदाख्यावासुदेवाद्याः भगवतः संकर्षणस्य कला इत्यर्थः । तस्य रहस्यं नामाह ॥ एष इति ॥ अंतवान्न भवतीत्यनंतवानित्यर्थः । शेषं पूर्ववत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ षष्ठः खंडः ॥ ६ ॥ सोमिर्ह सोमं सरूपश्चतुर्मुखस्ते ब्रह्मणः एकं पादं वक्तुं कृत्वा जगाम । सहेत्यादि पूर्ववत् ॥ १ ॥ २ ॥ ब्रह्मणः पादं प्रद्युम्नाख्यं अग्निसूर्यचंद्रविद्युत्सु स्थितास्तन्नामानो वासुदेवाद्याः प्रद्युम्नस्य कला इत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ सप्तमः खंडः ॥ ७ ॥ सहं सोमं द्रुर्जलवायसरूपो वरुणस्ते पादं वक्तुं कृत्वा जगाम ॥ १ ॥ २ ॥ ब्रह्मणः पादं निरुद्धाख्यं प्राणचक्षुःश्रोत्रमनःस्थास्तन्नामानश्चत्वारो वासुदेवाद्याः कलाः अनिरुद्धस्य । अन्यत् पूर्ववत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ अष्टमः खं

डः ॥ ८ ॥ सएवंविद्वान्सन्प्रापहाचार्यकुलं । तंप्राप्तंसत्यकाममाचार्योभ्युवाद । सत्यकामा इति । भगवइतिप्रतिश्रावितवान्सत्यकामः ॥ १ ॥ हेसोम्यत्वंब्रह्मविदिवैस्पष्टंभासि । नुवितर्के । कोनुत्वानुशशास । देवोवामनुष्योवेत्युक्तइतरेमनुष्येभ्योन्येदेवामामनुशशासुरितिहप्रतिजज्ञे । कोन्योभगवच्छिष्यंमांमनुष्यःसन्ननुशासितुमुत्सहेतेत्यभिप्रायः ॥ २ ॥ यद्यपिदेवेभ्यःश्रुतं तथापिभगवानेवमेममकामेशुभार्थंब्रूयात्ब्रवीतु । कुतः हियस्मादाचार्यादेवविदिताविद्यासाधिष्ठंसाधुतमत्वंप्रापयतिप्राप्नोतीतिभगवदृशेभ्योभगवत्समेभ्यःश्रुतं । मयात्वाचार्यतयाभगवानेवस्वीकृतोनतेदेवाः । किंतुकृपयास्वयमेवागत्योपदिदिशुः । एवमुक्तेतस्मैसत्यकामायैतदेववक्ष्यमाणमेवोवाच । अत्रदेवेभ्यःश्रवणेनकिंचनवीयायनापगतंनकाचिद्भानिरभूदित्यर्थः ॥ ३ ॥ नवमःखंडः ॥ ९ ॥ अत्रपुनराख्यायिकापुरःसरंपरापरब्रह्मविद्यामुत्क्रांतमार्गंचनिरूपयति ॥ उपकोसलइत्यादिनाखंडषट्केन ॥ तत्रप्राणो ब्रह्मेत्यादौप्राणाद्यनुवादेनब्रह्मत्वंविधीयतइतिप्रतीतिनिरासायतदनूद्यव्याचष्टे ॥ प्राणइति ॥ अत्रप्राणोब्रह्मकंब्रह्मेत्यादिकंनैकविषयंप्राणस्यविज्ञेयत्वोक्तेः । कखयोरविज्ञेयत्ववचनात् । प्राणंचहास्मैतदाकाशंचोचुरित्युपसंहारविरोधाच्चेतिभावेनभिन्नविषयतांप्राणोनैवदर्शयति ॥ अपरमिति ॥ ब्रह्मशब्दस्याप्यमुख्यार्थत्वमुपपद्यतेविरोधइतिभावः । परब्रह्मप्राप्तेरपरब्रह्माधीनत्वादादौत

उप० । प्रापहाचार्यकुलंतमाचार्योभ्युवादसत्यकामा इतिभगवइतिहप्रतिश्राव ॥ १ ॥ ब्रह्मविदिवैसोम्यभासिकोनुत्वानुशशासेत्यन्येमनुष्येभ्यइतिहप्रतिजज्ञे । भगवांस्त्वेवमेकमेब्रूयात् ॥ २ ॥ श्रुतं ह्येवमेभगवदृशेभ्योआचार्याद्वैवविद्याविदितासाधिष्ठंप्रापयतीतिस्मैहेतदेवोवाचात्रहनकिंचनवीयायेतिवीयायेति ॥ ३ ॥ नवमःखंडः ॥ ९ ॥

भाष्यं । प्राणोब्रह्मबलरूपंब्रह्मकमानंदरूपंखंडज्ञानरूपं । अपरंब्रह्मसप्राणःसाक्षाद्योबलदेवता । ज्ञानानंदात्मकंपूर्णंपरंब्रह्मस्वयंहरिः ।

न्निरूपणं । नन्वपरब्रह्मणोपिज्ञानानंदात्मकत्वात्कथंकंचखंचपरब्रह्म । अपरब्रह्मणोबलरूपत्वेपरब्रह्मणस्तदभावप्रसंगश्चेत्यतःकखशब्दौव्याचष्टे ॥ नैजेति ॥ अपराधीनेत्यर्थः । पूर्णइत्यस्याप्ययमेवार्थः । अतिशयोद्योतकत्वान्नबलांशेपुनरुक्तता । प्राचीनव्याख्यानं त्वसाधारणपदार्थमादायेत्यवधेयं । वाक्यार्थमाह ॥ तदात्मकइति ॥ विष्णुःकमित्युक्तइति खमितिशब्दितइतिचवर्तते । ननुप्राणंचहास्मैतदाकाशंचोचुरितिकखयोराकाशत्वोक्तेःकथंविष्णुत्वमुच्यतइत्यतआह ॥ आकाशइति ॥ प्रसिद्धाकाशेकत्वानुपपत्तेरिति भावः । नचकंखाभिन्नंखंचाकाशमितिनानुपपत्तिः । उक्तार्थाविवक्षायांकखयोरभेदस्यैवानुपपत्तेः । खंब्रह्मेतिब्रह्मशब्दानुपपत्तेश्च । प्राणंचेतिवाक्यंकिंचित्पूरयन्व्याचष्टे ॥ एवमिति ॥ विजानाम्यहंयत्प्राणोब्रह्मेत्युक्तौनिमित्तमाह ॥ प्राणशब्दस्येति ॥ अतोविजानाम्यहंयत्प्राणोब्रह्मेत्याह । ननुयथाप्राणशब्दस्यवायुरर्थःप्रसिद्धस्तथाकखशब्दयोरपिसुखज्ञानार्थत्वंप्रसिद्धमेव । ततश्चकंचखंचनविजानामीतिकथमुक्तमित्यतआह ॥ कखयोरिति ॥ नकखशब्दयोरर्थपरिज्ञानेनकंचखंचनविजानामीत्याह । किंतुभिन्नार्थत्वशंकयैवेत्यत्रोत्तरवाक्यमवष्टंभकमाह ॥ अतएवेति ॥ अन्यथाकखशब्दार्थस्यैवनिरूपणीयत्वेनतयोरैक्योक्तिसंगतास्यादितिभावः । ऊचुरन्नयः ॥ ९ ॥ ततश्चायंखंडार्थः ॥ उपकोसलोनामतः । कमलायनस्यापत्यं

भा० । नैजानंदबलद्वेकःकमित्युक्तोमनीषिभिः । बलज्ञानसमाहारःपूर्णःखमितिशब्दितः । तदात्मकःपरोविष्णुराकाशइतिकीर्तितः । एवंप्राणस्तथाकाशोब्रह्मणीद्वेप्रकीर्तितेइतिच । प्राणशब्दस्यवायुरर्थःप्रसिद्धः । कखयोर्भिन्नार्थत्वशंकयाकंचखंचनविजानामीत्याह । अतएवैक्याभिप्रायेणयद्वाक्यंतदेवखंयदेवखंतदेवकमित्युक्तुः ॥ खं० १० ॥

उप० । उपकोसलोहवैकमलायनःसत्यकामेजाबालेब्रह्मचर्यमुवासतस्यहृद्वादशवर्षाण्यग्नीन्परिचचारसहस्मानन्यान्तंतेवासिनःसमावर्तय ॥ १ ॥

छांदोग्य

॥१३८॥

कामलायनः । सत्यकामेजाबालेपूर्वोक्ते । ब्रह्मचर्यमुद्दिश्योवास । सतत्रगुरुकुलेतस्याचार्यस्याग्नीन्द्वादशवर्षाणिपरिचचार । सहस्माचार्योन्यानंतेवासिनश्छात्रान्स्वाध्यायंग्राहयित्वासम्यगावर्तयंस्तमुपकोसलमेकमेवनसमावर्तयतिस्महेत्याश्चर्यामहतांचित्तवृत्तिरित्याह ॥ १ ॥ तमाचार्यमाचार्यजायोवाच । ब्रह्मचारीतप्तश्चीर्णतपाजातः । कथंकुशलंयथातथाग्नीन्परिचचारीत्पर्यचरत् । त्वमिमंनोपदिष्टवानेव । त्वातवाग्नयोप्यनेनसेविताःसंतोमापरिप्रावोचन् । इतःपरंवाप्रब्रूह्यस्माइति । एवंजायोक्तोपिसत्यकामस्तस्माउपकोसलायाप्रोच्यैवप्रवासांचक्रेप्रोषितवान् ॥ २ ॥ सहोपकोसलोव्याधिनामानसेनदुःखेनानशितुमनशनंकर्तुंदध्रेमनः । तमनशनमनस्कमाचार्यजायोवाच । हेब्रह्मचारिन्नशानभुंक्ष्वकिञ्चुकस्मात्कारणान्नाश्नासीति । एवमुक्तःसहोपकोसलोहोवाच । अस्मिन्पुरुषेनानात्ययाःनानागतयःकामाःबहवोऽतःकामिताऽप्राप्तिनिमित्तव्याधिभिःप्रतिपूर्णास्मि । अतोनाशिष्यामीत्युक्त्वाब्रह्मचारिणितूष्णींभूते ॥ ३ ॥ अथहाग्नयःकारुण्याविष्टाःसंतस्त्रयोपिसमूदिरेपरस्परमूचुः । तप्तोब्रह्मचारीयतःकुशलंयथाभवतितथानोस्मान्परिचचारीत् । हंतेदानीमस्मैब्रह्मचारिणेवयंसर्वेप्रब्रवामपरापरब्रह्मविद्यामित्येवंप्रतिज्ञायतस्मैहोचुः ॥ ४ ॥ प्राणोब्रह्मबलरूपंब्रह्मेत्यपरब्रह्मोपदेशः । कमपराधीनबलानंदरूपंब्रह्म । खंतादृग्बलज्ञानरूपंब्रह्मेतिपरब्रह्मोपदेशः । एवमुक्तःसउपकोसलउवा

उप० । तंजायोवाचतप्तोब्रह्मचारीकुशलमग्नीन्परिचचारीन्मात्वाग्नयःपरिप्रावोचन्प्रब्रूह्यस्माइतितस्मैहाप्रोच्यैवप्रवासांचक्रे ॥ २ ॥ सहव्याधिनाऽनशितुंदध्रेतमाचार्यजायोवाचब्रह्मचारिन्नशानकिञ्चुनाश्नासिसहोवाचबहवइमेऽस्मिन्पुरुषेकामानानात्ययाव्याधिभिःप्रतिपूर्णास्मिनाशिष्यामीति ॥ ३ ॥ अथहाग्नयःसमूदिरेतप्तोब्रह्मचारीकुशलंनःपरिचचारीद्वंतास्मैप्रब्रवामेतितस्मैहोचुः ॥ ४ ॥ प्राणोब्रह्मकंब्रह्मखंब्रह्मेतिसहोवाचविजानाम्यहंयत्प्राणोब्रह्मकंचतुखंचनविजानामीतितेहोचुर्यद्वावकंतदेवखंयदेवखंतदेवकमितिप्राणंचहास्मैतदाकाशंचोचुः ॥ ५ ॥ दशमःखंडः ॥ १० ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

४।१०

॥१३८॥

चह । यदुक्तंभवद्भिःप्राणोब्रह्मेतितदहंविजानामि । प्राणशब्दस्यवायुरर्थइतिप्रसिद्धत्वात् । कखयोर्भिन्नार्थत्वशंकयाकंचखंचतु
विशेषाकारेणनविजानामीति ॥ अतएवैक्याभिप्रायेणतेहोचुः । यद्वावक्तदेवखंयदेवखंतदेवकमिति । श्रुतिःस्वयमाह ॥
प्राणंचेति । तेनयस्तदासंभूयोपदेशकालेस्माउपकोसलायप्राणमुख्यप्राणाख्यंअपरंब्रह्मचाकाशंचपूर्तेराकाशनामकंविष्ण्वाख्यंप
रंब्रह्मचोचुः । कंचखमित्युक्तंखंचाकाशमित्यनूद्यतइतिनदोषइति ॥ ५ ॥ दशमःखंडः ॥ १० ॥ एवमग्निभिःसंभूयोक्तांपरा
परब्रह्मविद्यानिरूप्येदानींपृथक्पृथक्गुक्तांपरब्रह्मविद्यामेवनिरूपयति ॥ अथेत्यादिनाखंडत्रयेण ॥ तत्रपृथिव्यग्निरन्नमादित्यइ
तिममैताश्चतस्रस्तनवस्तत्रयएषादित्येपुरुषोदृश्यतेसोहमस्मिगार्हपत्योग्निःयश्चगार्हपत्योग्निःसएवाहमादित्येपुरुषोस्मि । एवमा
पोदिशश्चंद्रमानक्षत्राणीत्यादिकंव्याख्येयमिति व्याख्यानमसत् । ब्रह्मेत्यस्यानुवृत्तिसंभवेममैतास्तनवइत्यश्रुतकल्पनायोगात् ।
अन्यथोपनिषदोऽब्रह्मविद्यात्वापातात् । नचपृथिव्यादीनांजडानांवागार्हपत्यादितनुत्वेकिंचिन्मानं । अस्तिचतेषांब्रह्मत्वेसम्यङ्
मानमित्याशयेनागमेनैवतद्याचष्टे ॥ पृथुत्वादिति ॥ विस्तीर्णत्वात् । विष्णुरितिसर्वत्रानुवर्तते । चापिशब्दावितरेतरसमुच्चये ।
अंगंशरीरमप्रधानंजगद्वा । आदिरूपतःकारणरूपत्वादादौविद्यमानस्वरूपत्वाद्धेत्यर्थः । आदिशब्दाद्भवार्थेत्यप् । आपश्चआ
पालनादेव । दिशश्चदेशनादेव । ननुतत्तदभेदेनेत्येवार्थः । नविद्यतेस्वस्मादन्योराजेत्यनन्यराजोयतस्ततः । चंद्रमाश्च । पूर्तिहेतु

भाष्य० । पृथुत्वात्पृथिवीविष्णुरग्निश्चाप्यंगनेतृतः । अन्नमत्तृत्वतोनित्यमादित्यश्चादिरूपतः । आपआपालनाच्चैवदेशनादिशएवच । अनन्यराजोनक्षत्रमानंदत्वाच्चचंद्रमाः ।
प्राणोसौबलरूपत्वादाकाशःपूर्तिहेतुतः । द्यौःप्रकाशस्वरूपत्वाद्धेदनाद्विद्युदेवच ।

SCDF

Sri Gargeshwar Digital Foundation

तोव्यासिहेतुतः । वेदनादेव । यएषआदित्ये यएषचंद्रमसि यएषविद्युतीतिवाक्यत्रयंगार्हपत्यादेरादित्यादेशैक्यमत्रोच्यतइतिव्याख्याननिरासायव्याचष्टे ॥ यइति ॥ सएवेतिशेषः । किमेवमंतर्याम्यैक्यपरत्वग्रहेण । गार्हपत्यादेर्जीवस्यादित्यादिजीवैक्यमेवोच्यतइति किंनस्यादित्यतआह ॥ जीवैक्येति ॥ जीवैक्यपक्षेगार्हपत्यादिजीवानांआदित्यादिजीवानांचैक्यपक्षे । यद्युक्तरित्याजीवैक्यमत्रविवक्षितंस्यात्तर्हि यएषआदित्यः पुरुषइत्यादिप्रथमानिर्देशः स्यात् । नत्वादित्यइत्यादिसप्तमीनिर्देशः । तेनादित्यादिस्थपुरुषैक्यलाभेपिनादित्याद्यैक्यंलभ्यते । आदित्यादिशब्दानांचतत्तन्मंडलपरत्वांगीकारेवृथामुख्यार्थत्यागइतिभावः । यद्वाआदित्येपुरुषइत्याद्युक्तब्रह्मणोजीवैक्यपक्षे । यच्चोक्तं पृथिव्यग्निरन्नमादित्य आपोदिशोनक्षत्राणिचंद्रमाइत्यादावुक्ताएवादित्यचंद्रविद्युतोयएषआदित्यइत्यादिनोत्तरवाक्येकथ्यंतइति तदसदितिभावेनाह ॥ पृथिवीति ॥ सप्तम्यर्थ एकः प्रथमार्थश्चैकइतिद्वौप्रतीयेते । तस्मान्नपूर्ववाक्योक्तएवात्रोक्तइतिभावः । यद्वातर्हिपृथिव्यग्निरन्नमादित्यइत्यादिकंपरमित्युक्तं तत्रादित्यचंद्रमोविद्युच्छब्दानांश्रवणात्तेषांचोत्तरवाक्येजीवपरत्वात् । नचैकस्मिन्नेवप्रकरणेज्ञापकंविनैकेनैवशब्देनभिन्नार्थग्रहणंयुक्तमित्यतआह ॥ पृथिवीति ॥ यतएवंभिन्नविभक्तिनिर्दिष्टत्वंज्ञापकमस्ति अतोत्रप्रकरणेपूर्वोत्तरादित्यादिशब्देननैकंवस्तूच्यतइत्यर्थः । किंचविशिष्टजीवैक्यत्वपक्षेपिनास्ति । लक्षणयाचैतन्यैक्यांगीकारस्त्वगतिकागतिरितिभावेनोपसंहरति ॥ अतइति ॥ एवंबाधकसद्भावात्सोहमस्मीतिवाक्येन

भाष्यं० । यः सूर्यसोमविद्युत्सुतत्तन्नामाहरिः परः । अहेयत्वादहं नामागार्हपत्यादिसंस्थितइतितत्त्वसंहितायां । जीवैक्यपक्षेआदित्येपुरुषचंद्रमसिविद्युतीतिभेदव्यपदेशो नयुज्यते । पृथिव्यग्निरन्नमादित्यआदित्येपुरुषइत्यादिनाआदित्यादिशब्दवाच्यौसप्तम्यर्थः प्रथमार्थश्चद्वौप्रतीयेते । अतो नैक्यमुच्यते ।

न जीवैक्यमुच्यतइत्यर्थः । किंचचैतन्यैक्यमपिसोहमस्मीतिपूर्ववाक्येनैवबोधितमितिसएवाहमस्मीतिव्यर्थः । नहियद्येनाभिन्नतत्तेनभिन्न मितिसंभवतीतिभावेनस्वपक्षेतदोषमुद्धरति ॥ सएवेति ॥ सत्यपिधर्मविदुरयोरैक्येस्त्येवविशेषः परस्परगताशेषाननुसंधानरूपः । तत्रसोहमस्मीतिगार्हपत्याद्यंतर्यामिणः सूर्याद्यंतर्याम्यैक्योक्तौधर्मविदुरादिसाधारण्यशंकायांतन्निरासायसएवाहमस्मीतिसावधारणोक्तयोक्तसर्वविशेषविनिर्मुक्तमेवैक्यंबोध्यतइत्यर्थः । तर्हिसएवाहमस्मीतिसावधारणैक्योक्त्यैवसर्वविशेषविनिर्मुक्ताभेदसिद्धेः सोहमस्मीतिपूर्वव्यर्थमित्यतआह ॥ पूर्वमिति ॥ अंतर्याम्यभेदेतर्यामिण्यहमादिशब्दप्रवृत्तिस्मारयति ॥ अहमिति ॥ प्रसिद्धिविरोधइत्यतआह ॥ तत्संबंधादिति ॥ समाकर्षाधिकरणन्यायेनेतिभावः । तस्माद्वेदगताअहमस्म्यादिकाः शब्दाः हरावंतर्यामिरूपएववर्तते । मुख्यासंभवएवामुख्यस्यग्राह्यत्वादितिभावः । एतेनप्राणोब्रह्मकमिति विद्यां पृथिव्यग्निरन्नमादित्यइत्यादिविद्यांचोक्तवोत्तरखंडेऽग्निभिरुपकोसलैषासोम्यतेऽस्मद्विद्याचात्मविद्याचेत्युक्तत्वेनाद्याब्रह्मविद्याद्वितीयाग्निविद्यैवेतियुक्तमित्यपिनिरस्तं । अस्मद्विद्येत्यस्यांतर्यामिविद्येत्यर्थोपपत्तेः । एवंतर्ह्यात्मविद्येतिपृथगुक्तिविरोधः । अंतर्यामिणोप्यात्मत्वादित्यतआह ॥ अस्मच्छब्दोदितइति ॥ जनार्दनइतिद्विविधं । उपकोसलइतितादर्थ्येसप्तमी । किंचपृथिव्यग्निरित्यादिविद्यामुक्त्वाऽपहतेपापकृत्यामित्यादिनातज्ज्ञानान्मोक्षः श्रूयते । नह्यग्निज्ञानान्मोक्षउपपद्यते । नन्वपहतपापकृत्यत्वादीनांमुख्यानांसं

भा० । सएवाहमस्मीत्यंतर्यामिणोः सर्वविशेषाभावज्ञापनार्थः । पूर्वसोहमस्मीत्यभेदेतात्पर्याधिक्यज्ञापनाय । अहमस्म्यादिकाः शब्दा अंतर्यामिण्युच्यतः । तत्संबंधाजीवगाश्चतस्माद्वेदगताहरौ । अस्मच्छब्दोदितोतः स्थआत्मान्यासोजनार्दनः । अग्रयोद्विविधंविष्णुमवोचनुपकोसलइतिसामसंहितायां ।

छांदोग्य

॥१४०॥

सारिण्यसंभवेपिनास्यापरपुरुषाःक्षीयंतइत्युक्तं भृत्यवत्त्वंसंभवत्येवेत्यतस्तदपिमुक्तज्ञापकतयैवानूद्यव्याचष्टे ॥ नास्येति ॥ द्वौ नजावितिन्यायसाम्येनभृत्यवानेवेत्युक्तं । ननुकदाचिदभृत्यःसंसारिणस्तुकदाचिदभृत्यत्वदर्शनान्ननियमइतिभावः । स्वर्गादिलो कित्वंसंसारिणोपीत्यतस्तदपिमुक्तज्ञापकतयाव्याचष्टे ॥ लोकीति ॥ मुख्यासंभवएवामुख्याश्रयणमितिभावः ॥ १ ॥ कोनु माऽनुशिष्याद्भोइतीहावेवनिहृतइतिवाक्यस्यकोनुमानुशिष्यात्त्वयिप्रोषितइत्यपनिहृतइवेतिव्याख्यानमसत् । गुरुंप्रतिसोऽलुंठव चनायोगादितिभावेनवाक्यभेदमंगीकृत्येहावेवेतिपाठमनुसृत्यइहावेइत्यत्रविग्रहंदर्शयति ॥ इहचेति ॥ इहापेतिशाखांतरपाठ स्याप्ययमेवार्थः । पदार्थमाह ॥ इहेति ॥ वाक्यार्थमाह ॥ मानुषेति ॥ पूर्वबहुवचनप्रयोगेपिअत्रद्विवचनप्रयोगोजात्यभि प्रायेणनिहृतइतिद्विवचनश्रवणात् । भगवंतमित्यध्याहारः । वशब्दार्थःएवेति । तथाचकोनुमानुशिष्यादित्यस्यकोवामानु ष्योवाऽसुरोवामामनुशिष्यात् । नकोपीत्यर्थइतिभावः । तर्हि'कोनुत्वानुशशासेत्यस्यकिमुत्तरंजातमित्यतःपरिशेषसिद्धमर्थमाह ॥ अतइति ॥ केतेदेवाइत्याकांक्षायांइमेनूनमित्यादिकंप्राप्तमितिभावेनेदृशाअन्यादृशाइतिपदार्थावाह ॥ ईदृशाइतीति ॥ ईदृ शाइत्यस्यपरिदृश्यमानभूताग्निवत्त्वर्णतोज्वालावर्णाइत्यर्थइतिशेषः । अन्यादृशाःभूताग्निलक्षणाइतिपदार्थमभिप्रेत्यवैलक्षण्य मेवोक्तंकरेति । एतेनेमेऽग्नयोमयापरिचरिताउक्तवंतो नूनं । यतस्त्वांदृष्ट्वावेपमानाइवेदृशादृश्यंते । पूर्वमन्यादृशाःसंतइति

भा० । नास्यापरपुरुषाःक्षीयंतेभृत्यवानेवभवति । लोकीभगवलोकीभवति । इहचअवचइहावे । इहेतिमनुष्यलोकस्थाउच्यंते अवेतिपातालस्थाः । मानुषासुरौभगवंतं निहृतएववक्तुंसमर्थौ । अतोदेवाएवमामनुशासुरित्यर्थः । ईदृशाइतिवर्णतोज्वालावर्णाइति । अन्यादृशाश्चकरशिरश्चरणादिमंतः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

४।११-१४

॥१४०॥

व्याख्यानमसदित्युक्तंभवति । उपकोसलेनस्वगुरुंप्रतिनिश्चितार्थस्यैववक्तव्यत्वेनानुभवचौर्यायोगात् । अग्नीनांसत्यकामादुत्तम
 त्वेनतच्छिष्यमुपदिश्यापिवेपमानत्वासंभवाच्च । तथाचोक्तं । ऋषिभ्यस्तूत्तमादेवाइति । पृथिव्यग्निरन्नमादित्यइत्यादीनिनामा
 निविष्णोरेवेत्यत्रयुक्तिमाह ॥ चंद्रादीति ॥ विष्णोरेवात्रोक्ताग्निपृथिव्यादिसर्वनामानि । अत्रचंद्रादित्यविद्युच्छब्दानांदेवता
 वाचकानांश्रवणात् । विष्णोश्चंद्रादिसर्वदेवतानामवत्त्वात् । योदेवानामितिश्रुतेरित्यर्थः । यद्यपिनामानिसर्वाणीतिश्रुतेरेवोदा
 हरणंयुक्तं । तथापियुक्तिकथनार्थमेवमुक्तं । आदित्यशब्दस्यादिमत्त्वेपिमध्यवाक्यस्थश्चंद्रशब्दग्रहणंपूर्वोत्तरसंग्रहाभिप्रायेण ।
 पृथिव्यादिनाम्नांदेवतावाचकत्वविवादाभिप्रायेणेदं । यद्वा पृथिव्यादिसर्वनामानिविष्णोरेवेत्यत्रश्रुतिमेवाह ॥ चंद्रादीति ॥
 तथाचविष्णोरेवपृथिव्यादिसर्वनामानीतिप्रतिज्ञा तत्रहेतुःश्रुतेश्चंद्रादिसर्वनामवत्त्वात् । सर्वनामवत्त्वावगमादितियोजना ॥खं०
 ११-१४॥नन्वंतरउपपत्तेरित्युक्तन्यायेनाक्षिस्थस्यविष्णुत्वादेतस्मिन्नाकिंचनशिष्यतीत्युक्तमसंगत्वंतस्यैव । ततश्चतद्यद्यप्यस्मिन्स
 पिर्वेतिवाक्येचक्षुषोऽसंगत्ववचनमसंगतमित्यतआह ॥ असंगेति ॥ अनेनयस्मादेवंपुरुषोक्षणिविद्यतेतत्तस्मादास्मिंश्चक्षुषियदिस
 पिर्वोदकंवाकश्चित्तिंचतिताहिर्वर्त्मनीप्रत्येवगच्छतिनचक्षुःस्पृशतीतिवाक्यंव्याख्यातं । उक्तमर्थप्रमाणेनद्रढयति ॥ यत्स्थानत्वा
 दिति ॥ अनेनवामनएवचक्षुस्थइत्युक्तंभवति । इमंमानवमावर्तनावर्ततइत्यस्यइमंमानवंमनुसंबधिनमावर्तंससारंनावर्ततइत्य

भा० । चंद्रादिसर्वनामवत्त्वात् । योदेवानानामधाएकएवेतिश्रुतेर्विष्णोरेवसर्वनामानि असंगभगवत्स्थानत्वाच्चक्षुषोसंगत्वमुच्यते । यत्स्थानत्वादिदंचक्षुरसंगसर्ववस्तुषु ।
 तस्मैनमोभगवतेवामनायपरात्मनइतिमहाकौर्मै ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

र्थइत्यसत् । मनुसंबंधिसंसारप्राप्तावप्यन्यसंसारप्रसक्तेरितिभावेनानूद्यव्याचष्टे ॥ इममिति ॥ यत्रसंसारे । अत्रआवर्तशब्दोयदिभावेघञंतःतदागमकत्वाच्चधिकरणोबहुव्रीहिः । यद्यधिकरणेघञंतःतदाषष्ठीतत्पुरुषः । उभयत्रापिसमासेछांदसोमुमागमइत्यवधेयं । चक्षुस्थभगवज्ज्ञानिनःसर्वथासंसारप्राप्त्यभावेप्रमाणंचाह ॥ चक्षुस्थमिति ॥ ततश्चायंखंडपंचकार्थः ॥ अथसंभूयोपदेशानंतरमेनमुपकोसलंगार्हपत्योऽनुशशास । किमिति । पृथिव्यग्निरन्नमादित्यइति । कंब्रह्मेत्यतोनुवृत्तस्यब्रह्मेत्यस्यसर्वत्रान्वयः । पृथुत्वादिनापृथिव्यादिनामकंब्रह्मेत्यर्थः । एवंव्याप्तात्मविद्यामुक्त्वास्वांतर्यामिविद्यामाह ॥ यइति ॥ आदित्येयएषपुरुषःपूर्णषड्गुणोभगवान्दृश्यतेदिव्यदृष्ट्यासोहमहेयत्वादहंनामागार्हपत्यस्थोस्मि । आदित्यस्थस्यमदंतर्यामिणश्चनविदुरधर्मादिवदभेदः । किंतुनकोपिविशेषइतिभावेनाह ॥ सएवेति ॥ १ ॥ उपासकस्यफलमाह ॥ सइति ॥ योधिकारीएतंव्याप्तमंतर्यामिणंचविष्णुंविद्वानुपास्ते । सपापकृत्यामपहतेलोकीभगवल्लोकीभवति । अतएवसर्वमायुरेति । ज्योक्सर्वज्ञःसन्जीवति । अस्योपासकस्यापरपुरुषाःभृत्याःनक्षीयंते । भृत्यवानेवभवति । भृत्याशासनमेवाह ॥ उपेति ॥ यःएतमेवंविद्वानुपास्ते ।

भा० । इमंमानवमावर्तनावर्तते । मानवायत्रावर्ततेसमानवावर्तःतमानवावर्तप्रतिनावर्तते । चक्षुःस्थवामनवेदसपुनर्नैवजायते । मुक्तोदुस्तरसंसाराद्वामनंप्राप्नुतेऽचिरादितिच ॥ १५ ॥

उप० । अथहैनंगार्हपत्योऽनुशशासपृथिव्यग्निरन्नमादित्यइतिपुरुषोदृश्यतेसोहमस्मिसएवाहमस्मीति ॥ १ ॥ सयएतमेवंविद्वानुपास्तेऽपहतेपापकृत्यांलोकीभवतिसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिनास्यापरपुरुषाःक्षीयंतउपवयंतंभुंजामोस्मिंश्चलोकेऽमुष्मिश्चयएतमेवंविद्वानुपास्ते ॥ २ ॥ एकादशःखंडः ॥ ११ ॥

तंवयंसर्वेअस्मिंश्चामुष्मिंश्चलोकेउपभुंजामःउपजीवामइति । एवमुत्तरखण्डद्वयमपिव्याख्येयं ॥ ६ ॥ एकादश-द्वादश-त्रयोदशखंडाः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ एवंसंभूयप्रत्येकंचोपदिश्यतेहोचुः हेसोम्योपकोसलतेतुभ्यमेषास्मद्विद्यांतर्यामिविद्यात्मविद्यासर्वगतात्मविद्याचोपदिष्टा । एषातुज्ञैर्यैव । नतुत्वयोपास्या । अतआचार्यएवतेतवगतिंगम्यतइतिगतिरुपास्यमार्गगम्यंचवक्तेति । आजगामहास्याचार्यः । तमाचार्योभ्युवाद । उपकोसला ३ इति । भगवइतिहप्रतिशुश्रावोपकोसलः । हेसोम्यतेमुखंब्रह्मविदोमुखमिवसुप्रसन्नंभातिकोनुत्वानुशशासनुवितर्के । देवोवान्योवेत्युक्तमाह ॥ भोमामांकोनुमनुष्योऽसुरोवानुशिष्यात् । नकोपि । कुतःइहचावचेहावे । इहेतिमनुष्यलोकस्थउच्यते । अवेतिपातालस्थः । मानुषासुरौभगवंतंनिहुतएववक्तुंसमर्थौ । अतोदेवाएवमामनुशासुरित्यर्थः । केतेदेवाइत्यतआह ॥ इमइति ॥ ईदृशाःवर्णतःपरिदृश्यमानाग्निवत्ज्वालावर्णाःअन्यादृशाःकरशिरश्चरणादिमंतः इमेध्यक्षाःनूनंनिश्चयेनमामनुशशासुः । वेदपुरुषःस्पष्टंतदुपदेष्टुनाह ॥ इतीति ॥ इत्यनेनप्र

उप० । अथहैनमन्वाह्यपचनोऽनुशशासापोदिशोऽक्षत्राणिचंद्रमाइतिपुरुषोदृश्यतेसोहमस्मिसएवाहमस्मीति ॥ १ ॥ सयएतमेवंविद्वानुपास्तेऽपहतेपापकृत्यांलोकीभवतिसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिनास्यापरपुरुषाःक्षीयंतउपवयंतंभुंजामोस्मिंश्चलोकेऽमुष्मिश्चयएतमेवंविद्वानुपास्ते ॥ २ ॥ खंडः ॥ १२ ॥ अथहैनमाहवनीयोऽनुशशासप्राणआकाशोद्यौर्विद्युदितिपुरुषोदृश्यतेसोहमस्मिसएवाहमस्मीति ॥ १ ॥ सयएतमेवंविद्वानुपास्तेऽपहतेपापकृत्यांलोकीभवतिसर्वमायुरेतिज्योग्जीवतिनास्यापरपुरुषाःक्षीयंतउपवयंतंभुंजामोस्मिंश्चलोकेऽमुष्मिश्चयएतमेवंविद्वानुपास्ते ॥ २ ॥ खंडः ॥ १३ ॥ तेहोचुरुपकोसलैषासोम्यतेस्मद्विद्याचात्मविद्याचाचार्यस्तुतेगतिंवक्तुंतेजसाजगामहाचार्यस्तमाचार्योभ्युवादोपकोसला इति ॥ १ ॥ भगवइतिहप्रतिशुश्रावब्रह्मविदोऽहमस्मिन्मतेमुखंभातिकोनुत्वानुशशासतिकोनुमानुशिष्याद्भोइतीहावेवनि ३ हुतइमेनूनमीदृशाअन्यादृशाइतीहाम्रीनभ्यूदेकिनुसोम्यकिलतेऽवोचन्निति ॥ २ ॥

छांदोग्य

॥१४२॥

कारेणेहाचार्यसमीपेअग्नीन्स्वात्मोपदेष्टुन्भ्यूदउपकोसलः । एवमुक्तआचार्योहेसोम्यतेग्नयःकिलकिन्ववोचन्नित्युवाच ॥ २ ॥
इदमितिहप्रतिजज्ञउपकोसलः । अग्निभिरुक्तमनूदितवानित्यर्थः । एवमुक्तःसत्यकामोहेसोम्यतेग्नयोलोकान्सर्वाधारान्प्राणस
र्वगतांतर्यामिरूपानेवावश्यंवेद्यान्किलावोचन् । तेतुत्वयाज्ञेयाएव । नोपास्याः । नवागम्याः । अहंतुतेतवतद्वक्ष्यामियदुपास्यं
येनपथायत्तगम्यंच । वक्ष्यमाणंस्तौति ॥ यथेति ॥ एवंविदिवक्ष्यमाणापरोक्षज्ञानिनि । ब्रवीतुभगवानित्युक्तस्तस्मैहोवाच ॥ ३ ॥
चतुर्दशः खंडः ॥ १४ ॥ यएषोक्षण्यंतःपुरुषोदृश्यतेदिव्यदृष्ट्यैषआत्मावामनाख्यइतिहोवाच । एतदमृतंस्वतोनित्यमुक्तंअ
भयंस्वतोभयशून्यमेतद्ब्रह्मगुणपूर्णमेतस्मिन्भगवतिनकिमपिश्लिष्यति । असंगोसावित्यर्थः । यत्स्थानत्वाच्चक्षुषोप्यसंगत्वंकिंत
स्येतिभावेनचक्षुषोऽसंगत्वमाह ॥ तद्यदीति ॥ यद्यस्मादेवमसंगःपुरुषोक्षणिविद्यतेतत्तस्मादस्मिंश्चक्षुषियदिसर्पिर्वोदकंवाकश्चि
त्सिंचतितर्हिर्वर्त्मनीप्रत्येवगच्छति । नचक्षुःस्पृशतीत्यर्थः ॥ १ ॥ एवंभगवतःस्थानशक्तिमभिधायस्वरूपशक्तिंचाह ॥ एत
मिति ॥ एतंचाक्षुषंवामनाख्यंभगवंतंसंयद्ब्रामइत्याचक्षतेविद्वांसः । कुतः हियस्मादेतंसर्वाणिवामानिसौंदर्याण्यभिसंयंति । प्र
विशंतितथोपासकस्यानुरूपफलमाह ॥ सर्वाणीति ॥ एषएवचाक्षुषःपुरुषोमुख्यतोवामनिरित्युच्यते । कुतःयस्मादेषसर्वाणि

उप० । इदमितिहप्रतिजज्ञेलोकान्वावकिलसोम्यतेऽवोचन्नहंतुतेतद्वक्ष्यामियथापुष्करपलाशआपोनश्लिष्यंतएवमेवंविदिपापंकर्मनश्लिष्यतइतिब्रवीतुमेभगवानितितस्मैहो
वाच ॥ ३ ॥ चतुर्दशः खंडः ॥ १४ ॥ यएषोतरक्षणिपुरुषोदृश्यतेएषआत्मेतिहोवाचैतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मैतस्मिन्नाकिंचनश्लिष्यतितद्यप्यस्मिन्सर्पिर्वोदकंसिंचतिवर्त्मनी
एवगच्छति ॥ १ ॥ एतसंयद्ब्रामइत्याचक्षतेएतद्विसर्वाणिवामान्यभिसंयंतिसर्वाण्येनंवामान्यभिसंयंतियएवंवेद ॥ २ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

४।१५

॥१४२॥

वामानिरमादिगतसौंदर्याणिनयतिप्रापयति । पूर्ववत्फलमाह ॥ सर्वाणीति ॥ सर्वाणिस्वावरगतानि ॥ २ ॥ एषएवचाक्षुषः
 पुरुषोभामनिरित्युच्यते । कुतः हियस्मादेषसर्वेषुभातिदीप्यते । सर्वेष्वितिफलं ॥ ३ ॥ ४ ॥ एवमुपकोसलोपास्यंभगवद्रूपंनि
 रूप्यतद्विद्याफलत्वेनसमार्गब्रह्मप्राप्तिंचाक्षुषः पुरुषवेत्तुर्महिमानंप्रकाशयन्निरूपयति ॥ अथेत्यादिना ॥ अथेत्यर्थांतरे । यदुच्य
 द्यपिअस्मिन्ज्ञानिनिमृतेशव्यंशवसंबंधिकर्मकुर्वंत्येवतदीयाःयदुच्येनैवकुर्वन्ति । तथापितेज्ञानिनःसर्वथास्वज्ञानप्रसन्नभगवत्साम
 र्थ्यात् । हृदयाग्रप्रज्वलनप्रकाशितद्वारेणब्रह्मनाड्यादेहादुत्क्रांताअर्चिषमर्चिर्नामकमूर्ध्वलोकंसंभवंत्येवप्राप्नुवंत्येव । अत्राग्निर्ज्यो
 तिरितिद्वेधैवार्चिषःइत्युक्तमनुसंधेयं । तत्रकंचनकालंस्थित्वातेनपूजिताःअर्चिषोर्चिर्लोकंकादातिवाहिकाख्यवायुलोकंप्राप्यततोऽहर
 भिमानीदेवतालोकंप्राप्नुवन्ति । अहःआपूर्यमाणपक्षंपूर्वपक्षाभिमानीदेवतालोकंआपूर्यमाणपक्षाद्गच्छन्यान्पणमासानुदङ्ङेत्या
 दित्यस्तान्मासानुत्तरायणाभिमानीदेवतालोकंमासेभ्यस्तेभ्यःसंवत्सराभिमानीलोकंसंवत्सरात्तद्विरुणप्रजापतिप्राप्तिद्वाराऽऽदि
 त्यमादित्याच्चंद्रमसंचंद्रमसोवैश्वानरेंद्रध्रुवद्वाराविद्युतंविद्युन्नाम्नींभारतींप्राप्नुवन्ति । ततस्तस्याःपुरुषोभर्तामानवोमननान्मनुर्भगवां
 स्तस्यायंप्रियभृत्योमुख्यवायुस्तंगच्छन्ति॥५॥सःवायुरेनान्स्वप्राप्तान्प्रतीकालंबनान्कार्यं ब्रह्म अप्रतीकालंबनान्परंब्रह्मगमयति ।

उप० । एषउएववामनिरेषहिसर्वाणिवामानिनयतिसर्वाणिवामानिनयतियएवंवेद ॥ ३ ॥ एषउएवभामनिरेषहिसर्वेषुलोकेषुभातिसर्वेषुलोकेषुभातियएवंवेद ॥ ४ ॥
 अथयदुचैवास्मिंश्छव्यंकुर्वन्तियदुचनार्चिषमेवाभिसंभवन्त्यर्चिषोहरहआपूर्यमाणपक्षमापूर्यमाणपक्षाद्यान्नुदङ्ङेतिमासाःस्तान्मासेभ्यःसंवत्सरंसंवत्सरादादित्यमादित्याच्चंद्रमसंचंद्र-
 मसोविद्युतंतत्पुरुषोमानवः ॥ ५ ॥ सएनान्ब्रह्मगमयलेषदेवपथोब्रह्मपथएतेनखलुप्रतिपद्यमानाद्भगमानवमावर्तनावर्ततेनावर्तते ॥ ६ ॥ खं० ॥ १५ ॥

ज्ञानिनोदेवयानब्रह्मयानाख्यमार्गांतरोक्तेः कथमेतदित्यत आह ॥ एष इति ॥ देवपथो ब्रह्मपथ इत्येष एवोच्यते । मार्गांतरं वा व्यावर्तयति ॥ एष इति ॥ देवैरधिष्ठितः पन्था देवपथः ब्रह्मप्राप्तिहेतुः पन्थाः ब्रह्मपथः । एष एव न त्वन्योस्ति । एवं ब्रह्मप्राप्तस्य पुनः संसारप्राप्तिरस्ति किं नेत्याह ॥ एतेनेति ॥ एतेन खलु मार्गेण परमपरं वा ब्रह्मप्रतिपद्यमानाः इमं मानवमावर्तमानवायत्रावर्तते समानवावर्तः संसारः तं मानवावर्तनावर्तत इत्यर्थः ॥ पंचदशः खंडः ॥ १५ ॥ वायुर्वावसंवर्गः प्राणो ब्रह्मेत्यपरब्रह्मविद्योक्ता । तद्विषयं विद्यांतरमाह ॥ एष हेत्यादिना ॥ क्रियाकलापरूपत्वाद्यज्ञस्यैष ह वै यज्ञो यो यं पवत इति कथमुक्तमित्यत आह ॥ यज्ञेति ॥ यज्ञाख्यत्वे निमित्तं यज्ञाभिमानियज्ञे प्रतिष्ठित इति । यदेष यन्निदं सर्वं पुनाति तस्मादेष एव यज्ञ इति यज्ञशब्दनिर्वचनरूपं वाक्यं व्याचष्टे ॥ यन्नयमिति ॥ अस्तु य इत्यस्य नृगच्छन्नित्यर्थः । यातेर्गत्यर्थत्वप्रसिद्धेः । ज्ञ इत्यस्य पावनाख्यशुद्धभावः कथमर्थ इत्यतो धातुं पठति ॥ ज्ञेति ॥ धातोरिति शेषः । धातोर्ज्ञशब्दः पावनार्थो वगम्यते यत इत्यर्थः । तस्य मनश्च वाक् च वर्तनी इत्येतत्वाङ्मनसयोर्मार्गत्वमुच्यत इत्यन्यथा प्रतीतिनिरासाय व्याचष्टे ॥ तत्पादाविति ॥ स यथैकपादित्युभयपादिति च दृष्टांतबलादिति भावः । कः पादः कुत्र स्थित इत्यतस्तद्दर्शयन्नेव तयोरन्यतरां मनसा संस्करोति ब्रह्मेत्येतद्व्याचष्टे ॥ दक्षिण इति ॥ वाचा होता ध्वर्युरुद्धातान्यतरामित्येतद्व्याचष्टे ॥ होत्राद्या इति ॥ तर्हि स यत्रोपाकृत इत्यारभ्य हीयते न्यतरेत्यंतवाक्येन वायुपादलोपः कथमुच्यत इत्यत आह ॥ तस्मादिति ॥ मौनेन पूजकत्वादित्यर्थः । यदंतरा

भा० । यज्ञाभिमानियज्ञाख्यो वायुर्यज्ञे प्रतिष्ठितः । ज्ञशुद्धभाव इत्यस्माद्यन्नयं पावयेद्यतः । अतो वायुर्यज्ञनामा तत्पादौ वाङ्मनः स्थितौ । दक्षिणोऽस्य मनः संस्थो ब्रह्मात्विक्तस्य पूजकः । होत्राद्यावाचिसंस्थस्य वामपादस्य पूजकाः । तस्मात्प्रातरनुवाकपरिधान्योर्यदंतरा । ब्रह्माचेदुत्सृजेद्वाचं यज्ञपादोपकृद्भवेत् ।

तन्मध्ये । ननु वायुपादमुपक्रम्य यज्ञपादस्य लोपकत्वकथनमसंगतमित्यत आह ॥ वागिति ॥ प्रतिमापादलोपे देवतापादलोपोपचार इति भावः । अथ यत्रोपाकृत इत्यादेस्तात्पर्यमाह ॥ ध्यायन्निति ॥ ध्यायन्नेव हरिंचेत्यनेनास्या विद्यायाः शास्त्रदृष्ट्या भगवत्परत्वमुक्तं भवति ॥ खं० ॥ १६ ॥ यो यं पवते मुख्यवायुरेष यज्ञो यज्ञनामको यज्ञाभिमानियज्ञे स्थितः । हवा इति श्रुत्यादिप्रसिद्धिं दर्शयति । वायौ यज्ञशब्दं निर्वक्तुं वायुस्वभावं निरूपयति ॥ एष इति ॥ एष वायुर्यन्नृगच्छन्निदं योग्यं सर्वं पुनाति शुद्धं करोति । किंतत इत्यत आह ॥ यदिति ॥ यद्यस्मात् एषः यन्निदं सर्वं पुनाति तस्मादेष एव यज्ञो यज्ञाख्यो मुख्यतः यज्ञमूर्तेर्वायोः पादावस्थितिस्थानमाह ॥ तस्येति ॥ तस्य वायोः वर्तनी वर्तते गच्छत्याभ्यामिति वर्तनीपादौ मनश्च वाक् च ऋत्विजां मनो वाक् संस्थौ । तत्र दक्षिणो मनस्थो वामो वाक् संस्थ इति ज्ञेयं ॥ १ ॥ तयोः पूजकानाह ॥ तयोरिति ॥ तयोः पादयोर्मध्येऽन्यतरां वर्तन्निदक्षिणं पादं ब्रह्मा ब्रह्माख्य ऋत्विक् मनसामनो व्यापारेण मौनेनैव संस्करोति पूजयति । संस्कार इति पाठे पूजक इत्यर्थः । होता ध्वर्युरुद्धाता चेति त्रयोऽन्यतरां वर्तन्निवामपादं वाचामं त्रोच्चारणेनैव संस्कुर्वति । ब्रह्मणः कदा मौनं तद्भ्रं गेच किमित्यत आह ॥ स इति ॥ एवं मौनेन वायुपूजकत्वात् स ब्रह्माय त्रयदा प्रातरनुवाकेशस्त्रे उपाकृते उपक्रांते परिधानीयायाः कर्म समापिकाया ऋचो जपादितियावत् । पुरा पूर्वव्यपवदति वाचमुत्सृजेत् ॥ २ ॥

भा० । वाङ्मनः पादयज्ञाख्यप्रतिमो वायुरिति । ध्यायन्वायुं हरिंचैव ततो ब्रह्मा मुनिर्भवेत् ॥ खं० ॥ १६ ॥

उप० । एष ह वै यज्ञो यो यं पवत एष यन्निदं सर्वं पुनाति यदेष यन्निदं सर्वं पुनाति तस्मादेष एव यज्ञस्तस्य मनश्च वाक् च वर्तनी ॥ १ ॥ तयोरन्यतरां मनसा संस्करोति ब्रह्मा वाचा होता ध्वर्युरुद्धातान्यतरां स यत्रोपाकृते प्रातरनुवाके पुरा परिधानीयाया ब्रह्मा व्यपवदति ॥ २ ॥

छांदोग्य

॥१४४॥

होत्राद्यास्तु अन्यतरामेव वर्तनिं वाचा संस्कुर्वति । तदान्यतरा वर्तनिः दक्षिणः पादो हीयते । यज्ञपादस्य लुप्तत्वात् । यज्ञपादहा
न्या भवमनर्थं सदृष्टांतमाह ॥ स इति ॥ सः वक्ष्यमाणो दृष्टांतो यथा एकपात्पुरुषो ब्रजनृष्यतियथा वै केन चक्रेण वर्तमानो रथोरिष्य
ति । एवमस्य यजमानस्य यज्ञोरिष्यति नश्यति । यज्ञं रिष्यंतं मनु यजमानोऽपि रिष्यति । यज्ञनाशेऽपि यजमानस्याध्यक्षत्वात् कथमेत
दित्यत आह ॥ स इति ॥ ३ ॥ यस्मादेवं ब्रह्मणो मौनपरित्यागेऽनर्थोऽथ तस्माद्यत्र यदा प्रातरनुवाके उपाकृते परिधानीयायाः पूर्वं
ब्रह्म न व्यपवदति । तदोभे एव वर्तनी संस्कुर्वति ऋत्विजः । एवं च न हीयते अन्यतरा ॥ ४ ॥ किंतु तदित्यतः सदृष्टांतं ततो भवं पुरुषार्थ
माह ॥ स यथेति ॥ व्याख्यातप्रायं ॥ ५ ॥ षोडशः खंडः ॥ १६ ॥ अत्र प्रमादात् ब्रह्मादि ऋत्विजां मौनादि नियमभंगे प्राय
श्चित्तं व्याहृतिहोमरूपं व्याहृतिमहिमाग्निधानपुरःसरमाह ॥ प्रजापतिरित्यादिना ॥ अप्रतिपत्तिविप्रतिपत्तिनिरासायाग्निपृथि
व्यावायुमंतरिक्षादादित्यं दिव इति वाक्यं प्रमाणेनैव व्याचष्टे ॥ अग्निरिति ॥ सूर्यश्चेत्येते त्रयः । प्रधानवायुग्रहणे वायोर्यजंषीत्यु
क्तमनुपपन्नमिति भावः । अग्नेर्ऋच इत्यादि वाक्यं व्याचष्टे ॥ अग्नेरिति ॥ भूरित्यृग्भ्य इत्यादि व्याचष्टे ॥ वराहेति ॥ तेषां सा

उप० । अन्यतरामेव वर्तनिं संस्कुर्वति हीयते अन्यतरा स यथैकपाद्ब्रजत्रथो वै केन चक्रेण वर्तमानो रिष्यत्येवमस्य यज्ञोरिष्यतियज्ञं रिष्यंतं यजमानोऽपि रिष्यति सदृष्टापापीयान्भवति
॥ ३ ॥ अथ यत्रोपाकृते प्रातरनुवाकेन पुरा परिधानीयाया ब्रह्म व्यपवदत्युभे एव वर्तनी संस्कुर्वति न हीयते अन्यतरा ॥ ४ ॥ स यथोभयपाद्ब्रजत्रथो बोभाभ्यां चक्राभ्यां वर्तमानः प्रति
तिष्ठत्येवमस्य यज्ञः प्रति तिष्ठति यज्ञं प्रति तिष्ठंतं यजमानोऽपि प्रति तिष्ठति सदृष्टाभ्यां भवति ॥ ५ ॥ खंडः ॥ १६ ॥

भा० । अग्निर्नासिक्यवायुश्च सूर्यो लोकरसास्त्रयः । अग्नेरसस्तु ऋग्वेदमानी ब्रह्मा प्रकीर्तितः । नासिक्यवायोस्तुरसो यजुर्वेदात्मको हरः । सामवेदाभिमानो तु वायुः सूर्यरसः
स्मृतः । वराहसिंहकपिलास्तेषां भूरादिनामकाः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

४ । १७

॥१४४॥

इत्यनुवर्तते । तद्यदृक्तइत्यादिपर्वशेषतात्पर्यमाह ॥ व्याहृतिभिरिति ॥ ततोव्याहृतीनां भगवन्नामत्वात् । उदक्प्रवणो य
 ज्ञइत्यत्रयज्ञस्योदीचीदिक्प्रवणत्वमुच्यतइतिप्रतीतिनिरासायतदनूद्यव्याचष्टे ॥ उदगिति ॥ प्रावण्यस्यचेतनधर्मत्वेनयज्ञस्यतद
 पिकथमित्यतआह ॥ ऊर्ध्वेति ॥ यतोयतआवर्ततेतत्तद्गच्छतीत्येतद्व्याहृतिपरिहारायवृत्तौगमनेचनिमित्तंदर्शयन्व्याचष्टे ॥ यज्ञ
 स्येति ॥ स्थानात्यज्ञकरणेनप्राप्तुंप्रसक्तादितिशेषः । ब्रह्मैवैकत्विंकुरूनश्वाभिरक्षतीत्येतत्कुरूनित्यस्यदेशविशेषपरत्वप्रतीतिंनि
 वारयन्संगतत्वेनव्याचष्टे ॥ तदिति ॥ तत्तस्मादेवंविदोब्रह्मणएवावृत्तस्थानप्रापणसमर्थत्वादित्यर्थः । एकएवब्रह्माख्यत्विक्
 कर्तुरेकत्वाद्बहुवचनंकथमित्यतउक्तंयजमानादीनिति । वाक्यशेषेतथाश्रवणादितिभावः । योद्धुमारूढाअश्वावडवायथाभिरक्ष
 तीत्यसत् । बह्वश्रुतकल्पनापत्तेः । एवंसतिरक्षतीत्यनंतरमेवास्यवक्तव्यत्वाच्च । अतोब्रह्मणएवेदंविशेषणमितिभा
 वेनतदनूद्यव्याचष्टे ॥ अश्वेति ॥ बाधकवशाद्रूढित्यागइतिभावः । आशुज्ञानीज्ञडितियज्ञभंगानुसंधानवानित्यर्थः ।
 तदेवोपपादयन्नश्वेत्यस्यज्ञानित्वार्थत्वेधानुपठति ॥ वेति ॥ वातेर्गतिगंधनार्थत्वेपिज्ञानीतिकथंव्याख्यानमित्यतआह ॥ गतिश्च
 द्दश्चेति ॥ तथाप्याशुवातिगच्छतिअवगच्छतीत्याशुवेतिस्यान्नत्वश्चेति । दीर्घोकारयोर्लोपविधायकाभावादित्यतआह ॥ दीर्घेति ॥

भा० । व्याहृतीभिस्ततो जुह्वन्ब्रह्मैवंविद्विरिष्टितः । सर्वान्सृष्टिजोरक्षेद्ब्रह्मैवंवित्ततोभवेदितिच । उदक्प्रवणऊर्ध्वप्रवणःऊर्ध्वलोकानुसारी । यज्ञस्यदुरिष्टयायतोयतःस्था
 नादावर्ततेतत्तत्स्थानमेवंविदाब्रह्मणागच्छति । तद्ब्रह्मैवैकत्विंकुरूनकर्तृन्यजमानादीनभिरक्षति । अश्वाआशुज्ञानी । वागतिगंधनयोरितिधातोः । गतिश्चदश्चावगतौभवति । दीर्घ
 विंदुविसर्गादीनांलोपोवेतिसूत्रादाशुवैवाश्वा ॥ खं० ॥ १७॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेश्रीमच्छांदोग्योपनिषद्भाष्येचतुर्थोऽध्यायः ॥४॥

आदिपदेनस्वरादिग्रहणं ॥ ख० ॥ १७ ॥ प्रजापतिर्भगवान् लोकान् पृथिव्यन्तरिक्षद्युसंज्ञकांस्तदभिमानिदेवानभ्यतपत् आलो-
चितवान् । इमएवरसाः किंतोन्यइतिसंशयमाहार्यविचारितवानित्यर्थः । इमएवरसाइतिप्राप्तेतेषां लोकानां तप्यमानानामालो-
च्यमानानां सकाशात् । रसान्वरान् प्राबृहत् । उद्बर्ह । निष्कृष्य ज्ञातवानित्यावत् । कस्माल्लोकात्करसत्वेन निश्चितवानित्यत
आह ॥ अग्निमिति ॥ पृथिव्याः धरादेव्याः अग्निरसंप्राबृहदित्यादिसंबंधः । वायुनासिक्थं ॥ १ ॥ ततः सप्रजापतिरेतास्तिष्ठो
देवताः पूर्ववदभ्यतपत् । तत्राप्येताएवरसाइतिप्राप्तेतासां तप्यमानानां सकाशात् रसान् प्राबृहत् । तदेवाह ॥ अग्नोरिति ॥ अग्ने
र्ऋचोऋग्वेदाभिमानिनं ब्रह्माणं । वायोर्नासिक्थ्यात् । यजुषियजुर्वेदात्मकं हरं । आदित्यात्सामानिसामवेदाभिमानिनं वायुरसंप्राबृह
दितिसंबंधः ॥ २ ॥ ततः सप्रजापतिरेतां त्रयीविद्यां वेदाभिमानिदेवताः पूर्ववदभ्यतपत् । तस्याइत्यादिपूर्ववत् । ऋग्भ्यस्तदभिमानि ब्रह्माणो
भूरितिनामकं वराहं यजुर्भ्यस्तदात्मकाद्भरात् भुवइतिनामकं नृसिंहं सामभ्यस्तदात्मकाद्वायोः स्वरितिनामकं कपिलं रसंप्राबृहत् ।
नित्यज्ञानस्याप्येवमभितपनं क्रीडयेति प्रागेवोक्तं ॥ ३ ॥ यदर्थमेतदुक्तं तदाह ॥ तदिति ॥ तत्तस्मात् । यतयदि ऋकोऋङ्निमित्तरिष्ये
द्यज्ञः क्षतं प्राप्नुयात् । तदा ब्रह्माभूरितिनामकं वराहमुद्दिश्य भूः स्वाहेति मंत्रेण गार्हपत्ये जुहुयात् । सातत्र प्रायश्चित्तिः । तत्तदा ऋचां तद

उप० । प्रजापतिर्लोकानभ्यतपत्तेषां तप्यमानानां रसान् प्राबृहदग्निपृथिव्यावायुमंतरिक्षादित्यं दिवः ॥ १ ॥ स एतास्तिष्ठो देवता अभ्यतपत्तासां तप्यमानानां रसान् प्राबृह-
दग्नेर्ऋचोवायोर्यजुषिसामान्यादित्यात् ॥ २ ॥ स एतां त्रयीविद्यामभ्यतपत्तस्यास्तप्यमानायां रसान् प्राबृहद्भूरित्यग्भ्यो भुवइतियजुर्भ्यः स्वरितिसामभ्यः ॥ ३ ॥ तद्यदृक्कोरिष्ये
द्भूः स्वाहेति गार्हपत्ये जुहुयादचामेव तद्रसेन चीवीर्येण चीयज्ञस्य विरिष्टिः संदधाति ॥ ४ ॥

भिमानि चतुर्मुखस्य सकाशात् रसेन । कोर्थः । ऋचां सकाशात् वीर्येण बलवता वराहेण तत्प्रसादेन यज्ञस्य चीं विरिष्टिं ऋङ्निमित्तं क्षतं
संदधाति ब्रह्मा । एवमुत्तरवाक्ययोरपि योजना ॥ ४ ॥ अथेत्यर्थांतरं । यजुषां वीर्येण नृसिंहप्रसादेन साम्रां वीर्येण कपिलप्रसादेन ॥ ५ ॥ ६ ॥
यज्ञस्य विरिष्टिसंधानमेव सदृष्टांतमाह ॥ तद्यथेति ॥ तत्निदर्शनं यथा । लवणेन क्षारेण टंकणादिना । सुवर्णमशक्यसंधानं संदध्यात्स्वर्ण
कारः । यथा चाशक्यसंधानं रजतं सुवर्णेन संदध्यात् । यथा चाशक्यसंधानं त्रपुरजतेन । यथा त्रपुणा तादृशं सीसं । सीसेन तादृशं
लोहं । लोहेन दारु दारुचर्मणा चर्मबंधनेन संदध्यात् ॥ ७ ॥ एवमेषां लोकानां पृथिव्यादीनामासां देवतानामभ्यादीनामस्याः
त्रयीविद्यायाः ब्रह्मादीनामिति यावत् । सकाशाद् वीर्येण श्रेष्ठेन भूरादिनामकेन भगवता तत्प्रसादेन यज्ञस्य विरिष्टिं संदधाति ब्रह्मा । ब्रह्म
णः सामर्थ्यमाह ॥ भेषजेति ॥ यत्र यज्ञे एवं विद्वद्ब्रह्मा भवत्येष यज्ञो भेषजेन चिकित्सकेन कृतो हवै ॥ ८ ॥ यत्र यज्ञे एवं विद्वद्ब्रह्मा भव-
त्येष यज्ञः उदक्प्रवणः ऊर्ध्वलोकानुसारी हवै । एवं विदो ब्रह्माण उक्तसामर्थ्यसत्त्वे गार्हपत्याप्रमाणयति ॥ एवं विदमिति ॥ एवं विदं
ब्रह्माणमन्वनुसृत्यैषावक्ष्यमाणा गाथा प्रवर्तते । तामेव पठति ॥ यतइति ॥ यज्ञस्य दुरिष्टं चायतो यतः स्थानात् । यज्ञकरणेन प्रा-

उप० । अथयदियजुष्टोरिष्येद्भुवः स्वाहेति दक्षिणाग्नौ जुहुयाद्यजुषामेव तद्रसेन यजुषां वीर्येण यजुषां यज्ञस्य विरिष्टिः संदधाति ॥ ५ ॥ अथयदिसामतो रिष्येत्स्वः स्वाहेत्याहवनी
ये जुहुयात्सामामेव तद्रसेन साम्रां वीर्येण साम्रां यज्ञस्य विरिष्टिः संदधाति ॥ ६ ॥ तद्यथालवणेन सुवर्णं संदध्यात्सुवर्णेन रजतं रजतेन त्रपुत्रपुणा सीसं सीसेन लोहं लोहेन दारु दारुचर्मणा
॥ ७ ॥ एवमेषां लोकानामासां देवतानामभ्यादीनामिति यावत् । सकाशाद् वीर्येण श्रेष्ठेन भूरादिनामकेन भगवता तत्प्रसादेन यज्ञस्य विरिष्टिं संदधाति ब्रह्मा । ब्रह्म
णः सामर्थ्यमाह ॥ भेषजेति ॥ यत्र यज्ञे एवं विद्वद्ब्रह्मा भवत्येष यज्ञो भेषजेन चिकित्सकेन कृतो हवै ॥ ८ ॥ यत्र यज्ञे एवं विद्वद्ब्रह्मा भव-
त्येष यज्ञः उदक्प्रवणः ऊर्ध्वलोकानुसारी हवै । एवं विदो ब्रह्माण उक्तसामर्थ्यसत्त्वे गार्हपत्याप्रमाणयति ॥ एवं विदमिति ॥ एवं विदं
ब्रह्माणमन्वनुसृत्यैषावक्ष्यमाणा गाथा प्रवर्तते । तामेव पठति ॥ यतइति ॥ यज्ञस्य दुरिष्टं चायतो यतः स्थानात् । यज्ञकरणेन प्रा-

छांदोग्य
॥१४६॥

मुंप्रसक्तादावर्तते । तत्तत्स्थानमेवंविदाब्रह्मणागच्छतिमानवोभगवद्भक्तोयजमानः । तत्तस्मादश्वाआशुज्ञानीब्रह्मैकएवर्त्तिकुकुरुन्
कर्तृन्यजमानादीनभिरक्षति । तांगाथावेदपुरुषोविवृणोति ॥ एवंविदिति ॥ उपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ १७ ॥ इतिश्री
मदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितस्यच्छंदोगोपनिषद्भाष्यस्यटीकायांश्रीमद्वेदव्यासतीर्थपूज्यपादशिष्यवेदे
शभिक्षुविरचितायांपदार्थकौमुद्यांचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

वेदेशी०
खंडार्थः
४ । १७

उप० । मानवोब्रह्मैकैर्त्तिकुरुन्श्वाभिरक्षत्येवंविद्ब्रह्मयज्ञंयजमानः सर्वाः श्रुतिंजोभिरक्षतितस्मादेवंविदमेवब्रह्माणंकुर्वीतनानेवंविदनानेवंविदं ॥ १० ॥ सप्तदशः
खंडः ॥ १७ ॥ इतिश्रीमच्छांदोग्योपनिषदिचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

॥१४६॥

श्रीमद्धनुमद्धीममध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ देवोत्तमायप्राणायपंचरूपायविष्णवे । वैश्वानरायदे
वायनमोभगवतेसदा ॥ एवंपरापरब्रह्मविद्याःपूर्वाध्यायेनिरूपिताः । अत्रपुनस्तद्विषयमेवविद्यांतरंनिरूपयिष्यन्मुमुक्षोरपरब्रह्म
वायुप्रसादस्यसर्वथापेक्षितत्वादादौतद्विषयांविद्यामाह ॥ योहवाइत्यादिखण्डद्वयेन ॥ योहवैइत्यादिवाक्येप्राणस्यतद्वेत्तुश्चो
क्तंज्येष्ठत्वादिकंकिमपेक्षयेतिनज्ञायतइत्यतस्तत्प्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ यइति ॥ श्रेष्ठंगुणतःज्येष्ठंवयसानिर्धारणेषष्ठ्यौ । योग्यतया
स्वसमानानांज्ञानोत्तरशुभाननुष्ठानादिनाहसितानंदानांवेत्तुर्मनुष्यत्वविवक्षायांइदं । देवत्वविवक्षायामिंद्रकामादिवत्किंचित्सा
म्यंबोध्यं । अनेनश्रुतौस्वानामितिवक्ष्यमाणमत्रसंबध्यतइत्युक्तंभवति । योहवैवसिष्ठंवेदेतिवाक्यंवेत्तुर्वसिष्ठत्वप्रतीतिनिरासाय
व्याचष्टे ॥ समीपइति ॥ वसिष्ठइत्यस्यार्थोवसतांश्रेष्ठइति । दूरेवसतांश्रेष्ठयंनशोभावहमितिसमीपइत्युक्तं । योहवैप्रतिष्ठांवेदे
तिवाक्यमेकस्यैवयुगपद्विरुद्धंलोकद्वयावस्थानंकथमुच्यतेइत्यतोव्याचष्टे ॥ एकेति ॥ इदंविपरीतंफलंइत्याशंकानिरासायविशेष
वाचीतुशब्दः । तमेवव्यनक्ति ॥ इच्छतइति ॥ यथेच्छायामपीष्टस्थानेऽस्माकंस्थितिर्नभवतिनतथातस्येत्यर्थः । योहवैसंपदं
वेदेतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ संपद्वेत्तुरिति ॥ योहवाआयतनंवेदेतिवाक्योक्तंस्वकीयाश्रयत्वंफलमुपलक्षणमितिभावेनाह ॥ गृहं
चेति ॥ गृहमिष्टंप्रासादादि चशब्दाच्छ्रुत्युक्तसमुच्चयः । प्रागुक्तोज्येष्ठःश्रेष्ठोवायुश्चेदवांतरःकथंज्ञानान्मोक्षइत्यतआह ॥ ज्येष्ठः

भा० । यःश्रेष्ठज्येष्ठमखिलदेवानांवायुमंजसा । वेदसस्वसमानानांज्येष्ठश्रेष्ठोविमुक्तिगः । समीपेवसतांश्रेष्ठोवसिष्ठस्यैववेदनात् । एकस्थानेस्थितिस्तुस्यात्प्रतिष्ठाज्ञस्य
चेच्छतः । संपद्वेत्तुःसंपदःस्युर्गृहंवायतनंविदः । ज्येष्ठःश्रेष्ठो

श्रेष्ठइति ॥ महान्वायुरेवेतिसंबंधः । यदहंवसिष्ठास्मित्वंतद्वसिष्ठोसीत्यारभ्यायतनमसीत्यंतवाक्यतात्पर्यमाह ॥ वसिष्ठश्चे
ति ॥ चशब्दःप्रतिष्ठासमुच्चयार्थः । वायुरेवमुख्यतइतिशेषः । तर्हिवाग्वाववसिष्ठःचक्षुर्वावप्रतिष्ठाइत्यादिविरोधइत्यतस्तदभि
प्रायमाह ॥ तस्येति ॥ तस्यप्रसादादित्यस्यपरामर्शार्थएवंशब्दः । ततःउपचारतः । एतेनवागादिशब्दाजडेंद्रियपराइतिव्याख्यान
मपास्तं । तेषांकलहानुपपत्तेः । अतोहवैनामप्रत्यक्षमित्येतत् । प्रत्यक्षंप्रत्यक्षविषयःइत्यन्यथाप्रतीतिनिरासायसप्रमाणकंव्याच
ष्टे ॥ सर्वेति ॥ किंराजादिवद्वहिष्ठरूपेण नेत्याह ॥ इंद्रियस्थइति ॥ पृथक्सर्वेन्द्रियस्थः । तर्हिपृथक्स्थितःतद्व्यापारकरणे
ऽसमर्थःकिं नेत्याह ॥ पृथक्केति ॥ तर्हिकस्मादिंद्रियस्थइत्यतउक्तं ॥ स्वयमेवेति ॥ स्वेच्छानुसारेणैवेन्द्रियस्थइतिसंबंधः ।
तुशब्दोभगवदिच्छानुसारिताविशेषज्ञापनार्थः । ननुवायुःकिमन्याधिष्ठितेंद्रियस्थःउततदनधिष्ठितेंद्रियस्थोवा । नाद्यः । प्राणवै
यर्थ्यात् । नद्वितीयः । देवतांतरवैयर्थ्यापातादित्यतःप्रथमपक्षमभ्युपेत्यप्राणस्येतरव्यापारव्यतिरेकेपिकर्तृत्वमाह ॥ षण्मासा
दिति ॥ सत्स्वपीतरदेवेषुकेवलंप्राणतस्तद्व्यापारनिरपेक्षप्राणतइत्यर्थः । षण्मासात्पूर्वबालानांप्राणादेवसर्वेन्द्रियबोधस्ततःपरम
श्यादिभिरपीतिभावः । तदपिकुतइत्यतआह ॥ अतइति ॥ अतःषण्मासात्पूर्वरुद्रादेर्मनःप्रभृत्यनियामकत्वादेवखलुत
दानीमनुभूतस्यपश्चादसंस्मृतिः । अन्यथापूर्वानुभूतपदार्थस्मरणापातइत्यर्थः । अतएवयथाबालाअमनसइत्याद्युक्तं । अन्यथान

भा० । वसिष्ठश्चसंपदायतनंतथा । वायुरेवमहांस्तस्यप्रसादादग्निरेवतु । उपचारतोवसिष्ठःस्यात्प्रतिष्ठैवंरविस्ततः । संपदिद्रस्तथैवोक्तोरुद्रआयतनंतथेतिप्रभावे । सर्वेन्द्रि
याणांव्यापारान्प्राणएवकरोत्ययं । इंद्रियस्थःपृथक्कासौशक्तोपिस्वयमेवतु । षण्मासात्पूर्वबालानांकेवलंप्राणतोभवेत् । व्यापार्यमनसासर्वमतःपश्चादसंस्मृतिः ।

ह्यमनाःपुमांस्तिष्ठतीतिश्रुतिविरोधोन्येंद्रियव्यापारायोगःसंसारानुपपत्तिश्च । अत्रविप्रतिपन्नंप्रतिस्थलांतरेप्राणस्येतरनिरपेक्षक
र्तृत्वंसमर्थयते ॥ तुरीयायामिति ॥ मोक्षावस्थायामित्यर्थः । इंद्रियाणामेवाभावेनतदन्यव्यापाराभावादितिभावः । मोक्षाव
स्थायांप्राणादेवस्वरूपेंद्रियनियामकाद्वोधश्चेत्संसारानुभूतस्यतदानींस्मृतिर्नस्यात् । पूर्वमनआदिप्रवर्तकानांतदास्वाभिमन्यमा
नाभावेनाप्रवर्तकत्वादित्यतआह ॥ तथापीति ॥ तत्रतुरीयावस्थायामितरदेवव्यापाराभावेपिप्राणस्यवश्यतयासंसारस्मृतिर्ध
रतइत्यर्थः । प्राणस्यभगवदेकवशत्वात् । कथमन्यवशतेत्यतआह ॥ प्राणस्येति ॥ ननुबलादित्यर्थः । ननुप्राणस्यवश्यत्वेपीत
रेंद्रियदेवानामवश्यत्वेतदनुभावितपदार्थानांकथंस्मृत्युपपत्तिरित्यतआह ॥ प्राणइति ॥ अन्यथामुक्तेरेवानुपपत्तिरितिभावः ।
अक्षोष्विति ॥ शास्त्रैकवेद्यस्यप्रत्यक्षाविषयत्वादितिभावः । प्रादिसमासोयंनाव्ययीभावः । अन्यथाप्रत्यक्षस्येतिषष्ठीनश्रूये
त । नहवाएवंविदिकिंचनानन्नंभवतीत्यनेनोक्तंप्राणवेत्तुःसर्वाचतृत्वंमुख्यतःयस्यकस्यचिदितिप्रतीतिनिरासायप्रमाणेनैवतद्व्याचष्टे ॥
प्राणेति ॥ ननुयदिदंप्राणायान्नंवासश्चदेवैदीयतेतत्प्राणस्यपूर्वविद्यमानंनवा । नाद्यः । तदीयस्यैवतस्मैप्रार्पणायोगात् । नद्वितीयः ।
प्राणस्यदेवपरतंत्रत्वापातादित्यतःसदृष्टांतमाद्यपक्षदोषमेवपरिहरति ॥ सिद्धमेवेति ॥ यथास्वातंत्र्यतःकारणात्विष्णोःसदासिद्धमे
वान्नवस्त्राद्यंस्वार्थस्वप्रयोजनसिद्ध्यर्थंविष्णौसमर्पयेल्लोकस्तथासुराःपुराप्राणस्यसिद्धमेवान्नवस्त्रंचप्राणेसमर्पयन्नितियोजनालंभुको

भा० । तुरीयायामवस्थायांप्राणादेवविबोधनं । तथापिसंस्मृतिस्तत्रप्राणवश्यतयाभवेत् । प्राणस्यवश्यतानामभक्त्यास्यात्तत्प्रसादतः । प्राणेवश्येनोवश्यमिन्द्रियाणिचसर्वशइति
च । अक्षेषुप्रतिप्रतिस्थितत्वादनःप्रत्यक्षं । प्राणविज्ञानयोग्यस्तु रुद्रोमुख्यतयास्मृतः । तस्मात्सर्वभोक्तास्यात्तदन्येषांस्वयोग्यतइतिच । सिद्धमेवान्नवस्त्राद्यंविष्णोःस्वातंत्र्यतस्सदा ।

छांदोग्य

॥१४८॥

हवासोभवतीत्यादिनाभोजनपूर्वोत्तरापोशनमात्रस्यैहिकवस्त्रप्राप्तिमात्रंफलमुच्यतइतिप्रतीतिनिरासायतत्तात्पर्यंस्मृत्यैवाह॥प्राण
स्येति॥यद्यप्येतच्छुष्कायस्थाणवेब्रूयादित्यादिवाक्यंयस्यकस्यापिस्थाणोःप्राणविद्याश्रवणेपलाशादिभावप्रतीतिं तन्मात्रफलत्वप्र
तीतिंचनिवारयन्प्रमाणेनैवव्याचष्टे॥योग्यस्येति॥योग्यस्यैवतच्छ्रुतेःतस्याःविद्यायाःश्रवणात् । किमुयोग्यस्यजंगमस्येतिकैमुल्या
र्थोपिशब्दः।तर्हितमेवंविद्वानितिश्रुतिविरोधइत्यतआह॥विष्णोरिति॥पूर्वेणसंबंधः।ज्येष्ठायश्रेष्ठायस्वाहेत्यादिनाहोममुक्त्वासमा
ज्यैष्ठ्यंश्रेष्ठ्यमित्यादिप्रार्थनात्होमस्यज्यैष्ठ्यंश्रेष्ठ्यप्राप्तिःफलमुच्यते।तत्तुसर्वेभ्यइत्यैहिकमेवेतिचप्रतीतिंनिवारयन्प्रमाणेनैवव्या
चष्टे॥ज्येष्ठेति॥मंत्रैरितिशेषः।प्राणायैतिवागाद्युपलक्षणं।महज्जिगमिषेदित्युपक्रमवाक्योक्तंमहत्त्वमपिदृष्टादृष्टरूपमेवेतिबोध्यं।ननु
प्राणदेवताकंयागमुपक्रम्यकथंसावित्रमंत्रविनियोगकथनमित्यतःप्राणमादित्यंचैकीकृत्येदंप्रवृत्तं । ततश्चपूर्वोत्तरार्धयोःसमानाधिक
रणैवयोजनेत्यन्ये । तदसदितिभावेनऋचंव्याचष्टे ॥ सवितुरिति ॥ भोजनमित्यनूद्यरक्षांसर्वभोगांश्चेतिव्याख्यानं । भुजपा
लनाभ्यवहारयोरितिधातोः । अभ्यवहारवाचिनाचभोजनशब्देनसर्वभोगोपलक्षणमितिभावः । तद्धेतुत्वेनद्वितीयार्धंव्याचष्टे ॥
भगस्येति ॥ ऐश्वर्यस्यसमग्रस्येतिवचनेनभगशब्दस्यषड्गुणार्थत्वेपरिच्छिन्नत्वशंकापरिहारायसर्वगुणस्वरूपस्येत्युक्तं । विशेष

भा० । स्वार्थसमर्पयेद्विष्णौयथाप्राणेशुराःपुरेतिकर्मानुपूर्व्या । प्राणस्यवस्त्रबुद्ध्यातुभोजनोभयतःपिबन् । स्वर्गमुक्तौतथादिव्यवस्त्रलाभीभवत्यलमितिप्रभंजने । यो
ग्यस्यप्राणविद्यायांस्थाणोरपिहितच्छ्रुतेः । पलाशाद्यंभवेदत्रपरतोमुक्तिरेवच । विष्णोर्ज्ञानमनुप्राप्यभवेन्नास्त्यत्रसंशयइतिप्राणसंहितायां । ज्येष्ठश्रेष्ठादिकैर्हुत्वाप्राणायामपरत्रच ।
ज्येष्ठःश्रेष्ठःसमानेभ्योभवेन्नात्रविचारणेतिच । सवितुर्जगत्प्रसवितुर्विष्णोःसकाशाद्वयंभोजनंरक्षांसर्वभोगांश्चवृणीमहे । भगस्यसमग्रैश्वर्यादिसर्वगुणस्वरूपस्यविष्णोः । पुरुषंरु
वायुंश्रेष्ठंसर्वधातृणामुत्तमंचधीमहि ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

५१-२

॥१४८॥

णसमुच्चयार्थश्चशब्दः । धीमहीतियत्तस्मादितियोज्यं । परोक्तएवार्थः किंनस्यादित्यतोऽङ्गार्थप्रमाणेन द्रढयति ॥ नारायणीय
मिति ॥ ४ ॥ ततश्चायं खंडद्वयार्थः ॥ प्राणज्ञानमवश्यं संपाद्यमितिभावेन तज्ज्ञानिनः फलमाह ॥ योहवाइति ॥ परस्परवि
शेषणसमुच्चयेचशब्दौ । योधिकार्यखिलदेवेभ्योवयसाज्येष्ठं गुणतः श्रेष्ठं च वेदसः मुक्तः सन् स्वसमानानां मध्ये ज्येष्ठः श्रेष्ठश्च भवति ॥
हवाइति श्रुत्यादिप्रसिद्धिमाह । ज्येष्ठः श्रेष्ठश्च कइत्यत आह ॥ प्राणइति ॥ मुख्यप्राणः ॥ १ ॥ योहवैवसिष्ठं वेदसः मुक्तः सन् स्वानां
स्वकीयानां मध्ये वसिष्ठो वसतामुत्तमो भवति । कोसौ वसिष्ठ इत्यत आह ॥ वागिति ॥ वाग्निः ॥ २ ॥ योहवैवसिष्ठं वेदसोऽस्मि
न्नमुष्मिंश्च लोके प्रतिष्ठति इच्छायां । काप्रतिष्ठा । चक्षुरेव तदभिमानी सूर्यः ॥ ३ ॥ योहवैवसिष्ठं वेदसोऽस्मिन् देवाः मानुषाश्च कामाः
काम्याः संपद्यन्ते । इहामुत्र संपदः स्युरिति भावः । श्रोत्रं तदभिमानी इंद्रः ॥ ४ ॥ योहवा आयतनं वेद सः स्वानामायतनमाश्रयो भ
वति । उपलक्षणमेतत् । आयतनवांश्च भवतीत्यपि ग्राह्यं । मनोरुद्रः ॥ ५ ॥ प्राणस्य ज्येष्ठत्वं श्रेष्ठत्वं चोक्तं । तत्कुत इत्यतोमीमां
सया समर्थितत्वादिति भावेनाख्यायिकामारभते ॥ अथेति ॥ प्राणाः पूर्वोक्ताः वायुपुरस्सराः देवाः अहं श्रेयसि व्यूदिरे विवादं कृतवन्तः ।

भा० । नारायणीयं तं वायुं चितयित्वोत्तमोत्तमं । जगत्प्रसवितुर्विष्णोः सकाशाद्भोगमाप्नुमइति च ॥ खं० ॥ २ ॥

उप० । योहवैवसिष्ठं च श्रेष्ठं च वेदज्येष्ठश्च हवैव श्रेष्ठश्च भवति प्राणो वा वज्येष्ठश्च श्रेष्ठश्च ॥ १ ॥ योहवैवसिष्ठं वेदवसिष्ठो हस्वानां भवति वाग्वावसिष्ठः ॥ २ ॥ योहवैवसिष्ठं वेदप्रतिह
तिष्ठत्यस्मिंश्च लोके मुष्मिंश्च चक्षुर्वावप्रतिष्ठा ॥ ३ ॥ योहवैवसिष्ठं वेदसः हस्मै कामाः पद्यन्ते देवाश्च मानुषाश्च श्रोत्रं वावसंपत् ॥ ४ ॥ योहवा आयतनं वेदायतनं हस्वानां भवति मनो
हवा आयतनं ॥ ५ ॥ अथहप्राणा अहं श्रेयसि व्यूदिरेऽहं श्रेयानस्म्यहं श्रेयानस्मीति ॥ ६ ॥

अहंश्रेयसीत्युक्तमेवविशदमाह ॥ अहमिति ॥ ६ ॥ तेविवदमानाःप्राणाः प्रजापतिंनारायणंस्वपितर मेत्योचुः । तथाचोक्तंबृहद्भाष्ये । विवदंतोखिलादेवाययुर्नारायणंप्रभुं । अहंश्रेयानहंश्रेयानितिवायुपुरःसराइति । किमूचुः । हेभगवन् नोस्माकंमध्येकःश्रेष्ठइति । तान्प्राणान्होवाचप्रजापतिः । वोयुष्माकंमध्येयस्मिन्नुत्क्रांते इदंशरीरं विरिंचशरीरं पापिष्ठतरमिवशवरूपं दृश्येतसवःश्रेष्ठइति ॥ ७ ॥ एवमुक्तेतत्परीक्षणायतेषांमध्येसापूर्वोक्तावागग्निरुच्चक्राम । तदुत्क्रमणेपिशरीरंनपपातेतिग्राह्यं । सोऽन्क्रांतावाक्संवत्सरपर्यंतंप्रोष्यप्रवासंकृत्वाशरीरस्थानितरान्प्राणान्पर्येत्योवाच । महतेजीवितुंकथमशकतेति । तेशरीरस्थाःप्राणाःहोचुः । यथाऽकलाःमूकाःअवदंतोपिप्राणादिनाप्राणनादिकुर्वाणाःजीवंति एवमजीविष्येति । एवमुक्तावाक्नाहंश्रेष्ठेतिनिश्चित्यतस्मिंश्चशरीरेप्रविवेशह ॥ ८ ॥ एवंचक्षुर्होच्चक्रामेत्यादिकमपिव्याख्येयं ॥ ९ ॥ १० ॥ यथाबालाःषण्मासात्पूर्वंबालाःअमनसःप्राणेतरमनोभिमानिरुद्रादिव्यापृतमनःशून्याः ॥ ११ ॥ अथैवंसर्वेषामश्रेष्ठयावधारणानंतरंप्राणोमुख्यप्राणः उच्चक्रमिषन्नुत्क्रांतुमिच्छन्

उप० । तेहप्राणाःप्रजापतिपितरमेत्योचुर्भगवन्कोनःश्रेष्ठइतितान्होवाचयस्मिन्वउत्क्रांतइदंशरीरंपापिष्ठतरमिवदृश्येतसवःश्रेष्ठइति ॥ ७ ॥ साहवागुच्चक्रामसासंवत्सरंप्रोष्यपर्येत्योवाचकथमशकतर्तेमजीवितुमितियथाऽकलाअवदंतःप्राणंतःप्राणेनपश्यंतश्चक्षुषाऽप्यवतःश्रोत्रेणध्यायंतोमनसैवमितिप्रविवेशहवाक् ॥ ८ ॥ चक्षुर्होच्चक्रामतत्संवत्सरंप्रोष्यपर्येत्योवाचकथमशकतर्तेमजीवितुमितियथाऽधोअपश्यंतःप्राणंतःप्राणेनवदंतोवाचाऽप्यवतःश्रोत्रेणध्यायंतोमनसैवमितिप्रविवेशहचक्षुः ॥ ९ ॥ श्रोत्रंहोच्चक्रामतत्संवत्सरंप्रोष्यपर्येत्योवाचकथमशकतर्तेमजीवितुमितियथाबधिराऽप्यवतःप्राणंतःप्राणेनवदंतोवाचापश्यंतश्चक्षुषाऽप्यवतःश्रोत्रेणध्यायंतोमनसैवमितिप्रविवेशहश्रोत्रं ॥ १० ॥ मनोहोच्चक्रामतत्संवत्सरंप्रोष्यपर्येत्योवाचकथमशकतर्तेमजीवितुमितियथाबालाअमनसःप्राणंतःप्राणेनवदंतोवाचापश्यंतश्चक्षुषाऽप्यवतःश्रोत्रेणैवमितिप्रविवेशहमनः ॥ ११ ॥ अथहप्राणउच्चक्रमिषन्नुत्क्रांतुमिच्छन्सुहयःपट्टीशशंकून्संखिंदेदेवमितरान्प्राणान्समखिदत् ॥ हाभिसमेत्योचुर्भगवन्नेधित्वंनःश्रेष्ठोसिमोत्क्रमीरिति ॥ १२ ॥

सदृष्टांतोयथालोकेसुहयःशोभनाश्वः पट्टीशशंकून्पटुभूतस्यहयस्येशाःनियामकाःबंधकाइतियावत् पट्टीशाश्चतेशंकवश्चेतितथोक्तास्तान्पादबंधनकीलानितियावत् । परीक्षणायारूढेनकशयाहतःसंखिंदेत् । समुत्पाटयेदेवमितरान्प्राणान्समखिदत् । समुत्पाटितवान् । तेप्राणाःसंचालिताःसंतःस्वस्वस्थानेस्थानुमशक्ताः तंमुख्यप्राणं अभिसमेत्योचुः । हेभगवन्नेधिआस्व(अभिवृद्धोभव)त्वंनोऽस्माकंमध्येश्रेष्ठोसि । अस्मादेहान्मोत्क्रमीरिति ॥ १२ ॥ तर्हितस्यमेयूयंबलिंपूजांकुरुतेत्युक्तास्तथेत्यूचुरितिग्राह्यं । तत्प्रकारंवक्तुमारभते ॥ अथेति ॥ एनंमुख्यप्राणंप्रतिवागुवाच । अहंवसिष्ठास्मिवसतामुत्तमास्मीतियत्त्वंतद्वसिष्ठोसि । त्वमेवमयिस्थित्वामदीयवसिष्ठत्वनियामकइत्यर्थः । एवमुत्तरत्रापि ॥ १३ ॥ १४ ॥ वागादीनांवसिष्ठत्वादिकंप्राणाधीनमित्यत्रनियामकमाह ॥ नवाइति ॥ यस्माद्वागादीनिकरणानिवाचइतिनैवाचक्षतेविद्वांसः । एवंचक्षूंषीतिनैवाचक्षते । श्रोत्राणीतिनैवाचक्षते । मनांसीतिनैवाचक्षते । किंतर्हिप्राणाइत्येवाचक्षते । तस्मात्प्राणाएवैतानिसर्वाणिभवन्ति । सर्वेन्द्रियदेवेषुस्थित्वातत्तन्नियामकोभवतीत्यर्थः ॥ १५ ॥ प्रथमःखंडः ॥ १ ॥ समुख्यप्राणःउवाचानालंश्रेष्ठोसीत्युक्तिमात्रेण(किंनाम)किंमेन्नंभविष्यतीति । एवमुक्ताःदेवाःआश्वभ्यःआशकुनिभ्यःश्वपक्षिपर्यंतप्राणिभिर्यत्किंचिदिदंयोग्यमन्नमद्यतेतत्तेन्नमित्यूचुः । देवैर्दत्तमन्नंपूर्वमतदीयंकिं नेत्याह ॥

उप० । अथैहंनवागुवाचयदहंवसिष्ठास्मिन्तत्तद्वसिष्ठोसीत्यथैहंनचक्षुस्वाचयदहंप्रतिष्ठास्मिन्तत्तद्वसिष्ठोसीति ॥ १३ ॥ अथैहंनश्रोत्रमुवाचयदहंसंपदस्मिन्तत्तत्संपदसीत्यथैहंनमनउवाचयदहमायतनमस्मिन्तत्तदायतनमसीति ॥ १४ ॥ नवैवाचोचक्षुःषिन्श्रोत्राणिनमनांसीत्याचक्षतेप्राणाइत्येवाचक्षतेप्राणोह्येवैतानिसर्वाणिभवति ॥ १५ ॥ ॥ खं० १ ॥ सहोवाचकिंमेन्नंभविष्यतीतियत्किंचिदिदमाश्वभ्यःआशकुनिभ्यःइतिहोचुस्तद्वाएतदनस्यान्नमनोहवैनमप्रत्यक्षंनहवाएवंविदिकिंचनान्नंभवतीति ॥ १ ॥

छांदोग्य

॥१५०॥

तद्वाइति ॥ तदेतदनस्यमुख्यप्राणस्यैवान्नं कुतइत्यतआह ॥ अनइति ॥ अनोमुख्यप्राणएवप्रत्यक्षं अक्षेषुप्रतिप्रतिस्थितत्वात् ।
एवंप्राणवेत्तुःफलमाह ॥ नेति ॥ एवमुक्तरीत्याप्राणस्यसर्वभोक्तृत्वविदिकिंचनानन्नंनभविष्यति । सर्वमेवास्यान्नंभवति । रुद्र
स्यैवेदंमुख्यं । अन्येषांयथायोग्यं ॥ १ ॥ एवंसिद्धान्नःसहोवाच । किंमेवासोभविष्यतीति । सर्वप्राणिभिःपीयमानाआपइति
होचुः । अत्रनियामकमाहश्रुतिः ॥ तस्मादिति ॥ अपांप्राणवस्त्रत्वादेवहि । एतदन्नमशिष्यंतोभोक्ष्यमाणाःभुक्तवंतश्चविद्वांसः
श्रोत्रियाःब्राह्मणाःभोजनात्पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्चाद्भिःपरिदधतिपरिधानंकुर्वति । प्राणस्यवस्त्रबुद्ध्याभोजनोभयतःपिबतःफलमाह ॥
लंभुकइति ॥ वासोदिव्यवाससोलंभुकोलब्धाभवति । तथाऽनग्नोहभवति । इहामुत्रदिव्यवस्त्रैरंतर्बहिःप्रावरणवान्भवति ॥२॥
इयंप्राणविद्यापरंपरागताचेत्याह ॥ तदिति ॥ तदेतत्प्राणविज्ञानंसत्यकामोजाबालोगोश्रुतयेनाम्रावैयाग्रपद्यायव्याग्रपदःपुत्रा
योक्त्वाफलंचोवाच । एतत्प्राणविज्ञानंशुक्कायापिस्थाणवेयदिब्रूयात् । तदासःस्थाणुर्योग्यश्चेदस्मिंच्छुष्केपिस्थाणौशाखाःजाये
रन्नेव । पलाशानिप्ररोहेयुरिति ॥ ३ ॥ इदानींयोधिकारीस्वस्यदृष्टादृष्टंमहत्त्वमिच्छेत्तस्यकर्तव्यंप्रकृतप्राणादिदेवताकमेवहोमंव
क्तुंप्रारभते ॥ अथेति ॥ योधिकारीयदिमहत्दृष्टादृष्टंमहत्त्वंजिगमिषेत् । प्राप्तुमिच्छेत्तर्हिसोमावास्यायांदीक्षित्वापक्षपर्यंतंपयो

उप० । सहोवाचकिंमेवासोभविष्यतीत्यापइतिहोचुस्तस्माद्वाएतदशिष्यंतःपुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्चाद्भिःपरिदधतिलंभुकोहवासोभवत्यनग्नोहभवति ॥ २ ॥ तद्वैतत्सत्यकामोजा
बालोगोश्रुतयेवैयाग्रपद्यायोक्त्वोवाचयद्यप्येतच्छुष्कायस्थाणवेब्रूयाज्जायेरन्नेवास्मिंच्छाखाःप्ररोहेयुःपलाशानीति ॥ ३ ॥ अथयदिमहज्जिगमिषेदमावास्यायांदीक्षित्वापौर्णमास्यांरात्रौ
सर्वौषधस्यमथंदधिमधुनोरुपमथ्यज्येष्ठांयश्रेष्ठांयस्वाहेत्यग्नावाज्यस्यहुत्वामंथेसंपातमवनयेत् ॥ ४ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

५।२

॥१५०॥

व्रताद्यनुष्ठायपुनःपौर्णमास्यां रात्रौ सवौषधस्य सवौषधीनां त्रीहियवादीनां दशधान्यानां मंथं पिष्टं । दधिमधुनोर्दधिमधुभ्यामुपमथ्य
 संमिश्रयज्येष्ठाय श्रेष्ठाय स्वाहेति मंत्रेणाग्नावाज्यस्याज्यं तत्संस्कृतं मंथं हुत्वा सुवलग्नमाज्यं मंथे होम्येपिष्टे । संपातं पातनं यथा तथा वनये
 त् । एवमन्यत् ॥ ४ ॥ ५ ॥ होमावशिष्टं मंथं विनियोगमाह ॥ अथेति ॥ अथ होमानंतरं होमावशिष्टं मंथं प्रति सृप्याग्नावीषदुपसृप्यांजलावा
 धाय जपति जपेत् । यज्ञदेवतां प्राणमिति शेषः । त्वममोनामासि । कुतः सर्वमिदं जगत्ते तवामामानं परिमितं न भवेदित्यर्थः । ते त्वया सहितं व
 र्तत इति वा । सः मुख्यप्राणो ज्येष्ठो वयसा श्रेष्ठो गुणतः राजारंजकोऽधिपतिराधिक्येन पालको यस्मात्तस्मात्सः मामांज्यैष्ठ्यं श्रेष्ठ्यं राज्य
 माधिपत्यं गमयति गमयतु प्रापयतु । अहमेवेदं सर्वमसानी । इदं सर्वयोग्यं मद्धीनं करिष्यामीत्यर्थः । इति जपतीति संबन्धः ॥ ६ ॥ अथैवंप्राण
 जपानंतरं होमावशिष्टं मंथं ग्रासचतुष्टयं कृत्वैतया वक्ष्यमाणया ऋचा पच्छः पादशः आचामति आचामेन्मंथं । तदेव विशदमाह ॥ तत्सवि
 तुरिति ॥ तत्सवितुरिति पादेन प्रथमं ग्रासमाचामेत् । वयमिति पादेन द्वितीयं ग्रासमाचामेत् । श्रेष्ठमिति पादेन तृतीयं । तुरमिति पादेन स
 र्वे निःशेषं पिबति पिबेत् ॥ ७ ॥ कंसं कांस्यं च मंसं वौदुंबरमयं मंथपात्रं निर्णिज्य प्रक्षाल्याग्नेः पश्चाच्चर्मणि वा स्थंडिले वा केवलायां वा भूमौ वा चं
 यमो यतवागप्रसाहः स्त्रीरहितः संविशति संविशेत् । सः यजमानो यदि स्वप्नेषु स्त्रियं पश्येत् तदा समृद्धं ममेदं कर्मेति विद्यात् ॥ ८ ॥ अत्रैव श्लो

उप० । वसिष्ठाय स्वाहेत्यग्नावाज्यस्य हुत्वा मंथे संपातमवनयेत् प्रतिष्ठायै स्वाहेत्यग्नावाज्यस्य हुत्वा मंथे संपातमवनयेत् संपदे स्वाहेत्यग्नावाज्यस्य हुत्वा मंथे संपातमवनयेत् दायतनाय
 स्वाहेत्यग्नावाज्यस्य हुत्वा मंथे संपातमवनयेत् ॥ ५ ॥ अथ प्रति सृप्यांजलौ मंथमाधाय जपत्यमोनामास्यमाहिते सर्वमिदं संहिज्येष्ठः श्रेष्ठो राजाधिपतिः समाज्यैष्ठ्यं श्रेष्ठ्यं राज्यमाधिप
 त्यं गमयत्यहमेवेदं सर्वमसानीति ॥ ६ ॥ अथ खल्वेत्यर्चा पच्छ आचामति तत्सवितुर्वृणीमह इत्याचामति वयं देवस्य भोजनमित्याचामति श्रेष्ठं सर्वधातममित्याचामति तुरं भगस्य धी
 महीति सर्वं पिबति ॥ ७ ॥ निर्णिज्य ऋक्सं च मसं वा पश्चादग्नेः संविशति चर्मणि वा स्थंडिले वा वाचं यमो प्रसाहः स यदि स्त्रियं पश्येत् समृद्धं कर्मेति विद्यात् ॥ ८ ॥

कमाह॥तदिति॥तत्तत्रोक्तार्थेऽप्यवक्ष्यमाणःश्लोकोभवतितपठति॥यदेति॥काम्येषुकर्मसुक्रियमाणेषुयदास्वप्नेषुस्त्रियंपश्यतितत्र
तर्हितस्मिन्स्वप्नाख्येनिदर्शनेजातेसमृद्धिजानीयादित्यर्थः । द्विरुक्तिःप्रामाणिकत्वज्ञापनार्था॥द्वितीयःखंडः ॥२॥ एवमपरब्रह्मप्रा
णविषयाविद्यानिरूपिता । इदानींवैराग्यजननायपरब्रह्मविषयंपंचाग्निविद्यांधूमाचिरादिमार्गंचाख्यायिकापुरःसरंनिरूपयति । श्वे
तकेतुरित्यादिनाखंडाष्टकेन । असौवावलोकोगौतमाग्निरित्यादिना स्वर्गादेरग्नित्वकल्पनोच्यतइत्यसत् । तथासत्यब्रह्मविद्यात्वप्र
संगात् । तथाकल्पनायाःमिथ्याज्ञानत्वेनानर्थहेतुत्वाच्च । तद्यत्थंविदुरित्यादिनापंचाग्निविद्यावेत्तृणामर्चिरादिमार्गापुनरावृत्तिफल
कथनविरोधाच्चेतिभावेनतांविद्यांभगवत्परतयैवप्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ नारायणादयइत्यादिना ॥ द्युपर्जन्यधारापुंस्त्रीरूपाःपंचाग्न
यःक्रमान्नारायणादयएवस्मृताइत्यर्थः । तर्हि नारायणादिषुअग्निशब्दःकथं । तस्यान्यत्ररूढत्वादितिचेत् स्वर्गादावपिकथं होमा
धिकरणत्वगुणयोगेनेतिचेत् । गौण्यपेक्षयायोगस्यप्रबलत्वादितिभावेनाग्निशब्दस्यनारायणादिषुयोगंदर्शयति ॥ अदनादि
ति ॥ पूर्वेणान्वयः । अदनादत्तत्वात् । अत्तेःकर्तरिनिप्रत्ययोदस्यगः । स्वतो नगच्छति नप्रवर्तते । यद्विश्वंतस्यप्रवर्तकत्वादित्यर्थः । अगशब्दोपपदान्नयतेःकर्तरिडिप्रत्ययः । उपपदाकारलोपश्च । नितरांनगच्छतिनचलतीतिचाग्निरित्यर्थः । ननुपपदाद्ग
मेःकर्तरिडेनीत्युपसर्गः । अकारलोपश्चेतिभावः । अनेनअसौवावलोकोगौतमाग्निःपर्जन्योवावगौतमाग्निरित्यादिवाक्यपंचकं

उप० । तदेषश्लोकः । यदाकर्मसुकाम्येषुस्त्रियंस्वप्नेषुपश्यति । समृद्धितत्रजानीयात्तस्मिन्स्वप्ननिदर्शनेतस्मिन्स्वप्ननिदर्शनइति ॥ ९ ॥ द्वितीयःखंडः ॥ २ ॥

भा० । नारायणादयःपंचक्रमात्पंचाग्नयःस्मृताः । अदनादगनेतृत्वान्नितरामचलत्वतः ।

व्याख्यातं । इदानींप्रत्यग्निसमिद्धूमाचिरंगारविष्फुलिंगादितिपंचोक्ताः । तदपिपूर्ववत्प्रसिद्धार्थेइतिप्रतीतिनिरासायाह ॥ समे
धनादित्यादिना ॥ समेधनात्सम्यग्वर्धनात्सर्वोत्तमत्वादितियावत् । धूत्कारात् । शत्रूणांकंपनात् । धूञ्कंपनइतिधातुः ।
अरमलंचितत्वात्पूजितत्वात् । अंगरतेः । जीवदेहेरतेःअंगमंगीसमादायेतिप्रयोगात् । स्वांगरतेर्वा । विविधंज्ञानिनांस्फुरणात् ।
नारायणाद्यात्माविष्णुःप्रत्येकंपुनःपंचरूपवान् । समेधनात्समिदित्युच्यतइत्यादिरूपायोजना । तर्ह्यादित्यएवसमिदित्यादिसा
मानाधिकरण्यंकथमित्यतःप्रथमाग्नौश्रुतानादित्यरश्म्यहश्चंद्रनक्षत्रशब्दान्निर्वक्ति ॥ आदित्यइति ॥ आदानादायुरादेः । रति
सुखरूपत्वतः । रतिरलंबुद्धिः । तमसाऽज्ञानेनाऽहननीयत्वात्नित्यास्पृष्टाऽज्ञानत्वादित्यर्थः । चदनाच्चंद्रः । अस्यक्षत्रमन्यन्ना
स्तीतिनक्षत्रमित्यर्थः । बहुरूपत्वाद्बहुवचनमितिभावः । इदानींद्वितीयाग्नौश्रुतान्वाय्वभ्रविद्युदशनिहादुनिशब्दान्निर्वक्ति ॥ वायु
रित्यादिना ॥ ज्ञानादायुष्ठाच्चवायुः । अपांभरणादित्यर्थः । अशनात्सर्वस्यभक्षणात् । निर्हादान्नितरांहर्षणात् । तृतीयाग्नौ
श्रुतान्संवत्सराकाशरात्रिदिगवांतरदिक्शब्दान्निर्वक्ति ॥ संवत्सरइत्यादिना ॥ चशब्दःसम्यगित्यस्यरमणादित्यस्यचसमु
च्चयार्थः । सम्यग्वासनाद्रमणाच्चेत्यर्थः । सम्यक्वत्सान्द्रमयतीत्यर्थार्तरसमुच्चयोवा । आइत्यस्यार्थःप्रेति । रंरमणंत्रातिददाति

भा० । समेधनात्समिद्विष्णुर्धूत्काराद्धूमउच्यते । अरंचितत्वादविश्वसौंगारोंगरतेरपि । विविधंस्फुरणाच्चैवविष्फुलिंगइतीरितः । पुनर्नारायणाद्यात्माप्रत्येकंपंचरूपवान् ।
आदित्यस्तथाऽऽदानाद्रश्मीरतिशरूपतः । तमसाहननीयत्वादहश्चंद्रःपरस्सुखं । अनन्यराजोनक्षत्रंवायुर्ज्ञानायुरूपतः । अभ्रमभरणाद्विष्णुर्विद्युद्विद्योतनादपि । अशनादश
निश्चैवनिर्हादाद्वादुनिस्तथा । संवत्सरोवासनाच्चसआकाशःप्रकाशनात् । रात्रिश्चरतिदानात्सदिशतीतिदिशःस्मृतः ।

छांदोग्य

॥१५२॥

इतिरात्रिः । दिशतिपरतत्वमादिशति । अवांतरमपरतत्वं । चतुर्थाग्नौश्रुतान्वाक्प्राणजिह्वाचक्षुःश्रोत्रशब्दान्निर्वक्ति ॥ वच
नादिति ॥ अननात्प्रणयनात् । होमतोहोमाधिकरणत्वात् । होमकर्तृत्वाद्वा । हुदानादनयोरितिधातुः । पंचमाग्नौश्रुतो
पस्थादिशब्दपंचकंव्याचष्टे ॥ उपस्थितेरित्यादिना ॥ सर्वजीवानांहृद्भवेनसमीपस्थितेरित्यर्थः । यदुपमंत्रयतइत्यस्या
र्थः । उपमंत्रकृदेवेति । युनक्तिसंयोजयति । यदंतःकरोतीत्यस्यार्थः । सर्वांतःकृदिति ॥ नारायणादयःपंचक्रमात्पंचा
ग्नयःस्मृताइत्युक्तं । पंचाग्निषुश्रुतानसौलोकपर्जन्यपृथिवीपुरुषयोषाशब्दान्निर्वक्ति ॥ असाविति ॥ प्राणस्थत्वात्प्रकाशवत्त्वाच्चे
तिवैपरीत्येनयोज्यं । असुर्मुख्यप्राणस्तस्यसप्तमीअसाविति । तस्यार्थःप्राणइति । सप्तम्याअनन्वयशंकापरिहारायप्राणस्थ
त्वादित्युक्तं । जोष्यःसेव्यः । जुषीप्रीतिसेवनयोरितिधातोः । धूमोभूत्वाऽभ्रंभवतीत्यादिसामानाधिकरण्यश्रुतेःकर्मिणो
धूमादिदेवतैक्यंतत्पदप्राप्तिर्वाक्यतइत्याशंकांप्रमाणेनैववारयति ॥ अभ्रेति ॥ अभ्रादिसंस्थितिः । अभ्रादिषुप्रविश्यतद्गतौ
गतिःतत्स्थितौस्थितिरित्यादिरूपतत्स्वाभाव्यापत्तिरेव नत्वैक्यंतत्पदप्राप्तिर्वेत्यर्थः । तथाचोक्तं । तत्स्वाभाव्यापत्तिरुपपत्तेरिति ।
कुतएवंमुख्येबाधकाभावात् । अन्यस्यान्यभावायोगेनैक्यायोगेपितत्पदप्राप्त्युपपत्तेरित्यतआह ॥ अभ्रेति ॥ रूपशब्दोधर्मव

भा० । अवांतरंदिशेद्यस्मादवांतरदिगुच्यते । वचनाद्वाक्प्राणस्त्वननाचक्षुरुच्यते । दर्शनाच्छ्रवणाच्छ्रोत्रंजिह्वावैहोमतःस्मृतः । उपस्थितेरुपस्थःसउपमंत्रकृदेवसः ।
योनिर्धुनक्तियस्मात्ससर्वांतःकृच्चनंदनः । असौलोकःप्रकाशत्वात्प्राणस्थत्वाच्चेकेशवः । पर्जन्योजनकोयस्मात्पृथिवीप्रथितत्वतः । पुरुषःपुरुषस्मात्सयोषाजोष्योयतोऽखिलैरि
तिसामसंहितायां । अभ्रधूमादिभावस्तुजीवस्याभ्रादिसंस्थितिः । अभ्रादिमानिरूपंतुज्ञानिप्राप्यंयतोभवेदितिच ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

५।३-१०

॥१५२॥

चनः । तथाचाभ्रादिमानित्वंतत्पदप्राप्तिरितियावत् । तद्योग्यैरेवज्ञानप्राप्यंकर्मिणस्तुनज्ञानमितिभावः । पर्जन्योजनकोयस्मा
दित्युक्तं । तत्रजनकत्वंकथंपर्जन्यशब्दार्थइत्यतस्तंस्वयंनिर्वक्ति ॥ परमिति ॥ परमुत्तमं । चतुर्मुखाख्यंवस्तुअस्यसकाशाज्ज
न्यमितिपर्जन्यः । तथाचजनकःपरस्येतिलब्धार्थोक्तिः । अन्येषांशब्दानांप्रमाणएवस्पष्टार्थत्वाद्वाजसनेयकपंचाग्निविद्याभाष्येकृ
तव्युत्पादनाच्चनव्युत्पादनंकृतं । तस्यादित्यएवसमिदित्यादौश्रुताआदित्यादिपंचविंशतिशब्दाअसौलोकादिपंचशब्दाश्चयोगे
नैवभगवत्परतयाव्याख्याताः । तत्ररूढार्थपरित्यागेनयोगार्थांगीकारःकुतइत्यतोरूढार्थोपिभगवानेवेत्याह ॥ पंचेति ॥ स्वर्गा
दौस्थितः । चशब्दोऽवधारणे । हरिरेवतन्नामाआदित्यादिनामा ॥ खं० ॥ ३-१० ॥ ततश्चायंखंडाष्टकार्थः ॥ श्वेतकेतुर्नामतो
ऽरुणस्यापत्यमारुणिस्तस्यापत्यमारुणेयोहपित्रानुशिष्टःस्वपांडित्यख्यापनायपंचालानापंचालदेशाधिपतीनां समितिंपरिषदं प्रत्या
जगाम । तंश्वेतकेतुंप्रवाहणोजैबलिस्तस्याहंकारशांत्यर्थंउवाचह । हेकुमारतवपितात्वात्वांअन्वशिषत् । अन्वशिक्षयत्किमि
तिशेषः । हेभगवःअनुहिअन्वशिषद्धीतिश्वेतकेतुः ॥ १ ॥ एवमुक्तेप्रवाहणःपृच्छति ॥ वेत्थेति ॥ प्रजाःइतोलोकाल्लोकांतरंप्रयं
त्योयदधिकृत्ययंमार्गमधिकृत्यब्रह्मलोकंचंद्रलोकंवाप्रतिप्रयांतितंमार्गंवेत्थकिमिति । एवंपृष्टःश्वेतकेतुर्नवेद्भिभगवइतिहोवाच ॥

भा० । परमस्यजन्यमितिपर्जन्यः । पंचपंचस्वरूपेणसूर्यादौसंस्थितोहरिः । स्वर्गादौचापितन्नामातद्योगान्नामिनःपरइतिच ॥ खं० ॥ ३-१० ॥

उप० । श्वेतकेतुर्ह्यरुणेयःपंचालानां समितिमेयायतं हप्रवाहणोजैबलिरुवाचकुमारानुवाशिषत्पितेत्यनुहिभगवइति ॥ १ ॥ वेत्थयदितोधिप्रजाःप्रयंतीतिनभगवइति

SCDF

द्वितीयं पृच्छति ॥ वेत्थेति ॥ पुनरावृत्तिमच्चंद्रलोकंगताः प्रजाः यथायेन मार्गेणेमं लोकं पुनरावर्तत इति वेत्थ किमिति । किं गतेनैव मार्गेण पुनरागमनमन्यथावेति भावः । न भगव इति श्वेतकेतुः । तृतीयं पृच्छति ॥ वेत्थ पथोरिति ॥ पथोरित्यस्य विवरणं देवयानस्य पितृयाणस्य चेति । व्यावर्तनाः इतरेतरव्यावृत्तीर्वेत्थ किं । यत्साधनसाध्यत्वेन देवयानपितृयाणयोरितरेतरव्यावृत्तिस्तत्साधनं वेत्थ किमित्याशयः । अन्यथा प्रथमप्रश्नेन गतार्थत्वप्रसंगात् । वाजसनेयकविरोधाच्च । न भगव इति होवाच श्वेतकेतुः ॥ २ ॥ चतुर्थं पृच्छति ॥ वेत्थ यथेति ॥ पुनः पुनः प्रयद्भिरप्यसौ लोकः परलोको यथायेन हेतुना न संपूर्यते तं वेत्थ किमिति । न भगव इति श्वेतकेतुः । पंचमं पृच्छति ॥ वेत्थ यथेति ॥ यथायेन क्रमेण प्रकारेण च पंचम्यामाहुतौ हुतायामापः पुरुषवचसो भवन्ति । अद्भिः संपरिष्वक्तो जीवो लब्धदेहः पुरुषनामवान् भवति । किंतं क्रमं प्रकारं च वेत्थेति । नैव भगव इति होवाच । अवधारणेनातः परं प्रश्नं व्यावर्तयति ॥ ३ ॥ अथ तर्हि एवमज्ञः सन् किं नुकस्मान् अनुशिष्टोऽस्मीत्यवोचथाः । योहीमानि मया पृष्टान्यर्थं जातानि निविद्यात् । कथं स विद्वाननुशिष्टोऽस्मीति ब्रुवीतेति प्रवाहणः । एवं सः श्वेतकेतुरायस्तः प्रवाहणेनायासितः निरुत्तरितः अप्रतिष्ठित इति यावत् । स्वपितुरर्थं स्थानमेयाय गत्वा तं पितरमुवाच । अननुशिष्यसम्यग्विद्योपदेशमकृत्वैव किल मामां प्रति भगवानब्रवीदनुत्वाशिषं । त्वामन्वाशिष

उप० । वेत्थ यथा पुनरावर्तता ३ यितिन भगव इति वेत्थ पथोर्देवयानस्य पितृयाणस्य च व्यावर्तना ३ यितिन भगव इति ॥ २ ॥ वेत्थ यथा सौलोको न संपूर्यता ३ यितिन भगव इति वेत्थ यथा पंचम्यामाहुतायापः पुरुषवचसो भवन्तीति नैव भगव इति ॥ ३ ॥ अथ नु किमनुशिष्टो बोचथा योहीमानि निविद्यात्कथं सोऽनुशिष्टो ब्रुवीतेति सहायस्तः पितुरर्थमेयायतं होवाचाननुशिष्यवाव किल मा भगवानब्रवीदनुत्वाशिषमिति ॥ ४ ॥

मिति ॥ ४ ॥ यतः पंचसंख्याकान् प्रश्नान् पृष्टव्यार्थान् राजन्यबंधुः क्षत्रियाभासः मामां अप्राक्षीत् । राजश्रेष्ठस्यापिकोपादियमुक्तिः । तेषां प्रश्नानां मध्ये एकं च नैकमपि प्रश्नं विवक्तुं अर्थविशेषेण निर्णेतुं नाशकमिति । कतमेते प्रश्ना इत्युक्तः प्रश्नवाक्यान् युदाजहारेति ग्राह्यं । एवमुक्तः स पिता पुत्रक्रोधमुपशमयन्नुवाच । हेतातत्वं यथैतान् प्रश्नान् मामां प्रत्यवदस्तथाहमेषां प्रश्नानां मध्ये एकमपि यथा यथाव ब्रवेदन जानामि । कुतः यद्यहमिमान् प्रश्नानवेदिष्यं तर्हि कथं ते प्रियाय नावक्ष्यमिति । यदहं किंच वेद सर्वमहंतुभ्यमवोचं । यदि राजपृष्टविद्येच्छा तर्हि राजानं प्रत्येहि । तत्र गत्वा ब्रह्मचर्यं वत्स्याव इति पित्रोक्तो भवानेव गच्छत्वित्याहेति ग्राह्यं । वाजसनेयके तथा श्रवणात् ॥ ५ ॥ स एवं पुत्रोक्तो गोत्रतोगौतमो राज्ञोर्ध्वं स्थानमेयाय । तस्मै प्राप्ताय गौतमायार्हा पूजां चकार राजा । सः गौतमः कृतातिथ्य उषित्वा परेद्युः प्रातः काले राजानि सभागे सभांगते सति उदेयाय ह । स भागः स भाग्य इति वा । तमागतं गौतमं प्रत्युवाच राजा । हे भगवन् पूजार्हं गौतममानुषस्य वित्तस्य वरं हिरण्यादिविषयं वरं वृणीथा इति । एवमुक्तः स गौतमो होवाच । हे राजन् मानुषं वित्तं तवैवास्तु । त्वं कुमारस्य मत्पुत्रस्योत्तमस्य मेव वाचं प्रश्नरूपामभाषथास्तामेव मे ब्रूहीति ॥ ६ ॥ सः राजा स्वपृष्टस्य गोप्यत्वात् कृच्छ्रीबभूव । सकृच्छ्रीभूतोऽप्रत्याख्येयं ब्राह्मणं मन्वानस्तं गौतमं चिरं वसेत्याज्ञापयां चकार ह । चिरवासाज्ञापने निमित्तं वदन् राजा तं होवाच । हे गौतममां प्रतियथावदस्तामेव मे ब्रूहीति । तथैवाहं करिष्ये त्वयि चिरोषित इत्यर्थः । नासंवत्सरवासिन इति श्रुतेरिति भावः । वक्ष्यमा

उप० । पंचमाराजन्यबंधुः प्रश्नान् प्राक्षीत् तेषां नैकं च नाशकं विवक्तुमिति सहोवाच यथामात्वं तातैतानवदो यथाहमेषां नैकं च न वेद यद्यहममानवेदिष्यं कथं तेनावक्ष्यमिति ॥ ५ ॥ सह गौतमो राज्ञोर्ध्वं मेयाय तस्मै ह प्राप्तायार्हां चकार सह प्रातः स भाग उदेयायतं होवाच मानुषस्य भगवन् गौतम वित्तस्य वरं वृणीथा इति सहोवाच तवैव राजन् मानुष वित्तं तमेव कुमारस्योत्तमस्य मेव वाचं प्रश्नरूपामभाषथास्तामेव ब्रूहीति ॥ ६ ॥ सह कृच्छ्रीबभूव तं ह चिरं वसेत्याज्ञापयां चकार तं होवाच यथामात्वं गौतमावदो

छांदोग्य
॥१५४॥

णांविद्यांस्तौति॥यथेति॥ इयंवक्ष्यमाणाविद्याप्राकृतदेवविवृणोति॥ त्वत्तुपुरेति॥ त्वत्तएवपुराब्राह्मणान्यथायथावन्नगच्छतिन
गतवती । क्षत्रस्यैवासाधारणविद्येयमितिभावः । कुतइत्यतस्तत्रक्षत्रगामिविद्याफलमेवहेतुमाह ॥ तस्मादिति ॥ तस्मात्विद्यायाः
क्षत्रमात्रनिष्ठत्वादेवखलुएतद्विद्यानुष्ठानेनसर्वेषुलोकेषुक्षत्रस्यैवप्रशासनंप्रशास्तृत्वमभूदित्युक्त्वातस्मैहोवाचविद्यांराजा ॥ तृती
यःखंडः ॥ ३ ॥ इतरप्रश्नोत्तराणांपंचमप्रश्नोत्तरसापेक्षत्वादादौतस्योत्तरंवक्तुंवैराग्यार्थंजीवस्यागतिंनिरूपयन्पंचाग्निविद्यामाह ॥
असावित्यादिना ॥ हेगौतमासौमुख्यप्राणेस्थितोलोकःप्रकाशरूपोद्युलोकस्थोनारायणएवाग्निरदनादिकर्तृत्वात् । अयंद्युलो
कस्थोनारायणःपुनर्नारायणाद्यात्मकत्वेनपंचरूपःतस्यद्युलोकस्थनारायणाख्याग्रेरादानादादित्यनामादित्यस्थोनारायणएव । स
मेधनात्समिदित्युक्तः । समित्स्थानीयःरश्मयोरतिशरूपतोरश्मिनामातदंतर्गतोवासुदेवोधूत्काराद्धूमइत्युक्तोद्धूमस्थानीयः अह
ननीयत्वादहर्नामातत्स्थःसंकर्षणोऽरंचितत्वादचिरित्युक्तोऽर्चिःस्थानीयः । सुखरूपत्वाच्चंद्रनामातत्स्थःप्रद्युम्नोंगरतेरंगाराइत्युक्तो
गारस्थानीयअनन्यराजत्वान्नक्षत्रनामकोऽनिरुद्धोविष्फुलिंगोविविधंस्फुरणात्तथोक्तस्तत्स्थानीयः ॥ १ ॥ तस्मिन्द्युस्थेनारायणा
ख्येएतस्मिन्नुक्तसमिदादिविशिष्टेऽग्नौदेवाःद्युलोकाधिपतयःश्रद्धांश्रद्धयेष्टवंतंउत्क्रांतंयजमानंजुहति । अत्रश्रद्धाशब्दोजहलक्षण

उप० । यथेनंप्राक्त्वत्तुपुराविद्याब्राह्मणान्गच्छतितस्मादुसर्वेषुलोकेषुक्षत्रस्यैवप्रशासनमभूदितितस्मैहोवाच ॥ ७ ॥ तृतीयःखंडः ॥ ३ ॥ असौवावलोकोगौतमाग्निस्तस्या
दित्यएवसमिद्रश्मयोद्धूमोहरचिंश्चंद्रमाअंगारानक्षत्राणिविष्फुलिङ्गाः ॥ १ ॥ तस्मिन्नेतास्मिन्नग्नौदेवाःश्रद्धांजुह्वतितस्याआहुतेःसोमोराजासंभवति ॥ २ ॥ खं० ॥ ४ ॥

वेदेशी०
खंडार्थः
५ । ४

॥१५४॥

याश्रद्धयाद्भिश्चविशिष्टंजीवमाह ॥ तेनयजमानोत्क्रांतिकालएवापः श्रद्धावत्सहागताइतिसिद्धयति । अन्यथाअपामप्राप्तत्वे ।
इतितुपंचम्यामाहुतावापइत्यनुवादानुपपत्तेः । तथाचसूत्रं । प्रथमेश्रवणादितिचेन्नताएवाह्युपपत्तेरिति । एवंद्युलोकेदेवैर्निक्षि
प्तोयजमानःस्वपुण्यावसानेमर्त्यलोकोन्मुखस्तस्याआहुतेःसकाशात्सोमोराजासंभवति । सोमलोकांतर्गतोभवति ॥ २ ॥ चतु
र्थःखंडः ॥ ४ ॥ पर्जन्यस्तन्नामातत्स्थोवासुदेवोग्निःसोपिपूर्ववत्पंचरूपः । तस्यवाय्वभ्रविद्युदशनिहादुनिनामकास्तदंतर्गताःना
रायणादयः समिदादिस्थानीयाइत्यर्थः । तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवाःसोमंराजानंतदंतर्गतंयजमानंजुहति । तस्याआहुतेर्वर्षोवृष्ट्यं
तर्गतोभवति ॥ २ ॥ पंचमःखंडः ॥ ५ ॥ पृथिवीतन्नामातत्स्थःसंकर्षणोग्निःतस्याःअग्निस्थानीयायाःपृथिव्याःसंवत्सरा
काशरात्रिदिग्वांतरदिङ्नामानःतत्स्थाःनारायणादयःसमिदादिस्थानीयाइत्यर्थः ॥ १ ॥ तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवाःवर्षवर्षांतर्ग
तंजीवंजुहति । तस्याआहुतेरन्नमन्नांतर्गतःसंभवति ॥ २ ॥ षष्ठःखंडः ॥ ६ ॥ पुरुषस्तन्नामातत्स्थःप्रद्युम्नोग्निःतस्यवाक्प्रा
णजिह्वाचक्षुःश्रोत्रस्थाःतन्नामानोनारायणादयःसमिदादिस्थानीयाइत्यर्थः ॥ १ ॥ तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवाःअन्नमन्नांतर्गतंजीवं
जुहति । तस्याआहुतेरेतस्तदंतर्गतःसंभवति ॥ २ ॥ सप्तमःखंडः ॥ ७ ॥ योषातत्स्थस्तन्नामानिरुद्धोग्निःतस्याःअग्निरूपा

उप० । पर्जन्योवावगौतमाग्निस्तस्यवायुरेवसमिदंभ्रूमोविद्युदर्चिरशनिरंगाराहादुनयोविष्कुलिगाः ॥ १ ॥ तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवाःसोमंराजानंजुहति तस्याआहुतेर्वर्षः
संभवति ॥ २ ॥ खं० ५ ॥ पृथिवीवावगौतमाग्निस्तस्याःसंवत्सरेवसमिदाकाशोभ्रूमोरात्रिर्चिर्दिशोंगाराअवांतरदिशोविष्कुलिगाः ॥ १ ॥ तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवावर्षंजुह
तितस्याआहुतेरन्नसंभवति ॥ २ ॥ खं० ६ ॥ पुरुषोवावगौतमाग्निस्तस्यवागेवसमिदप्राणोभ्रूमोजिह्वाचिश्चक्षुरंगाराःश्रोत्रंविष्कुलिगाः ॥ १ ॥ तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवाःअन्नंजुह
तितस्याआहुतेरेतःसंभवति ॥ २ ॥ खं० ७ ॥ योषावावगौतमाग्निस्तस्याउपस्थएवसमिद्यदुपमंत्रयतेसधूमोयोनिरर्चिर्यदंतःकरोतितेंगाराअभिनंदाविष्कुलिगाः ॥ १ ॥

यायोषितउपस्थादिनामानस्तदंतर्गताश्चनारायणादयःसमिदादयः ॥१॥ तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवाःरेतःतदंतर्गतंजीवञ्जुहति । तस्या
आहुतेःगर्भोर्गर्भस्थःसंभवति ॥२॥ अष्टमःखंडः ॥८॥ किंततइत्यतःपंचमप्रश्नस्योत्तरंजातमित्याह ॥ इतित्विति ॥ इत्येव
पंचम्यामाहुतौहुतायामापोजीवेनमरणकालेसहागताःभूतानीतियावत् । पुरुषवचसोभवन्ति । तैर्लब्धदेहोजीवःपुरुषनामवान्भ
वतीत्यर्थः । एवंवैराग्यार्थमागमनंनिरूप्यगर्भवासादिदुःखंचनिरूपयति ॥ सइति ॥ सउल्बेनजरायुणाऽवृतोर्गर्भस्थोजीवो
दशवामासान्यावत्स्थातव्यंतावद्वाअंतर्मातुःकुक्षौशयित्वाथजायते ॥ १ ॥ सजातोजीवोयावदायुषंजीवति । अथयदाम्नियते
तदातंप्रेतंदिष्टंसादृष्टमितोलोकादग्नयेवहरन्ति । प्रकृतहोतारोदेवाः । अग्निंविशिनष्टि ॥ यतइति ॥ यतएवद्युपर्जन्यवृष्ट्या
ख्याग्नेःसकाशाद्भूलोकमितःप्राप्तस्तत्रचयतःपुरुषयोषाग्नेःसंभूतस्तस्माएवाग्नयेहरन्तीत्यर्थः ॥ २ ॥ नवमःखंडः ॥ ९ ॥ इदानीं
प्रथमतृतीयप्रश्नयोरुत्तरमाह ॥ तदिति ॥ तत्तस्मात्काम्यकर्मणोगमनागमनहेतुत्वात्तत्रविरक्तायेइत्थंपंचाग्निविद्योक्तरीत्याभग
वंतंविदुः । येचेमेरण्येमनोहरप्रदेशेश्रद्धातपइत्युपासते । श्रद्धातपःप्रभृतिनिवृत्तकर्मानुतिष्ठन्ति । येज्ञानप्रधानाःयेचकर्मप्रधाना
इतियावत् । तेर्चिषमभिसंभवन्ति । प्राप्नुवंतीत्यादिदेवयानःपंथाइत्यंतंव्याख्यातंचतुर्थे ॥ १ ॥ २ ॥ एवंदेवयानंससाधनंनिरूप्य

उप० । तस्मिन्नेतस्मिन्नग्नौदेवारेतोऽहुतितस्याआहुतेर्गर्भःसंभवति ॥ २ ॥ खं० ८ ॥ इतितुपंचम्यामाहुतावापःपुरुषवचसोभवन्तीतिसउल्बावृतोर्गर्भोदशवामासानं
तःशयित्वायावद्वाथजायते ॥ १ ॥ सजातोयावदायुषंजीवतितंप्रेतंदिष्टमितोऽग्नयेवहरन्तियतएवेतोयतःसंभूतोभवति ॥ २ ॥ खं० ९ ॥ तथइत्थंविदुर्येचेमेऽरण्येश्रद्धातपइ
त्युपासतेतेर्चिषमभिसंभवन्त्यर्चिषोहरहआपूर्यमाणपक्षमापूर्यमाणपक्षाद्यान्षडुदङ्ङेतिमासाःस्तान् ॥ १ ॥ मासेभ्यःसंवत्सरःसंवत्सरादादित्यमादित्याचंद्रमसंचंद्रमसोविद्युतं
तत्पुरुषोमानवः सएनान्ब्रह्मणमयलेषदेवयानःपंथाइति ॥ २ ॥

पितृयाणंससाधनंनिरूपयति ॥ अथेति ॥ यइमेकाम्यकर्मिणोग्रामेइष्टापूर्ते । यजनखातेदत्तंदानं इतिशब्दःप्रभृत्यर्थः । पितृश्रा
द्धादिकमुपासते । आतिष्ठतितेधूमंधूमदेवतालोकमभिसंभवन्ति । प्राप्नुवंति । धूमाद्रात्रिरात्र्यभिमानिदेवतां । रात्रेरपरपक्षंकृ
ष्णपक्षाभिमानिदेवतामपरपक्षात्पुनःपक्षमासान्दक्षिणादक्षिणतःएत्यादित्यस्तान्मासान्दक्षिणायनदेवतालोकंप्राप्नुवंति । ततः
संवत्सरगमनंनिषेधति ॥ नैतइति ॥ ३ ॥ तर्हिततःऋगच्छन्तीत्यतआह ॥ मासेभ्यइति ॥ मासेभ्योदक्षिणायनसंज्ञिकेभ्यः
पितृलोकंपितृलोकादाकाशंविनायकलोकमाकाशाच्चंद्रमसंप्राप्नुवंति । काम्यकर्मिण्यं चंद्रमसमेवविशिनष्टि ॥ एषइति ॥ एषः
चंद्रःसोमोराजासोमलताभिमानीत्यर्थः । तदेवदेवानामन्नंतस्तंचंद्रंदेवाभक्षयन्ति । लताभिमानीत्वेनेयमुक्तिः । अन्नविवक्षया
तदितिपुंसकप्रयोगः ॥ ४ ॥ वेत्थयथासौलोकोनसंपूर्यतइतिप्रश्नस्योत्तरमाह ॥ तस्मिन्निति ॥ तस्मिन्चंद्रलोकेकर्मिणोयाव
त्संपातमुषित्वाऽथकर्मक्षयेएतमेवाध्वानंपुनरावर्तते । इदानींवेत्थयथापुनरावर्ततइत्यस्योत्तरंवदन्नेतमेवेत्युक्तंविवृणोति ॥ यथेति ॥
यथायेनमार्गेणस्वयमितंचंद्रलोकंप्रतिप्राप्तंतेनैवाध्वनापुनरावर्ततइत्यर्थः । गतेनैवमार्गेणागमनेऽनतिक्लेशेननस्वर्गेतिवैराग्यंस्या
दित्यतोमार्गांतरंनिरूपयति ॥ आकाशमित्यादिना ॥ चंद्रलोकादागच्छन्आकाशमाप्नोति । आकाशाद्वायुमाप्नोतिवायुस्थो

उप० । अथयइमेग्रामेइष्टापूर्तेदत्तमित्युपासतेतेधूममभिसंभवन्तिधूमाद्रात्रिरात्रेरपरपक्षमपरपक्षाद्यान्षडुदक्षिणैतिमासाःस्तान्नैतसंवत्सरमभिप्राप्नुवंति ॥ ३ ॥ मासे
भ्यःपितृलोकंपितृलोकादाकाशमाकाशाच्चंद्रमसमेषसोमोराजातदेवानामन्नंतदेवाभक्षयन्ति ॥ ४ ॥ तस्मिन्यावत्संपातमुषित्वाथैतमेवाध्वानंपुनरावर्ततेयथेतमाकाशमाकाशाद्वायुं
वायुर्भूत्वाधूमोभवतिधूमोभूत्वाग्रंभवति ॥ ५ ॥

छांदोग्य

॥१५६॥

भूत्वाधूमस्थोभवतीत्याद्यर्थः ॥ ५ ॥ प्रवर्षतिवर्षातर्गतोभवति । तेकर्मिणःइहलोकेकेचिद्व्रीहियवाःकेचिदोषधिवनस्पतयःकेचि
त्तिलमाषाः।इतिशब्दोन्योपलक्षणार्थः । जायंते । अन्याधिष्ठितेव्रीह्यादिशरीरेप्रविशंति । नतुतदभिमानिनः तथाचोक्तमन्याधिष्ठि
तेपूर्ववदभिलापादिति । अतोव्रीह्यादिभावानंतरंखलुदुर्निष्प्रपतनंनितरांदुष्टपतनंभवतिवै तदेवविशदमाह ॥ यहिति ॥ योयः
पुरुषोह्यन्नमत्तिचरेतःसिंचितितद्भूयएवभवति । तमेवानुप्रविशति ॥ ६ ॥ तत्ततस्तत्रकर्मिषुयेरमणीयचरणाःसाधुयज्ञादिमंत
स्तेइहभूमौरमणीयांयोनिमापद्येरन् । आपद्येरन्नितियत्तच्चाभ्याशःकालसामीप्येनेवेत्यर्थः । स्वर्गालोकादवाक्प्राप्तोवत्सरात्पूर्व
मेवतु । मातुःशरीरमाप्नोतिइतिवचनात् । रमणीयांयोनिमित्युक्तंविशदमाह ॥ ब्राह्मणयोनिमित्यादिना ॥ अथेत्यादिकंस
मानं । कपूयचरणाः असाधुयज्ञादिमंतः ॥ ७ ॥ नन्वस्तुयेविद्यामार्गाःकर्ममार्गावातेषामुक्तरीत्याब्रह्मचंद्रप्राप्तिर्येषांतदुभयमपि
नास्ति । तेषांकागतिरित्यतआह ॥ अथेति ॥ एतयोरुक्तयोःपथोर्विद्याकर्ममार्गयोर्मध्येयान्येकतरेणापियथानगच्छंति । तानीमा
निक्षुद्रमिश्राणिअल्पानिसुखदुःखमिश्राणिसकृदावर्तीनिसदागत्यादिमंतिजायस्वप्नियस्वपुनःपुनर्जायंतेस्त्रियंतेच । इत्येतत्स्व
र्गपवर्गयोरन्यत्तृतीयंस्थानमित्यर्थः । ततश्चयथासौलोकोनसंपूर्यतेइतिप्रश्नोत्तरंजातमित्याह ॥ तेनेति ॥ केषांचित्तत्रगमनाभा

उप० । अभ्रंभूत्वामेघोभवतिमेघोभूत्वाप्रवर्षतितइहव्रीहियवाओषधिवनस्पतयस्तिलमाषाइतिजायंतेततोवैखलुदुर्निष्प्रपतनंनयोह्यन्नमत्तियोरेतःसिंचितितद्भूयएवभवति॥६॥
तद्यइहरमणीयचरणाअभ्याशोहयत्तेरमणीयांयोनिमापद्येरन्ब्राह्मणयोनिंवाक्षत्रिययोनिंवावैश्ययोनिंवाथयइहकपूयचरणाअभ्याशोहयत्तेकपूयांयोनिमापद्येरन्क्षुद्रयोनिंवासूकरयोनिंवाचं
डालयोनिंवा ॥ ७ ॥ अथैतयोःपथोर्नैकतरेणचतानीमानिक्षुद्रमिश्राण्यसकृदावर्तीनिभूतानिभवंतिजायस्वप्नियस्वेत्येतत्तृतीयंस्थानंतेनासौलोकोनसंपूर्यतेतस्माज्जुगुप्सेत ॥ ८ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

५।१०

॥१५६॥

वाङ्मतानामपि पुनरावृत्तेरसौलोकोनसंपूर्यत इत्यर्थः । यदर्थगत्यादिनिरूपणं तदाह ॥ तस्मादिति ॥ यस्मादेवं ज्ञानमार्गादन्यत्र
 गतागतादिक्लेशस्तस्मात्तत्र जुगुप्सेत । विरक्तो भवेदित्यर्थः ॥ ८ ॥ पञ्चाग्निविद्यावेत्तुः पातकिसंसर्गदोषाभावं फलं वक्तुं तत्संसर्गस्य
 दोषत्वे श्लोकं प्रमाणयति ॥ तदिति ॥ तत्तत्राभिप्रेते पातकिसंसर्गस्य तत्सदृशदोषित्वे एषः वक्ष्यमाणः श्लोको भवति । तमेव पठति
 ॥ स्तेन इति ॥ इत्येते च त्वारः पतन्ति । पञ्चमश्च तैः सह चरन् पतति ॥ ९ ॥ किं तत इत्यत आह ॥ अथेति ॥ य एतानेवं पञ्चाग्नी
 न्वेद स तैश्चतुर्भिः पातकिभिः सहा चरन्नपि पाप्मनानलिप्यते । न केवलमेतावत् । य एवं वेद स शुद्धः पूतः अंतर्बहिश्च शुद्धः स्वयं
 शुद्धः पावयत्यन्यानि पूत इति वा । निवृत्तपुण्यसाध्योलोकः प्राप्योयस्यासौ पुण्यलोको भवति । तथा चोक्तं । द्विपर्जन्यधा
 रा पुंस्त्री संस्थितं पंचरूपिणं नारायणं । वासुदेवं तथा संकर्षणं प्रभुं । प्रद्युम्नं चानिरुद्धं च क्रमाद्ध्यायंस्तु सर्वदा । पञ्चाग्निविज्ञामभ
 वेत्सयाति परमं पदं । नास्य संसर्गदोषोऽस्ति कदाचन भविष्यतीति ॥ १० ॥ दशमः खंडः ॥ १० ॥ एवं परब्रह्म विषया पञ्चाग्नि
 विद्योक्ता । इदानीं तद्विषयमेव वैश्वानरविद्यामाख्यायिकयाह ॥ प्राचीनशाल इत्यादि खण्डचतुर्दशकेन । महाशालो
 विस्तीर्णगृहवान् । महाश्रोत्रियः छंदः पाठमात्रवानिति प्रतीतिनिरासाय प्रमाणेनैव तद्व्याचष्टे ॥ प्रत्यब्देति ॥ वैश्वानरशब्द

उप० । तदेष श्लोकः । स्तेनो हिरण्यस्य सुरां पितृंश्च गुरोस्तत्पमावसन्नब्रह्महाव । एते पतन्ति च त्वारः पञ्चमश्चाचरन्स्तु तैरिति ॥ ९ ॥ अथ हय एतानेवं पञ्चाग्नीन्वेद स हतैरप्याचर
 न्पाप्मनानलिप्यते शुद्धः पूतः पुण्यलोको भवति य एवं वेद य एवं वेद ॥ १० ॥ खं० ॥ १० ॥

भाष्यं । प्रत्यब्दयज्ञकृत्सम्यङ्महाशालः प्रकीर्तितः । वेदवेदार्थवित्सम्यङ्महाश्रोत्रिय उच्यते ।

श्रवणादग्निरत्रोच्यत इत्यन्यथा प्रतीतिनिरासाय प्रमाणेनैव तां विद्यां विष्णु परतया व्याचष्टे ॥ क्रीडात्मकत्वादित्यादिना ॥ वैश्वानरस्य द्युत्वादिना कल्पनोच्यत इति प्रतीतिनिरासाय तावदौपमन्यवेति खंडतात्पर्यमाह ॥ क्रीडेति ॥ दिवुक्रीडेत्यादिधातोः । स्वर्गाधारमिति व्याख्यत्वे निमित्तांतरं । सत्ययज्ञमिति खंडतात्पर्यमाह ॥ सर्वेति ॥ विष्णोश्चक्षुः सर्वरूपातिदर्शनाद्विश्वरूपाख्यमादित्याख्यं चेत्यन्वयः । आदित्याख्यत्वे निमित्तांतरमाह ॥ सूर्यस्यापीति ॥ इंद्रद्युम्नं भाल्लवेयमिति खंडतात्पर्यमाह ॥ वाय्वादीति ॥ हरेः प्राणो यतो वाय्वादिप्राणशक्यं यन्न भवति तत्कर्ता तेन पृथग्वर्त्मा वायुश्चेति संबंधः । वायुनाम कत्वे निमित्तांतरं वायोरपीति । जनंशार्कं राक्ष्यमिति खंडतात्पर्यमाह ॥ बहुत्वादिति ॥ बुडिलमाश्वतराश्विमिति खंडतात्पर्यमाह ॥ व्यासत्वादिति ॥ रमापतेर्वस्तिः कटिप्रदेशः । मध्यदेहवस्त्योराकाशान्नाम कत्वे निमित्तांतरमाह ॥ आकाशेति ॥ आकाशवारिणोः । उद्दालकमारुणिमिति खंडतात्पर्यमाह ॥ प्रथनादिति ॥ पृथिवीनामेत्यादौ द्विवचनं ग्राह्यं । एकवचनप्रयोगस्तु श्रुत्यनुसारात् । पृथिवीनाम कत्वे निमित्तांतरं पृथिवीति । एवेत्यभेदव्यावृत्तिः । ननु विष्णोः पादस्य तद्विष्णोः परमं पदं दिवीव चक्षुरात तमित्यात तत्त्वश्रवणात्कथं पृथिव्याश्रयत्वेन पृथिवीमात्रस्थत्वोक्तिरित्यत आह ॥ उत्तमानामिति ॥ हियस्मात्पादशब्देनोत्तमा

भाष्यं । क्रीडात्मकत्वाद्वाख्यं च सुते जाश्चाति तेजसा । स्वर्गाधारं शिरो विष्णोः सर्वरूपातिदर्शनात् । चक्षुस्तु विश्वरूपाख्यमादानादायुषामपि । आदित्याख्यं च सूर्यस्याप्याश्रयं सर्वदा स्मृतं । वाय्वादिप्राणशक्यं न यत्कर्ता हरेर्यतः । प्राणस्तेन पृथग्वर्त्मा वायुर्ज्ञानायु रूपतः । वायोरप्याश्रयो नित्यबहुत्वाद्बहुलः स्मृतः । आकाशनामा चादीप्तेर्मध्यदेहोरमापतेः । व्यासत्वादापइत्युक्तो रयीरतिकरत्वतः । वस्तिराकाशवार्योश्च तावाधारौ प्रकीर्तितौ । प्रथनात्पृथिवीनामा प्रतिष्ठा च प्रतिष्ठितेः । पादौ भगवतो विष्णोः पृथिव्याश्रय एव च । उत्तमानां हि पादेन सर्वरूपं हि कथ्यते ।

नां सर्वरूपं कथ्यते । नपादमात्रमस्माद्विष्णोः पदमिति वैदिकी प्रथितिः स्मृता । तथा च श्रुतेः स्वरूपव्यासत्वपरत्वात्पादस्य पृथिवीस्थत्वेन तद्विरोध इति भावः । यद्वा ननु स्थूलभुगवैश्वानरः प्रथमः पाद इति श्रुत्यंतरे पादशब्दस्य समग्रवैश्वानररूपे प्रयुक्तत्वादत्र पृथिव्येव पादौ इति एकावयवे प्रयोगः कथमित्यत आह ॥ उत्तमानां हीति ॥ तत्कुत इत्यतस्तत्पर्यायशब्दप्रयोगादित्याह ॥ विष्णोः पदमिति ॥ तथा च श्रुत्यंतरस्थपादशब्दस्य सर्वरूपवाचित्वादत्रत्यस्य प्रसिद्धचरणवाचित्वान्न तद्विरोध इति भावः । तद्यद्भक्तमिति खंडे प्राणाहुति तृप्यत योक्तानां प्राणचक्षुरादित्यानां भेदे थयोस्य प्राङ्मुखः स प्राणस्तच्चक्षुः स आदित्य इति देवसुषिविद्योक्तविरोध इत्यत आह ॥ प्राण इति ॥ अत एवोत्तरत्र द्यौश्चादित्यश्चेति आदित्यस्यैवानुवाद इति भावः । व्यानाहुति तृप्यत योक्तानां व्यानश्रोत्रचंद्रमसं भेदेऽथ योस्य दक्षिणः सुषिः स व्यानः तच्छ्रोत्रं स चंद्रमा इति प्रागुक्तविरोधश्चंद्रमस एवानुवादायोगश्चेत्यत आह ॥ व्यान इति ॥ अपानाहुति तृप्यत योक्तानां अपानवागग्नीनां भेदेऽथ योस्य प्रत्यङ्मुखः सोऽपानः सा वाक् सोऽग्निरित्युक्तविरोधोऽग्नौ एवानुवादायोगश्चेत्यत आह ॥ वागिति ॥ समानाहुति तृप्यत योक्तानां समानमनः पर्जन्यानां भेदेऽथ योस्योदङ्मुखः स समानस्तन्मनः स पर्जन्य इति प्रागुक्तविरोधोऽनुवादानुपपत्तिश्चेत्यत आह ॥ समान इति ॥ मन एवेत्येव शब्दश्च शब्दार्थः । इंद्र इत्यनेन संबध्यते । इंद्र इति पर्जन्यशब्दव्याख्यानं । पर्जन्यो मघवांश्चैव पुरुहूतः पुरंदर इत्यभिधानात् । अतिनीचस्य द्वारपत्न्योक्त्या विशेषादतिशयाभाच्चेति

भाष्यं । विष्णोः पदमिति व्यासमात्रप्रथिति वैदिकी स्मृता । प्राणश्चक्षुस्तथादित्य इत्येका देवता स्मृता । पूर्वद्वारपतिर्विष्णोर्व्यानः श्रोत्रं च चंद्रमाः । दक्षिणद्वारपत्न्येको वागपानोऽग्निरिव च । पश्चिमद्वारपोऽप्येकः समानो मन एव च । इंद्र इत्येक एवोक्त उत्तरद्वाररक्षकः ।

छांदोग्य
॥१५८॥

भावः । उदानाहुतितृप्यतयोक्तयोरुदानवाय्वोर्भेदशंकायां तावदाह ॥ उदानइति ॥ आकाशस्यापि भेदशंकां मापाकरोति ॥ स एवेति ॥ अन्यथाऽयस्योर्ध्वः सुषिः स उदानः स वायुः स आकाश इत्युक्तविरोधो नुवादायोगश्चेति भावः । ननु वायो रेवाकाशनामत्वे वायुश्चाकाशश्चेति पृथगुक्तिरनुपपन्नेत्यत आह ॥ लक्ष्म्या विष्टइति ॥ रूपांतरस्यापि लक्ष्म्या विष्टत्वात् विशेषत इत्युक्तं । एवं च केवलो वायुर्वायुशब्देनोच्यत इति न पृथगुक्तिरनुपपन्नेति भावः । वायुश्चाकाशश्चेति वाक्यविचारप्रसंगात् । द्यौश्चादित्यश्च दिशश्च चंद्रमाश्च पृथिवी चाग्निश्च विद्युच्च पर्जन्यश्चेत्युक्तानां द्युदिक् पृथिवी विद्युच्छब्दानामभिधेयमाह ॥ पृथिवीति ॥ तु शब्दो वधारणे । वायुपत्न्येव । नन्वेवमादित्येतृप्यति द्यौस्तृप्यतीत्यादिनाऽदित्यादितृप्तौ कथं द्यवादीनां तृप्त्युक्तिः । अन्यतृप्तावन्यतृप्तेः कारणविशेषमंतरेणासंभवादित्यत आह ॥ तत्तदिति ॥ ते पृथिव्यादिनामकाश्च । तत्र पृथिवी नामिका श्रीः पश्चिमद्वारपावायुपत्नी तु पूर्वदक्षिणोत्तरद्वारपेति विवेकः । नन्वादित्यादीनां पृथिव्यादीनां द्वारपत्वं नात्र श्रुता बुक्तमित्यत आह ॥ अधितिष्ठंतीति ॥ तस्मादधितिष्ठंतीत्युक्तिरिति शेषः । अनामयमामयोपलक्षितदोषशून्यमिति नारायणशब्दव्याख्यानं । ननु श्रुतौ यत्किंचेति श्रवणात्कथं नारायणमित्युक्तमित्यतो यत्किंच शब्दावपि भगवत्परतया व्याचष्टे ॥ यदिति ॥ च शब्दो विशेषणसमुच्चायकइति भावः । तत्तृप्यतीति वाक्यपंचकं व्याचष्टे ॥ एतेष्विति ॥ कथमन्यतृप्तावन्यतृप्तिरित्यत आह ॥ एषामिति ॥ तस्यानुत्पत्तिं तृप्यति प्रजयापशुभिरित्यादि वाक्यपंच

भा० । उदानो वायुरित्येक ऊर्ध्वद्वाराधिपश्चसः । स एवाकाशनामा चलक्ष्म्या विष्टो विशेषतः । पृथिवी नामिका श्रीस्तु द्यौर्दिशो विष्णुरेव च । वायुपत्नी समुद्दिष्टा तत्तद्वाराधिपाश्चते । अधितिष्ठंति ते सर्वे नारायणमनामयं । यद्विष्णुर्ज्ञानरूपत्वात्किमानंदस्वरूपतः । एतेषु तृप्तेषु हरिस्तृप्यत्येषां प्रियो ह्यसौ ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

५।११-२४

॥१५८॥

केनोपासकस्यैहिकमेवफलमुच्यते । नकेवलमेतावत् । मौक्तं चास्ति । प्रतिपद्यतेस्वर्गलोकं य एतानेवंपंचब्रह्मपुरुषान्वेदेत्युक्तेरिति भावेन तत्र विशेषमाह ॥ सूर्येति ॥ अनेन नराः पूर्वद्वारपोपासका इत्यादिविशेषो ज्ञायते । हृदयस्थ पूर्वद्वारपोपासनेन श्वेतद्वीपा दिलोके पूर्वद्वारेण केशवं प्राप्नुवंतीत्यादि ज्ञेयं । किं सूर्यादिप्रसादेनैव हरिं यांति नेत्याह ॥ वैश्वानरेति ॥ नरादिसुरांतानां सम्यग्ज्ञानं किमेकप्रकारं नेत्याह ॥ वैश्वानरज्ञानेति ॥ अत्र ज्ञानमुपासनं । साक्षान्मुख्यतः तत्कुत इत्यत आह ॥ तस्मादिति ॥ तस्मादेव फलं श्रुत्युक्तं । एवं वैश्वानरविद्यायामेव । वैश्वानरविद्याया भगवत्परतया व्याख्यातत्वाद्धिष्णुरेव वैश्वानरो न देवताभूतं चेत्युक्तं । प्रकरणसमाख्याभ्यां चायं निश्चयो भवतीत्याह ॥ कोन इति ॥ कोन आत्मा किं ब्रह्मेति विचारपूर्वकं वैश्वानरविद्याया आरम्भाधी तत्त्वेन विष्णुप्रकरणत्वाच्च वैश्वानरो विष्णुरितिसिद्धं । अनात्तत्वादनात्मान इति वचनेन विष्णोरन्येषामात्मत्वाद्यसंभवादित्यर्थः । मांडूके स्थूलभुग्वैश्वानर इति विष्णौ वैश्वानरशब्दप्रयोगात् । अत्रापि वैश्वानरो विष्णुरितिसिद्धं । न च तत्रापि विष्णुः कुत इति वाच्यं । सोयमात्मेत्युपक्रमेन्यत्रासंभव्यात्मशब्दश्रवणेनास्य विष्णुप्रकरणत्वादिति भावः । आत्मानं वैश्वानरमित्युक्तो वैश्वानरो विष्णुरेव । अग्राविष्णोः साधारणस्यापि वैश्वानरशब्दस्य विष्णावेव प्रसिद्धात्मशब्देन विशेषणादिति सूत्रार्थः । आदिपदेन शीर्ष्णोर्द्यौः समवर्तत । च

भा० । सूर्यप्रसादात्तु नराः पूर्वद्वारेण केशवं । प्राप्नुवंत्यथ सोमस्य प्रसादात्पितरस्तथा । द्वारेण दक्षिणेनैव गंधर्वाः पश्चिमेन तु । अग्निप्रसादादृषय उत्तरेणेंद्रसंश्रयात् । शिवाद्यावा युमाश्रित्य यांत्यूर्ध्वेण हरिंसुराः । वैश्वानराख्यविष्णोस्तु सम्यग्ज्ञानेन सर्वशः । वैश्वानरज्ञानयोग्याः साक्षादेव सुराः स्मृताः । तस्मात्तेषां फलं सर्वमन्येषां तु स्वयोग्यत इति वैश्वानरविद्यायां । कोन आत्मा किं ब्रह्म सोयमात्मा चतुष्पात् । स्थूलभुग्वैश्वानरः प्रथमः पादः । ॐ वैश्वानरः साधारणशब्दविशेषात् । ॐ अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रित इत्यादेश्वैश्वानरो विष्णुरितिसिद्धं ।

क्षोःसूर्योअजायत । प्राणाद्वायुरजायत । पञ्चांभूमिरित्यादिपुरुषसूक्तसमाख्याग्रहणं । अत्रापिमूर्धैवसुतेजाइत्यादिश्रवणात् । तथाचोक्तं । पुरुषविधमपिचैनमधीयतइति । वायुश्चाकाशश्चाधितिष्ठतइत्युक्ताकाशोवायुरेवेत्युक्तं । तच्छ्रौतार्थापत्त्यासमर्थयते ॥ सवायुरिति ॥ देवसुषिविद्यायांसउदानःसवायुःसआकाशइत्यभेदवचनादाकाशस्तावत्वायुरेव । अत्रवायुश्चाकाशश्चेतिभेदवचनादाकाशाख्यंवायोरूपमन्याधिष्ठितंवायुस्तुकेवलंवायोःस्वरूपमिति विज्ञायतइत्यर्थः । लक्ष्म्याविष्टत्वेनवायुराकाशइत्युक्तं । तत्रलक्ष्मीवाय्वोराकाशनामकत्वेऽभिधानमाह ॥ आकाशेति ॥ ननुभगवदंगानांपरस्परंभेदाभावादन्योन्यनामवत्त्वाच्चकथंमूर्धैवसुतेजाश्चक्षुर्विश्वरूपइत्यादिभेदेनव्यपदेशइत्यतःउपासकदृष्टानुसारेणेतिस्मृत्याह ॥ सुतेजइति ॥ ततश्चेयंखण्डचतुर्दशकस्याक्षरयोजना ॥ प्राचीनशालोनामतः उपमन्योरपत्यमौपमन्यवइत्येकः । सत्ययज्ञोनामतः पुलुषस्यापत्यंपौलुषिरित्यपरः । इंद्रद्युम्नोनामतः भल्लवेरपत्यंभाल्लवेयइत्यन्यः । जनोनामतः शर्कराक्षस्यापत्यंशार्कराक्षइत्येकः । बुडिलोनामतः अश्वतराश्वस्यापत्यमाश्वतराश्विरित्यपरः । तेहैतेपंचमहाशालाःसम्यक्प्रत्यब्दयज्ञकृतोमहाश्रोत्रियाःसम्यग्वेदवेदार्थविदःसमेत्यमिलित्वामीमांसांविचारंचक्रुः । नोस्माकमुपास्यःआत्मावैश्वानराख्यःकिंलक्षणकः । ब्रह्मचतदा

भा० । सवायुस्सआकाशःवायुश्चाकाशश्चाधितिष्ठतइतिवचनाद्वायोरूपमन्याधिष्ठितमाकाशाख्यंवायोःस्वरूपमिति विज्ञायते । आकाशनामाविशेषोवायुश्चाकाशकःस्मृतः । आकाशइतिलक्ष्मीश्चतथाकाशोहरिःस्वयमिति शब्दनिर्णये । सुतेजोविश्वरूपादिभेदेनंगानिमापतेः । अभिन्नान्यपिकथ्यंतेलोकदृष्टिविभेदतइतिच ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादार्थविरचितेश्रीमच्छांदोग्यभाष्येपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

उप० । प्राचीनशालऔपमन्यवःसत्ययज्ञःपौलुषिरिंद्रद्युम्नोभाल्लवेयोजनःशार्कराक्ष्योबुडिलआश्वतराश्विस्तेहैतेमहाशालामहाश्रोत्रियाःसमेत्यमीमांसांचक्रुःकोनआत्माकिंब्रह्मेति॥१॥

ख्यंकिमिति ॥ १ ॥ एवमात्मसुपरस्परंविचारेणापिविशेषनिर्णयमलभमानास्तेविशेषनिर्णयार्थमुद्दालकंसंपादयांचक्रुः । संपादनप्रकारमेवाह ॥ उद्दालकइति ॥ हेभगवंतःउद्दालकोनामतःअरुणस्यापत्यमारुणिः । संप्रतीदानीमस्मदभिमतमात्मानंवैश्वानरमध्येत्यधिकंजानाति । तंहाभ्यागच्छामेत्युक्त्वातमुद्दालकंप्रत्याजग्मुः ॥ २ ॥ तदासःउद्दालकःतदागमनप्रयोजनंबुद्ध्वासंपादयांचकारैतेषामन्यमुपदेष्टारंस्वयमेवकुतो नोक्तमित्यतआह ॥ प्रक्ष्यंतीति ॥ इमेमहाशालत्वादिगुणाःमांप्रक्ष्यंति तेभ्योवक्तुंसर्वमेवतत्पृष्टंनप्रतिपत्स्येहंताहमन्यमेषामनुशासकमनुशासानीतिविचिंत्या ॥ ३ ॥ तान्होवाच ॥ हेभगवंतोश्वपतिर्नामतःकैकेयःकेकयदेशाधिपतिःसंप्रतीममात्मानंवैश्वानरमध्येति । तंहाभ्यागच्छामेति । एवमुक्तास्तेतमश्वपतिंप्रत्याजग्मुर्ह ॥ ४ ॥ तेभ्योहप्राप्तेभ्योब्राह्मणेभ्यःपृथक्पृथक् । अर्हाणिअर्हणानि । कारयांचकार । सराजापरेद्युःप्रातःसंजिहानःशयनीयादुत्तिष्ठन्नुवाच । युष्मदागमनेकिंकारणं । नतावत्स्तेनादिभयं । तेषांमद्राष्ट्रेऽभावादित्याह ॥ नेति ॥ कदर्योऽदातासतिविभवे यथाकालमाचारहीनोवा । स्वैर्यभावेस्वैरिणीकुतः । धनार्थिनश्चेदास्यामीत्याह ॥ यक्ष्यमाणइति ॥ हेभगवंतोहंयक्ष्यमाणोस्मि वै । तत्रयावदेकैकस्मात्क्रत्विजेधनंदास्या

उप० । तेहसंपादयांचक्रुःउद्दालकोवैभगवंतोयमारुणिःसंप्रतीममात्मानंवैश्वानरमध्येति ॥ १ ॥ तंहाभ्यागच्छामेति ॥ २ ॥ सहाभ्याजग्मुः ॥ ३ ॥ सहाभ्यागच्छामेति ॥ ४ ॥ तान्होवाच ॥ हेभगवंतोऽयंकैकेयःसंप्रतीममात्मानंवैश्वानरमध्येति ॥ ५ ॥ तेषांमद्राष्ट्रेऽभावादित्याह ॥ नेति ॥ कदर्योऽदातासतिविभवे यथाकालमाचारहीनोवा । स्वैर्यभावेस्वैरिणीकुतोयक्ष्यमाणोवैभगवंतोहमस्मियावदेकैकस्मात्क्रत्विजेधनंदास्यामितावद्भगवच्चोदास्यामिवसंतुभगवंतइति ॥ ५ ॥

छांदोग्य

॥१६०॥

मितावद्भगवद्भयोदास्यामिवसंतुभगवंतःइत्युवाचेतिसंबंधः॥५॥ एवमुक्तास्तेहोचुः । येनैवेहार्थेनज्ञानादिरूपेणसाधितेनेतिशेषः । पुरुषश्चरेत्गच्छेन्मोक्षादिकंतमेववदेत्भवदादिः । यद्वायेनैवेहार्थेनप्रयोजनेनसाधितेनागतःपुरुषश्चरेत्परावृत्त्यस्वग्रामादिकंगच्छेत्तदेववदेदित्यर्थः । तर्हि किंभवदागमनेप्रयोजनमित्यतआह ॥ आत्मानमिति ॥६॥ तान्होवाचराजाप्रातर्वःप्रतिवक्तास्मीति । तेषद्ब्राह्मणाःसमित्पाणयःपरेद्युःपूर्वाह्नेराजानंप्रतिचक्रमिरे । तान्हाऽनुपनीयशिष्यतयोपगमनमकारयित्वैवैतद्वक्ष्यमाणमुवाच । ब्राह्मणानांक्षत्रियादुत्तमत्वात् ॥ ७ ॥ एकादशःखंडः ॥ ११ ॥ हेऔपमन्यवत्वमात्मानंवैश्वानरंकंकिन्नामकमुपास्सइति । हेभगवोभगवन्राजन्दिवमेवक्रीडात्मकत्वाद्वाखाख्यंस्वर्गाधारमेवात्मानंवैश्वानरउपास्सइतिहोवाच । वक्ष्यमाणविशेषव्यावृत्त्यर्थएवशब्दःतत्रस्वयंविशेषमाह ॥ एषइति ॥ यमात्मानंवैश्वानरंत्वमुपास्सेएषःद्युस्थोवैश्वानरोविश्वनरसंबंधित्वाद्द्वैश्वानराख्यः । आत्माभगवान्सुतेजाः अतितेजसासुतेजोनामकःयत्तवास्तितत्तदुपासनाफलमेवेत्याह ॥ तस्मादिति॥ द्युस्थवैश्वानरोपासकत्वात्तवकुलेस्वर्गप्राप्त्यर्थंसोमरूपंद्रव्यंसुतंप्रसुतंआसुतं । सवनत्रयकथनमेतत् । दृश्यतेअतीवकर्मिणस्त्वत्कुलीनाइत्यर्थः ।

उप० । तेहोचुर्येनहैवार्थेनपुरुषश्चरेत्तहैववदेदात्मानमेवेमंवैश्वानरसंप्रत्यक्षेणमेवनोब्रूहीति ॥ ६ ॥ तान्होवाचप्रातर्वःप्रतिवक्तास्मीतितेहसमित्पाणयःपूर्वाह्नेप्रतिचक्रमिरेतान्हानुपनीयैवैतदुवाच ॥ ७ ॥ खं० ११ ॥ औपमन्यवकंत्वमात्मानमुपास्सइतिदिवमेवभगवोराजमितिहोवाचैषवैसुतेजाआत्मावैश्वानरोऽयंत्वमात्मानमुपास्सेतस्मात्तवसुतंप्रसुतमासुतंकुलेदृश्यते ॥ १ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

५।१२

॥१६०॥

सुतंप्रसुतमासुतंपुत्रपौत्रतत्पुत्राइतिवा ॥ १ ॥ अन्नमत्सिदीप्ताग्निःसन्प्रियंपश्यसि । एवमन्यस्यापिवैश्वानरज्ञानिनःफलमाह ॥
 अत्तीति ॥ योधिकारीएतमात्मानंवैश्वानरंविष्णुमुपास्ते । सोऽप्यन्नमत्तिप्रियंपश्यति । अस्योपासकस्यकुलेब्रह्मवर्चसंभवति । वि
 शेषांतरमाह ॥ मूर्धेति ॥ एषःद्युस्थोद्युनामकःसुतेजोनामकश्चात्मनोवैश्वानरस्यमूर्धेवेतिहोवाच । किमेतज्ज्ञानेनयावन्मयाज्ञा
 तंतावदेवालमित्यतआह ॥ मूर्धेति ॥ यद्यदिमांप्रतित्वंनागमिष्यस्तर्हि तेमूर्धोपास्यवैश्वानरमूर्धाऽपरिज्ञानापराधेनव्यपतिष्यत् ।
 इतिशब्दः औपमन्यवोपदेशसमाह्वयर्थः ॥ २ ॥ द्वादशःखंडः ॥ १२ ॥ अथौपमन्यवोपदेशानंतरंसत्ययज्ञंपौलुषिंप्रत्युवाचेत्यादि
 कंसमानं । प्राचीनयोग्यानादियोग्यतावान् । आदित्यमेवादानादादित्यनामकमादिस्थत्यमेव । सर्वरूपातिदर्शनाद्विश्वरूपाख्यः
 बहुविश्वरूपमित्युक्तंविशदमाह ॥ १ ॥ प्रवृत्तइति ॥ चक्षुस्तुचक्षुरेव ॥ २ ॥ त्रयोदशःखंडः ॥ १३ ॥ वैयाघ्रपद्यव्याघ्रपाद्मो
 त्रापत्यवायुंवायुस्थंज्ञानायुरूपतोवायुनामानमेव । पृथग्वर्त्मापृथक्विलक्षणोवर्त्माभार्गोयस्यासौतथोक्तः । वाय्वादिप्राणशक्यं

उप० । अत्स्यन्नंपश्यसिप्रियमत्त्यन्नंपश्यतिप्रियंभवत्यस्यब्रह्मवर्चसंकुलेयएतमेवमात्मानंवैश्वानरमुपास्तेमूर्धात्वेष्टात्मनइतिहोवाचमूर्धातेव्यपतिष्यद्यन्मानागमिष्यइति ॥ २ ॥
 खं० ॥ १२ ॥ अथहोवाचसत्ययज्ञंपौलुषिंप्राचीनयोग्यकंत्वमात्मानमुपास्सइत्यादित्यमेवभगवोराजन्नितिहोवाचैषवैविश्वरूपआत्मावैश्वानरोयंत्वमात्मानमुपास्सेतस्मात्तवबहुविश्वरू
 पंकुलेदृश्यते ॥ १ ॥ प्रवृत्तोऽश्वतरीरथोदासीनिष्कोत्स्यन्नंपश्यसिप्रियमत्त्यन्नंपश्यतिप्रियंभवत्यस्यब्रह्मवर्चसंकुले यएतमेवमात्मानंवैश्वानरमुपास्तेचक्षुष्ट्वेतात्मनइतिहोवाचांधोभ
 विष्योयन्मानागमिष्यइति ॥ २ ॥ खं० ॥ १३ ॥ अथहोवाचेंद्रद्युम्रंभाल्लवेयंवैयाघ्रपद्यकंत्वमात्मानमुपास्सइतिवायुमेवभगवोराजन्नितिहोवाचैषवैपृथग्वर्त्मावैश्वानरोयंत्वमा
 त्मानमुपास्सेतस्मात्त्वांपृथग्वलयआयंतिपृथग्रथश्रेणयोनुर्यंति ॥ १ ॥

यन्नतत्कर्तृत्वात् । पृथक्बलयोविलक्षणपूजासाधनानिपृथग्रथश्रेणयोविलक्षणरथपंक्तयः ॥१॥ प्राणःप्राणवायुः ॥२॥ चतुर्दशः
खंडः ॥ १४ ॥ आकाशमाकाशस्तमादीसेराकाशनामकमेव । बहुत्वाद्वहुलः । प्रजयाचधनेनच । बहुलःप्रभूतोसि ॥ १ ॥ सं
दोहोमध्यदेहः ॥ २ ॥ पंचदशःखंडः ॥ १५ ॥ आपएवव्याप्तत्वादन्नामकमस्थमेव । रयिःरतिकरत्वतः । रयिमान्धन
वान् ॥ १ ॥ वस्तिःकटिप्रदेशः ॥ २ ॥ षोडशःखंडः ॥ १६ ॥ पृथिवीमेवप्रथनात्पृथिवीनामकंपृथिव्याधारमेव । प्रतिष्ठा
प्रतिस्थितेः ॥ १ ॥ व्यम्लास्येतांभज्येयातां ॥ २ ॥ सप्तदशःखंडः ॥ १७ ॥ एवंप्रत्येकमुपदिश्यतान्ब्राह्मणान्होवाच । ए
तेवैखलुयूयमिममात्मानंवैश्वानरंपृथगिवविद्वांसोन्नमत्थ । भगवदंगानांभेदाभावादिवशब्दः । इदानींसमग्रात्मोपासकस्यफल

उप० । अस्त्यन्नंपश्यसिप्रियमत्त्यन्नंपश्यतिप्रियंभवत्यस्यब्रह्मवर्चसंकुलेयएतमेवमात्मानंवैश्वानरमुपास्तेप्राणस्त्वेषआत्मनइतिहोवाचप्राणस्तउदक्रमिष्यद्यन्मांनगमिष्यइ
ति ॥ २ ॥ खं० ॥ १४ ॥ अथहोवाचजन२शार्कराक्ष्यकंत्वमात्मानमुपास्सइत्याकाशमेवभगवोराजन्नितिहोवाचैषवैबहुलआत्मावैश्वानरोयंत्वमात्मानमुपास्तेतस्मात्त्वंबहुलो
सिप्रजयाचधनेनच ॥ १ ॥ अस्त्यन्नंपश्यसिप्रियमत्त्यन्नंपश्यतिप्रियंभवत्यस्यब्रह्मवर्चसंकुलेयएतमेवमात्मानंवैश्वानरमुपास्तेसंदोहस्त्वेषआत्मनइतिहोवाचसंदोहस्तेव्यशीर्य
द्यन्मांनगमिष्यइति ॥ २ ॥ खं० ॥ १५ ॥ अथहोवाचबुडिलमाश्वतराश्विवैयाप्रपद्यकंत्वमात्मानमुपास्सइत्यपएवभगवोराजन्नितिहोवाचैषवैरयिरात्मावैश्वानरोयंत्वमात्मा
नमुपास्तेतस्मात्त्वरयिमान्पुष्टिमानसि ॥ १ ॥ अस्त्यन्नंपश्यसिप्रियमत्त्यन्नंपश्यतिप्रियंभवत्यस्यब्रह्मवर्चसंकुलेयएतमेवमात्मानंवैश्वानरमुपास्तेवस्तिस्त्वेषआत्मनइतिहोवाच
वस्तिस्तेव्यभेत्स्यद्यन्मांनगमिष्यइति ॥ २ ॥ खं० ॥ १६ ॥ अथहोवाचोद्दालकमारुणिगौतमकंत्वमात्मानमुपास्सइतिपृथिवीमेवभगवोराजन्नितिहोवाचैषवैप्रतिष्ठात्मावै
श्वानरोयंत्वमात्मानमुपास्तेतस्मात्त्वंप्रतिष्ठोसिप्रजयाचपशुभिश्च ॥ १ ॥ अस्त्यन्नंपश्यसिप्रियमत्त्यन्नंपश्यतिप्रियंभवत्यस्यब्रह्मवर्चसंकुलेयएतमेवमात्मानंवैश्वानरमुपास्तेपादौ
त्वेतावात्मनइतिहोवाचपादौतेव्यम्लास्येतांयन्मांनगमिष्यइति ॥ २ ॥ खं० ॥ १७ ॥ तान्होवाचैतेवैखलुयूयंपृथगिवेवमात्मानंवैश्वानरंविद्वांसोऽन्नमत्थ

माह ॥ यस्तिवति ॥ यस्त्वधिकारीएतमात्मानंवैश्वानरंभगवंतमंतःप्रादेशमात्रंतावन्मात्रपरिमाणकं । तथाचोक्तं । हृद्यपेक्षया
तुमनुष्याधिकारत्वादिति । अभिअभितोविविगतंमानंमर्यादायस्यतमभिविमानंसर्वगतं । मानंज्ञानंलयश्चेतिमर्यादाचेतिक
थ्यतइतिवचनात् । एवंवक्ष्यमाणरीत्योपास्ते । सःसर्वेषुलोकेषुस्थितेषुसर्वेषुभूतेषुतदंतर्गतेषुसर्वेष्व्वात्मसुअन्नमत्ति । देवता
पेक्षयैतत् ॥ १ ॥ भगवदंगानामुक्तंनामधेयंसर्वधामनसिधार्यमित्याशयेनतदनुवदन्समग्रंवैश्वानरमुपदिशति ॥ तस्येति ॥
प्रकृतवैश्वानरेहोमंवक्तुंतदपेक्षितमाह ॥ उरएवेति ॥ वेद्याद्यभिमानिदेवतास्तस्योरःप्रभृतिषुतिष्ठंतीत्यर्थः ॥ २ ॥ अष्टादशः
खंडः ॥१८॥ होमशेषमेववक्ति ॥ तदिति ॥ तत्तदाभोजनवेलायांयद्भक्तमन्नंप्रथममागच्छेदास्यंप्रतितद्धोमीयंहोमद्रव्यंसःभो
क्तायामाहुतिंप्रथमांजुहुयात्तांजुहुयात्प्राणायस्वाहेतिअनेनमंत्रेणआहुतितृप्यानाह ॥ प्राणइत्यादिना ॥ प्राणश्चक्षुरादित्यइ
त्येकैवदेवता । द्यौर्वायुपत्नीतृप्यति । दिवितृप्यंत्यांयत्किंचज्ञानरूपमानंदरूपंच ब्रह्मा द्यौश्चादित्यश्चाधितिष्ठतः । हृदयेपूर्वद्वा
रपत्वेन तद्ब्रह्मतृप्यति । एषांप्रियत्वात् । किंततइत्यतआह ॥ तस्येति ॥ तस्यब्रह्मणःतृप्तिमनुयजमानःप्रजादिभिःतृप्यति

उप० । यस्त्वेतमेवंप्रादेशमात्रमभिविमानमात्मानंवैश्वानरमुपास्तेससर्वेषुलोकेषुसर्वेषुभूतेषुसर्वेष्व्वात्मस्वन्नमत्ति ॥ १ ॥ तस्यहवाएतस्यात्मनोवैश्वानरस्यमूर्ध्वंसुतेजाश्च
क्षुर्विश्वरूपःप्राणःपृथग्वर्त्मात्मासंदोहोबहुलोवस्तिरेवरयिःपृथिव्येवपादावुरएववेदिलोमानिबर्हिर्हृदयंगार्हपत्योमनोन्वाहार्यपचनआस्यमाहवनीयः ॥ २ ॥ खं० ॥ १८ ॥
तद्यद्भक्तंप्रथममागच्छेत्तद्धोमीयंसयांप्रथमामाहुतिंजुहुयात्तांजुहुयात्प्राणायस्वाहेतिप्राणस्तृप्यति ॥ १ ॥ प्राणेतृप्यतिचक्षुस्तृप्यतिचक्षुषितृप्यत्यादित्यस्तृप्यत्यादित्येतृप्यति
द्यौस्तृप्यतिदिवितृप्यंत्यांयत्किंचद्यौश्चादित्यश्चाधितिष्ठतस्तृप्यतितस्यानुतृप्तिस्तृप्यतिप्रजयापशुभिरन्नायेनतेजसाब्रह्मवर्चसेनेति ॥ २ ॥ खं० ॥ १९ ॥

छांदोग्य

॥१६२॥

॥ खं० ॥ १९ ॥ एवमुत्तरखंडचतुष्टयंनेयं । दिशस्तन्नाम्नीवायुपत्नी । अधितिष्ठति । दक्षिणद्वारपत्वेन ॥ खं० ॥ २० ॥ पृथि
वीश्रीः । अधितिष्ठतःपश्चिमद्वारपत्वेन ॥ खं० ॥ २१ ॥ पर्जन्यःइंद्रः । विद्युत्वायुपत्नी । अधितिष्ठतःउत्तरद्वारपत्वेन ॥ खं०
॥ २२ ॥ आकाशोवायुःअधितिष्ठतःऊर्ध्वद्वारपत्वेन ॥ खं० ॥ २३ ॥ एवंवैश्वानररूपंतद्विषयहोमप्रकारंचनिरूप्यज्ञानपूर्वहोम
एवावश्यंभावीतिभावेनतदज्ञानेनहोमेऽनर्थतज्ज्ञानेनहोमेफलंचाह ॥ सयइति ॥ सःप्रसिद्धोयःकश्चिदिदंवैश्वानरस्वरूपादिकम
विद्वान्प्राणाग्निहोत्रंजुहोति । तस्यतदग्निहोत्राख्यंकर्मयथांगारानपोह्यभस्मनिजुहुयान्मूर्खस्तादृक्स्यात् ॥ १ ॥ अथयोधिका
री । एतद्वैश्वानरस्वरूपमेवमुक्तरीत्याविद्वान्प्राणाग्निहोत्रंजुहोति । तस्यसर्वेषुलोकेषुस्थितेषुसर्वेषुभूतेषुतदंतर्गतेषुसर्वेष्व्वात्मसुहुतं

उप० । अथयांद्वितीयांजुहुयात्तांजुहुयाद्यानायस्वाहेतिव्यानस्तृप्यति ॥ १ ॥ व्यानेतृप्यतिश्रोत्रंतृप्यतिश्रोत्रेतृप्यतिचंद्रमास्तृप्यतिचंद्रमसितृप्यतिदिशस्तृप्यतिदिक्षुतृप्यं
तीषुयात्किंचदिशश्चंद्रमाश्चाधितिष्ठतितृप्यतितस्यानुतृप्तिंतृप्यतिप्रजयापशुभिरन्नायेनतेजसाब्रह्मवर्चसेनेति ॥ २ ॥ खं० ॥ २० ॥ अथयांतृतीयांजुहुयात्तांजुहुयादपाना
यस्वाहेत्यपानस्तृप्यति ॥ १ ॥ अपानेतृप्यतिवाक्तृप्यतिवाचितृप्यंत्यामिस्तृप्यत्यग्नौतृप्यतिपृथिवीतृप्यतिपृथिव्यांतृप्यंत्यांयात्किंचपृथिवीचाग्निश्चाधितिष्ठतस्तृप्यतितस्यानुतृ
प्तिंतृप्यतिप्रजयापशुभिरन्नायेनतेजसाब्रह्मवर्चसेनेति ॥ २ ॥ खं० ॥ २१ ॥ अथयांचतुर्थीजुहुयात्तांजुहुयात्समानायस्वाहेतिसमानस्तृप्यति ॥ १ ॥ समानेतृप्यतिमन
स्तृप्यतिमनसितृप्यतिपर्जन्यस्तृप्यतिपर्जन्येतृप्यतिविद्युत्तृप्यतिविद्युतितृप्यंत्यांयात्किंचविद्युच्चपर्जन्यश्चाधितिष्ठतस्तृप्यतितस्यानुतृप्तिंतृप्यतिप्रजयापशुभिरन्नायेनतेजसाब्रह्मवर्च
सेनेति ॥ २ ॥ खं० ॥ २२ ॥ अथयांपंचमींजुहुयात्तांजुहुयादुदानायस्वाहेत्युदानस्तृप्यति ॥ १ ॥ उदानेतृप्यतिवायुस्तृप्यतिवायौतृप्यत्याकाशस्तृप्यत्याकाशेतृप्यतिय
त्किंचवायुश्चाकाशश्चाधितिष्ठतस्तृप्यतितस्यानुतृप्तिंतृप्यतिप्रजयापशुभिरन्नायेनतेजसाब्रह्मवर्चसेनेति ॥ २ ॥ खं० ॥ २३ ॥ सयइदमाविद्वानग्निहोत्रंजुहोतियथांगारानपो
ह्यभस्मनिजुहुयात्तादृक्स्तस्यात् ॥ १ ॥ अथयएतदेवंविद्वानग्निहोत्रंजुहोतितस्यसर्वेषुलोकेषुसर्वेषुभूतेषुसर्वेष्व्वात्मसुहुतंभवति ॥ २ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

५।२४

॥१६२॥

SGDF

भवति ॥ २ ॥ ततः किमित्यतो निष्ठनिवृत्तिफलमाह ॥ तदिति ॥ तन्निर्दर्शनं यथेष्टीकातूलं चाग्नौ प्रोतं प्रविष्टं प्रदूयेत । परितः संभवेत् । भस्मी भवेत् । एवं हास्यवैश्वानरज्ञानिनः सर्वे पाप्मानः प्रदूयंते विनश्यन्तीत्यर्थः । ज्ञानमपरोक्षं चेत् सर्वे पाप्मानोऽनारब्धाः । परोक्षं चेद्यथा योग्यं । तस्माद्वैश्वानरज्ञानस्य सर्वपापक्षयहेतुत्वादेव हैवं वित् । यद्यपि चंडालाय स्मरणायोग्यायापि स्वोच्छिष्टं प्रयच्छेत् । तथापि न तत्तस्य पापहेतुः । किंतु तद्वत्तमुच्छिष्टमस्य चंडालस्यांतर्यामिणिवैश्वानरे आत्मन्येव हुतं स्यात् । वैश्वानरज्ञानपूर्वं कृतमग्निहोत्रं सर्वलोकस्थ सर्वभूतांतर्यामि तृप्तिकरमित्येतत् श्लोकेन द्रढयति ॥ तदिति ॥ सर्वाणि भूतान्यभीष्टापेक्षाणि ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितस्य श्रीमच्छंदोगोपनिषद्भाष्यस्य टीकायां श्रीमद्वेदव्यासतीर्थपूज्यपादशिष्येण वेदेशभिक्षुणा विरचितायां पदार्थकौमुद्यां पंचमोऽध्यायः समाप्तः ॥ ५ ॥

उप० । तद्यथेष्टीकातूलमग्नौ प्रोतं प्रदूयेतैव हास्यसर्वे पाप्मानः प्रदूयंते य एतदेवं विद्वानग्निहोत्रं जुहोति ॥ ३ ॥ तस्मादुहैवं विद्यद्यपि चंडालायोच्छिष्टं प्रयच्छेदात्मनि हैवास्य तद्वैश्वानरे हुतं स्यादिति ॥ ४ ॥ तदेष श्लोकः ॥ यथेह क्षुधितावाला मातरं पर्युपासते । एवं सर्वाणि भूतान्यग्निहोत्रमुपासत इत्यग्निहोत्रमुपासत इति ॥ ५ ॥ खं० ॥ २४ ॥ इति श्रीमच्छंदोगोपनिषदि पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

श्रीमद्भुक्तमङ्गीममध्वातर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ तस्मै नमो भगवते चिदचित्परमायते ॥ पुरुषोत्तमाय देवाय पूर्णानन्दैकरूपिणे ॥ १ ॥ पूर्वजीवजडात्मकात्प्रपञ्चात्परमार्थतएवात्यन्तभिन्ननिखिलगुणोदारंसर्वोत्तमं भगवंतं जानतां मोक्षतदितरफलकाउपास्तय उक्ताः । तत्र जीवेश्वरभेदविषयेयः संदिग्धो विपर्यस्तो वा तं प्रति स भेदो युक्तिभिः साध्यते नेन षष्ठप्रपाठकेन । तत्र तावच्छ्वेतुकेतुं निमित्तीकृत्य जीवानां भगवता भेदबोधयन् भेदबोधनस्या भेदप्रसक्तिं विना ऽयोगात्तत्पूर्वकं भेदं समर्थयते ॥ श्वेतकेतुरित्यादिना ॥ ननु चतुर्विंशतिवर्षः सर्वान् वेदानधीत्य एयायेत्यनुपपन्नं । सर्वान् वेदान् श्वेतकेतुरधीत्य द्वादशाब्दकः । पितुः समीपमेयायेत्यादौ भारतवाक्ये ऽध्ययनं समाप्य पुनरागतस्यापि श्वेतकेतोरुत्पत्त्यपेक्षयैव द्वादशाब्दत्वप्रतीतेरित्यतस्तदभिप्रायं प्रमाणेनैवाह ॥ अधीत्य बदेति ॥ अध्ययनं समाप्य पुनरागतोऽपि श्वेतकेतुरधीत्य बदानां द्वादशत्वाद्द्वादशाब्दइतीरितः । नोत्पत्त्यपेक्षया ऽबदानां द्वादशत्वात् । अतएव द्वादशवर्ष उपेत्य चतुर्विंशतिवर्ष इत्युक्तं । आह । सर्वखल्विदं ब्रह्मेति सर्वस्य प्रपञ्चस्य ब्रह्मात्मकत्वोक्तौ कथमित्याशंकायां तज्जलानिति शान्तोपासीतेति । तज्जत्वात्तल्लत्वात्तदनत्वादित्यत्सर्वस्य ब्रह्मोपादानत्वं ब्रह्मण्यारोपितत्वरूपं प्रागुक्तं यत्पुनरेकस्मिन् विदुषिभुक्ते सर्वजगत्पृथ्वीति सर्वभूतस्थात्म्यैक्यमुक्तं तदुभयं प्रपञ्चयितुमयं षष्ठाध्याय आरभ्यते । तत्र श्वेतकेतुं प्रत्युद्दालकेन ब्रह्मविज्ञानेन सर्वविज्ञानोक्तौ अन्यज्ञानेनान्यज्ञानस्य क्वाप्यदर्शनादित्यभिप्रायेण कथमिति श्वेतकेतुनाक्षिप्ते कार्यस्योपादानानन्यत्वान्नानुपपत्तिरित्याशयवतोद्दालकेन मृत्पिंडादिदृष्टांताः कथिताः । हे सोम्यैकेन मृत्पिंडेन च रुकुंडादिकारणभूतेन भाष्यं । अधीत्य बद्द्वादशत्वाद्द्वादशाब्दइतीरितः । श्वेतकेतुर्भारते तु नोत्पत्तिर्द्वादशत्वत इति वाक्यनिर्णये ।

विज्ञातेन सर्वमन्यन्मृत्पमयं मृत्प्रकारजातं विज्ञातं स्यात् । कार्यस्य कारणानन्यत्वे इदं कारणमयमस्य विकार इति कथमित्यत उक्तं ॥ वाचेति ॥ वाचारं भणं वागारं भणं वागालं बनमितियावत् । विकारः । नामधेयं नामैव नामधेयं स्वार्थे धेयप्रत्ययः । नामैव केवलं । न विकारो नामवस्त्वस्ति परमार्थतो मृत्तिकेत्येव मृत्तिकैव तु सत्यं वस्त्वस्तीति । तदसत् । सर्वखल्विदमित्यस्य तस्मादुहैवं विदित्यस्य चान्यथैव प्राग्व्याख्यातत्वात् । ब्रह्मज्ञानेन तदारोपितसर्वज्ञानं चायुक्तं । अधिष्ठानयाथात्म्यज्ञानेनाध्यस्तज्ञानस्य क्वाप्यनुपलब्धत्वात् । अतः सादृश्यप्राधान्याभ्यामेवैकविज्ञानेन सर्वविज्ञानमभिप्रेतं । तत्राद्ये दृष्टांतं वक्तुं यथा सोम्येत्यादिवाक्यत्रयं । द्वितीये दृष्टांताभिधानाय वाचारं भणवाक्यत्रयं । नन्वेवं तर्हि दृष्टांतत्रयोपादानं व्यर्थमिति चेत् त्वत्पक्षेऽपि साम्यात् । दृढप्रतीत्यर्थमित्यस्यास्माकमपि साम्यात् । दाष्टांतिके ऽनेकाभेदानुगमार्थमिति चेत् कार्यकारणयोरनन्यत्वस्यैकेनैव ज्ञापिततया ऽस्यापि वैयर्थ्यात् अप्रामाणिकत्वात्समाणविरोधाच्चेति भावेन यथा सोम्येत्यादि दृष्टांतवाक्यत्रयेऽपि विवक्षाविशेषं प्रमाणेनैवाह ॥ यथेति ॥ एकमृत्पिंडेत्यर्थः । सादृश्यादेव मृत्त्वादिसादृश्यमात्रात् । प्रतियोग्याद्याधिक्यं विनेत्यर्थः । तथा च सदृशमात्रज्ञानात् सदृशमात्रज्ञानं भवतीत्यत्र प्रथमदृष्टांत इत्यर्थः । एवं सोम्यस आदेशो भवतीति दाष्टांतिकवाक्यं व्याचष्टे ॥ तथेति ॥ एवमुत्तरत्रापि । सादृश्यादेवेति संबंधः । दृष्टांतसमुच्चयार्थश्च शब्दः । विष्णौ सत्त्वेन ज्ञाते प्रामाणिकत्वसादृश्याज्जगदपि तथा विज्ञायत इत्यर्थः । स्वर्णस्य प्राधा

भाष्यं । यथा मृत्पिंडविज्ञानात् सादृश्यादेव मृत्पमयाः । विज्ञायते तथा विष्णोः सादृश्याज्जगदेव च । यथा स्वर्णस्य विज्ञानात् सर्वलोहमयास्तथा । प्राधान्याद्विष्णुविज्ञानाद्विज्ञातं स्याज्जगत्सदा ।

छांदोग्य

॥१६४॥

न्यात्लोहमयाःलोहत्वेनविज्ञायंतेइत्यनुवर्तते । तथाचप्रधानभूतसदृशज्ञानादप्रधानसदृशज्ञानंभवतीत्यत्रायंदृष्टांतइत्यर्थः । प्राधान्यात्विष्णोरितिशेषः । ज्ञानानंदादिरूपेणविष्णुविज्ञानाच्चेतनत्वसादृश्याज्जीवाअपितथाविज्ञायंते । ननुचेतनत्वहेतुनार्इश्वरदृष्टांतेनज्ञानानंदानुमानंसंभवति । तथासतिततएवहेतोःपरिच्छिन्नानंदानुमानापत्तेरितिचेत् । मैवं । अबाधितविषयएवानुमानप्रवृत्तेर्नातिप्रसंगइतिभावः । तृतीयदृष्टांतेविवक्षाविशेषमाह ॥ अत्यल्पेपीति ॥ नखकृतन्याज्ञातयासर्वमयोमयमयस्त्वेनज्ञायेत । अनेननखनिकृतनशब्दःकृष्णायसपिंडोपलक्षकइत्यसदित्युक्तंभवति । ननुविष्णोर्बहुत्वाज्जगतश्चाल्पत्वान्नायंदृष्टांतःप्रकृतोपयुक्तइत्यतोपिशब्दसूचितकैमुत्यमेवविशदयति ॥ किम्विति ॥ ईदृशंज्ञायतइतिवक्तव्यमितिशेषः । वाचारंभणमित्यादिवाक्यत्रयं तात्पर्यतोव्याचष्टे ॥ अनन्येति ॥ अनन्याधीनस्यविष्णोर्विज्ञानात्अन्याधीनंविज्ञातफलंभवति । श्रौतमृत्तिकादिशब्दाःवैदिकशब्दमात्रोपलक्षकाइतिभावेनशब्दांतरोपादानं । नचेदंलोहमणिदृष्टांतेनगतार्थः । तत्रप्रधानाप्रधानयोःसादृश्यविवक्षायाःसत्त्वात्अत्रपुनस्तदभावादिति । सांकेतिकंयथाविज्ञातफलंभवति । ननुतथापिवाचारंभणवाक्यंत्रिवारंकस्मात्पठ्यते । शब्दांतरंदृष्टांतीकर्तुमितिब्रूमः । तर्हिसंस्कृतशब्ददृष्टांतत्रयमेकत्रैववक्तव्यं । मैवं । तत्तदभिधेयप्रसंगायातस्यतत्तदभिधानस्यतदैववक्तव्यत्वात् । तथापिप्रतिशब्दंदृष्टांतीकरणेऽपर्यवसानप्रसक्तेरुपलक्षणत्वेत्वेकेनापिकृतत्वाच्छब्दत्रयोपादानमनुपपन्नमितिचेत् न ।

भाष्यं । अत्यल्पेपिहिविज्ञातेसदृशेतादृशंबहु । ज्ञायतेनखकृतन्यायथासर्वमयोमयं । किमुविष्णोर्बहुर्ज्ञानादत्यल्पंजगदीदृशं । अनन्याधीनविज्ञानादन्याधीनतथैवच । मृदयोलोहनाम्नांहिज्ञानात्सांकेतिकंयथेत्यादिसामसंहितायां ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

६।१

॥१६४॥

उक्तरीत्यामृत्पिंडादिदृष्टान्तत्रयोपादानस्यावश्यकत्वेतत्तदभिधेयप्रसंगयाततत्तदभिधानोपादानस्यादोषत्वात् । प्रमाणेतुविवेकार्थंवाक्यत्रयमेकीकृत्यव्याख्यातं । लोहमणिशब्दःस्वर्णपरत्वेनव्याख्यातः । तत्राभिधानमाह ॥ स्वर्णमिति ॥ स्वर्णमेवेति संबंधः । इतिशब्दोध्याहारार्थः । स्वर्णलोहमणिशब्दोयोगरूढइतिमंतव्यं । रूढिज्ञापकाभिधानस्यात्रोक्तत्वात् । मणिमुखंप्रधानंचेत्युत्तमस्यवचोभवेदित्यन्यत्रोक्तयायोगप्रतीतेः । एवंयथासोम्येत्यादिकंस्वमतेप्रमाणेनैवव्याख्यायपरव्याख्यानंदूषयति ॥ विकारत्वेति ॥ यथासोम्येत्यादिवाक्येमृण्मयादीनामृदादिविकारत्वविवक्षायामेकपिंडमणिशब्दाः उपलक्षणमेतत् । व्यर्थाः विगतार्थाःविरुद्धार्थाश्चस्युः । तथाहि । मृदाविज्ञातयामृण्मयंविज्ञातंस्यात् । लोहेनविज्ञातेनलोहमयंविज्ञातंस्यात् । कृष्णाय सेनविज्ञातेनकृष्णायसंविज्ञातंस्यादित्येतावतापूर्णत्वेनत्रयाणामेकशब्दानांपिंडमणिनखनिकृतनशब्दानांसर्वशब्दानांचविगतार्थत्वंस्यात् । सर्वमृण्मयादीनामेकमृत्पिंडादिविकारत्वाभावाद्विरुद्धार्थत्वंचस्यात् । किंचकथंब्रह्मणोजगदारोपाधिष्ठानत्वेऽयंदृष्टं तः । नह्येकमपिमृण्मयमेकस्मिन्नपिमृत्पिंडेआरोपितं । कारणव्यतिरेकेणकार्यासत्त्वविवक्षायांमृण्मयस्यमृदात्मनासत्त्ववत्प्रपंचस्यापिब्रह्मात्मनासत्त्वापातादिति । अस्माकंतुसादृश्यविवक्षायामेकसर्वशब्दौतावत्सार्थकावेव । एकमृत्त्वस्यानुयोगिन्यपिसत्त्वान्नतत्सादृश्यप्रतियोगितावच्छेदकमितिपिंडशब्दोपादानं । प्रतियोगिप्राधान्यात्यल्पत्वज्ञापनार्थमेवमणिनखकृतनशब्दोपादानं । मणिमुखंप्रधानंचेतिवचनेनमणिशब्दस्यप्राधान्यवाचकत्वावगतेः । नखनिकृतनस्वरूपस्यात्यल्पत्वादिति । एवंयथासोम्ये

भाष्यं । स्वर्णलोहमणिश्चैवपुरटंचाभिधीयतइतिशब्दनिर्णये । विकारत्वविवक्षायामेकपिंडमणिशब्दाव्यर्थाःस्युः ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

त्यादिवाक्यव्याख्यानदूषयित्वावाचारंभणवाक्यत्रयव्याख्यानमपिदूषयति ॥ मृत्तिकेतीति ॥ तदेवविवृणोति ॥ विकारे
ति ॥ वाचारंभणवाक्येविकारमिथ्यात्वविवक्षायांकृतायांवाचारंभणविकारोमृत्तिकैवसत्यं वाचारंभणविकारोलोहमणिरेवसत्यं
वाचारंभणविकारःकार्णायसमेवसत्यमित्येवस्यात् । नतुनामधेयशब्दाइतिशब्दाश्च । नामधेयंनामैवकेवलमितित्वयाव्याख्यात
त्वेनवाचारंभणमित्यनेनपुनरुक्तत्वात् । मृत्तिकाशब्दस्यशब्दपरार्थकत्वमनंगीकृत्यार्थपदार्थकत्वांगीकृतावितिशब्दस्याप्यनपेक्ष
णात् । पदार्थविपर्यासएवह्यत्रेतिशब्दः । अर्थांतरासंभवात् । सचशब्दप्रकरणेशब्दपदार्थकत्वंनिवार्यार्थपदार्थकत्वंव्यवस्थाप
यतियथानवेतिविभाषेति । अर्थप्रकरणेतुशब्दपदार्थकत्वं यथागौरित्ययमाहेति । अर्थशास्त्रंचेदं । ततोविनैवेतिशब्देनप्रकरणा
देवमृत्तिकाशब्दस्यार्थपदार्थकत्वेसिद्धेकिमितिशब्देन । अस्माकंतुशब्दपदार्थकत्वव्यवस्थानार्थकत्वात्सार्थकएवेतिभावः । किंच
कथमिदंवाक्यंविकारमिथ्यात्वपरं । मिथ्यात्ववाचिशब्दाभावात् । वाचारंभणशब्दोस्तीतिचेत्सकिंमिथ्यात्वेरूढः किंवायौगि
कः । नाद्यः । अभिधानाद्यभावात् । नद्वितीयः । अवयववृत्त्यामिथ्यात्वालाभात् । ननुयथाअन्नमात्रंभुक्तमित्युक्तेव्यंजना
भावोलभ्यते । तथावाचारंभणमात्रमित्युक्तेवस्तुतोनास्तीतिलभ्यतएवेत्यतआह ॥ नचेति ॥ स्यादेवंयदिमात्रशब्दःश्रूयते ।
नचैवं । ततश्चाश्रुतकल्पनमेवदोषइत्यर्थः । नचात्राभक्षोवायुभक्षइत्यादिवदधारणकल्पकंकिंचिदस्तीतिभावः । किंचवाचा

भाष्यं । मृत्तिकेतिलोहमणिरितिकार्णायसमित्यत्रेतिशब्दानामधेयशब्दाश्चव्यर्थाःस्युः । विकारमिथ्यात्वविवक्षायांमृत्तिकैवसत्यंलोहएवसत्यंकार्णायसमेवसत्यमित्येवस्या
त् । नतुनामधेयादिशब्दाः । नचवाचारंभणमात्रमितिमात्रशब्दोस्ति ।

केवलमस्तीत्यारभ्यतइतियोगमभिप्रेत्यवाचारंभणवागालंबनमितिव्याख्यानमयुक्तं । आरंभणशब्दस्यल्युडंतत्वात् । ल्युटश्चक
र्मणिविधानाभावात् । नचकृत्यल्युटोबहुलमितिकर्मणिल्युट् प्रबलनियामकमंतरेणबहुलग्रहणस्यव्याख्यातुमशक्यत्वादितिभा
वेनाह ॥ नचेति ॥ आरभ्यंचेन्नारंभणं । किंतर्हितदित्यतआह ॥ क्रियेति ॥ उत्पादनापरपर्यायारंभणक्रियैवारंभणशब्देनो
च्यते । ल्युटोभावेविधानस्यप्रसिद्धत्वादित्यर्थः । यद्यपिकरणाधिकरणयोरपिल्युडिहितः । तथापितस्यप्रकृतानुपयोगादग्रहणं ।
एवंवाचारंभणवाक्यस्यपरव्याख्यादूषयित्वास्वयंव्याचष्टे ॥ अतइति ॥ परव्याख्यानस्यानुपपन्नत्वादित्यर्थइतिसंबंधः ।
वाचावागिंद्रियेणनाम्नांसंस्कृतातिरिक्तानांआरंभणमुच्चारणंविकारइत्यनुवादेनविविधाकारइतिव्याख्यानं । ननुविविधाकारोवि
विधकरणं । नचनाम्नामारंभणंविविधकरणमित्यतउक्तं ॥ विक्रियमाणइति ॥ विविधत्वेनक्रियमाणइत्यर्थः । नायंकार
शब्दोभावसाधनःकिंतुकर्मसाधनइतिभावः । नामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यमित्येतदन्वयंदर्शकन्व्याचष्टे ॥ सत्यमिति ॥ सत्य
शब्दःकथंसर्वदाविद्यमानत्वार्थः । तत्रतस्ययोगरूढ्योरभावादितिचेत् । न । एतत्सत्यंब्रह्मपुरमित्युत्तरत्रसत्यशब्दस्यनित्येप्रयो
गाद्रूढिसिद्धेः । योगोप्यस्तीत्याह ॥ सत्त्वेति ॥ सत्यमित्यत्रसदित्यस्यार्थःसत्त्वेनेति । तइत्यस्यततमिति । ततिःकालिकीवि
वक्षितेतिभावेनकालतइत्युक्तं । यमित्यस्यार्थोज्ञायतइति । विद्वद्भिरितियोग्यतयालब्धं । अयमपिसच्छब्दार्थोवा । नित्य

भाष्यं । नचारभ्यस्यारंभणमितियुज्यतेशब्दः । क्रियाद्वारंभणं । अतोवाचानाम्नामारंभणविकारोविविधाकारोविक्रियमाणः । सत्यंनामधेयंसर्वदाविद्यमानंनामधेयं ।
मृत्तिकेत्यादयइत्यर्थः । सत्त्वेनकालतस्ततज्ञायतेविद्वद्भिरितिनित्यत्वेनप्रसिद्धमेवसत्यमित्यत्रविवक्षितं ।

छांदोग्य

॥१६६॥

त्वेनप्रसिद्धमितिनिर्वचनलभ्यार्थोक्तिः । संस्कृतातिरिक्तनाम्नामारंभणविविधाकारइत्युक्तं । तत्कुतइत्यतआह ॥ संकेतेने
ति ॥ हियस्मात्संस्कृतातिरिक्तानिनामानिपुरुषमतिवै(श्व)रूप्यजन्मनासंकेतेनक्रियमाणान्यतोविकाररूपाणि । विविधत्वेन
क्रियमाणानि । ततश्चानित्यानीत्यर्थः । नन्वारंभणविकारइतिकथंविशेषणविशेष्यभावः । आरंभणशब्दस्यनपुंसकलिं
गत्वाद्विकारशब्दस्यचपुल्लिंगत्वादित्यतआह ॥ विकारशब्दस्येति ॥ आरंभणशब्दस्यभावविहितल्युङंतस्यनियतनपुंसकलिं
गत्वादितिशेषः । तथाभूतयोरपिविशेषणविशेष्यभावःकदृष्टइत्यतउक्तं ॥ वेदाइति ॥ नन्वत्रप्रमाणशब्दोभावसाधनःकरण
साधनोवा । नाद्यः । सामानाधिकरण्यानुपपत्तेः । नद्वितीयः । करणेविहितल्युङंतस्यविशेष्यनिघ्नत्वेनप्रमाणशब्दस्यापिपुल्लिंगानि
र्देशापत्तेरिति । मैवं । भावसाधनत्वाभ्युपगमात् । सामानाधिकरण्यंनुभाक्तं । अतएवसुधायांपिपीलिकालिपिश्चापिप्रमाणमिति
वाक्यव्याख्यानावसरएवमेवोक्तं । ननुकरणसाधनत्वेपिप्रमाणमितिसामान्येनोद्दिश्यवेदत्वविधानान्नदोषइतिचेत् । तर्ह्यत्राप्या
रंभणमित्युद्दिश्यविकारत्वविधानमितिसाम्यादिति । नन्वस्त्वत्रसांकेतिकसंस्कृतनाम्नांविकारत्वसत्यत्वेकथ्येतेइति । तेननेति
शब्दवैयर्थ्यादिदोषः । तथापिसांकेतिकंनामसंस्कृतनामविकारइत्येवतात्पर्यंकिंनस्यात् । एवंचास्यदृष्टांतांतरत्वेपिजगतोब्रह्म
विकारत्वएवदृष्टांतोभविष्यतीत्यतआह ॥ नचेति ॥ मणुमातीत्यादिसांकेतिकनाम्नाःसंस्कृतापभ्रष्टत्वेपिनसंस्कृतोपादानकत्वं ।
उभयोरप्याकाशोपादानकत्वात् । तयोःपरस्परंभेदेनैवोपलंभाच्चेतिभावः । यदिवाचारंभणदृष्टांतेनब्रह्मणोजगदुपादानत्वंनवि

भाष्यं । संकेतेनक्रियमाणानिघ्नानिनामानि । अतोविकाररूपाणि । विकारशब्दस्यनियतपुल्लिंगत्वादारंभणविकारइतिवेदाःप्रमाणमितिबुध्यते । नचमृत्तिकादिनाम

वेदेशी०

भाष्यार्थः

६ । १२

॥१६६॥

वक्षितं । तर्हि किं विवक्षितमित्यत आह ॥ प्राधान्यमेवेति ॥ सांकेतिकनामवज्जगतो प्राधान्यं चेत्यपि ग्राह्यं । एव शब्दः परोक्तनि-
 रासकः । अयमर्थः । उक्तं तावद्विकारत्वात् सांकेतिकं नामाऽनित्यं संस्कृतं तु नित्यमिति । तेनानित्यत्वात् सांकेतिकं नामाप्रधा-
 नं । नित्यत्वात् संस्कृतं प्रधानमितिलभ्यते । एवं च तद्दृष्टान्तेन ब्रह्मजगतोः प्राधान्याप्राधान्ये एव विवक्षिते । ततश्च यथा प्राधान्यात्सं-
 स्कृतज्ञानमात्रेण सांकेतिकं ज्ञातं भवति । तज्ज्ञानफलस्य विद्वद्भवहारगोचरत्वादेरनेनैव सिद्धेः । तथा प्राधान्याद्भगवज्ज्ञानेनैवाप्र-
 धानं देवताकर्मादिमिश्रं सकलमपि विश्वं ज्ञातं भवति । तज्ज्ञानफलस्याप्यत्रैवांतर्भावादिति । ननु यद्यत्र जगतो ब्रह्मविकारत्वं न विव-
 क्षितं । तर्ह्युत्तरत्र स देवसोम्येदमग्र आसीदित्यादिना सृष्टिकथनमसंगतं स्यात् । तद्विजगतो ब्रह्मविकारत्वं प्रपञ्चयितुं प्रवृत्तमित्यत आ-
 ह ॥ सृष्टिश्चेति ॥ स्यादेवं यद्यत्र जगतो ब्रह्मविकारत्वं प्रपञ्चयितुं सृष्टिरुच्यते । न चैवं किं नामयन्मृत्तिकादिनामवद्भगवतः प्राधान्यं
 विवक्षितं तत्कथमित्याकांक्षायां जगन्निमित्तकारणत्वादिना भगवतो जगत्प्राधान्यज्ञापनार्थमेव सृष्टिरत्रोच्यत इत्यर्थः ॥ खं० १ ॥
 ततश्चायं खंडार्थः ॥ श्वेतकेतुर्नामतः आरुणेयो अरुणस्य पौत्रोऽरुणायाः पुत्र इति वा । आसह । तं प्रतिपितो ह्यलक उवाच ह किं
 किमिति । हे श्वेतकेतो वस ब्रह्मचर्यं वेदाध्ययनार्थं गुरुकुलवासं कुर्वित्यर्थः । कुतः । हे सोम्याऽस्मत्कुलीनोऽननूच्य वेदाननधीत्य ब्रह्म-
 बंधुरिव नैव भवतीति हेतोः । ब्राह्मणान् बंधून् व्यपदिशति न स्वयं ब्राह्मणो सौ ब्रह्मबंधुः । ब्राह्मण्यां ब्राह्मणाज्जातो संस्कृतो वा ब्रह्मबं-

भाष्यं । विकारः सांकेतिकं नाम । प्राधान्यमेवात्र मृत्तिकादिनामवद्भगवतो विवक्षितं । सृष्टिश्च प्राधान्यार्थमेवात्रोच्यते ॥ खं० ॥ १ ॥

उप० । श्वेतकेतुर्ह्यरुणेय आसत् ॥ हपितो वाच श्वेतकेतो वस ब्रह्मचर्यं न वै सोम्यास्मत्कुलीनोऽननूच्य ब्रह्मबंधुरिव भवतीति ॥ १ ॥

धुः ॥ १ ॥ सपित्रोक्तः श्वेतकेतुर्द्वादशवर्षः सन्नुपेत्याचार्यकुलं द्वादशाब्दतः सर्वान्वेदानधीत्यमहामनाः प्रायशो नास्मिमानुषः । देवो वा केशवांशो वेति स्वस्मिन्नतिमहत्त्वबुद्धिः । तत्र हेतुरनूचानमानी । सांगवेदाध्ययनवानहमित्यभिमानवान् । अहमेव प्रज्ञाधिक इति मन्यमान इति यावत् । अत एव स्तब्धोऽविनीतो दर्पपूर्ण इति यावत् । चतुर्विंशतिवर्षः सन्नेयायपितुः सकाशं । तं स्वात्मानं नुरूपं पुत्रं दृष्ट्वा पितो वाच । स्वातंत्र्याभिमानिनस्तस्याहंकारशांत्यर्थं । हे सोम्य यत्तदा नु इदानीं इदं महामनाः इत्थमहंकारवान् अनूचानमानीस्तब्धोसि । तर्हि कस्तेति शयः प्राप्त उपाध्यायात् । यज्ञादिसमस्तकर्मविषयो देवताविषयश्च सर्वोपिवेदः सां गोपांगोमयाधीत इति चेत् किं कर्मादिविषयवेदाभ्यासेन वृथा श्रान्तोसि । उत शब्दः किंशब्दार्थः । तं सर्ववेदप्रसिद्धं आदिश्यत इत्यादेशं नारायण मप्राक्ष्यः किं । प्रायो नारायणं देवं नैव त्वं पृष्ठवानसि । कथं तस्मिन् ज्ञाते एव महंकारः स्यादिति भावः ॥ २ ॥ तमादेशं विशिनष्टि ॥ येनेति ॥ येन श्रुतेनाश्रुतमपि देवताकर्मादिकं श्रुतं भवति । येन मतेनामतमपि मतं भवति । येन विज्ञातेन ध्यातेनाविज्ञातमपि विज्ञातं भवति तमिति पूर्वोक्तसंबंधः । एवं पितोक्तेन श्वेतकेतुना हे भगवो भगवन् । स आदेशो भगवज्ज्ञानेन देवताकर्मादिज्ञानं भवतीत्युपदेशः कथमेवोपपन्नो भवति ॥ ३ ॥ अन्यज्ञानेनान्यज्ञानस्य क्वाप्यदर्शनादित्याक्षिप्ते सादृश्यात्प्राधान्यात्कारणत्वाच्चैकविज्ञानेन सर्वविज्ञानोपपत्तेर्नानुपपत्तिरित्याशयवानुद्दालकः सादृश्यादेकविज्ञानेन सर्वविज्ञानेतावदृष्टांतमाह ॥

उप० । सहद्वादशवर्ष उपेत्य चतुर्विंशतिवर्षः सर्वान्वेदानधीत्यमहामना अनूचानमानीस्तब्धोऽप्यायत ॥ हपितो वाच श्वेतकेतो यन्नुसोम्येदं महामना अनूचानमानीस्तब्धोऽस्युत तमादेशमप्राक्ष्यः ॥ २ ॥ येनाश्रुतं श्रुतं भवत्यमतं मतमविज्ञातं विज्ञातमिति कथं नु भगवः स आदेशो भवतीति ॥ ३ ॥

यथेति ॥ हे सोम्य यथैकेन मृत्पिण्डेन विज्ञातेन मृत्त्वादिना तत्सादृश्यात्सर्वमृण्मयं विज्ञातं स्यात् । एवं सोम्य स आदेशो भवति । एकेन ब्रह्मणा सत्त्वादिना ज्ञातेन तत्सादृश्याज्जगदपि तथा विज्ञातं स्यादित्यर्थः । प्राधान्यादेकविज्ञानेन सर्वविज्ञाने मृत्पिण्डाभिधेयप्रसंगायातंतदभिधानरूपं दृष्टांतमाह ॥ वाचेति ॥ यथा सोम्य तेन तद्विज्ञातं स्यादित्यनुवर्तनीयं । वाचा वागिन्द्रियेण नाम्नां संस्कृतातिरिक्तानां मणुमातीत्यादीनामारंभणमुच्चारणं । विकारो विक्रियमाण अतोऽनित्यः । सत्यं सर्वदा विद्यमानं नामधेयं मृत्तिकेत्येवेत्यर्थः । तथा च यथा सोम्य नित्यत्वात् प्रधानभूतेन संस्कृतनाम्ना विज्ञातेनानित्यत्वादप्रधानं सांकेतिकं नाम विज्ञातं स्यात् । विज्ञातफलं स्यादितियावत् । एवं सोम्य स आदेशो भवति । प्रधानभूतेन परमात्मना ज्ञातेनाऽप्रधानभूतं देवताकर्मादिमिश्रं जगद्विज्ञातं स्यात् । विज्ञातफलं स्यादिति भावः ॥ ४ ॥ एवं सदृशमात्रज्ञानात्सदृशांतरज्ञानं भवतीत्यत्र दृष्टांतमभिधाय प्रधानभूतसदृशज्ञानादप्रधानभूतसदृशज्ञानं भवतीत्यत्र दृष्टांतमाह ॥ यथा सोम्येति ॥ हे सोम्य यथैकेन लोहमणिना लोहप्रधानेन स्वर्णेन विज्ञातेन स्वर्णत्वेन लोहत्वेन वा । तत्सादृश्यात्सर्वलोहमयं कटकमुकुटादिकं विज्ञातं स्यात् । एवं सोम्य स आदेशो भवति । एवमेकेन ब्रह्मणा विज्ञातेन ज्ञानानंदादिना तत्सादृश्या जीवरूपमपि विज्ञातं स्यादित्यर्थः । प्राधान्यादेकविज्ञानेन सर्वविज्ञाने लोहमणिलक्षणाभिधेयप्रसंगायातंतदभिधानरूपं दृष्टांतमाह ॥ वाचारंभणमिति ॥ योजना पूर्ववत् ॥ ५ ॥ सादृश्यादेकविज्ञानेन सर्वविज्ञाने दृष्टांतांतरमाह ॥ यथेति ॥ हे सोम्य

उप० । यथा सोम्यैकेन मृत्पिण्डेन सर्वमृण्मयं विज्ञातं स्याद्वाचारंभणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येव सत्यं ॥ ४ ॥ यथा सोम्यैकेन लोहमणिना सर्वलोहमयं विज्ञातं स्याद्वाचारंभणं विकारो नामधेयं लोहमणिरित्येव सत्यं ॥ ५ ॥

छांदोग्य

॥१६८॥

थाऽत्यल्पेनापिनखनिर्कृतनेनविज्ञातेनतत्सादृश्याद्वह्नपिसर्वकार्णायसंविज्ञातंस्यात् । एवंसोम्यसआदेशोभवति । किमुतदाब
हुनाविष्णुनाविज्ञातेनेदृशमत्यल्पंजगद्विज्ञायतइतिवक्तव्यमितिभावः । यद्वाऽयमपिसदृशमात्रज्ञानात्सदृशांतरज्ञानंभवतीत्यत्र
दृष्टांतः । अभ्यासस्तात्पर्यार्थइत्यन्यत्रोक्तं । प्राधान्यादेकविज्ञानेनसर्वविज्ञानेकार्णायसरूपाभिधेयप्रसंगायातंतदभिधानरूपं
दृष्टांतमाह ॥ वाचारंभणमिति ॥ एवंहेसोम्यसआदेशोयेनाश्रुतंश्रुतंभवतीत्युपदेशोभवतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ इत्युपदिष्टःपुत्रआ
ह ॥ नवाइति ॥ भगवंतःपूजार्हास्तेममगुरवोनूनंनिश्चितमेतत्त्वदुक्तंनैवावेदिषुः । कुतः तेयद्येतत्प्रमेयमवेदिष्यन्कथंमेमह्यं
प्रियशिष्यायनावक्ष्यन् । इतितस्मात् । भगवानेवमेममयत्वाचारंभणदृष्टांतेनभगवतःप्राधान्यादिकमुक्तं । तत्तुविशेषाकारेण
ब्रवीत्वितिपुत्रेणार्थितःपितातथेतिहोवाच ॥ ७ ॥ प्रथमःखंडः ॥ १ ॥ प्राधान्यप्रतिपत्त्यर्थमेवसृष्टिमाह ॥ सदेवेति ॥ य
द्वाभगवांस्त्वेवमेतद्ब्रवीतुयत्कारणत्वादेकविज्ञानेनसर्वविज्ञानंभवतीत्युक्तं । तत्कारणत्वमेवविशेषाकारेणब्रवीत्वितिपुत्रेणप्रार्थि
तःपितातथेतिहोवाच । तदेवकारणत्वमाह ॥ सदेवेति ॥ अत्रएकमेवाद्वितीयमितिवाक्यंशंकरेणेत्यव्याख्यातं । स्वकार्यप
तितमन्यन्नास्तीत्येकमेवोच्यते । मृद्ध्यतिरेकेणमृदोयथान्यत्घटाद्याकारेणपरिणामयितृकुलालादि निमित्तकारणंदृष्टं । तथासद्ध्य
तिरेकेणसतःसहकारिकारणंद्वितीयंप्राप्तंप्रतिषिध्यते । अद्वितीयमितिनास्यद्वितीयंवस्त्वंतरंविद्यतइति । तदसत् । अद्वितीय

उप० । यथासोम्यैकैननखनिर्कृतनेनसर्वकार्णायसंविज्ञातंस्याद्वाचारंभणविकारोनामधेयंकृष्णायसमित्येवसत्यमेवसोम्यसआदेशोभवतीति ॥ ६ ॥ नवैनूनंभगवंतस्तएत
दवेदिषुर्यद्येतदवेदिष्यन्कथंमेनावक्ष्यन्नितिभगवांस्त्वेवमेतद्ब्रवीत्वितितथासोम्येतिहोवाच ॥ ७ ॥ खं० ॥ १ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

६।२

॥१६८॥

SCDF

पदेनैवकार्यकारणमध्यपतितद्वितीयमात्रनिषेधसंभवेनैकमेवेत्यस्यवैयर्थ्यात् । अत्रकश्चित् । वृक्षस्यस्वगतोभेदःपत्रपुष्पफलादिभिः । वृक्षांतरात्सजातीयोविजातीयःशिलादितः । तथासद्वस्तुनोभेदत्रयंप्राप्तनिषिध्यते । ऐक्यावधारणद्वैतप्रतिषेधैस्त्रिभिः क्रमादिति । तदप्यसदितिभावेनस्वयंतावदनूद्यव्याचष्टे ॥ एकमेवेति ॥ एकमेवेत्यस्यार्थःस्वगतभेदवर्जितमिति । स्वावयवगुणकर्मादिभेदवर्जितमित्यर्थः । अद्वितीयमित्यस्यसमानवर्जितमिति । स्वकृतंव्याख्यानंप्रमाणेनद्रढयति ॥ एकमेवेति ॥ तच्छाश्वतंब्रह्मस्वगतानांभेदानामभावादेकमेवेत्युच्यते । समाभ्यधिकवर्जनादद्वितीयमित्युच्यतइतिसंबंधः । अधिकवर्जनंकैमुत्यलब्धमितिस्फुटमनुपदमेव । एतदेवप्रमाणांतरेणविशदयति ॥ भेदाभेदेति ॥ अभेदप्रतिपत्त्यर्थमेकशब्दइत्यादौयोज्यं । नारायणस्यस्वावयवादिनेतिशेषः । एवशब्दस्यार्थान्तरत्वेभेदाभेदनिरासकत्वानुपपत्तेरवधारकइत्युक्तं । नन्वेकमभिन्नमित्येकशब्देनैवभेदनिरासेभेदाभेदस्यापिनिवृत्तिलाभादवधारणंव्यर्थमित्यतआह ॥ भेदाभेदेपीति ॥ अवयविनिघटादौभेदाभेदेविद्यमानेप्येकशब्दःस्थितोयतः । तस्याभेदमात्रबोधकत्वेनभेदनिरासकत्वासंभवात् । अतस्तद्वदत्राप्येकमित्यनेनभेदाभेदप्रसक्तौतन्निवृत्त्यर्थमेकमेवेत्याहेत्यर्थः । नारायणमित्यनेनश्रुतौसच्छब्दोनारायणपरइत्युक्तंभवति । समाधिकनिवृत्त्यर्थमद्वितीयपदमित्युक्तं । अद्वितीयपदेनद्वितीयमात्रनिषेधावगतेरित्यतस्तद्व्युत्पादयति ॥ समइति ॥ तथाचोक्तंमहाभाष्ये । अस्यगोर्द्वितीयेनभा

भाष्यं । एकमेवाद्वितीयंस्वगतभेदवर्जितंसमानवर्जितंच । एकमेवाद्वितीयंतत्समाभ्यधिकवर्जनात् । स्वगतानांचभेदानामभावाद्ब्रह्मशाश्वतमितिप्रवृत्तेः । भेदाभेदनिवृत्त्यर्थमेवशब्दोऽवधारकः । समाधिकनिवृत्त्यर्थमद्वितीयपदंतथा । भेदाभेदेप्येकशब्दोयतोवयविनिस्थितः । एकमेवेत्यतःप्राहनारायणमियंश्रुतिः । समेद्वितीयशब्दःस्यादद्वितीयोऽसमत्वतः ।

व्यमित्युक्ते सदृशो गौरेवोपादीयते नाश्वोनगर्दभइति । द्वितीयपदेन द्वितीयमात्रोक्तावद्वितीयशब्देनैवस्वेतरसर्वनिषेधसंभवेन सजातीयनिषेधकैवशब्दादिवैयर्थ्यं । तदवैयर्थ्याय द्वितीयशब्दस्य विजातीयपरत्वेन संकोचे चाग्रइत्यनेनाऽविरोधाय समद्वितीयपरत्वेनापि संकोचः स्यादिति भावः । अस्तु तर्हि समराहित्यमेवाऽद्वितीयशब्दार्थो नाधिकराहित्यमित्यतः पदार्थस्तु स एव । अयं त्वार्थिकार्थइति भावेनाह ॥ साधिकइति ॥ अतएव प्राक्समानवर्जितमित्येवोक्तं । एवं स्वयं व्याख्याय दुक्तं विजातीयभेदवर्जनमद्वितीयशब्दार्थइति तदूषयति ॥ नचेति ॥ स्यादेवाद्वितीयपदं विजातीयभेदनिरासार्थकं । यद्विजातीयभेदवर्जनं नाम कुत्रचित्प्रसिद्धं स्यात् । न ह्यर्थस्याप्रसिद्धौ पदस्य तदर्थकत्वं युज्यते । व्युत्पत्तेरेवानुपपत्तेः । न च तत्प्रसिद्धं । वृक्षस्य शिलादितो विजातीयाद्भिन्नत्वे पितृदेववर्जनस्य कुत्राप्यभावात् । अन्यथा वृक्षस्य शिलादित्वप्राप्त्या भेदघटितविजातीयत्वस्यैवानुपपत्तेरिति भावः । ननु शशविषाणादेरप्रसिद्धत्वेऽपि शशविषाणादिपदस्य तदर्थत्ववद्विजातीयभेदवर्जनस्याप्रसिद्धत्वेऽप्यद्वितीयपदं तदर्थकं किं न स्यादिति चेन्न । यतः फलितमस्मन्मनोरथद्रुमेण । विजातीयभेदाभावस्याऽप्रामाणिकत्वे विजातीयभेदस्य प्रामाणिकत्वप्राप्तेः । दूषणांतरमाह ॥ तत्प्रमाणेति ॥ तत्तत्राद्वितीयशब्दस्य विजातिभेदराहित्यार्थत्वे । अस्ति शशविषाणादिशब्दस्य शशविषाणाद्यर्थत्वे प्रमाणं । तेन तदुपस्थितेः । न चात्र तथास्तीति भावः । श्रुतिविरोधाच्च न त्वंदुक्तोऽद्वितीयशब्दार्थः । किं त्वस्मदुक्त एवेति भावेन श्रुतिवाक्ये पठति ॥ एकइति ॥ अद्वितीयपदस्यैव व्याख्यानमिदं । श्रुतिश्चेति शब्दान्वयः । किंच विजातीयस्यैवाभावाद्विजाती

भाष्यं । साधिकः कुतएव स्यादित्याह परमाश्रुतिरितिसामसंहितायां । न च विजातीयभेदवर्जनं नाम कुत्रचित्प्रसिद्धं । तत्प्रमाणाभावाच्च । एक एवाद्वितीयो भगवांस्तत्सदृशः ।

यभेदोपि नास्तीत्युच्यते । अथवा विजातीयं किंचिदंगीकृत्य भेदमात्रं प्रतिक्षिप्यते । नाद्यः । विजातीयाभावेऽपि तद्भेदस्य संभवात् । अन्यथा पारमार्थिकेऽनिर्वचनीये चासद्वैलक्षण्यासिध्या पातात् । दूषणांतरमाह ॥ विजातीयेति ॥ सति ब्रह्मविजातीये द्वितीये वस्तुनितस्याश्रुतत्वादि विशेषणं भवेत् । तदभावे तद्विरुद्धार्थमित्यर्थः । द्वितीयं पक्षं दूषयति ॥ यस्येति ॥ यदि विजातीयमंगीकृत्य तद्भेदमात्रं निरस्य ते तर्हि घटादेर्ब्रह्मणश्च भेदाभावाद्यस्य कस्यचिद्घटादेर्ज्ञानमेव ब्रह्मज्ञानं भवतीति येन विज्ञातेना विज्ञातं विज्ञातं स्यादिति विरुद्धार्थस्यात् । न हि घटज्ञानेनान्यत्सर्वं विज्ञातं भवतीत्यर्थः । दूषणांतरमाह ॥ अज्ञानमपीति ॥ विजातीयभेदस्यैवाभावे ज्ञानाज्ञानयोरपि भेदाभावादज्ञानमपि ज्ञानमेव स्यात् । ततश्चाविज्ञातं विज्ञातं स्यादित्युक्तिर्न स्यादिति भावः । यद्वा विजातीयभेदाभावे जगदुपादानब्रह्मणोरपि भेदाभावादज्ञानमपि ज्ञानरूपं ब्रह्मैव स्यादित्यर्थः । यदुक्तं यस्य कस्यचिज्ज्ञानमेव ब्रह्मज्ञानमिति तदुक्तं । घटादिकं मिथ्या ब्रह्मतु सत्यमिति तयोर्भेदात् । अतएवाज्ञानमपि ब्रह्मैव स्यादित्यप्युक्तमित्यत आह ॥ नचेति ॥ कुतो नेत्यत आह ॥ तस्यैवेति ॥ यदि घटादेर्ब्रह्मणश्च मिथ्यात्वसत्यत्वाभ्यां भेदो गीक्रियते । तर्हि तस्यैव मिथ्याभूतस्य ब्रह्मभिन्नस्य घटादेरज्ञानस्य वा विजातीयत्वप्राप्तेर्विजातीयभेदराहित्यमद्वितीयशब्दार्थइति भग्नमित्यर्थः । स्यादेवं यदि मिथ्यासत्ययोर्भेदः सत्यः स्यात् । न चैवं । किं नाम । सोपि मिथ्यैव । तथा च सत्यपि मिथ्याभूते विजातीयभेदे तस्या

भाष्यं । परो नास्तीति च श्रुतिः । एको भगवांस्तत्सदृशपरौ नस्तइति च । विजातीयाभावेऽपि नाश्रुतं भवतीत्यादि विशेषणं च व्यर्थं । यस्य कस्यचिज्ज्ञानं तज्ज्ञानमेव भवतीति भिन्नज्ञानमपि ज्ञानमेव भवति । भेदाभावात् । न च मिथ्यासत्यमिति भेदः । तस्यैव विजातीयत्वप्राप्तेः ।

छांदोग्य

॥१७०॥

पिमिथ्यात्वादद्वितीयमितितन्निषेधोयुज्यतइत्यतआह ॥ तद्भेदस्येति ॥ मिथ्यासत्ययोर्भेदस्यमिथ्यात्वेतदभेदस्यसत्यत्व
स्यात् । परस्परविरुद्धयोरन्यतरनिषेधस्यअन्यतरविधिनांतरीयकत्वात् । शुक्तौशुक्तिभेदस्यमिथ्यात्वेतदभेदस्यसत्यत्व
दर्शनाच्च । तथाचघटादेर्ब्रह्मत्वमज्ञानस्यापिज्ञानत्वंस्यादितिसाधूक्तमितिभावः । एतेनसजातीयभेदवर्जनमवधारणार्थ
इत्येतदपिपरास्तं । नचसजातीयभेदवर्जनंनामकुत्रचित्प्रसिद्धं । वृक्षस्यवृक्षांतराद्भेदेपितद्राहित्यस्यकुत्राप्यभावात् । अन्य
थावृक्षस्यवृक्षांतरेणाभेदप्राप्त्यातद्भेदघटितसाजात्यस्यैवानुपपत्तेरित्यादिन्यायसाम्यात् । इदानींसजातीयविजातीयस्वरूपमं
गीकृत्यतद्भेदमात्रप्रतिक्षेपेऽतिप्रसंगांतरमाह ॥ मिथ्येति ॥ जीवेशभेदादेरपिसत्यत्वप्रसंगइत्युपलक्षणं । ब्रह्मणोपिमि
थ्यात्वप्रसंगइत्यपिद्रष्टव्यं । यदिमिथ्याभूतस्यसजातीयस्यविजातीयस्यसत्यभूतब्रह्मणश्चैक्यमंगीक्रियते । तदासर्वमिथ्यैववास
त्यंवास्यात् । नतुमिथ्यासत्यविवेकः । तथाचैकविधेतस्मिन्निदंसत्यमिदंमिथ्येतिविवेकाभावाद्ब्रह्मणोपिमिथ्यात्वंजीवेशभेदादेर
पिसत्यत्वंवास्यादित्यर्थः । अत्रजीवेशेतिसजातीयग्रहणं । भेदादेरिति विजातीयग्रहणं । किंततइतिचेत् । तथासतिब्रह्मैकमेव
परमार्थसत्यमन्यन्मिथ्येतिसिद्धांतोपिभग्नःस्यादित्याह ॥ अतइति ॥ ब्रह्मणोपिमिथ्यात्वस्यजीवेशभेदादेःसत्यत्वस्यचांगीका
रादित्यर्थः । किंचैकमितिस्वगतभेदनिषेधोऽर्थइत्यनुपपन्नं । एकशब्दस्याभेदमात्रबोधकस्यभिन्नाभिन्नेघटादावपिसत्त्वेनभेदनि

भाष्यं । तद्भेदस्यमिथ्यात्वेतदभेदस्यसत्यत्वप्रसंगाच्च । मिथ्यासत्ययोरैक्येइदंसत्यंइदंमिथ्येतिभेदाभावाज्जीवेशभेदादेरपिसत्यत्वप्रसंगः । अतःपरमार्थब्रह्मान्यन्मिथ्ये
त्यपिनयुज्यते ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

६।२

॥१७०॥

पेधकत्वाभावादित्युक्तत्वात् । एवशब्दसहितस्यस्वगतभेदनिषेधकत्वेतुसजातीयभेदनिषेधासिद्धिः । तन्निषेधकपदाभावात् ।
 तस्मात्त्वदुक्तरीत्यैवार्थोक्तव्यइतिनिर्वधश्चेत्तर्ह्यत्रवाक्येऽद्वितीयपदेनसदृशाख्यःसजातीयःएकमेवेत्यनेनस्वगतभेदोऽद्वितीयप
 देनैवार्थादधिकाख्यंविजातीयंचनिषिध्यतइत्येवार्थोस्त्वितिभावेनोपसंहरति ॥ अतइति ॥ हीनस्यविजातीयस्यसत्त्वादधि
 काख्यमित्युक्तं । यद्यपिस्वगतभेदइत्यनंतरंसजातीयइतिवक्तव्यं । तथाप्यत्रपरकृताद्वितीयपदव्याख्याननिरासस्यैवप्रस्तुतत्वा
 दद्वितीयपदप्रतिपाद्योक्तिरादौ । तदनंतरमेकमेवेत्यस्यप्रतिपाद्योक्तिः । ततोऽद्वितीयपदार्थिकार्थोक्तिरित्यवगंतव्यं । एवंश्रोतुः
 श्रुत्योद्विग्नत्वनिरासायैकमेवाऽद्वितीयमितिवाक्यंव्याख्यायेदानींअप्रतिपत्तिविप्रतिपत्तिनिरासायसदेवेत्यादिप्रकरणंप्रमाणेनैव
 व्याचष्टे ॥ सर्वोत्तमत्वादिति ॥ सच्छब्दउत्तमंब्रूयादित्युक्तेः । सदित्यस्तितामात्रंसूक्ष्मंनिर्विशेषंसर्वगतमेकंनिरंजनंनित्यं
 निरवयवंयदवगम्यतेसर्ववेदांतेभ्यइतिव्याख्यानमसत् । मात्रशब्दाश्रवणेनास्तितामात्रमितिवाख्यानायोगात् । सूक्ष्मत्वादेः
 सच्छब्दार्थत्वेमानाभावात् । मात्रशब्देनासद्वावृत्तिलाभेपिस्थौल्यादिव्यावृत्तेरलाभात् । स्वरूपकथनमात्रपरत्वेतुसूक्ष्मत्वादेरे
 वविशेषत्वेननिर्विशेषत्वोक्तिव्याघातात् । सूक्ष्मत्वसर्वगतत्वयोर्विरोधाच्च । ऐश्वर्यानंगीकारात् । वेदांतानामन्यथातत्रतत्रव्या
 ख्यातत्वाच्च । अतोनिखिलगुणगणाढ्यमेवब्रह्मसच्छब्दाभिधेयमितिभावेनोक्तं ॥ नारायणइति ॥ एवंतत्तेजोऽसृजतेतिवा
 क्यस्थतच्छब्दपरामर्श्यप्रदर्शनायसच्छब्दंव्याख्यायतद्वाक्यंव्याचष्टे ॥ सइति ॥ अनेनसच्छब्दस्यनिर्विशेषब्रह्मपरत्वेतदैक्षतत

भाष्यं । अतःसजातीयःस्वगतभेदोऽधिकाख्यंविजातीयंचात्रनिषिध्यते । सर्वोत्तमत्वात्सन्नामाहरिर्नारायणःप्रभुः । सोसृजत्

SCDF

तेजोसृजतेत्यादिपरामर्शानुपपत्तिः । निर्विशेषस्य स्रष्टृत्वाद्ययोगात् । मायाशब्दस्य सच्छब्दानुक्तत्वादितिसूचितं भवति । तेज आख्यांश्रियमित्यादिना तेजोब्रह्मशब्दाः भूतमात्रपरा इति व्याख्यानं निरस्तं । तत्तेज एषेत ता आप एषेतं ते तीक्ष्णकर्तृत्वलिङ्गेन चेतनत्वावगमात् । न च कूलं पिपतिषतीत्यादिव दीक्षणमुपचरितमिति वाच्यं । तदैक्षतेत्यस्याप्युपचरितत्वप्रसंगेन प्रधानस्यैव जगत्कारणत्वप्रसंगात् । अन्यथा प्रायपाठविरोधात् । अभिमन्यधिकरणन्यायेन तेजोब्रह्मशब्दानां देवतापरत्वाच्च । अस्ति चात्रापि इमांस्तिष्ठो देवता इत्यादि बहुशो देवताश्रुत्यभ्यासः । तदिदं वक्ष्यति । ईक्षणादिना चेतनत्वावगतेरिति । किंच भूतसृष्टिविवक्षायामात्मन आकाश इत्यादाविवाऽकाशाद्यारभ्यैव सृष्टिः कुतो नोक्ता । आकाशवायुसर्गानंतरं तत्तेजोसृजतेत्यर्थांगीकारे अश्रुतकल्पनापातात् । सृष्टिक्रमाविवक्षायाम् तेजोब्रह्मेवपि व्यत्यासोक्त्या पातात् । भूतविवक्षायाम्पंचीकरणस्यैव विवक्षणीयत्वेन त्रिवृत्करणविवक्षया अप्ययोगात् । तस्माद्भगवतः प्रथमोत्पन्नत्वेनोच्यमानास्तेज आद्यालक्ष्म्यादय एव । तदिदमुक्तं ॥ प्रथममिति ॥ वक्ष्यति च प्राथम्याच्च तेज आद्यालक्ष्म्यादय इति सिद्धमिति ॥ तर्ह्यत्र भूतमपि विवक्षितं न वा । विवक्षितमिति ब्रूमः । न च प्राथम्यरूपयुक्तिकथनविरोधः । प्रत्यक्षभूतेषु तेजसः प्राथम्याभिप्रायेण तदुपपत्तेः । अन्यथा महत्त्वादेः सत्त्वेन आत्मन आकाश इत्याकाशस्यापि प्राथम्यानुपपत्तेः । ईक्षणाद्युक्तिश्च सोमो वै राजा गंधर्वेष्वामीदितिवदभिमानीविवक्षया भविष्यति । तथा चोक्तं । अभिमन्यमानसहितास्त्रय एते अभिमानीनः । विष्णोर्जाताः क्रमेणैव पूर्वस्मादुत्तरोत्तरमिति । ननु तेज आख्यांश्रियमितिकथं तेजःशब्दस्य तत्र रूढेरभावादिति

भाष्यं । प्रथमं देवीं तेज आख्यांश्रियं सती ।

चेत् न । द्योतमानत्वलक्षणतेजस्त्वस्य सत्त्वेन रूढेरनावश्यकत्वादिति भावेनोक्तं । देवीं द्योतमानामिति । स देवसो म्येदमग्र आसीदित्युक्तत्वेऽप्यस्याः प्रलयेनाभावः शङ्कनीय इति भावेनोक्तं ॥ सतीमिति ॥ अनादितो विद्यमानामित्यर्थः । न चैवं ब्रह्मणः सकाशात्सर्जनानुपपत्तिः । रूपांतरेण सत्त्या अपि रूपांतरेण सर्जनोपपत्तेः । न च तत्र मानाभावः । तेजःशब्दस्यैव तदवगमकत्वादिति भावेन तं शब्दं तस्यां द्वेधा निर्वक्ति ॥ तत इति ॥ तत्ते व्याप्तेनारायणे स्थितेन रूपेण यतः सा सदाऽजैव हि प्रसिद्धा तस्मात्सा तेज इत्युच्यत इत्यर्थः । अनेन ते स्थितेन रूपेण न जायत इति तेज इति व्याख्यातं । तत्ते व्याप्ते भगवति निमित्ते सत्येवरूपविशेषेण जनेर्वा तेज इत्युच्यत इत्यर्थः । तदेव विवृणोति ॥ यदिति ॥ तेन रूपेणेति शेषः । तेजोभिमानवान् ब्रह्मेति व्याख्यानं त्ववांतराभिमानीविवक्षयेत्यवगंतव्यं । तदपोसृजतेत्येतद्व्याचष्टे ॥ मन्वाख्य इति ॥ विद्याख्यं मन्वाख्य इति ग्रंथांतराविरोधा योक्तं । तदर्थमेवाह अथ प्राणोत्पत्त्यनंतरं ब्राह्मणादिचतुर्वर्णाभिमानी ब्रह्मा चास्या जायत इति । वायुरेव ब्रह्मा भवितुमहतीति दर्शयितुं वायोः सृष्टिः प्रथममुक्ता । वायुरेव यतो ब्रह्म पदं नियमतो ब्रजेत् । सहैव जननेऽप्यस्मात्पूर्ववा योर्जनिवदेत् । क्वचित्तु ब्रह्मणः पूर्वप्राधान्यात्तत्पदस्य चेति ब्रह्मतर्कवचनात् । प्राणस्यैव विशेषणमेतदित्यप्याहुः । ता अन्नमसृजंतेत्येतद्व्याचष्टे ॥ ततश्चेति ॥ जायत इत्यनुवर्तते । नन्वत्र तेजोब्रह्मशब्दानां देवतार्थत्वे तस्माद्यत्र क्वचशो च तिस्रस्ते वा पुरुषस्तेजस एव तद्व्यापो जायंत इत्युक्तिरयुक्ता । न हि देवतयोः कार्यकारणभावे भूतयोः कार्य

भाष्यं । तत्ते स्थितेन रूपेण साऽजैव हियतः सदा । तेज इत्युच्यते तस्माज्जनेर्वा तत एव तु । यदस्याः सृष्टिक्रमं विद्याख्यं जायते हरेः । मन्वाख्यः प्राण एवास्या अन्नमा जायते यच्च । ब्राह्मणादिचतुर्वर्णस्ततश्चात्राभिधोहरः ।

छांदोग्य
॥१७२॥

कारणभावोक्तिः प्रमाणमित्यतो भिमन्यमानसहितानामेवात्रविवक्षितत्वान्नानुपपत्तिरिति भावेनाह ॥ तेजःसंस्थेति ॥ तेजसएव प्रसिद्धात् । घर्मादिरूपात्स्वेदादिरूपा आपोजायंत इत्यर्थः । तस्माद्यत्र कचवर्षतितदेव भूयिष्ठमन्नं भवतीत्येतदपि घटयति ॥ अन्न स्थित इति ॥ ननु श्रुत्यंतरे अन्नः पृथिवी पृथिव्या ओषधयः ओषधीभ्योऽन्नमिति ओषधीभ्योऽन्नसृष्टेरुक्तत्वेन कथमत्राद्योन्नसृष्टि रुच्यत इत्यत आह ॥ पृथिवी त्विति ॥ नात्रान्नशब्देन प्रसिद्धान्नमुच्यते । किंतु पृथिव्येव । भूताधिकारत्वात् । यत्कृष्णतदन्न स्येति कृष्णरूपश्रवणात् । काष्ण्यं प्रचुराच पृथिवी । नान्नस्य तथा विशेषः । पृथिवी वा अन्नमित्यादिशब्दांतरादन्नशब्दस्य पृथिव्यां शक्तिमत्त्वाच्चेति भावः । तथाच सूत्रं । पृथिव्यधिकाररूपशब्दांतरादिभ्य इति ॥ खं० २ ॥ सेयं देवतेत्यादिकरवाणीत्यंतं वाक्यं प्रसिद्धजीवरूपेणेति प्रतीतिं निवारयन्संगतिकं व्याचष्टे ॥ सृष्टेः ष्विति ॥ सेयं देवतेत्यादिनामरूपे व्याकरोदित्यंतं वाक्यं संगतिकं व्याचष्टे ॥ इति मत्त्वेति ॥ तेभ्य इन्द्रादिनामिन्द्रादीनामिति शेषोक्तिः । तासां त्रिवृतं त्रिवृतमेकैकामकरोदित्येतद्व्याचष्टे ॥ तांश्चेति ॥ ताँल्लक्ष्म्यादींश्चान्योन्यप्रवेशिनः कृतवानित्यनुवर्तते । यदग्रे रित्याद्युत्तरप्रकरणसंगमयितुमाह ॥ कृत्वेति ॥ तांश्चान्योन्यप्रवेशिनः इत्यनुवर्तते । एताँल्लक्ष्म्यादीन् पुनर्विदधे पुनः प्रवेशितवान् ॥ खं० ३ ॥ इदानीं यदग्रे रोहितं रूपमित्यादिव्याचष्टे ॥ अत इति ॥

भाष्यं । तेजःसंस्थाचसादेवी प्राणोऽप्युस्थित एव च । ततस्तेजस एवापो जायंतेऽन्नस्थितो हरः । जायतेऽतोऽन्न एवान्नं पृथिवी त्वन्नरूपिणी ॥ खं० २ ॥ सृष्टेर्वेतेषु भगवानीक्षांचके सकेशवः । जीवाख्येनैव रूपेण योऽनिरुद्ध इति स्मृतः । तेन रूपेण लक्ष्म्यादीन् प्रविष्टोरूपनामनी । करिष्ये त्रिवृतं त्रैतानेकैकं करवाणि च । इति मत्वा प्रविश्याथ तेभ्य इन्द्रादिनामपि । नामरूपाणि कृतवांस्तांश्चान्योन्यप्रवेशिनः । कृत्वाग्निं सोमसूर्यादिष्वेतां स्त्रीन्विदधे पुनः ॥ खं० ३ ॥ अतो यल्लोहितं रूपं श्रियस्तद्रूपसंभवं ।

वेदेशी०
भाष्यार्थः
६।४

॥१७२॥

लक्ष्म्यादीनामग्न्यादिषुप्रविष्टत्वादित्यर्थः । अग्निसोमसूर्यादिष्वित्येतदनुवर्तते । वायुजंवायुरूपजं शिवोद्भवंशिवरूपोद्भवं । श्रौतसामानाधिकरण्यव्यपदेशस्तुब्राह्मणोस्यमुखमासीदित्यादिवज्जन्यजनकभावाभिप्रायेणेतिभावः । अपागादग्नेरग्नित्वमित्य संगतंकिमुच्यतइत्यतोमध्येवक्तव्यमाह ॥ तस्मादिति ॥ श्रीवायुशिवरूपजन्यरूपत्वेनतदधीनत्वादग्नेरग्निनामप्रवर्तकंयदत्तृ त्वंतलक्ष्म्यादिदेवतानामेवमुख्यमित्यर्थः । अतोग्निनामतासामेवमुख्यमितिभावः । इदानींअपागादग्नेरग्नित्वमित्येतद्व्याचष्टे ॥ नैवेति ॥ ततोग्निनामप्रवर्तकस्यात्तृत्वस्यतदाविष्टलक्ष्म्यादिष्वेवमुख्यत्वादग्नेरग्निताऽत्तृत्वलक्षणामुख्यानैवेत्यर्थः । ततो लक्ष्म्यादेरित्यवधिनिरूपणंवा । अतोग्निनामनाम्नौमुख्यमितिभावः । अपागादादित्यादादित्यत्वमित्येतदप्येवंव्याख्येयमिति भावेनाह ॥ एवमिति ॥ यथाग्नित्वमेवमादित्यस्यादित्यनामप्रवर्तकमाददानत्वमपिलक्ष्म्यादिदेवतानामेवमुख्यंनादित्यस्येतियोजना । कुतइत्यतआह ॥ आदित्यस्येति ॥ यस्मादादित्यस्यतत्त्वरूपंतदुद्भवंलक्ष्म्यादिदेवतारूपोद्भवं तत्तस्मादित्यर्थः । अस्त्वाददानत्वंलक्ष्म्यादीनामेवमुख्यंनादित्यस्य किंततइत्यतआह ॥ अतइति ॥ एषामेवमुख्यतोवर्ततइतिसंबंधः । अपागाच्चंद्राच्चंद्रत्वमित्येतत्तात्पर्यमाह ॥ यदिति ॥ यथाआददानत्वंतथायच्चंद्रस्याह्लादकत्वंचंद्रताचंद्रशब्दप्रवृत्तिनिमित्तंतत्तेषामेवमुख्यंनचंद्रस्य । तद्रूपोद्भूतरूपत्वेनतस्यतदधीनत्वात् । अतश्चंद्रनामैषामेव । नैवचंद्रस्यमुख्यतइत्यर्थः ।

भाष्यं । यच्छुक्लंवायुजंविद्यात्कृष्णंचैवशिवोद्भवं । तस्मादग्नेर्यदत्तृत्वमग्निनामप्रवर्तकं । लक्ष्म्यादिदेवतानांतनैवाग्नेरग्निताततः । मुख्यैवमाददानत्वमादित्यस्यतदुद्भवं । अतआदित्यनामैषानैवादित्यस्यमुख्यतः । यच्चंद्राह्लादकत्वंतत्तेषांचंद्रतातथा ।

अपागाद्विद्युतोविद्युच्चमित्येतत्तात्पर्यमाह ॥ विद्युदिति ॥ विद्युतोविद्योतनंविद्योतकत्वमपितेषामेवमुख्यंनविद्युतः उक्तादेव हेतोः । अतोविद्युन्नामैषामेव । नैवविद्युतोमुख्यतइत्यर्थः । एतेनवांचारंभणंविकारोनामधेयंत्रीणिरूपाणीत्येवसत्यमितिवाक्य चतुष्टयमपितात्पर्यतोव्याख्यातं । नन्वेतावताश्यादिनामचतुष्टयमुख्यार्थत्वंलक्ष्म्यादीनांप्राप्तं । तावताकोतिशयस्तेषामित्यतआह ॥ ततइति ॥ तत्तद्देवताशब्दप्रवृत्तिनिमित्तस्यतेष्वेवमुख्यत्वात्तेसर्वदेवनाममुख्यवाच्याइत्यर्थः । तत्तद्देवताशब्दप्रवृत्तिनिमित्तस्यतत्रैवमुख्यत्वंकुतइत्यतआह ॥ तथैवेति ॥ यथाश्यादिरूपं तथैवसर्वदेवतारूपंचरोहितादिकंतद्रूपोत्पन्नंतस्मात्तत्तच्छब्द प्रवृत्तिनिमित्तंतेषामेवेत्यर्थः । एवंचश्रुतौयद्विद्युतोरोहितंरूपमित्यादिकमुपलक्षणं । यन्मित्रस्यरोहितंरूपमित्याद्यपिग्राह्यं । अ तएवाश्यादिदेवताचतुष्टयोपादानं । ततश्चयदुरोहितमिवाभूदितितेजसस्तद्रूपमितिसामान्यतोविद्वत्संमतिकथनमपिनासंगतमि तिभावः । स्यादेतत् । यद्यश्यादिसर्वदेवतारूपंतद्रूपोत्पन्नमित्येतदेवस्यात् । तदेवकुतइत्यतआह ॥ सर्वरूपाइति ॥ चोयस्मा दिल्यर्थे । यस्मादश्यादिसर्वदेवतारूपंतद्रूपप्रतिबिंबितं तस्मादेवतेअश्याद्याःसर्वदेवाः लोहितादिक्रमेणसर्वरूपवंतः । अन्यथा तन्नस्यात् । स्वतोरूपशून्यत्वात्तेषामित्यर्थः । इदानींवाचारंभणंविकारोनामधेयमित्येतत्स्पष्टं व्याचष्टे ॥ अतइति ॥ अन्यवा चकत्वेनप्रसिद्धमप्यग्निरित्यादिनामधेयमन्यत्रविकारोऽमुख्यएव । कुतः वाचारंभणहेतुतः । अनेनवाचारंभणमितिहेत्वर्थगर्भ

भाष्यं । विद्युद्विद्योतनंतेषांतस्तेसर्वनामिनः । तथैवसर्वरूपंचतद्रूपप्रतिबिंबितं । सर्वरूपाश्चतस्माल्लोहितादिक्रमेणतु । अतोऽन्यनामधेयंतुवाचारंभणहेतुतः ।

मित्युक्तंभवति । तस्यैवविवरणं ॥ सांकेत्येनेति ॥ वाचारंभणशब्दस्यसांकेत्यपर्यायत्वस्यसुधायामुक्तत्वात् । तत्रहेतुरतइति ॥ अश्यादिशब्दप्रवृत्तिनिमित्तस्याग्नित्वादेर्लक्ष्म्यादावेवमुख्यत्वेनाश्यादिनाम्नांमुख्यतःतन्नामत्वा दत्रसंकेतितत्वमित्यर्थः । त्री णिरूपाणीत्येवसत्यमित्यस्यतात्पर्यमाह ॥ त्रयाणामेवेति ॥ नित्यताअश्यादिशब्दमुख्यार्थतेत्यर्थः । इदंचस्फुटीकरिष्यत्या चार्यः । वाचारंभणवाक्यस्योक्तार्थेदृष्टांतव्युत्पादनपरतयापितदेववाक्यंव्याचष्टे ॥ यथेति ॥ यथालोकेलक्ष्म्यादिकानामेवना मलक्ष्मीरित्यादिकंवाचारंभणहेतोः । कोर्थः । संकेततोऽन्यगंस्त्रीपुंसादिपिंडगतं तत्तस्मात्संकेततोऽन्यगतत्वात्तन्नामतत्रविकार ए व । नमुख्यतोवर्तते । तथान्यनामधेयमितिपूर्वेणसंबंधः । ननुयद्यश्यादिनामधेयानामपिलक्ष्म्यादौमुख्यत्वंतर्हित्रीणिरूपाणी त्येवसत्यमितित्रीणिरूपाणीतिनामधेयस्यैवमुख्यत्वोक्तिविरोधइत्यतस्तदभिप्रायमाह ॥ मुख्यमिति ॥ त्रीणिरूपाणीत्यस्यबहु शःसत्त्वादित्याद्यमित्युक्तं । त्रीणिरूपाणीतिवेदोदितंनाम । परंमुख्यं देवतांतरेसंकेतंविनातत्रैवमुख्यत्वात् । यथाभगवतिनारा यणादिनाम । अतोऽश्यादिनाम्नामपितत्रैवमुख्यत्वेपितदेवत्रीणिरूपाणीत्यादिनामैवसत्योक्तंसत्यमित्युक्तमित्यर्थः । मिथ्यात्व शंकाभावात्सत्यत्वोक्तिरसंगतेत्यतआह ॥ मुख्यमिति ॥ तेभ्यइंद्रादिनामपि । नामरूपाणिकृतवानित्यादिनेंद्रादीनामश्या दीनांचसर्वेषांदेवानांनामरूपाणिलक्ष्म्यादिष्वेवमुख्यानीत्युक्तं । एवंसत्रतियाणां साम्यप्रतीतावाह । इंद्रादीत्यादिनालक्ष्म्याइत्यं

भाष्यं । सांकेत्येनविकारःस्यात्रयाणामेवनित्यता । यथालक्ष्म्यादिकानांचनामसंकेततोऽन्यगं । वाचारंभणहेतोस्तद्विकारोऽनैवमुख्यतः । मुख्यंनामत्रिरूपाणीत्याद्यंवेदोदितं परं । अतस्तदेवसत्योक्तंमुख्यंसत्यमितिर्नते । इंद्रादिनामरूपाणियथैवत्रिषुमुख्यतः ।

छांदोग्य
॥१७४॥

तेन । तत्रहेतुःतदधीनत्वतस्तेषामिंद्रादीनामिति । तत्रापिहंतुरेषांलक्ष्म्यादित्रयाणामिति । नामानिसर्वाणियमाविशंति रूपोप
न्यासाच्चेत्यादिविरोधपरिहारायाह ॥ तदीयानिहरेरिति ॥ यस्मात्तदीयान्यपिनामरूपाणिहरेरेवमुख्यतःतस्मात्सएवसर्वरू
पः । सएवसर्वनामाचोक्तः । तत्रहेतुःसर्वेशइति । तत्रापिहेतुस्तथैवसएकएवसर्वशक्तिश्चेति । ननुसएवसर्वरूपःसर्वनामाचेत्यनु
पपन्नं । अन्येषामपिरूपादिमत्त्वादित्यतआह ॥ अन्येषामिति ॥ तस्माद्धरिरूपादेः । ननुदेवोवाकेशवांशोवेतिमन्यमानंस्त
ब्धंश्वेतकेतुंप्रतितन्निरासायसदेवसोम्येत्यादिकमुपदिश्यते कथमनेनतन्निरासोजातइत्यतआह ॥ एकएवेति ॥ यतएकएवाद्वि
तीयइत्याद्युच्यते । अतःसत्त्वंनासिकथंचनेतिसंबंधः । सत्ततिज्ञानरूपतःसत्यमित्युच्यते । सत्त्वंनासिकथंचनेति । तत्सत्यं अत
त्वमसिश्चेतकेतोइत्यस्यार्थः । यद्यपीदंवाक्यमुत्तरनवप्रकरणीगतमेव । तथापिसयएषोणिमैतदात्म्यमित्यादिवाक्यमत्रापिग्राह्य
मित्यनेनावगम्यते । ततश्चकिमित्यतआह ॥ अतइति ॥ नन्वेवंतर्हिसदेवसोम्येदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयंसएषोणिमैतदात्म्यमि
त्यादिकमेवालं । तेजोब्रह्मसृष्टिस्तेभ्यईंद्रादीनांनामरूपसूष्टिश्चकिमर्थमुच्यते । स्तंभनिरासानुपयोगादित्यतआह ॥ त्वत्तोधिका

भाष्यं । तदधीनत्वतस्तेषामेषामुच्चबलत्वतः । शिवनामानिरूपाणितथावायोस्तुमुख्यतः । तदीयानितथालक्ष्म्यास्तदीयानिहरेस्तथा । तस्मात्सएवसर्वेशःसर्वरूपः
सएवच । सर्वनामासएवैकःसर्वशक्तिस्तथैवच । अन्येषांयच्चरूपाद्यंतत्तस्मात्प्रतिबिंबितं । एकएवाद्वितीयोसावतःसर्वोत्तमत्वतः । मुख्यत्वादेवसन्नामासत्ततिज्ञानरूपतः । सत्य
मित्युच्यतेविष्णुस्सत्त्वंनासिकथंचन । अतो नूचानमानीत्वंस्तब्धोसिकुतएवतु । त्वत्तोधिकाअपींद्राद्यास्तदुच्चाश्चश्रियादयः । सर्वोच्चोभगवान्विष्णुर्नस्तंभोस्यापिहिकचित् ।

वेदेशी०
भाष्यार्थः
६।४

॥१७४॥

तिज्ञापनायबहुवचनं । आदिपदेनादित्यस्यादित्यइतिनाममुख्यतोनास्ति । आदित्यनामानित्रीणिरूपाणीतिनामधेयंचसत्यमि
 त्यादिवाक्यांतरव्याख्यानसंग्रहः । ततश्चस्मृतौत्रयाणामितिश्रौतशेषोक्तिः । अग्न्यादिनामानितेषामेवमुख्यानीत्युक्तेतेषांतच्छब्द
 मुख्यार्थत्वंलब्धमेवेतिभावः ॥ खं० ॥ ७ ॥ ततश्चेयंखंडषट्कस्याक्षरयोजना ॥ हेसोम्य सदेवसर्वोत्तमत्वात्सन्नामकंनारा
 यणाख्यंब्रह्मैव इदमग्रेअस्याग्रे आसीत् । ननुनारायणावयवगुणकर्मादीनांसत्त्वात्कथंसदेवेत्युक्तमित्यतआह ॥ एकमेवेति ॥
 एकमभिन्नंस्वावयवादिना । एकमपिघटादिकमवयवभेदवदुपलब्धमतएवेत्युक्तं । तथापिरमादीनांतदासत्त्वात्कथंसदेवेत्युक्त
 मित्यतआह ॥ अद्वितीयमिति ॥ समानवर्जितमधिकवर्जितमिति किमुवक्तव्यमितिभावः । रमादीनांसर्वेषांनीचत्वमभिप्रे
 त्यसदेवेत्युक्तमितितात्पर्यं । स्वोक्तार्थदाढ्यायशून्यवादिपक्षंदूषयितुमनुवदति ॥ तदिति ॥ तत्तत्रजगत्कारणेनिरूपणीये ।
 एकेशून्यवादिनः । आहुर्हप्रसिद्धं । किमाहुः । असदेवेदमग्रआसीत् । अत्रासच्छब्देनशून्यमुच्यते । एकमेवेतिस्वकार्यपतितम
 न्यन्नास्तीत्येकमेवोच्यते । शून्यातिरेकेणशून्यस्यसहकारिकारणंद्वितीयंप्रतिषिध्यतेअद्वितीयमिति । विप्रतिपत्त्यंतरमाह ॥ त
 स्मादिति ॥ तस्मादसतःसज्जगदुत्पद्यतइति ॥ १ ॥ एवमनूदितंपक्षंदूषयति ॥ कुतइति ॥ तुशब्दःपूर्वपक्षव्यावृत्त्यर्थः ।
 हेसोम्य एवमसदासीदिति कुतएवस्या न्नकुतोपि व्याहतेः । प्रमाणाभावाच्चेतिहोवाच । विप्रतिपत्त्यंतरंदूषयति ॥ कथमिति ॥

उप० । सदेवसोम्येदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयंतद्वैकआहुसदेवेदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयंतस्मादसतःसज्जायतइति ॥ १ ॥ कुतस्तुखलुसोम्यैवस्यादितिहोवाचकथमसतः
 सज्जायेतेतिसत्त्वेवसोम्येदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयं ॥ २ ॥

कथमसतःसदुत्पद्येत । अदृष्टत्वादसतःकारणत्वानुपपत्तेरितिभावः । इतिहोवाचेतिसंबंधः । एवंपूर्वपक्षमुन्मथ्यस्वपक्षसिद्धिमुपसंहरति ॥ सत्त्वेवेति ॥ तुशब्दस्तस्मादित्यर्थः । तस्मात्सदेवसोम्येदमग्रआसीदेकमेवाद्वितीयमितिसिद्धमित्यर्थः ॥ २ ॥ तस्यप्रलयवर्तिनःसदाख्यब्रह्मणःसृष्टिकालेप्राप्तेकर्तव्यव्यापारमाह ॥ तदिति ॥ तत्सदाख्यं ब्रह्मैक्षतविचारमकरोत् । किमिति । अहंबहुस्यांजगन्नियामकतयाबहुरूपस्यां । तदर्थंप्रजायेयसृज्यंप्रजनयेयमिति । तदित्थंविचिंत्यतेजोसृजत । तेजोनामकरमासहितंतदभिमन्यमानंतेजोभूतमसृजतेत्यर्थः । तत्तेजोरमारूपमैक्षत । अहमपिबहुरूपस्यांतदर्थंजगदुत्पादयामीति । इत्थंविचिंत्यतत्तेजोपोसृजत । अन्नामकप्राणसहितंतदभिमन्यमानमबाख्यंभूतमसृजतेत्यर्थः । अपांतेजःकार्यत्वेप्रमाणमाह ॥ तस्मादिति ॥ यस्मादादावापएवतेजसोजायंते । तस्मादेवाद्यापिपुरुषःयत्रक्वचदेशेकालेवाशोचतिरोदिति । स्वेदतेवास्विद्यतेवातेजसएव । ताश्चताआपश्चेतितदापोजायंतइतिहिप्रसिद्धं । अन्वयव्यतिरेकसिद्धत्वात् ॥ ३ ॥ एवंतेजःसृष्टास्ताआपएक्षंततदभिमानीमुख्यप्राणोव्यचिंतयत् । बह्व्यइतिपूर्ववत् । इत्थंविचिंत्यताआपोन्नमसृजंत । अन्ननामकरुद्रसहितंतदाभिमन्यमानं पृथिव्याख्यंभूतमसृजतेत्यर्थः । पृथिव्याअपकार्यत्वमुपपादयति ॥ तस्मादिति ॥ तस्मादन्नस्यापकार्यत्वादेव यत्रक्वचदेशेकालेवावर्षति । तत्तत्रैव भूयिष्ठ मन्नंअन्नाद्यं भवति । अन्यथासिद्धिनिरस्यति ॥ अन्न्यएवेति ॥ तदन्नाद्यंप्रसिद्धान्नप्रभृतिपार्थिव

उप० । तदैक्षतबहुस्यांप्रजायेयेतितत्तेजोसृजततत्तेजोएक्षतबहुस्यांप्रजायेयेतितदपोसृजततस्माद्यत्रक्वचशोचतिस्वेदतेवापुरुषस्तेजसएवतद्व्यापोजायंते ॥ ३ ॥ ताआपएक्षंतबह्व्यःस्यामप्रजायेमहीतिताअन्नमसृजंततस्माद्यत्रक्वचवर्षतितदेवभूयिष्ठमन्नंभवत्यद्र्यएवतद्व्यन्नाद्यंजायते ॥ ४ ॥ खं० २ ॥

मद्र्यएवजायतेनान्यस्मादित्यर्थः ॥ ४ ॥ द्वितीयःखंडः ॥ २ ॥ एवमुत्पन्नानांतेजोबन्नानांसर्वभूतकारणत्वरूपमाहात्म्यमाह ॥ तेषामिति ॥ तेषांप्रसिद्धानामेषांवक्ष्यमाणानांभूतानांत्रीण्येवखलुप्रागुक्ततेजोबन्नान्येवबीजानिकारणानि । एषामित्युक्तभूतान्येवाह ॥ अंडजमिति ॥ अंडजंपक्ष्यादि जीवजंजरायुजंमनुष्यादि भुवमुद्भिज्जजायतइत्युद्भिज्जंवृक्षादि इत्यषोमित्यन्वयः ॥ १ ॥ भूतसहिततेजोबन्नाख्यदेवतात्रयसृष्ट्यनंतरंभगवद्व्यापारमाह ॥ सेयमिति ॥ सेयंसदाख्यादेवतैक्षत हंतेत्यास्वादने । अहमिमाःपुरासृष्टाः । तिस्रोदेवताःतेजोबन्ननामकलक्ष्मीप्राणरुद्ररूपाः । अनेनजीवेनजीवनामकेनानिरुद्धाख्येनात्मनास्वात्मनांतर्यामिरूपेणानुप्रविश्यनामरूपेव्याकरवाणीत्यैक्षत ॥ २ ॥ विचारांतरमाह ॥ तासामिति ॥ तासांदेवतानांमध्येएकैकांनिवृत्तंनिवृत्तमन्योन्यप्रविष्टांकरवाणीतिचैक्षत । इतिमत्त्वासेयंदेवतेमास्तिस्त्रोदेवताःअनेनजीवेनात्मनानुप्रविश्यताभ्यःइंद्रादीनांनामरूपेव्याकरोत् व्याकृतवती । तासांदेवतानांमध्येएकैकांनिवृत्तंनिवृत्तमन्योन्यप्रविष्टांचाकरोत् । एवताःअन्योन्यप्रविष्टाःकृत्वाग्निसोमसूर्यादिषु पुनर्विदधइतिवक्तव्यं ॥ ३ ॥ नन्वन्योन्यप्रविष्टानांतेजोबन्नाख्यदेवतानांपुनरग्न्यादिषुप्रवेशेएकैकत्रकार्यत्रयेणभाव्यं । तत्कथमित्यतस्तद्वक्तुंप्रतिजानीते ॥ यथात्विति ॥ हेसोम्य इमास्तिस्त्रोदेवताः एकैकाप्यग्न्यादौनिवृत्तंनिवृत्तमन्योन्यप्रकारेणभ

उप० । तेषांखल्वेषांभूतानांत्रीण्येवबीजानिभवंत्यंडजंजीवजमुद्भिज्जमिति ॥ १ ॥ सेयंदेवतैक्षतंहताहमिमास्तिस्त्रोदेवताअनेनजीवेनात्मनानुप्रविश्यनामरूपेव्याकरवाणीति ॥ २ ॥ तासांनिवृत्तंनिवृत्तमेकैकांकरवाणीतिसेयंदेवतेमास्तिस्त्रोदेवताअनेनजीवेनात्मनानुप्रविश्यनामरूपेव्याकरोत् ॥ ३ ॥ तासांनिवृत्तंनिवृत्तमेकैकामकरोयथानुखलुसोम्येमास्तिस्त्रोदेवतास्त्रिन्निवृत्तमेकैकामवतितन्मेविजानीहीति ॥ ४ ॥ खं० ॥ ३ ॥

छांदोग्य
॥१७८॥

वतितन्मेविजानीहीतिहोवाच ॥ ४ ॥ तृतीयःखंडः ॥ ३ ॥ प्रतिज्ञातमाह ॥ यदग्नेरित्यादिना ॥ अग्नेर्यद्रोहितंलोहितंरूपं
तत्तेजसोरूपं तेजोनामकश्रीरूपसंभवंविद्यात् । अग्नेर्यच्छुक्लंरूपंतदपांरूपंवायुरूपजन्मविद्यात् । अग्नेर्यत्कृष्टंरूपंतदन्नस्यरूपंशिव
रूपोद्भवंविद्यादित्यर्थः । एवंतेजोबन्नाधीनत्वादग्नेरग्नित्वमग्निनामप्रवृत्तिनिमित्तभूतमत्तृत्वरूपमग्नेरपागात्मुख्यतोनास्ति । किं
तुलक्ष्म्यादीनामेवमुख्यतोस्ति । ततश्चाग्नेरग्निरितिनामधेयंवाचारंभणंसांकेतिकं । लक्ष्म्यादीनामेवान्यत्रव्यवहारार्थंसमाकृष्टमि
तियावत् । अतोविकारोऽमुख्यमित्यर्थः । यथाप्रसिद्धस्त्रीपुंसपिंडेलक्ष्म्यादिनामवाचारंभणंसांकेतिकंअतोविकारोऽमुख्यंतथैवे
त्यपियोज्यं । तर्हिक्तन्मुख्यमित्यतआह ॥ त्रीणीति ॥ अग्निरितिनामधेयंत्रयाणामेवसत्यंमुख्यमित्यध्याहारेणादौयोज्यं ।
तर्हिदेवतांतरेप्रयुज्यमानंत्रयाणांनामधेयंकिमित्यपेक्षायामुक्तं ॥ त्रीणीति ॥ त्रयाणांत्रीणिरूपाणीत्येवनामधेयं सत्यंपरंमुख्य
मित्यर्थः । त्रीणिरूपाणीतिनामधेयमित्यनेनतेजोबन्नानीतिनामधेयानिवा । तथाभूतमेववानामधेयंविवक्षितमिति ॥ १ ॥ एव
मुत्तरत्रापि । आदित्यत्वमाददानत्वं ॥ २ ॥ चंद्रत्वमाह्लादकत्वं ॥ ३ ॥ विद्युत्त्वंविद्योतकत्वं । उपलक्षणमेतत् । यन्मित्रस्यरो

उप० । यदग्नेरोहितंरूपतेजसस्तद्रूपंयच्छुक्लंतदपांयत्कृष्णंतदन्नस्यापागादग्नेरग्नित्वंवाचारंभणंविकारोनामधेयंत्रीणिरूपाणीत्येवसत्यं ॥ १ ॥ यदादित्यस्यरोहितंरूपते
जसस्तद्रूपंयच्छुक्लंतदपांयत्कृष्णंतदन्नस्यापागादादित्यादादित्यत्वंवाचारंभणंविकारोनामधेयंत्रीणिरूपाणीत्येवसत्यं ॥ २ ॥ यच्चंद्रमसोरोहितंरूपंतेजसस्तद्रूपंयच्छुक्लं तदपांयत्कृष्णं
तदन्नस्यापागाच्चंद्राच्चंद्रत्वंवाचारंभणंविकारोनामधेयंत्रीणिरूपाणीत्येवसत्यं ॥ ३ ॥ यद्विद्युतोरोहितंरूपंतेजसस्तद्रूपंयच्छुक्लंतदपांयत्कृष्णंतदन्नस्यापागाद्विद्युतोविद्युत्त्वंवाचारंभणं
विकारोनामधेयंत्रीणिरूपाणीत्येवसत्यं ॥ ४ ॥

वेदेशी०
खंडार्थः
६ । ४

॥१७८॥

इत्यादिना ॥ श्रियादयइत्यादिपदेनवाय्वादिग्रहणं । महानस्मीतिवामनस्तेतवनस्यात् ॥ खं० ४ ॥ नन्वथापीदंप्रकरणं
 देवतापरतयाव्याख्यातुंनयुक्तं । योमध्यमस्तन्मांसमितिमांसादिशब्दश्रवणात् । तेषांचप्रसिद्धमांसादिवाचित्वादित्यतआह ॥
 देवताएवेति ॥ तेजोबन्नाख्याएवदेवतामांसादिशब्दवाच्याइत्यर्थः । एकैकात्रिवृत्रिवृद्भवतीत्युक्तत्वात् । तर्हिपुरीषादिश
 ब्दवाच्याइत्येववक्तव्यं । सत्यं तथापितस्यश्रुतितोऽमांगलिकत्वाच्यागः । नचैवंवाक्यशेषेनःप्राणवाचामेवान्नमयत्वाद्युक्ति
 विरोधः । तत्रतेषांमुख्याभिमानोक्तेः । अतएवहिमयद्रूपत्ययः । साधारणाभिमानस्तुरुद्रादीनांपुरीषादावप्यविरुद्धः । देवता
 नांमांसादिशब्दवाच्यत्वंकुतइत्यतआह ॥ तत्रेति ॥ मांसादौदेवतानानियामकतयाप्रवेशात् । नियम्यवाचकशब्दानानियाम
 केवृत्तेरित्यर्थः । नन्वथाप्यन्नादयोनदेवताइतिनिश्चयोयुज्यते । अन्नस्याशयमानस्यापांपीयमानानामित्युक्तिविरोधादित्यतआ
 ह ॥ अशयमानाश्चेति ॥ देवताएवोपजीव्यत्वादशयमानाश्चेत्यर्थः । अन्यथातेजसोशयमानस्येत्यस्यप्रसिद्धतेजस्यप्यसंभवादि
 तिभावः । नन्वशयमानांतर्गतानांदेवतानांतदशनेदुःखप्रसंगः । नहिदह्यमानगेहांतर्गतस्यनदाहइतियुक्तमित्यतआह ॥ नचेति ॥
 कुतइत्यतआह ॥ ऐश्वर्यादिति ॥ दह्यमानगेहांतस्थस्याप्यग्निस्तंभनशक्तिमतोदाहाभाववत्तासामघटितघटकसामर्थ्यादुःखाभा
 वोपपत्तिरित्यर्थः । किमेवमन्नादीनांदेवतात्वग्रहेण प्रसिद्धान्नादिकमेवकिंनस्यादित्यतआह ॥ तिस्रइति ॥ इतिदेवतानांप्रस्तु

भाष्यं । अतो न विद्वन्मानीस्यामहानस्मीतिवामनः । न ते स्यान्नैव च स्तंभो ज्ञात्वा विष्णोः परं बलं । न हि विष्णोर्बलं ज्ञात्वा स्तंभे हेतुः कथंचनेत्यादिसामसंहितायां ॥ खं० ४ ॥
 देवता एव मांसादिशब्दवाच्याः । तत्र प्रवेशात् । अशयमानाश्चोपजीव्यत्वात् । न च दुःखं तासां । ऐश्वर्यात् । तिस्रो देवताः पुरुषं प्राप्य त्रिवृत्रिवृदिति प्रस्तुतत्वात् ।

तत्वात्प्रसिद्धार्थत्वेतद्विरोधइत्यर्थः । किंचास्मिन्प्रकरणेन्नादिशब्दैःप्रसिद्धान्नादिमात्रांगीकारेऽस्मास्तिस्त्रोदेवताअनेनजीवेनात्मना
नुप्रविश्येतिवाक्यमप्ययुक्तंस्यादितिभावेनतावज्जीवशब्दस्यपरमात्मवाचित्वेश्रुतिमप्याह ॥ जीवइति ॥ श्रुतिश्चेतिसंबंधः । प्रा
गुदाहृतस्मृतिसमुच्चयार्थश्चशब्दः । किमनिरुद्धस्यजीवाभेदेनजीवाख्या न किंतर्हिजीवस्यजीवत्वप्रदत्वेनेतिभावेनतत्रश्रुतिमाह ॥
प्राणस्येति ॥ प्राणत्वादिप्रदइत्यर्थः । मूर्तिविवेकीवचनांतरादवगंतव्यः । जीवशब्दप्रवृत्तिनिमित्तप्राणधारकत्वस्यहरावेवस
त्वादसावेवजीवशब्दवाच्यइतिस्मृत्याह ॥ प्राणाधारइति ॥ अनिच्छतोपिमरणदर्शनादितिभावः । तर्हिसंसारिणीजीवशब्दप्र
वृत्तिःकथमित्यतआह ॥ संसारिणइति ॥ जननात्जीः । जनेर्डीप्रत्ययइतिभावः । वानतोलोकांतरगमनाद्धः । गत्यर्थाद्वातेः
कप्रत्ययइतिभावः । अस्तुजीवशब्दस्यपरमात्मनिशक्तिस्तथाप्यत्रतद्विवक्षाकुतः । संसारिविवक्षैवकिंनस्यादित्यतआह ॥
जीवशब्देनेति ॥ आदिपदेनताआपपेक्षंतस्मास्तिस्त्रोदेवताइत्यस्यग्रहणं । तेषामेवेमास्तिस्त्रइत्युक्तानामेव । इदमुक्तंभवति ।
यदीमास्तिस्त्रइत्युक्तानितेजोब्रह्मान्यचेतनानिस्युस्तदातेषांचेतनानधिष्ठितानांकार्याक्षमत्वात्त्रामरूपव्याकरणार्थतत्रसंसारिजीवा ।
नुप्रवेशोपेक्षितःस्यात् । नचैवंतेषामेवेक्षणलिङ्गेनदेवताश्रुत्याचचेतनत्वावगमात् । नहिचेतनेचेतनांतरप्रवेशोपेक्षितः । अतोना
त्रजीवशब्दःसंसारिवाचीति । एवंतर्हिभगवदनुप्रवेशोपितत्रव्यर्थःस्यादितिचेन्न । चेतनानामपिस्वतःप्रवृत्त्यसामर्थ्येनेश्वरप्रवेश

भाष्यं । जीवइतिभगवतोऽनिरुद्धस्याख्येतिचश्रुतिः । प्राणस्यप्राणश्चक्षुषश्चक्षुर्जीवस्यजीवःप्रधानस्यप्रधानंभगवांश्चतुर्मूर्तिरितिच । प्राणाधारोहरिर्नान्योजीवशब्दस्ततोह्रौ ।
संसारिणोजीवतातुजननाद्वातस्तथेतिच । जीवशब्देनसंसारिविवक्षायांतत्तेजपेक्षेत्यादिनातेषामेवचेतनत्वावगतेर्नामरूपव्याकरणेजीवांतरानुप्रवेशोनापेक्षितः ।

सार्थक्यादितिभावेनतत्रप्रमाणमाह ॥ प्रसुप्तेति ॥ प्रसुप्तलोकतंत्राणामनाविर्भूतलोकसृष्टिशक्तीनांगतिस्थितिं । शब्दाद्याःन
भआद्याश्चमनोयुक्तेंद्रियाणिच । अहंकारोमहांश्चैवत्रयोविंशतिकोगणः । युगपदाविशदितिभागवतेचभगवतएवतेषुस्वतःप्रवृत्त्य
समर्थेषुतत्वेषुप्रवेशोक्तेर्नेश्वरप्रवेशोव्यर्थइत्यर्थः । ननुत्रयोविंशतितत्त्वान्यप्यचेतनानि किंनस्युः । तेषांस्वतःप्रवृत्तिशून्यत्वेनभग
वत्प्रवेशसार्थक्यसंभवादित्यतउक्तंयावत्बलिमित्यादितत्त्वानांप्रार्थनानंतरमिति । नह्यचेतनानांप्रार्थनमुपपद्यतइतिभावः । हेअ
जवयंयत्रस्थित्वा कालेकालांतरे यावद्यथा तेबलिंहराम वयंचयथान्नमदाम अमूढास्तइमेलोकाउभयेषांतवास्माकंचयथाबलिं
हरंतोन्नमदंतितादृशं स्वविहारतंत्रं लोकसिसृक्षयात्वयासृष्टापिवयंनकर्तुंशक्नुमइतिपूर्वेणसंबंधः । हेदेवयदनुग्रहेणयदनुप्रवे
शेनैववयंक्रियार्थेशक्ताःस्वतोस्माकंप्रवृत्तिसामर्थ्याभावात् । सत्वनोदिव्यदृष्टिंपरिदेहीत्यर्थः । अनेनजीवेनेत्युक्तजीवशब्दस्यभ
गवत्परत्वेयुक्त्यंतरंचाह ॥ यतश्चेति ॥ इत्युत्तरवाक्येयतःप्रयुज्यतेअतश्चायंजीवशब्दोभगवत्परइत्यर्थः । ननुतत्रापिजीवश
ब्दःपरमात्मपरइतिकुतः । संसारिपरएवकिंनस्यात् । पेपीयमानइत्युक्तवृक्षशरीरेसंसारिजीवप्रवेशस्यापेक्षितत्वादित्यतआह ॥
नहीति ॥ पेपीयमानोमोदमानइतिनतावद्वृक्षशरीरंनिर्दिश्यते । अचेतनस्यमोदमानत्वाद्यनुपपत्तेः । मोदमानशब्दोक्तयोः

भाष्यं । प्रसुप्तलोकतंत्राणानिशास्यगतीमीश्वरः । त्रयोविंशतितत्त्वानांगणंयुगपदाविशदितिच । यावद्वलितेऽजहरामकालेयथावयंचयथान्नमदामयत्र । यथोभयेषांतइमेहलोका
बलिंहरंतोन्नमदंत्यमूढाः । त्वंनःसचक्षुःपरिदेहिंशक्तादेवक्रियार्थेयदनुग्रहेणेतत्त्वानांप्रार्थनानंतरंभगवतएवतेषुप्रवेशोक्तेर्भागवते । यतश्चसएवजीवेनात्मनानुप्रभूतःपेपीयमा
नोमोदमानस्तिष्ठतीतिभगवत्येवजीवशब्दःप्रयुज्यते । नह्यचेतनस्यमोदमानत्वमस्ति ।

छांदोग्य
॥१७६॥

सुखविषयानुभवयोश्चेतनधर्मत्वप्रसिद्धेः । अंतःकरणपरिणतत्वेपिचेतनस्वामिकत्वात् । अतःपेपीयमानोमोदमानस्तुसंसार्येव ।
तथाचजीवेनानुप्रभूतइत्युच्यमानःपुनःसंसारिप्रवेशोव्यर्थःस्यात् । अतोत्रजीवशब्दस्यसंसारिपरत्वानुपपत्तेः । परिशेषात्परमा
त्मपरत्वंनिश्चीयतइतिभावः । नन्वथाप्यनेनजीवेनेतिसएषजीवेनेतिजीवशब्दो न भगवत्परः । तस्यांतःप्रवेशेवहिर्व्यापाराभावा
पत्तेरित्याशंकांपरिहरन्नुपसंहरति ॥ अतइति ॥ ततश्चसेयंदेवतासएषइतिपरामृष्टस्यसन्नामकस्यबहिष्ठरूपस्यसत्त्वान्नानुपपत्ति
रितिभावः । जीवनामकस्यांतस्थत्वेसन्नामकस्यबहिष्ठत्वेचस्मृतिमाह ॥ भोक्तुरिति ॥ ननुवाचारंभणंविकारोनामधेयमि
त्यस्य अतो न्यनामधेयंतुवाचारंभणहेतुतः । सांकेत्येनविकारःस्यादिति व्याख्यानमयुक्तं । अन्येत्यश्रुतकल्पनापत्तेरित्यतोवि
कारोनामधेयमित्येतावद्योजयति ॥ अग्निरिति ॥ नामधेयमित्यस्यार्थोनामेति । धेयप्रत्ययस्वार्थिकत्वस्यपरस्यापिसंमतेः ।
विकारइत्यस्यार्थोमुख्यतोनास्तीति । अपागादग्निरित्यतोग्निरित्यनुवर्तते । अतोनाश्रुतकल्पना । अग्निरितीतियोग्यतया लब्धमि
तिभावः । तथापित्रीणिरूपाणीत्येवसत्यमित्यस्यत्रयाणामेवनित्यतेतितात्पर्यवर्णनमयुक्तं । श्रुतौत्रीणिरूपाणीतिनामधेयस्यैव
लक्ष्म्यादौमुख्यत्वस्योक्तत्वेनाग्निशब्दमुख्यत्वस्यानुक्तत्वादित्यतःकिंचिदध्याहारेणतद्वाक्यंयोजयति ॥ अग्निनामानीति ॥
अग्निनामानित्रीणिरूपाणीतिनामधेयंचसत्यं । त्रयाणामेवमुख्यमित्यादियोज्यमित्यर्थः । नाग्निरितिनामैवमुख्यंकिंतुसर्वमपी

भाष्यं । अतोतीर्थाभिरूपएवजीवशब्दः । भोक्तुस्तुसुखदुःखानामंतस्थोजीवनामकः । बहिःस्थितस्तुसन्नामाभगवान्पुरुषोत्तमइतितत्त्वविवेके । अग्निरित्येतिनाममुख्यतो
नास्ति । अग्निनामानित्रीणिरूपाणीतिनामधेयंसत्यमित्यादि ॥ खं० ॥ ७ ॥

वेदेशी०

भाष्यार्थः

६।५-७

॥१७६॥

हितंरूपमित्याद्यपिग्राह्यं ॥ ४ ॥ येनाश्रुतंश्रुतंभवतीत्यारभ्ययदग्नेरोहितंरूपमित्यंतमुक्तंविद्वत्संमत्याद्रढयति ॥ एतद्धस्मेति ॥ पूर्वमहाशालाःसम्यक्प्रत्यब्दयज्ञकृतः । महाश्रोत्रियाःसम्यक्वेदवेदार्थविदः । एतत्ब्रह्मज्ञानेनसर्वविज्ञातंभवतीत्युक्तंप्रमेयं विद्वांसःएतद्वक्ष्यमाणमाहुः । हस्मेतिवृत्तांतद्योतकं । किमाहुः । नोस्माकमद्यास्मद्गुरुरूपदेशप्राप्त्यनंतरंकश्चनब्रह्मातिरिक्तंकिमपिअश्रुतममतमविज्ञातंनोदाहरिष्यति । अस्माभिर्ब्रह्मश्रवणमननविज्ञानैःसर्वश्रवणमननविज्ञानफलस्यलब्धत्वात् । इत्याहुरितिसंबंधः । एभ्यःसदेवेत्युक्तप्रकारेणविदितभगवत्प्राधान्येभ्यःपूर्वेभ्योविद्वद्भ्योन्येविद्वांसःविदांचक्रुर्विदितवंतः ॥ ५ ॥ किमिति । यदेवाग्न्यादावितिपरिदृश्यमानप्रकारेणकिंचित्रोहितमभूत् । तत्तेजसोरूपंश्रियोरूपसंभवमित्यनेनप्रकारेणदत्तस्मदुक्तमेवविदांचक्रुः । एवमुत्तरत्रापि ॥ ६ ॥ यदपिरूपमितिदृश्यमानप्रकारेणाविज्ञातमिव । किंचिद्रोहितत्वादिनाविशेषतो गृह्यमाणमभूत् । तदप्येतासामेवतेजोबन्नामकानांदेवतानांसमासःसंकोचः । तदपिसमासेनतेजोबन्नामकदेवतात्रयरूपजन्यमित्यर्थः । एवंअधिदैवतंतेजोबन्नामकानांदेवतानांत्रिवृत्करणप्रकारमभिधायाऽध्यात्ममपितंवक्तुंप्रतिजानीते ॥ यथेति ॥ हेसोम्येमास्तिस्त्रोदेवताःपुरुषंशरीरंप्राप्ययथानुखलुयेनैवप्रकारेणैकैकात्रिवृत्त्रिवृद्भवतितन्मेविजानीहीतिहोवाच ॥ ७ ॥ चतुर्थःखंडः ॥ ४ ॥

उप० । एतद्धस्मवैतद्विद्वांसआहुःपूर्वमहाशालामहाश्रोत्रियाननोद्यकश्चनाश्रुतममतमविज्ञातमुदाहरिष्यतीतिह्येभ्योविदांचक्रुः ॥ ५ ॥ यदुरोहितमिवाभूदितितेजसस्तद्रूपमितितद्विदांचक्रुर्यदुशुक्लमिवाभूदित्यपांरूपमितितद्विदांचक्रुर्यदुक्लमिवाभूदित्यन्नस्यरूपमितितद्विदांचक्रुः ॥ ६ ॥ यद्विज्ञातमिवाभूदित्येतासामेवदेवतानांसमासइतितद्विदांचक्रुर्यथानुखलुसोम्येमास्तिस्त्रोदेवताःपुरुषंप्राप्यत्रिवृत्त्रिवृदेकैकाभवतितन्मेविजानीहीति ॥ ७ ॥ खं० ॥ ४ ॥

प्रतिज्ञातमाह ॥ अन्नमित्यादिना ॥ अन्नप्रसिद्धान्नगतं शिवादिरूपं पुरुषेणाशितं उपजीवितं । त्रेधाविधीयते । कथं । तस्यान्नगतस्य शिवादेः यः स्थविष्ठो धातुः स्थूलतमधात्वं तर्गतं रूपं तत्पुरीषं पुरीषनामकं भवति । तत्र प्रवेशात् । यो मध्यमो धातुर्यन्मध्यमधात्वं तर्गतं रूपं तन्मांसं मांसनामकं भवति । तत्र प्रवेशात् । यो निष्ठः सूक्ष्मतमो धातुर्यत्सूक्ष्मतमधात्वं तर्गतं रूपं तन्मनो मनोनामकं । तत्र प्रवेशात् ॥ १ ॥ एवमुत्तरत्रापियोज्यं ॥ २ ॥ ३ ॥ नैतासां देवतानां पुरीषमांसादौ साम्येनाभिमानः किंतु प्राधान्येन मनः प्राणादावेवेत्याह ॥ अन्नमयं हीति ॥ हे सोम्य मनोन्नमयं प्राधान्येनान्ननामकरुद्राद्यभिमन्यमानं हीति प्रमाणप्रसिद्धिमाह । प्राण आपो मयः प्राधान्येनाम्नामकवाच्यभिमन्यमानः । वाक्तेजो मयी प्राधान्येन तेजोनामकरमाद्यभिमन्यमाना । इति पित्रोपदिष्टेन श्वेतकेतुना न्नमयं हीत्येतदेव तत्त्वं भूय एव स्पष्टं दृष्टं तेन मामां भगवान्विज्ञापयत्विति प्रार्थितः पिता तथा सोम्येति होवाच ॥ ४ ॥ पंचमः खंडः ॥ ५ ॥ यथा खलु दध्नो मथ्यमानस्य यो निमाभाव भवित्रोरभेदेन सूक्ष्मभागो न वनीत रूपः स ऊर्ध्वः स न सर्वापेक्षया श्रेष्ठस्स न समुदीपति सम्यगुदयसंभावनाविषयो भवति । तत्सर्पिर्भवति ॥ १ ॥ एवमेव खलु सोम्यान्नस्यान्नस्थस्य शिवादेरश्रयमानस्योपजीव्य

उप० । अन्नमशितं त्रेधा विधीयते तस्य यः स्थविष्ठो धातुस्तत्पुरीषं भवति यो मध्यमस्तन्मांसं यो निष्ठस्तन्मनः ॥ १ ॥ आपः पीतास्त्रेधा विधीयंते तासां यः स्थविष्ठो धातुस्तन्मूत्रं भवति यो मध्यमस्तन्मोहितं यो निष्ठः स प्राणः ॥ २ ॥ तेजोशितं त्रेधा विधीयते तस्य यः स्थविष्ठो धातुस्तदस्थि भवति यो मध्यमः समजा यो निष्ठः स वाक् ॥ ३ ॥ अन्नमयं हि सोम्य मन आपो मयः प्राणस्तेजो मयी वागिति भूय एवमां भगवान्विज्ञापयत्विति तथा सोम्येति होवाच ॥ ४ ॥ खंडः ॥ ५ ॥ दध्नः सोम्य मथ्यमानस्य यो निमास ऊर्ध्वः समुदीपति तत्सर्पिर्भवति ॥ १ ॥ एवमेव खलु सोम्यान्नस्याश्रयमानस्य यो निमास ऊर्ध्वः समुदीपति तन्मनो भवति ॥ २ ॥

मानस्य यो निमासूक्ष्मभागस्तदंतर्गतं रूपं स ऊर्ध्वः समुदीपति । तन्मनो भवति । मनः प्रविष्टं भवति ॥ २ ॥ एवमन्यत् ॥ ३ ॥ ४ ॥ उपसंहरति ॥ अन्नमयं हीति ॥ तस्मादित्युपस्कृतं । इत्युपदिष्टेन श्वेतकेतुना न्नमयं हि सोम्य मन इत्यादिकं ममैवानुभवारूढं कुर्वित्याशयेन भूय एवेति प्रार्थितः पिता तथा सोम्येति होवाच ॥ ५ ॥ षष्ठः खंडः ॥ ६ ॥ हे सोम्य पुरुषो जीवः षोडशकलः षोडशकला देवताः यस्यासौ तथोक्तः । कला देवताश्चान्यत्रोक्ताः । तन्मध्ये मनश्चैका कला । तत्र मनसो न्नमयत्वं प्रत्यक्षीकर्तुमिच्छसि चेत्तर्हि पंचदश संख्याकान्यहानिमाशीरशनं माकार्षीः । काममिच्छातोपः पिव । कुतः । यस्मादपो न पिवतः प्राणो विच्छेत्स्यते । विच्छेदमापत्स्यते । तदपि कुतः । यस्मादापो मयः प्राण इत्युवाच ॥ १ ॥ सहैवं श्रुत्वामनसो न्नमयत्वं मनुभवारूढं कर्तुमिच्छन् पंचदशाहानि नाश अशनं न कृतवान् अपः पीतवांश्च । अथ षोडशे हनि एनं पितरमुपससाद उपगम्योवाच । किं ब्रवीमि भो इति । इतर आह । ऋचः सोम्य यजूंषि सामान्यधीष्वेति । एवं पित्रोक्तः सहोवाच । भो भगवन् मामामृगादीनि नैव प्रतिभांति मे मनसि नैव दृश्यंते । कुतो वदामीत्यर्थः ॥ २ ॥ तं पितोवाच । शृणु तत्र कारणं । यथा सोम्य महतो भ्याहितस्य क्रमादेकैकांगारेणापचितस्यैकांगारः खद्योतमा

उप० । अपाः सोम्य पीयमानानां यो निमास ऊर्ध्वः समुदीपति स प्राणो भवति ॥ ३ ॥ तेजसः सोम्याश्रयमानस्य यो निमास ऊर्ध्वः समुदीपति स वाग्भवति ॥ ४ ॥ अन्नमयं हि सोम्य मन आपो मयः प्राणस्तेजो मयी वागिति भूय एवमां भगवान्विज्ञापयत्विति तथा सोम्येति होवाच ॥ ५ ॥ खंडः ॥ ६ ॥ षोडशकलः सोम्य पुरुषः पंचदशाहानि माशीः काममपः पिबापो मयः प्राणो न पिवतो विच्छेत्स्यते इति ॥ १ ॥ सह पंचदशाहानि नाशाथ हैनमुपससाद किं ब्रवीमि भो इत्युचः सोम्य यजूंषि सामानीति सहोवाच नवैमा प्रतिभांति भो इति ॥ २ ॥ त होवाच यथा सोम्य महतो भ्याहितस्यैकांगारः खद्योतमात्रः परिशिष्टः स्यात्तेन ततोपि न बहु दहे देव ॥ सोम्य ते षोडशानां कलानामेका कलाति शिष्टा स्यात्तथैतर्हि वेदान्नानुभवस्य शानाथ मे विज्ञास्यसीति ॥ ३ ॥

छांदोग्य

॥१८०॥

त्रःपरिशिष्टः स्यात् । तेन तावदेव खद्योतपरिमितमेव वस्तु दहेत् । ततः तत्परिमाणादीषदपि बहुन दहेत् तृणादिसहकारिविरहात् ।
एवं सोम्य ते तव षोडशानां कलानां मध्ये एका कला प्राणरूपातिशिष्टा स्यात् । इतराः शांताः ततस्तया खद्योतमात्रांगारतुल्यकलयै तर्ही
दानीं चलस्येव केवलं न तु मनसा वेदाननुभवसि । अन्नाख्यसहकारिविरहात् । ततः कुतो वदसि । एवमन्नव्यतिरेके मनोव्यापारव्यतिरे
कमुक्त्वा तदन्वये तदन्वयमाह ॥ अशानेति ॥ भुंक्ष्वतावत् । अथ भोजनानंतरं मे मम सकाशाद्यच्छ्रुतं तत्सर्वं विजिज्ञास्य सीत्युवाच ॥ ३ ॥
एवमुक्तः स पुत्रो हाशमुक्तवान्ह । अथैनं पितरमुपससाद ह । तमुपागतं पुत्रं यत्किंच पप्रच्छ पिता तत्सर्वं ऋगादिप्रतिपेदे ह मनसा वाचा चो
वाचपुत्रः ॥ ४ ॥ तं होवाच पुनः पिता । यथा सोम्य महतोऽभ्याहितस्याग्नेरेकमंगारं खद्योतमात्रं परिशिष्टं । तंतृणैरुपसमाधाय प्रज्वलयेत् ।
तेन ततोऽपि बहु दहेत् । सहकारिलाभात् ॥ ५ ॥ एवं सोम्य ते तव षोडशानां कलानां मध्ये एका कलातिशिष्टा भूत् । सान्नेनोप
समाहिता प्राज्वाली तयाऽन्नोपचितया कलयै तर्ही दानीं वेदाननुभवसि मनसा वाचा च वदसि । एवं व्यावृत्त्यनुवृत्तिभ्यामन्नमयत्वं म
नसः सिद्धमित्युपसंहरति ॥ अन्नमयं हि सोम्य मन इति ॥ तस्मादिति ग्राह्यं । यथे तन्मनसोन्नमयत्वमन्वयव्यतिरेकेण सिद्धं ।
तथा प्राणवाचोरप्यग्नेजोमयत्वं प्रतिपत्तव्यमित्याशयेनाह ॥ आपोमय इति ॥ अन्नस एषोणिमैतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा

उप० । सहाशयथैनमुपससाद तं ह यत्किंच पप्रच्छ सर्वं ह प्रतिपेदे ॥ ४ ॥ तं होवाच यथा सोम्य महतोऽभ्याहितस्यैकमंगारं खद्योतमात्रं परिशिष्टं तंतृणैरुपसमाधाय प्रज्वलयेत्ते
न ततोऽपि बहु दहेत् ॥ ५ ॥ एवं सोम्य ते षोडशानां कलानामेका कलातिशिष्टा भूत् सान्नेनोपसमाहिता प्राज्वाली तयै तर्ही वेदाननुभवस्य न्नमयं हि सोम्य मन आपोमयः प्राणस्तेजोमयी वा
गितितद्वास्य विजज्ञाविति विजज्ञाविति ॥ ६ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

६।७

॥१८०॥

तत्त्वमसि श्वेतकेतो इति वाक्यं ग्राह्यं । स्तंभनिरासोपयोगात् । व्याख्यानं तु भविष्यति । इति पित्रोपदिष्टोऽयं श्वेतकेतुर्हविगलिताभेद-
मोहोयदुपदिष्टं भगवत्प्राधान्यादिकं तद्धावाधितं विजज्ञौ बुबोधेति श्रुतिवाक्यं । अस्यैतिकर्तरि षष्ठी । इति शब्दः समाप्त्यर्थः ।
सर्वस्यापि विद्यार्थस्य प्रामाणिकत्वावधारणार्थं द्विर्वचनं । अत्र तदेषः श्लोकः । पंचेंद्रियस्य पुरुषस्य देवस्यादनावृतं । तदस्य प्रज्ञा स-
वति दृतेः पादादिवोदकं । दृतेः पादादिवोदकमिति काचित्कः पाठः । तस्यायमर्थः । तत्तत्र मनसो न्नमयत्वे अयं श्लोको भवति । तमुदा-
हरति ॥ पंचेंद्रियस्येति ॥ चक्षुरादिपंचेंद्रियवतोऽपि पुरुषस्य मनोयदेव यदैवानावृतं अन्नेनेति शेषः । तथा चान्नावृतं न स्यात् । त-
त्तदास्य प्रज्ञा सवति । किमिव । दृतेः पादादुदकमिवेति ॥ ७ ॥ सप्तमः खंडः ॥ ७ ॥ पूर्वजीवेश्वस्योरत्यंतभेदबोधनाया सहा-
यस्यैव भगवतस्तेजोवन्नादिसमस्तजगन्निमित्तकारणत्वादिरूपं जीवेष्वसंभाव्यमानं महन्माहात्म्यमुपवर्णितं ॥ तत्त्वागममात्रवेद्यं ।
न पुनरनुभवसिद्धमित्यतो जागरे जीवस्य स्वातंत्र्याभिमानात् स्वापे च तदभावात् तत्र जीवस्य भगवदाश्रयत्वमनुभवारूढं कर्तुं उपक्रमते ॥
उद्दालको हेत्यादिना ॥ यद्यत्र स्वप्नांत उच्चावचमीयमान इत्यादाविव स्वप्नांतशब्देन स्वप्नाख्योऽंतःस्थानं स्वप्नांत इति स्वप्नावस्था-
गृह्येत तदा सतासोम्यतदा संपन्नो भवतीत्युत्तरवाक्यमयुक्तं स्यात् । स्वप्नावस्थायां परात्मप्रवेशाभावादित्यतः स्वप्नांतशब्दं व्याचष्टे ॥
स्वप्नस्येति ॥ अंतोवसानं । कः स्वप्नस्यांत इत्यत उक्तं ॥ सुषुप्तिरिति ॥ स्वप्नानंतरं सुषुप्तिस्तदनंतरं जागरणमिति अवस्था-

उप० । पंचेंद्रियस्य पुरुषस्य देवस्यादनावृतं ॥ तदस्य प्रज्ञा सवति दृतेः पादादिवोदकं ॥ ७ ॥ खं० ॥ ७ ॥

भा० । स्वप्नस्यांतः सुषुप्तिः ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

क्रममभिप्रेत्यैवमुक्तं । सुषुप्त्यनंतरं स्वप्नस्तदनंतरं जागरणमित्यपि क्रमोऽस्ति । उक्तं च । सुप्ते रूत्थाने प्राज्ञाद्विभक्तो भवति विश्वः । स्वप्नादुत्थाने तैजसादिति । अनेन स्वप्नांतं सुषुप्तमित्येतदप्यव्याख्यानमिति सूचयति । अशनापिपासे सोम्यविजानीहीति वदत्रापि स्वप्नांतशब्देन सुषुप्त्यवस्थाया एव ग्राह्यत्वेन तद्ग्रहणस्यानुचितत्वात् । स्वमपीतो भवतीत्यत्र जीवः स्वस्वात्मभूतं ब्रह्मापीतो भवतीति ब्रह्मणि स्वात्मवाचि स्वशब्दप्रयोगादैक्यप्रतीतिवारयितुं स्वशब्दार्थमाह ॥ स्वातंत्र्यादिति ॥ एवं पदार्थमुक्त्वा वाक्यार्थमाह ॥ तमिति ॥ एतेनापीति शब्देनैक्यमुच्यत इत्यपास्तं । स्वमपीत इत्यत्र पूर्ववाक्यात्पुरुषशब्दोऽनुवर्तते । स च संसारि पर एव । मुक्तस्योपक्रमोपसंहारवाक्योक्तसुप्तिजागरावस्थानुपपत्तेरिति भावेनोक्तं ॥ संसारीति ॥ एतन्मन इत्युपसंहाराविरोधाय मनोनामेत्युक्तं तं प्राणनामानमित्यपि ग्राह्यं । ननु जीवः सुप्तौ स्वमाप्नोतीति कुत इत्यतः सुप्ते स्वपिति शब्दप्रयोगादित्याह ॥ स्वपितीति ॥ यतः स्वमपीतो भवत्यतः स्वपितीत्याचक्षते विद्वांस इत्यर्थः । अनेन तस्मादेनं स्वपितीत्याचक्षत इत्युक्तार्थः । ननु मनोनामा संसारी प्राणनामा भगवानित्युक्तं । तत्र तस्य रूढेरभावादित्यतो योगं दर्शयति ॥ मननादिति ॥ प्राणनात्प्राणनामा भगवानित्यपि ग्राह्यं । अनेन मनः प्राणशब्दाभ्यां तत्प्रविष्टौ जीवपरमात्मानौ लक्ष्येते इत्यपास्तं । योगस्य लक्षणातो मुख्यत्वात् । तत्रैतच्छृंगमुत्पतितमित्यादौ उक्तस्य शृंगशब्दस्यार्थाप्रतीतेराह ॥ शृंगमिति ॥ तर्हि कथमंकुरस्योत्तरत्राभिप्रेतानुमाने दृष्टांतत्वं । तत्र साध्यानिश्चयादित्यत आह ॥ तन्मूलमिति ॥ अंकुरं समूलं कार्यत्वात् । घटवदिति अनुमानात्परिशेषहितात्तन्निश्चय इति भावः । श्रौतदाष्टीतिकवा

भा० । स्वातंत्र्यादिति प्रोक्तो विष्णुः सर्वेश्वरेश्वरः । तं प्राप्नोति मनोनामा संसारी स्वपितीत्यत इति च । मननान्मनोनामा संसारी । शृंगमित्यंकुरं प्रोक्तं तन्मूलं भगवान्हरिः ।

क्यसमुदायतात्पर्यमाह ॥ जगतो मूलमपीति ॥ जगतोपीत्यन्वयः । अपिशब्देन दृष्टांतसमुच्चयः । अत्र जगच्छब्देन शरीरात्राप्ते जसां ग्रहणं । तेषामेव श्रुत्युक्तत्वात् । शरीरादिमूलत्वं चात्रादिद्वारेति द्रष्टव्यं । शरीरादिकं समूलं कार्यत्वादंकुरवदितिसामान्यसिद्धिपरिशेषाभ्यामेतन्निश्चय इति भावः । अंकुरं जगच्च प्रतिभगवतो मूलत्वमुपादानत्वमितिकश्चित् । तद्दूषयति ॥ जगत इति ॥ अंकुरस्य जगतश्च मूलमप्येव निमित्तकतैव । ननु विकारवानित्यर्थः । एतेनैतदपि परिहृतं । यदि शरीरादेः समूलत्वं सोपादानत्वं सकारणकत्वं वा तर्हि अंकुरे साध्यस्य सिद्धत्वेन प्राचीनसाध्यवैकल्योद्धारो नुपपन्न इति । नन्वं कुराद्युपादाने बीजादावेव मूलशब्दप्रयोगो दृष्टः । ननु निमित्तकारणे । इत्यतो दृष्टांताभ्यां तदेवोपादयति ॥ बीजेति ॥ पितापितृजीवः पुत्रतन्वाः । अविकारतो मूलमिति संबन्धः । तर्हि किंतु विकारतो मूलमित्यत आह ॥ तद्देह इति ॥ बीजजीवदेहो बीजं । पितृदेहो रेतोरूपस्तद्भातुरित्यर्थः । अनेन सन्मूला इत्यस्य सत्परं ब्रह्ममूलं उपादानं घटस्य मृदिव । भुजंगस्य रज्जुरिव वा । यासां स्थावरजंगमात्मकानां ताः सन्मूला इति परकीयं व्याख्या नमपहस्तितं भवति । मूलशब्दो हि नोपादाने नियतः । किंतु कारणमात्रवाची । तत्रागमांतरानुसारेण बीजजीवो मूलमित्यादिवन्निमित्तकारणपर एवावगम्यते । किंच घटस्य मृदिवेत्यप्यसंगतं । त्वन्मते शुद्धब्रह्मणोपादानत्वाभावात् । न च मायावच्छिन्नस्य ब्रह्मणो जगदुपादानत्वे आद्यो दृष्टांतः । शुद्धब्रह्मणस्तदुपादानत्वे द्वितीय इति वाच्यं । मायाया एव जगदुपादानत्वोपपत्तौ ब्रह्मणोऽपि तदुपादानत्वे मानाभावात् । श्रुतिस्तु नास्तीत्युक्तमन्यत्र । भुजंगस्य रज्जुरिवेत्यप्यसत् । भुजंगस्य रज्ज्वध्यासाधिष्ठानत्वव्यवहारेऽपि तदुपादान

भा० । जगतो मूलमप्येव निमित्तं विकारवान् । बीजजीवो यथा मूलमंकुरस्याविकारतः । यथा पिता पुत्रतन्वास्तद्देहो हि विकारवान् । एवं हरिर्मूलमपि न विकारः कथंचनेति च ।

छांदोग्य

॥१८२॥

त्वव्यवहाराभावात् । ननु तस्य क्रममूलस्यादन्यत्रान्नादित्यादौ शरीरस्यान्नंतस्य चापस्तासांच तेजोमूलमित्युच्यते । तत्र मूलत्वमुपादानत्वमेव स्फुटं । एवं च तेजसा सोम्यशुंगेन सन्मूलमन्विच्छ सन्मूला इत्यत्रापि सतोजगदुपादानत्वमेवोच्यत इत्यावश्यकं । अन्यथा प्रायपाठविरोधादिति चेन्न । अन्नादीनां देवतात्वेन शरीरादिकं प्रत्युपादानत्वाभावात् । तदेव कुत इति चेत् । यथा तु खलु सोम्येमास्ति स्रोदेवता इति देवताशब्दप्रयोगात् । हेत्वंतरमाह ॥ प्राथम्यादिति ॥ चशब्दः प्रागुक्तदेवताश्रुतिसमुच्चयार्थः । यद्वा तत्तेजो सृजतेत्यादिवाक्यव्याख्यानरूपप्रागुदाहृतागमसमुच्चयार्थः । तत्रोक्तानामेवात्र कथनात् । प्राथम्यात्क्रमात्प्रथमोत्पन्नत्वादित्यर्थः । लक्ष्मीस्तु सिसृक्षुत्वविशेषंतत्साक्षाद्भगवदिच्छया । प्राप्तैव सृष्टेत्युदिता । इदमुक्तं भवति । आदिसृष्टौ हि तेज आदिकं भगवता क्रमात्प्रथमोत्पन्नत्वेनोच्यते । यद्यदादौ भगवता प्रथममुत्पन्नंतत्र तदुत्तममिति व्याप्तिः प्रमिता । ततस्तेजो बन्नानि क्रमात्सर्वोत्तमानि भवेयुः । न च भगवदतिरिक्ते लक्ष्म्यादिकं विनाऽन्यत्सर्वोत्तममस्तीति लक्ष्म्यादिकमेव तेज आदिकमिति । तेज आद्या लक्ष्म्यादय एव प्रथमोत्पन्ना इत्यत्र स्मृतिमप्याह ॥ तेज इति ॥ सर्वेभ्यः पुरा सृष्टा इति शेषः । प्राणबंधनं हि सोम्य मन इत्यत्र मनोनामा संसारी प्राणनामा भगवान्कथ्यत इत्युक्तं । तत्कुतः । न च मननान्मन उद्दिष्ट इति प्राणः प्रणयनादेष इति च स्मृतेरिति वाच्यं । तावता तत्र तस्य शक्तत्वेऽप्यत्र तत्परत्वज्ञापकाभावादित्यत आह ॥ यत्रेति ॥ न ह्यन्यत्प्रतिज्ञायद्दृष्टांतमुक्त्वा दार्ष्टान्तिकेन्यदुच्यत इति संभवत्यति

भा० । प्राथम्याच्चे तेज आद्या लक्ष्म्यादय इति सिद्धं । तेजोभिमानिनी लक्ष्मीः प्राणस्त्वबिमानवान् । अन्नाभिमानानीरुद्रश्चित्सस्ता देवताः पुरेति च ब्रह्मांडे । यत्रैतत्पुरुषः स्वपिति नाम स ता सोम्य तदा संपन्नो भवतीति संसारिणो ब्रह्मप्राप्तिमुक्त्वा स यथा शकुनिः सूत्रेण प्रबद्ध इति तस्योपादानान्मनोनामा पुरुषः । प्राणनामा भगवान् ।

देवेशी०

भाष्यार्थः

६।८

॥१८२॥

प्रसंगादितिभावः । एवमुपक्रमानुगुण्यंदर्शयित्वा तत्रैवोपसंहारानुगुण्यमप्याह ॥ सन्मूला इति ॥ उपसंहारवाक्ये प्रजाशब्दो
 क्तजीवानां सच्छब्दोक्तभगवदाश्रयत्वोक्तेरत्रापिमनःप्राणशब्दाभ्यां जीवेश्वरावेव ग्राह्यावित्यर्थः । यद्यपिमनोनामापुरुषः प्राणनामा
 भगवानिति परस्यापिसंमतं । तथापिशिष्यव्युत्पादनार्थं एतदुक्तं । ननूपसंहारवाक्यस्थसच्छब्दानुरोधेन प्राणशब्दस्य भगवत्परत्वे
 पि प्रजाशब्दानुरोधेन मनःशब्दो न जीवपरो गीकर्तुमुचितः । प्रजाशब्देन स्थावरजंगमात्मकानामचेतनानामेव ग्रहणात् । सन्मूला
 इति सन्नामके ब्रह्मण्यारोपितत्वं हि प्रजानामुच्यते । न हि चेतनस्यारोपितत्वं संभवतीति चेत् न । किं प्रजाशब्दोक्तानां ब्रह्मण्यारोपित
 त्वोक्त्यन्यथानुपपत्त्यैव व्याख्यायते उत प्रजाशब्दस्यैवाचेतनेषु प्रसिद्ध्यनुरोधात् । नाद्यः । सन्मूला इत्यस्यान्यथैव व्याख्यातत्वा
 त् । न द्वितीय इत्याह ॥ प्रजाशब्दश्चेति ॥ तत्रैव प्रयोगं चाह ॥ प्रजानामिति ॥ नचाचेतनस्य सुखदुःखे । ननु यथा खलु सो
 म्येत्यादि पुरस्तादित्यंतवाक्यं किमर्थं । प्राचीनोक्त्यैव ज्ञातुं शक्यत्वादित्यतः प्रमाणोदाहरणपुरःसरं तदभिप्रायमाह ॥ शरीरेति ॥
 चशब्दस्तु शब्दार्थः । भगवत्समुच्चयार्थो वा । चशब्देन भूतग्रहणे धातुकृत्त्वेनेत्यनन्वितं । भूतानां शरीरधातुकर्तृत्वायोगात् ।
 श्रुतौ देवताशब्दप्रयोगायोगश्च । इत्युक्तमिति ज्ञायत इति शेषः । तेन वचनादित्यस्यान्वयोपपत्तिः । अस्य सोम्यपुरुषस्य प्रयतो वा
 ङ्मनसीत्यत्र वागादिशब्दाः जडवागादिपरा इत्यसत् । परस्यां देवतायामितिसतः परदेवतात्वोक्त्या वागादीनां देवतामात्रत्वावगमां

भा० । सन्मूलाः सोम्येमाः सर्वाः प्रजाः सदा यतनाः सत्प्रतिष्ठा इत्युपसंहारात् । प्रजाशब्दश्चेतनेष्वेव प्रसिद्धः । प्रजानां सुखदुःखेन राजाप्रोतिशुभाशुभमित्यादेश्च । शरीरधातु
 कृत्त्वेन लक्ष्म्याद्याश्च मुमुक्षुणा । ध्येयास्तदीशितृत्वेन भगवान्पुरुषोत्तम इति वचनादनुसंधानकर्तव्यताज्ञापनार्थं तदुक्तं पुरस्तादित्युक्तं ।

त । देवानांचमुक्तौमरणेचमार्गप्रतिपादकमिदं । वाङ्मनसिदर्शनाच्छब्दाच्च । तन्मनःप्राणउत्तरात् । सोध्यक्षेतदुपगमादिभ्यइ
तिसूत्रकारेणवागाद्यभिमानिदेवतानांमुक्तिकालेन्योन्यदेहलयस्यैतच्छ्रुत्यवष्टंभेननिर्णीतत्वात् । पुरुषंसोम्योपतापिनमित्युत्तरखं
डानुसारेणास्यमरणपरत्वावगतेश्चेतिभावेनमुक्तिमरणोभयपरत्वेनप्रमाणेनैवतद्व्याचष्टे ॥ मुक्ताविति ॥ मृतावित्यपिग्राह्यं । रु
द्रयातिरुद्रेदेहलयंप्राप्नोति । रुद्रेणग्रस्तव्यापाराभवतीतिचार्थः । मनःप्राणइत्यस्यार्थोवायुंयातिशिवश्चेति । अपिशब्दस्योत्तरत्रा
न्वयः । अत्रमुक्तिपक्षेउमारुद्रवायुशब्दैर्वारुणीसुपर्णीशेषसुपर्णहिरण्यगर्भाःकथ्यन्ते । प्राणस्तेजसीत्यस्यार्थोवायुरिति । वायुरपी
तिसंबंधः । तेजःपरस्यांदेवतायामित्यस्यार्थमाह ॥ वायुमिति ॥ ननुप्राणस्तेजसीतिचतुर्मुखस्यरमायांदेहलयोनवक्तुंयुक्तः ।
तथासतिचतुर्मुखस्यपुनःसंसारप्राप्तिप्रसंगात् । तथाचोक्तंसूत्रकृता । तदपीतेःसंसारव्यपदेशादिति । कथंचैवंसतिसूत्रकृतासो
ध्यक्षइतिप्राणस्यपरमात्मन्येवसाक्षाल्लयउक्तइत्यतःप्राणस्तेजसीत्यस्यतात्पर्यमाह ॥ द्वारमात्रेति ॥ चतुर्मुखस्यतेजसिलयोनाम
तत्प्राप्तिमात्रं । नतत्रदेहलयः । तस्यसाक्षात्परमात्मनिलययोग्यत्वादितिभावः । प्राणत्वेवस्त्येवतेजसिलयइतिविशेषद्योतनार्थ
स्तुशब्दः । एवंतर्हिउमादिव्यतिरिक्तानांदेहलयाभावेनमोक्षाभावः । मरणकालेस्त्रियमाणानांभगवत्प्राप्त्यभावेप्राज्ञेनात्मनान्वारू
ढइत्यादिविरोधश्चेत्यतआह ॥ मृतिकालेचेति ॥ पुरुषाःस्त्रियमाणाःमुच्यमानाश्च । सयएषोणिमेत्यादिकंपरेणैवंव्याख्यातं । स

भा० । मुक्ताबुमातुवागख्यारुद्रंयातिमनोभिधं । वायुंयातिशिवश्चापिवायुस्तेजोभिर्धांश्रियं । वायुमादायसादेवीयातिविष्णुंपरात्परं । द्वारमात्रातुसादेवीवायुप्राप्योजनार्दनः ।
मृतिकालेचमुक्तौचपुरुषावाचमाप्नुयुरितिसत्तत्वे ।

॥१८३॥

यःसदाख्यःएषउक्तअणिमाअणुभावोजगतोमूलं । ऐतदात्म्यमेतत्सदात्मायस्यसर्वस्यतदेतदात्मातस्यभावःऐतदात्म्यं । एतेन सदाख्येनात्मनाआत्मवत्सर्वमिदंजगन्नान्योस्त्यस्यात्मासंसारीतियावत् । येनचात्मनात्मवत्सर्वतदेवसदाख्यंकारणंसत्यंपरमार्थसत् । अतःसदात्माजगतःप्रत्यक्स्वरूपंसत्तत्त्वंयाथात्म्यं । आत्मशब्दस्यनिरुपपदस्यप्रत्यगात्मनिरूढत्वात् । अतस्तत्सत् त्वमसि भवसीति । तदिदमसत् । सयएषइत्यस्यानुवादपरत्वेतच्छब्दवैयर्थ्यात् । अणोरेवजगन्मूलत्वेनाणुभावस्यजगन्मूलत्वाभावाच्च । यथाश्रुतेनैवोपपत्तौजगतोमूलमित्यध्याहारायोगाच्चेतिभावेनसयइत्यादिकंप्रमाणेनैवयथावद्वाच्ये ॥ योसाविति ॥ नामानि सर्वाणियमाविशंतीतिश्रुतेःसयइत्यादिकंभगवन्नामैवेतिभावेनतन्निर्वचनमिदं । यमयतीतिव्युत्पत्त्यानियमनादसौविष्णुर्यइतिस्मृतःसर्वस्येष्टइतिह्येष्टइतिग्राह्यं । सूक्ष्मतोगम्यः । सूक्ष्मज्ञानविषयः । अणीयसासूक्ष्मेणज्ञानेनमीयतइत्यणिमा । ऐतदात्म्यमित्यस्यैतेनसदाख्येनेतितात्पर्यवर्णनमयुक्तं । संनिहितरूपत्वादेशःआदानादिकर्तृत्वादात्मैषचासावात्माचैतदात्मा । सएवचैतदात्म्यमपरोक्षत्वादिदंपूर्णत्वात्सर्वमितिपदसमन्वयेनास्याप्यन्यार्थत्वोपपत्तेःवाक्यान्वयपक्षमंगीकृत्याह ॥ ऐतदात्म्यमिति ॥ ऐतदात्म्यमित्यनुवादेनतद्वशमितिख्यातं । अयमाशयः एतत्सदात्मायस्येत्येवास्तुव्याख्यानंआत्मशब्दस्तुस्वामिवाची । भावप्रत्ययस्तुपरस्यापिव्यर्थः । तेनैतत्स्वामिकंतद्वशमित्यर्थःसिध्यति । अथवाएषचासावात्माचैतदात्मा । विचित्राहितद्वितगतितिरितिवचनादेतदात्मनइदमित्यर्थेतद्वितोयमित्युक्तंभवति । वैयर्थ्यादर्थोत्तरग्रहणस्यज्यायस्त्वात् । एवंचनेदंवाक्यंत्वदुक्करीत्याजीवे

भा० । योसौनियमनाद्विष्णुःसारत्वात्सइतिस्मृतः । अणिमासूक्ष्मतोगम्यएतदात्म्यंचतद्वशं ।

छांदोग्य

॥१८४॥

श्वराभेदपरमिति। तदेवसत्यमित्यप्यसत्। अश्रुतैवकारकल्पनाप्रसंगात्। सर्वस्यापिपरमार्थसत्त्वस्यव्यवस्थापितत्वाच्चेतिभावेनतत्सत्यमित्येतद्वाचष्टे ॥ परेति ॥ तत्तत्वात्तदित्यपिग्राह्यं। किंचसआत्मातत्वंयाथात्म्यमितिख्यानेतत्सत्यमित्यनेनपुरुक्तिः। तत्त्वमित्येतदनावर्त्यसोणिमैवात्माजीवइत्यैक्यार्थत्वांगीकारेत्वेतदात्म्यमित्युक्तत्वादिदंब्यर्थमितिभावेनाह ॥ आत्मेति ॥ सादनाच्चसइत्युक्तइत्यपिग्राह्यं। तत्त्वमसीत्यैक्यमुच्यतइत्यसत्। ऐतदात्म्यमित्यादिनागतार्थत्वप्रसंगात्। पदसमन्वयेनास्यापिभगवन्नामत्वोपपत्तेश्च। वाक्यान्वयश्रद्धायामपिअतत्त्वमसीतिपदच्छेदेनभेदपरत्वस्यैवावगतेश्चेतिभावेनातत्त्वमितितत्त्वमित्युभयथापिपदच्छेदमभ्युपेत्यव्याचष्टे ॥ सत्यतइति ॥ अनेनहेश्वेतकेतोतत्वंतत्त्वतःत्वंअतत्तदन्वद्वस्त्वसीतिव्याख्यातंभवति। अतत्त्वमसीतिपदच्छेदेनभेदपरत्वांगीकारेपिभेदोमिथ्यैवेत्यप्यतएवपरास्तं। उपदेशस्यप्रयोजनमाह ॥ माभूदिति ॥ यदितवब्रह्मत्वंस्यात्तर्हितज्ज्ञानेनाविनीतत्वलक्षणास्तब्धताकर्तुंशक्येत। तदेवनास्ति। तस्मात्स्तब्धतातेमाभूदित्यर्थः। अन्यथातवाप्यसुरत्वप्राप्तिरितिभावेनासुरपक्षमनुवदति ॥ असुराइति ॥ सुखदुःखादिरूपस्यजगतःसत्यत्वेकथंतेषांब्रह्माहमित्यभिमानइत्यतउक्तं ॥ असत्यमिति ॥ प्रत्यक्षादिप्रमाणेनजगतःसत्यत्वावगमात्कथमेवमाहुरित्यतउक्तं॥ सिद्धोहमिति॥ सिद्धोहंअतोमद्वचनमेवसत्यं। तद्विरोधात्प्रत्यक्षादिकमप्रमाणमितिभावः। प्रमाणसिद्धपदार्थापलापिनोराजादिशंकावाकथंनास्तीत्यतउक्तं ॥ बलवानितीति ॥ ननु

भा०। परानंदत्वतःसत्यआत्मापूर्णगुणत्वतः। सत्यतोनासितत्वंहिमाभूतेस्तब्धताततः। असुराःस्तब्धतांयाताब्रह्माहमितिमानिनः। असत्यंजगदित्याहुःसिद्धोऽहंबलवानिति।

वेदेशी०

भाव्यार्थः

६।८

॥१८४॥

भेदप्रतिपादकान्वेदान्पश्यंतःकथमेवमाहुरित्यतआह ॥ चेतनेति ॥ विमतानिशरीराणिदेवदत्तस्यैवभोगायतनानिइत्यादिकु
 तर्कपरमाः । अथापियःसर्वज्ञइत्यादिश्रुतसार्वज्ञादिगुणविशिष्टेनब्रह्मणाकथमैक्यंब्रूयुरित्यतआह ॥ नसहंतइति ॥ अत्रापिब्रह्म
 निर्गुणं । अद्रव्यत्वात् । गुणवदितिकुतर्कपरमाइतिसंबध्यते । तत्त्वमसीत्यादिवेदार्थस्यैवैक्यस्यकथना(वेदना)त्कथमयमसुरप
 क्षइत्यतआह ॥ शास्त्रेति ॥ एकतांप्रतिपाद्यां । तेषांफलमाह ॥ यांतिचेति ॥ किंततइत्यतआह ॥ आलंब्येति ॥ एवंस्त
 व्यतांनिरस्यमहामनस्त्वंचनिरस्यति ॥ एकत्वाभावतइति ॥ एकत्वाभावेसन्मूलाइत्यत्रैवोक्तांयुक्तिमाह ॥ तन्निष्ठाहीति ॥
 एतेनसदायतनाःसत्प्रतिष्ठाःइत्यनयोःपुनरुक्तिःपरिहृताभवति ॥ खं० ॥ ८ ॥ भूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्वितिपुनःप्रश्नाभिप्रायः
 परेणवर्णितः । यद्भवदुक्तमहन्यहनिसर्वाःप्रजाःसुषुप्तेसत्संपद्यंतइतितत्संदिग्धं । यतःसत्संपद्यनविदुःसत्संपन्नावयमिति । अतो
 दृष्टांतेनप्रत्यापयत्वित्यर्थइति । सनयुक्तः । तथासतितेयथातत्रविवेकलभंतेमधुभावंप्राप्तावयमित्येववक्तव्यत्वापातात् । नदी
 समुद्रदृष्टांतोक्तिवैयर्थ्याच्च । नचयथालोकेस्वकीयेगृहेसुषुप्तउत्थायग्रामांतरंगतोजानातिस्वगृहादागतोस्मीतिएवंसतआगतोस्मी
 तिजंतूनांकस्माद्विज्ञानंनभवतीतिपुनःप्रश्नेतत्कथनमितिवाच्यं । तथासतिताःसमुद्रादागतानविदुरितोवयमागताइत्येववक्तव्यत्वा

भा० । अनीश्वरंजगत्प्राहुरप्रतिष्ठंतथैवच । चेतनैकत्वविषयान्वेदानाहुश्चसर्वशः । कुतर्कपरमानित्यंनसहंतेगुणान्हरेः । शास्त्रतत्त्वमविज्ञायब्रूयुर्वेदेषुचैकतां । यांतिचैवतमो
 घोरंपरमात्मनिर्दिक्ताः । आलंब्यतन्मतंतन्त्वमेकत्वविद्विविष्णुना । एकत्वाभावतो नैवभवेथाश्चमहामनाः । तन्निष्ठाहिप्रजायस्मात्तत्प्रतिष्ठाश्चमोक्षगाः । तन्मूलाश्चयतस्तासांतद्भू
 तःकुतएवतु ॥ खं० ॥ ८ ॥

पातेननदीनांसमुद्रप्राप्तेः परस्पराज्ञानस्यचकथनायोगात् । नानावृक्षरसायथातत्तद्वृक्षादागत्यनविदुरितआगतोस्मीतितआगतो
स्मीतिपूर्वखण्डएवतत्रापिदृष्टांतस्योक्तप्रायत्वाच्चेतिभावेनस्वयंपुनःप्रश्नाभिप्रायंप्रमाणेनैवाह ॥ यदीति ॥ स्वतःस्वस्मात्तत्तदित्य
र्थः । नदृश्यतेभेदेनेतिशेषः । नमत्तो न्योस्मिन्देहेस्ति । मयाभेदेनानुपलभ्यमानत्वात् । योयमात्मनोभेदेननपश्यतिसततो नभिद्य
तइतिव्याप्तेरितिभावः । किमत्रज्ञानिभिरदृश्यमानत्वंहेतुरथवाऽज्ञानिभिः । नाद्यः । असिद्धेः । द्वितीयेव्याप्तिभंगमाह ॥ अज्ञै
रिति ॥ कुतइत्यतस्तत्रयथासोम्यमध्वितिखंडोक्तव्यभिचारस्थानमाह ॥ यथेति ॥ एवमेवखलुसोम्येत्यादिदार्ष्टान्तिकवाक्यतात्पर्य
माह ॥ अजानंतोपीति ॥ इतिभूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्वित्येतद्व्याचष्टे ॥ इतिपित्रेति ॥ पित्रोपदिष्टःसन्नितिशेषोक्तिः । प्र
श्नाभिप्रायमाह ॥ चेतनानामिति ॥ भवत्वचेतनानानानावृक्षरसानांभेदापरिज्ञानं मयातुचेतनत्वेनहेतुर्विशेष्यतइतिभावः ।
तथासोम्येतिहोवाचेत्यर्थस्तंप्रत्याहेति ॥ खं० ॥ ९ ॥ प्रश्नोत्तरत्वेनेमाःसोम्यनद्यइतिखंडतात्पर्यमाह ॥ यथानद्यइति ॥ नदी
शब्दस्यचेतनपरत्वंअभिमान्यधिकरणन्यायसिद्धं । चशब्दोपिशब्दार्थः । नदीदेवतानामियमहमस्मीयमहमस्मीतिनविदुरित्युक्त
स्वस्वरूपापरिज्ञानंकथमित्यतउक्तं ॥ स्वंवारीति ॥ सर्वस्यापिनदीजलस्यसामुद्रजलप्रवेशेनमिश्रीभावात्क्षीरनीरयोरिवस्वीयोद

भा० । यदिस्वतो न्यःपरमोदेहेस्मिन्संव्यवस्थितः । नदृश्यतेकुतइतिभूयःप्रच्छपुत्रकः । अज्ञैरदृश्यमानोपिनभेदोनास्तिपुत्रक । यथापुष्परसायुक्ताअजानंतोपिभेदिनः ।
अजानंतोपिपुरुषास्तथाविष्णोर्हिभेदिनः । इतिपित्रोपदिष्टःसन्पुत्रःप्रच्छतंपुनः । चेतनानामविज्ञानंकथमित्येवचितयन् । तंप्रत्याह ॥ खं० ॥ ९ ॥ यथानद्यश्चेतनाश्चसमुद्रगाः ।
स्वंवारिनैवजानंतिप्रजास्तद्वत्प्रजालये ।

कभेदाज्ञानंयुक्तमितिभावः । प्रजानामालयःआश्रयस्तस्मिन्प्रजालयेपरमेश्वरेस्थित्वापितमाश्रिताःस्मइतिनविदुरितिशेषः । अने
नश्रुतौदृष्टांतवाक्यानुसारेणसतआगम्यनविदुरित्येतदुपलक्षणपरमित्युक्तंभवति । एतेनचेतनत्वविशिष्टस्यापिहेतोरनैकांत्यमु
क्तंभवति । दृष्टलोकेजलेवीचीतरंगफेनबुद्बुदादयउत्थिताःपुनस्तद्भावंगताःविनष्टाइति । जीवास्तुतत्कारणभावंप्रत्यहंगच्छंतो
पियन्मरणप्रलययोश्चनविनश्यतीत्येतद्भूयएवमाभगवान्विज्ञापयतुदृष्टांतेनेतिप्रश्नाभिप्रायवर्णनमयुक्तं । जलवीचीतरंगादाबु
पादानोपादेयभावसत्त्वात् । प्रकृतेचतदभावेनवैषम्यात् । पेपीयमानोमोदमानस्तिष्ठतीत्यंतस्यैवकथंचिद्वक्तव्यत्वेनास्ययदैकां
शाखांजीवोजहातीत्यादिवैयर्थ्याच्चेतिभावेनभूयएवेतिपुनःप्रश्नाभिप्रायंस्वयमाह ॥ स्वतइति ॥ परःपरमात्मा । स्वतो न्यो
देहेऽस्तीतिसत्यं । तथापिजीवस्यतदधीनत्वमितिशेषः ॥ खं० ॥ १० ॥ वृक्षदृष्टांतोक्त्याकथमस्योत्तरंजातमित्यतस्तदभिप्राय
माह ॥ अभिमानिनइति ॥ वृक्षजीवस्यभेदेनतन्नियामकत्वेनच । अनेनवृक्षजीवःकेनचिन्नियम्योऽस्वतंत्रत्वाद्रथादिवदित्यनु
मानंसूचितं । किमुमनुष्येभितिकथंकैमुत्यमितिचेत् । मनुष्याणांबहुलंभग्नसंकल्पत्वेनास्वातंत्र्यंप्रत्यक्षसिद्धं । वृक्षजीवेत्वस्वा
तंत्र्यंकार्यलिंगानुमेयमतोयुक्तंकैमुत्यमित्याशयेनाह ॥ शोषइति ॥ अस्यवृक्षजीवस्यानुपहतात्यक्तदेहेनमयाभवितव्यमिती
च्छायामप्यस्वातंत्र्यादेवहिशरीरशोषछेदाद्यनिष्टंभवत्यन्यथातन्नस्यादित्यर्थः ॥ खं० ॥ ११ ॥ कथंपुनरिदमत्यंतस्थूलंपृ

भा० । स्वतो न्योस्तिपरोदेहइतिज्ञायेतमेकं । इतिपृष्टःपुनःप्राहवृक्षदृष्टांततःपिता ॥ खं० ॥ १० ॥ अभिमानिनोस्वतंत्रत्वाद्भेदेनज्ञायतेतरौ । हरिःकिमुमनुष्येषुशोषो
ह्यस्यास्वतंत्रतः ॥ खं० ॥ ११ ॥

छांदोग्य

॥१८६॥

थिव्यादिजगदत्यंतसूक्ष्मात्सतो जायत इत्येतदृष्टांतेन भूय एवमा भगवान्विज्ञापयत्विति पृष्ठे यथा सूक्ष्मधाना सामर्थ्यात्तत्परिणामो
महान्न्यग्रोधस्तिष्ठत्येवं परमसूक्ष्मपरमात्मसामर्थ्यात्तत्परिणामो यं प्रपंच इत्युत्तरमुच्यत इति परकीयप्रश्नोत्तराभिप्रायवर्णनमयुक्तं ।
अस्यार्थस्याव्यवधानेन प्रागनुक्तत्वेन तत्र दृष्टांताकांक्षायोगात् । सतः शुद्धस्य सौक्ष्म्यस्याप्यभावेन विशिष्टस्य तु सौक्ष्म्यवत्स्थौल्य
स्यापि भावेन प्रश्नायोगाच्च । एतस्य वैसोम्यैषोणिम इत्युक्ताणि मशब्दस्य धानापरत्वासंभवेन परिहारायोगाच्च । तथा हि । धानानां
किमत्र पश्यसीति अण्व्यइवेमा धाना भगव इति भावप्रत्ययरहितेन स्त्रीलिङ्गेन बहुवचनांतेनेव शब्दशिरस्केण चाणुशब्देन निर्दिष्टतया त
द्विपरीताणि मशब्दानर्हत्वात् । न निभालयस इत्युक्ता दृश्यत्वायोगाच्च । धानाया एव वटोपादानत्वेन धानाभेदनादिवैयर्थ्याच्चेति
भावेन स्वयं प्रश्नाभिप्रायं तावदाह ॥ ज्ञायत इति ॥ सूक्ष्मे जीवे । एवं जीवस्य सत्तादिप्रदो हरिरत्रैव शरीरे जीवे वर्तते चेज्जीवेन कुतो
न दृश्यते सूक्ष्मत्वादिति चेत् जीवस्य सूक्ष्मस्वात्मदर्शिनः सूक्ष्मदर्शनशक्तिसद्भावादिति भावः । प्रश्नोत्तरत्वेन यं वैसोम्यैतमणिमानं
न निभालयस इति वाक्यतात्पर्यमाह ॥ वटबीज इति ॥ अभिमानी बीजाभिमानी । स एव महावृक्षाभिमानीत्युक्तं महान्श्चासौ
न्यग्रोधश्च तस्मिन् भावयुगिति । अनेनैतस्य वैसोम्यैषोणिम इति वाक्यमुक्तार्थं । सूक्ष्मे वटबीजे दृश्यमाने यथा तदभिमानी न दृश्य
तेऽतिसूक्ष्मत्वात् । एवं सूक्ष्मे जीवे दृश्यमानेऽपि जीवतो हरिर्न दृश्यते । परमसूक्ष्मत्वादित्यर्थः । नन्वनेन यं वैसोम्यैतमणिमानं न
निभालयस एतस्य वैसोम्यैषोणिम इत्युक्ताणि मशब्दो बीजजीवपरतया व्याख्यातः । तथा सति न हि धानापरमात्मनोरभेदोस्तीत्यु

भा० । ज्ञायते न कथं स्वस्मिन् सूक्ष्मे ज्ञाते परो हरिः । तत्र स्थ इति पृष्ठः संस्तमाहोद्दालकः सुतं । वटबीजे यथा सूक्ष्मे महान्न्यग्रोधभावयुक् । न दृश्यते भिमानी स एव जीवतो हरिः ॥ खं० ॥ १२ ॥

वेदेशी०

भाष्यार्थः

६।१२

॥१८६॥

उत्तरवाक्यविरोधः । अणिमशब्दस्य परमात्मपरत्वं विना तस्यायोगात् । अणिमशब्देन परएवाभिहित इति तत्त्वनिर्णयविरोधाच्चेति चेन्न । अयमभिप्रायो भाष्यकारस्य । अणिमशब्दो हि परेण धानापरो व्याख्यातः सर्वथा स न युक्तः । प्रागुक्तबहुबाधकसद्भावात् । किंतु परमात्मपर एव । स एषोणिमेत्यणिमशब्देन प्रकृतत्वात् । तत्रैव तच्छब्दस्य मुख्यत्वाच्च । अथवा जीवपर एवास्तु । धानापरत्वपक्षोक्तदोषाणामत्राभावात् । बहुबाधकवशेनाणिमशब्देनाप्रकृतस्याप्यस्य सोम्यमहतो वृक्षस्येत्यादिना प्रकृतस्य वृक्षजीवस्याणिमशब्देन ग्रहणोपपत्तेः । वृक्षाभिमानिन एव बीजाभिमानित्वात् । अत एव महान्यग्रोधभावयुगिति बीजाभिमानिविशेषणमुक्तमिति ॥ द्वादशः खंडः ॥ १२ ॥ यदितत्सज्जगतो मूलं तर्हि कस्मान्नोपलभ्यत इत्येतदृष्टान्तेन विज्ञापयत्विति प्रश्नाभिप्रायवर्णनमयुक्तं । त्वन्मते सन्धट इत्यादावप्यधिष्ठानसदर्थोपलब्धेरेवं प्रश्नायोगात् । परमसूक्ष्मत्वाद् न दृश्यत इति पूर्वखंड एवोक्तत्वाच्चेति भावेन स्वयं प्रश्नाभिप्रायमाह ॥ कथमिति ॥ यदि हरिर्जीवात्पृथगेवोक्तरीत्या न दृश्येत तर्हि तस्यादर्शने तच्छक्तिः कथं दृश्येत । दृश्यते च वटावस्थानादिना नानाविधकार्येणेश्वरसामर्थ्यतावत्प्रत्यक्षमिव । एवं तत्सामर्थ्ये दृश्यमाने तस्यादर्शनमित्येतत्कथमिति भावयुतमिति भावः । तदुत्तरत्वेन लवणरसदृष्टान्तकथनाभिप्रायमाह ॥ यथेति ॥ अप्सु व्याप्तमित्यन्वयः । यथाप्सु व्याप्तं लवणमत एव तद्भिन्नं तद्गुणरसदृष्टावपि न दृश्यते । एवं चेत्तनगस्तद्भिन्नो विष्णुस्तत्सामर्थ्ये दृश्यमानेऽपि न दृश्यत इत्यर्थः ॥ खं० ॥ १३ ॥ जगन्मूलसदुपलब्धौ कउपाय इति विज्ञापयत्विति परकीयप्रश्नाभिप्रायवर्णनमयुक्तं । विवर्ताधिष्ठानस्य सतः सर्वप्रत्ययवेद्यत्वांगीका

भा० । कथं दृश्येत तच्छक्तिः पृथक् तस्य ह्यदर्शने । इति भावयुतं प्राहुः पुत्रमुद्दालकः पुनः । यथाप्सु लवणं व्याप्तं रसदृष्टौ न दृश्यते । एवं चेत्तनगो विष्णुस्तद्भिन्नोऽपि न दृश्यते ॥ खं० ॥ १३ ॥

रेणाचार्योपदेशानपेक्षणात् । किंचाचार्योपदेशस्यविशिष्टज्ञापकत्वेत्वप्रामाण्यं । स्वरूपमात्रज्ञापकत्वेसिद्धार्थत्वं । स्वरूपमात्रस्यपूर्वमेवसिद्धत्वादितिभावेनस्वयंप्रश्नाभिप्रायमाह ॥ कथमिति ॥ कथंकेनोपायेन सःजीवगोभिन्नोविष्णुरविद्यापटलपिहितनयनेनकथंकेनोपायेनदृश्यतेप्राप्यतेचेत्यर्थः । तदुत्तरत्वेनयथासोम्यपुरुषमितिखंडतात्पर्यमाह ॥ यथेति ॥ पूर्वबद्धाक्षःअनंतरंमुक्ताक्षबंधइत्यपिग्राह्यं । व्रजेत् जानीयात्गच्छेच्च ॥ खं० ॥ १४ ॥ ननुविद्वान्केनक्रमेणब्रह्माप्नोतीतिजिज्ञासायांतत्क्रमप्रदर्शनार्थंपुरुषंसोम्योपतापिनमित्याद्युच्यतइतिव्याख्यानमसत् । अस्यसोम्यपुरुषस्यप्रयतोवाङ्मनसिसंपद्यतइतिप्रागेवोक्तत्वात् । पूर्ववदत्रापितस्यवाङ्मनसिसंपद्यतइत्यादितेजःपरस्यादेवतायामित्यंतेनैवपूर्तेस्तस्ययावन्नवाङ्मनसिसंपद्यतइत्यादिनाज्ञानेजीवस्यपराधीनत्वोक्तिवैयर्थ्याच्च । यदाप्राणान्ददातीशस्तदाचेतनकोखिलं । जानातिग्रस्तकरणस्तेनवेत्तिनकिंचनेतिस्मृतिविरोधाच्चेतिभावेनप्रश्नाभिप्रायमाह ॥ यथेति ॥ अवगतंवृक्षशरीरेभगवदधीनत्वंजीवस्य मानुषशरीरेवतज्ज्ञापयत्वित्यर्थः । तेननसिद्धार्थत्वंप्रश्नस्य । तदुत्तरत्वेनपुरुषंसोम्येतिखंडतात्पर्यमाह ॥ ज्ञानेहीति ॥ ज्ञानस्यवागादिव्यापारान्वयव्यतिरेकानुविधायित्वोक्तेरित्यर्थः ॥ खं० ॥ १५ ॥ यदिवागादिलयक्रमेणमरिष्यतोमुमुक्षुतश्चतुल्यासत्संपत्तिस्तत्रविद्वान्संपन्नोनावर्तते आवर्ततेत्वविद्वानित्यत्रकिंकारणमितिजिज्ञासायांसत्यब्रह्मात्मत्वाभिसंधित्यागात्यागौतत्रकारणमितिप्रदर्शनार्थंपुरुषंसोम्ये

भा० । कथंसंज्ञायतेविष्णुर्भिन्नइत्यत्रचाब्रवीत् । यथैवान्योपदेशेनबद्धाक्षःस्वगृहंव्रजेत् । तथाचार्योपदेशेनभिन्नमीशंव्रजेत्पुमान् ॥ खं० ॥ १४ ॥ यथापुंसोस्वतंत्रत्वंतज्ज्ञापयतुमाभवान् । इत्युक्तआहज्ञानेहिदृष्टैवास्यास्वतंत्रता ॥ खं० ॥ १५ ॥

त्यादिवाक्यंपठ्यतइत्यसत् । दूषयिष्यमाणत्वादितिभावेनप्रश्नाभिप्रायमाह ॥ अभेदेति ॥ दोषोनर्थः । भेदज्ञानिनांचकीदृशःपुरुषार्थःस्यादित्यपिग्राह्यं । तदुत्तरत्वेनपुरुषंसोम्येतिखंडतात्पर्यमाह ॥ यस्मादिति ॥ यदेत्यर्थः । राज्ञोपहर्ता सत्यपिराज्ञिराजाहमितिवदन्नित्यर्थः । स्वव्यतिरिक्तराजाभावोक्तेरितिभावः । यथाराजापहतैवं । श्रुतावपहर्त्रादिदृष्टांतेनाभेदज्ञानिनःफलमुक्तं । तत्तुनपरस्वापहर्त्रादिदृष्टांतेन ऐक्यज्ञानिनस्तत्साम्याभावात् । किंनामराजापहर्त्रादिदृष्टांतेनैव । ततश्चहत्याधिक्यंतस्यफलमित्यनेनोक्तंभवति । ननुकथमभेदज्ञानिनोब्रह्मस्तेनत्वं । कुत्रवासनिहन्यतइत्यतआह ॥ सर्वेषामिति ॥ शास्त्रशिक्षकं । स्वस्वरूपव्यतिरेकेणब्रह्माभावस्मरणाद्ब्रह्मस्तेनइत्यर्थः । ननुराजाहमितिदृढाभिमानमतदर्हराजपुरुषाबाधंते । ब्रह्मस्तेनंकेबाधंतइत्यतआह ॥ दोषाहीति ॥ दोषादितितदभिमानिनोदेवावायुकिंकराः । मिथ्याज्ञानपूर्वाइत्यर्थः । वस्तुतःकिमयंविष्णोरपहर्ता नेत्याह ॥ अभिमानेति ॥ ब्रह्मैवाहमित्यभिमानेकृतास्पदमित्यर्थः । एवं सदह्यतेथहन्यतइत्यंतेनोक्तसाम्यंदाष्टीतिकेप्रदर्श्यसयदितस्याकर्ताभवतीत्यारभ्यसयथातत्रनदाह्येतेत्यंतेनोक्तसाम्यमपिदाष्टीतिकेदर्शयति ॥ ततइति ॥ ततइतिबुद्धिस्थपरामर्शः । आनयनानंतरमित्यर्थः । एनंभेदज्ञानिनं । अपभ्रष्टैःब्रह्मस्तेनत्वेनसूचितं विचारयंति । परशुतापादिना ।

भा० । अभेदज्ञानिनांदोषःकीदृशःस्यादितिरीते । प्राहयस्मात्परस्वानांहर्ताराज्ञानिहन्यते । किमुराज्ञोपहतैवब्रह्मस्तेनोनिहन्यते । सर्वेषांशास्त्रयद्ब्रह्मतत्त्वरूपतयास्मरन्ब्रह्मस्तेनोनिहन्येततमस्यंधेसदैवहि । दोषाद्ब्रह्मज्ञानपूर्वास्तुबध्वापुरुषमीक्षितुः । विष्णोर्हर्तैतिबाधंतेचाभिमानकृतास्पदं । ततोविचारयंत्येनदेवताहरिणासह । नाहंविष्णुर्नस्वतंत्रोनचपूर्णगुणोऽस्म्यहं । ममस्वामीहरिर्नित्यस्वतंत्रःपूर्णषड्गुणः । एवंदार्ढ्यंशपथवद्यदाकुर्यादयंसदा । जानन्नेवनापीस्यादंतरानंदभोगतः ।

छांदोग्य

॥१८८॥

इदंपूर्ववाक्येपिग्राह्यं । नकेवलंतापाभावमात्रं किंनाम यथाराजाशिक्षकेभ्यस्तंमोचयित्वामृषावादिनःपिशुनान्हत्वास्वकीयं कुरुते एवंविष्णुरपीत्याह ॥ तदेति ॥ तेभ्योऽज्ञानादिदोषेभ्यःतमितिशेषः । मिथ्याभिशंसिनोपभ्रष्टदेवान् । अवश्यमेतदेव संपाद्यमितिभावेनविपक्षेबाधकंसूचयन्नुक्तंविशदयति ॥ अन्यथेति ॥ अभेदज्ञानेतैःपूर्वाभेदज्ञानिभिःसहपातयतिवायुकिंकरैः । महातमस्त्रिधाप्रोक्तमूर्ध्वमध्यंतथाधरमित्युक्तेरभेदज्ञानतारतम्यानुसारेणयंफलोक्तिः । एवमेवखलुसोम्याचार्यवान्पुरुषोवेदेति वाक्यंस्थानांतरस्थमपिसर्वत्रसंबध्यतइतिज्ञापयितुमेतद्वाक्यतात्पर्यमाह ॥ तस्मादिति ॥ जीवभेदेन ॥ षोडशःखंडः ॥१६॥ ननुस्वमपीतोभवतीत्यस्यविष्णुमाप्नोतीतिव्याख्यानंनयुज्यते । स्वशब्दस्यस्वात्मन्येवरूढत्वात् । विष्णौचयौगिकत्वात् । योगा द्रूढेःप्राबल्यादित्यतःस्वशब्दस्यविष्णावेवरूढिसाधयितुमाह ॥ स्वयंभूरितितीति ॥ इतिशब्देनस्वयंस्वात्स्वतंत्राद्भवतीतिव्युत्पत्तेरित्यर्थः । ननुस्वयमेवभवतीतिस्वयंभूरितिकिनस्यात् । तेननस्वयंशब्दोविष्णुवाचीतिसिद्ध्यतीत्यतआह ॥ नहीति ॥ आत्माश्रयप्रसंगादितिभावः । अथापिभवदुक्तार्थेकिंनियामकं । व्युत्पत्त्यंतरस्यापिसंभवादित्यतोब्रह्मणोविष्णुजत्वेतावत्प्रमाणमाह ॥ यइति ॥ विदधातिकरोति । किंचात्मभूशब्दस्तावद्विरिंचवाचकः । सचतस्यविष्णुजत्वमेवाभिधत्ते । ननुस्वात्मोत्पन्नत्वं आ

भा० । तदातेभ्योमोचयित्वाहत्वामिथ्याभिशंसिनः । स्वकीयंकुरुतेविष्णुरन्यथातैस्सहप्रभुः । तमस्यंधेपातयतिमहाकारागृहोपमे । महांधेवापातयतिहस्तच्छेदादिसंमिते । ततो धरेवातद्योग्यंहृदाभेदंवधोपमे । तस्मादाचार्यतोज्ञात्वाविष्णोर्भेदेनपूर्णतां । उपासीतततोमुक्तिंयातिनास्त्यत्रसंशयइत्यादिसामसंहितायां ॥ खं० ॥ १६ ॥ स्वयंभूरितिविष्णुजत्वाद्विरिंचउच्यते । नाहंविरिंचादेवविरिंचोजातः । योब्रह्माणंविदधातिपूर्वमितिश्रुतेः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

६।१७

॥१८८॥

त्माश्रयप्रसंगादेव । नापिजीवोत्पन्नत्वं श्रुतिविरोधात् । ततश्चतत्समाख्यानात्स्वयंभूशब्दोप्युक्तार्थएवेतिभावेनाह ॥ आत्मे
 ति ॥ भूतत्वादुत्पन्नत्वात् । आत्मभूरिति विरिंच उच्यते इति संबंधः । आत्मा भगवानिति कुत इत्यतस्तत्र स्मृतिमाह ॥ दत्तामि
 ति ॥ किंचाजशब्दस्तावद्विरिंचवाचीति प्रसिद्धं । सोपितस्य विष्णुजत्वमेवाभिधत्ते । ननु न जायत इत्यज इत्यनुत्पत्तिं । यो ब्रह्माण
 मिति श्रुतिविरोधात् । ततस्तत्समाख्यानाच्च स्वयंभूशब्द उक्तार्थएवेति भावेनाह ॥ अइतीति ॥ अज इति विरिंच उच्यते । अश
 ब्दस्य विष्णुवाचित्वे प्रमाणमाह ॥ अः इतीति ॥ नन्वत्र ब्रह्माकारवाच्यं प्रतीयते न विष्णुरित्यतो ब्रह्मशब्दस्य विष्णुपरत्वे तस्यैवाका
 रवाच्यत्वप्राप्तिरिति भावेन ब्रह्मशब्दस्य तद्वाचित्वे स्मृतिमाह ॥ वासुदेवादिति ॥ अस्त्वेवं स्वयंभूरिति विष्णुजत्वाद्विरिंच उच्यते
 इति किंतत इति चेत् । स्वयंशब्दस्य विष्णुवाचकत्वसिद्धौ तत्पर्यायस्वशब्दस्यापि विष्णुवाचकत्वसिद्धिरिति भावेनाह ॥ अत इति ॥
 मुख्यत इति शेषः । स्वशब्दस्य विष्णुरुढत्वसमर्थनमपि प्रकृतानुपयुक्तमित्यत आह ॥ तत इति ॥ यतः स्वशब्दो विष्णावेव प्रसिद्ध
 स्ततः स्वमपीतो भवतीत्यस्य विष्णुमाप्नोतीति व्याख्यानं युज्यते इत्यर्थः । ननु स्वशब्दस्य विष्णुपरत्वेऽप्यपीतशब्देनैक्यमुच्यते । याव
 दुक्तं भवत्येकी भवतीति तावदपीतो भवतीति । अतो अपीतो भवतीत्यस्य आप्नोतीति व्याख्यानं न युज्यते । तथा सति इतो भवतीत्येव
 क्तव्यतया पीत्यस्य वैयर्थ्यापत्तेरिति चेन्न । त्वन्मते स्वशब्दस्याप्यैक्यपरत्वेनास्य वैयर्थ्यापत्तेः । किंच किमपीतशब्दस्याखंडवृत्ति

भा० । आत्मा भगवान् ततो भूतत्वादात्मभूः । दत्तं दुर्वासं सोममात्मे श ब्रह्म संभवानिति वचनात् । अइति विष्णुस्तज्जातत्वादजः । अः इति ब्रह्मेत्यादि श्रुतेः । वासुदेवात्प
 रोनैव ब्रह्मशब्दोदितो भवेदित्यादेश्च । अतः स्वशब्दो विष्णावेव प्रसिद्धः । ततः स्वमपीतो भवतीति युज्यते ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

माश्रित्यैक्यार्थत्वमुच्यतेउतावयववृत्तिं । नाद्यः । अपीतइत्यस्यभवतेश्चाकर्मकत्वेनश्रुतद्वितीयायोगात् । अश्रुततृतीयाकल्पना प्रसंगाच्च । द्वितीयेतुनैक्यमस्मालभ्यतइत्याशयवानाह ॥ अप्ययइति ॥ यद्यप्यत्रापीतिर्नामेतिवक्तव्यं । तथाप्यप्ययइति तत्समानार्थकशब्दनिर्वचनं तदन्येषामदर्शनं अप्ययोयंसमुद्दिष्टोनस्वरूपैकताकचिदितिश्रुतिसूचनार्थं । अदर्शनमदर्शनविशिष्टाप्राप्तिरितिश्रौतपदार्थः । अविज्ञेयत्वेनप्राप्तिरितिशेषः । अपिरपिधानेवर्तते । अयपयगतौ । भावेक्किप् । ततश्चाविज्ञेयत्वेन तिरोधानेनगतिःप्राप्तिरप्ययशब्दार्थः । प्रवेशस्त्वर्थलब्धः । अपिहितस्यप्राप्तिःप्रवेशेसतिसंभवतीति । प्रलयेप्यप्ययशब्दस्यै तदेवनिर्वचनं । प्रध्वंसस्तुप्रमाणांतरगम्यः । एवंचतमाप्नोतीतिप्रागुदाहृतवचनेऽविज्ञेयत्वेनेतिपूरणीयमितिनदोषइतिभावः । अनेनापीतइत्यस्याविज्ञेयत्वेनप्राप्तःप्रविष्टइत्यर्थउक्तोभवति । इणोगत्यर्थत्वान्निष्ठाप्रत्ययस्यकर्त्रर्थत्वात् । अत्रस्मृतिंचाह ॥ अविज्ञातमिति ॥ क्रियाविशेषणमेतत् । प्राप्तमितिशेषः । प्रविष्टमित्यर्थलब्धं । समुद्रेसमुद्रमपीताइत्युच्यंते । ताःसमुद्रमेवापियंतीत्यादौ एतेनसमुद्रमपियंतीत्यस्यसमुद्रात्मनैकतांगच्छंतीतिव्याख्यानंप्रमाणविरुद्धमिति सूचितं । प्रजाअपीताइत्युच्यं ते । किंचतिष्ठतुतावदयंशब्ददोषः । यदिजीवस्यब्रह्मभावःस्यात्तदास्वमपीतोभवतीतिवाक्यंतदर्थकंस्यात् । नचसोस्ति । अतोवाधितार्थस्यादितिभावेनाह ॥ नचेति ॥ तद्भावोब्रह्मभावः । कुतोनेतिचेत् । स्वमपीतोभवतीतिवाक्यंतावत्समुद्रमुक्तोभय परं । स्वप्नांतमेसोभ्येत्युपक्रमात् । सुप्तिप्रकरणस्यमुक्तिपरतायाश्च स्वाप्ययसंपत्त्योरन्यतरापेक्षमिति सूत्रकृतानिर्णीतत्वात् ।

भा० । अप्ययोनामाविज्ञेयत्वेनप्रवेशः । अविज्ञातंप्रविष्टंयदपीतमिति क्रीत्यते । यथानयःसमुद्रेतुयथाविष्णुलयेप्रजाइतिशब्दनिर्णये । नचजीवस्यतद्भावोस्ति ।

नचेदंसूत्रंवाजसनेयकसुप्तिप्रकरणनिर्णायकमितिवाच्यं । तथासतिविश्वतोमुखत्वहानेः । नचैवंस्वप्नस्यांतःसुषुप्तिरिति तमाप्नोतिमनोनामासंसारोतिव्याख्यानविरोधः । मुक्तिपरतायाअनिवारणेनतदुपपत्तेः । स्वर्गःसुषुप्तिरित्याख्यामुक्तेरपियतःसमेतिवचनेन भाष्यस्थसुषुप्तिशब्दस्यमुक्तिपरतायाअप्युपपत्तेश्च । तथाचस्मृतिः । स्वंकुलाययथापीतःपक्षीस्यादेवमीश्वरं । अप्येतिजीवः प्रस्वापेमुक्तौचान्योपिसन्सदेति । ततश्चस्वमपीतोभवतीत्युच्यमानोजीवस्यब्रह्मभावःकिंसुप्तस्यमुक्तस्यवा । पक्षद्वयमपिदूषयति ॥ उत्थितस्येति ॥ नजीवस्यसुप्तस्यमुक्तस्यवातद्भावोस्ति । सुप्तिसंसारयोःसकाशात् । उत्थितस्यप्रबुद्धस्यमुक्तस्यवासुप्तिसंसारयोःपरामर्शदर्शनात् । नचब्रह्मणोजीववदहमस्वाप्संदुःख्यासमित्यादिरूपेणसुप्तिसंसारपरामर्शोस्ति । सर्वज्ञस्यतस्य तत्कारणाज्ञानस्यैवाभावात् । नचविरुद्धधर्माधिकरणयोरैक्यं दृष्टमितिभावः । नन्वस्तुसुप्तेरुत्थितस्यसुप्तिपरामर्शः अस्वाप्समितिप्रत्यक्षसिद्धत्वात् । संसारादुत्थितस्यमुक्तस्यसंसारपरामर्शोस्तीतिकुतइत्यतआह ॥ अहमिति ॥ अहंसर्वजगदभिअभिभूयाधिपतित्वेनाभवमितिमुक्तब्रह्मवाक्यं । अस्यमुक्तपरत्वेविप्रतिपन्नंप्रतिस्पष्टांस्मृतिंचाह ॥ आजन्मेति ॥ जन्मारभ्यमरणपर्यंतमनुभूतदुःखंस्मृत्वाइदानीमेतादृशदुःखाद्विमुक्ताइतिमुक्ताहर्षमवाप्नुयुरित्यर्थः । अत्रमुक्तज्ञानस्यस्मरणत्वंनामपूर्वानुभूतार्थविषयीकरणोन्मुखत्वं । अतएवेशस्यभक्तविषयकस्मरणनिरुक्तमन्यत्र । भक्तानांस्मरणंविष्णोर्नित्यज्ञप्तिस्वरूपतः । अनुग्रहोन्मुखत्वंतुनैवान्यत्किंचिदिष्यतइति । किंचयदिजीवस्यसुप्तौब्रह्मभावःस्यात् तर्हितदाब्रह्मभावानुभवःस्यात् । तथाचसुप्तेरुत्थिते

भा० । उत्थितस्यसुप्तिसंसारयोःपरामर्शदर्शनात् । अहंविश्वंयुवनमभ्यभवां । आजन्ममरणंस्मृत्वामुक्ताहर्षमवाप्नुयुरिति ।

छांदोग्य

॥१९०॥

नसुषुप्त्यादिकमिवतद्भावः परामृश्येत अन्यथा सुप्त्यादिकमपि न परामृश्येत । न च परामृश्यते । कस्यापि प्रबुद्धस्याहं ब्रह्मी भूतोऽस्मीति परामर्शादर्शनात् । अतो न सुप्तौ जीवस्य ब्रह्मभाव इति भावेनाह ॥ तद्भावस्येति ॥ न च जीवस्येति पूर्वेण संबन्धः । किंच सुप्तौ मुक्तौ च जीवस्य ब्रह्मभावोऽस्ति । तदा प्राज्ञात्मसंपरिष्वंगश्रुतेः । न चाभेदे संपरिष्वंगः संभवतीत्याह ॥ प्राज्ञेनेति ॥ संपरिष्वंगोऽप्येकीभावः किं न स्यादित्यतः श्रुत्यर्थनिर्णायकं सूत्रं पठति ॥ सुषुप्तीति ॥ प्राज्ञेनात्मना संपरिष्वक्तः प्राज्ञेनात्मनान्वारूढ इति सुषुप्त्युत्क्रांतिप्रकरणयोर्जीवस्येश्वराद्भेदेन व्यपदेशादिति सूत्रार्थः । श्रुतिसूत्रे मुक्तिपरे च भवतः । सुप्तिप्रकरणस्य मुक्तिपरतायाः सूत्रकृतैव निर्णीतत्वात् । किंच न स्वमपीत इति वाक्यं जीवस्य ब्रह्मभावाभिधायकं । यतो नैव नवप्रकरणमाद्यप्रकरणे सन्मूला इति जीवस्य सन्मूलकत्वादिकं । संपत्स्यामह इति तद्ब्रह्म व्याघ्रो वेति द्वितीयप्रकरणे आगच्छामह इति तद्ब्रह्म व्याघ्रो वेति तृतीयप्रकरणे च भिन्नस्य वस्तुनो भेदापरिज्ञानाद्वाघ्रादित्वापत्तिरूपोऽर्थः । स एष इति चतुर्थप्रकरणे जीवस्य भगवदधीनत्वं । अण्वय इवेमा इति पंचमप्रकरणे जीवस्य सुज्ञेयत्वेऽपि भगवतः परमसूक्ष्मत्वेन दुर्विज्ञेयत्वं । लवणमेतदिति षष्ठप्रकरणे च भगवत्सामर्थ्यस्य दृश्यमानत्वेऽपि भगवतो दुर्विज्ञेयत्वं । एतां दिशं गंधारा इति सप्तमप्रकरणे चाचार्योपदेशमंतरा भगवतो दुर्विज्ञेयत्वं अत एव तद्भेदस्यापि दुर्विज्ञेयत्वं । तेज इत्यष्टमप्रकरणे ज्ञाने जीवस्य भगवदधीनत्वं । अपहार्षीदिति नवमप्रकरणे चाभेदभेदज्ञानयोर्हतिमुक्तिफलकत्वं चो

भा० । तद्भावस्यापरामर्शाच्च । प्राज्ञेनात्मना संपरिष्वक्तो न बाह्यं किंच न वेदनांतरमित्यादिश्रुतेश्च । सुषुप्त्युत्क्रांत्योर्भेदेनेति च भगवद्वचनं ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

६ । १७

॥१९०॥

SGDF

च्यते । नचैतदभेदेसंभवतीतिभावेनाह ॥ सन्मूलाइत्यादिना ॥ इत्यादिवाक्यमितिशेषः । चशब्दात्पूर्वोक्तसन्मूलत्वादिस
समुच्चयः । नवकृत्वःसदृष्टांतमितितात्पर्यद्योतकं । अभ्यासोपपत्त्योस्तात्पर्यलिंगत्वात् । नवकृत्वइत्युक्तोभ्यासोभेदमात्रेद्रष्ट
व्यः । नन्वत्रनवप्रकरण्यांजीवेशाभेदोप्युच्यते । तत्त्वमसीतिनवकृत्वःश्रवणात् । अतस्तदनुसारेणस्वमपीतइत्युपक्रमवाक्यम
पिजीवस्यब्रह्मभावाभिधायकमितिचेन्न । सआत्माऽतत्त्वमसीत्यत्रोभयथापिपदच्छेदसंभवेपिभेदाभिधायकासंदिग्धदृष्टांतवाक्य
बलेनातत्त्वमसीतिपदच्छेदेनभेदपरमेवेदमितिनिश्चयात् । यथासधर्मघटदृष्टांताभिधानसामर्थ्याच्छब्दोऽनित्यइतिप्रतिज्ञासंदि
ग्धार्थाप्यनित्यताविषयेतिनिश्चीयतेतद्वत् । यदात्वेकमपिभेदविषयत्वेनासंदिग्धाभिधानंसंदिग्धप्रतिज्ञावाक्यार्थनिश्चयायालं
तदाकिमुक्तव्यंनवस्वपिप्रकरणेषुनवासंदिग्धार्थानिभेदविषयाणिदृष्टांताभिधानानानि । नचैवमभेदेकश्चिदृष्टांतोभिहितः । येन

भा० । सन्मूलाःसोम्येमाःसर्वाःप्रजाःसदायतनाःसप्रतिष्ठाः । सतिसंपद्यनविदुःसतिसंपत्स्यामहइति । सतआगम्यनविदुःसतआगच्छामहइति । सएषजीवेनात्मनानुप्रभूतः
पेपीयमानोमोदमानस्तिष्ठति । अप्यइवेमाधानाभगवइत्यासामंगैर्कांभिधीतिभिन्नाभगवइतिकिमत्रपश्यसीतिनार्किचनभगवइतियवैसोम्यैतमणिमानंननिभालयसएतस्यवैसोम्ये
पोणिम्रएवंमहाव्यग्रोऽधस्तिष्ठति । लवणमेतदुदकेवधायाऽथमाप्रातरुपसीदथाइतिसहृत्थाचकारतंहोवाचयद्दोषालवणमेतदुदकेऽवधाअंगतदाहरेतितद्वावमृश्यनविवेदयथाविलीनमे
वांगास्यांतादाचामेतिकथमितिलवणमिति । मध्यादाचामेतिकथमितिलवणमित्यंत्यादाचामेतिकथमितिलवणमिति । अत्रवावकिलसत्सोम्यननिभालयसेत्रैवकिलेति । एतांदि
शंगंधाराएतांदिशंजति । तेजःपरस्यादेवतायांतावन्नजानाति । अपहर्षात्स्तेयमकार्षादित्यादि । नवकृत्वोभिन्नत्यवस्तुनोभेदापरिज्ञानादनर्थसूक्ष्मत्वाद्देइत्यदुर्ज्ञेयत्वंनव
दृष्टांततात्पर्येणाह ।

तत्त्वमसीतिपदंविच्छद्यतस्याभेदपरतानिश्चीयेतेतिभावेनाह ॥ नचेति ॥ तदेवविवृणोति ॥ नहीति ॥ अल्पाचतरमित्यस्या
नित्यत्वाच्छकुनिसूत्रयोरितिसाधु ॥ वृक्षपरमात्मनोरिति ॥ जीववृक्षयोरित्यन्यत्रोक्तस्याप्ययमेवार्थः । धानापरमात्मनो
रित्यनेनाणिमशब्दः परमात्मपरोवगम्यते । अतएवान्यत्राणिमधानयोरित्युक्तं । नियतंपराधीनंज्ञानंयस्यासौनियतज्ञानोजी
वः । अनियतमपराधीनंज्ञानंयस्यासावनियतज्ञानोभगवांस्तयोरित्यर्थः । स्वमपीतइत्यत्रजीवेशाभेदेप्रतिपाद्यतयाविवक्षितेसति
दूषणांतरमाह ॥ महेति ॥ स्यान्महातात्पर्यविरोधोऽभेदे यदिदद्विरोध्यर्थेतात्पर्यप्रमितंस्यात् । तदेवकुतइत्यतआह ॥ विष्णो
रिति ॥ हिशब्दोहेतौ । अभिहितंहीतिअभिधानप्रसिद्धिद्योतकोवा । सर्वप्रमाणानांप्रत्यक्षादीनां । अत्रप्रत्यक्षानुमानेआगमा
नुकूलेविवक्षिते । महातात्पर्यमतिशयेनतत्सिध्यर्थप्रवृत्तत्वं । भगवता वासुदेवेन । तेनयमामित्याद्यस्मच्छब्दविषयोदर्शितः ।
वेदव्यासेनेतिवा । नचाभेदेसर्वोत्कर्षःसंभवतीतिभावः । कुत्राभिहितमित्यतस्तद्वाक्यमुदाहरति ॥ द्वाविमावित्यादिना ॥
क्षरःसर्वाणीत्यारभ्यैवकुत्रचित्पाठः । तत्रतावतैवविवक्षितार्थसिद्धेःपूर्वार्धानुदाहरणं । इदंश्लोकपंचकमन्यत्रव्याख्यातं । अत्र
भवतोवासुदेवस्यक्षराक्षरोत्तमत्वेपौरुषेयापौरुषेयागमस्यमहातात्पर्यमस्तीतियोमामितिचेत्तुःफलकथनादवगम्यते । इत्यभिहित

भा० । नचाभेदेकश्चिदृष्टांतउक्तः । नहिशकुनिसूत्रयोर्नानावृक्षरसानानदीसमुद्रयोर्वृक्षपरमात्मनोर्धानापरमात्मनोर्लक्षणोदकयोःपुरुषगंधारयोरनियतज्ञानानियतज्ञानयोश्चोरापहिय
माणयोश्चाभेदोस्ति । महातात्पर्यविरोधश्चाभेदे । विष्णोःपरमोत्कर्षेहिसर्वप्रमाणानांमहातात्पर्यभगवताभिहितं । द्वाविमौपुरुषौलोकेक्षरश्चाक्षरएवच । क्षरस्सर्वाणिभूतानिकूटस्थो
क्षरउच्यते । उत्तमःपुरुषस्त्वन्यःपरमात्मेत्युदाहृतः । योलोकत्रयमाविश्यविभर्त्यव्ययईश्वरः । यस्मात्क्षरमतीतोहमक्षरादपिचोत्तमः । अतोस्मिलोकेवेदेचप्रथितःपुरुषोत्तमः ।
योमामेवमसंमूढोजानातिपुरुषोत्तमं । ससर्वविद्भजतिमांसर्वभावेनभारत । इतिगुह्यतमंशास्त्रमिदमुक्तंमयानघ । एतद्बुध्वाबुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्चभारतेति ।

मित्यन्वयः । किंचयज्ज्ञानान्मोक्षोभवतितत्रैवमोक्षप्रयोजनकसर्वागमानांमहातात्पर्यंयुक्तं । मोक्षश्चसर्वलोकमहेश्वरत्वादिविशि
ष्टस्यभगवतोवासुदेवस्यज्ञानादेव । अतस्तत्रैवमहातात्पर्यंसर्वागमानामितिभावेनाह ॥ भोक्तारमिति ॥ शांतिमोक्षं । किंच
ज्ञानंतेहमितिप्रतिज्ञायज्ज्ञात्वेहवेदादिषुज्ञातव्यंनावशिष्यतेइतिप्रशस्य मत्तःपरतरंनान्यदितिमयिसर्वमितिचभगवतःसर्वोत्कर्षो
क्त्याचतत्रैवसर्वागमानांमहातात्पर्यमितिभावेनाह ॥ ज्ञानमिति ॥ अत्रज्ञानविज्ञानशब्दौज्ञेयविज्ञेयभगवन्माहात्म्यपरौ । अह
मेवपरतरोमत्तोन्यत्परतरंनकिंचिदपीत्यर्थः । तेनतरपोऽन्यशब्दस्यचनवैयर्थ्यं । भगवतःसर्वोत्कर्षएवसर्वागमानांमहातात्पर्यमि
त्यत्रवाक्यांतरमप्याह ॥ राजेति ॥ राजेवराजा । राजाचासौविद्याचेतिराजविद्या प्रधानविद्या । प्रत्यक्षनामकंब्रह्मावगम्यते
येनतत्प्रत्यक्षावगमं । सर्वजगद्धत्तइतिधर्मोभगवान् तद्विषयंधर्म्यं । प्रतिज्ञातविद्यायाःवक्ष्यमाणार्थेतात्पर्यद्योतनायतत्रनिष्ठार
हितानांनिंदामाह ॥ अश्रद्धानाइति ॥ प्रतिज्ञातविद्यामाह ॥ मयेति ॥ तर्हि किमिति न दृश्यत इत्यत उक्तं ॥ अव्यक्तमूर्
तिनेति ॥ मत्स्थत्वेपियथापृथिव्यांस्पृष्टास्थितानिनतथामयीत्याह ॥ नचमत्स्थानीति ॥ अत्रराजविद्येतिप्रतिज्ञायाश्रद्धाना
नाइतितात्पर्यज्ञापनायार्थवादमुक्त्वामयाततमित्यादिनाभगवदुत्कर्षस्यैवोक्तत्वेनतत्रैवसर्वविद्यानांतात्पर्यमितिज्ञायते । तर्हि केचि

भा० । भोक्तारंयज्ञतपसांसर्वलोकमहेश्वरं । सुहृदंसर्वभूतानांज्ञात्वामांशांतिमृच्छति । ज्ञानंतेहंसविज्ञानमिदंवक्ष्याम्यशेषतः । यज्ज्ञात्वातेहभूयोन्यज्ज्ञातव्यमवशिष्यते । म
त्तःपरतरंनान्यत्किंचिदस्तिधनंजय । मयिसर्वमिदंप्रोतंसूत्रेणगणिगणाइव । राजविद्याराजगुह्यंपवित्रमिदमुत्तमं । प्रत्यक्षावगमंधर्म्यंसुसुखंकरुमव्ययं । अश्रद्धानोःपुरुषार्थम
स्यास्यपरंतप । अप्राप्यमांनिवर्ततेमृत्युसंसारवर्त्मनि । मयाततमिदंसर्वजगदव्यक्तमूर्तिना । मत्स्थानिसर्वभूतानिचाहंतेष्ववस्थितः । नचमत्स्थानिभूतानिपश्यमेयोगमैश्वरं ।

छांदोग्य

॥१९२॥

त्कथंत्वामवजानंतीत्यत आह ॥ अवजानंतीति ॥ मानुषीं तनुं मूढानां मनुष्यवत्प्रतीतां न तु मनुष्यरूपामित्यर्थः । भूतं सर्वदा विद्यमानं । महत्देशतो व्याप्तं । ईश्वरं गुणतो नंतमिति भूतमहेश्वरं । भावं याथा र्थं । काचतेषां गतिरित्यत आह ॥ मोघाशा इति ॥ मोघाशाः वृथाशाः । भगवद्वेषिभिराशासितं आमुष्मिकं न किंचिदाप्यत इत्यर्थः । मोघकर्माणः । यज्ञादिकर्माणि च तेषां वृथैवेत्यर्थः । मोघं ज्ञानं तत्त्वविषयं येषां ते तथोक्ताः । केनापि ब्रह्मरुद्रादिभक्त्या द्युंपायेन न कश्चित्पुरुषार्थः आमुष्मिकस्तैराप्यत इति भावः । द्वेषकारणमाह ॥ राक्षसीमिति ॥ नेतरे द्विषंतीति दर्शयितुं देवानाह ॥ महात्मान इति ॥ अत्रावजानंतीत्यादिना निंदारूपस्य महात्मान इति स्तुतिरूपस्य चार्थवादस्योक्त्या च तात्पर्यं ज्ञायते । भगवदुत्कर्षज्ञानस्यैव मोक्षसाधनत्वोक्तेस्तत्रैव तत्फलकै रागमैस्तात्पर्यवद्भिर्भवितव्यमिति भावेनाह ॥ यो मामिति ॥ अनश्चेष्टयिता आदिश्च सर्वस्येत्यनादिः अजत्वेन सिद्धेरितरस्य । किं च ज्ञानानामुत्तमं ज्ञानं प्रवक्ष्यामीति प्रतिज्ञाय यज्ज्ञात्वेति वेदार्थविचारकाणामेतज्ज्ञानादेव मोक्ष इति प्रशस्य मम योनिरिति प्रकृतिपति त्वाद्युत्कर्षाभिधानात्तत्रैव तात्पर्यं सर्वागमानामिति भावेनाह ॥ परमिति ॥ महद्ब्रह्म प्रकृतिः । एवं गीतावचनैर्भगवदुत्कर्ष एव स

भा० । अवजानंति मां मूढा मानुषीं तनुमाश्रितं । परं भावमजानंतो मम भूतमहेश्वरं । मोघाशामोघकर्माणो मोघज्ञानाविचेतसः । राक्षसीमासुरींचैव प्रकृतिमोहिनीं श्रिताः । महात्मानस्तु मां पार्थ देवीं प्रकृतिमाश्रिताः । भजंत्यनन्यमनसो ज्ञात्वा भूतादिमव्ययं । यो मामजमनादिंच वेत्ति लोकमहेश्वरं । असंमूढः समर्त्येषु सर्वपापैः प्रमुच्यते । परं भूय प्रवक्ष्यामि ज्ञानानां ज्ञानमुत्तमं । यज्ज्ञात्वा मुनयः सर्वे परांसिद्धिमितोगताः । मम योनिर्महद्ब्रह्म तस्मिन् गर्भे दधाम्यहं । संभवः सर्वभूतनांततो भवति भारत ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

६।८-१६

॥१९२॥

वर्गमानां महातात्पर्यमवगम्यत इत्युक्तं । तत्रैव स्पष्टं वचनांतरमप्याह ॥ ये मामित्यादिना ॥ न केवलं ज्ञानस्थैर्यमोक्षहेतुरपि तु
 भक्तिस्थैर्यमपीति भावेनाह ॥ ये त्विति ॥ तद्विपरीतज्ञानिनामनर्थमाह ॥ य इति ॥ परायणं प्राप्यं । निगमयति ॥ यश्चेति ॥
 तस्मादित्यादौ योज्यं । च शब्दः प्रकृतत्वानुसंधानार्थः । किंतु तदित्यत आह ॥ प्रमाणानीति ॥ तस्मादित्यादौ ग्राह्यं । प्रमा
 णानि प्रत्यक्षानुमानागमाः । तर्का इति दूषणानुमानं । यस्मादेवं भगवद्गुणपूर्तिज्ञानमेव तत्प्रीतिद्वारामोक्षहेतुस्तस्मान्मोक्षप्रयोजन
 कान्यखिलानि प्रमाणानि तर्काश्चैतत्परा एव । गुणपूर्णत्वज्ञानजननायैव प्रवृत्ता इत्यर्थः । तथा च श्रुतिः । न तादृशी प्रीतिरीड्यस्ये
 त्यादिका । इत्यादौ अभिहितमित्यन्वयः । भगवदुत्कर्षज्ञानादेव मोक्षं वदंती श्रुतिरपि विष्णोरुत्कर्ष एव सर्वप्रमाणानां महातात्पर्यक
 थयतीति भावेनाह ॥ तं भूतिरिति ॥ भूतिरिति पूर्ण इति । बभूवुर्भूतिमंतः । सुप्तः सुप्तस्थो वायुः । देवः सर्वैर्भूमत्वेनोपास्यः । क
 स्मात् । भूमा भूमगुणो गुणराशितो यतः क्रतुवद्विशिष्टः । कथं । यस्माद्भूमैवोपासितः फलं विधत्ते नैवा भूमा तस्मादित्यर्थः । यस्ते
 मयस्त्वप्रधानो न भवति । त्वद्दूषक इति यावत् । तमसुन्वंतं सवनोपलक्षितं स्वकर्माकुर्वाणमत एव दुर्नशमाधिक्येन दुःखाख्यनाशयो

भा० । येमां ज्ञात्वा गुणैः पूर्णं न चलं तिततः क्वचित् । तैरेवाप्योनचैवान्यैरहं सर्वेश्वरेश्वरः । ये तु मद्गुणसंपूर्तज्ञानसंनिहस्थिरात्मकाः । तेषां हस्तगतो मोक्षो मामेव स्मरतां सदा ।
 ये मन्यंते गुणापूर्तिं तमस्तेषां परायणं । न च तेभ्यो प्रियो मयं यश्च स्याद्गुणपूर्तिवित् । समामाप्नोति नियतं न च तस्मात्प्रियो मम । प्रमाणान्यखिलान्येव तर्काश्चैतत्पराः सदा । एतद्विरू
 द्ध्यन्मानं तर्कश्चाभास एव त्वित्यादौ । तं भूतिरिति देवा उपासां चक्रिरे ते बभूवुस्तस्माद्वाप्येतर्हि सुप्तो भूभूरित्येव प्रश्नसित्यभूतिरित्यसुरास्ते ह परा बभूवुः । भूमैव देवः परमो ह्युपास्यो नै
 वा भूमा फलमेषां विधत्ते । तस्माद्भूमा गुणतो वै विशिष्टो यथा क्रतुः कर्ममध्ये विशिष्टः । असुन्वंतं समं जहिदूणाशयो न ते मयः । अस्मभ्यमस्य वेदनं दद्वि सूरिश्चिदो हते । सत्यः सो
 अस्य महिमा गृणेशवो यज्ञेषु विप्रराज्ये । एतावन्स्य महिमा अतो ज्यायांश्च पूरुषः । तमेवं विद्वानमृत इह भवति नान्यः पंथा अयनाय विद्यते ।

ग्यं । समंतद्योग्यतानुसारेणेति यावत् । जहितमसिपातय । अस्मभ्यंत्वत्प्रधानकेभ्यः सुन्वद्भ्यश्चास्यपूर्वोक्तस्य त्वन्माहात्म्यस्य वेदनं दद्धि देहि । कुतः यतः सूरिश्चित्ज्ञान्येव । ओहते ओहाकृत्यागे संसारं त्यजति । मोक्षं प्राप्नोतीत्यर्थः । अस्य परमेश्वरस्य समहि मासत्य एव । शवो मोक्षसुखमुद्दिश्य । विप्रप्रधानकेषु यज्ञेषु तं गृणे । अस्य पुरुषस्यैतावान्पूर्वोक्तो महिमानकेवलमेतावान् । किंतु पुरुषोतः पूर्वोक्तादपि महिम्नो ज्यायानित्युक्तमेव तमेव मिति परामृश्य तज्ज्ञानस्य मोक्षसाधनत्वमुच्यते । ननु तत्र तत्र सृष्ट्याद्युक्तेः कथं सर्वागमानां विष्णुत्कर्षेतात्पर्यमित्यत आह ॥ सृष्टिरिति ॥ मोक्षौ चेत्येते कथ्यंते वेदादौ । तत्र हेतुमाह ॥ यस्येति ॥ प्रवृत्ता इति शेषः । चोयस्मादित्यर्थे च । इदमपि कुत इत्यत आह ॥ ज्ञात्वेति ॥ चो हेतौ । अद्यातमस्य अवगतिसाधनत्वादाय वो वेदाः । अस्त्येद्रस्य तं महिमानं । पूर्वथा पूर्वमिव । अद्यापि स्वयोग्यतानुसारेण स्तुवंतीत्यर्थः । विष्णुत्कर्ष एव सर्वागमतात्पर्यं चेद्भर्मादिसिद्धिर्न स्यादित्यत आह ॥ महेति ॥ ततो न्यत्र । विशेषतो महातत्परतेति वा विशेषत उत्कर्ष इति वान्वयः । अत्रैव सूत्रमप्याह ॥ भूम्न इति ॥ सर्वगुणेषु भूमगुणस्य ज्यायस्त्वमुख्यतो वेदप्रतिपाद्यत्वमिति भगवतः पूर्णत्वदृष्टिरेवाधिक्येन वेदादिसाध्येति च सूत्रार्थोत्राभिमतः । यद्वा भाष्यदिशा सूत्रद्वयेपि विष्णोः पूर्णत्वोपासने नैव मोक्षोक्तेस्तदन्यथानुपपत्त्या सर्ववेदानां तत्रैव महातात्पर्यमित्य

भा० । सृष्टिः स्थितिश्च संहारो नियतिर्ज्ञानमावृतिः । बंधमोक्षौषकथ्यंते यस्योत्कर्षप्रसिद्धये । यस्योत्कर्षप्रसिद्धयर्थं सर्ववेदाश्च युक्तयः । ज्ञात्वेव च यदुत्कर्षमुच्यंते सहरिः परः । अद्यातमस्य महिमानमायवो नुष्ठुवंति पूर्वथेत्यादि श्रुतिश्च विष्णोः रुत्कर्षं महातात्पर्यं कथयति । महातत्परता विष्णोः रुत्कर्षं वांतराततः । अन्यत्र सर्ववाक्यानां युक्तीनां च विशेषत इति ब्रह्मण्डे । ॐ भूम्नः क्रतुवज्ज्यायस्त्वं तथा च दर्शति ॐ । ब्रह्मदृष्टिर्त्कर्षादित्यादि निर्णयात्मकं भगवद्भवनं ।

वसीयते । अद्वैतवादिनस्त्वाहुः । शरीरपराभेद एव सर्वागमानां महातात्पर्यं । तत्त्वमसि पुरुष एवेदं सर्वमेकमेवाद्वितीयमहंब्रह्मास्मि । यो सौ सोहमित्यादावभेदस्यैवोक्तेः । अभ्यासफलादिना तत्परत्वावगतेश्च । एवं चैतदनुरोधेनान्यस्याप्यागमगस्य तत्रैव यथायथं तात्पर्यवर्णनीयमिति । तन्निराकरोति ॥ नचेति ॥ न केवलं प्रमाणाभावः । किंतु तद्विरोधश्चेत्याह ॥ अतत्त्वमसीति ॥ ननु तत्त्वमसीति पदच्छेदेनाभेदाभ्यास एवायं किं न स्यात् । न स्यात् । न चाभेदे कश्चिद्दृष्टान्त उक्त इत्युक्तत्वात् । सूत्रविरोधं चाह ॥ भेदेति ॥ यदुक्तं पुरुष एवेदं सर्वमिति श्रुतिरभेदे मानमिति तदसत् । श्रुत्यैव तस्यान्यथा व्याख्यातत्वादिति भावेन तां श्रुतिमुदाहरति ॥ पुरुष इत्यादिना ॥ पुरुष एवेदं सर्वमिति वाक्यं च यद्भूतं यच्च भव्यं तदिदं सर्वं पुरुषेण व्याप्तमित्यर्थः । सर्वाभेद एवार्थः किं न स्यादित्यत उक्तं ॥ नचेति ॥ प्रतीतिरेव वस्तूपगमेशरणं । प्रतीयते च सर्वाभेदस्तत्कथं न भवतीत्यतः सामिथ्यादृष्टिरित्याह ॥ आतृणादिति ॥ ननु पुरुष एवेदं सर्वमित्यस्य पुरुषेणेदं सर्वं व्याप्तं इत्यपि व्याख्यानं न युज्यते । सप्तमुप्रथमेति सूत्रेण पुरुष इति प्रथमायास्तृतीयार्थत्वेपि व्याप्तशब्दाश्रवणादित्यतः श्रुतिः स्वयमेवाह ॥ दधीति ॥ दधिसक्तवो घृतौदनमित्यादौ वाक्ये यथासिक्तशब्दाभावेपि दधिसिक्ताः सक्तवो घृतस्तिक्तमोदनमिति सिक्तशब्दो वगम्यते तथा प्रकृतेपि व्याप्तशब्दाभावेपि व्याप्तशब्दो वगम्यते

भा० । नच शरीरपराभेदे तात्पर्यमित्यत्र किंचिन्मानं । अतत्त्वमसीति भेदस्य न वक्तव्योभ्यासाच्च । ॐ भेदव्यपदेशात् ॐ । ॐ भेदव्यपदेशान्नान्यः ॐ । ॐ अनुपपत्तेस्तु न शरीरः ॐ । ॐ शरीरश्चोभयेपि हि भेदेनैव न मधीयते ॐ । ॐ पृथगुपदेशादित्यादिना सर्वत्र भेदस्यैव भगवतानिर्णयत्वाच्च । पुरुष एवेदं सर्वमिति च पुरुषेणेदं सर्वं व्याप्तं यद्भूतं यच्च भव्यं । नच भगवान्गोत्वेन मनुष्यत्वेन वा भवति । आतृणादाकरीषात्सर्वं भगवानिति मिथ्यादृष्टिरेषा । दधिसक्तवो घृतौदनमित्यादौ व्याप्तशब्दाभावेपि व्याप्तशब्दो वगम्यते । दधिसिक्ताः सक्तवो घृतस्तिक्तमोदनमिति श्रुतिः ।

छांदोग्य

॥१९४॥

योग्यताबलादित्यर्थः । अन्येतुननुव्याप्तशब्दाभावात्पुरुषएवेदंसर्वमित्यस्यपुरुषेणव्याप्तमितिकथंव्याख्यानमित्यतस्तदृष्टांतो
क्त्याघटयति ॥ दधिसक्तवइति ॥ व्याप्तशब्दोवगम्यतेतदर्थोवगम्यते । तथाप्रकृतेपीतिभावः । उदाहृतोदाहरणेव्याप्तश
ब्दाभावेपितदर्थोवगम्यतइत्युक्तं । तज्ज्ञापिकांश्रुतिंपठति । दधीतिइत्याहुः । प्रकारांतरेणपुरुषएवेतिवाक्यव्याख्यानरूपांश्रुतिं
पठति ॥ पुरुषइति ॥ इतिवाक्यंनेनीयतइत्यर्थकमित्यर्थः । नेनीयतेपुनःपुनर्भृशंवानियम्यते । यद्वानेनीयतेविशेषेणप्राप्यते
व्याप्यतइत्यर्थः । णीजूप्रापणइतिधातोः । एवंचपूर्वोक्तदार्ढ्यायश्रुत्यंतरमिदं । एवंमहातात्पर्यविरोधश्चाभेदइत्युक्तमुपपाद्योप
संहरति ॥ अतइति ॥ ऐक्येतात्पर्यमित्यत्रप्रमाणाभावात्स्वपक्षेप्रमाणसद्भावाच्चेत्यर्थः । यद्यपिवक्ष्यमाणरीत्यावक्तव्यशेषो
स्त्येव । तथापियदैक्येसर्वागमतात्पर्यसाधकत्वेनोदाहृतंवाक्यं तदुक्तरीत्याभगवदुत्कर्षसाधकमेव । अतस्तेनैवसर्वप्रमाणानांभ
गवदुत्कर्षएवमहातात्पर्यावगतेः शारीरपराभेदंवदतांतद्विरोधः । एवंचभवत्प्रयुक्तापिशाचीभवंतमेवानुधावतीतिसूचयितुमत्राय
मुपसंहारः । स्यादेवंयदिशारीरपराभेदेभगवदुत्कर्षविरोधीभवेत् । सएवकथमित्यतस्तत्प्रकारंप्रमाणेनैवदर्शयति ॥ अज्ञानेति॥
सर्वदाज्ञानसुखरूपंविष्णुमहमस्मीतियेविदुस्तेविष्णोरज्ञानदुःखमंतरारः । कुतः शरीरिणोऽद्वैतज्ञानिनोयावज्ज्ञानंतावदज्ञानदुःखसं
बंधात् । यतएवंतस्तेनीचतांविदुरितियोजना । नीचताचोत्कर्षविरोधिनीतिप्रसिद्धमितिभावः । तज्ज्ञानस्यमिथ्याज्ञानत्वख्या

भा० । पुरुषएवेदंसर्वयद्भूतंयच्चभव्यमितिपुरुषेणहीदंसर्वंनेनीयतइतिच । अतःसर्वप्रमाणानांभगवदुत्कर्षएवमहातात्पर्याच्छारीराभेदंवदतांमहातात्पर्यविरोधः । अज्ञानदुः
खसंबंधायावज्ज्ञानंशरीरिणः । सर्वदाज्ञानकंविष्णुमहमस्मीतियेदुः । अज्ञानदुःखमंतरारस्तस्तेनीचतांविदुः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

६।८-१६

॥१९४॥

पनायतद्भवमनर्थमाह ॥ विष्णोरिति ॥ हरणमत्रान्यथाज्ञानमेव । ननुदुःखाद्यनर्थस्य पापफलत्वश्रवणात्कथं विष्णोर्त्कर्षहरणफलत्वमित्यत आह ॥ यइति ॥ सर्वमपि पापं कर्मकृतमेवेत्यर्थः । तदेवाह ॥ चोरेणेति ॥ चोरत्वस्यैव विवरणमीशापहारिणेति । अभेदे खल्वेकशेषः स्यात् । तत्र जीवावशेषे ध्याते स्फुटं परमात्मापहारित्वं । जीवभावप्रविलये चैश्वर्यापलापात्परमात्मापहारित्वमेव । ऐक्यज्ञानिनो ब्रह्मस्तेन त्वं वचनांतरेणाप्याह ॥ ऐकात्म्यमिति ॥ यदैकात्म्यं सर्वात्मनां ब्रह्मैक्यं नाम इदमनैपुणाः अविद्यमाननैपुणाः केचिद्ब्रूयुः । तेषां तथा वचने किं मूलमित्यत उक्तं ॥ शास्त्रेति ॥ अहं ब्रह्मास्मीत्यादिशास्त्राणां तत्त्वमभिप्रेतार्थमविज्ञाय ब्रूयुः । कथमज्ञानमात्रेण तदुक्तिरित्यत उक्तं ॥ तथेति ॥ ऐक्यप्रतिपादकवादसदृशो यो वादः एकविभक्तित्वादिरूपः स बलं एषां ते तथोक्ताः । अहं ब्रह्मास्मीत्यादिवाक्यानां तात्पर्यमविज्ञाया पाततः प्रतीत एवार्थे भ्रंश इत्यर्थः । सर्वेषामविद्यमानं शास्त्रतत्वाज्ञानादिकं तेषामेव किं निमित्तमित्यत उक्तं ॥ कामेति ॥ कामक्रोधादीनां मिथ्याज्ञानहेतुत्वमिच्छाद्वेषसमुत्थेन द्वंद्वमोहेनेति स्मृतिसिद्धं । एवं ऐक्यमन्यमानाः ब्रह्मस्तेनाः । कामादीनामागंतुकत्वान्मूलकारणमाह ॥ निरानंदा इत्यादिना ॥ एतेनाधमानां स्वरूपयोग्यतां लक्षयति । ननु द्वासु पर्णेत्यादिशास्त्रेषु विरोधिषु सत्सुकथमैक्यं ब्रूयुरित्यत आह ॥ याथातथ्यमिति ॥ भेदपराणां शास्त्राणां याथार्थ्यमविज्ञाय शास्त्रदस्य वस्तान्यतत्वावेदकानीति मन्यमाना इत्यर्थः । तथापि सर्वज्ञत्वाल्पज्ञत्वादिविरुद्धधर्माधिकरण

भा० । विष्णोर्त्कर्षहर्तृणानैव तेषां मुखं क्वचित् । योन्यथा संतमीशं स्वरूपं प्रतिपद्यते । किं तेन न कृतं पापं चोरेणे शापहारिणा । ऐकात्म्यं नाम यदि दंकेचिद्ब्रूयुरनैपुणाः । शास्त्रतत्त्वमविज्ञाय तथा वादबलाजनाः । कामक्रोधाभिभूतत्वादहंकारवशंगताः । ब्रह्मस्तेना निरानंदा अपक्वमनसो शिवाः । याथातथ्यमविज्ञाय शास्त्राणां शास्त्रदस्य वः ।

SGDF

Sri Gargeshu Digital Foundation

त्वानुमानविरुद्धमैक्यंकथं ब्रूयुरित्यत आह ॥ वैगुण्यमेवेति ॥ जीवब्रह्मणोस्तत्त्वतो निर्गुणत्वमेव पश्यंतो गुणान्सार्वज्ञादिगुणान्न विनियुजते तत्स्वरूपेण न योजयन्ति । एवंभूतानां फलमाह ॥ तेषामिति ॥ तमोगुणप्रचुरशरीराणां । तमोनरकविशेषः । परायणं प्राप्यं । नन्वहं ब्रह्मास्मीत्यादिना स्फुटमैक्यं प्रतीयते । अतस्तद्वलाद्भेदशस्त्रादेरतत्त्वावेदकत्वकल्पनं युक्तमेवेत्यत आह ॥ यत इति ॥ स्वरूपतः परिमाणभेदतो जातितो जीवत्वादिजातिभेदतः श्रुतितः द्वासुपर्णेत्यादि श्रुतेः । अर्थतः प्रयोजनभावाभावाभ्यां यतः स भगवानन्यः प्रतीयते अतः सोऽस्मीतिसंबन्धो न्वयो संहितोऽयोग्यः कथमेव स्यादित्यर्थः । अहं ब्रह्मास्मीत्यादिवाक्यानामैक्यपरत्वे निश्चितेन्येषां अतत्त्वावेदकत्वादिकल्पनं युक्तं स्यात् । न चैवं । अनुमानागमविरोधेन प्रतीतान्वययोग्यताविरहात् । अन्यथान्योन्याश्रयत्वादिति भावः । ननु शरीरपराभेदे तात्पर्यमित्यत्र तत्त्वमसीत्यस्य पुरुष एवेदमित्यस्य चोक्तरीत्या प्रमाणत्वासंभवेऽपि एकमेवाद्वितीयं अहं ब्रह्मास्मि योऽसौ सोऽहमित्यादि श्रुतिरेव मानं स्यात् । तत्राभेदस्य स्फुटमुक्तत्वात् । उपक्रमादिबलेन तत्रैव तात्पर्यावगतेऽति चेन्न । एकमेवेति वाक्यस्यापि भगवदुत्कर्षपरतयैव व्याख्यातत्वेन तत्त्वप्रतिकूलत्वात् । मोक्षधर्मवचनेऽपि तथा व्याख्यातमिति भावेन तदुदाहरति ॥ बहव इति ॥ हे ब्रह्मन् पुरुषाः किंभेदवाक्याद्बहवो गीकार्याः । उतैकत्वोक्तेरेक एव । बहुत्वपक्षेऽपि सर्वेषां साम्यासंभवादेकः श्रेष्ठो वाच्यः । सकस्त्वं वक्तुमर्हतीत्यर्थः । तत्र पुरुषैक्यपक्षं

भा० । वैगुण्यमेव पश्यन्ति न गुणानि नियुजते । तेषां तमः शरीराणां तम एव परायणं । यतः स्वरूपतश्चान्यो जातितः श्रुतितोऽर्थतः । कथमस्मि स इत्येव संबन्धः स्यादसंहित इति । बहवः पुरुषा ब्रह्मन् ताहो एक एव तु । कोऽहं पुरुषः श्रेष्ठस्तं भवान्वक्तुमर्हति ।

दूषयति ॥ नैतदिति ॥ विद्वांसः । एतदित्यस्य विवरणमेकं पुरुषमिति । किंतु बहव एव । तद्वैकमेवाद्वितीयमित्यादि श्रुतिविरोध इत्यतो विशिष्टैक्यार्थतया तां व्याकुर्वन् को हीति द्वितीयप्रश्नोत्तरमाह ॥ बहूनामिति ॥ मोक्षधर्मवचनाच्च सर्वप्रमाणानां भगवदुत्कर्ष एव महातात्पर्यमिति संबन्धः । इदानीं अहं ब्रह्मास्मि योऽसौ सोऽहं इति वाक्यमपि परप्रातिकूल्यमेवाचरतीति भावेन तदर्थनिश्चायकं प्रमाणमाह ॥ हं नामेति ॥ हं न भवतीत्यहमित्यहंशब्दं व्याख्यायास्मि शब्दं व्याख्यातुं तत्स्थं स्मीतिशब्दं व्याचष्टे ॥ स्मीतीति ॥ स्मीतिशब्देन जीवः समुद्दिष्टः । कथं स्मीत्यल्पमुच्यते । कुतः । सुमितत्वतः । जीवोऽप्यल्प एवेति भावः । इदानीमस्मीत्यस्यार्थमाह ॥ पूर्णत्वादिति ॥ न जो विरुद्धार्थत्वादिति भावः । तर्हि ब्रह्मशब्दोऽर्थः स्यादित्यत आह ॥ पूर्णेति ॥ ब्रह्मत्वोक्त्या कथमयमर्थो लब्ध इत्यतस्तमेव हेतुं विवृणोति ॥ बृहत्पूर्ण इति ॥ तथा चास्मीत्युक्तं पूर्णत्वं नौपचारिकमिति भावेन ब्रह्मत्वं तद्विशेषणमुक्तमिति भावः । अनेन अहं जीवभिन्नत्वेनाहं नामाविष्णुः ब्रह्मास्मि बृहत्पूर्ण इति वाक्यं व्याख्यातं भवति । योऽसौ सोऽहमिति वाक्यमप्यसावहमित्यनयोरर्थोक्तिमात्रेण कृतव्याख्यानमिति भावेन तयोरर्थभेदमाह ॥ अस्माविति ॥ एवं च सूर्यजीवांतर्यामिणोरैक्यपरंतद्वाक्यमिति भावः । ब्रह्मांडपुराणवचनाच्च सर्वप्रमाणानां भगवदुत्कर्ष एव महातात्पर्यमवगम्यत इति संबन्धः । किंचन तत्त्वम

भा० । वैशंपायन उवाच । नैतदिच्छति पुरुषमेकं कुरुकुलोद्बुध । बहूनां पुरुषाणां हि यथैका यो निरुच्यते । तथा तं पुरुषं विश्वमाख्यास्यामि गुणाधिकमिति मोक्षधर्मवचनाच्च । हं नाम हन्यमानत्वाजीवस्य समुदाहृतं । जीवादन्वो यतो विष्णुरहं नामा ततः स्मृतः । स्मीति जीवः समुद्दिष्टः स्मीत्यल्पं सुमितत्वतः । पूर्णत्वाद्स्मिनामासौ पूर्णपूर्णत्वहेतुतः । ब्रह्मास्मीत्युच्यते विष्णुर्बृहत्पूर्णोऽयतः सदा । असौ सूर्यगतो विष्णुर्दूरस्थत्वात् प्रकीर्तितः । अहं नामा जीवगतो नित्याहेत्यत इति ब्रह्मांडे ।

छांदोग्य

॥१९६॥

सीत्यादिवाक्यानामैक्यार्थत्वं वक्तुं युक्तं । भेदवाक्यविरोधात् । नचवैपरीत्यं शङ्कनीयं । भेदवाक्यानां बहुत्वान्निरवकाशत्वाच्च ।
एक्यवाक्यस्य चाल्पत्वादुक्तरीत्या सावकाशत्वाच्च । नचभेदवाक्यमपिव्यावहारिकभेदपरमिति वाच्यं । मोक्षेऽपि भेदश्रुतेरिति भा-
वेन मोक्षेऽपि भेदपराणि स्पष्टानि बहूनि वाक्यानि पठति ॥ परमित्यादिना ॥ श्रुतिस्मृतिषु सतात्पर्यमुक्तानां विष्णोर्भेदस्यैवोक्तेस्तद्वि-
रोधेन न तत्त्वमसीत्यादिवाक्यानामैक्यार्थत्वं । किंतूक्तार्थत्वमेवेत्यर्थः । अत्र समीपप्राप्त्यादिना भेदो वगम्यते । अस्माच्छरीरात्स-
मुत्थायस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यत इत्युक्त्या मोक्षपरत्वं च । स एकधेति मुक्तस्य भेदेनावस्थानमुच्यते । नचपरपक्षेतद्बुज्यते । अस्य मो-
क्षपरत्वं वक्ष्यति । गुहायां हृदये । व्योमन् व्योम्नि । ब्रह्मणा सहेति भेदोक्तिः । ब्रह्मविदामोतिपरमित्युक्तब्रह्मप्राप्तिस्वरूपकथनपर-
त्वान्मुक्तपरं । आनंदमयस्य परब्रह्मत्वं त्वन्यत्र निर्णीतं । उपसंक्रम्येति समीपप्राप्त्युक्त्या भेदोक्तिः । अस्माद्धोकात्प्रेत्येत्युपक्रमा-
न्मुक्तपरं । आत्मानं परमात्मानं । लोकं सर्वाश्रयं । उपास्ते जानाति । अस्य ज्ञानिनः कर्म न क्षीयते । सः मुक्तो यद्यत्कामयते तत्तत्पर-
मात्मप्रसादद्वारा कर्मसृजति । अत्र परमात्मप्रसादाय तत्तद्भोगोक्त्या भेदः । मुक्तपरत्वज्ञापनाय स य इत्यादि पूर्ववाक्यमुदाहृतं । नह्य-
मुक्तस्य कर्मक्षयोऽस्ति । तेन पुनर्महात्मानो देवाः स्वाधिकारावसाने । नाकं पूर्णं सुखात्मकं मोक्षं संचंत अवाप्नुवन् । यत्र मोक्षे । पूर्व-
कल्पे मुक्ताः साध्यादिदेवाः संतीत्यर्थः । परमं साम्यमुपैतीति भेदोक्तिः । पुण्यमनिष्ठं । तादृगेव भवति । न तु तदेव । एवं मुनेर्विजा-

भा० । परं ज्योतिरूपं संपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते स उत्तमः पुरुषः । स तत्र पर्येति जक्षन्कीदृशममाणः स्त्रीभिर्वायानैर्वा । स एकधा भवति त्रिधा भवति पंचधा सप्तधा । यो वेद निहितं
गुहायां परमेव्योमन् । सोऽश्रुते सर्वान् कामान् स ह ब्रह्मणा विपश्चिता । एतमानंदमयमात्मानमुपसंक्रम्य । इमं लोकां कामान् कर्मरूपं नुसंचरन् । एतत्सामगायत्रास्ते । स य आत्मा
न मेवलोकमुपास्तेन हास्यकर्मक्षीयते ऽस्माद्धेवात्मनो यद्यत्कामयते तत्तत्सृजते । ते ह नाकं महिमानः संचंत यत्र पूर्वं साध्यास्संति देवाः । तदा विद्वान्पुण्यपापे विधूय निरंजनः परमं साम्यमु-
पैति । यथोदकं शुद्धे शुद्धमासिक्तं तादृगेव भवति । नानात्वेनाभिसंबद्धास्तं दातृत्वालभाविना ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

६।८-१६

॥१९६॥

नतआत्माभवतिगोतमेतिवाक्यशेषः । एवंविजानतांमुनीनामात्माधिपतिःहिरण्यगर्भोपिमुक्तःपरमात्मानंप्राप्यतादृगेवभवतिकि
 मुतान्यइत्यर्थः । तदामोक्षेपुरुषाःनानात्वेनभेदेनाभिसंबद्धाः । नायंभूतपूर्वगत्याव्यवहारइत्याह ॥ तत्कालभाविनेति ॥ मु
 क्तिकालेपिविद्यमानेनेत्यर्थः । मुक्तज्ञापकमाह ॥ प्रकृताविति ॥ प्रकृतिनिमित्तकेंद्रियरहिताइत्यर्थः । स्वात्मन्येवस्थिताःस्वस्व
 रूपएवरताः । कुतः । प्रकृतौकरणातीताः । प्रकृतिसंबंधस्यैवाभावादित्याह ॥ संयोगइति ॥ तत्रहेतुस्तत्त्वदर्शनादिति । प्रकृ
 तिपुरुषविवेकज्ञानादित्यर्थः । ननुदृष्टतत्वापिप्रकृतिःपुनर्मुक्तबंधनायप्रवर्ततेकिं नेत्याह ॥ प्रतीतेति ॥ तर्हिनिर्व्यापाराकिं ने
 त्युक्तं ॥ पुरुषेति ॥ पुरुषेभ्यःप्रकृतमुक्तेभ्योऽन्येषांसंसारिणांबहुत्वेनतत्रैवलब्धव्यापारात्रनवर्ततइत्यर्थः । प्रलयकालेमुक्तानां
 प्रकृतिसंयोगाभावेपिसृष्टिकालेस्यादित्यतउक्तं ॥ प्रवर्ततीति ॥ सर्गेप्रवर्ततिप्रवर्तमानेसत्यपितेषांमुक्तानांसानप्रवर्ततइत्यर्थः ।
 व्यत्ययोबहुलमितिपरस्मैपदं । साधर्म्यमितिभेदोक्तिः । वाक्यशेषान्मुक्तपरं । यत्रविष्णुलोके । मायाप्रकृतिःनेतिमुक्तत्वज्ञाप
 कं । अपरेसंसारिणोरागादयोवानेतिकिमुवक्तव्यं । सुरासुरार्चिताःहरेरनुव्रताःयत्रसंतीतिभेदोक्तिः । असुराःसाधवोपिसंति ।
 एवंस्थानांतरस्थवाक्यविरोधान्नतत्त्वमसीत्यादिवाक्यमैक्यपरमित्युक्तमिदानीमेतत्प्रकरणगतवाक्यविरोधाच्चनैवमित्याह ॥ स

भा० । प्रकृतौकरणातीताःस्वात्मन्येवव्यवस्थिताः । संयोगःप्रकृतेर्नैषांमुक्तानांतत्त्वदर्शनात् । पुरुषान्यबहुत्वेनप्रतीतानप्रवर्तते । प्रवर्ततिपुनःसर्गेतेषांसानप्रवर्तते । इदंज्ञानमु
 पाश्रित्यममसाधर्म्यमागताः । सर्गेपिनोपजायंतेप्रलयेनव्ययंतिच । नयत्रमायाकिमुतापरेहरेरनुव्रतायत्रसुरासुरार्चिताइत्यादिश्रुतिस्मृतिपुसतात्पर्यमुक्तानांविष्णोर्भेदस्यैवोक्तेः ।

न्मूलाइति ॥ सन्मूलाइत्यस्यभेदपरत्वंप्रागुक्तसमाख्यावाक्यादवगम्यते । सतीत्यादौभेदःस्फुटएव । नहिगृहेप्रविष्टस्यगृहा
दागतस्यचतदैक्यमितिभावः । परस्परभिन्नानानावृक्षरसनदीसमुद्रदृष्टांतोक्तिरेवतात्पर्यज्ञापिकातोभेदएवह्यत्रप्रतिपादितः ।
तथाचतद्विरुद्धमैक्यंतत्त्वमसीत्यादौकथमुच्येतेतिभावः । ननुनानावृक्षरसानामेकतामित्यैक्यमेवोक्तमितिचेत् । न । एकतामि
त्यस्यमिश्रतामित्यर्थोपपत्तेः । नहिनानावृक्षरसाअन्योन्यभेदपरित्यागेनप्राक्सिद्धेनमधुनैक्यमापद्यते । किंतुतंतवइवपटमन्योन्यं
भिन्नाएवप्रागसिद्धंमधूत्पादयन्ति । तथापिनदीसमुद्रदृष्टांतससमुद्रएवभवतीतिनदीनांसमुद्रेणैक्यमुच्यतइतिचेत् । न । तथासति
वृद्धिदर्शनानुपत्तेः । अस्तिचेष्टसमुद्रेपिद्वारि । महत्त्वादन्यत्रादृष्टि रितिभावेनताःसमुद्रादित्यादिकंयथावद्याचष्टे ॥ ताइति ॥
समुद्रान्नियतजलराशिरूपात् । खारूपाद्वादेवतारूपाद्वेत्यर्थः । आगत्येतिशेषोक्तिः । समुद्रमपियंतीत्यस्यार्थःसमुद्रंप्रविशं
तीति । श्रौतैवकारान्वयोभविष्यति । एतावतानदीनांसमुद्रेणैक्यंनमंतव्यमित्याह ॥ सइति ॥ ससमुद्रःसमुद्रएवभवति ।
अवधारणव्यावृत्तिमाह ॥ नेति ॥ यतोवधारणंततोऽन्यत्रतत्फलंइत्यतःएतल्लभ्यते । एवंसमुद्रएवभवतीतिवाक्यंयथाश्रुतान्व
येनसमुद्रस्यनदीभावनिषेधपरत्वेनव्याख्यायनदीनांसमुद्रभावनिषेधपरत्वेनापिव्याख्यातुमवधारणान्वयंतावदाह ॥ सएवेति॥
यथाश्रुतैवशब्दपरित्यागेनसमुद्रमेवापियंतीत्युक्तैवशब्दस्यान्वयकथनमिदं । अन्यथातद्वैयर्थ्यापत्तेः । अवधारणद्वयानुरोधेनैव

भा० । सन्मूलाःसोम्येमाःसर्वाःप्रजाःसदायतनाःसत्प्रतिष्ठाःसतिसंपद्यन्विदुःसतआगम्यन्विदुरित्यादौभेदएवह्यत्रसतात्पर्यंप्रतिपादितः । तानद्यःसमुद्रादागत्यसमुद्रंप्रविशं
तिससमुद्रएवभवतिनदीभावंप्राप्नोति । सएवचसमुद्रोभवतिसमुद्रएवसमुद्रोभवतिननद्यइतिभेदस्यैवावधारणंक्रियते ।

हिससमुद्रइतिवाक्यंद्वेधाव्याख्यायतइतिमंतव्यं । चशब्दोव्याख्यानांतरत्वद्योतनार्थः । तच्छब्दपराभूत्यंदर्शयंस्तद्व्याचष्टे ॥
समुद्रएवेति ॥ अवधारणव्यावृत्त्यमाह ॥ नेति ॥ समुद्रभावंप्राप्नुवंतीतिशेषः । इतिभेदस्यैवावधारणंक्रियते । तथाचतदृ
ष्टांतेनसतआगम्येत्यादिदार्ष्टान्तिकवाक्येपिभेदएवप्रतिपाद्यतइतिभावः । किंचचोरापहार्यदृष्टांतैक्यज्ञानिनोनर्थःफलत्वेनक
थ्यते । तेनैक्याभावोवगम्यते । निंदायाःप्रतिषेधेतात्पर्यात् । तत्कथंतद्विरुद्धमैक्यंतत्त्वमसीत्यादौप्रतिपाद्येत । स्यादेतत्तद्यदि
पुरुषंसोमेत्यादिकमुक्ताभिप्रायंस्यात् । नचैवं किन्नाम । यदिवागादिलयक्रमेणमरिष्यतोमुमुक्षतश्चतुल्यासत्संपत्तिस्तत्रविद्वान्
सत्संपन्नोनावर्तते । आवर्ततेत्वविद्वानित्यत्रकिंकारणमितिजिज्ञासायांसत्यब्रह्मात्मत्वाभिसंधितच्यागौहितत्रकारणमितिप्रदर्शना
र्थपुरुषंसोम्येत्यादिप्रवृत्तं । एवंचसत्यब्रह्मात्मत्वाभिसंधित्यागवान् भेदज्ञान्येवअपहर्षीत्स्तेयमकार्षीदितिदृष्टांतपूर्वकमुच्यतइ
तिभेदज्ञानिनएवतदृष्टांतानार्थःफलत्वेनकथ्यतइत्यतःपरव्याख्यानंदूषयति ॥ नचेति ॥ त्वन्मतेजीवस्यब्रह्मभावोहिविद्यमान
एव । अन्यथातदज्ञानेनानर्थोक्त्यनुपपत्तेः । तथाचविद्यमानस्यस्वकीयस्यब्रह्मभावस्याज्ञस्तदभिसंधित्यागवानितियावत् । नाप
हर्षुपमोभवतीत्यर्थः । कस्तर्ह्यपहर्षुपमइतिपृच्छति ॥ किंत्विति ॥ उत्तरमाह ॥ अविद्यमानेति ॥ स्वस्येतिपूर्णीयं । स्वस्या
विद्यमानोब्रह्मण्येवविद्यमानोयोब्रह्मभावस्तस्वस्मिन्नभिमंतैवापहर्षुपमोभवतीत्यर्थः । स्वकीयब्रह्मभावाभिसंधित्यागवान्नापहर्षु
पमइतिकुतइतिचेत् । लोकानुसारादित्याह ॥ नहीति ॥ लोकेइतिशेषः । किंतुमंदोवाविरक्तोवाभवति । तथाचभेदज्ञानिनो

भा० । नचस्वकीयस्यब्रह्मभावस्याज्ञोपहर्ताभवति । किंत्वविद्यमानब्रह्मभावाभिमंतैवापहर्ताभवति । नहिस्वकीयवित्तपरित्याग्यपहर्ताभवति ।

छांदोग्य

॥१९८॥

नापहर्तुं पमत्वमिति भावः । कस्तर्ह्यपहर्तेति पृच्छति ॥ किं त्विति ॥ उत्तरमाह ॥ परस्वेति ॥ अस्तु परस्वापहर्तैवापहर्ता किंतु इत्यत आह ॥ तस्मादिति ॥ लोकानुसारादित्यर्थः । ततश्चाभेदज्ञानिन एव तदृष्टान्तेनानर्थः फलत्वेन कथ्यत इति तद्विरोधान्न तत्त्वमस्यादिवाक्यानामैक्यार्थत्वमिति भावः । नन्वेतदयुक्तं । लोके इदं वित्तं परकीयमेव मदीयं न भवत्येवेति ज्ञानतो वंचनया तत्स्वात्मीयं कुर्वतः स्तैन्यं । पश्यतो पहारं कुर्वतो ह्यपहारः । न चैक्यज्ञानिना परकीयं ब्रह्मत्वं वंचनया बलाद्वा स्वकीयं कर्तुं शक्यं । तत्कथमैक्यज्ञानी स्तेनोपहर्ता चेत्यत आह ॥ अदुःखित्वेति ॥ अनर्थातिशयोक्तनाय महातस्करत्वोपपादनार्थमदुःखित्वेत्यादि बहुविशेषणं । ज्ञात्वैवेत्यंतस्य ब्रह्मत्वं परकीयमेव न स्वकीयमिति ज्ञात्वेत्यर्थः । ज्ञात्वैव तद्भावाभिमतैरित्यनेन स्ववंचनं लभ्यते । स्वगतदुःखित्वा पूर्णत्वाद्यनुभववंचनात् । स्तैन्यमैक्यज्ञानिनः । परकीयाभिमतेः परकीयस्य ब्रह्मभावस्य स्वात्मन्यभिमतेरुपपादनात् पश्यतो पहरणादपहारः । तथाभिमान एवात्र विवक्षित इति भावः । नन्वेवं तर्हि कथमैक्यज्ञानी स्तेनोपहर्ता वा । न हि परकीयं वित्तं स्वात्मीयं मन्यमानस्तेनोपहर्ता वेति चेन्न । ऐक्यज्ञानिनो हि स्तेनापहर्तुं पमत्वमुच्यते । न हि दृष्टान्तदार्ष्टान्तिकयोः सर्वसाम्यं । अत एवोक्तं दृष्टान्तपूर्वकमुच्यत इति । ब्रह्मणोऽभेदे चापरकीयस्वभावाभिमतेरपहर्ता । स्वानुभववंचनात् स्तेनश्च । अत एव तस्यानर्थातिशय इत्यत्र स्मृतिंचाह ॥ परेति ॥ अत्र कश्चित् । यदुक्तं स्तेनापहर्तृदृष्टान्तेनैक्यज्ञानिनो नर्थः कथ्यत इति तदयुक्तं । स्यादेतदेवं कथंचित् । य

भा० । किंतु परस्वहर्तैव । तस्मादविद्यमान ब्रह्मभावाभिमतैवापहर्षास्तेनैक्यमकार्षादिति दृष्टान्तपूर्वकमुच्यते । अदुःखित्वपूर्णज्ञानानंदस्वातंत्र्यादि ब्रह्मस्वभावाननुभवस्वात्मनोपि ज्ञात्वैव तद्भावाभिमतेः स्तैन्यं । परकीयाभिमतेरपहारः । परस्वभावाभिमतेरपहर्ता स्ववंचनात् । स्तेनश्चाभेदे चातु ब्रह्मणाहन्यते सदेति तत्त्वविवेके ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

६।८-१६

॥१९८॥

घत्रदृष्टांतवाक्येथहन्यतेथमुच्यतइत्युक्तयोर्हतिमुक्तयोरपहारतदभावकारणत्वंविवक्षितंस्यात् । नचैवं । ज्ञापकाभावात् । किंना
 मस्तेयकर्त्रकर्त्रोर्मध्येयःशपथपुरस्सरंविचारितेपिसुदृढःसमुच्यते । यस्त्वदृढःसहन्यतइतिमुक्तिहननयोर्दार्ढ्यादार्ढ्यमात्रनिमित्त
 कत्वमेव । एवंचतदृष्टांतेनब्रह्मात्मत्वेसाक्षेपंविचारितेपिसुदृढश्चेन्मुच्यतेऽदृढश्चेद्जन्यतइत्यर्थोलभ्यतइति । तदेतदूषयति ॥
 नचेति ॥ दार्ढ्यमात्रेदार्ढ्यमात्रस्यमुक्तिकारणत्वइत्यर्थः । दार्ढ्यस्यमुक्तिकारणत्वंसिद्धांतेप्यंगीकृतमेव । यथोक्तं । यदाकुर्यात्
 दार्ढ्यंशपथपूर्वकमिति । अतोमात्रशब्दः । एवमदार्ढ्यमात्रस्यहतिकारणत्वेइत्यपिग्राह्यं । कुतोनेत्यतोहतिमुक्तयोरपहारानपहार
 हेतुकत्वेज्ञापकमाह ॥ सइति ॥ परोक्तार्थेबाधकमाह ॥ अन्यथेति ॥ मुक्तिहननयोर्दार्ढ्यादार्ढ्यमात्रहेतुकत्वेसयदिदृढोभव
 त्यथमुच्यते । सयद्यदृढोभवत्यथहन्यतइत्येववक्तव्यमित्यर्थः । संकरस्त्वाह ॥ अत्रदृष्टांतवाक्येसत्यानृताभिसंधिमात्रंविवक्षि
 तं । तत्परशुहस्ततलसंयोगस्यतुल्यत्वेपिस्तेयकर्त्रकर्त्रोरनृताभिसंधोदह्यते । नतुसत्याभिसंधइति । एवंसत्यब्रह्मात्मत्वाभिसंधो
 विद्वान्सत्संपद्यनपुनरावर्तते । अविद्वान्स्तुविकारानृताभिसंधःपुनरावर्ततइति । तदिदंदूषयति ॥ नचेति ॥ सत्यानृताभिसंधि
 मात्रमिहविवक्षितमितिचनेत्यर्थः । कुतोनेत्यतआह ॥ तदेति ॥ यदिसत्यानृताभिसंधिमात्रमिहविवक्षितंस्यात्तदाससत्याभिसं
 धइत्यादिनामुच्यतइत्यंतेनसोनृताभिसंधइत्यादिनाहन्यतइत्यंतेनसत्यानृतवागदृष्टांतेनैवपूर्तेः । सयदितस्यकर्ताभवतीत्याद्यपहारदृ

भा० । नचदार्ढ्यमात्रेदृष्टांतोयं । सयदितस्यकर्ताभवतिसयदितस्यनकर्ताभवतीतिहतिमुक्तयोरपहारानपहारैकहेतुत्वश्रुतेः । अन्यथायदिदृढोभवतियद्यदृढोभवतीत्युच्येत ।
 नचसत्यासत्यमात्रं । तदासत्यानृतवागदृष्टांतेनपूर्तेरपहारदृष्टांतोनस्यात् ।

ष्टांतोनस्यादित्यर्थः । अपव्याख्यानदूषणस्योपयोगदर्शयन्स्वमतेखंडतात्पर्यमुपसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ परव्याख्यानस्या
योगादित्यर्थः । अथहन्यतइत्यंतेनस्तेनापहर्तृदृष्टांतेनजीवेश्वराभेदज्ञानेनमहांतंविनाशंप्रदर्शयामुच्यतइत्यंतेनअनपहर्तृदृष्टांते
नभेदज्ञानेनमुक्तिप्रदर्शकमेवपुरुषंसोम्येत्यादिमहावाक्यमित्यर्थः । तथाचैतत्प्रकरणविरोधान्नतत्त्वमस्यादिवाक्यस्यजीवेशाभेदार्थ
कत्वं । अतो नशरीरपराभेदेतात्पर्यमित्यत्रकिंचिन्मानमिति विष्णोः परमोत्कर्ष एव सर्वप्रमाणानां महातात्पर्यान्महातात्पर्यविरोधश्च
भेदइतिस्थितं । अत्राहुर्भेदाभेदवादिनः । अस्तुविष्णोः परमोत्कर्षमहातात्पर्यं । तथाप्यभेदांगीकारेतद्विरोधः कथं । भेदा
भेदांगीकारेणानुपपत्त्यभावादिति । तान्प्रत्याह ॥ भिन्नस्यैवेति ॥ एवशब्दोऽभेदव्यावर्तकः । अन्यस्यैवान्यस्मादुत्कर्षो
दृष्टइतिसर्वाभिन्नस्यकुतउत्कर्षः स्यात् । नचभेदस्यापिविद्यमानत्वेनतदुपपत्तिः । अभेदेनानुत्कर्षपरिहारादित्यर्थः । जीवाभिन्नस्यो
त्कर्षाभावेहेत्वंतरमाह ॥ अज्ञानेति ॥ अज्ञानादिविशिष्टजीवाभेदेस्वस्यापितदापत्तेरुत्कर्षः कुतः । किंत्वपकर्ष एव स्यादित्यर्थः । ननुब्र
ह्मणोजीवाभेदेपिनोत्कर्षहानिः । ब्रह्मणोभ्रांत्यैवदुःखाज्ञानयुक्तत्वात् । जीवस्यतुपरमार्थतएवदुःखादियुक्तत्वात् । नचभ्रांत्यादुःखा
दियुक्तस्यपारमार्थिकोत्कर्षहानिः । तथासतिरामकृष्णादावपितदभावप्रसंगादितिचेन्न । पारमार्थिकदुःखिजीवाभेदेपरमार्थतो
दुःखित्वाद्यपरिहारात् । किंचभ्रांत्यादुःखादियुक्तस्यापिपरमार्थदुःखिजीववदुत्कर्षाभावएवभवेत् । भ्रांतस्यबाधोत्तरंतदभावा
नुसंधानेपितत्कालेदुःखानुभवस्योभयत्रापितुल्यत्वात् । नहिवस्तुतोमृतपुत्रस्यपरमार्थदुःखिनोपुत्रमरणभ्रांत्यादुःखिनश्चतत्काले

भा० । तस्मादभेदज्ञानेनमहांतंविनाशंप्रदर्शयभेदज्ञानान्मुक्तिपरमेवैतद्वाक्यं । भिन्नस्यैवोत्कर्षोभवति । अभिन्नस्यकुतउत्कर्षः स्यात् । अज्ञानदुःखयुक्तत्वाच्च ।

कश्चिद्विशेषोस्तीत्याह ॥ नहीति ॥ तत्पक्षेपीत्यर्थः । तेनोभयसंमतमेतदित्याह । किंचयदिब्रह्मणोभ्रांत्यादुःखित्वमंगीक्रिय
ते । तदाभ्रांतत्वेनतस्यास्वातंत्र्यस्यादितिभावेनव्याप्तिमाह ॥ अस्वातंत्र्यमिति ॥ स्वेच्छानुसारित्वाभावः । चशब्दः प्रसंगसमु
च्चयार्थः । भ्रांतस्यापिस्वेच्छानुसारित्वं किंनस्यादित्यतआह ॥ नहीति ॥ ननुयथास्वस्वरूपापरिज्ञानेनभ्रांत्यादुःखिनोपि राघव
स्यनोत्कर्षहानिस्तथाब्रह्मणोपि किंनस्यादित्यतोसंप्रतिपन्नोदृष्टांतइतिभावेनाह ॥ स्वात्मानमिति ॥ जीवब्रह्मणोर्भेदाभेदांगी
कारेसूत्रविरोधंचाह ॥ जगद्रथापारेति ॥ एवेत्यभेदंव्यावर्तयति । ननुब्रह्मवेदब्रह्मैवभवतीत्यादौवेदेमुक्तस्यब्रह्माभेदोक्तेर्गौणमु
क्तिपरमेवेदंसूत्रं किंनस्यादित्यतआह ॥ ब्रह्मसूत्रेति ॥ निर्णायकनिर्णययोर्निर्णायकस्यैवप्रबलत्वादितिभावः । अतएवोक्तंनि
र्णीतत्वादिति । किंचात्रैवश्रुतौचोरदृष्टांतेनाभेदज्ञानिनोऽनर्थश्चोरदृष्टांतेनभेदेनैवोत्कर्षवेत्तुमुक्तिश्चकथ्यते । ततश्चतद्विरोधान्न
जीवब्रह्मणोरभेदोक्तंयुक्तइतिभावेनश्रुत्यर्थनिश्चायकंप्रमाणमाह ॥ चोरेति ॥ यस्य कस्यापि । ननुब्रह्मसूत्रानुसारेणवेदाद्यं
योज्यमित्युक्तं । तत्रभेदप्रतिपादकसूत्रानुसारेणतत्त्वमसीत्याद्यभेदवाक्यंकथंयोज्यमित्यतःप्रमाणेनैवतद्योजनाप्रकारंदर्शयति ॥

भा० । नहितत्पक्षेपरमार्थदुःखिनोभ्रांत्यादुःखिनश्चतत्कालेकश्चिद्विशेषः । अस्वातंत्र्यंचभ्रांतस्यनिश्चितमेव । नहिभ्रमःस्वेच्छयायुज्यते । स्वात्मानंपरमंविष्णुविदित्वैवसरा
घवः । दैत्यानांमोहनार्थायदर्शयामासमूढतामितिपाद्ये । ॐजगद्वापारवर्जंॐ । ॐप्रकरणात्ॐ । इत्यैश्वर्यमर्यादयामुक्तानांब्रह्मणश्चभेदस्यैवनिर्णीतत्वाच्चभगवता । ब्रह्मसू
त्रानुसारेणवेदाद्यंसर्वमेवच । योज्यंनब्रह्मसूत्राणिदृश्यमानार्थतो न्यथेतिचब्रह्मवैवर्ते । चोरदृष्टांततोयस्यह्यभेदज्ञानतस्तमः । भेदेनोत्कर्षवेत्तुस्तुमुक्तिरेवचोरवदितिच ।

छांदोग्य

॥२००॥

सारत्वादिति ॥ यद्यपिसयएषइत्यादिकंप्रागेवव्याख्यातं । तथापिअस्मिन्खंडेसयएषइत्यादेरश्रवणादितरखंडवदत्रापितद
ध्याहार्यमिति सूचयितुं प्रागव्याख्यातपदव्याख्यानार्थं च सर्वथानेदमभेदपरमिति दाढ्यार्थं च सामसंहितागतमेवोपसंहारवाक्यमु
दाहृतं । मानानां ज्ञानानां मानाभिमानि देवतानां वा अणकश्चेष्टक इत्यर्थः । ततेर्व्याप्तेस्तत् । अध्यायार्थगुणविशिष्टत्वेन भगवन्नम
नरूपं मंगलमाचरतिसंहिताकारः ॥ इति यउक्तइत्यादिना ॥ नवकृत्वइत्यनेन नवप्रकरणीगतस्यापि वाक्यस्यायमेवार्थइति द्रढ
यति । तदनुसारेण स्वयमप्यध्यायार्थमुपसंहरति ॥ अतइति ॥ ४३ ॥ खं० ८-१६ ॥ ततश्चेयं खंडनवकस्याक्षरयोजना ॥
उद्दालको ह किलारुणिः श्वेतकेतुं पुत्रमुवाच । किमिति । स्वप्नस्यांतःसुषुप्तिः तं स्वप्नांतं सुषुप्तिस्वरूपं मे मम सकाशात् विजानीहीति ।
ननु कः सुषुप्तौ विशेषो येन तज्ज्ञातव्यमित्यत आह ॥ यत्रेति ॥ यत्र काले । एष चासौ पुरुषश्चेत्येतत्पुरुषो जीवः स्वपितितदा स ता पर
मात्मना संपन्नः संगतो भवति । यत्रायं पुरुष इति शाखांतरपाठः । किंतत्र मानमित्यतः सुप्ते स्वपिति शब्दप्रयोग एवेति वक्तुमुक्तमेव वि
शदमाह ॥ स्वमिति ॥ तदा प्रस्वापकाले स्वं स्वतंत्रं भगवंतमपीतो भवति अविज्ञेयत्वेन प्राप्तः प्रविष्टो भवति । एष पुरुष इति वर्तते ।

भा० । सारत्वात्स इति प्रोक्तो ज्ञानत्वाद्य इति रितः । सर्वस्येष्टइति ह्येष मानानामणकोणिमा । तत्तंत्रत्वादितदात्म्यं ससत्यः साधुरूपतः । तत्ततेः पूर्णतश्चात्मा सादनात्स इति रितः ।
अतत्त्वमसि पुत्रेति यउक्तो गौतमेन तु । नवकृत्वः सदृष्टांतं सर्वभेदेन केशवः । तस्मै नमो भगवते चिदचित्परमायते । पुरुषोत्तमाय देवाय पूर्णानंदैकरूपिण इति सामसंहितायां । अतः
सर्वचिदचिद्विलक्षणः सर्वोत्तमः सर्वगुणपरिपूर्णो भगवान् पुरुषोत्तम इति सिद्धं ॥ खं० ८-१६ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते छांदोग्योपनिषद्भा
ष्ये षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

उप० । उद्दालको हारुणिः श्वेतकेतुं पुत्रमुवाच स्वप्नांतं मे सोम्य विजानीहीति यत्रैतत्पुरुषः स्वपिति नाम स ता सोम्य तदा संपन्नो भवति स्वमपीतो भवति तस्मादेन स्वपितीत्याचक्षते

वेदेशी०

खंडार्थः

६।८

॥२००॥

सुषुप्तौ जीवस्य भगवत्प्राप्तिसद्भावे प्रमाणमाह ॥ तस्मादिति ॥ हियस्मात्स्वमपीतो भवति तस्मादेवैनं सुषुप्तं स्वपितीत्याचक्षते वि
 द्वांसः । अन्यथा तन्न स्यात् । स्वपिति शब्दप्रयोगादेव सुषुप्तस्य स्वनामक भगवत्प्राप्तिरवगम्यत इत्यर्थः । मुक्तिपक्षेतु स्वप्नस्यांतो मु
 क्तिः । स्वप्नशब्देन जीवन्मुक्तिरूपायाः संध्यावस्थायाः ग्रहणात् । संध्यंतृतीयं स्वप्नस्थानमित्यत्र तथानिर्णीतत्वात् । तं स्वप्नांतं मु
 क्तिमेव जानीहि । यत्रैतत्पुरुषो मुक्तजीवः । स्वपिति नाम मुक्तो भवति । तदा सतासंगतो भवति । तत्र प्रमाणं वक्तुं तदेव विशदमाह ॥
 स्वमिति ॥ तदामुक्तौ स्वं स्वतंत्रं भगवंतं संसारिभिरविज्ञेयत्वेन प्राप्तः प्रविष्टो भवति मुक्तजीवः । मुक्तस्य भगवत्प्राप्तौ स्वपिति शब्द
 मेव प्रमाणमाह ॥ तस्मादिति ॥ योजना पूर्ववदेव ॥ १ ॥ एवं जागरस्वप्नयोः संसारे वा शरीरैर्द्रियमनसामितस्ततो विक्षेपणश्रांत
 स्य जीवस्य श्रमापनोदनाय सुप्तौ मुक्तौ वा परमेश्वराश्रयणमभिधाय तत्र दृष्टांतमाह ॥ स यथेति ॥ सवक्ष्यमाणो दृष्टांतः यथा । श
 कुनिः पक्षी शकुनिघातकस्य हस्तगतेन सूत्रेण प्रबद्धः । दिशं दिशं बंधनमोक्षार्थी सन् प्रतिदिशं पतित्वान्यत्र बंधनादाय तनमाश्रयं वि
 श्रमणाया लब्ध्वाऽप्राप्य बंधनमेवोपश्रयते एवमेव खलु हेसोम्यैतन्मनः पूर्वप्रकृतो मननान्मनोनामा जीवः स्वप्न जागरणयोः संसारे वा दि
 शं दिशं पतित्वा प्राणादन्यत्रायतनमलब्ध्वा प्राणमेव प्राणनात्प्राणनामकं परमात्मानमेवोपश्रयते । दृष्टांते बंधनमेवोपश्रयत इत्युक्त
 त्वादत्रापि प्राणस्य बंधनत्वमुपपादयति ॥ प्राणेति ॥ हियस्मान्मनो जीवः प्राणबंधनं प्राण एव बंधनं बंधको यस्य तत्तथोक्तं । तस्मा

उप० । स्वप्नमपीतो भवति ॥ १ ॥ स यथा शकुनिः सूत्रेण प्रबद्धो दिशं दिशं पतित्वान्यत्रायतनमलब्ध्वा बंधनमेवोपश्रयते एवमेव खलु हेसोम्यैतन्मनो दिशं दिशं पतित्वान्यत्रायतन
 मलब्ध्वा प्राणमेवोपश्रयते प्राणबंधनं हि सोम्य मन इति ॥ २ ॥

SGDF

Sri Gargeshwar Digital Foundation

प्राणमेवोपयश्रयतइत्यर्थः ॥ २ ॥ एवंसुप्तौमुक्तौचजीवस्यभगवदधीनत्वमभिधायजाग्रदवस्थायामपिअशनापिपासयोःस्वरूप पर्यालोचनयाजीवानांभगवदधीनत्वंप्रतिपादयितुंप्रस्तावयति ॥ अशनेनेति ॥ हेसोम्याशितुमिच्छाऽशनाया यालोपःछांद सः । अशनायेत्यपिक्वचित्पाठः । पातुमिच्छापिपासा तेअशनापिपासे तयोःस्वरूपंविजानीहीत्युवाचेतिसंबंधः । कस्तत्रविशेषइ त्यतआह ॥ यत्रेति ॥ यत्रयदैतुपुरुषःसंसार्यशिशिषतिअशितुमिच्छतिनामतत्तदातदशितमन्नंपीताआपएवतदभिमानीप्राणएवे तियावत् । नयंतेरसवीर्यादिभावेनपरिणामयंते । अन्नंरसादिरूपेणप्राणःपरिणयत्यसावितिवचनात् । अशितनेतृत्वमपांकुतइत्यतो अशनायाशब्दाभिधेयत्वादितिसदृष्टांतमाह ॥ तद्यथेति ॥ तत्त्वक्ष्यमाणंनिदर्शनंयथागांनयतीतिगोनायइत्युच्यतेगोपालो यथावाश्वंनयतीत्यश्वनायइत्युच्यतेश्वपालः । यथाचपुरुषान्नयतीतिपुरुषनायइत्युच्यतेराजासेनापतिर्वा । एवंतत्तस्मादशितनेतृ त्वादपस्तदभिमानीदेवतांप्राणमशनायेत्याचक्षतेविद्वांसः । नन्वेतावताजीवस्यावभिमानीप्राणाधीनत्वेपिभगवदधीनत्वंकुतइत्य तआह ॥ तत्रेति ॥ तत्रैवंसतिअद्भीरसादिभावेनाशितस्यजीर्णंभावेसतितद्रेतोद्वाराएतत्प्रत्यक्षसिद्धंशिशुशरीरमुत्पतितंसोम्य विजानीहि । शुंगमितिदृष्टांतोक्तिः । वटबीजात्परिणताच्छुंगमंकुरमिवेत्यर्थः । किंततइत्यतआह ॥ नेति ॥ हेसोम्येदमुत्पति तंशरीररूपंकार्यममूलमकर्तृकंनभविष्यतीतिविजानीहि । अयमन्नप्रयोगः । इदंसकर्तृकंकार्यत्वादंकुरवदिति । नचदृष्टांतःसाध्य

उप० । अशनापिपासेसोम्यविजानीहीतियत्रैतत्पुरुषोशिशिषतिनामापएवतदशितंनयंतेतद्यथागोनाथोश्वनायःपुरुषनायइत्येवंतदपआचक्षतेऽशनायेतितत्रैतच्छुंगमुत्पतितं सोम्यविजानीहिनेदममूलंभविष्यतीति ॥ ३ ॥

विकलः । घटादिदृष्टांतेनतत्रापिसकर्तृकत्वानुमानात् । तर्हिघटएवदृष्टांतत्वेनोपादीयतां । नशरीरस्यसर्वात्मनांकुरुसाम्यमितिव स्तुस्थितिज्ञापनार्थः । तथाचश्रुतिः । यथावृक्षोवनस्पतिस्तथैवपुरुषोमृषा । तस्यलोमानिपर्णानित्वगस्योत्पाटिकाबहिरित्यादिका ॥ ३ ॥ एवंशरीरस्यकार्यत्वेनकर्तृसामान्येऽनुमितेकिंतदितिजिज्ञासायांपरिशेषेणान्नमेवेतिभावेनप्रसक्तप्रतिषेधंविधत्ते ॥ तस्ये ति ॥ तस्यशरीरस्यान्नादन्यत्रककिंमूलंस्यात् । नकिमपि । तस्मादन्नमेवपरिशेषेणमूलमित्यर्थः । अत्रान्नमितितदभिमानी रुद्रः । अन्नस्यापिकार्यत्वाच्छुंगवत्सकारणकत्वमनुमायपरिशेषेणापकारणकत्वमनुमेयमेवेत्याह ॥ एवमेवेति ॥ यथाशरीरे एवमेवखलुसोम्यान्नेनकार्येणशुंगेनदृष्टांतेनकर्तृसामान्यमनुमायपरिशेषेणापमूलमन्विच्छानुमातुमिच्छेत्यर्थः । आपइतितदभि मानीप्राणः । एवमेवहेसोम्याद्भिःकार्येणशुंगेनदृष्टांतेनकर्तृसामान्यमनुमायपरिशेषेणतेजोमूलमन्विच्छ । तेजइतिश्रीः । एवमे वहेसोम्यतेजसाकार्येणशुंगेनदृष्टांतेन । कर्तृसामान्यमनुमायसत्परंब्रह्ममूलमन्विच्छेत्यर्थः । तर्हिसतस्तेजोमात्रमूलत्वं । नसर्वमू लत्वमित्याशंकांपरिहरन्नुपसंहरति ॥ सन्मूलाइति ॥ हेसोम्येमाःसर्वाःप्रजाःसत्परंब्रह्म मूलंकर्तृ यासांताःसन्मूलाः । नके वलमेतावत् । किंतुसत्परंब्रह्मायतनमाश्रयोयासांताःसदायतनाश्च । नकेवलमुक्तरीत्याजीवस्यसंसारएवभगवदधीनत्वं । किंतु मोक्षेपीत्याह ॥ सत्प्रतिष्ठाइति ॥ सत्परंब्रह्मप्रतिष्ठाप्रतिस्थापकंयासांमुक्तप्रजानांताःसत्प्रतिष्ठाइत्यर्थः ॥ ४ ॥ एवमशनाया

उप० । तस्यक्रमूलस्यादन्यत्रान्नादेवमेवखलुसोम्यान्नेनशुंगेनापमूलमन्विच्छाद्भिःसोम्यशुंगेनतेजोमूलमन्विच्छतेजसासोम्यशुंगेनसन्मूलमन्विच्छसन्मूलाःसोम्येमाःस र्वाःप्रजाःसदायतनाःसत्प्रतिष्ठाः ॥ ४ ॥

छांदोग्य
॥२०२॥

स्वरूपपर्यालोचनयाजीवानांभगवदधीनत्वमुपपाद्यपिपासास्वरूपपर्यालोचनयापितदुपपादयति ॥ अथेति ॥ योजनातुपूर्वव
देव । तत्तेजआचष्टेविद्वानुदन्येति । उदंनयतीतिव्युत्पत्तेः । पूर्वमन्नकार्यस्यप्रक्रांतत्वाच्छरीरेणान्नद्वारासदनुमानमिहत्वपका
र्यस्यप्रक्रांतत्वात्तद्वारैवानुमानमित्यवधेयं ॥ ५ ॥ ननुपूर्वोक्तास्तेजोबन्नाभिमानिदेवताःशरीरंप्राप्यकथंशरीरधातुंकुर्वतीत्यतस्त
त्प्रागेवोक्तमनुसंधेयमित्याह ॥ यथेति ॥ हेसोम्येमास्तिस्त्रोदेवता स्तेजोबन्नाभिमानिन्योलक्ष्म्याद्याःपुरुषंशरीरिणंप्राप्ययथातु
येनैवप्रकारेणैकैकादेवतात्रिवृत्त्रिवृद्भवति । तत्पुरस्तादेवोक्तंभवति । अन्नमशितंत्रेधाविधीयतइत्यादिना । तदेवानुसंधेयमिति
भावः । किंचभगवतोमोक्षेदेवैःप्राप्यत्वाच्च । सिद्धंजीवानांतदधीनत्वमितिभावेनदेवानांदेहलयप्रकारमाह ॥ अस्थेति ॥ अ
स्यपुरुषस्यचतुर्मुखस्यप्रयतोमुच्यमानस्यसतश्चतुर्मुखमुक्तिकालेप्राप्तेइतियावत् । अत्रसर्वेदेवावाचिसंपद्यंतेइतिवक्तव्यं । वागभिमा
निन्युमामनसिमनोभिमानिरुद्रेसंपद्यतेदेहलयमामोति । मनोरुद्रःप्राणेमुख्यवायौसंपद्यते । प्राणस्तेजसिलक्ष्म्यांसंपद्यते । तेजः
परस्यांदेवतायांसंपद्यते । हरेरत्यंतसामीप्यंलयोलक्ष्म्याःप्रकीर्तितइतिस्मृतेः । अथवासर्वसाधारणमरणेपिजीवस्यभगवदधीनत्वं
प्रतिपत्तव्यमितिभावेनसतितत्वाभिमानिदेवताव्यापारेजीवस्यमरणानुपपत्तेस्तद्व्यापारोपरमप्रकारमाह ॥ अस्थेति ॥ अस्यपुरु

उप० । अथयत्रैतत्पुरुषःपिपासतिनामतेजएवतत्पीतंनयतेतद्यथागोनायोश्वनायःपुरुषनायइत्येवंतत्तेजआचष्टउदन्येति तत्रैतदेवशुंगमुत्पतितःसोम्यविजानीहिनेदममूलंभ-
विष्यतीति ॥ ५ ॥ तस्यक्रमूलस्यादन्यत्राद्भ्योद्भयःसोम्यशुंगेनतेजोमूलमन्विच्छतेजसोसोम्यशुंगेनसन्मूलमन्विच्छसन्मूलाःसोम्येमाःसर्वाःप्रजाःसदायतनाःसत्प्रतिष्ठायाथातु
खलुसोम्येमास्तिस्त्रोदेवताःपुरुषंप्राप्यत्रिवृत्त्रिवृदेकैकाभवति तदुक्तं पुरस्तादेवभवत्यस्यसोम्यपुरुषस्यप्रयतोवाङ्मनसिसंपद्यतेमनःप्राणेप्राणस्तेजसितेजःपरस्यांदेवतायां ॥ ६ ॥

वेदेशी०
खंडार्थः
६।८

॥२०२॥

षस्यप्रयतोऽन्यमाणस्ययावाक्वागभिमानिन्युमासामनसिसंपद्यतेग्रस्तव्यापाराभवति । इतरेंद्रियदेवताःसजीवावाचिसंपद्यंतइ
 त्यादौवक्तव्यं । मनोरुद्रःप्राणेमुख्यप्राणेसंपद्यते । प्राणस्तेजसिसंपद्यते । तेजःपरस्यांदेवतायांसंपद्यते ॥ ६ ॥ एवंसर्वात्मना
 जीवस्यभगवदधीनत्वान्नजीवस्यतदभिन्नत्वशंकाकार्येत्युक्तं । इतोपीत्याह ॥ सयइति ॥ प्रकृतःपरदेवताख्योविष्णुःसारत्वात्स
 इत्युच्यते । यमनात्ज्ञानरूपत्वाद्वायः । सर्वस्येष्टइतिह्येषः । अणीयसासूक्ष्मेणज्ञानेनमीयतेविषयीक्रियतइत्यणिमा । मानाना
 माणकइतिवाणिमा । इदं सर्वजगदैतदात्म्यमेतदात्मवशं । ततत्वात्तत् । परानंदत्वतःसाधुस्वरूपत्वाद्वासत्यं । सादनात्सः । पू
 र्णगुणत्वादात्मा । अतत्वमितितत्वमितिचपदच्छेदः । एवंसतिहेश्वेतकेतोतत्वंतत्त्वतः । त्वमतदसि तस्मादन्यद्वस्त्वसीत्यर्थः ।
 इतिपित्रोपदिष्टेनश्वेतकेतुनाजीवानांभगवदाश्रयत्वंकथमुपपन्नं । यतो नमत्तो न्योस्मिन् देहेस्ति । मयाभेदेनानुपलभ्यमानत्वात्इ
 त्याशयेनभूयएवमामांभगवान्विज्ञापयत्वितिपृष्टेतथासोम्येतिहोवाचपिता । त्वच्छंकायायथोत्तरंस्यात्तथावक्ष्यामीत्याहेत्यर्थः
 ॥ ७ ॥ अष्टमःखंडः ॥ ८ ॥ किमुवाचेत्यतआह ॥ यथासोम्येत्यादि ॥ हेसोम्ययथामधुकृतोभ्रमराःमधुनिस्तिष्ठंतिनिर्मि
 मते । कथंनानात्ययानांनानागतीनांपरस्परविलक्षणानांवृक्षाणांरसानांसमवहारंसमूहमेकतांमिश्रतांगमयंति । रसान्समवहारमि
 तिपाठेरसानितिद्वितीयाषष्ठ्यर्थं ॥ १ ॥ यथाचतेनानावृक्षरसास्तत्रमिश्रतायांविद्यमानमपिविवेकंपरस्परभेदंनलभंतेनजानंति ।

उप० । सयएषोणिमैतदात्म्यमिदं सर्वतत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इतिभूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्विति तथासोम्येतिहोवाच ॥ ७ ॥ खं० ॥ ८ ॥ यथासोम्यमधुमधु
 कृतोनिस्तिष्ठंतिनानात्ययानांवृक्षाणांरसानांसमवहारमेकतांगमयंति ॥ १ ॥

अमुष्यवृक्षस्यास्रस्याहंरसोऽस्म्ययं त्वन्यस्येति । तथापरोऽप्यमुष्यपनसस्याहंरसोऽस्म्ययं त्वन्यस्येति । एवमेव खलु सोम्येमाः सर्वाः प्रजाः जीवाः परमेश्वरशक्तिभिरेव स्वे स्वेशरीरे सति परमेश्वरे संपद्यतेन मिश्री भावं प्राप्य सति संपत्स्यामहे उपलक्षणमेतत् । संपन्नाः संपद्यामहे इति न विदुः ॥ २ ॥ अज्ञानभवमनर्थमाह ॥ तइत्यादिना ॥ इह लोके ते प्रसिद्धाः । व्याघ्रो वेत्यादियद्यद्भवंति तत्तदा तस्मात्परमेश्वराश्रितत्वाज्ञानापराधाद्भवंतीति । एतेन यो यमात्मनो भेदेन न पश्यति स ततो न भिद्यत इति व्याख्येयं गोदर्शितो भवति ॥ ३ ॥ स यइत्याद्यभ्यासस्तात्पर्यद्योतनार्थः । आत्मावा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदिध्यासितव्य इत्युक्तानां श्रवणादीनां नाग्निष्टोमादिव देकवारेणैव फलप्राप्तिः । किंत्वावृत्तिः कर्तव्येति ज्ञापनार्थं चायमसकृदुपदेशः । तथा चोक्तं सूत्रकृता । आवृत्तिरसकृदुपदेशादिति । इति पित्रोपदिष्टेन श्वेतकेतुना भवत्वचेतनानां नानावृक्षरसानां भेदापरिज्ञानं । मया तु चेतनत्वेन हेतुर्विशेष्यत इत्यभिप्रायेण भूय एव मा भगवान् विज्ञापयत्विति पृष्ठे पिता तथा सोम्येति होवाच ॥ ४ ॥ नवमः खंडः ॥ ९ ॥ किमुवाच ॥ इमाः सोम्येत्यादि ॥ हे सोम्येमाः प्रसिद्धाः गंगाद्याः नदीदेवताः । प्राच्यः प्रागंचनात्प्राचीशब्दवाच्याः पुरस्तात्स्यंदते स्रवंति । तथा प्रत्यगंचनात्प्रतीचीशब्दवाच्याः पश्चात्स्यंदते । एवमत्यंतविलक्षणास्तानद्योमेधादिद्वारेण समुद्रादागत्य उत्पन्नजलत्वात् समुद्रमेवापियंति । एवमशब्दस्यो

उप० । ते यथा तत्र न विवेकं लभंते ऽमुष्याहं वृक्षस्य रसोऽस्म्यमुष्याहं वृक्षस्य रसोऽस्मीत्येवमेव खलु सोम्येमाः सर्वाः प्रजाः सति संपद्यन् विदुः सति संपत्स्यामहे इति ॥ २ ॥ तइह व्याघ्रो वा सि ॥ होवावृको वा वराहो वा कीटो वा पतंगो वा दंशो वा मशको वा यद्यद्भवंति तत्तदा भवंति ॥ ३ ॥ स य एषो णि मैतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इति भूय एव मा भगवान् विज्ञापयत्विति तथा सोम्येति होवाच ॥ ४ ॥ खं० ॥ ९ ॥ इमाः सोम्येत्यादि प्राच्यः स्यंदते पश्चात्प्रतीच्यस्ताः समुद्रात्समुद्रमेवापियंति स समुद्र एव भवति ता यथा तत्र न विदुरिय महमस्मीयमहमस्मीति ॥ १ ॥

त्तरत्रान्वयः । अविज्ञेयत्वेन प्राप्नुवंति । प्रविशंतीति यावत् । तथापि समुद्रः समुद्र एव भवति । न नदी भावं प्राप्नोतीत्यर्थः । स एव समुद्रो भवतीति पूर्ववाक्यगतैव कारान्वयः । समुद्र एव समुद्रो भवति । न नद्य इत्यर्थः । तानदीदेवताः यथा तत्र समुद्रे इयं गंगाहमस्मीयंतु यमुना ऽयंच समुद्र इत्येव मन्या अपि न विदुः । खं० खं० वारि नैव जानंति ॥ १ ॥ एवमेव खलु सोम्येमाः सर्वाः प्रजाः सतः परमेश्वरादागम्योत्पद्यापि सत आगच्छामहे उत्पन्नास्म इति न विदुः । एवं परमेश्वरे स्थित्वा पितमाश्रितास्म इति न विदुः । तइहेत्यादि पूर्ववत् । अनेन चेतनत्वविशिष्टस्यापि हेतोरनैकांत्यमुक्तं भवति । इति पित्रोपदिष्टेन पुत्रेणास्तीश्वरः स्वतो भिन्नस्तथापि जीवस्य तदधीनत्वं कुत इत्याशयवता भूय एव मा भगवान् विज्ञापयत्विति पृष्ठे तथा सोम्येति होवाच पिता ॥ ३ ॥ दशमः खंडः ॥ १० ॥ किमुवाच ॥ अस्येत्यादि ॥ हे सोम्य महतो वृक्षस्य योयः कश्चिद्यदि मूले भ्याह न्यात्तदा जीवन् जीवेनानिरुद्धाख्येन परमेश्वरेणाऽधिष्ठितश्चेत्तदा स्रवेत् रसमेवोद्गिरेत् । न तु स्त्रियते । अंकुरमात्रस्याऽभ्याघातेऽवस्थानासंभवान् महत इत्युक्तं । एवं यो मध्ये भ्याह न्यादित्यादिकमपि व्याख्येयं । एवं स एषः वृक्षजीवो नेन प्रकृतेन जीवेनात्मना परमात्मनानुप्रभूतः प्राप्नोति धिष्ठितदेहः पेपीयमानः पुनः पुनर्भृशं वापि बन्मोदमानस्तिष्ठति ॥ १ ॥ एवं वृक्षजीवस्य सर्वदानुपहताऽत्यक्तदेहेन सुखिनैव मया स्थातव्यमितीच्छायामपि कदाचिदेवैश्वरानुग्रहे सति वि

उप० । एवमेव खलु सोम्येमाः सर्वाः प्रजाः सत आगम्यन् विदुः सत आगच्छामहे इति तइह व्याघ्रो वा सि ॥ होवावृको वा वराहो वा कीटो वा पतंगो वा दंशो वा मशको वा यद्यद्भवंति तत्तदा भवंति ॥ २ ॥ स य एषो णि मैतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इति भूय एव मा भगवान् विज्ञापयत्विति तथा सोम्येति होवाच ॥ ३ ॥ खं० ॥ १० ॥ अस्य सोम्यमहतो वृक्षस्य यो मूले भ्याह न्यात्तदा जीवन् जीवेनानिरुद्धाख्येन परमेश्वरेणाऽधिष्ठितश्चेत्तदा स्रवेत् रसमेवोद्गिरेत् । न तु स्त्रियते । अंकुरमात्रस्याऽभ्याघातेऽवस्थानासंभवान् महत इत्युक्तं । एवं यो मध्ये भ्याह न्यादित्यादिकमपि व्याख्येयं । एवं स एषः वृक्षजीवो नेन प्रकृतेन जीवेनात्मनानुप्रभूतः पेपीयमानो मोदमानस्तिष्ठति ॥ १ ॥

छांदोग्य

॥२०४॥

घातिषुबाह्यकारणेषुसत्स्वप्येवमवस्थानंभवतीत्युक्तं । इदानींकदाचिदीश्वरानुग्रहाभावेबाह्यकारणबलवत्त्वाभावेपिशरीरशोषाद्य
निष्टंभवत्येवेत्याह ॥ अस्येति ॥ अस्यवृक्षजीवस्ययदैकांशाखांजीवःपरमात्माजहात्यथतदासाशुष्यति । यदाद्वितीयांशाखांज
हातितदासापिशुष्यति । यदातृतीयांजहातितदासापिशुष्यति । यदासर्वजहातितदासर्वोपिशुष्यति । यथायंदृष्टान्तःएवमेवख
लुसोम्यमानुषशरीरेपिजीवस्येश्वराधीनत्वंविद्धीतिहोवाचपिता ॥ २ ॥ तदेवविशदमाह ॥ जीवापेतमिति ॥ जीवेनपरमात्म
नाऽपेतंत्यक्तं । त्यक्तदेहमितियावत् । इदंसंसारिजातंम्रियतेप्राणैर्वियुज्यते । तथाचस्मृतिः । ब्रह्मणात्यक्तदेहस्तुमृतइत्युच्य
तेबुधैरिति । एवंभगवतोपिमरणंचेत्कोविशेषस्तस्येत्यतआह ॥ नजीवइति ॥ जीवःपरमात्मातुकदापिनम्रियतइत्येवमत्यंतवि
लक्षणौजीवपरावितिशेषः । अत्रप्रकरणेजीवशब्देनपरमात्मैवाभिहितः । जीवइतिभगवतोनिरुद्धस्याख्येतिश्रुतेः । विष्णुर्जीव
इतिप्रोक्तःसततंप्राणधारणादित्यादिस्मृतेश्च । नहिसंसारिणोमुख्यतःप्राणधारकत्वंयुज्यतइत्यवगंतव्यं । इत्युपदिष्टेनपुत्रेणएवं
जीवस्यसत्तादिप्रदःपरमात्मात्रैवशरीरेजीवांतर्वर्तमानोजीवेनकुतो नदृश्यते । सौक्ष्म्यादितिचेत् । जीवस्यसूक्ष्मस्वात्मदर्शिनःसू
क्ष्मदर्शनशक्तिसद्भावादित्याशयेनपुनःपृष्ठेपिताऽवोचत् ॥ ३ ॥ एकादशःखंडः ॥ ११ ॥ किमवोचत् ॥ न्यग्रोधफलमि

उप० । अस्ययदैकांशाखांजीवोजहात्यथसाशुष्यति द्वितीयांजहात्यथसाशुष्यति तृतीयांजहात्यथसाशुष्यति सर्वजहातिसर्वःशुष्यत्येवमेवखलुसोम्यविद्धीतिहोवाच ॥ २ ॥
जीवापेतंवावकिलेदंम्रियतेनजीवोम्रियतइति सयएषोणिमैतदात्म्यमिदंसर्वतस्तस्यसत्तात्मातत्त्वमसिश्चेतकेतोइतिभूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्वितितथासोम्येतिहोवाच ॥ ३ ॥
खं० ॥ ११ ॥ न्यग्रोधफलमतआहरेतीदंभगवइति भिधीति भिन्नंभगवइति किमत्रपश्यसीत्यण्यइवेमाधानाभगवइत्यासामंगैकांभिधीतिभिन्नाभगवइति किमत्रपश्यसीतिन
किंचनभगवइति ॥ १ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

६।१२

॥२०४॥

त्यादि ॥ हेसोम्यातोवृक्षान्यग्रोधफलमाहरेत्युवाचपिता । आहृत्येदंन्यग्रोधफलमाहृतंभगवोभगवन्नितिपुत्रः । इदंफलंभिंधीति
 पिता । तद्धित्वाभिन्नंभगवइतिपुत्रः । अत्रभिन्नेफलेकिंपश्यसीतिपिता । अण्व्यइवसूक्ष्माइवेमाधानाबीजानिपश्यामीतिपुत्रः ।
 हेअंगआसांधानानांमध्येएकांधानांभिंधीतिपिता । भित्त्वाभिन्नाभगवइतिपुत्रः । अत्रभिन्नायांधानायांकिंपश्यसीतिपिता । न
 किंचनपश्यामिभगवइतिपुत्रः ॥ १ ॥ एवमुक्तवंतंतमुवाचपिता । यमेतमणिमानंभावभवित्रोरभेदात् । अतिसूक्ष्मंबीजजीवंन
 निभालयसेनपश्यसि । एतस्याणिम्रःसामर्थ्यादेवंपरिदृश्यमानप्रकारेणमहान्यग्रोधस्तिष्ठति । यद्वाणिमशब्दःपरमात्परः । ना
 त्रान्यथात्वशंकाकार्येत्याह ॥ श्रद्धत्स्वत्सोम्येतिपिता ॥ अत्रवृक्षःप्रपंचः । फलंशरीरं । धानाजीवः । तत्रयथासूक्ष्मवटबीजेदृ
 श्यमानेपि यत्प्रभावाद्दृढावस्थानंसबीजांतर्गतोबीजजीवःपरमात्मावा यथापरमसूक्ष्मत्वान्नदृश्यते । तथाजीवादपिसूक्ष्मत्वात्तदंत
 र्गतःइत्युक्तंभवति ॥ २ ॥ सयइत्यादिकमुक्तार्थः । इत्युपदिष्टेनश्वेतकेतुना । ननुवटावस्थानादिनाकार्येणेश्वरसामर्थ्यंतावत्प्रत्यक्ष
 मिवदृश्यते । एवंतत्सामर्थ्येदृश्यमानेपितस्यादर्शनमित्येतत्कथमहंविजानीयामित्याशयवताभूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्विति प्रा
 र्थितेपितातथासोम्येतिहोवाच ॥३॥ द्वादशःखंडः ॥ १२ ॥ लवणमित्यादि ॥ हेअंगैतत्पिंडरूपलवणमुदकेघटादिस्थेवऽधाय

उप० । त होवाचयंवैसोम्यैतमणिमानंननिभालयसएतस्यवैसोम्यैषोणिम्रएवंमहान्यग्रोधस्तिष्ठतिश्रद्धत्स्वसोम्येति ॥ २ ॥ सयएषोणिमैतदात्म्यमिदं सर्वतत्सत्यं स आत्मात
 त्वमसि श्वेतकेतोइतिभूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्वितितथासोम्येतिहोवाच ॥ ३ ॥ खं० ॥ १२ ॥ लवणमेतदुदकेऽवधायाथमाप्रातरुपसीदथाइतिसहतथाचकारत होवाचयद्वा
 षालवणमुदकेऽवधाअंगतदाहरेतितद्वावमृश्यनविवेदयथाविलीनमेव ॥ १ ॥

छांदोग्य
॥२०५॥

निक्षिप्यमामांप्रातरुपसीदथाःउपागच्छेतिपित्रोक्तःसहतथाचकार । तद्धतथाचकारेतिकचित्पाठः । तत्रयथापित्रोक्ततत्तथाचकार
पुत्रइत्यर्थः । तंहोवाचपिता । हेअंगदोषारात्रौयलवणमुदकेऽवधाःअवाधास्तदाहरेति । तत्लवणमुदकेहस्तेनावमृश्यनवि
वेदपुत्रः । यथाविलीनमेवात्यंतंविनष्टंस्तुनविंदति तथा । अंगास्योदकस्यांतात्पूर्वदिगवस्थितादवयवादुद्धृत्यैकदेशमाचामेतिपि
ता । आचांतवंतंकथंतिष्ठतीतिप्रच्छपिता । लवणंलवणरसोपेतमित्याहपुत्रः । एवंमध्यादित्यादिव्याख्येयं । अंत्या
त्पश्चिमदिगवस्थितात् । एतत्तुदकमभिप्रास्यनिरस्याथमामांउपसीदथाइतिपिता । तद्धतथाचकारपुत्रः । तल्लवणंशश्व
दुदकएवसंवर्तते । नह्यपगतमितिश्रुतेःस्ववाक्यंतत् । तद्धतथाचकारेतिवाक्यंशश्वदंगतदाहरेत्याद्यनंतरंसंवर्तते ॥ अनु
वर्तनीयमितिवा । तंहोवाचपिता । हेसोम्यात्रवावात्रैवोदकेसत्विद्यमानंलवणं तद्गुणेदृश्यमानेपिननिभालयसे । अत्रैव
किलेतिपुनर्वचनमादरार्थं । इत्युवाचेतिसंबंधः । यथेदंतथासामर्थ्येदृश्यमानेपिभगवान्नदृश्यतइतिभावः ॥ २ ॥ इतिपित्रोपदि
ष्टेनपुत्रेणैवंविधोहरिरविद्यापिहितनयनेनानेनकेनोपायेनदृश्यतेप्राप्यतेचेति जिज्ञासावताभूयएवेतिपृष्टेतथासोम्येतिहोवाचपिता
॥ ३ ॥ त्रयोदशःखंडः ॥ १३ ॥ हेसोम्ययथापुरुषंधनिकंगंधारेभ्योगंधारसंज्ञिकेभ्योजनपदेभ्योऽभिनद्धाक्षंअक्षिणीबध्वेति

उप० । अंगास्यांतादाचामेतिकथमितिलवणमिति मध्यादाचामेतिकथमितिलवणमितिअंत्यादाचामेतिकथमितिलवणमितिअभिप्रास्येतदथमोपसीदथाइतितद्धतथाचकारतच्छश्व
त्संवर्ततेतत्तंहोवाचात्रवावकिलसत्सोम्यननिभालयसेत्रैवकिलेति ॥ २ ॥ सयएषोणिमैतदात्म्यमिदं सर्वतत्सत्यं सआत्मातत्त्वमसिश्चेतकेतोइतिभूयएवमाभगवान्विज्ञापय
त्वितितथासोम्येतिहोवाच ॥ ३ ॥ खं० ॥ १३ ॥ यथासोम्यपुरुषंगंधारेभ्योऽभिनद्धाक्षमानीयतंततोतिजनेविष्टजेत्सयथातत्रप्राङ्मेदङ्गाधराङ्गाप्राध्मायीताभिनद्धाक्षानीतो
भिनद्धाक्षोविष्टः ॥ १ ॥

वेदेशी०
खंडार्थः
६।१४

॥२०५॥

यावत् । आनीयतंततो नंतरं अतिजनेजनरहितेरण्येविसृजेच्चोरः । सःविसृष्टोयथातत्रारण्येप्राङ्बोदङ्वाधराङ्वासर्वदिगभिमु
खःप्राध्मायीतउच्चैःशब्दंकुर्यात् । किमिति । अभिनद्धाक्षःआनीतोस्मिअभिनद्धाक्षोविसृष्टोस्मीति ॥ १ ॥ यथासम्यक्तद्वाक्यंश्रुत्वा
कश्चित्कृपावांस्तस्याभिनहनंबंधनंप्रमुच्यमुक्त्वाब्रूयात् । एतांदिशमस्यांदिशिगंधाराःसंति । अतएतांदिशं ब्रजेति । सःतेनोपदि
ष्टाद्रामान्निर्गत्यापरंग्रामं पृच्छन्पंडितःप्राज्ञोमेधावीस्मृतिमान्गंधारानेवोपसंपद्यतेपश्यतिप्राप्नोतिच । एवमेवअनाद्यविद्यादिभि
राच्छादितनिजज्ञानःपुरुषोजीवःसंसारेपतितःपरमेश्वरानुग्रहाज्जातजिज्ञासःआचार्यवान्गुरूपदेशंलब्धेतियावत् । क्रमापन्नानि
श्रवणादीनिसाधनान्यनुष्ठायस्वजन्मभूमिंभगवंतंवेदपश्यतिप्राप्नोतीतिचेत्यर्थः । ननुयथान्योपदेशेनबद्धाक्षःस्वगृहंपश्यतिब्रज
तिच तथापुमानाचार्योपदेशेनभिन्नमीशंपश्यति ब्रजतिचेत्यनुपपन्नं । दर्शनाव्यवहितोत्तरकालंभगवत्प्राप्तेरभावादित्यतआह ॥
तस्येति ॥ तस्यापरोक्षज्ञानिनः । तावदेवमोक्षायचिरंक्षेपोयावन्नविमोक्ष्येविमोक्ष्येतप्रतिबंधेनप्रारब्धकर्मणा । यथाज्ञानानंत
रमपिनमोक्षस्तथाकर्मक्षयानंतरमपीतिशंकामाभूदितिभावेनाह ॥ अथेति ॥ अथारब्धपुण्यपापस्यभोगेनक्षपणादनु । ब्रह्मसंप
त्स्यतएव । अथशब्दोनियमसूचकश्च । इत्युवाचेतिपूर्वखंडस्थेनान्वयः ॥ २ ॥ इतिपित्रोपदिष्टेनावगतंवृक्षशरीरेभगवदधीनत्वं

उप० । तस्ययथाभिनहनंप्रमुच्यप्रब्रूयादेतांदिशंगंधाराएतांदिशं ब्रजेतिसप्रामाद्वामं पृच्छन्पंडितोमेधावीगंधारानेवोपसंपद्येतैवमेवेहाचार्यवान्पुरुषोवेदतस्यतावदेवचिरंयावन्न
विमोक्ष्येयसंपत्स्यतइति ॥ २ ॥ सयएषोणिमैतदात्म्यमिदं सर्वतत्सत्यं सआत्मातत्त्वमसिश्चेतकेतोइतिभूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्वितितथासोम्येतिहोवाच ॥ ३ ॥ खं० ॥ १४ ॥

F
Foundation

छांदोग्य
॥२०६॥

जीवस्य मानुषशरीरएवतज्ज्ञापयेत्याशयवताभूयएवमाभगवान्विज्ञापयत्वित्युक्तः पितातथासोम्येतिहोवाच ॥ ३ ॥ चतुर्दशः खं
डः ॥ १४ ॥ हेसोम्योपतापिनंरोगिणंपुरुषंज्ञातयःपर्युपासते । परितउपविशंति । किंकुर्वतः । हेदेवदत्तत्वंमांजानासिमांजाना
सीतिवदंतः । एवमेभिरुक्तेसकदाजानातिकदाचनजानातीत्यतआह ॥ तस्येति ॥ तस्यध्रियमाणस्यपुरुषस्य वाक्वागभिमानि
न्युमा मनसिमनोभिमानिनिरुद्रे यावन्नसंपद्यते अस्तव्यापारानभवति । मनश्चप्राणेनसंपद्यते । प्राणस्तेजसिनसंपद्यते । तेजःपर
स्यांदेवतायांसंपद्यते । तावज्जानाति ॥ १ ॥ अथयदास्यवाङ्मनसिसंपद्यतेमनःप्राणेप्राणस्तेजसितेजःपरस्यांदेवतायांसंपद्यते ।
अथतदानजानाति । एवंमानुषशरीरएवजीवस्यमरणकालेज्ञात्यादिस्वरूपज्ञानेऽस्वातंत्र्यं दृष्टमितिभावः ॥ २ ॥ इतिपित्रोपदि
ष्टेनपुत्रेणैवंसर्वप्रेरकंमहानुभावंभगवंतंयोत्यंतभेदेनजानातियश्चसएवाहमस्मीति । तयोःकीदृशंफलंभवतीतिजिज्ञासयाभूयएव
त्युक्तःपितातथेतिहोवाच ॥ ३ ॥ पंचदशःखंडः ॥ १५ ॥ हेसोम्यराजद्रव्येऽपगतेसतिसंकास्पदंवाराजाहमितिवदंतंअतदर्हं
वापुरुषंहस्तगृहीतंबद्धहस्तमानयंतिराजभटाः । किंकृतवानयमितिपृष्टाश्चअपहर्षीत् अपाहर्षीत्स्तेयमकार्षीदिति वदंतःआनयंती

उप० । पुरुषःसोम्योपतापिनंज्ञातयःपर्युपासतेजानासिमांजानासिमामितितस्ययावन्नवाङ्मनसिसंपद्यतेमनःप्राणेप्राणस्तेजसितेजःपरस्यांदेवतायांतावज्जानाति ॥ १ ॥ अथ
यदास्यवाङ्मनसिसंपद्यतेमनःप्राणेप्राणस्तेजसितेजःपरस्यांदेवतायामथनजानाति ॥ २ ॥ सयएषोणिमैतदात्म्यमिदं सर्वतत्सत्यं सआत्मातत्त्वमसिश्चेतकेतोइतिभूयएवमाभग
वान्विज्ञापयत्वितितथासोम्येतिहोवाच ॥ ३ ॥ खं० ॥ १५ ॥ पुरुषःसोम्योतहस्तगृहीतमानयंत्यपहर्षीत्स्तेयमकार्षीत्परशुमस्मैतपतेति सयदितस्यकर्ताभवतिततएवानृतमा
त्मानंकुरुतेसोऽनृताभिसंधोऽनृतेनात्मानमंतर्धायपरशुंतसंप्रतिगृह्णातिसदृश्यतेथहन्यते ॥ १ ॥

वेदेशी०
खंडार्थः
६।१६

॥२०६॥

तिसंबंधः । पश्यतोहरत्वमपहारः । अन्यत्स्तेयं । ततस्तेननेदंमयाकृतमित्युक्तेभटान्प्रतिराजावक्ति । परशुमस्मैअस्यपरीक्षार्थं
तपतेति । सःगृहीतोयदितस्यापहारादेःकर्ताभवतिअथचनेतिब्रूते । सःततएवंकृत्वापिनेतिवचनादेवात्मानमनृतमनृतभाषिणंकुरु
ते । सोनृतोभिसंधोऽभिसंधिरस्येतितथोक्तोऽनृतेनात्मानंअंतर्धायआच्छाद्यपरशुंतसंप्रतिगृह्णाति । सदह्यतेथहन्यतेराजभटैः ।
हतिश्चापराधाधिक्यक्रमेणनानाविधा । कस्यचित्महाकारागृहेपातनंयतो नविमोकः । कस्यचिद्धस्ताद्यवयवच्छेदः । कस्यचि
च्चवधएवेति । अत्रसयथातत्रदह्यतेहन्यतेचैवमेवब्रह्मस्तेनमभेदज्ञानिनंहस्तगृहीतमानयंतिवायुकिंकराः । अयंब्रह्मापहार्षीद्ब्रह्म
स्तेयमकार्षीदिति वदंतः । ततस्तेननमयाब्रह्मापहारादिकंकृतमित्युक्तेभटान्प्रतिराजावक्तिपरशुमस्मैतपतेति । सयदितस्यकर्ता
भवति । तथाचनेतिब्रूते । ततएवात्मानमनृतंकुरुते । सोनृताभिसंधोऽनृतेनात्मानमंतर्धायपरशुंतसंप्रतिगृह्णाति । सदह्यतेऽथह
न्यते । अपराधाधिक्यक्रमेणतमसिपात्यतइत्यपिग्राह्यं ॥ १ ॥ अथसगृहीतोयदितस्यापहारादेरकर्ताभवतिनेतिब्रूतेच । ततएवा
कृतवैवनेतिवचनदार्यादेवात्मानंसत्यंसत्यभाषिणंकुरुते । ससत्याभिसंधःसत्येनात्मानमंतर्धायपरशुंतसंप्रतिगृह्णाति । सनदह्यते
थमुच्यतेशिक्षकेभ्यः । नकेवलमेतावत् । किंतुमिथ्याभिशंसिहननपुरःसरंराज्ञास्वीक्रियतेच । किंततइत्यतआह ॥ सइति ॥
सोपहाराद्यकर्तातिदृढोयथातत्रतप्तपरशुपरीक्षायांनादाद्येतर्षदपिनदह्यते । एवमेवायंनाहंविष्णुरित्युक्तरीत्यादार्याशपथवद्यदा
कुर्यात्तदातप्तपरशुपरीक्षायांनदह्यते । मुच्यतेचशिक्षकेभ्यः । मिथ्याभिशंसिहननपुरःसरंविष्णुनास्वीक्रियतेचेतिवाक्यशेषः

उप० । अथसयदितस्याकर्ताभवतिततएवसत्यमात्मानंकुरुतेससत्याभिसंधःसत्येनात्मानमंतर्धायपरशुंतसंप्रतिगृह्णातिसनदह्यतेथमुच्यते ॥ २ ॥

SCDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

छांदोग्य

॥२०७॥

॥ २ ॥ अत्रापिसयणोणिमेतिवाक्यं ग्राह्यं । अर्थस्तूक्त एव । इतिपित्रोपदिष्टोयं श्वेतकेतुर्विगलिताभेदमोहोयदुपदिष्टं भगवत्साधन्यादिकंतत्तहाऽबाधितं विजज्ञौबोधेति श्रुतिवाक्यं । अस्येतिकर्मणिषष्ठी । इतिशब्दः समाह्वयर्थः । द्विर्वचनमादरार्थं ॥ ३ ॥ षोडशः खंडः ॥ १६ ॥ अत्रतदेषः श्लोकइत्यादिः काचित्कः पाठः । तस्यचायमर्थः । तत्तत्रसत्यवचनान्नदाहोभवति किंतुमुक्तिरेवेत्यत्रैषः वक्ष्यमाणः श्लोकोभवति । श्लोकमुदाहरति । सर्वेषांखलुभूतानां आत्मासत्येप्रतिष्ठितः । तेनात्मानमंतर्धाय न किंचित्पापमृच्छतीति । आत्मास्वामी । सत्येसत्यवचनेतेनसत्यवचनेन आत्मानं स्वात्मानं न केवलं सत्यवचनमात्रं पापालेपहेतुः । किंतु भगवति प्रीतिश्चेति भावेनाह ॥ आत्मसत्यात्मसाक्षी सतां धर्मः प्रतापवान् । न स पापानि कुरुते यस्मात्मा भवति प्रियो इति । आत्मा परमात्मैव । सत्यासत्यः । सत्यवचननियामकः । आत्मा परमात्मैव साक्षादीक्षत इति साक्षी । धर्मोधारकः । प्रतापवान् । कीर्तिमान् । यस्याधिकारिणः आत्मा परमात्मा प्रियो भवति । सः न पापानि कुरुत इत्यन्वयः । भगवति प्रीतिमांश्च भेदज्ञान्येवेति हृदयं । एवं भेदज्ञानिनः फलमुक्त्वा ब्रह्मस्तेन स्या भेदज्ञानिनः फलमाह ॥ जायत्येको म्रियत्येको श्राल्येकः शुभाशुभमिति ॥ एकः एकत्वज्ञानी । जायति जायते । म्रियति म्रियते । शुभाशुभमिति द्वैकवद्भावः । पापाभिवृद्धावशुभमेवाश्रतीति तात्पर्यं । तानहं द्विषत इत्यादिवचनात् । इतिशब्दः श्लोकसमाप्तिद्योतकः । तच्छ्लोकोक्तमप्ययं श्वेतकेतुरबाधितं बु

उप० । सयथातत्रनदाहोतैतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इति तद्वास्यविजज्ञाविति विजज्ञाविति ॥ ३ ॥ खं० ॥ १६ ॥ इति श्रीमच्छांदोग्योपनिषदि षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

वेदेशी.

खंडार्थः

६।१६

॥२०७॥

बोधेति श्रुतिः स्वयमाह ॥ तद्वस्यविजज्ञाविति । अभ्यासस्तात्पर्यार्थः । विजज्ञावित्युक्तं किंतु ज्ञानेनेत्यतो ज्ञानसामर्थ्ये श्लोकोप्यस्तीत्याह ॥ तदेषः श्लोकइति ॥ तमुदाहरति ॥ सर्वभूतात्मभूतेभ्यः सम्यग्भूतानि पश्यतो । देवा अपि मार्गं मुह्यंति पदज्ञानात्पदैषिणः । पदज्ञानात्पदैषिण इति ॥ छांदसत्वादुत्तरार्धस्थदकारमादाय पश्यत इति रूढं । एवं भवति प्रियो इति प्रागुक्तमपि ज्ञेयं । सर्वभूतानां मात्मभूतेभ्यः स्वामिभूतेभ्यो देवेभ्यस्तत्पसादादितियावत् । भूतानि सर्वभूतां तर्गतानि भगवद्रूपाणि । पूर्णानि वा । सम्यक्पश्यंतो परोक्षीकुर्वंतो मार्गं पदज्ञानात् भगवत्स्वरूपज्ञानात्पदैषिणः स्वपदप्राप्तीच्छवो देवा अपि मुह्यंति । देवैरप्याकांक्षयोऽज्ञानमार्ग इति स्तुतिरियं । द्विर्वचनमध्यायार्थस्य सर्वस्यापि प्रामाणिकत्वसूचनार्थं ॥ ४ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितस्य श्रीमच्छंदोगोपनिषद्भाष्यस्य टीकायां वेदेशभिक्षुविरचितायां पदार्थकौमुद्यां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

छांदोग्य

॥२०८॥

श्रीमद्भुमन्नीममध्वातर्गतारामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ नामादिप्राणपर्यंतदेवश्रेष्ठायविष्णवे ॥ सत्याद्यात्मा
तरूपायनमोभगवतेसदा ॥ १ ॥ पूर्वजीवभिन्नत्वादिनाविष्णोःसर्वोत्तमत्वंनिरूपितं । इदानींतद्देवतातारतम्यपुरःसरमेवतारत
म्यांतगत्वेनज्ञातंफलवन्नान्यथेतिभावेनदेवतातारतम्यकथनपुरःसरंविष्णोःसर्वोत्तमत्वमेवनिरूपयत्यनेनाध्यायेन । तत्रयद्वेत्यते
नमोपसीदेत्यत्रमेत्यस्यनिषेधार्थत्वंप्रतीयते । अस्मच्छब्दरूपत्वेपितेनमामुपसीदेत्युक्तं । स्वज्ञानपरित्यागेनागमनासंभवेनस्वज्ञा
नेनसहैवनारदेनागतत्वादित्यतस्तद्याचष्टे ॥ यद्वेत्येति ॥ ननुनारदोक्तविद्यामध्येऋग्वेदादिपुराणांताविद्याःप्रसिद्धाः । पित्र्यं
राशिमित्यादिकंप्रसिद्धमतोप्रतिपत्तिविप्रतिपत्तिनिरासायपित्र्यमित्यादिकंक्रमात्प्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ पितृलक्षणमित्यादि
ना ॥ पितृणांलक्षणंयस्मिंस्तत्पितृलक्षणंश्राद्धकल्पः । पूगलक्षणंसंख्यासमूहलक्षणंगणितशास्त्रं । देवानांयथाक्रमंद्वात्रिंशलक्ष
णादिप्रतिपादकंशास्त्रंदेवतालक्षणंदैवमुत्पातज्ञानमित्यप्रामाणिकं । निधिलक्षणमेतादृशस्थलेनिधिरस्तीत्यादिप्रतिपादकं । मूल
वेदःप्रागेवर्द्धिगदादिरूपेणविभक्तः । ततश्चप्रागृगादिशब्दैरवांतरोवेदोग्राह्यइतिभावः । वेदासारोपसंहृतिःमूलवेदसारस्यावांत
रवेदस्योद्धारश्चतुर्विंशत्यादिशाखारूपः । वाकोवाक्यंतर्कशास्त्रमेकायनंनीतिशास्त्रमित्यप्रामाणिकं । देवविद्यादैवमित्युक्तैवेत्य
सत् । तथासतिपुनरुक्त्यापातादितिभावेनोक्तं ॥ देवेति ॥ तुशब्दःपूर्वोक्ताद्विशेषज्ञापनार्थः । देवैरेवेज्ञेयायाविद्यासादेवविद्या ।

भा० । यद्वेत्येतेनतदुक्तवामामुपसीद । पितृलक्षणंतुपित्र्यस्याद्राशिःस्यात्पूगलक्षणं । देवतालक्षणंदैवंनिधिश्चनिधिलक्षणं । वाकोवाक्यंमूलवेदोवेदसारोपसंहृतिः । एकायन
मितिप्रोक्तदेवविद्यात्वमानुषी ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

७।१

॥२०८॥

अवधारणव्यावृत्त्यमाह ॥ अमानुषीति ॥ नमानुषैर्ज्ञेयेत्यर्थः । अरण्येअधीयतइत्यारणमुपनिषत् । ब्रह्मविद्याशिक्षाक
ल्पादिकमित्यप्रामाणिकं । भूतचिह्नं देवेतरभूतचिह्नप्रतिपादकं सामुद्रं । नीतिकानीतिशास्त्रं । क्षत्रविद्याधनुर्वेदइत्यप्रामाणिकं ।
सर्पलक्षणंगारुडं । देवपरिचारगागांधर्वं । नन्वेवंतर्हिनारदस्यसर्वविद्यावेत्तृत्वेनात्मविद्यावित्त्वात्कथं सोहंमंत्रविदेवास्मिन्नात्मवि
दितिस्वस्याज्ञत्वमुच्यते । तन्माभगवांच्छोकस्यपारंतारयत्वितिकिमितिकुमारःप्रार्थयतइत्याशंकांप्रमाणेनैवपरिहरति ॥ विद्या
नामिति ॥ सर्वविद्याविदपिपुमानद्धाविद्यानांनिर्णयाज्ञानादविद्वानित्युच्यतेयस्मात्तस्मात्सर्वविद्याविदपिदेवर्षिरद्धानिर्णयवित्त
येकुमारमैच्छदित्यन्वयः । ब्रह्मवित्तममितिगुरुत्वप्रयोजकोक्तिः । तेनदेवर्षिर्नारदःस्वयंश्रेष्ठोपिप्राकृतपुरुषवत्सनत्कुमारमाससा
देतिनिरस्तं । सनत्कुमारस्यस्कंदत्वेनतदपेक्षयाप्युत्तमत्वात् । नारदप्रार्थितःकुमारोयद्वैकिंचैतदध्यगीष्ठानामैवैतन्नामवाक्गवेद
इत्यादिनासर्वविद्यानांनामत्वमाहातत्कस्यनामेत्यतआह ॥ विष्णोरिति ॥ नामोपास्वेतीतिविधिवाक्यस्थनामशब्दस्यप्रसिद्धा
र्थत्वप्रतीतिनिवारयस्तदर्थमाह ॥ नामाभिमानिनीति ॥ ननुविधिवाक्येब्रह्मेतिपूरणीयं । अन्यथेतिशब्दानुपपत्तेः । नाम

भा० । देवज्ञेयैवयाविद्याब्रह्मविद्यातथारणं । भूतविद्याभूतचिह्नंक्षत्रविद्यातुनीतिका । नाक्षत्रीज्योतिषाख्याचसर्पलक्षणमेवच । सर्पविद्येतिसंप्रोक्तायादेवपरिचारगा । सादे
वजनविद्यास्यादेतावेदसनारदइतिसामसंहितायां ॥ विद्यानांनिर्णयाज्ञानादविद्वानुच्यतेपुमान् । सर्वविद्याविदप्यद्धातस्मान्निर्णयवित्तये । कुमारमैच्छदेवर्षिर्नारदोब्रह्मवित्तम
मितिच । विष्णोर्नामयतोविद्याःसर्वनामेत्यतःस्मृतः । नामाभिमानिनीचोषास्तस्यांब्रह्मपरस्मरेत् । यदेषानत्वमेयास्यान्मीयतेह्युषसिध्रुवं । रात्रिमानमजानद्विस्ततोनामेत्युषाः
स्मृता ॥ खं० ॥ १ ॥

ब्रह्मेत्युपास्तइत्यनुवादायोगाच्च । ततश्चनामब्रह्मशब्दयोःप्रथमांतत्वेनैक्यदृष्टिरत्रकर्तव्येत्युच्यतइत्यबुधानांशंकावारणायतच्चा
चष्टे ॥ तस्यामिति ॥ ननूषसोश्चिभार्यायाःनामत्वमेवकथं । तदभिमानित्वादित्युक्तमेव । तर्हि सर्वविद्याभिमानित्वेभारत्यादि
वदमेयत्वंस्यादित्याशंकांनामशब्दनिर्वचनेनैवपरिहरति ॥ यदिति ॥ एषायस्मादमेयानैवततोनामेतिस्मृता । अमाअमेयान
भवतीतिनामेतिनिर्वचनात् । इयंकुतोनामेयेत्यतउक्तं । मीयतइति । रात्रिमानमजानद्भिरुपस्युषःकालेध्रुवंमीयते । तदभिमा
नित्वात् । यस्मात्तस्मान्नत्वमेयेत्यन्वयः ॥ खं० ॥ १ ॥ वाग्वावनान्नोभूयसीतिद्वितीयखंडतात्पर्यमाह ॥ तस्याइति ॥ स्वा
हान्निर्भार्या । तथाशब्दउपमायां । सर्वदेत्यस्यविवरणंविमुक्तौबंधेचेति । श्रुतौवाग्भूयसीतिश्रवणात्कथंस्वाहेत्युक्तिरित्यतआह ॥
वाचइति ॥ वागिंद्रियस्य । वसोरग्रेरचनात्पूजनाच्चवाङ्मानीः ॥ खं० ॥ २ ॥ मनःशब्दस्यप्रसिद्धार्थत्वप्रतीतिमपाकुर्वन्म
नोवाववाचोभूयइतिखंडतात्पर्यमाह ॥ एवमिति ॥ चशब्दाद्वंधेच । पर्जन्यःकश्चिदादित्यः । सर्वतःसर्वैर्गुणैः । कथंतर्हिश्रु
तौमनःशब्दप्रयोगइत्यतःपर्जन्येश्रौतमनःशब्दप्रयोगंद्वेधाघटयति ॥ मनोभिमानीति ॥ वृष्ट्यांकुरादेर्निर्माणतश्चमनः । मा
निर्माणइतिधातोः ॥ खं० ३ ॥ संकल्पोवावमनसोभूयानित्येतच्चाचष्टे ॥ तथेति ॥ श्रौतसंकल्पशब्दोपपत्तिःसंकल्पदेवतेति ।
यस्मादहिसंकल्पयेत् । प्रजानांसंकल्पमुत्पादयेत्ततःसंकल्पनामकइत्यर्थः । अहीतिविशेषणकृत्यमाह ॥ स्वप्स्यंतीति ॥ नि

भा० । तस्यास्तुभूयसीस्वाहाधर्मज्ञानसुखादिभिः । सर्वैर्गुणैर्विमुक्तौचतथाबंधेचसर्वदा । वाचोभिमानिनीसैववाङ्मानीवाचनाद्वसोः ॥ खं० ॥ २ ॥ एवंतस्याविमुक्तौ
चपर्जन्यःसर्वतोवरः । मनोभिमानसंप्रोक्तोवृष्ट्यानिर्माणतोमनः ॥ खं० ॥ ३ ॥ तथातस्माद्वरोमित्रोमुक्तौसंकल्पदेवता । अहिसंकल्पयेद्यस्मात्स्वप्स्यंतिनिश्चिततः ।

शिसंकल्पाभावादेवाहीत्युक्तमितिभावः । अहीतिस्वापकालातिरिक्तकालपरं । चित्तंवावसंकल्पाद्भूयइत्येतच्चाचष्टे ॥ तथेति ॥
श्रौतचित्तशब्दंद्वेधाघटयति ॥ चित्तस्येति ॥ चित्तत्वाद्यज्ञकुंडेचितत्वाच्च । ध्यानंवावचित्ताद्भूयइत्येतच्चाचष्टे ॥ तस्मादिति ॥
एवेतिप्रसिद्धार्थव्यावर्तयति । तस्मादग्रेर्वरुणोमुक्तौवरइत्यर्थः । तत्रध्यानशब्दंद्वेधाघटयति ॥ ध्यानस्येति ॥ सत्यानृतविवे
कार्थब्रह्मणानिधानतश्चतन्नामाध्याननामेत्यर्थः । विज्ञानंवावध्यानाद्भूयइत्येतच्चाचष्टे ॥ तथेति ॥ सत्यस्यविवेचनात्तन्नामेत्य
न्वयः । बलंवावविज्ञानाद्भूयइत्येतच्चाचष्टे ॥ तस्माच्चेति ॥ चस्त्वर्थः । प्रधानवायुव्यावृत्त्यर्थभूतात्मकइत्युक्तं । बलात्मको
बलस्वरूपइतिबलशब्दोपपत्तिः । तथाशब्देनबलदेवतात्वंसमुच्चीयते । अन्नंवावबलाद्भूयइत्येतच्चाचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ अन्न
देवइत्यन्नशब्दोपपत्तिः । अनुनादित्वात्पुद्गादौशत्रुभीषकशब्दवत्त्वादित्यर्थः । अपोवावान्नाद्भूयइत्येतच्चाचष्टे ॥ तैजसेति ॥
तथाततोनिरुद्धात्तैजसाहंभवस्तैजसाहंकारादुत्पन्नोवरिष्ठइत्यन्वयः । सकइत्युक्तं । प्राणारुयोवायुरिति । परप्राणव्यावृत्त्यर्थतै
जसाहंभवइत्युक्तं । अप्शब्दमुपपादयति ॥ सइति ॥ देहसंव्याप्तेश्चान्नामा । तेजोवावाद्भूयोभूयइत्येतच्चाचष्टे ॥ तथेति ॥
वरिष्ठइत्यनुवर्तते । तेजःशब्दंयोजयति ॥ तेजोभिमानीति ॥ तेजआत्मकश्चेतिशेषः । प्रकाशरूपस्यतेजसःसूर्यादिधर्मत्वा

भा० । तथामित्राद्वरस्त्वभिर्मुक्तौचित्तस्यदेवता । चित्तत्वाचित्तनामाचतस्माद्वरुणएवच । ध्यानस्यदेवताचासौतन्नामाचनिधानतः । सत्यानृतविवेकार्थतथातस्मान्निशाकरः ।
विज्ञानदेवताचासौतन्नामाचविवेचनात् । सत्यस्यतस्माच्चतथावायुर्भूतात्मकोवरः । बलात्मकस्तथातस्मादन्नदेवोनिरुद्धकः । अन्ननामानुनादित्वात्तैजसाहंभवस्ततः । तथावरिष्ठः
प्राणारुयोवायुःसोपाचदेवता । अन्नामादेहसंव्याप्तेश्चेतथातस्मात्पुर्णदरः । तेजोभिमानीतन्नामातेजोह्योजइतीर्यते ।

छांदोग्य
॥२१०॥

दाह ॥ तेजइति ॥ ओजःपराभिभवशक्तिः । आकाशोवावतेजसोभूयानित्येतद्वाचष्टे ॥ तथेति ॥ तथाशब्दउपमायां । एव
शब्दःप्रसिद्धव्यावृत्त्यर्थः । चशब्दोवारुण्यादिसमुच्चयार्थः । स्मरोवावाकाशाद्भूयानित्येतद्वाचष्टे ॥ तस्याइति ॥ सदाशिव
एव । स्मरशब्दंयोजयति ॥ स्थिरेति ॥ सममेकप्रकारमेव । रतेर्भगवतिरमणाच्चस्मरइत्यर्थः । आशावावस्मराद्भूयसीत्येतद्वा
चष्टे ॥ मुख्येति ॥ मुख्यवायुर्ब्रह्म । तस्मात्सदाशिवात्सरस्वत्येव । सर्वगुणैर्बन्धमुक्तयोःपरमेत्यन्वयः । आशाशब्दोपपादन
माशास्वरूपिणीतिआशादेवताच । आशाशब्दंतस्यांनिर्वक्ति ॥ शमिति ॥ प्राणोवाआशायाभूयानित्येतद्वाचष्टे ॥ तस्याइ
ति ॥ प्राणशब्दंनिर्वक्ति ॥ प्रकृष्टानामिति ॥ प्रकृष्टानांनामादिसरस्वत्यंतानां । नायकोयतोतःप्राणनामा । चशब्देनप्राणदे
वतात्वंसमुच्चीयते । प्रकारांतरेणप्राणशब्दंनिर्वक्ति ॥ णइति ॥ ह्रियस्मात्णइत्यनेनैवशब्देनानंदःसमुदीरितस्तस्मादाणासरस्व
ती । पूर्णानंदत्वात् । ततश्चतदपेक्षयाप्रकृष्टसुखात्मकोवायुःप्राणइत्युच्यते । आणायाःप्रकृष्टःप्राणःप्रकृष्टत्वंचसुखरूपत्वेनैवेति
भावः । नामादिप्राणांतानांआधिक्यमुक्तं । तत्रविशेषमाह ॥ सर्वइति ॥ दशशब्दोयथायोग्यंबहुत्ववाची । उक्तापवादमाह ॥
पर्जन्येति ॥ स्वाहायाःपर्जन्यस्तस्मान्मित्रस्तस्मात्शिखीअग्निः । सोमाद्भूतवायुर्द्विगुणःइतिद्विगुणाएव । अनिलाद्भूतवायोः

भा० । तथातस्मादुमाचैवसाचाकाशाभिमानीनी । आकाशनाम्रीदीप्तत्वात्तस्याश्चैवसदाशिवः । स्थिरस्मृत्यभिमानीसममेवरतेःस्मरः । मुख्यवायुप्रियातस्मात्परमैवसरस्व
ती । बन्धमुक्तयोःसर्वगुणैःसर्वदाऽऽशास्वरूपिणी । शमित्यानंदउद्दिष्टआशापूर्णसुखत्वतः । तस्याःश्रेष्ठोमुख्यवायुःप्रकृष्टानांचनायकः । प्राणनामाणइत्येवह्यानंदःसमुदीरितः ।
आणासरस्वतीप्रोक्तातत्प्रकृष्टसुखत्वतः । प्राणइत्युच्यतेवायुःसर्वेत्वेतेदशोत्तराः । पर्जन्यमित्रशिखिनोभूतवायुस्तथैवच । द्विगुणाएवानिरुद्धोऽनिलात्पंचगुणाधिकः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

७।४-१४

॥२१०॥

पादेनोनःपादोनः । सःवरुणःसोमतोऽध्यर्धोनःपादपादार्धोनः । आशामुख्यवायुश्चेत्येतौशिवात् । अस्याःआशायाःक्रमेणशतो
 त्तरावित्यर्थः । एवंचदशोत्तराइतिसामान्यवचनस्योक्तातिरिक्तविषयत्वंमंतव्यं । ततश्चायंविवेकोभवति । पुष्करोनामकर्माभिमा
 नीसर्वावरोग्राह्यः । अन्यत्रोक्तत्वात् । ततोनामदशोत्तरं । नाम्नःस्वाहादशोत्तरा । तस्याःपर्जन्योद्विगुणोत्तरः । ततोमित्रोद्वि
 गुणः । मित्रादग्निर्द्विगुणः । अग्नेर्वरुणःपादाधिकः । वरुणात्सोमःपादार्धतोधिकः । सोमात्प्रवहःद्विगुणोत्तरः । भूतवायोरनि
 रुद्धःपंचगुणः । अनिरुद्धात्तैजसाहंभवोदशोत्तरः । तस्मात्पुरंदरोदशोत्तरः । तस्मादुमादशोत्तरा । उमायाःशिवोदशोत्तरः ।
 शिवादाशाशतोत्तरा । तस्यामुख्यवायुःशतोत्तरइति । ननूक्तानांक्वचिदन्यथापिसंख्योक्तेःकथमयंनियमइत्यतआह ॥ संख्ये
 ति ॥ यत्रोक्तानांसंख्यान्यथात्वंस्यात्तत्रोत्तमावेशविशेषतस्तद्धटनीयमित्यर्थः । आवेशविशेषतोपिसंख्यान्यथात्वेभवदुक्तंनिय
 मभंगइत्यतआह ॥ अवराणामिति ॥ यदावराणनिजगुणस्यापिपरमीयत्वंतदाकिम्ववेशप्रयुक्तस्येत्यर्थः । निजगुणापेक्षया
 नोक्तनियमभंगइतिभावः । यद्वाएवमधमानांकृप्तस्वरूपापेक्षयाधिकसंख्योक्तिरावेशविशेषप्रयुक्तेत्यभिधायेदानींउत्तमानांकृप्त
 स्वरूपापेक्षयाधिकसंख्योक्तौनिमित्तमाह ॥ अवराणामिति ॥ परमीयत्वतःउत्तमाधीनत्वात् । तथाचाधमगुणानामप्युत्तमी
 यत्वविवक्षयोत्तमानांकृप्तापेक्षयाधिक्योक्तिरितिभावः । प्रश्नप्रतिवचनाध्याहारेणसत्यंवावप्राणाद्भूयइतिवाक्यंनामादिप्राणांता

भा० । पादोनोवरुणादग्निरध्यर्धोनःसोमतः । शिवादाशातथैवास्यामुख्यवायुश्शतोत्तरौ । संख्यान्यथात्वंयत्रस्यात्तत्रावेशविशेषतः । अवराणांगुणस्यापिपरमी
 यत्वतस्तथा ।

नामिवपरिमितत्वशंकांनिवारयन्व्याचष्टे ॥ प्राणादिति ॥ योवैभूमातदमृतमित्यस्यार्थोऽनित्यमुक्तइति । यत्रनान्यतपश्यतीत्यस्यार्थोऽनित्यशक्तिरिति । स एवाधस्तादित्यादेस्तात्पर्योऽनित्योऽद्रिकेति । नामादिप्रकरणंमुक्तावपितारतम्यपरमितिप्रमाणेनैवव्याख्यातं । तत्रतैत्तिरीयसमाख्यामप्याह ॥ सैषेति ॥ इयंचमुक्ततारतम्यपरेत्यन्यत्रोक्तं । तैत्तिरीयश्रुतावपिनामादिक्रमाभावात्नामादीनामेवमुक्तौतारतम्यपरंश्रुत्यंतरमाह ॥ अथेति ॥ संभूतिरुत्पत्तिःकथ्यते । विद्यारमाजायतइतिप्रत्येकंसंबध्यते । श्रद्धातत्पत्नी । बुद्धिरुमा । तेषांपूर्वोक्तानांमध्येपरःपरःपूर्वपूर्वकोऽगुणैर्ज्यायान् । उत्तरउत्तरःउत्तरोत्तरोक्तःप्रत्यवरइत्यर्थः । तत्र हेतुमाह ॥ परस्मादिति ॥ मुक्तिमेवविवृणोति ॥ स्वमिति ॥ मुक्तिर्हित्वान्यथारूपंस्वरूपेणव्यवस्थितिरितिचचनात् । उक्तपारावर्यस्यमोक्षावधिकत्वशंकांपरिहरति ॥ नैषामिति ॥ स्वाभाविकस्यापिप्रबलकारणवशादुच्छित्तिशंकायामाह ॥ नैषामिति ॥ नामब्रह्मेत्युपास्वेत्यारभ्यप्राणोब्रह्मेत्युपास्वेत्यंतेषुबहुषुस्थलेषुसामानाधिकरण्यश्रवणात्तत्तदभेदेनैवोपास्तिःकार्येतिप्रतीतिं निवारयंस्तानिवाक्यानिप्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ नामादिति ॥ ननुप्रतिमायांविष्णुपास्तिवत्नामादिषुब्रह्मोपास्तौतदभेदेनोपा

भा० । प्राणात्तुभगवान्विष्णुरनंतगुणतोधिकः । नित्यमुक्तोऽनित्यशक्तिर्नित्योऽद्रिकगुणःप्रभुरितितत्त्वविवेके । सैषानंदस्यमीमांसाभवतीत्यादेश्च । अथातःसंभूतिःपरमाद्विद्याविद्यायाःप्राणःप्राणाच्छ्रद्धाश्रद्धायाःशिवःशिवाद्बुद्धिर्बुद्धिर्द्रव्यद्रव्यतैजसःप्राणस्तैजसादनिरुद्धोऽनिरुद्धात्स्पर्शवातःस्पर्शवातात्सोमःसोमाद्रुणोवरुणादग्निरग्नेर्मित्रोमित्रात्पर्जन्यःपर्जन्यात्स्वाहास्वाहायाउषाजायतेतेषांपरःपरोज्यायान्गुणैरुत्तरउत्तरःप्रत्यवरःपरस्मात्परस्मादुत्तरउत्तरोमुच्यतेस्वस्वभावमापद्यते । नैषांपारावर्यमुच्छिद्यतेकदाचननैषांपारावर्यमुच्छिद्यतेकुतश्चनपारावर्येणैवब्रह्मोपयंतिपारावर्येणैवमुक्ताःसंचरंतीत्यादिश्रुतेश्च । नामादिमारुतांतेषुदेवेष्वेभ्यश्चभेदतः । उपासितोहरिर्मुक्तिदद्यान्नास्त्रसंशयइतिसत्तत्वे ।

स्तिःप्राप्तेत्यतउक्तं । एभ्योभेदतश्चेति । नामादिप्राणांतेषुब्रह्मोपास्तिःकर्तव्येत्युक्तं । नामादीनांतरतमभावेनतद्गतब्रह्मणोपितरतमभावापत्तेरित्याशंकांस्मृत्यैवपरिहरति ॥ उषादीति ॥ उषेत्याकारांतोप्यस्ति । सूषाचमेसुदिनंचमइत्यादिप्रयोगदर्शनात् । समःस्वरूपेण । उत्तरोत्तरेध्यातइत्यन्वयः । कुतइत्यतआह ॥ उत्तमेष्विति ॥ यतउत्तमेषूत्तमाप्रीतिर्भगवतस्ततस्तत्रोत्तमेषु स्मृतोऽध्यातुरप्युत्तमांप्रीतियायादित्यन्वयः । नकेवलमुत्तमेषुभगवदुपास्तरेवफलहेतुत्वं । किंतुतत्तारतम्यज्ञानपुरःसरमेवेत्याह ॥ तारतम्येति ॥ तदविहाय । ध्यातोऽध्यानेनप्रीतः । अन्यथातारतम्यपरिज्ञानंविना । नामब्रह्मेत्यादौनामादिशब्दःसप्तम्यर्थतयाव्याख्यातः । तदेवस्पष्टप्रमाणेनद्रव्यत्रयार्थतरमाह ॥ नामादीति ॥ प्राणपर्यंताःसर्वशःशब्दाःतृतीयार्थत्वेनास्त्राब्रह्मोपास्वइति । पंचम्यर्थत्वेतुनाम्नोभिव्यक्तंब्रह्मेति ॥ षष्ठ्यर्थत्वेनाम्नःप्रीतिविषयोब्रह्मेति । चतुर्थ्यर्थत्वेतुनाम्नेफलप्रदंब्रह्मेति । उपास्वेतिवाक्ययोजनाद्रष्टव्या । यद्वैकिंचिदध्यगीष्टानामेवैतदित्यादौयत्रकुत्रचिच्छ्रुतानांनामादिप्राणांतशब्दानांसप्तम्याद्यर्थत्वप्राप्तावाह ॥ तइति ॥ तदासप्तम्यर्थाइतिपूर्वेणसंबंधः । ननुप्रथमासप्तम्याद्यर्थेत्युक्तं । प्रयोगाभावात् । नियामकाभावाच्चेत्यतःप्रयोगंतावदाह ॥ ब्राह्मणइति ॥ ब्राह्मणोस्यमुखमित्यत्रमुखमितिप्रथमायद्वत्यथापंचम्यर्था । यथाआत्मावैपुत्रनामा

भा० । उषादिमारुतांतेषुसमःसमगुणोपि सन् । ध्यातःप्रीतिहरियादधिकामुत्तरोत्तरे । उत्तमेषूत्तमांप्रीतिस्तस्यतत्रस्मृतस्ततः । ध्यातुरप्युत्तमांप्रीतियायात्रास्त्रसंशयः । तारतम्यपरिज्ञानात्तेषुध्यातोविमुक्तिदः । प्रीतिचनान्यथायायादितिशास्त्रस्यनिर्णयइतितत्त्वविवेके । नामादिप्राणपर्यंताःसप्तम्यर्थाःप्रकीर्तिताः । तृतीयापंचमीषष्टीचतुर्थ्यर्थाश्चसर्वशः । शब्दास्तेब्रह्मशब्देनसंबध्येयुर्यदातदा । ब्राह्मणोस्यमुखंयद्वदात्मावैपुत्रकोयथा । यथाचयूपआदित्यएवमेषप्रकीर्तितः ।

छांदोग्य

॥२१२॥

सीत्यत्रात्मेतिप्रथमाआत्मनःपुत्रइतिषष्ठ्यर्थायथाचादित्योयूपइत्यत्रयूपइतिप्रथमासप्तम्यर्था । सामानाधिकरण्यस्यबाधितत्वात् । एवमेषनामादिशब्दःपञ्चम्याद्यर्थःप्रकीर्तितइत्यर्थः । नियामकंसूत्रंपठति ॥ सप्तस्विति ॥ प्रतीतंनामादेर्ब्रह्मैक्यमेवार्थः किंनस्यादित्यतस्तत्रबाधकमाह ॥ भूयोभूयस्त्वतइति ॥ वाग्वावनान्नोभूयसीत्यादिनावागादीनांनामादिभ्यउत्तरोत्तरंभूयस्त्वोक्तेर्ब्रह्मणोनामाद्यात्मकत्वेब्रह्मणएवोत्तमाधमत्वप्रसंगाच्चैवमित्यर्थः । अस्त्वेवंमनोहिब्रह्मेत्यादिवाक्यस्यार्थः । सयोनामब्रह्मेत्युपास्तेवाचंब्रह्मेत्युपास्तइत्यादिवाक्यस्यतुकथं । नहिप्रथमावत्द्वितीयायाःसप्तम्याद्यर्थत्वेनियामकमस्तीत्याह ॥ षट्त्विति॥ नामरूपेव्याकरोदितिश्रुतेः । परस्यनामाद्युत्पत्तिकारणत्वाच्च । नतदात्मकंब्रह्मांगीकार्यमित्याह ॥ कारणत्वादिति ॥ ननुवयमपिननामाद्यात्मकंब्रह्मेतिब्रूमः । किंतुनामाद्यात्मकतयाध्यानंकार्यमिति । अविद्यमानस्यापिध्यानसंभवादित्यतआह ॥ नहीति ॥ नकेवलंपुरुषार्थाभावः । किंत्वित्यतआह ॥ अनर्थश्चेति ॥ तस्मादधमस्योत्तमत्वध्यानात् । तत्रदृष्टांतमाह ॥ भृत्यइति ॥ बोधोध्यानं । ननुनवयंनामादौब्रह्मत्वबोधःकार्यइत्यर्थंब्रूमः । किंतुब्रह्मणीवनामादौपूजाकार्येति । तद्भिन्नत्वेनज्ञानेपितपूजाकरणोपपत्तेरित्यतस्तत्राप्यनर्थंसदृष्टांतमाह ॥ राजेति ॥ कुर्याद्यस्तमितिशेषः । भृत्यश्चहिनस्ति । स्वपूजकंकथंहिनस्तीत्यतउक्तंतद्वशत्वादिति । राजवशत्वात् । अन्यथाराजोलुंघनेनस्वस्यापराधप्राप्तेः । उपास्तेपूजयति । इतराणिनामादीनि । उ

भा० । सप्तसुप्रथमायस्माद्भूयोभूयस्त्वतस्तथा । षट्सुद्वितीयायस्माच्चकारणत्वात्परस्यच । नह्यन्यदन्यदित्येवध्यातंस्यात्पुरुषार्थदं । अनर्थश्चभवेत्तस्माद्भूत्येराजेतिबोधवत् । राजपूजायथाभृत्येकुर्याद्राजाहिनस्तिहि । तद्वशत्वात्तथाभृत्यएवंनामादिकंचयः । उपास्तेब्रह्मरूपेणतंब्रह्माथेतराणिच । पातयंतितमस्यंघेतस्मान्नेक्षेततास्तथेतिसामसंहितायां ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

७।४-१४

॥२१२॥

पसंहरति ॥ तस्मादिति ॥ तान्नामादीन्तथाब्रह्मत्वेन । किञ्चनामादिप्राणपर्यंतंचत्वन्मतेह्यचेतनमेव । नचतद्ब्रह्मत्वेनोपा-
सितंफलदमितिभावेनाह ॥ अचेतनमिति ॥ अयोग्यंयथाब्रह्मणिसोरोदीदित्यादिप्रतीतंरोदनादि । अतात्त्विकमिति वचनेना-
तात्त्विकमेवैक्यंतथाध्येयमिति निरस्तं । ननुयज्ञेदर्भचर्मादीनामचेतनानामेवफलप्रदत्वंश्रूयते । तथाचकथमचेतनोपास्तिरनर्थफ-
लेत्यतआह ॥ दर्भेति ॥ अतःअचेतनोपास्तेरनर्थफलत्वादेव । तत्रश्रुतौदर्भादिशब्दास्तदभिमानिदेवतापराइत्यर्थः । ननुय-
स्यकस्यचिदचेतनस्यफलदत्वाभावेपियज्ञाद्युपयुक्तंफलप्रदंकिंनस्यादित्यतआह ॥ नहीति ॥ ननुरसौषधादीनामचेतनानामेव
सेवितानामारोग्यादिफलप्रदत्वदर्शनात्कथमेतदित्यतआह ॥ औषधेति ॥ स्थिताइतिशेषः । एतस्मादचेतनस्यफलदत्वाभावात् । एवं
चेदौषधादिस्तदेवाज्ञस्यौषधग्रहणेफलंनस्यादित्यतोदेवानांस्वभावमुत्तरमाह ॥ औषधादिस्थिताइति ॥ अनेनवरप्रदाइत्युक्तंविबृ-
तं । उक्तमर्थसदृष्टान्तमुपपादयति ॥ यथेत्यादिना ॥ ग्रामप्राप्तिःग्रामलाभःराजाज्ञस्याप्यन्यस्माद्ग्रामलाभदर्शनादुक्तं ॥ ततइति ॥ रा-
ज्ञः । एवमितिदार्ष्टान्तिकोक्तिः । अल्पतः दृष्टफलस्यभोजनवदल्पत्वात् । नचौषधादिस्थितादेवाज्ञस्यापिदृष्टफलंदद्युश्चेत्कथमौषध-
स्वीकारेपिरोगानिवृत्तिरित्यतस्तद्दानेपिनिमित्तमाह ॥ किञ्चिदिति ॥ तच्चदृष्टमपिफलं । किञ्चिज्ज्ञानपूर्वकृतादृष्टसहकारादेवभवेत् ।

भा० । अचेतनमयोग्यंचतथैवातात्त्विकंक्रत्वत् । नोपासीतपरोनर्थःस्यात्तथोपासनाकृतः । दर्भचर्मादयश्चातोदेवताह्यभिमानिनः । नह्यचेतनकंकिञ्चित्फलदंस्यात्कदाचन ।
औषधादिषुचैतस्माद्देवाएववरप्रदाः । औषधादिस्थितादेवास्तेऽज्ञेदृष्टफलप्रदाः । ज्ञानिन्यदृष्टदाश्चस्युर्नोदैवंकिञ्चिदिष्यते । यथाऽज्ञस्यापिराज्ञस्तुभोजनंकृप्तमिष्यते । नत्ववि-
ज्ञायराजानंप्रामप्राप्तिस्ततोभवेत् । एवंदेवादृष्टफलंदद्युरज्ञस्यचाल्पतः । किञ्चिज्ज्ञानकृतादृष्टात्तच्चनैवान्यथाभवेत् । अदृष्टाख्यंफलंयत्तुतज्ज्ञस्यैवचान्यगं ।

अन्यथानैव । ततश्चतस्याहृष्टाभावादेव रोगानिवृत्तिरिति भावः । अचेतनमयोग्यं चेत् युक्तमुपसंहरंस्तदुपासावर्जनाधिकारिणमाह ॥ तस्मादिति ॥ असत्यां अयोग्यामिति तदुपासोपलक्ष्यते । हरिप्रियानिच्छायां बाधकं सूचयति ॥ अथेति ॥ दर्भचर्मादयश्चातो देवताह्यभिमानिन इत्युक्तार्थे सूत्रं पठति ॥ अभिमानीति ॥ मृदब्रवीदापोब्रुवन इत्यादौ मृदाद्यभिमानिदेवताव्यपदिश्यत इत्यर्थः । यदुक्तं न ह्यचेतनं किंचित्फलदं स्यादिति । तदयुक्तं । पयसोऽचेतनस्यापि दध्याकारेण परिणामदर्शनात् । अचेतनस्यैवांबु नो गतिदर्शनात् । कूलस्य पतनदर्शनात् । तद्वदचेतनस्यापि दर्भादेः फलदानादौ प्रवृत्तिः किं न स्यादित्याक्षिप्य समादधत्सूत्रमेवोपन्यस्यति ॥ पर्योंबुवदिति ॥ न पर्योंब्वादिनिदर्शनादचेतनस्यापि फलदानादौ प्रवृत्तिः कल्प्या । तत्रापि पर्योंब्वादिप्रवृत्तावपि ईश्वरनिमित्तत्वाभिधायकश्रुतेरित्यर्थः । साचैतस्य वाऽक्षरस्य प्रशासने गार्गि प्राच्यो न्यायः स्यंदंते इत्यादिका । दर्भचर्मादय इत्युक्तार्थेऽभिमानीतिसामान्यसूत्रं पठितं । विशिष्यतः परमेव देवतामीमांसा सूत्रं पठति ॥ देवेष्विति ॥ अचेतनं अयोग्यं चेत् युक्तार्थे पितसूत्रमेव पठति ॥ अचेतनेति ॥ अचेतनमसत्यमयोग्यं च नोपास्यं फलाभावात् । विपरीतफलप्राप्तेऽति सूत्रार्थः । देवेष्वितिसूत्रविषयवाक्यं दर्शयति ॥ ओषधय इति ॥ राज्ञा सोमेन लतारूपेण सहौषधयः संवदंते संवादं कुर्वतीत्यर्थः । हे ग्रावाणो वीर्युष्मान्सवि

भा० । तस्मादचेतनोपासान् कुर्यात्कापिकश्चन । न चासत्यां न चायोग्यां दीच्छेदुत्तमं फलं । यदि नेच्छेत्तमोगंतुं यदिवेच्छेद्द्वरेः प्रियं । अथ कर्तव्यकारी च मुमुक्षुरथवा भवेत् । सोपीच्छेत्तद्वरेः प्रीतिना त्रकार्या विचारणे तु पासनालक्षणे । ॐ अभिमानिव्यपदेशस्तु विशेषानुगतिभ्यां । ॐ पर्योंबुवच्चेत्तत्रापीति भगवद्वचनं । देवेषु चर्मादिनामानि संवाददेरिति च देवतामीमांसायां । अचेतनासत्यायोग्यान्यनुपास्यान्यफलत्वविपर्ययाभ्यामिति संकर्षणसूत्रं । ओषधयः संवदंते सोमेन सह राज्ञा । प्रवो ग्रावाणः सविता देवः सुवतु धर्मणा ।

तादेवो धर्मेण प्रसुवत्वित्यर्थः । चर्मादेः फलदत्वश्रुतिरप्युदाहर्तव्या । तथा चौषधिचर्मदर्भग्रावादिनामानि । तदभिमानि देवेष्वेव वर्तते नाचेतनेषु । ओषधीनां संवादश्रुतेः । चर्मदर्भानां फलदत्वश्रुतेः । ग्रावणां सवितु सुतत्वश्रुतेः । तच्च देवेष्वेव संभवति । नाचेतनेष्वितिसूत्रार्थः । न केवलं जडे संवादकर्तृत्वफलदातृत्वाद्यसंभवः । किंतु सर्वप्रवृत्तीनां ईश्वरनिमित्तत्वस्य श्रुतिसिद्धत्वाच्च किंचिदपि न स्वतंत्रमित्याह ॥ न ऋत इति ॥ ननु चेतनदेवताग्रहेण संवादोपपत्तावपि फलदातृत्वं कथमुपपन्नं । देवानां यजमानफलदानेच्छायामप्यन्येन विघातकरणसंभवादिति चेत् । न । किमन्यो मनुष्यः । उत देवः । नाद्यः । तत्र तस्याऽसमर्थत्वादिति भावेन श्रुतिमाह ॥ नेति ॥ देवानां त्रतंसंकल्पमतिक्रम्य शतायुरपि न जीवति । किं स्वल्पायुरित्यर्थः । न द्वितीयः । अन्यदेवकृतविघ्नसंज्ञावेदेवानां फलदानेच्छाया एवाभावात् । देवानाममोघेच्छत्वादिति भावेन श्रुतिमाह ॥ अनेह स इति ॥ हे देवाः वः ऊतयः इच्छाः । अनेह सो निष्पापाः अमोघा इति यावत् । अतएव वीर्युष्माकमूतयः इच्छाः । सुऊतयः सम्यग्रक्षका इत्यर्थः । श्रूयते चाब्दे वतानां फलदातृत्वादिसामर्थ्यमिति भावेन श्रुतिमाह ॥ द्यावापृथिवीति ॥ आपो म्नामानो देवा सो देवाः द्यावापृथिवीव्रतानियज्ञादिकर्माणि विनानिवन्या नियज्ञियानियज्ञयोग्यानि ओषधीश्चाभिजनयन्नभ्यजनयंत । अंतरिक्षं स्वश्चोतयेरक्षायै आपमुरापूरयन् । तत्र वशं यथेच्छं तन्वीः तनूः योग्यं शरीराणि निमेषमृजुः । शुद्धान्यकुर्वन्नित्यर्थः । ननु नर्तेवत्क्रियते किंच नार इति श्रुतिबलादीश्वरव्य

भा० । न ऋतेवत्क्रियते किंच नार इति महामर्कमध्वनिमर्च । न देवानामतिव्रतं शतात्मा च न जीवति । अनेह सो वः ऊतयः सुऊतयः वः ऊतयः । द्यावापृथिवीजनयन्नभ्यजनाप ओषधीर्विनानियज्ञिया । अंतरिक्षं स्वापपुस्तये वशं देवास्तन्वी इति नारमृजुः ।

छांदोग्य

॥२१४॥

तिरेकेणाचेतनप्रवृत्त्यभावेपिदेवताव्यतिरेकेणकिंनस्यादित्याशंकांपरिहर्तुंस्मृतिमाह ॥ अचेतनमिति ॥ अचेतनादिकंचेतना
दिभ्यएवस्वभावादिकंप्राप्नोतीत्येतद्व्यतिरेकेणोपपादयति ॥ कश्चिदिति ॥ एतच्चेतनादिकमृतेतेषामचेतनादीनांकदाचनकोपि
भावोनस्यादितियोजना । नन्वचेतनंचेतनेभ्यइत्ययुक्तं । चेतनंविहायाचेतनस्यैवप्रवृत्तिसंभवादितिचेत् न । तत्रप्रमाणाभावा
त् । नतावत्तत्रप्रत्यक्षं । नाप्यनुमानं । दृष्टांताभावेनाचेतनप्रवृत्तेरनुमातुमशक्यत्वादित्याह ॥ अचेतनेति ॥ तुशब्दःस्वत
इतिविशेषार्थः । एवमचेतनस्यस्वतःप्रवृत्तिरित्येतत् । प्रमाणाभावेननिराकृत्यचेतनेभ्यएवप्रवृत्तिरित्यत्रप्रमाणंचाह ॥ चेतना
नामिति ॥ विप्रतिपन्नकार्यंचेतनेच्छाधीनकार्यत्वात्पटादिवदित्यनुमानसत्त्वादचेतनस्यचेतनेभ्यएवप्रवृत्तिः । नचपटादिसृष्ट्या
दावपिनचेतनव्यापारइतिवाच्यं । अहंकरोमीतिचेतनस्यप्रवृत्तिदर्शनादितिभावः । नचेदंव्यवहारमात्रं । बाधकाभावात् । अ
न्यथाविशिष्टज्ञानमात्रलोपप्रसंगइति । नन्वचेतनप्रवृत्तौनदृष्टांतोस्तीत्ययुक्तं । अदृष्टकर्तृककूलपतनादिदर्शनेनतस्यैवदृष्टांतत्वो
पपत्तेरित्यतआह ॥ अदृष्टमिति ॥ विप्रतिपन्नकूलपतनंसकर्तृकपतनत्वात्देवदत्तकृतपतनवदितिवा । कार्यत्वाद्धटवदितिवा ।
दृष्टकर्तृकवददृष्टकर्तृकमपिसकर्तृकमनुमेयमित्यर्थः । नन्वादृष्टकर्तृककूलपतनादिकमचेतनाधीनमेवकिंनस्यात् । तद्वद्दृष्टकर्तृक

भा० । अचेतनंचेतनेभ्योदैवतेभ्यश्चचेतनाः । देवाःप्राणाश्चसप्राणोविष्णोरेवसदैवतु । स्वभावंचप्रवृत्तिंचविकारंचसमाप्नुयुः । कश्चिद्भावःकृतेतेषांनैतत्स्याच्चकदाचन । अचेत
नप्रवृत्तौनुनदृष्टांतोस्तिकश्चन । चेतनानांप्रवृत्तैश्चदृष्टत्वादेवसर्वशः । अदृष्टंदृष्टवज्ज्ञेयंयथाऽदृष्टप्रणेतृकं । विसर्पत्तंडुलंहृष्टाकल्यातत्रपिपीलिका । नतद्वद्वैवदृष्टानामपिपीलिकसर्प
णं । एवंदृष्टानुसारेणचिदधीनमचेतनं ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

७।४-१४

॥२१४॥

स्याप्यचेतनाधीनत्वोपपत्तेरित्याशंकां परिहरति ॥ यथेति ॥ अदृष्टप्रणेतृकं विसर्पत्तं दुल्लंघ्यतत्र यथापि पीलिका कल्प्या । विप्र-
तिपन्नं तण्डुलं पिपीलिकाधीनं विसर्पणवत् । अनुपलभ्यमानप्रणेत्रं तत्वे सति विसर्पत्तं दुल्लत्वात् । संप्रति पञ्चवदित्यनुमेयं । न तु त-
ददृष्टप्रणेतृकं तं दुल्लंघ्यैव दृष्टप्रणेतृकानामपि पीलिकसर्पणं कल्प्यं । प्रत्यक्षबाधात् । एवं दृष्टकर्तृका चेतनानुसारेणादृष्टकर्तृकम-
चेतनं चिदधीनं । न त्वदृष्टवदृष्टमित्यर्थः । इदमुक्तं भवति । यद्यदृष्टकर्तृकं कूलपतनमचेतनाधीनं स्यात् । तर्हि अदृष्टकर्तृकं तं दु-
ल्लविसर्पणमप्यचेतनाधीनं स्यात् । अविशेषात् । न च तदस्ति दूरतः । पिपीलिकानुपलंभेऽपि समीपे तदुपलंभात् । यदि चादृष्टपतं-
नवदृष्टमपि न चेतनाधीनं तर्हि दृष्टपिपीलिका विसर्पणमपि न चेतनाधीनं स्यात् । अविशेषादिति । नन्वथापि देवतेभ्यश्चेतना इत्याद्य-
नुपपन्नं । अदृष्टानामेव देवतेश्वरादीनां कल्पने कल्पनागौरवापातात् । ततो वरं चेतनानामेव स्वतः प्रवृत्तिरिति लाघवादित्यत आह ॥
दुर्घटेति ॥ न देवतानामीश्वरस्य वाकर्तृत्वांगीकारे कल्पनागौरवं । श्रुत्यादिसिद्धत्वात् । न चानुपलब्धिविरोधः । तेषां दुर्घट-
शक्तियोगेनानुपलब्ध्युपपत्तेः । न च सापेक्षतः । लोके पिशाचादीनां अनीश्वराणां तादृशशक्तिमत्त्वे सर्वेश्वराणां सुतरां तत्सिद्धेरिति
भावः । एवं नाम ब्रह्मेत्युपास्वेत्यादौ नामादिशब्दादेव तापराएव । नाचेतनपरा इति संक्षेपविस्तराभ्यां व्याख्यायेदानीमादितः प्रकर-
णशुद्ध्या व्याख्यास्यन्वाग्भूयस्त्वखण्डे हृदयज्ञशब्दं मनोज्ञत्वप्रतीतिनिवारयन् व्याचष्टे ॥ हृदयज्ञ इति ॥ ननु हृदयशब्दस्य मनसि
रूढत्वात्कथं भगवत्परत्वमित्यतस्तत्र योगं दर्शयति ॥ हृदीति ॥ अयनाद्गमनात्प्रवर्तनादित्यर्थः । तथापि मुख्यरूढिपरित्यागेना-

भा० । दुर्घटाशक्तिरपि हि पिशाचानां च दृश्यते । देवानां किमु किम्वेव परमस्य हरेः प्रभोरित्यादि ब्रह्मतर्के । हृदयज्ञो भगवत्तत्त्वज्ञः । हृदयनाद् हृदयं ।

मुख्ययोगांगीकारो न युक्त इति चेत् । हृदयशब्दस्य ब्रह्मण्येव विद्वद्बुद्धिसद्भावेन मुख्यत्वादिति भावेन श्रुतिमाह ॥ उदरमिति ॥ हृदयं ब्रह्मेत्यस्यैव प्रकृतोपयोगेपीति शब्दान्वयप्रतीत्यर्थं प्राचीनवाक्योदाहरणं । ब्रह्मप्रकरणमेतदिति ज्ञापयितुं वा । मनोभूयस्त्वखंडे द्वे वावकोले बदर्फले इत्यन्यथा प्रतीतिनिरासाय कोलशब्दार्थमभिधानेनाह ॥ कोलमिति ॥ संकल्पभूयस्त्वखंडे संकल्पनामकस्य मित्रस्य समकूपतां द्यावापृथिवीत्यादिना सर्वसंकल्प्यत इत्यंतेन भूतभौतिकादिसर्वसंकल्पकत्वमुच्यते । तत्र विशेषप्रमाणेनैवाह ॥ भूतानामिति ॥ भूतानां द्यादिषणां भौतिकानां वर्षा न्न प्राणानां । आहुतिगणेतिकर्मशब्दव्याख्यानं । चशब्दाल्लोकसर्वयोर्ग्रहणं । भूतानामित्याद्यनुवादेनाचेतनगणस्येति व्याख्यानं । नन्वेतेषां चिदचित्त्वविभागे सत्येवं व्याख्यायुक्तं । स एव कुतः । अचेतनगणकल्पको मित्रश्चेतनगणकल्पकः क इत्यत आह ॥ प्राणा इति ॥ क्रमो न विवक्षितः । उभयकार्यस्यापि दर्शनादिति भावः । चित्तां वाग्वा दय इत्यनेन बलभूयस्त्वखण्डे बलेनैव पृथिवीतिष्ठति बलेनांतरिक्षमित्यादिकं व्याख्यातं । ननु सर्वसंकल्प्यत इत्युपसंहारे सर्वशब्दश्रवणात्कथमचित्तां कल्पक इति व्याख्यातमित्यतो विशेषवचनानुसारेण सामान्यसर्वशब्दः संकोचनीय इति भावेनाह ॥ सर्वमिति ॥ ननु चित्तशब्दस्य स्मरणार्थत्वात् स्मरशब्देनैकार्थतेत्याशंकांतयोरर्थभेदकथनेन परिहरति ॥ अस्थिरेति ॥ यदयं वेदयद्वा अयं विद्वानि

भा० । उदरं ब्रह्मेति शार्कराक्ष्या उपासते हृदयं ब्रह्मेत्याह्वय इति श्रुतिः । कोलं पूगफलं प्रोक्तं कलं तांबूलपत्रकमित्यभिधानं । भूतानां भौतिकानां च मंत्राहुतिगणस्य च । अचेतनगणस्यास्य कल्पको मित्रनामकः । प्राणा भूतानि मंत्राद्याश्चिदचित्त्वविभेदिनः । अचित्तां कल्पको मित्रश्चित्तां वाग्वा दयः स्मृता इति वस्तुतत्वे । सर्वमचेतनं संकल्प्यते । अस्थिरस्मरणचित्तं स्थिरसंस्मरणस्मर इति शब्दनिर्णये ।

त्यत्र पुनरुक्तिं परिहरति ॥ वेदनमिति ॥ चित्तं ह्येवैषामेकायनं चित्तं । प्रतिष्ठेत्यत्रायतनप्रतिष्ठाशब्दयोरेकार्थत्वप्रतीतिनिवारयति ॥ मोक्ष इति ॥ उपचारतो मुख्यतो वस्थानमायतनमित्यर्थः । ध्यानभूयस्त्वप्रकरणे ध्यायंती वदेव मनुष्या इत्युच्यते । तत्र मनुष्याश्च देवाश्चेति वा । मनुष्या एव देवसमा देवमनुष्या इति वान्यथा प्रतीतिनिरासाय प्रमाणेनैव व्याचष्टे ॥ देवा इति ॥ ततश्च कर्मधारय एवाश्रयणीय इति भावः । ध्यायंती व । नवस्तुतो ध्यायंतीति प्रतीतिनिरासाय तच्चाचष्टे ॥ ध्यानमिति ॥ युधिष्ठिरादीनामपि बहुभाषित्वात्कथमेदित्यतस्तदेव विवृणोति ॥ ब्रूयुरिति ॥ तेषामपि द्यूतहेतुवचनदर्शनात्प्रायश इत्युक्तं । ननु विज्ञानाद्वलस्य भूयस्त्वंकथमुच्यते । अज्ञानिनोपि शारीरबलदर्शनादित्यत आह ॥ बलमिति ॥ बलशब्देन द्विविधमपि बलं विवक्षितं । तत्र बाह्यबलस्य ज्ञानाद्भूयस्त्वाभावेऽपि मुक्तिज्ञतालक्षणज्ञानबलस्य ज्ञानमात्राद्भूयस्त्वेन विज्ञानाद्वलस्य भूयस्त्वोक्तिरिति भावः । एवं तर्ह्यन्नस्य बलाद्भूयस्त्वोक्तिरनुपपन्ना । बाह्यबलं प्रत्येवान्नस्य कारणत्वेन भूयस्त्वसंभवेऽपि ज्ञानफलं प्रत्यनुपपत्तेरित्यत आह ॥ अन्नमिति ॥ तर्ह्यपांकथमन्नाद्भूयस्त्वमुच्यते । द्विविधान्नादपां भूयस्त्वाभावादित्यत आह ॥ आपश्चेति ॥ द्विविधाः प्रोक्ताः । आंतराबाह्याश्चेति शेषः । उभयं क्रमेण लक्षयति ॥

भा० । वेदनं ज्ञानमात्रं स्याद्विद्वत्त्वं तु विशेषत इति च । मोक्षेयस्मिन् प्रवेशः स्यात्सा प्रतिष्ठा हि मुख्यतः । उपचारतस्त्ववस्थानमिति शब्दविदो विदुरिति च । देवामनुष्यतां प्राप्तां विशेषादेव मानुषाः । ध्यानं कुर्वत इव तेनैव स्युर्बहुभाषिणः । ब्रूयुरर्थवतीं वाचनानार्थप्रायशो हित इति प्राप्ते । बलं ज्ञानबलं चैव बाह्यं चेति द्विधामतं । युक्तिज्ञताज्ञानबलं ज्ञानादधिक्रामतेति तत्त्वसारे । अन्नं ज्ञानसाधनं च बाह्यमन्नमिति द्विधा । ज्ञानान्नज्ञानबलतः श्रेष्ठज्ञानरतिर्हितत् । यद्वाह्यं तु बलं तस्माद्बाह्यमन्नं विशिष्यते । आपश्च द्विविधाः प्रोक्ताः ।

छांदोग्य
॥२१६॥

तृप्तिरिति ॥ द्रवरूपकाः स्वाभाविकद्रवत्वोपेताः । तर्हि तेजसः कथमद्भ्योभूयस्त्वोक्तिरित्युक्तशंकानिरासायाह ॥ एवमिति ॥ पर
मित्यतो बाह्याद्भ्यो बाह्यं तेजः परमिति शेषः । एवं सत्याकाशस्य तेजसोभूयस्त्वोक्तिं घटयति ॥ आकाश इति ॥ आकाशश्च द्विधैव अं
तस्थो बाह्यगश्चेति शेषः । उभयं क्रमेण दर्शयति ॥ स्थिरेति ॥ किंतु इत्यत आह ॥ स्थिरेति । चंचलायाः प्रतिभायाः चंचलप्रति
भज्ञानात् स्थिरा प्रतिभा श्रेष्ठा । एवं बाह्यतेजसो बाह्याकाशश्च पर इति ज्ञातव्यं । स्मरो वा वाकाशाद्भूयानिति वाक्यं योजयति ॥ स्मरा
भिधेति ॥ अकारप्रश्लेषेणा चंचलाया इत्यत्रापि संबध्यते । अचंचलायाः स्थिरप्रतिभायाः स्मराभिधैकधैवस्मृतिर्ध्यानरूपा श्रेष्ठे
त्यर्थः । आशावावस्मराद्भूयसीत्यस्यार्थमाह ॥ आशेति ॥ एकधैवस्मृतेराशाख्यमपरोक्षदृगात्मकं सुखं श्रेष्ठं । दृगात्मकमित्य
भेदोपचारः । प्राणो वा आशाया भूयानिति वाक्यं योजयति ॥ तत इति ॥ ततोपरोक्षदृगात्मकसुखान्मोक्षे प्राप्य प्राणाख्यं परमं
सुखं श्रेष्ठं । स्मराशाप्राणानां केवलान्तःपदार्थत्वेन द्वैविध्याभावात्तदनुक्तिः । नन्वेवमन्नादिशब्दैर्बाह्यान्तर्भिन्नं जडमेव गृहीतं न देव
ता । अतः पूर्वोत्तरव्याघात इत्यत आह ॥ उत्तरोत्तरमिति ॥ एतदन्नमारभ्य प्राणपर्यंतं बाह्यबलान्नाप्तेजोभ्यो बाह्यान्नाप्तेज आ
काशाः श्रेष्ठा इत्यत्र युक्तिमाह ॥ बाह्याद्भ्य इति ॥ चशब्दाद्बाह्यं बलं बाह्यान्नाप्तेजो जायत इत्यादेः संग्रहः । कार्यकारणयोः कारणं श्रेष्ठं ।

भा० । तृप्तिर्याज्ञानतोरतेः । ताज्ञेया आन्तरा आपो बाह्यास्तु द्रवरूपकाः । आन्तरान्नादां तरापो बाह्याद्वाह्यास्तथावराः । एवं तेजः प्रातिभाख्यं बाह्यं चेति द्विधामतं । प्रातिभं
ज्ञानतृप्तेश्च परमाकाश एव च । स्थिरानुप्रतिभांतस्था छिद्रमेव तु बाह्यगः । स्थिरा हि प्रतिभा श्रेष्ठा चंचलाया स्मराभिधा । एकधैवस्मृतिः श्रेष्ठाऽऽशापरोक्षदृगात्मकं । श्रेष्ठं सुखं ततो
मोक्षे प्राणाख्यं परमं सुखं । उत्तरोत्तरमेतद्विवाध्वन्ताभिमतं सदा । बाह्याद्भ्यो बाह्यमन्नं च जायत न्यतस्तदन्यथा ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

७।४-१४

॥२१६॥

SGDF

पितुस्तद्दर्शनादितिभावः । अन्यत् आंतराङ्गादिकं । तदन्यथेत्युक्तंविशदमाह ॥ व्यक्तिरिति ॥ ज्ञानबलात्ज्ञानरतिःरतेस्तु
 सिस्तृप्तेश्चलप्रतिभा । चलप्रतिभायाःस्थिरप्रतिभेत्यादिबाह्यबलान्नादिकार्यकारणाभावक्रमापेक्षयाविपरीतक्रमेणकार्यकारण
 भावोभवेदित्यर्थः । वृत्तिरूपाणांजननेपिस्वरूपभूतानांरत्यादीनांज्ञानबलादितोव्यक्तिरेवभवतीत्यभिप्रेत्यव्यक्तिरित्युक्तं । पूर्वं
 पूर्वदेवादुत्तरोत्तरदेवाभिव्यक्तिरित्यप्याहुः । नन्वेवंरत्यादिमोक्षांतानामुक्तरीत्याकार्यत्वेनोत्तमत्वंनस्यात् । कारणस्यैवोत्तमत्वे
 नाभिप्रेतत्वादित्यतआह ॥ तथापीति ॥ यद्यप्युक्तरीत्यारत्यादिव्यंग्योमोक्षस्तथापिप्राणजोगुणःपरमसुखरूपःसर्वस्माद्वरि
 ष्टइत्युपरिसंबंधः । तत्कथमित्यतोमोक्षादेरपिकयाचिद्विवक्षयापूर्वपूर्वकारणत्वादित्याशयेनतदुपपादयति ॥ मोक्षगमित्यादि
 ना ॥ यस्मान्मोक्षगंसुखंस्वभावस्तस्मान्नित्यएव । यतो नित्योत्तमस्मान्मोक्षगसुखात्तद्योग्यतायांसत्यामितियावत् । आपरोक्ष्यं
 जायते । अंतःकरणविकारत्वेनैपरोक्षज्ञानस्यकादाचित्कत्वादित्यर्थः । मोक्षयोग्यताधीनत्वमपरोक्षज्ञानोत्पत्तेरत्रोच्यतइतिन
 कश्चिद्विरोधः । इयमेकधास्मृतिश्चदृष्ट्यधीनादृष्टियोग्यताधीनेत्यर्थः । स्थिराप्रतिभाचस्मृतियोग्यतासंभवेत्यर्थः । प्रतिभास्थैर्य
 मालंब्यनिमित्तीकृत्यचलंप्रतिभंस्थिरप्रतिभायोग्यस्यैवचलप्रतिभा । अन्यथातद्योग्यताभावेनैवतिष्ठतीत्यर्थः । प्रतिभातश्चलप्र
 तिभायोग्यतायाएवतृप्तिःस्यात् । अतृप्तस्यतृप्त्ययोग्यस्यकाज्ञानरतिःनकापीत्यर्थः । किंततइत्यतआह ॥ ततइति ॥ उक्तरी

भा० । व्यक्तिरंतर्गतानांतुविपरीतक्रमाद्भवेत् । तथापिमोक्षगंयस्मात्स्वभावोनित्यएवतु । अतस्तस्मादापरोक्ष्यंकादाचित्कंहिजायते । दृष्ट्यधीनास्मृतिश्चैयंप्रतिभास्मृतिसं
 भवा । स्थैर्यमालंब्यतुचलमन्यथानैवतिष्ठति । प्रतिभातश्चतृप्तिःस्यादतृप्तस्यतुकारतिः । ततएवंक्रमादेववरिष्ठःप्राणजोगुणइतिच ॥ खं०४-१४ ॥

त्यामोक्षस्यापरोक्षज्ञानाद्युत्पत्तौकारणत्वादित्यर्थः । एवंक्रमादेवरतेस्तृप्तिर्वरिष्ठेत्यादिक्रमादेव ॥ खं० ४-१४ ॥ ततश्चैयं च
ण्डचतुर्दशकस्याक्षरयोजना ॥ नारदोदेवर्षिः सनत्कुमारं स्वापेक्षया ब्रह्मवित्तममधीहि मामध्यापय । भगवो भगवन्निति होप
ससाद । नारदं प्रत्युवाच सनत्कुमारः । त्वं द्वेत्थ तेन तदुक्त्वामामुपसीद । तत ऊर्ध्वतदनंतरं ते तव वक्ष्यामि । अज्ञातस्यैवोपदेष्ट
व्यत्वात् ॥ १ ॥ एवमुक्तः सः नारदो होवाच ऋग्वेदमित्यादि । इतिहासश्च पुराणं चेति द्वंद्वैकवद्भावः । इतिहासपुराणं वेदग्रंथं ।
वेदानामृगादीनां पंचमं पंचत्वसंख्यापूरणं । वेदमध्ये मीत्यर्थः । अत्र सामान्योक्तावपि प्रमाणांतरबलाद्देवानुकूलयोरेवेतिहासपुरा
णयोर्ग्रहणं । इतरत्पूर्वमेव स्पष्टं ॥ २ ॥ हे भगवः सोहमेवं सर्वविद्यावेत्तापि मंत्रविदेव आत्मनामविदेवास्मि । तस्मिन्निर्णयाज्ञानान्ना
त्मवित् । अलमात्मप्रतिपादकज्ञानेन किंतत्प्रतिपाद्यज्ञानेनेत्यत आह ॥ श्रुतमिति ॥ अस्त्वात्मज्ञानस्य शोकरणलक्षणमुक्ति
साधनत्वं । त्वं तीर्णशोकश्चेत्तर्था उपदेश इत्यत आह ॥ सोहमिति ॥ हे भगवः सोहं शोचामि । विद्यानामद्धानिर्णयाज्ञानेनात्मा
वित्त्वात् । तत्तस्मान्मामां भगवांश्छोकस्य शोकसागरस्य पारमंतारयत्नित्वित्प्रार्थितः कुमारस्तं होवाच । यद्वै यदेव किमप्येतत्प्रागुक्त
मृगादिकमध्यगीष्टाः अधीतवानसि । एतदात्मनो विष्णोर्नामैव ॥ ३ ॥ एकदेशस्य नामत्वात् सर्वस्य नामत्वोक्तिरुपचरितेत्याशंका

उप० । हरिः ॐ ॥ अधीहि भगव इति होप ससाद सनत्कुमारं नारदस्तः ॥ होवाच यद्वेत्थ तेन मोपसीद ततस्त ऊर्ध्ववक्ष्यामीति ॥ १ ॥ सहोवाच ऋग्वेदं भगवो ध्येयमियं जुर्वेदं सामवेद
माथर्वणं चतुर्थमितिहासपुराणं पंचमं वेदानां वेदं पित्र्यं ॥ राशिदैवं निधिवाको वाक्यमेकायनं देवविद्या ब्रह्मविद्या भूतविद्या क्षत्रविद्या नक्षत्रविद्या ॥ संपदेव जनविद्या मेतद्भगवो ध्येयमि ॥ २ ॥
सोहं भगवो मंत्रविदेवास्मि नाम्म वित्त्वात् ॥ सोहमे भगवद्दृशेभ्यस्तरतिशोकमात्मविदितिसोहं भगवः शोचामि तन्मा भगवांश्छोकस्य पारंतारयत्नित्वित् ॥ होवाच यद्वै किंचैतदध्यगीष्टानामै
वैतत् ॥ ३ ॥

परिहारायोक्तं विवृणोति ॥ नामवा इत्यादिना ॥ इतिहासपुराण इत्यत्र द्वंद्वैकवद्भावप्रयुक्तं न पुंसकत्वं नाश्रितं । पुराणशब्दस्य विशे
ष्यलिंगत्वात् ग्रंथविशेषणत्वेन पुल्लिङ्गत्वमेवाश्रितं । नामैवैतदिति निगमनं । प्रकृतसर्वविद्यारूपनामावांतराभिमानिन्यामुषोनामिका
यामश्विभार्यायां ब्रह्मसन्निहितमित्युपास्तिः कार्येत्याह ॥ नामोपास्वेतीति ॥ द्वितीयाससम्यर्थो ब्रह्मपदं पूरणीयं ॥ ४ ॥ नाम्नि ब्रह्मोपास
कस्य फलमाह ॥ स य इति ॥ सः प्रसिद्धो योधिकारी नाम्नि ब्रह्मेत्युपास्तेनामवतो हसलोकानभिसिध्यतीति ग्राह्यं । उत्तरत्र तथाश्रवणात् ।
फलांतरमाह ॥ यावदिति ॥ यो नाम ब्रह्मेत्युपास्ते । अस्योपासकस्य नाम्नो यावद्गतं गमनमस्ति तत्र लोके यथा योग्यताऽनतिक्रमेण काम
चारो भवति । एवं नामाभिमानिन्यां ब्रह्मोपास्तावुक्तायां किं नाम्नो भूयोस्ति नवा । आद्ये तत्रैव ब्रह्मोपास्तिर्विधेया । द्वितीये मानांतरविरो
ध इत्याशंकायां पृच्छति ॥ अस्तीति ॥ किं शब्दो ध्याहार्यः । परिहारमाह ॥ नाम्न इति ॥ हे भगवो नाम्नो भूयोधिकमस्ति किमिति पृष्टः
कुमारो नाम्नो भूयोस्त्येवेति परिहारमाह । उपासकविशेषं प्रत्येव नामाख्यप्रतीकोक्तिरिति भावः । तन्नामाधिकं वस्तुमे भगवान्ब्रवी
त्विति नारदः ॥ ५ ॥ प्रथमः खंडः ॥ १ ॥ सनत्कुमार आह ॥ वागिति ॥ वाक्वागिंद्रियाभिमानिनी स्वाहैव नाम्नो भूयसी ।
तत्कथमित्यत आह ॥ वाग्वेति ॥ अयमृग्वेद इत्यादिरूपेण वागेव गवर्देदादिकं विज्ञापयति यतो तो भूयसीत्यर्थः । ज्ञाप्यज्ञापकयो

उप० । नामवा ऋग्वेदो यजुर्वेदः सामवेद आथर्वणश्चतुर्थ इतिहासपुराणः पंचमो वेदानां वेदः पित्र्यो राशिदैवं निधिवाको वाक्यमेकायनं देवविद्या ब्रह्मविद्या भूतविद्या क्षत्रविद्या नक्षत्रविद्या संपदेव जनविद्या मेतद्भगवो ध्येयमि ॥ ४ ॥ स यो नाम ब्रह्मेत्युपास्ते यावन्नामोपास्ते तत्रास्य यथा कामचारो भवति यो नाम ब्रह्मेत्युपास्ते स्ति भगवो नाम्नो भूयो इति नाम्नो वाव भूयो
स्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ ५ ॥ खं० ॥ १ ॥ वागवाव नाम्नो भूयसी वाग्वा ऋग्वेदं विज्ञापयति यजुर्वेदः सामवेदमाथर्वणं चतुर्थमितिहासपुराणं पंचमं वेदानां वेदं पित्र्यं राशि

छांदोग्य
॥२१८॥

ज्ञापकस्यप्राधान्यादितिभावः । नकेवलंनामात्मप्रपंचज्ञापकत्वंवाचः किंतुरूपात्मकप्रपंचज्ञापकत्वमप्यस्तीत्याह ॥ दिवंचेत्या
दिना ॥ हृदयज्ञंभगवत्तत्त्वज्ञंअहृदयज्ञंभगवत्तत्त्वाज्ञंविज्ञापयतीतिपूर्वेणसंबंधः । ननुधर्माधर्मयोःसत्यानृतादेर्वाकृग्वेदादिज्ञापक
त्वोपपत्तेःकिंवाचस्तद्ग्रहणेनेत्यतआह ॥ यद्वाइति ॥ यदिवाङ्गभविष्यन्नतर्हिधर्मादिकमृग्वेदादिकंन्यज्ञापयिष्यत् । वाग
भावेऽध्ययनाभावेनज्ञानस्यदूरोत्सारितत्वादितिभावः । उपसंहरति ॥ वागेवेति ॥ १ ॥ अन्यत्समानं ॥ २ ॥ द्वितीयः
खंडः ॥ २ ॥ मनइति ॥ मनोमनोनामकस्तदभिमानीपर्जन्यएववाचोभूयः । तत्सामर्थ्यंसदृष्टांतमाह ॥ यथेति ॥ यथावा
द्वेवाऽऽमलकेआमलकफलेद्वेवाकोलेपूगफलेद्वौवाक्षौद्यूतसाधनेफलविशेषौवामुष्टिरनुभवति । आमलकादिकंयथामुष्ट्रावंतर्भव
त्येवंवाचंचनामचमनोनुभवति । तदेवविशदयति ॥ सइति ॥ सपुरुषोयदामनसामंत्रानधीयेतिमनस्यतिअथतदाअधीते ।
कर्माणिकुर्वीयेतियदामनस्यतीत्यन्वयः । एवमुत्तरत्रापि । मनोह्यात्मास्वामीमनोहिलोकःसर्वाश्रयोमनोहिब्रह्म । प्रथमासप्तम्य

उप० । दैवंनिधिंवाकोवाक्यमेकायनंदेवविद्यांब्रह्मविद्यांभूतविद्यांक्षत्रविद्यांनक्षत्रविद्यां॥सर्पदेवजनविद्यांदिवंचपृथिवींचवायुंचाकाशंचापश्चतेजश्चेदवा॥श्चमनुष्याश्च
पशूश्चवयाश्चिचतृणवनस्पतीञ्छृपांदान्याकीटपतंगपिपीलिकंधर्मैचाधर्मैचसत्यंचानृतंचसाधुचासाधुचहृदयज्ञंचाहृदयज्ञंचयद्वैवाङ्गभविष्यन्नधर्मोनाधर्मोव्यज्ञापयिष्यन्नसत्यंचानृतं
नसाधुनासाधुनहृदयज्ञोनाहृदयज्ञोवागेवैतत्सर्वेविज्ञापयतिवाचमुपास्वेति ॥ १ ॥ सयोवाचंब्रह्मेत्युपास्तेयावद्वाचोगतंतत्रास्ययथाकामचारोभवतियोवाचंब्रह्मेत्युपास्तेस्तिभगवो
वाचोभूयइतिवाचोवावभूयोस्तीतितन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥ २ ॥ खं० ॥ २ ॥ मनोवाववाचोभूयोयथावैद्वेवाऽऽमलकेद्वेवाकोलेद्वौवाक्षौमुष्टिरनुभवत्येवंवाचंचनामचमनो
नुभवतिसयदामनसामनस्यतिमंत्रानधीयेत्यथाधीतेकर्माणिकुर्वीयेत्यथकुरुतेपुत्राश्चपशूश्चेच्छेयेत्यथेच्छते इमंचलोकममुंचेच्छेयेत्यथेच्छतेमनोह्यात्मामनोहिलोकोमनोहिब्रह्म
मनउपास्वेति ॥ १ ॥

वेदेशी०
खंडार्थः
७।३

॥२१८॥

र्थे । मनसिब्रह्म । अतोमनसिब्रह्मेत्युपास्व ॥ १ ॥ २ ॥ तृतीयःखंडः ॥ ३ ॥ संकल्पाभिमानीमित्रएवमनसोभूयान् । तन्महिमानमाह ॥ यदेति ॥ यदावैपुरुषःसंकल्पयतेइदमहंकरोमीति । अथतदामनस्यतिमनःप्रेरयति । अथमनोव्यापारानंतरमेववाचमीरयति । किंविषयइत्यतआह ॥ तामिति ॥ यद्वानकेवलंलौकिकशब्दविषयेवाचमीरयति । किंतुतांनान्निऋग्वेदादिरूपेपीरयति । नान्निसर्वविद्यायामंत्राएकंभवन्तिअंतर्भवन्ति । सामान्येविशेषांतर्भावात् । मन्त्रेषुकर्माण्यंतर्भवन्ति । तत्प्रकाश्यत्वात् । अतस्तान्येतानिमनआदिकर्मातानि । संकल्पैकाश्रयाण्यमुक्तौ । संकल्पस्वामिकानि । मुक्तौसंकल्पेप्रतिष्ठितानि । द्यावापृथिव्याद्यचेतनकल्पकत्वरूपमहिमांतरमाह ॥ समकृपतामित्यादिना ॥ द्यौश्चपृथिवीचेतिद्यावापृथिव्यौसमकृपतांसंकल्पोत्पन्नेइत्यर्थः । तेषांद्व्यादितेजोतानांसंकृष्ट्यैस्थित्यैवर्षसंकल्पयतेमित्रः । एवमन्यत् । लोकानांसंकृष्ट्यैसर्वमचेतनंसंकल्पयते । निगमयति ॥ सएषइति ॥ २ ॥ ध्रुवान्नित्यान् । प्रतिष्ठितान्सदैकप्रकारेणस्थितान् । अव्यथमानान्दुःखरहितान् ।

उप० । सयमनोब्रह्मेत्युपास्तेयावन्मनसोगतंतत्रास्ययथाकामचारोभवतियमनोब्रह्मेत्युपास्तेस्तिभगवोमनसोभूयइतिमनसोवावभूयोस्तीतितन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥ २ ॥ खं० ॥ ३ ॥ संकल्पोवावमनसोभूयान्यदावैसंकल्पयतेथमनस्यत्यथवाचमीरयतितामुनामीरयतिनान्निमंत्राएकंभवन्तिमंत्रेषुकर्माणि ॥ १ ॥ तानिहवाप्तानिसंकल्पैकायनानिसंकल्पात्मकानिसंकल्पेप्रतिष्ठितानिसमकृपतांद्यावापृथिवीसमकल्पेतांवायुश्चाकाशश्चसमकल्पंतामापश्चतेजश्चतेषांसंकृष्ट्यैवर्षसंकल्पतेवर्षस्यसंकृष्ट्याअन्नसंकल्पतेऽन्नस्यसंकृष्ट्यैप्राणाःसंकल्पंतेप्राणानासंकृष्ट्यैमंत्राःसंकल्पंतेमंत्राणांसंकृष्ट्यैकर्माणिसंकल्पंतेकर्मणासंकृष्ट्यैलोकाःसंकल्पंतेलोकानांसंकृष्ट्यैसर्वसंकल्पतेसएषसंकल्पःसंकल्पमुपास्वेति ॥ २ ॥ सयःसंकल्पंब्रह्मेत्युपास्तेऽहंनैसलोकान्ध्रुवान्ध्रुवःप्रतिष्ठितान्प्रतिष्ठितोऽव्यथमानानव्यथमानोभिसिद्धयतियावत्संकल्पस्यगतंतत्रास्ययथाकामचारोभवतियःसंकल्पंब्रह्मेत्युपास्तेस्तिभगवःसंकल्पाद्भूयइतिसंकल्पाद्वावभूयोस्तीतितन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥ ३ ॥ खं० ॥ ४ ॥

लोकान्स्वयंतादृशोभिसिध्यतिप्राप्नोति ॥ ३ ॥ चतुर्थःखंडः ॥ ४ ॥ चित्तमस्थिरस्मरणाख्यचित्ताभिमान्यग्निःसंकल्पाद्भूयः । यदावैचेतयतेस्मरतिअथसंकल्पयतइत्यादिपूर्ववत् ॥ १ ॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यांचित्तस्यैवप्रेक्षावत्त्वप्रयोजकत्वमाह ॥ तस्मादिति ॥ तस्मात्चित्तस्योत्तमत्वादेव । हियदिबहुविदप्यचित्तोभवतिनायमस्तीत्येवैनमाहुः । नायंविद्वानित्येवैनमाहुः । तदेवविशदमाह ॥ यदयमिति ॥ यद्यदिअयंवेदसामान्येनजानीयात् । यद्वाअयंविद्वान्विशेषतोजानीयात्तर्ह्यपिनेत्थमचित्तः स्यादतोऽज्ञानीत्यर्थः । यतोयमचित्तोजातइत्याहुः । व्यतिरेकमुक्त्वान्वयमाह ॥ यद्यल्पविदिति ॥ शुश्रूषंतेसेवकाः ॥ २ ॥ चित्तान्चित्तकृष्टान् ॥ ३ ॥ पंचमःखंडः ॥ ५ ॥ ध्यानंध्यानाभिमानीवरुणाश्चित्ताद्भूयः । तस्यसर्वगतत्वरूपमहिमानमाह ॥ ध्यायतीवेति ॥ पृथिव्यादिशब्दास्तदभिमानिदेवतापराः । ध्यायतीवनबहुभाषिणीत्यर्थः । देवाएवमनुष्यत्वंप्राप्तादेवमनुष्याः । तस्माद्ध्यानस्यश्रेष्ठत्वादिहलोकेयेमनुष्याणांमध्येधनैर्विद्ययागुणैर्वामहत्तांप्राप्नुवंतितेध्यानापादंशाइवैवभवन्ति । ध्यान

उप० । चित्तं वावसंकल्पाद्भूयो यदा वैचेतयतेऽथ संकल्पयतेऽथ मनस्यत्यथ वाचमीरयति तामुना प्रीरयति तान्निर्मन्त्रा एकं भवं तिमन्त्रेषु कर्माणि ॥ १ ॥ तानि ह वा एतानि चित्तैः कायनानि चित्तात्मकानि चित्ते प्रतिष्ठितानि तस्माद्यदपि बहु विदचित्तो भवति तानामस्तीत्येवैनमहुर्यदयं वेदयाद्व्याअयं विद्वान्नेत्यथमचित्तः स्यादित्यथ यद्यल्पविचित्तवान्भवति तस्मादेतच्छ्रूषते चित्तं ॥ २ ॥ स यश्चित्तं ब्रह्मेत्युपास्ते चित्तान्वै स लोकांश्चान्धुवान्धुवः प्रतिष्ठितान् प्रतिष्ठितोऽव्यथमानानव्यथमानो भिसिद्धयति यावच्चित्तस्य गतं तत्रास्य यथाकामचारो भवति यश्चित्तं ब्रह्मेत्युपास्ते स्ति भगवश्चित्ताद्भूय इति चित्ताद्वावभूयोस्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ ३ ॥ खं० ॥ ५ ॥ ध्यानं वावचित्ताद्भूयो ध्यायतीव पृथिवी ध्यायतीव द्यौर्ध्यायतीवांतरिक्षं ध्यायंतीवापो ध्यायंतीव पर्वा ध्यायंतीव देवमनुष्यास्तस्माद्यद्दहमनुष्याणां महत्तं प्राप्नुवंति ध्यानापादं ॥ ४ ॥ इवैव ते भवंत्यथ येऽल्पाः कलहिनः पिशुना उपवादिनस्ते थये प्रभवो ध्यानापादं ॥ ५ ॥ इवैव ते भवंति ध्यानमुपास्वेति ॥ १ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

७।६

॥२१९॥

स्यापादनंध्यानापात् । ध्यानलाभइतियावत् । तस्यांशोयेषांतेतथोक्ताः । ध्यानलाभैकदेशवंतइवैव । नतुपूर्णध्यानवंतइव । अतोध्यानमेवश्रेष्ठमित्यर्थः । किंचयेल्पाःक्षुद्राःकलहिनःकलहशीलाः । पिशुनाःपरदोषोद्भासकाः । उपवादिनःपरदोषसामीप्ययुक्तवदनशीलास्तेथयेप्रभवःप्राप्तमहत्त्वास्तेचध्यानाऽपादंशाइवैवभवन्ति ॥ १ ॥ ध्यानंब्रह्मेत्युपास्ते । सःध्यानवतोहलोकानभिसिध्यतीतिग्राह्यं ॥ २ ॥ षष्ठःखंडः ॥ ६ ॥ विज्ञानंविज्ञानाभिमानीसोमएवध्यानाद्भूयः । तत्सामर्थ्यमाह ॥ विज्ञानेनेति ॥ विज्ञानाभिमानीदेवताप्रसादेनैवगर्वेदंविजानातिपुरुषः । यजुर्वेदादिकंपरलोकांतंचविज्ञानेनैवविजानाति ॥ १ ॥ विज्ञानवतोज्ञानवतश्चसामान्यविशेषज्ञानवतोलोकान्प्राप्नोतीत्यर्थः ॥ २ ॥ सप्तमःखंडः ॥ बलंबाह्यांतर्बलाभिमानीप्रवहएव विज्ञानाद्भूयः । तदेवोपपादयति ॥ अपीति ॥ इहलोकेविज्ञानवतांशतमप्येकएवबलवानाकंपयतेतस्माद्विज्ञानात्बलंभूयःयुक्तिज्ञतालक्षणांतर्बलस्यविज्ञानाद्भूयस्त्वोपपत्तिः । बलस्यसर्वग्न्यापारहेतुत्वमाह ॥ सयदेति ॥ सःप्रसिद्धःपुरुषोयदाबलीभवत्यथ

उप० । सयोध्यानं ब्रह्मेत्युपास्ते यावद्विज्ञानस्य गतं तत्रास्य यथा कामचारो भवति यो ध्यानं ब्रह्मेत्युपास्ते स्ति भगवो ध्यानाद्भूय इति ध्यानाद्वावभूयोस्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ २ ॥
 खं० ॥ ६ ॥ विज्ञानं वा ध्यानाद्भूयो विज्ञानेन वा कृग्वेदं विज्ञानाति यजुर्वेदं सामवेदं माथर्वणं चतुर्थमिति हासपुराणं पंचमेवेदानां वेदं पित्र्यं राशिं शैवं निधिवो वा वायुमेकाग्रं न देवि
 यां ब्रह्म विद्यां भूतविद्यां क्षत्रविद्यां क्षत्रविद्यां सर्पदेवजनविद्यां दिवं च पृथिवीं च वायुं चाकाशं चापश्यते जश्चेदेवाः श्वमनुध्याः श्वपशूः श्ववयांसि च तृणवनस्पतीऽन्ध्रपदान्या कीटपतंगपिपी
 लिं कर्धमेवाधर्मं च सत्यं चानृतं च साधुचासाधुच हृदयज्ञं चाहृदयज्ञं चावचरसंचेन च लोके ममुंच विज्ञानेनैव विज्ञानाति विज्ञानमुपास्तेति ॥ १ ॥ सयो विज्ञानं ब्रह्मेत्युपास्ते विज्ञानवतो वै
 सलोकान्ज्ञानवतोऽभिसिद्ध्याति यावद्विज्ञानस्य गतं तत्रास्य यथा कामचारो भवति यो विज्ञानं ब्रह्मेत्युपास्तेऽस्ति भगवो विज्ञानाद्भूय इति विज्ञानाद्वावभूयोस्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥
 २ ॥ खं० ॥ ७ ॥ बलं वाव विज्ञानाद्भूयो पीडशतं विज्ञानवतमेको बलवानाकं पयते स यदा बली भवत्यथोत्थाता भवत्युतिष्ठन्परिचरिता भवति परिचरन्नुपसत्ता भवत्युपसीदन् द्रष्टा भवति

छांदोग्य

॥२२०॥

तदोत्थातोत्थानस्यकर्ताभवति । उत्तिष्ठन्गुर्वादीनां परिचरिताशुश्रूषकोभवति । परिचरंश्चोपसत्तातेषांसमीपगोऽतरंगः प्रियोभवति । उपसीदन्नपदेष्टुरेकाग्रतयाद्रष्टाभवति । ततस्तदुक्तस्य श्रोताभवति । श्रुतस्यैवमंताभवति । मतस्यैवबोद्धाभवत्येवमेवेदमिति । यद्वाबोद्धाध्याताभवति । नकेवलमेतावत् । तदुक्तार्थस्यकर्ता अनुष्ठाताभवति । विज्ञातानुष्ठानफलस्यानुभविताभवतीत्यर्थः । महिमांतरमाह ॥ बलेनैवेति ॥ अत्रपृथिव्यादिशब्दाश्चेतनपराः ॥ १ ॥ बलं ब्रह्मेत्युपास्ते । बलवतो हसलोकानभिसिध्यतीति ग्राह्यं ॥ २ ॥ अष्टमः खंडः ॥ ८ ॥ अन्नं वाह्यांतरा न्नाभिमान्य निरुद्ध एव बलाद्भूयः । तस्मादन्नस्य भूयस्त्वाद्यदिदशरात्रीरपि नाश्रीयात्तदायदुहयद्यपि जीवेत् । अथाप्यद्रष्टृत्वाश्रोतृत्वादिमान्भवति । यदान्नमश्रीयात्तदाद्रष्टृत्वादिमान्भवतीत्यन्नमेव भूय इत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ नवमः खंडः ॥ ९ ॥ आपः उभयविधावभिमानी तैजसः प्राणो न्नाद्भूयान् । तस्मादपामन्नकारणत्वादेव हियदा सुवृष्टिः सस्य हिता वृष्टिर्न भवति । तदा प्राणाः प्राणिनः व्याधीयंते दुःखिनो भवंति । किन्निमित्तं । कनीयोन्नं भवि

उप० । श्रोता भवति मंता भवति बोद्धा भवति कर्ता भवति विज्ञाता भवति बलेन वै पृथिवी तिष्ठति बलेनांतरिक्षं बलेन द्यौर्वलेनापो बलेन पर्वता बलेन देवमनुष्या बलेन पशवश्च वयांसि च तृणवनस्पतयः श्वापदान्या कीटपतंगपि पीलिकं बलेन वै लोकस्तिष्ठति बलमुपास्तेति ॥ १ ॥ स यो बलं ब्रह्मेत्युपास्ते यावद्बलस्य गतं तत्रास्य यथा कामचारो भवति यो बलं ब्रह्मेत्युपास्ते स्ति भगवो बलाद्भूय इति बलाद्वा भूयो स्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ २ ॥ खं० ॥ ८ ॥ अन्नं वा बलाद्भूयस्तस्माद्यद्यपि दशरात्रीर्नाश्रीयाद्यदुहजीवेदथवाऽद्रष्टाऽश्रोताऽमंता बोद्धाऽकर्ताऽविज्ञाता भवत्यथान्नस्याशीद्रष्टा भवति श्रोता भवति मंता भवति बोद्धा भवति कर्ता भवति विज्ञाता भवत्यन्नमुपास्तेति ॥ १ ॥ स यो न्नं ब्रह्मेत्युपास्तेऽन्नवतो वै स लोकान्पानवतो भिसिध्यति यावदन्नस्य गतं तत्रास्य यथा कामचारो भवति यो न्नं ब्रह्मेत्युपास्ते स्ति भगवो न्नाद्भूय दत्यन्नाद्वा भूयो स्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ २ ॥ खं० ॥ ९ ॥ आपो वा वाचाद्भूयस्तस्माद्यदा सुवृष्टिर्न भवति व्याधीयंते प्राणा अन्नं कनीयो भविष्यतीत्यथ यदा सुवृष्टिर्भवत्यनं दिनः प्राणा भवंत्यन्नं बहु भविष्यतीत्याप एवेमामूर्तायेयं पृथिवी यदंतरिक्षं यद्यौर्यत्पर्वताय देवमनु

वेदेशी०

खंडार्थः

७।१०

॥२२०॥

DF

प्यतीति । एवमन्यत् । आपएवेत्युक्तं विशदमाह ॥ येयमिति ॥ पृथिव्यादिपिपीलिकांतंयत् । इमाःमूर्ताःआपएवेतियोजना
 ॥ १ ॥ २ ॥ दशमःखंडः ॥ १० ॥ तेजःद्विविधतेजोभिमानीइंद्रएवाञ्चोभूयः । तत्तस्मादेतस्मिन्कालेयदावायुमागृह्यावष्ट
 भ्याकाशमभितपत्यादित्यस्तदाहुर्लौकिकाःआदित्योनिशोचतिनितपति । नितरांप्राणिनःशोचयति । यतोयंनितरांतपति । अ
 तोवर्षयिष्यतिवाइति । अतोपसृष्टेःपूर्वतेजएवदर्शयित्वाथापःसृजते । किंचतस्मादेवैतस्मिन्कालेऊर्ध्वाभिश्चतिरश्चीभिश्चवियु
 द्भिःसहाहादाःस्तनयित्नुशब्दाश्चरंतिप्रवर्तते । तस्मादाहुर्लौकिकाः । द्योततेस्तनयतिवर्षयिष्यतिवाइति । शिष्टंपूर्ववत् ॥ १ ॥
 ॥ २ ॥ एकादशःखंडः ॥ ११ ॥ आकाशोबाह्यांतराकाशाभिमानीन्युमातेजसोभूयान् । तस्यसर्वदेवताधारत्वमाह ॥ आ
 काशइति ॥ सूर्याद्यग्न्यंतान्याकाशेस्थितानीतिशेषः । आकाशेनतत्प्रेरणयैवदेवताद्याह्वानंकरोतिपुरुषः । आकाशइतिनिमि
 त्तसप्तमी । नरमतेव्यथतइत्यर्थः । आकाशेजायतइत्यौपचारिकंनेत्याह ॥ आकाशमभिजायतइति ॥ १ ॥ असंबाधान्

उप० । ध्यायत्पशवश्चवयाऽसिचतृणवनस्पतयःश्वापदान्याकीटपतंगपिपीलिकमापएवेमामूर्ताअपउपास्वेति ॥ १ ॥ सयोपोब्रह्मेत्युपास्तआप्नोतिसर्वान्कामाऽस्तृप्तिमान्भ
 वतियावदपांगतंतत्रास्ययथाकामचारोभवतियोपोब्रह्मेत्युपास्तेस्तिभगवोञ्चोभूयइत्यञ्चोवावभूयोस्तीतितन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥ २ ॥ खं० ॥ १० ॥ तेजोवावाञ्चोभूयस्त
 द्वाएतद्वायुमागृह्याकाशमभितपतितदाहुर्निशोचतिनितपतिवर्षयिष्यतिवाइतितेजएवतत्पूर्वदर्शयित्वाथापःसृजतेतदेतदूर्ध्वाभिश्चतिरश्चीभिश्चवियु
 द्भिःसहाहादाःस्तनयित्नुशब्दाश्चरंतिस्मादाहुर्विद्योतते
 स्तनयतिवर्षयिष्यतिवाइतितेजएवतत्पूर्वदर्शयित्वाथापःसृजतेतेजउपास्वेति ॥ १ ॥ सयस्तेजोब्रह्मेत्युपास्तेतेजस्वीवैसतेजस्वतो लोकान्भास्वतोपहततमस्कानभिसिध्यतियावत्तेजसो
 गतंतत्रास्ययथाकामचारोभवतियस्तेजोब्रह्मेत्युपास्तेऽस्तिभगवस्तेजसोभूयइतितेजसोवावभूयोस्तीतितन्मेभगवान्ब्रवीत्विति ॥ २ ॥ खं० ॥ ११ ॥ आकाशोवावतेजसोभूयानाकाशे
 वैसूर्याचंद्रमसाबुधौवियुन्नक्षत्राण्यग्निराकाशेनाह्वयत्याकाशेनशृणोत्याकाशेनप्रतिशृणोत्याकाशेरमतआकाशेनरमतआकाशेजायतआकाशमभिजायतआकाशमुपास्वेति ॥ १ ॥

व्यथारहितान् । उरुगायवतो भगवद्वतः भगवतो ह्युरुगायनामप्रसिद्धं ॥ २ ॥ द्वादशः खंडः ॥ १२ ॥ स्मरः स्थिरस्मृत्यभिमा
नीरुद्र एवाकाशाद्भूयान् । तस्मात्स्मरस्य भूयस्त्वादेव यद्यपिलोके बहवः पुरुषा आसीरंस्ते यद्दिनस्मरं तस्तदानैव ते कंचन शृणुयुर्नम
न्वीरन्नविजानीरन् । यदावै ते स्मरेयुरथ श्रवणादिव्यापारवंतो भवेयुः । किंच स्मरेणैव पुत्रादिकं विजानाति उपास्ते । स स्मरवतो ह
लोकानभिसिध्यतीति ग्राह्यं ॥ १ ॥ २ ॥ त्रयोदशः खंडः ॥ १३ ॥ आशातदभिमानिनी सरस्वती स्मराद्भूयसी कुतः । आशये
द्धोऽभिवृद्धो वै स्मरो रुद्रो मंत्रानधीते । कर्माणि कुरुते । पुत्रादिकं चेच्छते इच्छति । अस्योपासकस्य सर्वे कामाः काम्याः आशया समृ
द्धांति ॥ १ ॥ २ ॥ चतुर्दशः खंडः ॥ १४ ॥ अथ भाष्यार्थः ॥ प्राणभूयस्त्वखण्डे प्राणः प्राणेन स्वशक्त्यैव याति प्राणः प्राणं
स्वात्मानमेव ददातीति प्रतीतिनिरासाय प्राणः प्राणेन यातीत्यादिव्याचष्टे ॥ यो साविति ॥ आद्यः प्रथमांतः प्राणशब्दः आशोत्त

उप० । सय आकाशं ब्रह्मेत्युपास्ते आकाशवतो वै स लोकान् प्रकाशवतो संवाधानु रूगायवतो भिसिध्यति यावदाकाशस्य गतं तत्रास्य यथा कामचारो भवति य आकाशं ब्रह्मेत्युपास्ते ऽस्ति
भगव आकाशाद्भूय इत्याकाशाद्वाव भूयोस्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ २ ॥ खं० ॥ १२ ॥ स्मरो वा आकाशाद्भूयाः स्तस्माद्यद्यपि बहव आसीरन् स्मरं तो नैव ते कंचन शृणुयुर्नमन्वी
रन्नविजानीरन् यदा वाव ते स्मरेयुरथ शृणुयुरथ मन्वीरन्नविजानीरन् स्मरेणैव पुत्रान्विजानाति स्मरेण पशून् स्मरमुपास्वेति ॥ १ ॥ सयः स्मरं ब्रह्मेत्युपास्ते यावत्स्मरस्य गतं तत्रास्य य
था कामचारो भवति यः स्मरं ब्रह्मेत्युपास्ते ऽस्ति भगवः स्मराद्भूय इति स्मराद्वाव भूयोस्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ २ ॥ खं० ॥ १३ ॥ आशा वाव स्मराद्भूयस्याशेद्धो वै स्मरो मंत्रा
नधीते कर्माणि कुरुते पुत्राश्च पशूश्चेच्छत इमं च लोकं मुंचेच्छत आशामुपास्वेति ॥ १ ॥ सय आशां ब्रह्मेत्युपास्ते आशयास्य सर्वे कामाः समृद्धं त्यमो घाहास्याशिषो भवंतियावदा
शाया गतं तत्रास्य यथा कामचारो भवति य आशां ब्रह्मेत्युपास्ते ऽस्ति भगव आशया भूय इत्याशया वाव भूयोस्तीति तन्मे भगवान्ब्रवीत्विति ॥ २ ॥ खं० ॥ १४ ॥

भा० । योसौ प्राणः स प्राणेन परब्रह्मणा याति । स एव भगवान् प्राणं प्रत्यभीष्टं ददाति

मतया प्रकृतप्राणपरः । द्वितीयः परब्रह्मपरः । तृतीयोऽप्यव्यवधानेन प्रकृतपरब्रह्मपर इति भावः । न च प्राणशब्दस्य परब्रह्मपरत्वे ऽ
प्रकृतस्वीकारः । प्राणो वा आशया भूयानित्युक्तप्राणस्यांतर्यामितया विष्णुत्वस्य भूमाधिकरणे समर्थितत्वात् । प्राणशब्दस्य परब्रह्म
परत्वेऽप्युक्तिमाह ॥ प्राणस्येति ॥ यद्वा उक्तार्थेऽप्युक्तिमाह ॥ प्राणस्येति ॥ प्राणस्य प्राणत्वप्रदं अभीष्टदं चेति श्रुत्यर्थः । प्राणाय
ददातीत्येतद्व्याचष्टे ॥ प्राण इति ॥ पूर्ववाक्यात् प्राण इत्येतदनुवर्तत इति भावेन प्राणो वायुरित्युक्तं । प्राणायेति चतुर्थी द्वितीयार्थेति
भावेनोक्तं परमात्मानमिति । चशब्दोऽपि शब्दार्थः । असंभववारणायोक्तं ज्ञानेनेति । ददाति शिष्येभ्य इति योज्यं । अतिवादी वा
चाल इत्यन्यथा प्रतीतिनिरासाय तद्व्याचष्टे ॥ सर्वस्मादिति ॥ सर्वस्मात्तन्मादेः उत्तमं प्राणं । एष तु वा अतिवदति यः सत्येनातिव
दतीत्यत्र प्रकृतप्राणादिवाद्येव सत्यादिवादित्वेनोच्यते । ततश्च प्राण एव सत्य इति तस्यैव भूमादित्वप्राप्तौ भूमाद्यधिकरणविरोधः स्या
दित्याशं कानिरासाय प्रकरणभेदकं दर्शयति ॥ एष तु वेति ॥ प्राणवादिनोतिवादित्वमुक्त्वा सत्यवादिनोऽप्यतिवादित्वमुच्यते । त
त्र प्राणातिवादिनः सत्यातिवादी तु शब्देन विशेष्यते । तेन ज्ञायते ऽन्यो सावन्वोयमिति ति भावः । अर्थांतरवाची प्रकरणांतरज्ञापक
इत्यर्थः । ननु यदि प्राणादुत्तमः सत्योऽन्यस्तर्हि नामादिप्रकरणवदस्ति भगवः प्राणाद्भूय इति प्राणाद्वाव भूयोस्तीति तन्मे भगवान्ब्रवी
त्विति सत्यं वाव प्राणाद्भूय इति प्रश्नप्रतिवचने स्यातामित्यत आह ॥ अस्तीति ॥ प्रश्न इत्युपलक्षणं । प्राणाद्वाव भूयोस्तीत्युत्तरम

भा० । प्राणस्य प्राणमिति श्रुतेः । प्राणो वायुः परमात्मानं च ज्ञानेन दर्शयन् ददाति । सर्वस्मादतीतमुत्तमेव दतीत्यतिवादी । एष तु वा अतिवदतीति तु शब्दोऽर्थांतरवाची ।
अस्ति भगवः प्राणाद्भूय इति प्रश्नोऽप्यतिवचनार्थः ।

छांदोग्य
॥२२२॥

पिग्राह्यं । व्यतिहार्योऽध्याहार्यः । अध्याहारज्ञापकस्तुप्रकरणभेदकल्पकस्तुशब्दएवेतिभावः । ननुयदिप्रश्नाद्यध्याहारःतर्ह्यस्ति भगवःप्राणाद्भूयइतिप्रश्नेनास्तिप्राणाद्भूयइतिप्रतिवचनाध्याहारःकिंनस्यात् । अध्याहारस्यनिरंकुशत्वादित्यतआह ॥ यत्रेति ॥ यत्रवाक्येयत्पदंविनान्यत्रार्थांतरेऽनवसरोर्थांतरस्याघटनातत्रवाक्येतदेवपदंप्रतिष्ठितं । यत्रमहावाक्येयत्प्रमाणंवाक्यंवाविनान्यत्रानवसरोर्थांतरस्याघटनातत्रमहावाक्येतत्प्रमाणंवाक्यंवाप्रतिहार्यमितिप्रतिवचनादत्रोक्तरीत्यैवप्रश्नाद्यध्याहारः । अन्यथातुशब्दाननुगुण्यादितिभावः । अस्मिन्प्रकरणेप्रश्नाद्यध्याहारःकार्यइत्यत्रसूत्रंचपठति ॥ व्यतिहारइति ॥ प्रश्नाद्यध्याहारःकर्तव्यः । एषतुवाअतिवदतीतिशब्देनविशिषंतिहीत्यर्थः । उक्तमर्थंप्रमाणेनद्रढयन्सत्याद्यात्मांतप्रकरणानितेनैवव्याचष्टे ॥ अतिवादीति ॥ श्रुतौसत्यवादिनःश्रवणात्कथंविष्णुवादीत्युक्तमित्यतआह ॥ सइति ॥ कुतइत्यतआह ॥ यदिति ॥ यद्यस्मान्निर्दोषोनियामकस्तस्मात्सत्यः । ननुसत्योऽनविष्णुःतदुपर्यपिविज्ञानमतिश्रद्धानिष्ठाकृतिसुखभूमाहंकारात्मनामुक्तत्वादित्यतस्तान्यपिप्रकरणानिविष्णुपरतयैवयोजयन्विज्ञानमतिशब्दयोरर्थभेदमाह ॥ विशिष्टेति ॥ श्रद्धानिष्ठाकृतिसुखभूमशब्दार्थान्क्रमेणाह ॥ नित्यश्रद्धेत्यादिना ॥ सुखशब्देनसुखमात्रग्रहणप्रतीतिनिरासायोक्तंसुपूर्णेति । सर्वगुणैःपूर्णोयतोतोभूमेत्युच्चार्यते । यत्रभू

भा० । यत्रानवसरोऽन्यत्रपदंतत्रप्रतिष्ठितं । यत्रप्रमाणंवाक्यंवाप्रतिहार्येनसंशयः । ॐव्यतिहारोविशिषंतिहीतरवदिहिभगवद्वचनं । अतिवादीप्राणवादीविष्णुवादीविशेषतः । ससत्योभगवान्विष्णुर्यन्निर्दोषोनियामकः । विशिष्टज्ञानरूपश्चसामान्यज्ञानरूपकः । नित्यश्रद्धास्वरूपश्चतथैवस्थैर्यरूपकः । सएवसर्वकर्ताचसुपूर्णानंदरूपकः । सचसर्वगुणैःपूर्णोभूमेत्युच्चार्यतेततः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

७।१५-२६

॥२२२॥

मतत्वेऽन्यद्दृष्टव्यं न पश्यत्यभावादिति प्रतीतिनिरासाय यत्र नान्यत्पश्यतीत्यादिसभूमेत्यंतवाक्यतात्पर्यमाह ॥ यदधीनमिति ॥
 अतिपूर्णत्वादित्युक्तानुवादः । यत्रान्यत्पश्यतीत्यादितदल्पमित्यंतवाक्यतात्पर्यमाह ॥ अन्यदिति ॥ भगवतोऽन्यत् । स एवा
 धस्तादित्यादिवाक्यं व्याचष्टे ॥ स इति ॥ स इत्यनुवादेन सर्वगुणसंपूर्ण इति परामृश्य कथनं । तस्यैव भूमशब्दार्थत्वात् । स एवे
 दंसर्वमिति वाक्यं भूम्नः सर्वाभेदपरमिति प्रतीतिनिरासाय तात्पर्यतो व्याचष्टे ॥ स्वतंत्र इति ॥ यदा वै विजानात्यथ सत्यं वदति ना
 विजानन् सत्यं वदतीत्यादिना विज्ञानादीनां सत्याद्यविनाभावोक्त्या लब्धमुत्तरोत्तरस्य पूर्वपूर्वत्रहेतुत्वमेव वैपरीत्येनाह ॥ पूर्णत्वा
 दित्यादिना ॥ आस्तिक इति श्रद्धाशब्दार्थकथनं । निर्दोषः सर्वस्यापि नियामक इति सत्यशब्दार्थः । भूमप्रकरणे यो वै भूमेति पूर्व
 वैलक्षणेनोपदेशो तात्पर्यमाह ॥ भूमेति ॥ प्राचीनं तु भूमगुणनिरूपणमेव । न पृथङ्मूर्तिनिरूपणमिति भावः । अथातो हंकार
 इत्यादिना प्रसिद्धाहंकार एव चिदचित्संवलनात्मकः कथ्यत इत्यसदिति भावेनाह ॥ स एवेति ॥ अहंकारशब्दं भगवति निर्वक्ति ॥
 आकार्य इति ॥ नन्वहमित्याकार्यत्वं जीवस्यैव प्रसिद्धमित्यत आह ॥ जीवस्थ इति ॥ अनेनाथात इति पूर्वविलक्षणोपदेशाभि
 प्रायोपिसूचितः । ननु जीवस्याणुत्वेन तदंतर्गतस्यापि भगवतोऽणुत्वात्कथमहमेवाधस्तादित्यादिना व्याप्तत्वमुच्यत इत्यत आह ॥

भा० । यदधीनं विनानान्यत्किंचिदस्ति कुतश्चन । सभूमोक्तौ तिपूर्णत्वादित्यल्पमुदीर्यते । ससर्वगुणसंपूर्णः सर्वदेशेषु सर्वदा । स्वतंत्रः सर्ववस्तूनि तदधीनानि सर्वशः ।
 पूर्णत्वात्सुखरूपोऽसौ सर्वकर्ता सुखत्वतः । कर्तृत्वात्सुस्थिरश्चासौ स्थिरत्वादास्तिकस्तथा । आस्तिकत्वाच्चमंतासौ विज्ञाता च ततो हरिः । ज्ञातृत्वाच्च स निर्दोषः सर्वस्यापि नियामकः ।
 भूमानारायणख्यः स्यात्स एवाहं कृतिः स्मृतः । आकार्योऽहमिति ह्येष ततो हंकार उच्यते । जीवस्थस्त्वनिरुद्धो यः सो हंकार इतीरितः ।

छांदोग्य
॥२२३॥

सोपीति ॥ नन्वस्तुपरमैश्वर्यघटकं । तथापिभगवत्यणुत्वमहत्त्वसमावेशोकिमानं । अन्यथाशशविषाणादिकल्पनापत्तेरित्यतो
मार्कंडेयप्रत्यक्षमाह ॥ यथेति ॥ अणुरूपोपीतिपूर्वत्रान्वेति । अथातआत्मादेशइतिजीवोपदेशइत्यसदितिभावेनतत्तात्पर्यमा
ह ॥ भगवानिति ॥ आत्मैवाधस्तादित्यादिव्याचष्टे ॥ सचेति ॥ तर्हिभूमाहंकारात्मलक्षणानांपरस्परातिव्याप्तिःस्यादित्य
तआह ॥ नचेति ॥ ननुयोवैभूमातत्सुखमित्यत्रभून्नःसुखस्वरूपंलक्षणमुक्त्वानाल्पेसुखमस्तीत्यतिव्याप्तिपरिहारोभिहितःसोनु
पपन्नः । अन्यस्यापिमुक्तस्यसुखस्वरूपत्वादित्यतस्तद्वाक्यंव्याचष्टे ॥ भूमप्रसादमिति ॥ अल्पमुक्तजाते । तथाचानन्या
धीनसुखरूपत्वंप्राग्लक्षणत्वेनाभिप्रेत्यातिव्याप्तिपरिहारोयमितिभावः । अथयोवैभूमातदमृतमितिभून्नोऽमृतत्वंलक्षणमुक्त्वाथय
दल्पंतन्मर्त्यमित्यतिव्याप्तिःपरिह्रियते । तदनुपपन्नं । मुक्त्वापरपर्यायस्यामृतत्वस्यमुक्तेपिसत्त्वादित्यतआह ॥ मर्त्यंचेति ॥
विभक्तिविपरिणामेनाल्पमित्यनुवर्तते । अल्पमुक्तजातं । तदानीममृतमपिपूर्वमर्त्यंच । तथाचनित्यमुक्तत्वंप्राग्लक्षणत्वेनविव
क्षित्वातस्यायमतिव्याप्तिपरिहारइतिभावः । तर्हिरेमायामतिव्याप्तिरित्यतआह ॥ अल्पापिहीति ॥ अमृतानित्यमुक्तादेवीश्री
रल्पापिपूर्णा । भगवतोतिप्रियत्वात् । तथाचतस्यापिभूमकोटिनिक्षेपेणलक्ष्यत्वान्नातिव्याप्तिरितिभावः । ननुभूमप्रसादंविनाना
ल्पेसुखमस्तीत्युक्तं । एवंविजानन्नात्मरतिरितिभगवदपरोक्षज्ञानिनोमुक्तौस्वेनैवसुखोक्तेरित्यतस्तद्यथावद्याचष्टे ॥ आत्मर

भा० । सोप्यणुत्वेपिसंव्यापीपरमैश्वर्ययोगतः । यथाबालतनौविष्णौमार्कंडेयेनधीमता । प्रविश्यनांतोधिगतएवंव्याप्तोहरिःपरः । अणुरूपोपिभगवान्वासुदेवःपरोविभुः ।
आत्मेत्युक्तःसचव्यापीनचभेदोह्रौकचिदितिपरमसारेभूमप्रसादंविनानाल्पेसुखमस्ति । मर्त्यंचपूर्वं । अल्पापिह्यमृतादेवीश्रीःपूर्णातिप्रियत्वतइतिच । आत्मरतिर्भगवद्रतिः ।

वेदेशी०
भाष्यार्थः
७।१५-२६

॥२२३॥

तिरिति ॥ भगवतारतिर्यस्यासौभगवद्रतिः । सःस्वराट्स्वतंत्रःइत्यन्यथाप्रतीतिवारणायादौस्वशब्दार्थमाह ॥ स्वइति ॥ स्वतं
त्रत्वादितिभावः । स्वराट्शब्दंव्याचष्टे ॥ सइति ॥ स्वःपरमात्माराट्आज्ञापिताआज्ञापयितायस्यसःस्वराट् । नन्विदंसंसारि
साधारणंकथंफलमित्यतउक्तं ॥ प्रत्यक्षतइति ॥ तस्यहवाएतस्यैवंपश्यतएवंमन्वानस्यैवंप्रविजानतआत्मतःप्राणइत्यादिनामुक्त
स्वरूपाप्राणादिसृष्टिरुच्यतइत्यन्यथाप्रतीतिनिवारयत्तदनूद्यव्याचष्टे ॥ आत्मतइति ॥ इत्यादिवाक्यस्येशेषः । द्वितीयादिश
ब्देनस्थित्यादिसप्तकस्यापिसंग्रहः । तस्यमुक्तस्यपश्यतःसतआत्मतःप्राणादिर्जायतेस्थीयतइत्याद्युक्तौमुक्तस्तपश्यतीतिलभ्यते ।
यथाचैत्रस्यपश्यतोमैत्रइदंकरोतीत्युक्तेचैत्रस्तपश्यतीतिलभ्यतइतिभावः । स्वकृतव्याख्यानेनियामकमाह ॥ सर्वंहीति ॥
सर्वंभगवत्कर्तृकंप्राणसृष्ट्यादिकमित्यर्थः । अप्रतीतेःपश्यतइतिपदंव्याचष्टे ॥ पश्यइतीति ॥ पश्यतीतिव्युत्पत्तेरितिभावः ।
पश्यतइतिपदेनद्रष्टाजीवउच्यतइत्यत्रश्रुतिमाह ॥ यदेति ॥ भूमोपास्तौयःकोपिअधिकारीतस्यसर्वस्याप्यात्मरतिरित्याद्युक्तंफ
लंभवतीतिप्रतीतिवारणायफलप्रकरणंप्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ भूमेति ॥ आत्मक्रीडइत्यस्यार्थःतेनैवेति । आत्ममिथुनइत्यस्या
र्थोमिथुनीभवेदिति । तेनैवेत्यनुवर्तते । चतुर्मुखस्यपुरुषस्यकथंपरमपुरुषेणमिथुनीभावइत्यतउक्तं ॥ स्त्रीरूपइति ॥ तेनानं

भा० । स्वोभगवान् । सोस्यप्रत्यक्षतआज्ञापयिताभवतीतिस्वराट् । आत्मतःप्राणआत्मतआशेत्यादिमुक्तस्सनप्राणादीनांसृष्ट्यादिकंपश्यतीत्यर्थः । सर्वंहिपश्यःपश्यती
तिवाक्यशेषात् । पश्यइतिद्रष्टा । यदापश्यःपश्यतेरुक्मवर्णमितिश्रुतेः । भूमोपासनयोग्यस्तुसाक्षाद्भूवैमुख्यतः । सतद्विद्याबलेनैवविष्णुनारतिमाप्नुयात् । तेनैवक्रीडतेनित्यं
स्त्रीरूपमिथुनीभवेत् । तदानंदःसएवास्म्यराजाभवतिनापरः ।

छांदोग्य

॥२२४॥

दोयस्यासौतदानंदइत्यात्मानंदइत्यर्थः । स्वराडित्यस्यात्यर्थःसएवेति । आत्मतःप्राणइत्यादेरर्थमाह ॥ पश्येचेति ॥ अथातो हंकारादेशइतिप्रकरणंजीवांतस्थानिरुद्धपरमिति व्याख्यातं । तत्परिशुद्धयेयेकेचिदत्राविद्याकार्याहंकारग्रंथिर्निरूप्यतइतिवदंति तदूषयति ॥ नचेति ॥ यद्यहंकारोभगवतो न्यःस्यात्तर्हि स एवाधस्तादित्यादिनायद्भूतः पूर्णत्वंलक्षणमुक्तंतस्यैवाहमेवाधस्तादित्यादिनाहंकारोपदेशोनयुज्यते । अतिव्याप्तिप्रसंगात् । नचस एवाधस्तादित्यादिकमप्यन्यस्यैवलक्षणमितिवाच्यं । भूमानंभगवोविजिज्ञासइतिप्रश्नोत्तरत्वादित्यर्थः । नकेवलमतिव्याप्तेरिदंनयुज्यतेकिंत्वहंकारस्यभगवदन्यत्वेऽसंभविचेत्याह ॥ नचेति ॥ पूर्णत्वंसर्वगतत्वं । नवयंमुख्यतोहंकारंपूर्णब्रूमः । येनासंभवःस्यात् । किंतुदेहादिविषयत्वेनपूर्णइत्युपचर्यतइत्यतआह ॥ नचेति ॥ अहंकारस्यभगवद्रूपत्वांगीकारेणमुख्येपूर्णत्वेयुज्यमानेतत्परित्यागेनोपचरितंपूर्णत्वमंगीकर्तुंनयुज्यते । मुख्यार्थबाध एवा मुख्यस्यप्राप्तत्वादित्यर्थः । अथातइत्यस्याहंकारविषयत्वेदूषणांतरमाह ॥ नचेति ॥ भूमाख्यस्यभगवतो निरूपणे तस्यैवरूपांतरज्ञापनायाथातइत्युपदेशइत्यस्मन्मतेऽस्तिप्रस्तुतिः । नचाहंकारस्यकाचित्प्रस्तुतिरस्ति । येनात्रतन्निरूपणंस्यादित्यर्थः । नन्वहंकारस्यपूर्वमप्रस्तुतत्वेपीदानीमेवारंभःक्रियते । पूर्वप्रकरणविच्छेदकस्यप्रकरणांतरारंभार्थस्याथातःशब्दस्यसत्त्वात् । नचपूर्वोत्तरप्रकरणयोर्भगवत्परत्वेतदुपपद्यतइत्यतआह ॥ अथशब्दइति ॥ भूमप्रकरणेनारायणाख्यंभगवद्रूपंनिरूप्यतस्यैवानिरुद्धाख्य

भा० । पश्येच्चप्राणसृष्ट्याद्येतदन्यउपासकाः । तेयथायोग्यमाप्स्यंतिफलमुक्तौनसंशयइतिपरमतत्वे । नचभूमानंभगवोविजिज्ञासइतिपृष्ठः सन्भूतोलक्षणस एवाधस्तात्सउपरिष्ठादित्यादिनापूर्णत्वंभगवतो न्यस्याहंकारस्योपदिशतीति युज्यते । नचाहंकारस्यपूर्णत्वमस्ति । नचमुख्येपूर्णत्वेयुज्यमानेउपचरितंयुज्यते । नचाहंकारस्यकाचित्प्रस्तुतिः । अथशब्दस्तुरूपांतरापेक्षायुज्यते ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

७।१५-२६

॥२२४॥

रूपांतरापेक्षयाप्रकरणांतरारंभार्थाशब्दोपपत्तिरित्यर्थः । नन्वेवंतर्ह्यतःशब्दोव्यर्थःस्यात् । प्रकरणभेदस्याशब्देनैवसिद्धेरित्य-
तस्तस्यार्थांतरपरतयोपपत्तिमाह ॥ अतइति ॥ इत्यर्थतयायुज्यतइतिसंबंधः । अशब्दःपरमात्मवाची । अःइतिब्रह्मेतिश्रुतेः ।
तस्मादितिपदार्थमभिप्रेत्यतत्प्रसादादितितात्पर्यकथनं । आत्मरतिर्भगवद्रतिः । स्वोभगवानित्यादिनाआत्मस्वशब्दौभगवत्पर-
तयाव्याख्यातौ । तदुपपादयितुंतावदनुवदति ॥ आत्मरतिरिति ॥ उपपादयति ॥ योब्रह्माणमिति ॥ स्वयंभूरात्मभूरि-
त्यादिषुविरिंचिवाचकप्रयोगेषुयथात्मशब्दःस्वयंशब्दश्चविष्णुवाचीतद्वदेवात्राप्यात्मरतिरित्यादावप्यात्मशब्दःस्वशब्दश्चविष्णु-
वाच्येव । नतुस्वात्मार्थः । नचतत्राप्यात्मस्वयंशब्दौविष्णुपरौकुतइतिवाच्यं । स्वजन्यत्वस्यात्माश्रयग्रस्ततयादूषितत्वात् । तस्मा-
दात्माचस्वयंचभगवांस्ततोभूतत्वादात्मभूःस्वयंभूरित्येवार्थोवर्णनीयः । चतुर्मुखेविष्णुजातत्वस्ययोब्रह्माणमित्यादिश्रुतिसिद्ध-
त्वादित्यर्थः । आत्मतःप्राणइत्यादिकमुक्तःसन्प्राणादीनांसृष्ट्यादिकंपश्यतीतिव्याख्यातं । तदयुक्तं । मुक्तात्मनःप्राणादिकमु-
त्पद्यतइत्येवार्थांगीकारेबाधकाभावादित्यतआह ॥ नचेति ॥ कुतोनेत्यतआह ॥ जगद्व्यापारेति ॥ बाधकांतरमाह ॥ आत्म-
तएवेति ॥ आत्मतएवप्राणोजायतइतिषट्प्रश्नोपनिषदिआत्मतएवेत्यवधारणाद्भगवतएवप्राणोजायतेनततोऽन्यस्मात् । तत

भा० । अतःशब्दस्तत्प्रसादादिति । आत्मरतिःस्वराडित्यादि । योब्रह्माणंविदधातिपूर्वमितिब्रह्मणउत्पत्तिप्रसिद्धेःस्वयंभूरात्मभूरित्यादिष्वात्मशब्दःस्वयंशब्दश्चयथाविष्णु-
वाचीतद्वदेवात्राप्यात्मशब्दोविष्णुवाच्येव । नचमुक्तेभ्यःप्राणादिकमुत्पद्यते । ॐ जगद्व्यापारवर्जमिति वर्णितत्वाद्भगवता । आत्मतएवप्राणोजायतइत्यवधारणान्नभगवतोऽ-
न्यस्मात्प्राणोजायते ।

आत्मतः प्राण इत्यत्र न मुक्तजन्यत्वं प्राणस्यार्थ इत्यर्थः । नन्वेवमपि जीवात्मनि स्वात्मनि चात्मस्वशब्दप्रयोगदर्शनादत्र तौ विष्णुपरा वितिकुतो निर्णय इत्यतो मुख्या मुख्ययोर्मुख्ये संप्रत्यय इति न्यायमनुसंधत्स्वयं भूरित्याद्युक्तार्थे प्रमाणमाह ॥ आत्मेति ॥ तस्मात् ततो भूतत्वात् स एवेदं सर्वमहमेवेदं सर्वमात्मैवेदं सर्वमिति भूमाहंकारात्मनां सर्वात्मकत्वमुच्यत इति प्रतीतिवारणाय प्रमाणेनैव प्रकारां तरेण व्याचष्टे ॥ इदमिति ॥ भूमाहमात्मेति त्रिविधोऽपि हरिः सर्वदापि सामीप्यादिदं नामेत्यादियोजना । एतेनाहमात्मानौ भूम्नो भिन्नावित्यपास्तं । नन्वेदं सर्वमित्यस्य सामीप्यपूर्णार्थत्वे स एवायं सर्व इत्यादिप्रयोगः स्यादिति चेन्न । लिंगव्यत्ययोपपत्तेः । न चातिप्रसंगः । नियामकविशेषसद्भावादिति भावेन प्रमाणमाह ॥ स्त्रीगुणा इति ॥ तत्र सर्वशः सर्वेषां लिंगानां व्यत्ययः स्यादित्योजना । लिंगव्यत्ययमेव विशदमाह ॥ कइति ॥ देवादयो देवशब्दादयः ततो भगवति वर्तत इति योज्यं । आहारशुद्धौ सत्वशुद्धिरित्यादौ यदिरस्याः स्निग्धा इत्यादिनानिरूपित एवाहारो भवेत्तदाहारशुद्ध्यांतःकरणशुद्ध्युपपत्तावपि तन्मात्रेण ध्यानापरपर्यायं स्मृतिस्थैर्यमुच्यमानमनुपपन्नं स्यादिति भावेनाहारशब्दार्थवदंस्तद्वाक्यं प्रमाणेनैव व्याचष्टे ॥ गुरोरिति ॥ विद्याहृतिः शास्त्रश्रवणं ।

भा० । आत्मेति मुख्यतो विष्णुस्तदन्येतूपचारतः । तथैव स्वइति प्रोक्तस्माद्ब्रह्मात्मभूः स्वभूरिति त्कांदि । इदं नामातिसामीप्यात्सर्वपूर्णगुणत्वतः । भूमाहमात्मेति हरिस्त्रिविधोऽपि हि सर्वदेति विश्वनिर्णये । स्त्रीगुणाः पुंगुणाश्चैव न पुंसकगुणा अपि । यदधीनाव्यत्ययः स्याल्लिंगानां तत्र सर्वशः । कः किंकंतस्वमात्माऽदिति देवादयस्तत इति लिंगनिर्णये । गुरोर्विद्याहृत्यानुसआहार इति स्मृतः । तच्छुद्धौ ज्ञानशुद्धिः स्याज्ज्ञानशुद्धौ स्थिरा स्मृतिः । स्मृतिस्थैर्येत्वापरोक्षं हरेर्मोक्षस्ततो भवेदिति साधननिर्णये ॥ खं० १५-२६ ॥ इति श्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यश्रीमच्छांदोग्यभाष्ये सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

ज्ञानशुद्धिः मनशुद्धिः । अनेन सत्त्वशब्दो ज्ञानपर इत्युक्तं भवति । स्थिरा स्मृतिर्ध्यानं ॥ खं० ॥ १५-२६ ॥ ततश्च प्राणोवा आशाया इत्यारभ्याऽऽध्यायसमाप्तेरयमक्षरार्थः ॥ प्राणो मुख्यप्राण एवाशाया भूयान् । तत्सामर्थ्यं सहृष्टांतमाह ॥ यथेति ॥ यथा वारथचक्रस्य अराः रथनाभौ समर्पिताः । एवमस्मिन् प्राणे सर्वजगत्समर्पितं । न चैतावता तस्यैव निरुपचरितसर्वाधारत्वं मंतव्यमित्याशयेनाह ॥ प्राण इति ॥ योसावाशोत्तमः प्राणः स प्राणेन परब्रह्मणा याति प्रवर्तते । प्राणस्य पराधीनप्रवृत्तिकत्वेनेष्टप्राप्तिः स्यादित्यत आह ॥ प्राणः प्राणमिति ॥ प्राणः परमात्मा प्राणं मुख्यप्राणं प्रत्यभीष्टं ददातीत्यर्थः । अन्यस्येष्टं नियमेनाप्रयच्छंस्तस्यैव कुतो ददातीत्यत आह ॥ प्राणायेति ॥ प्राण इत्यनुवर्तते । चतुर्थीद्वितीयार्थे । यस्मात् प्राणो वायुः प्राणं परमात्मानं च ज्ञानेन दशर्यञ्छिष्येभ्यो ददाति तस्मात् प्राणं प्रत्येवाभीष्टं परमात्मा ददातीति योज्यं । प्राणस्य पित्रादि पूज्यस्थानगतत्वरूपं माहात्म्यमाह ॥ प्राणो हेत्यादिना ॥ १ ॥ तदेवान्वयव्यतिरेकाभ्यामुपपादयति ॥ सयदीति ॥ सः यः कश्चित्पितृदिपित्रादिकं ब्राह्मणांतं सति मुख्यप्राणे किंचिद्भृशमिव । त्वंकारादिना प्रत्याह । तदात्वात्वां प्रतिधिगस्त्वित्येवैनमाहुर्लौकिकाः । कुत इत्यत आह ॥ पितृहेति ॥ २ ॥ अथ यद्यप्येनान्पित्रादीनेवोक्तांतप्राणाञ्छूलेन समासं समस्य व्यतिषंदहेत्व्य

उप० । प्राणोवा आशाया भूयान्यथावा अरानाभौ समर्पिता एवमस्मिन् प्राणे सर्वसमर्पितं प्राणः प्राणेन याति प्राणः प्राणं ददाति प्राणाय ददाति प्राणो ह पितृप्राणो माता प्राणो भ्राता प्राणः स्वसा प्राण आचार्यः प्राणो ब्राह्मणः ॥ १ ॥ सयदि पितरं वा मातरं वा भ्रातरं वा स्वसारं वा ऽऽचार्यं वा ब्राह्मणं वा किंचिद्भृशमिव प्रत्याह धिक्त्वास्त्वित्येवैनमाहुः पितृहा वैत्वमसि मातृहा वैत्वमसि भ्रातृहा वैत्वमसि स्वसृहा वैत्वमसि आचार्यहा वैत्वमसि ब्राह्मणहा वैत्वमसीति ॥ २ ॥ अथ यद्यप्येनानुक्तांतप्राणाञ्छूलेन समासं व्यतिषंदहेन्नैवैनं ब्रूयुः पितृहासीति न मातृहासीति न भ्रातृहासीति

छांदोग्य
॥२२६॥

त्यस्तंसंदहेत् । तथापिनैवैनंब्रूयुः । पितृहासीत्यादि ॥ ३ ॥ निगमयति ॥ प्राणइति ॥ तस्मात्प्राणएवैतेषुस्थितइत्यर्थः । वेत्तुः
फलमाह ॥ सवाइति ॥ सएषोधिकारीएवंशृण्वन्नेवंमन्वानःएवंध्यायन्नेवंपश्यन्नतिवादीसर्वस्मादतीतमुत्तमंप्राणारूढ्यवदतीत्य
तिवादीभवतिवै । तंप्राणातिवादिनंप्रतियदित्वमतिवाद्यसीत्यन्येब्रूयुस्तदाहमतिवाद्यस्मीतिब्रूयात् । नापह्नुवीत । प्राणवादि
नोभयाभावादित्यर्थः ॥ ४ ॥ पंचदशःखंडः ॥ १५ ॥ अत्रास्तिभगवःप्राणाद्भूयइति प्राणाद्वावभूयोस्तीति तन्मेभगवान्ब्रवी
त्विति सत्यंवावप्राणाद्भूयइति प्रश्नप्रतिवचनेध्याहार्ये । सत्यवेत्तुःफलमाह ॥ एषतुवेति ॥ योधिकारीसन्निर्दोषश्चासौयोनि
यामकश्चेतिसत्योविष्णुस्तेनातिवदति । तमतिवदतीतियावत् । एषएवतुप्राणातिवाद्यपेक्षयाविशेषेणातिवदति । अतीतमुत्तमं
वस्तुवदतीत्यर्थः । तर्हिंसोहंत्वांप्रपन्नोहंयथासत्येनातिवदानितथामांविनियोजयेतिनारदोक्तःकुमारआह ॥ सत्यंत्वेवेति ॥
तदतिवादित्वसिध्यर्थंतुविशेषेणसत्यमेवविजिज्ञासितव्यमित्युक्तोनारदःसत्यंभगवोविजिज्ञासइत्याह ॥ षोडशःखंडः ॥ १६ ॥
एवंसत्याख्यभगवतोऽगुणजिज्ञासायांगुणत्वेनतदविनाभूतंविज्ञानंवक्तुंविज्ञानस्यसत्याविनाभावमाह ॥ यदेति ॥ अन्वयमुक्त्वा
व्यतिरेकमाह ॥ नाविजानन्निति ॥ विजानन्नेवेतिनिगमनं ॥ तस्मात्सत्यंविजिज्ञासतातदविनाभूतंविज्ञानमेवविशेषेणवि

उप० । नस्वसृष्टासीतिनाचार्येहासीतिनब्राह्मणहासीति ॥ ३ ॥ प्राणोह्येवैतानिसर्वाणिभवतिसवाएषएवंपश्यन्नेवंमन्वानएवंविजानन्नतिवादीभवतितंचेद्ब्रूयुरतिवाद्यसीत्यति
वाद्यस्मीतिब्रूयान्नापह्नुवीत ॥ ४ ॥ खं० ॥ १५ ॥ एषतुवातिवदतियःसत्येनातिवदति सोहंभगवःसत्येनातिवदानीतिसत्यंत्वेवविजिज्ञासितव्यमितिसत्यंभगवोविजिज्ञासइ
ति ॥ खं० ॥ १६ ॥ यदवैविजानात्यथसत्यंवदतिनाविजानन्तसत्यंवदतिविजानन्नेवसत्यंवदतिविज्ञानंत्वेवविजिज्ञासितव्यमितिविज्ञानंभगवोविजिज्ञासइति ॥ खं० ॥ १७ ॥

वेदेशी०
खंडार्थः
७।१७

॥२२६॥

जिज्ञासितव्यमित्युक्तेतर्हि विज्ञानं भगवो विजिज्ञासइत्याहनारदः ॥ सप्तदशः खंडः ॥ १७ ॥ एवमुत्तरखंडपंचकमपियोज्यं ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ सत्यादिगुणायस्याएव परदेवतायाः स्वरूपभूतास्तंभूमाख्यं नारायणं लक्षयति ॥ योवा इति ॥ योवैभूमापूर्णो नारायणाख्यस्तत्सुखमनन्याधीनसुखरूपं । अस्यातिव्याप्तिं परिहरति ॥ नाल्पइति ॥ भूमप्रसादं विनानाल्पेमुक्तजाते सुखमस्ति । एवमतिव्याप्तिं परिहृत्य निगमयति ॥ भूमैवेति ॥ नैतावतोपदेशसमाप्तिरिति भावेनाह ॥ भूमा त्वेवेति ॥ एवमुक्तेनारदः पृच्छति ॥ भूमानमिति ॥ त्रयोविंशः खंडः ॥ २३ ॥ भूम्नो सदृशत्वं लक्षणमाह ॥ यत्रेति ॥ यत्रयस्याधीनं विनान्यन्नपश्यत्यधिकारी सर्वमेतदधीनं पश्यति शृणोति विजानाति वासभूमेत्यर्थः । अस्यातिव्याप्तिं निराह ॥ अथ यत्रेति ॥ अत्रापियत्रयस्याधीनं विनान्यत्पश्यति । अन्यद्यदधीनं पश्यतीति यावत् । तदल्पमित्यर्थः । भूम्नो नित्यमुक्तत्वं लक्ष

उप० । यदावैमनुतेथ विजानातिनामत्वाविजानातिमत्त्वैव विजानातिमतिस्त्वेव विजिज्ञासितव्येति मतिं भगवो विजिज्ञासइति ॥ खं० ॥ १८ ॥ यदावैश्रद्ध्यात्यथमनुतेनाश्रद्धन्मनुते श्रद्धधेवमनुते श्रद्धात्वेव विजिज्ञासितव्येति श्रद्धां भगवो विजिज्ञासइति ॥ खं० ॥ १९ ॥ यदावैनस्तिष्ठत्यथश्रद्धातिनानिस्तिष्ठच्छ्रद्धातिनिस्तिष्ठन्नेव श्रद्धातिनिष्ठात्वेव विजिज्ञासितव्येति निष्ठां भगवो विजिज्ञासइति ॥ खं० ॥ २० ॥ यदावैकरोत्यथनिस्तिष्ठतिनाकृत्वानिस्तिष्ठति कृत्वैव निस्तिष्ठति कृतिस्त्वेव विजिज्ञासितव्येति कृतिं भगवो विजिज्ञासइति ॥ खं० ॥ २१ ॥ यदावैसुखं लभतेथ करोतिनासुखं लब्ध्वा करोति सुखमेव लब्ध्वा करोति सुखं त्वेव विजिज्ञासितव्यमित्युक्तं भगवो विजिज्ञासइति ॥ खं० ॥ २२ ॥ योवैभूमा तत्सुखं नाल्पे सुखमस्ति भूमैव सुखं भूमात्वेव विजिज्ञासितव्यइति भूमानं भगवो विजिज्ञासइति ॥ खं० ॥ २३ ॥ यत्र नान्यत्पश्यति नान्यच्छृणोति नान्यद्विजानाति स भूमाथ यत्रान्यत्पश्यत्यन्यच्छृणोत्यन्यद्विजानाति तदल्पं योवैभूमा तदमुतमथयदल्पं तन्मर्त्यं स भगवः कस्मिन् प्रतिष्ठित इति स्वेमहिम्नियदिवानमहिम्नीति ॥ १ ॥

णांतरमाह ॥ योवाइति ॥ अतिव्याप्तिमुद्धरति ॥ अथेति ॥ यदल्पमुक्तजातंतदपि पूर्वमर्त्यमेवातो न तस्यातिव्याप्तिरिति भावः । जानन्नपिनारदो विशेषार्थज्ञानाय स्थापनाय वा भूमाश्रयं पृच्छति ॥ सइति ॥ उत्तरमाह ॥ स्वइति ॥ आश्रयप्रश्रयप्रकां रांतरेणाप्युत्तरमाह ॥ यदिवेति ॥ यद्वानमहिमयमाश्रितः ॥ १ ॥ ननु स्वमहिमाश्रयत्वेमहिमाश्रयत्वं प्राप्तमेवातो विरोध इत्यतः परिच्छिन्नमहिमानाश्रयत्वमभिप्रेतमिति भावेनोक्तं विशदयति ॥ गोअश्वेति ॥ यश्चैत्रोमहिमिप्रतिष्ठितस्तंगोअश्वमहिमेति गवाश्वमहिमेत्याचक्षते विद्वांसः । क्वचित्तु गोअश्वमिहमहिमेति पाठः । तदेह जगति गोअश्वं तथा हस्तिहिरण्यं दासभार्यं द्वैकवद्भावः । क्षेत्राण्यायतनानि गृहाण्यस्यमहिमेत्याचक्षते । किंततः । अहंभूमानमेवं चैत्रवत्परिच्छिन्नमहिमाश्रयं न ब्रवीमीति होवाच कुमारः । स्वमहिमिनीत्युक्तं नातिप्रसक्तमित्याह ॥ अन्यइति ॥ अयंतु स्वमहिमयेवेति तद्विलक्षण इत्यर्थः ॥ २ ॥ चतुर्विंशः खंडः ॥ २४ ॥ भूम्नः सर्वगतत्वाख्यं पूर्णत्वं च लक्षणमाह ॥ सएवेति ॥ सर्वगतत्वं सर्वसत्ताप्रदानायेति भावेनोक्तं ॥ सएवेदं सर्वमिति ॥ स एव स्वतंत्रः सर्वतदधीनमित्यर्थः । यद्वेदं सर्वमित्यस्य लिंगव्यत्यासेनायं सर्वइत्यंगीकृत्य भूमा सर्वत्र सन्निहितत्वादयं पूर्णत्वात् सर्वइत्युच्यत इत्यर्थो वर्णनीयः । भूमाख्यस्यैव नारायणस्य रूपांतरं वक्तुमारभते ॥ अथेति ॥ अथ भूमनिरूपणानंतरं अतस्तत्प्रसादादहंकारस्याऽहमित्याक्रियमाणस्य जीवस्थानिरुद्धस्य आदेशः उपदेशः क्रियत इत्यर्थः । कोसावहंकार इत्यतो भूमलक्षणमेव तल्लक्षणं । त

उप० । गोअश्वमिहमहिमेत्याचक्षते हस्तिहिरण्यं दासभार्यं क्षेत्राण्यायतनानि तानाहमेवं ब्रवीमीति होवाचान्यो ह्यन्यस्मिन् प्रतिष्ठित इति ॥ २ ॥ खं० ॥ २४ ॥ स एवाधस्तात्स उपरिष्ठात्स पश्चात्स पुरस्तात्स दक्षिणतः स उत्तरतः स एवेदं सर्वमित्यथा तोहंकारादेश एवाहमेवाधस्तादहमुपरिष्ठादहंपश्चादहंपुरस्तादहं दक्षिणतोहमुत्तरतोहमेवेदं सर्वमिति ॥ १ ॥

योरभेदादिति भावेनाह ॥ अहमेवेति ॥ १ ॥ तस्यैव वासुदेवाख्यं रूपांतरमाह ॥ अथात इत्यादिना ॥ तस्यापि तल्लक्षणमेव लक्षणमिति भावेनाह ॥ आत्मैवेति ॥ नामादिप्राणांतदेवोत्तमत्वेनोक्तविशेषणविशिष्टत्वेन च भगवज्ज्ञानिनः फलमाह ॥ सइति ॥ सवा एषोधिकारी एवं शृण्वन्नेवं मन्वान एवं ध्यायन्नेवं पश्यन्मुक्तः स ज्ञात्मा रतिरात्मना परमात्मनारतिरलंबुद्धिर्यस्य स तथोक्तः । आत्मना क्रीडत इत्यात्मक्रीडः । आत्मना स्वयं स्त्रीरूपः सन्मिथुनी भवतीत्यात्ममिथुनः । आत्मनैवानंदः स्वरूपभूतो यस्यासावात्मानंदः । समुक्तः स्वो भगवान् राट् आज्ञापयिता प्रत्यक्षतो भवतीति स्वराट् । तस्य मुक्तस्य सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवति । इदं चतुर्मुखस्यैव मुख्यमन्येषां यथा योग्यमिति विवेकः । एवं भगवज्ज्ञानिनः फलमुक्त्वा विपरीतज्ञानिनो नोक्तं फलं भवतीत्याह ॥ अथयइति ॥ अतः पूर्वोक्तादन्यथाये विदुस्तेन राजानः स्वाधमनियामकवन्तो भवन्ति । तथा क्षय्याः क्षेत्रं शक्या लोकाः येषां ते क्षय्यलोकाः भवन्ति । न केवलमेतावत् । तमः प्राप्तिश्चेति ज्ञातव्यं ॥ २ ॥ पंचविंशः खंडः ॥ २५ ॥ मुक्तस्यैवमहिमांतरमाह ॥ तस्येति ॥ तस्य हवा एतस्यैव पश्यत एवमन्वानस्यैव विजानतो मुक्तस्य पश्यतः सत आत्मतः प्राणो मुख्यप्राणो जायते स्थितः संह्रियते इत्यादियोज्यं । तथा च

उप० । अथात आत्मा देश एवात्मैवाधस्तादात्मोपरिष्ठादात्मा पश्चादात्मा पुरस्तादात्मा दक्षिणत आत्मोत्तरत आत्मैवेदं सर्वमिति सवा एष एवं पश्यन्नेवं मन्वान एवं विजानन्नात्मरतिरात्मक्रीड आत्ममिथुन आत्मानंदः स स्वरूप इति तस्य सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवत्यथ येन्यथा तो विदुरन्यराजानस्ते क्षय्यलोका भवन्ति तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवति ॥ २ ॥ खं० ॥ २५ ॥ तस्य हवा एतस्यैव पश्यत एवमन्वानस्यैव विजानत आत्मतः प्राण आत्मत आशा आत्मतस्ते ज आत्मत आप आत्मत आ विर्भावतिरोभावात्मात्मतो ब्रमात्मतो बलमात्मतो विज्ञानमात्मतो ध्यानमात्मतश्चित्तमात्मतः संकल्पमात्मतो मन आत्मतो वागात्मतो नामात्मतो मंत्रा आत्मतः कर्माण्यात्मत एवेदं सर्वमिति ॥ १ ॥

छांदोग्य
॥२२८॥

भगवत्कर्तृकंप्राणादीनांसर्जनादिकंमुक्तःपश्यतीत्यर्थः । आपोबाह्याः । आविर्भावतिरोभावावित्यंतर्जलाभिप्रायेणमंत्राःकर्मणी
तिनामापेक्षयानीचक्षयोक्तिः । यद्यपिस्वाहावैमंत्रदेवतेत्यन्यत्रोक्तं । तथापितारतम्यप्रकरणात्तस्याश्चवाक्शब्देनगृहीतत्वाद-
न्यत्रग्राह्या । कर्मेतिपुष्करःप्रोक्तः । नकेवलमेतावत् । किंत्वात्मतएवेदंसर्वजगज्जननादिप्राप्नोति ॥ १ ॥ मुक्तस्यमरणाद्यभावं
चश्लोकेनवदन्नुक्तार्थेतमाह ॥ तदिति ॥ तत्तत्र । मुक्तोभगवत्कर्तृकजगत्सर्जनादिपश्यतीत्यादावेषःवक्ष्यमाणःश्लोकोभवति ।
पश्यतीतिपश्योद्रष्टा । मुक्तोमृत्युरोगदुःखानिनपश्यति । पश्योद्रष्टासर्वभगवत्कर्तृकजगत्सर्जनादिपश्यति । सःमुक्तःसर्वशःस
र्वसमाप्नोति । इतितस्यैवस्वेच्छानिबंधनमेकानेकरूपत्वंमाहात्म्यमाह ॥ सइति ॥ नवधास्थितएवपुनरेकादशोभवति । शतं
चदशचैकंचेत्येकःपक्षः । तेनैकधैकादशइत्युक्त्यानपुनरुक्तिः । प्रकृतमोक्षसाधनान्येवक्रमापन्नान्याह ॥ आहारेति ॥ गुरो
र्विद्याहरणस्यश्रवणस्यशुद्धौसत्त्वशुद्धिर्ज्ञानशुद्धिःमननशुद्धिः । तच्छुद्धौध्रुवास्मृतिर्ध्यानं । स्मृतिलंभेस्थिरस्मृतिलाभेत्वापरो
क्ष्यंहरेरितिग्राह्यं । ततोऽविद्यादिसर्वग्रंथीनांक्षिप्रंमोक्षोभवति । श्रुतिःस्वयमाह ॥ तस्माइति ॥ तस्मैमृदितकषायायोत्सारित
दुःखायदेवर्षयेभगवज्ज्ञानिनेनारदायतमसोज्ञानस्यपारमंतंइत्थंदर्शयति । दर्शितवान् । भगवान्सनत्कुमारः । कुमारस्येत्यंसा

उप० । तदेषश्लोकः॥ नपश्योमृत्युंपश्यतिनरोगंनोतदुःखंताःसर्वं॥हपश्यःपश्यति । सर्वमाप्नोतिसर्वशइति ॥ सएकधाभवतित्रिधाभवतिपंचधासप्तधानवधाचैवपुनश्चैकादश
स्मृतः ॥ शतंचदशचैकश्चसहस्राणिचविंशतिः ॥ आहारशुद्धौसत्त्वशुद्धिःसत्त्वशुद्धौध्रुवास्मृतिः ॥ स्मृतिलंभेसर्वग्रंथीनांविप्रमोक्षस्तस्मैमृदितकषायायतमसःपारंदर्शयतिदेवर्षये
नारदायभगवान्सनत्कुमा(रोयस्तं)रस्तस्कंदइत्याचक्षतेतस्कंदइत्याचक्षते ॥ २ ॥ खं० ॥ २५ ॥

वेदेशी०
खंडार्थः
७।२६

॥२२८॥

SGDF

मर्थ्यकथमित्यतआह ॥ तमिति ॥ द्विरुक्तिरवधारणार्था ॥ २ ॥ षड्विंशःखंडः ॥ २६ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगव
त्पादविरचितस्यश्रीमच्छंदोगोपनिषद्भाष्यस्यटीकायांश्रीमद्वेदव्यासतीर्थपूज्यपादशिष्येणवेदेशभिक्षुणाविर
चितायांपदार्थकौमुद्यांसप्तमोध्यायःसमाप्तः ॥ ७ ॥

उप० । इति ॐ मितिश्रीमच्छंदोगोपनिषदिसप्तमोध्यायः ॥ ७ ॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

श्रीमद्धनुमद्धीममध्वांतर्गतरामकृष्णवेदव्यासात्मकलक्ष्मीहयग्रीवायनमः ॥ हृत्पुंडरीकगाकाशगतमाकाशनामकं । नानारूपंजाग्रदादिप्रवर्तकमहंभजे ॥ १ ॥ पूर्वाध्यायेषुबाह्याएवब्रह्मविद्यानिरूपिताः । इदानीमांतरं सर्वमुमुक्षुसाधारणीहृत्पुंडरीकविद्यानिरूपयत्यनेनाध्यायेन । येषांबहिरुपासनेनमोक्षस्तेषामपिहृद्युपासनं किंचित्कार्यमेव । यदिदमस्मिन्ब्रह्मपुरइत्यत्रब्रह्मपुरशब्देनषष्ठीसमासात्शरीरमात्रं विवक्षितमितिप्रतीतिनिरासायतदनूद्यव्याचष्टे ॥ यदिदमिति ॥ एतत्सत्यं ब्रह्मपुरमितिवाक्यस्थब्रह्मपुरशब्दव्यावर्तनायानुवादः । तत्रपरब्रह्मणएवविवक्षितत्वात् । ब्रह्मणः कथं पुरत्वं तदधिष्ठातुरभावादित्यतआह ॥ पूर्णत्वादिति ॥ इत्युभयंब्रह्मपुरशब्देनविवक्षितमित्यन्वयः । तंत्रन्यायेनकर्मधारयषष्ठीतत्पुरुषयोराश्रयणादितिभावः । किमुभयविवक्षाज्ञापकमित्यतोब्रह्मपुरशब्दस्यतावद्ब्रह्मविवक्षाज्ञापकौसमाख्योपसंहारावाह ॥ प्राप्तइत्यादिना ॥ तत्रनिवसामिनिवसाम्यहमितिभगवद्वचनाच्चेतियोज्यं । भगवद्वचनात्तत्समाख्यानादित्यर्थः । समाख्यारूपभगवद्वचनेपिब्रह्मपुरशब्दस्यावध्यत्वलिङ्गबलात्परब्रह्मपरत्वमितिद्रष्टव्यं । वाक्यशेषोक्तसर्वाश्रयत्वादिलिङ्गानामन्यत्रासंभवाद्ब्रह्मपुरशब्देनब्रह्मोच्यतइत्यवसीयतइत्यर्थः । शरीरंच ब्रह्मपुरशब्देनविवक्षितमित्येतत्समाख्याभ्यामुपपादयति ॥ यत्पुंडरीकमिति ॥ यत्पुंडरीकमितितैत्तिरीयवाक्येपुंडरीकाश्रय

भा० । यदिदमस्मिन्ब्रह्मपुरइतिब्रह्मपुरशब्देनब्रह्माख्यंपुरं पूर्णत्वात्पुरमितिपरंब्रह्म ब्रह्मणःपुरमितिशरीरंचोभयंविवक्षितं । प्राप्तोवध्यंब्रह्मपुरंराजेवनिवसाम्यहं । अहिंमश्चेद्यदिदंब्रह्मपुरेसर्वसमाहितं । यदैतज्जरावाप्नोतिप्रध्वंसतेवार्किततोतिशिष्यतइतिसब्रूयान्नास्यजरयैतंजीर्यतिनवधेनास्यहन्यतएतत्सत्यंब्रह्मपुरमास्मिन्कामाःसमाहिताएषआत्मापहतपाप्माविजरोविमृत्युरितिवाक्यशेषाद्भगवद्वचनाच्चब्रह्मपुरशब्देनपरंब्रह्मोच्यतइत्यवसीयते । यत्पुंडरीकंपुरमध्यस्थंयदिदंशरीरं तदेतदाद्यंदेवसदनमित्यादेःशरीरंच ।

त्वेनोक्तंपुरंतावच्छरीरमितिप्रसिद्धं । तथाचतत्समाख्यानादत्रापिब्रह्मपुरेदहरंपुंडरीकमितिपुंडरीकाश्रयत्वेनश्रूयमाणंब्रह्मपुरंशरीरमित्यवसीयते । यदिदमितिश्रुत्यंतरेशरीरस्यदेवसदनत्वोक्त्याब्रह्मपुरत्वंलब्धं । तथाचतत्समाख्यानादत्रापिब्रह्मपुरशब्देनशरीरमुच्यतइत्यवसीयतइतिभावः । ननुब्रह्मपुरशब्देनभगवानपिचेद्विवक्षितस्तर्हितस्यास्मिन्ब्रह्मपुरेदहरंपुंडरीकंवेदमेत्युक्तंहृत्पुंडरीकाश्रयत्वंकथं । तस्यशरीरधर्मत्वात् । ब्रह्मणश्चहृत्पुंडरीकांतर्गतस्यतदाश्रयत्वायोगादित्यतोभगवतोपिहृत्पुंडरीकाश्रयत्वमुपपादयति ॥ यद्वैतदिति ॥ पुरुषाजीवाद्बहिर्द्धादेहव्यापीयोयमासमंतात्काशतइत्याकाशस्तदिदंसर्वगंब्रह्मेतिब्रह्मणःशरीरव्यापित्वमुच्यते । तथाचशरीरव्यापिभगवद्रूपविशेषस्यहृत्पुंडरीकाश्रयत्वमुपपद्यतएव । यस्त्वित्यनेनचपरब्रह्मणःसर्वाश्रयत्वोक्त्यासर्वातःपातिहृदयंहृत्पुंडरीकमपितत्रस्थितंतदाश्रितमिति सिद्धमेवेतिभावः । दहरोस्मिन्नंतराकाशइतिवादानुवादयोराकाशशब्देनपरंब्रह्मविवक्षितमित्यसत् । तस्मिन्त्यदंतः किंतदत्रविद्यते इत्युत्तरवाक्यविरोधात् । नहिब्रह्मस्थमन्यदन्वेष्टव्यं । किंतुब्रह्मैव । नचकिंतदत्रविद्यतइत्यस्यकिंचननविद्यतइत्यभिप्रायः । यदिनामबदरमात्रंकिमपितत्रविद्यतेतर्हि किंतस्यान्वेषणेनफलंस्यादतोयत्तत्रान्वेष्टव्यंविजिज्ञासितव्यंवानतेनप्रयोजनमित्याक्षेपार्थत्वादोषइतिवाच्यं । तथापितस्मिन्त्यदंतरितिवाक्यविरोधापरिहारात् । आक्षेपार्थत्वेयदिनामबदरमात्रंविद्यतइत्यध्याहारप्रसंगात्प्रश्नार्थत्वमेववक्तव्यमतः कथमेतदित्यतस्तदनूद्यार्थमाह ॥ दहरोस्मिन्निति ॥ नन्वस्त्वाकाशशब्देनभूताकाशोविवक्षितइति तथापि किंभूताकाशोविद्यतइतिप्रश्नस्यब्रह्मविद्यतइतिपरिहारंवि

भा० । यद्वैतद्वैतीदंवावतद्योयंबहिर्धापुरुषादाकाशः।यस्तुसर्वाणिभूतान्यात्मन्येवानुपश्यतीत्यादिनापरब्रह्मण्येवहृदयंस्थितं । दहरोस्मिन्नंतराआकाशस्तस्मिन्त्यदतस्तदन्वेष्टव्यं ।

छांदोग्य

॥२३०॥

नायावाचाअयमाकाशइत्यस्यान्वयाभावइत्याशंकांपरिहरति ॥ किमिति ॥ अयमित्युक्तमेवविवृण्वन्यावान्वाअयमितिवाक्यं
यथाप्रश्नोत्तरत्वेनान्वितंस्यात्तथातत्तात्पर्यमाह ॥ अस्मिन्निति ॥ अंतर्हृदयइत्यस्यार्थोऽस्मिन्भूताकाशइति । यावान्वाअय
माकाशइत्युक्ताकाशशब्दव्याख्यानंपरब्रह्माख्यइति । परब्रह्माख्याकाशेआकाशशब्दत्रेधानिर्वक्ति ॥ आसमंतादित्यादि
ना ॥ कंसुखं । अस्मिन्कामाइत्युत्तरत्रसम्बध्यते । ननूक्तयोगेनाप्ययमाकाशइत्युक्ताकाशशब्दस्यनपरब्रह्मपरत्वंयुक्तं । तथा
सतितस्ययावान्वाअयमाकाशस्तावानेषइतिहृद्गताकाशस्थेनाभेदोक्त्ययोगात् । नहिहृद्गताकाशस्थस्यपरब्रह्मणोल्पपरिमाणस्यबा
ह्येनव्याप्तेनाकाशनाम्नाऽभेदोयुज्यतइत्याशंकांयावान्वाअयमाकाशइतिवाक्यार्थंविशदयन्परिहरति ॥ सचेत्यादिना ॥ पूर्ण
गुणत्वादुभयोरितिशेषः । विरुद्धपरिमाणयोरपिगुणतएवैक्यमितीदमभ्युपेत्यैवोक्तं । वस्तुतोल्पपरिमाणस्यापिमहत्परिमाणम
स्येवेत्युपपादयितुमाह ॥ अल्पपरिमाणस्यापीति ॥ युज्यतेचेत्यन्वयः । विरुद्धं कथंयुज्यतइत्यतआह ॥ अचिंत्येति ॥
ननुयत्प्रमाणप्रसिद्धंलोकदृष्ट्याविरुद्धंचतदेवाचिंत्यशक्त्योपपाद्यतइतिहिसिद्धांतः । अन्यथातिप्रसंगात् । नचेश्वरस्ययुगपदणु
त्वंमहत्त्वंचप्रामाणिकं । येनाचिंत्यशक्त्योपपादनीयंस्यादित्यतस्तत्रप्रमाणमप्याह ॥ यस्मिन्निति ॥ ननुयस्मिन्विरुद्धगतयो

भा० । दहरोस्मिन्नंतरआकाशः किंतदत्रविद्यतइत्याकाशशब्देनभूताकाशोविवक्षितः । किंतदत्रविद्यतइत्यस्यायंपरिहारः । अस्मिन्भूताकाशेपरब्रह्माख्यआकाशोविद्य
ते । आसमंतात्काशनादाकाशः । आसमंतात्कमश्नातीतिवा अस्मिन्कामाःसमाहिताइतिवाक्यशेषात् । आसमंतात्कामानश्नातीतिवा । सचयावान्बहिःपरमात्माव्याप्तोस्तित्ता
वानेवविद्यतेगुणतः । पूर्णगुणत्वात् । अल्पपरिमाणस्यापिमहत्परिमाणत्वंचयुज्यते । अचिंत्यशक्तित्वात् । यस्मिन्विरुद्धगतयोप्यनिशंपतंतिविद्यादयोविविधशक्तयानुपूर्व्येति

वेदेशी०

भाष्यार्थः

८।१

॥२३०॥

विरुद्धाश्रयाअपिधर्माः । आनुपूर्व्याकालानुक्रमेणपतंतिवर्तंतइतिकालभेदेनाणुत्वमहत्त्वादिरूपविरुद्धधर्मसमावेशःकथ्यते ।
 नचेदमलौकिकंयेनाचिंत्यशक्त्योपपाद्यंस्यादित्यतआनुपूर्व्येतिपदमनूद्यव्याचष्टे ॥ आनुपूर्व्येति ॥ नन्वानुपूर्वीश्रुतिरितिकुतइ
 त्यतस्तत्राभिधानमाह ॥ आनुपूर्वीति ॥ ननुभवत्वानुपूर्वीश्रुतिः । अत्रसाविवक्षितेतिकुतः । अनुक्रमएवकिंनस्यादित्यतस्त
 त्रबाधकमाह ॥ अन्यथेति ॥ आनुपूर्वीशब्दस्यकालानुक्रमार्थत्वांगीकारे अनिशंपतंतीत्युक्तिविरोधःस्यात् । अतोयंनतदर्थः ।
 किंतूक्तार्थएवेत्यर्थः ॥ ततश्चायंश्लोकार्थः ॥ यस्मिन्विद्यादयोविविधशक्तयःपतंतिवर्तंते । नकेवलमेतावत् । किंतुविरुद्धगत
 योप्यन्यत्रविभिन्नाश्रयाअप्यणुत्वमहत्त्वादयोवर्तंते । किंकालभेदेन नेत्याह ॥ अनिशमिति ॥ कुतःआनुपूर्व्याश्रुत्येत्यर्थः ।
 तद्ब्रह्माहंप्रपद्यइत्युत्तरार्धेनान्वयः । भगवति युगपदणुत्वमहत्त्वप्रतिपादिकांस्पष्टांश्रुतिंचाह ॥ एषइति ॥ ननुयदिश्रुतिबलाद्यु
 गपदणुत्वमहत्त्वादयोविरुद्धाअपिधर्माभगवतिवर्तंतइत्यंगीक्रियते । तदादोषाअपितत्रकुतोनांगीकार्यास्तेषामपिजनितोतविष्णो
 रित्यादौश्रुतत्वादित्याशंकांश्रुतिस्मृतिभ्यांपरिहरति ॥ गुणाइति ॥ अश्रुताअपिसंति । अश्रुताअपिरमादिचिंत्यास्तदचिंत्याश्च ।
 दोषाःश्रुताअपिनसंति । हियस्मादज्ञैःश्रुतितात्पर्यज्ञानशून्यैस्तथाप्रतीताइत्यर्थः । अनेनलोकदृष्ट्याविरुद्धाअपिधर्माभगवतिसं

भा० । वचनात् । श्रुतिप्रमाणादित्यर्थः । आनुपूर्वीश्रुतिर्वेदभाषायाश्चेतिकथ्यतइत्यभिधानात् । अन्यथाऽनिशमित्युक्तिविरोधात् । एषमआत्मांतर्हृदयेणीयान्ब्रह्मैवाएषम
 आत्मांतर्हृदयेज्यायान्पृथिव्याइतिहृदयस्थस्यैवाणुत्वमहत्त्वोक्तेश्च । गुणाःश्रुताःसुविरुद्धाश्चदेवसंल्यश्रुताअपिनैवात्रशंका । चिंत्याअचिंत्याश्चतथैवदोषाःश्रुताश्चनान्नैर्हितथाप्रतीताइ
 तिचश्रुतिः । सुविरुद्धाअश्रुताश्चगुणाःसंल्येवसर्वशः । दोषाःकपिनसंल्येवश्रुताअपितुसर्वशइतिगारुडे ।

छांदोग्य

॥२३२॥

वास्तु । नभूताकाशत्वं । नचैवंतस्मिन्यदंतरितितदंतस्थमुपास्यमित्युक्ते किंतत्रस्थमितिप्रश्नेतावानेषोंतर्हृदयआकाशइतिपरिहारा संगतिः । नहिब्रह्मस्थं ब्रह्मैवोपास्यमितिसंभवतीतिवाच्यं । अंतर्हृदयआकाशइत्यस्यपरिहारत्वासंमतेः । उभेअस्मिन्द्यावापृथिवीइ त्यादेरेवपरिहारत्वात् । तथाहि । किंतत्रस्थमितिप्रश्नेयावान्वाअयमाकाशइतिप्रागाधारत्वेनोक्ताकाशमेवद्यावापृथिव्याद्याश्रय त्वयोग्यत्वायबाह्याकाशतुल्यतयाविशिष्योभेअस्मिन्नित्यादिपरिहारसंश्लेषात् । तथाचतदंतर्गतंद्वादिकमेवोपास्यमितिपरिहारा भिप्रायः । नहिभगवदंतस्थितमेवान्यत्किंचिद्विजिज्ञासितव्यमित्युक्तमितिवाच्यं । प्रतिज्ञामात्रत्वात् । अन्यस्यैवजिज्ञास्यत्वेबा धकाभावेनावधारणविरोधाभावाच्चेत्यतआह ॥ किंतदत्रविद्यतइति ॥ तर्हितव्यर्थस्यादित्यतआह ॥ तत्त्विति ॥ ननुकुत उभेअस्मिन्नित्यादेःपरिहारत्वाभावइतिचेत् । तथासतिद्यावापृथिव्यादीनामेवविजिज्ञास्यत्वमित्युक्तंस्यात् । नचतदस्तीत्याह ॥ नहीति ॥ कुतोनेत्यतआह ॥ तमेवेति ॥ अनेनावधारणविरोधोप्युपपादितः । ननुउभेअस्मिन्द्यावापृथिवी उभावग्निश्चवा युश्चसूर्याचंद्रमसाउभावित्यत्रोभशब्दोव्यर्थः । द्वित्वस्यद्यावापृथिवीत्यादिनैवज्ञापितत्वादित्यतआह ॥ उभेइति ॥ इत्यादौ विद्यमानउभशब्दइत्यर्थः । अनेनद्यावापृथिवीइत्यादिशब्दाश्चेतनपराइत्युक्तंभवति । नन्वमुक्तसर्वाधारत्वमेवात्रोच्यते । ननु

भा० । समाहिताएषआत्मापहतपाप्मेत्यादिनयुज्यते । किंतदत्रविद्यतेयदन्वेष्टव्यंद्वावविजिज्ञासितव्यमित्यस्ययएषोंतर्हृदयआकाशइत्येवपरिहारः । नतूभेअस्मिन्द्या वापृथिवीइत्यादि । तत्तुविजिज्ञासितव्यत्वेहेतुत्वेनसामर्थ्यकथनमेव । नहिद्यावापृथिव्यादेरेवविजिज्ञास्यत्वं । तमेवैकंजानथआत्मनमन्यावाचोविमुंचथेतिहिश्रुतिः । उभेअ स्मिन्द्यावापृथिवीइत्याद्युभशब्दोमुक्तामुक्तराशिव्यपेक्षया ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

८११

॥२३२॥

SGDF

मुक्ताधारत्वं । तज्ज्ञापकाभावात् । ततश्चोभशब्दवैयर्थ्यतदवस्थमित्यतआह ॥ यच्चास्येति ॥ ननुयच्चास्येतिवाक्यशेषस्यापि मुक्तामुक्तपरताकुतइत्यतस्तद्दर्शयितुमस्येत्यस्यतावदर्थमाह ॥ अस्येतीति ॥ नन्वेवंसत्यस्यसंसारिणोयदस्तीत्यमुक्तोयच्चनास्तीति मुक्तःकथ्यतइत्यायातं । नचतत्संभवति । मुक्तानामपिसंसारिणंप्रत्येवसत्त्वेननास्तीतिवचनायोगादित्यतआह ॥ नहीति ॥ तथाचमुक्तराशिस्तदनुपकारित्वात्तंप्रतिनास्तीत्युच्यतइतिभावः । सतोप्यनुपकारित्वेनासत्त्वव्यपदेशःकुत्रदृष्टइत्यतआह ॥ यद्यस्येति ॥ यथाह्येवेहप्रजाअन्वाविशंतीत्येतत् । यथाशब्दस्योपमार्थत्वप्रतीतिंवारयन्व्याचष्टे ॥ यथायोग्यमिति ॥ अमुक्तपरतावारणायप्रजाशब्दमनूद्यव्याचष्टे ॥ प्रजाइति ॥ इहेत्यस्यार्थःएनंभगवंतमिति । अन्वाविशंतीत्यस्यकर्मसापेक्षत्वादेवं व्याख्यातं । यथानुशासनमित्यत्रयथाशब्दस्यार्थांतरपरत्वेऽसंगतिमालोच्यानतिक्रमार्थत्वमभिप्रेत्यतद्व्याचष्टे ॥ तच्छासनेति ॥ यंयमंतमभिकामाइत्यादिकंतंतमेवोपजीवंतीतिमुक्तानांतत्रस्वातंत्र्यप्रतीतिंवारयन्व्याचष्टे ॥ यंयमित्यादिना ॥ कामं काम्यतइतिकामोतादिस्तं । अस्मादेवेत्यनेनयथानुशासनमित्येतदत्राप्यनुवर्तनीयमित्युक्तंभवति । तद्यथेहकर्मजितोलोकइत्यादिक्षीयतइत्यंतंवाक्यमपिप्रकृतमुक्तपरमेवेतिप्रतीतिंवारयन्व्याचष्टे ॥ तद्विदुषामिति ॥ तद्विदुषामित्यनेनेदंवाक्यंभगवत्परमित्युपपादितमितिज्ञातव्यं । यंयमंतमभिकामाभवंतीत्युक्ताएवसत्याःकामाएतांश्चसत्यान्कामानितिपरामृश्यंतइत्यसत् ।

भा० । यच्चास्येहास्तियच्चनास्तीतिवाक्यशेषात् । अस्येतिसंसारिणः । नहिसंसारिणोमुक्ताउपकारकाः । यद्यस्यनोपकारकंतत्तस्यनास्तीत्युच्यतेऽन्यस्यसत्त्वेपि । यथावित्तादि । यथायोग्यमेवैनंभगवंतंप्रजामुक्ताअन्वाविशंति तच्छासनानुसारेण । यंयंकामंकाम्यतेतंतमस्मादेवोपजीवंति । तद्विदुषांपुण्यानिक्षयिष्णुफलान्येवभवन्ति ।

भगवदितरसत्यकामज्ञानाज्ञानयोर्वक्ष्यमाणफलान्वयव्यतिरेकाप्रयोजकत्वात् । अतःसत्यकामा इत्याद्युक्ता भगवद्धर्मा एवात्र परा
मृश्यंत इत्याशयेनाह ॥ एतानिति ॥ श्रुतौ भाष्ये च बहुवचनमाद्यर्थे । तेन पूर्वोक्तसकलधर्मपरामर्शसिद्धिः । एवंपरब्रह्मपरतं
याशरीरपरतया च ब्रह्मपुरशब्दसोपपत्तिकं व्याख्याय पुनस्तदेव हृदी कुर्वन्नादित आरभ्य खण्डबद्धमप्रतिपत्तिविप्रतिपत्तिनिरासाय प्र
माणेन व्याचष्टे ॥ बृहत्त्वादित्यादिना ॥ तस्मिन् हृदयमास्थितमिति संबंधः । उक्तरीत्याशरीरव्यापि भगवन्मूर्तिविशेषस्य हृद
याश्रयत्वं ज्ञातव्यं । तस्य विष्णोः पुरंदेहस्तस्मिन् हृदयमास्थितमिति ब्रह्मपुरशब्दस्य व्याख्यानांतरं । हृदयाकाशगोविष्णुरित्यनेन
दहरोस्मिन्नंतराकाश इत्यारभ्यतावानेषोर्तर्हृदय आकाश इत्यंतं व्याख्यातं । विष्णुर्व्याप्तः । उभे अस्मिन् द्यावापृथिवी इत्यादिकं व्याच
ष्टे ॥ तस्मिन्निति ॥ सत्यकामा इत्येतद नूद्येच्छासत्यत्वस्य सर्वसाधारण्याच्चाचष्टे ॥ स इत्यादिना ॥ एतत्साध्यतया ऽस्मिन्
समाहिताः कामाः इत्येतद्योज्यमित्याशयेनाह ॥ तस्मिन्निति ॥ अतएव व्यत्यासेन व्याख्यातं । तेन यतः सत्यकामो ऽतोस्मिन्स
र्वे कामाः समाहिता इति योजनोक्ता भवति । यं यमंतमभिकामा भवंतीत्यादिव्याचष्टे ॥ सत्या इति ॥ पुंसां मुक्तानां ध्रुवमव्यभि
चारेण । यदि मुक्तानामपि कामाः सत्यास्तदा को विशेषो भगवत इत्यत आह ॥ तस्यैवेति ॥ भगवत्कामस्यैव । अनेन यथानुशास
नमित्येतदत्राप्यनुवर्तनीयमित्युक्तं भवति ॥ प्रथमः खंडः ॥ १ ॥ सत्यत्वमुक्तं मुक्तकामस्य । अनेनैव स यदि पितृलोककामो भव

भा० । एतांश्च सत्यान् कामान् भगवदीयान् । बृहत्त्वात्पूर्णकामत्वाद् विष्णुर्ब्रह्मपुराभिधः । तस्मिन्स्तस्य पुरंदेहस्तस्मिन् हृदयमास्थितं । हृदयाकाशगोविष्णुस्तस्मिन्सर्वमिदं स्थितं ।
ससत्यकामो भगवान्यदिष्टं तस्य तद्भवेत् । तस्मिन्समाहिताः कामाः सत्याः पुंसामपि ध्रुवं । तस्यैव ह्यनुसारेण सत्यत्वं नान्यथा क्वचित् ।

तीत्यादिखंडतात्पर्यमप्युक्तमिति ज्ञातव्यं । तदेव दृष्टान्तेन द्रढयति ॥ यथेति ॥ विवानुसारेण विबधर्मानुसारेण ॥ द्वितीयः खं
डः ॥ २ ॥ यदि मुक्तौ सत्यकामत्वं तर्हि तत्पूर्वमपि स्यादेव । मुक्तधर्माणान्तत्त्वभावत्वात् । तथा चानुपलंभबाधः । इत्याशंकाप
रिहाराय प्रवृत्तं तद्भवेत् सत्याः कामाः अनृतापिधाना इति वाक्यं व्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ अनेन सर्वेषामपि कामाः सत्या इति यथाश्रु
तप्रतीतिरप्यपास्ता । तदज्ञानाद्भगवदज्ञानादित्यनेनानृतशब्दो व्याख्यातः । क्वचित्सत्यादृश्यं त एवेत्यत उक्तं ॥ तथा खिला इ
ति ॥ यथामुक्तौ तथेत्यर्थः । नन्वनृतापिधाना इति मिथ्याभूतवस्त्वाच्छादितत्वोक्तेः कथमज्ञानान्न दृश्यं त इत्युक्तमित्यत आह ॥
अज्ञानमिति ॥ कुत इत्यत आह ॥ ऋगताविति ॥ गत्यर्थानां ज्ञानार्थत्वाद्भिष्टाप्रत्ययस्य च भावार्थत्वात् । ऋतं ज्ञानं तद्विरुद्ध
मज्ञानमनृतमित्यर्थः । यो यो ह्यस्येतः प्रैतीत्यादिव्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ सत्यकामत्वस्य पूर्वमज्ञानावृतत्वात् । सर्वतदत्रेत्या
दिव्याचष्टे ॥ हरेर्लोकमिति ॥ मुक्तः स न हरेर्लोकं गत्वा द्रष्टुं यदिष्टं स्यात् तत्पश्यतीत्यन्वयः । इमाः सर्वा इत्यारभ्य प्रत्यूहा इत्यं
तवाक्यस्य तात्पर्यमाह ॥ अज्ञत्वादेवेति ॥ सवा एष इत्यारभ्य हृदयमितीत्यंतं स्यार्थमाह ॥ असाविति ॥ अहरहर्वा एवमिति
फलप्रतिपादकं वाक्यं प्रसिद्धस्वर्गप्राप्तिपरताप्रतीतिवारणाय व्याचष्टे ॥ एवमिति ॥ अहरहरित्यस्यार्थो नित्यशब्द इति । स्वरूपभू

भा० । यथा विवानुसारेण प्रतिबिम्बप्रकाशनं ॥ खं० ॥ २ ॥ तस्माद्येमुक्तियोग्याः स्युस्तेषां कामाः पुरापितु । सत्याः संतस्तदज्ञानाद्दृश्यं ते तथा खिलाः । अज्ञानमनृतं प्रोक्तमृ
गताविति धातुतः । तस्माद्द्रष्टुं यदिष्टं स्यात्तद्विष्टिनियमो ननु । अमुक्तस्य हरेर्लोकं मुक्तो गत्वा हि पश्यति । अज्ञत्वादेव उक्तौ नित्यं यातोपि माधवं । नैव पश्यत्यसौ विष्णुर्हृदयं नाम हृद्
तेः । एवं हृदयनामानं विष्णुजानन् हि नित्यशः ।

छांदोग्य

॥२३४॥

तरमणज्ञानात्मकोविष्णुःस्वर्गस्तस्यलोकइतिपदार्थमभिप्रेत्योक्तं ॥ विष्णुलोकेति ॥ विष्णुलोकगतेरनंतरमितिशेषः । स्वर्ग
श्चासौलोकश्चेतिपदार्थमभिप्रेत्योक्तंविष्णुमिति । विष्णुलोकेस्थित्वायावत्स्वस्वरूपाविर्भावानुगुणंपुण्यंसंपाद्यब्रह्मणासहविष्णुं
जेदित्यर्थः । यएषसंप्रसादइत्यत्रसंप्रसादशब्दस्यसुप्तिपरत्वप्रतीतिवारणायप्रकृतोपयुक्तमर्थमाह ॥ यस्येति ॥ सएवेतिसंबंधः ।
वाक्यार्थमाह ॥ सउत्थायेति ॥ एषआत्मेत्यत्राविर्भूतस्वरूपस्यमुक्तस्यपरामर्शेएतदमृतमभयमित्यादिविरुद्धंस्यादतस्तत्परा
मृश्यंदर्शयंस्तद्वाक्यंव्याचष्टे ॥ यंप्राप्येति ॥ तथाचपरंज्योतिःशब्दोक्तःप्राप्यएवभगवानेषइत्यनेनपरामृश्यतइतिभावः । इ
तिहोवाचेत्यत्रकर्त्रप्रतीतेराह ॥ इत्याहेति ॥ उपनिषदोरमावाक्यत्वादितिभावः । तस्यहवाएतस्येत्यादिवाक्यंव्याचष्टे ॥ स
दिति ॥ अमृतत्वंधर्मोयेषांतेतथोक्ताः । मुक्ताअपीतिसंबंधः ॥ तृतीयःखंडः ॥ ३ ॥ सेतुर्विधृतिरित्यस्यार्थमाह ॥ सेतुरि
ति ॥ अपिशब्देनविधृतिरितिसमुच्चीयते । विधारणात्विधृतिरित्यन्वयः । विधृतिशब्दागतार्थत्वेनसेतुशब्दंव्याचष्टे ॥
सितमिति ॥ सितंबद्धं । संबद्धमितियावत् । एतंसेतुंतीर्त्वेतिसेतुनामकपरमात्मातिक्रमानंतरंस्वरूपाविर्भावःकथ्यतइत्याशं
कानिरासायापेक्षितंपूरयन्व्याचष्टे ॥ एतंसेतुमिति ॥ प्रति गंतुमितिशेषः । तद्यएवैतंब्रह्मलोकमित्यादिव्याचष्टे ॥ सप्राप्य

भा० । विष्णुलोकगतेःपुण्यमास्वाविष्णुंजेत्तथा । यस्यसम्यक्प्रसादोस्तिविष्णोरेवसउच्यते । संप्रसादःसउत्थायशरीरात्प्राप्यकेशवं । यथास्वरूपस्तुभवेद्यंप्राप्यासौस्व
रूपतां । आप्रोतिसपरोह्यात्माभगवानिंदिरापतिः । इत्याहसारमादेवीपश्यंतीपरमंपदं । सदित्यमृतधर्माणोमुक्ताःश्रीरपिचेरिताः । तीत्युक्तामर्त्यधर्माणस्तोषानियमनाद्धरिः ।
सत्यमित्युच्यतेसद्भिः ॥ खं० ३ ॥ सेतुश्चापिविधारणात् । सितमस्मिन्जगत्सर्वमितिसेतुरितीरितः । एतंसेतुंप्रतिपुमानन्यतीर्त्वाद्यदोषवान् ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

८।४

॥२३४॥

S GDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

इति ॥ अनेन ब्रह्मलोकशब्दो ब्रह्मचासौलोक आश्रयश्चेति व्याख्यात इत्यवगंतव्यं । ननु ब्रह्मचर्येणामगुह्येन्द्रियनियमनं । तेन कथं ब्रह्मप्राप्तिः । ज्ञानमात्रसाध्यत्वात्तस्या इत्यतो ब्रह्मविवक्षितं ब्रह्मचर्यमाह ॥ मन इति ॥ चरणं ज्ञानमपि भवति किंतु तदित्यत उक्तं वाक्यार्थं विशदमाह ॥ तेनैवेति ॥ नन्वेवं तर्हि तेषामेवैष इति वाक्यं व्यर्थमित्याशंकायां यथा तन्न व्यर्थं तथा तदनुद्य व्याचष्टे ॥ एतेषामिति ॥ लोकनात् अवलोकनकर्तृत्वादित्यर्थः । तथा चैतान् स्वलोकगान् ब्रह्मावलोकत इत्युक्तं भवति । प्रकारांतरेणापि ब्रह्मलोकशब्दार्थमाह ॥ तस्येति ॥ तथा चैतेषामपि ब्रह्मविषयकावलोको भवतीत्युक्तं भवतीति ज्ञातव्यं । अथवा संप्राप्य इत्यनेन ब्रह्मलोकशब्दः कर्मधारयाभिप्रायेण व्याख्यातः । इदानीं तमेव षष्ठीतत्पुरुषत्वाभिप्रायेणापि व्याचष्टे ॥ तस्येति ॥ अत्रलोको वैकुण्ठादिः ॥ चतुर्थः खंडः ॥ ४ ॥ अथ यद्यज्ञ इत्याचक्षते ब्रह्मचर्यमेव तदित्यारभ्यारश्चेत्यतः प्राक्तनग्रंथं व्याचष्टे ॥ यज्ञ इति ॥ तथा शब्देनारण्यायनमपि ग्राह्यं । परस्य ब्रह्मणो ज्ञानमिति ब्रह्मचर्यशब्दार्थः । यात्यपरोक्षतो जानाति ज्ञमनेनेति यज्ञः । इच्छत्यनेनेतीष्टं । सत्स्त्राण्यस्मात्तत्सत्रं । मनुतेऽपरोक्षतो वगच्छत्यनेनेति मौनं । आनशनीयते परोक्षतो ज्ञायतेऽनेनेत्यनशनं । अरण्यावयतेनेनेत्यरण्यायनमिति व्युत्पत्तिभ्य इति भावः । अरश्च हवैष्यश्चार्णवावित्यादि ब्रह्मलोकपदस्य सत्यलोकपरताप्रतीतिवारयन् व्याचष्टे ॥ परस्येति ॥ चिदानंदरसात्मकावित्यनेन तौ समुद्रौ लक्ष्म्यात्मकाविति ज्ञायते । ननु श्वेतद्वीपो ब्रह्मलोक इत्युक्तं । तस्य तृतीयस्या

भा० । संप्राप्यो ब्रह्मचर्येण मनोवाकर्मभिस्तु यत् । चरणं ब्रह्मणि परे ब्रह्मचर्यं हितस्मृतं । तेनैव ब्रह्मचर्येण भवेयुर्ब्रह्मलोकगताः । एतेषां ब्रह्मलोकः स्यात्परं ब्रह्मैव लोकनात् । ब्रह्मलोक इति प्रोक्तं तस्य लोकोपि कथ्यते ॥ खं० ॥ ४ ॥ यज्ञ इष्टं सत्रं च मौनं चानशनं तथा । परस्य ब्रह्मणो ज्ञानं सर्वमेतदुदीरितं । परस्य ब्रह्मणो लोके श्वेतद्वीपाभिधे परे । अरण्यौ चार्णवौ

मितोदिवीतिइंद्रसदनाख्यतृतीयद्युस्थत्वोक्तेः । श्वेतद्वीपश्चक्षीराब्धिगतोनतथाभवितुमर्हतीत्यतआह ॥ यावानुच्चइति ॥ दि
विष्टःतृतीयदिविष्टः । तदैरमदीयंसरइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ तत्रेति ॥ तदश्वत्थइतिवाक्यमेकवचनादेकत्वप्रतीतिवारयन्व्याच
ष्टे ॥ तत्राश्वत्थाइति ॥ सोमसवनइत्यस्यार्थःसुधास्रवाइति । तदपराजितापूरितिवाक्यंव्याचष्टे ॥ तत्रेति ॥ तदित्येतत्तत्रे
णतत्रलोकेतस्यविष्णोरितिख्यातं । प्रभुविमितमितिवाक्यंव्याचष्टे ॥ विमिताख्यमिति ॥ हिरण्मयमित्यस्यख्या
चित्सुवर्णमयमिति । तत्कथमित्यतआह ॥ लक्ष्मीरिति ॥ ग्रंथांतराविरोधायश्वेतद्वीपस्थपर्यंकगतविष्णुनामाह ॥ सइति ॥
खं० ॥ ५ ॥ अथयाएताहृदयस्यनाड्यइत्यारभ्यलोहितस्येत्यंतवाक्यतात्पर्यमाह ॥ सएषइति ॥ ननुकथमिदंतात्पर्यं । श्रु
तावप्रतीतेरित्यतस्तांव्याचष्टे ॥ विष्णोरिति ॥ अनेनयाएताहृदयस्यनाड्यस्ताःपिंगलस्यशुक्लस्यनीलस्यपीतस्यलोहितस्या
णिम्रोधिष्ठानभूताइतियोजनोक्ताभवति । कस्यांनाड्यांकिंरूपमास्थितमितिजिज्ञासायामुक्तंविचिच्यदर्शयति ॥ नारायणाख्या
मित्यादिना ॥ सौषुम्नं सुषुम्नागतं । मध्यस्थं नाडीचतुष्टयमध्यगसुषुम्नासंस्थमित्यर्थः । अग्रतःपूर्वभागेस्थितायांनादिन्या
मितिसंबंधः । यद्यपिनादिनीशब्देनसुषुम्नैवान्यत्रोक्ता तथापिपंचनाडीत्युक्त्वादन्यत्रान्यैवतन्नाम्नीग्राह्या । परिशेषात्पिंगले

भा० । दिव्यौचिदानंदरसात्मकौ । यावानुच्चःस्वर्गलोकस्तावानुच्चतयासच । श्वेतद्वीपोदिविष्टोतस्तत्रमद्यंसरोवरं । सर्वभोज्यात्मकंदिव्यंतत्राश्वत्थाःसुधास्रवाः ।
तत्रविष्णोःपुरंदिव्यमपराजितनामकं । विमिताख्यंचपर्यंकविष्णोर्मानेनसंमितं । चित्सुवर्णमयंदिव्यलक्ष्मीस्तत्तत्स्वरूपिणी । सश्वेतद्वीपगोविष्णुःपर्यंकब्रह्मनामकः ॥ खं०॥५॥
सएषहृदिनाडीषुपंचरूपःप्रतिष्ठितः । विष्णोरणिम्रोरूपाणिपंचनाडीस्थितानि । नारायणाख्यंसौषुम्नमध्यस्थंरक्तवर्णकं । शुक्लंनुवासुदेवाख्यंनादिन्यामग्रतःस्थितं । पिंगलायां
पिंगलंतुरूपसंकर्षणाभिधं । पश्चिमेवज्जिकायांचपीतंप्रयुम्ननामकं । इडायामनिरुद्धाख्यंनीलरूपंव्यवस्थितं ।

डानाड्योर्दक्षिणोत्तरभागसंस्थितत्वंज्ञातव्यं । असौवाआदित्यइतिवाक्यंप्रसिद्धादित्यपरमितिप्रतीतिवारणायव्याचष्टे ॥ सूर्य
इति ॥ अनेनश्रुतावादित्यशब्दस्तदंतर्गतभगवत्परइत्युक्तंभवति । तत्कथमित्यतस्तस्मिन्नादित्यशब्दंनिरुच्यदर्शयति ॥ आदि
त्येति ॥ अमुष्मादादित्यादित्यारभ्यतद्यत्रेत्यतःप्राक्तनंवाक्यद्वयंव्याचष्टे ॥ तद्व्यासमित्यादिना ॥ अत्रसमस्ता नाडीस्थरश्म
यःतद्रश्मिभिःसूर्यांतर्गतभगवद्रश्मिभिर्योषाः । तथासूर्यमंडलमपितद्व्यासंसूर्यनामकभगवद्रश्मिभिर्योषामितिपूर्ववाक्यव्या
ख्यानं । तथासमस्ताःसूर्यरश्मयोपितद्रश्मिभिर्नाडीस्थभगवद्रश्मिभिर्योषाः । तस्मिन्नाडीस्थेभगवतिनाडीषुचप्रोताव्याप्ता
इतिद्वितीयवाक्यव्याख्यानमितिविवेकः । तद्यत्रैतत्सुप्तइतिवाक्येनाडीषुजीवस्यसुप्तिरुच्यते । तदयुक्तं । सतासोम्यतदासंप
न्नोभवतीत्युक्तिविरोधात् । नचोभयत्रापिपरमात्मनोन्यत्रसुप्त्यंगीकारेदुःखप्राप्तेरितिभावेनतद्वाक्यंव्याचष्टे ॥ तन्नाडीसंस्थि
तमिति ॥ तथाचोक्तं । तदभावोनाडीषुतच्छ्रुतेरात्मनिहेति । तेजसाहितदासंपन्नोभवतीतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ तत्तेजसेति ॥
अप्रतीतेःसओमितिवाहोद्वानीयतइतिवाक्यंव्याख्यातुंओमितिवाद्शब्दंव्याचष्टे ॥ ओमित्येवेति ॥ इदानींतद्वाक्यार्थमा
ह ॥ तेनेति ॥ अनेनसउपासकःओमितिवाहावायुनोद्दामीयते । ऊर्ध्वगमनवेलायांवामत्वंप्राप्यतइतियोजनोक्ताभवति । वा

भा० । सूर्येप्येवंपंचरूपोभगवान्संव्यवस्थितः । आदित्यनामाचादित्वात्तद्व्यासंसूर्यमंडलं । तद्रश्मिभिस्तथाव्याप्ताःसमस्ताःसूर्यरश्मयः । तस्मिन्नाडीषुचप्रोतास्तथा-
नाडीस्थरश्मयः । तन्नाडीसंस्थितंविष्णुमध्येजीवःप्रपद्यते । तत्तेजसाहिसंपन्नःसुप्तइत्यभिधीयते । ओमित्येववह्नित्यंवायुरोवाडितीरितः । तेनवामत्वमायातिमुक्तिका
लेह्युपासकः ।

छांदोग्य

॥२३६॥

मत्वमित्युक्तवामभावमेवविशदमाह ॥ दिव्येति ॥ सयावक्षिपेन्मनइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ यदेति ॥ विदुषांप्रपदमिति विद्व
द्रम्यत्वस्यवक्ष्यमाणत्वात्स्वविद्ययेत्युक्तं ॥ खं० ॥ ६ ॥ ततश्चायंखंडषट्कार्थः ॥ अथेत्यारंभे । अस्मिन्ब्रह्मपुरेब्रह्मणःपुरेशरीरे
यत्परंब्रह्मशरीरव्यापिअस्मिन्ब्रह्मपुरेपरेब्रह्मणिस्थितं इदंबुद्धिसन्निहितं । यत्दहरमल्पंपुंडरीकंहृत्पुंडरीकरूपंवेश्मा स्मिन्नंतःद
हरःआकाशःभूताकाशोस्ति । किंततइत्यतआह ॥ तस्मिन्निति ॥ नघटादिवदस्यान्वेषणं अप्रत्यक्षत्वादित्यतस्तदेवविवृणोति ॥
तद्वावेति ॥ वावेत्यवधारणे । तदेवविजिज्ञासितव्यंमीमांसितव्यं । इतिगुरुणोक्तइतिशेषः ॥ १ ॥ तंगुरुंप्रतियदिशिष्याब्रूयुः
पृच्छेयुः । यदिदमित्याद्युक्तानुवादः । यद्वावविजिज्ञासितव्यं । तदत्रहृत्पद्मगताकाशोकिंविद्यते ब्रह्मचनसंभवति । तस्यव्या
प्तस्यदहराकाशस्थत्वायोगादितिभावः । इतिब्रूयुरितिसंबंधः ॥ २ ॥ तदासगुरुर्ब्रूयात् । किमिति । अंतःशरीरांतः हृदयेहृद्य
यतइतिहृदयशब्दवाच्येहृत्पद्मगतेभूताकाशे आकाशःआकाशाख्यःपरमात्मास्ति । एषःयावान् अयंबहिर्विद्यमानःआकाशः
आकाशाख्यःपरमात्मा तावान्वै गुणतःपरिमाणतश्चतावानेव । अनेनहृत्पद्मगतंब्रह्मतदण्वपिव्याप्तं । लोकदृष्ट्याविरुद्धयुगप
दणुत्वमहत्त्वादीनांतस्मिन्समावेशस्यप्रमितत्वादित्युक्तंभवति । ननुतथाप्यन्यपरित्यागेनास्यैवविजिज्ञास्यत्वेकोहेतुरित्यतोऽस्य

भा० । दिव्यचिद्रूपभावोहिवामभावउदीरितः । यदैनेनेतुमन्विच्छन्मनःक्षिपतिमारुतः । आदित्याख्यंतदाविष्णुयातिजीवःस्वविद्ययेतिपर्यंकोपासनायां ॥ खंड० ॥ ६ ॥

उप० । अथयदिदमस्मिन्ब्रह्मपुरेदहरंपुंडरीकंवेश्मदहरोस्मिन्नंतराकाशस्तस्मिन्यदंतस्तदन्वेष्टव्यंतद्वावविजिज्ञासितव्यमिति ॥ १ ॥ तंचेद्ब्रूयुर्यदिदमस्मिन्ब्रह्मपुरेदहरं
पुंडरीकंवेश्मदहरोस्मिन्नंतराकाशः । किंतदत्रविद्यतेयदन्वेष्टव्यंतद्वावविजिज्ञासितव्यमिति ॥ २ ॥ सत्रयाद्यावान्वाअयमाकशस्तावानेषोतर्हृदयआकाशउभेअस्मिन्वावापृथिवी
अंतरेवसमाहितेउभावग्निश्चवायुश्चसूर्याचंद्रमसाबुभौवियुन्नक्षत्राणिच्यस्येहास्तियच्चनास्तिसर्वतदस्मिन्समाहितमिति ॥ ३ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

८।१

॥२३६॥

सामर्थ्यमाह ॥ उभेइत्यादिना ॥ अस्मिन्नंतरेवोभेमुक्तामुक्तेद्यावापृथिव्यौसमाहिते । उभौमुक्तामुक्तावग्निश्चवायुश्चेत्येतौसमाहितौ । उभौमुक्तामुक्तौसूर्याचंद्रमसौसमाहितौ । उभयविधानिविद्युन्नक्षत्राणिअनंततयाप्रत्येकंवक्तुमशक्यत्वात्क्रोडीकृत्याह ॥ यच्चेति ॥ अस्यसंसारिणःउपकारकतयायच्चास्ति । अमुक्तजातमितियावत् । यच्चनास्तिउपकारितयामुक्तजातमितियावत् । तत्सर्वमस्मिन्हृत्पद्मस्थाकाशगतेब्रह्मणिसमाहितमितिब्रूयादितिपूर्वेणसंबंधः ॥ ३ ॥ तंगुरुंप्रतियदिब्रूयुःशिष्याःकिमिति । अस्मिन्ब्रह्मपुरेशरीरांतर्गतेब्रह्मणिइदंप्रत्यक्षादिसिद्धंसर्वमित्यादिपूर्वोक्तानुवादः । यदैतत्शरीरंजरावाप्नोति प्रध्वंसतेवाशरीरं किंततस्तदाऽतिशिष्यते । नकिमपिस्वयमपिनश्यतीतियावत् । तथाचोक्तमाहात्म्यंनविजिज्ञास्यत्वसाधकं । जरानाशाख्यदोषेणतदभावस्यापिसाधयितुंशक्यत्वादित्युक्तंभवति । इतिब्रूयुरितिसंबंधः ॥ ४ ॥ तदासगुरुर्ब्रूयान्नास्यशरीरस्यजरयैतद्ब्रह्मजीर्यति । अस्यवधेननहन्यते । कुतः एतद्ब्रह्म पुरंपूर्णं परंब्रह्म सत्यंनित्यं अचिंत्यशक्तिच प्रमितंयतः । तथाचभवदीयोहेतुःस्वरूपासिद्धइत्युक्तंभवति । जिज्ञास्यत्वोपपादकतयातस्यैवमाहात्म्यांतरमाह ॥ अस्मिन्निति ॥ काम्यंतइतिकामाःअस्मिन्समाहिताःपूर्णकामइतियावत् । नास्यजरयैतज्जीर्यतइत्याद्युक्तमेवसहेतुकंविशदयति ॥ एषइति ॥ एषहृत्पद्मस्थाकाशस्थःपरमात्मानि

उप० । तच्चेद्ब्रूयुरस्मिन्श्चेदिवंब्रह्मपुरेसर्वसमाहितंसर्वाणिचभूतानिसर्वेचकामायदैतज्जराऽवाप्नोतिप्रध्वंसतेवाकिंततोतिशिष्यतइति ॥ ४ ॥ सब्रूयान्नास्यजरयैतज्जीर्यति नवधेनास्यहन्यतएतत्सत्यंब्रह्मपुरमस्मिन्कामाःसमाहिताएषात्मापहतपाप्माविजरोविमृत्युर्विशोकोऽविजिघत्सोपिपासः सत्यकामःसत्यसंकल्पोयथाह्येवेहप्रजाअन्वाविशंतियथा नुशासनंयथमंतमभिकामाभवंतियंजनपदंयक्षेत्रभागंतंतमेवोपजीवंति ॥ ५ ॥

छांदोग्य
॥२३७॥

त्यमेवस्वतोपहतपाप्मा । अतएव न तत्कार्यजरादिकमस्येत्याह ॥ विजरइत्यादि ॥ अविजिघत्सोपिपासइत्यनेनबुभुक्षादिना पीडाभावउच्यते । तत्रापिहेतुमाह ॥ सत्यकामइति ॥ यदिष्टंतस्यतत्स्वतएवभवेदित्यर्थः । इदंचप्रागुक्तपूर्णकामत्वेचहेतु तयायोज्यं । तथाचानादितएवमपापादिकंमाभूदितितदीयकामनयैवैषोऽपहतपाप्मत्वादिरितिभावः । नचापहतपाप्मत्वादि कमेषनकामयतइतियुक्तं । प्रेक्षावतस्तदकामनायोगात् । सत्यकामत्वेपिहेतुःसत्यसंकल्पइति । अमोघसंकल्पइत्यर्थः । संक ल्पानुसारिणीइच्छेतिप्रसिद्धमितिभावः । महिमांतरमाह ॥ यथेति ॥ यथा यथायोग्यमेव । तारतम्येनेतियावत् । इहएनंभ गवंतंप्रजाःमुक्ताःसायुज्यभाजःयथानुशासनंतच्छासनमनतिक्रम्यतदाज्ञानुसारेणअन्वाविशंति । ननुसत्यकामत्वंकथंभगवद्व क्षणं मुक्तानामपिसच्चादित्यतःपराधीनमेवसत्यकामत्वंतेषामित्याह ॥ यंयमिति ॥ प्रकृताःमुक्ताःयंयमंतंदेशंयंजनपदं राष्ट्रंयंक्षेत्रभागंअभिप्रतिकामाभवन्ति । अंतादिविषयकामनावंतोभवन्तीत्यर्थः । तंतमेवोपजीवंति । यथानुशासनमि त्येतदत्रापिसंगमनीयं । तच्छासनानुसारेणैव । नस्वातंत्र्येणेत्यर्थः ॥ ५ ॥ महिमांतरमाह ॥ तद्यथेति ॥ तन्नि दर्शनंयथा । कर्मजितोलोकोदेहादिःक्षीयते । एवमेवामुत्रभगवदज्ञानिनिपुण्यजितोलोकःस्वर्गादिःक्षीयते । यंयमं तमभिकामाभवन्तीतिसत्यकामत्वमुक्तं तत्केनभवतीतिजिज्ञासायामात्मज्ञानादित्याह ॥ तद्यइहात्मानमिति ॥ तत्त

उप० । तद्यथेहकर्मजितोलोकःक्षीयतेएवमेवामुत्रपुण्यजितोलोकःक्षीयतेतद्यइहात्मानमनुविद्यत्रजंल्येतांश्चसत्यान्कामांस्तेषां सर्वेषुलोकेषुकामचारोभवत्यथयइहात्मानम ननुविद्यत्रजंल्येतांश्चसत्यान्कामांस्तेषां सर्वेषुलोकेषुकामचारोभवति ॥ ६ ॥ प्रथमःखंडः ॥ १ ॥

वेदेशी०
खंडार्थः
८११

॥२३७॥

स्माद्भगवदज्ञानिनांक्षयिफलकत्वाद्येइहाधिकार्यनधिकारिवर्गेआत्मानंपरमात्मानंएतान्पूर्वोक्तान्सत्यांश्चकामान्बहुवचनमाद्यर्थे । सत्यकामत्वादींस्तद्धर्मांश्चानुविद्यसम्यग्ज्ञात्वाव्रजंतितेषांसर्वेषुलोकेषुकामचारोभवति स्वेच्छानुसारेणैवचरणंभवतिसत्यकामा भवन्तीतियावत् । एवंज्ञानस्यसत्यकामत्वसाधनत्वमुक्त्वातदभावेतद्व्यतिरेकमाह ॥ अथयइहेति ॥ क्वचित्तुतद्यइ हात्मानमननुविद्यत्रजंल्येतांश्चसत्यान्कामांस्तेषांसर्वेषुलोकेषुकामचारोभवतिअथयइहात्मानमनुविद्यत्रजंल्येतांश्चसत्यान्कामांस्ते षांसर्वेषुलोकेषुकामचारोभवतीतिपाठोदृश्यते । तत्रेतथंयोजना । भगवज्ज्ञानिनःफलंवक्तुंतदज्ञानिनोविपरीतंफलंसदृष्टांतमा ह ॥ तद्यथेति ॥ तत्तस्माद्येइहाधिकार्यनधिकारिवर्गे आत्मानंपरमात्मानं एतांश्चसत्यान्कामान्भगवदीयान्पूर्वोक्तधर्मान् अननुविद्यत्रजंति । तेषांयथाकर्मजितोलोकोदेहःक्षीयते एवंपुण्यजितोलोकःस्वर्गादिःक्षीयतेएव । नकेवलमिष्टहानिः इष्टाप्राप्ति श्चेत्याह ॥ तेषामिति ॥ ज्ञानिनःफलमाह ॥ अथेति ॥ येआत्मानं तदीयान्सत्यान्कामांश्चानुविद्यत्रजंति । तेषांपुण्यान्य क्षयफलान्येवभवन्तीतिग्राह्यं । तथासर्वेषुलोकेषुकामचारोभवतीति ॥ ६ ॥ प्रथमःखंडः ॥ १ ॥ यंयमंतमभिकामाभवन्तीत्यु क्तंमुक्तस्यभगवत्प्रसादाधीनंसत्यकामत्वमेवविशदयति ॥ सयदीत्यादिना ॥ सःमुक्तोयदिपितृणांविष्णुलोकोभवेत् । तदनंत रंतदेवलोकोपिममभवेदितिपितृलोककामोभवतितदास्यमुक्तस्यसंकल्पादेवास्यपितरःसमुत्तिष्ठन्ति । संसारान्मुक्ताःसंतःपुरतःस्थि ताभवन्ति । ततश्चतेनपितृलोकेनतदवलोकनेनलोकवद्भिःपितृभिरितियावत् । संपन्नोयुक्तःसन्महीयतेस्वावरैःपूज्यते ॥ १ ॥

उप० । सयदिपितृलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यपितरःसमुत्तिष्ठन्तितेनपितृलोकेनसंपन्नोमहीयते ॥ १ ॥

छांदोग्य

॥२३८॥

एवमन्यत् । अत्रपित्रादयःस्वचरमजन्मकालीनाइतिसंप्रदायविदः । तेचयोग्याएवविवक्षिताः । अयोग्यत्वेकामनायोगात् । गंधमाल्यादयस्तुतत्कालीनाएवकामनयालभ्यन्ते । अत्रचलोकशब्देनदर्शनपर्यायेणभोगरूपएवार्थोविवक्षितः । नतुविष्णुलोकोपीतिध्येयं ॥ २-९ ॥ एवंकुतूहलात्किंचिद्विशदमुक्त्वागौरवभयात्पुनरुपसंहरति ॥ यंयमिति ॥ १० ॥ द्वितीयःखंडः॥२॥ नन्विदमुक्तस्यसत्यकामत्वंनतावदागंतुकं । मुक्तेरनागंतुकविशेषरूपत्वात् । नापिस्वाभाविकं । पूर्वमप्युपलब्धिप्रसंगादित्याशंकायामाह ॥ तइमइति ॥ मुक्तियोग्यस्यइमेपूर्वोक्ताःकामाःपुरापिसत्याएवसंतोऽनृतापिधानाःनदृश्यन्ते । अनृतस्यापिधानमितिप्रतीतिवारणायानृतापिधानाइत्युक्तमेवविशदयति ॥ तेषामिति ॥ तेषांसत्यानांसतांकामानांअनृतमज्ञानमपिधानमाच्छादनमित्यर्थः । अतःसत्यकामत्वादेरनृतापिधानत्वादस्याऽमुक्तस्ययोग्यजीवस्ययोयःपित्रादिरितःप्रैतिलोकांतरंगच्छतितदातद्

उप० । अथयदिमातृलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यमातरःसमुत्तिष्ठतितेनमातृलोकेनसंपन्नोमहीयते ॥ २ ॥ अथयदिभ्रातृलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यभ्रातरःसमुत्तिष्ठतितेनभ्रातृलोकेनसंपन्नोमहीयते ॥ ३ ॥ अथयदिस्वसृलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यस्वसारःसमुत्तिष्ठति तेनस्वसृलोकेनसंपन्नोमहीयते ॥ ४ ॥ अथयदिसखिलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यसखायःसमुत्तिष्ठतितेनसखिलोकेनसंपन्नोमहीयते ॥ ५ ॥ अथयदिगंधमाल्यलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यगंधमाल्येसमुत्तिष्ठतस्तेनगंधमाल्यलोकेनसंपन्नोमहीयते ॥ ६ ॥ अथयद्यन्नपानलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यान्नपानेसमुत्तिष्ठतस्तेनान्नपानलोकेनसंपन्नोमहीयते ॥ ७ ॥ अथयदिगीतवादित्रलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यगीतवादित्रेसमुत्तिष्ठतस्तेनगीतवादित्रलोकेनसंपन्नोमहीयते ॥ ८ ॥ अथयदिस्त्रीलोककामोभवतिसंकल्पादेवास्यस्त्रियःसमुत्तिष्ठतितेनस्त्रीलोकेनसंपन्नोमहीयते ॥ ९ ॥ यंयमतमभिकामोभवतियंकामंकामयतेसोस्यसंकल्पादेवसमुत्तिष्ठतितेनसंपन्नोमहीयते ॥ १० ॥ द्वितीयःखंडः ॥ २ ॥ तइमेसत्याःकामाअनृताऽपिधानास्तेषांसत्यानांसतामनृतमपिधानंयोयोह्यस्येतःप्रैतिनतमिहदर्शनायलभते ॥ १ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

८।३

॥२३८॥

SGDF

Sri Gargesi Sri Digital Foundation

र्शनेच्छायामपितद्दर्शनायनलभते ॥ १ ॥ नकेवलमेतावत् । येचास्यामुक्तजीवस्यजीवाःजीवंतः येचप्रेताः यच्चान्यत् गंधमा
 ल्यादिकं । तत्सर्वमिच्छन्नपिनियमेननलभते । अज्ञाननिवृत्तौत्वाह॥सर्वमिति॥सर्वतत्कामितं अत्रविष्णुलोके विंदतेलभते । कुतः।
 हियस्मादत्रलोकेस्यमुक्तस्यसत्याःकामाःस्वरूपभूताःआविर्भूताइतिशेषः । ननुहृत्पुंडरीकाकाशेपरमात्माचेत्तिष्ठति । तर्हिप्रतिदिनंत
 त्रगच्छद्भिरस्माभिःकुतो नोपलभ्यतेऽतःसतत्रनास्तीत्याशंकांसदृष्टांतंपरिहरति ॥ तद्यथेति॥तत्निदर्शनंयथा । हिरण्यनिधिंनिहि
 तमप्यक्षेत्रज्ञाःनिधानक्षेत्रमजानंतःउपर्युपरिसंचरंतोनविंदेयुर्नजानीयुरेवमेवेमाःसर्वाःप्रजाःअहरहर्गच्छंत्यःएतंब्रह्मलोकंविष्णुलो
 कंहृत्पद्मंतत्रत्यंब्रह्मेतियावत् । नविंदंति । ब्रह्मैवसर्वाश्रयत्वाल्लोकपदोक्तमितिवा । अनुपलंभेनिमित्तमाह ॥ अनृतेनेति ॥
 अनृतेनाज्ञानेनहियस्मात्प्रत्यूढाःआच्छादिताः ॥ २ ॥ एवमनुपलब्धेरज्ञाननिमित्तत्वान्नतद्वलाद्भूदितदभावःकल्प्यइत्याह ॥ स
 वाएषइति ॥ सएषआत्मापरमात्माहृदितत्रत्याकाशेवर्ततेवैवर्ततएव । हृत्पुण्डरीकाकाशस्थस्याकाशइत्येकंनामोक्तं । तस्य
 नामांतरमपिनिर्वचनपूर्वकमाह ॥ तस्येति ॥ तस्यहृत्पद्मगतस्यभगवतस्तस्यवक्ष्यमाणस्यहृदयमितिनाम्नःएतदेवनिरुक्तंनिर्वच
 नंहृदयमिति । अयपयगतौ हृदिगतमितियस्मात्तस्मात् । हृदयंहृदयनामकं । एवंवेत्तुःफलमाह ॥ अहरिति ॥ अहरहर्वै
 नित्यशः एवमुक्तप्रकारेणहृदयनामकविष्णुवित् । स्वर्गलोकंविष्णुलोकमेति ॥ ३ ॥ हृदब्जगतस्यैवमाहात्म्यांतरमाह ॥ अथेति ॥

उप० । अथयेचास्येहजीवायेचप्रेतायच्चान्यदिच्छन्नलभतेसर्वतदत्रगत्वाविंदतेत्रह्यस्यैतेसत्याःकामाअनृतापिधानास्तद्यथाऽपिहिरण्यनिधिंनिहितमक्षेत्रज्ञाउपर्युपरिसंचरंतोनवि
 देयुरेवमेवेमाःसर्वाःप्रजाअहरहर्गच्छंत्यःएतंब्रह्मलोकंनविंदंत्यनृतेनहिप्रत्यूढाः॥२॥सवाएषआत्माहृदितस्यैतदेवनिरुक्तंहृदयमिति तस्माद्भूदयमहरहर्वाएवंवित्स्वर्गलोकमेति ॥३॥

अन्येतुनज्ञानसामर्थ्यान्मुक्तोभवति । किंतुभगवत्प्रसादादेवेत्याह । अथेतीत्याहुः । योधिकारीसंप्रसादःसम्यक्विष्णुप्रसादवानेषो
स्माच्छरीराच्चरमशरीरात्समुत्थायपरंज्योतिरुपसंपद्यप्राप्यस्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यते । स्वस्वरूपाविर्भावप्राप्नोति । ननुहृत्पद्मस्थात्म
निरूपणावसरेकिंज्योतिःप्रसंगेनेत्यतआह ॥ एषइति ॥ यंप्राप्यासौस्वरूपतामाप्नोतिसएषः प्रागुक्तःआत्मेतिहोवाचरमा । उक्त
मुक्तप्राप्यत्वमुपपादयितुमाह ॥ एतदमृतमित्यादि ॥ एतत्परंज्योतिः । अमृतंनित्यमुक्तं । अभयंकदापिभयास्पृष्टं । एतत्
ब्रह्मपूर्णमिति । पश्यंतीरमोवाचेतिसंबंधः । तस्यैवनामांतरमाह ॥ तस्येति ॥ ४ ॥ तन्निर्वचनायतदक्षराण्याह ॥ सदिति ॥
अत्रयद्यपिसदित्यक्षरद्वयंतथाचत्रीणीत्यनुपपन्नं । तथापितकारस्यव्यंजनमात्रत्वेनाविवक्षयैवमुक्तमित्यवसेयं । तन्निर्वक्ति ॥
तद्यदिति ॥ तत्प्रसिद्धंयत्सत्सच्छब्दवाच्यंतदमृतमुक्तजातं । अथयत्तितन्मर्त्यसंसारिजातं । अथयद्यंतैनोभेमुक्तामुक्तजा
तेयच्छतीत्यर्थोलभ्यते । यद्यस्मादनेनयमित्यक्षरेणोभेमुक्तामुक्तजातेयच्छतीत्यर्थोलभ्यते । तस्माद्यन्नामकं । एवंवेत्तुःफल
माह ॥ अहरिति ॥ ५ ॥ तृतीयःखंडः ॥ ३ ॥ हृद्गतस्यैवमहिमांतरमाह ॥ अथेति ॥ यआत्माहृत्पद्मस्थत्वेनोक्तःसःएषां
लोकानामसंभेदायामेलनायअविदारणायवा सेतुराश्रयः विधृतिर्विधारणसमर्थः । यदिभगवानाश्रयोनस्यात्तदालोकानिराधा

उप० । अथयएषसंप्रसादोस्माच्छरीरात्समुत्थायपरंज्योतिरुपसंपद्यस्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यतेएषआत्मेतिहोवाचेतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मेतितस्यहवाएतस्यब्रह्मणोनामसत्यमिति ॥ ४ ॥
तानिहवाएतानित्रीप्यक्षराणि सत्ति यमिति तद्यत्सत्तदमृतमथयत्तितन्मर्त्यमथयद्यंतैनोभेयच्छतियदनेनोभेयच्छतितस्माद्यमहरहर्वाएवंविस्वर्गलोकमेति ॥ ५ ॥ तृतीयःखंडः
॥ ३ ॥ अथयआत्माससेतुर्विधृतिरेषालोकानामसंभेदायनैतदसेतुमहोरात्रेतरतो नजरानमृत्युर्नशोकोनमुक्तंनदुष्कृतं सर्वेषाम्पानोतोनिवर्ततेपहतपाप्माहोषब्रह्मलोकः ॥ १ ॥

राएकत्रमिलिताविदारितावास्युरितिभावः । पूर्वोक्तमपहतपाप्मत्वंनमुक्तवत्प्राप्तस्यपापादेर्ध्वसरूपं किंतुनित्यनिवृत्त्यभिप्रायमि
तिवक्तुमाह ॥ नैतंसेतुमित्यादिना ॥ एवंसेतुंभगवंतमहोरात्रेनतरतःएतमतीत्यनगच्छतः । एतस्मिन्नस्वकृतविकारापाद
केइतियावत् । तदेवाह ॥ नजरानमृत्युरिति ॥ जरादिकंनतरतिनप्राप्नोतीत्यर्थः । किंबहुना । सर्वेषाम्पानोतोभगवतोनि
वर्ततेनित्यनिवृत्ताभवंति । अतएवैषब्रह्मलोकः । ब्रह्मरूपसर्वाश्रयःअपहतपाप्माहिसिद्धः ॥ १ ॥ नैवंमुक्तइत्याह ॥ तस्मा
दिति ॥ तस्मादेतस्यापहतपाप्मत्वादेवैतंसेतुंप्रतिगंतुमन्यत्तीर्त्वापूर्वमंधःसन्अज्ञानावृतःसन्ननंधोभवतितदनावृतोभवति । वि
द्धोदुरुक्तिबाणैः । उपतापीरोगी । उपलक्षणमेतत् । सर्वपापविनिर्मुक्तोभवतीत्यर्थः । तस्मादेवमस्यमुक्तस्यापिनिष्पापत्वादेव
भगवत्प्रसादादेववा । एतंसेतुंप्रतिगंतुमन्यत्तीर्त्वाविद्यमानस्यनक्तमप्यहरेवनिष्पद्यते । तदेवविशदमाह ॥ असकृदिति ॥
एषब्रह्मलोकोविष्णुलोकोवाऽसकृद्विभातोहिनमुक्तवदित्यर्थः ॥ २ ॥ एवंभगवत्सरूपवेत्तुःफलंज्ञानसाधनप्रदर्शनपूर्वकमाह ॥
तद्यदिति ॥ तत्तत्राधिकारिषुयएवाधिकारिणः एतंब्रह्मलोकं पूर्णसर्वाश्रयंविष्णुं तल्लोकंवा ब्रह्मचर्येणपरेब्रह्मणिमनोवाकर्मभि
श्रवणेनानुविंदंतिप्राप्नुवंति । तेषामेवैषब्रह्मलोकःब्रह्मकर्तृककृपावलोकः तत्कर्मकावलोकोवाभवतीत्यर्थः । सर्वेषुलोकेषुस्वयोग्ये
षु ॥ ३ ॥ चतुर्थःखंडः ॥ ४ ॥ ननुब्रह्मचर्यस्यनब्रह्मलोकप्राप्तिसाधनत्वंयुक्तं । अन्यत्रयज्ञादेरेवतत्साधनत्वेनोक्तत्वादित्यतो

उप० । तस्माद्वाएतदसेतुंतीर्त्वाधःसन्ननंधोभवतिविद्धःसन्नविद्धोभवत्युपतापीसन्नउपतापीभवतितस्माद्वाएतंसेतुंतीर्त्वाऽपिनक्तमहरेवाभिनिष्पद्यतेऽसकृद्विभातोह्येवैषब्रह्म
लोकः ॥ २ ॥ तद्यएवैतंब्रह्मलोकंब्रह्मचर्येणानुविंदंतितेषामेवैषब्रह्मलोकस्तेषां सर्वेषुलोकेषुकामचारोभवति ॥ ३ ॥ चतुर्थःखंडः ॥ ४ ॥

छांदोग्य

॥२४०॥

यज्ञादिकमपिब्रह्मचर्यमेवेत्याह ॥ अथेति ॥ अथज्ञानस्यैवमोक्षसाधनत्वेनप्रमितत्वादित्यर्थः । यत्तुयज्ञइत्याचक्षतेविद्वांसस्तद्ब्रह्म
चर्यमेवज्ञानमेव । एवमग्रेपि । नन्वस्तुयज्ञादिशब्दवाच्यस्यज्ञानस्यमानसब्रह्मचर्याभेदः कायिकवाचिकब्रह्मचर्ययोस्तुकथंयज्ञा
दिशब्दोदितज्ञानाभेदइत्याशंकायांयज्ञादिशब्दनिर्वचनलभ्यस्यमोक्षहेतुज्ञानस्यस्वकार्यजननेकायिकवाचिकब्रह्मचर्यसापेक्षत्वा
दुपचारेणतत्राप्यभेदव्यपदेशोपपत्तिरित्यभिप्रेत्यमानसब्रह्मचर्यरूपेज्ञानेयज्ञादिशब्दनिर्वचनमुक्ताभेदोपपादनायदर्शयन्तस्यस्व
कार्यकरणेस्वेतरब्रह्मचर्यसापेक्षत्वंचोपपादयति॥ब्रह्मचर्येणह्येवेत्यादिना॥कायिकेनवाचिकेनवाब्रह्मचर्येणेत्यर्थः। एवमग्रेपिहि
शब्देनज्ञानमेतादृशब्रह्मचर्यसहकृतमेवमोक्षहेतुरितिप्रसिद्धमितिदर्शयति।योज्ञातासःतंविंदतेइत्यनेनयात्यनेनज्ञमिति यज्ञशब्दनि
र्वचनंज्ञानेसूचयति।तेनब्रह्मचर्यमेवतदित्युक्तमुपपादितमितिध्येयं । एवमग्रेपिदृष्टमित्यत्रापिइच्छत्यनेनेतीष्टमितिनिरुक्तिमभिप्रेत्य
अनयाचनिरुक्त्याइच्छासाधनमेवप्राप्तंनमोक्षसाधनंज्ञानमित्यतस्तत्तात्पर्यंदर्शयति॥इष्टात्मानमनुविंदतइति ॥ इच्छानंतरंभ
गवंतमपिप्राप्नोतीत्यतोमोक्षहेतुज्ञानमुक्तनिरुक्तिलभ्यमेवेतिभावः ॥१॥ सतइत्यनूद्यात्मनइतिव्याख्यानं । अनेनसतोभगवत्स्त्रा
णमयतेऽनेनेतिसत्रायणमितिनिरुक्तिःसूचिता । आत्मानंभगवंतं । अनुविद्यश्रवणादिनाज्ञात्वामनुतेपरोक्षतोजानाति । अनुविद्याप
रोक्षतोज्ञात्वामनुतेमोक्षेध्यायतीतिवार्थः । अनेनमनुतेनेनेतिमौनमितिनिर्वचनंसूचितंभवति ॥२॥ यमात्मानंब्रह्मचर्येणानुविंदतेस

उप० । अथयद्यज्ञइत्याचक्षतेब्रह्मचर्यमेवतद्ब्रह्मचर्येणह्येवयोज्ञातातंविंदतेथयदिष्टमित्याचक्षतेब्रह्मचर्यमेवतद्ब्रह्मचर्येणह्येवेष्टात्मानमनुविंदते ॥ १ ॥ अथयत्सत्रायणमित्या
चक्षतेब्रह्मचर्यमेवतद्ब्रह्मचर्येणह्येवसत्तात्मनस्त्राणंविंदतेथयन्मौनमित्याचक्षतेब्रह्मचर्यमेवतद्ब्रह्मचर्येणह्येवात्मानमनुविद्यमनुते ॥ २ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

८।५

॥२४०॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

एष आत्मामोक्षेतस्य नश्यति हिनतं परित्यजतीति प्रसिद्धमित्यर्थः । अनेनाप्यनाशकं नाशशून्यं ब्रह्माय तेनेनेत्यनाशकाय नमिति निर्वचनं प्रदर्शितं । एवमरण्यावयतेनेनेत्यरण्याय नमिति निर्वचनसूचकं वाक्यं प्रकरणादूह्यं । एवं चात्र यन्मानसं ब्रह्म चर्यं तस्य यज्ञाद्यभेद एव विवक्षितः । यज्ञादिशब्दैरपि ज्ञानलाभात् । यच्च कायिकं वाचिकं च ब्रह्म चर्यं तद्यज्ञादिशब्दवाच्यज्ञानसहकारित्वात् तदभिन्नमिति व्यपदिश्यत इत्युक्तं भवति । अरण्यावितिकौ कुत्रत्यौ यत्प्राप्तिसाधनं ब्रह्म चर्यमित्यपेक्षायामाह ॥ अरश्चेत्यादिना ॥ यद्वा अरण्याय नमिति प्रसिद्धारण्यप्राप्तिसाधनं ब्रह्म चर्यमित्यन्यथा प्रतीतिनिरासायारण्यशब्दार्थमाह ॥ अरश्चेति ॥ इतो मेव पेक्षया तृतीयस्यां दिविविद्यमाने ब्रह्मलोके श्वेतद्वीपे रश्म्यश्चेत्येवं नामानौहवै प्रसिद्धौ । अर्णवौ समुद्रौ समुद्रोपमेवा । सरसीतिष्ठतः । एतत्प्रसंगात् पुनः परब्रह्मलोकमाहात्म्यमेवाह ॥ तदित्यादिना ॥ तत्तत्रैरमी राख्यवृक्षसंबंधिसुरापूर्णं । इराऽन्नं तन्मय ए रोमण्डस्तेन पूर्णमैरमित्यपि कश्चित् । वस्तुतस्तु ऐरं लक्ष्म्यात्मकं । ऐरं श्रीश्चेति गीता तात्पर्यवचनात् । उपपादितं चैतद्वीकाकारैः । तदैरं मदीयं सर इति श्रुतेरैरं श्रीरिति मदीयं मदकारि । सरः सरोवरं वर्तते । तत्राश्वत्थोऽश्वत्थसमूहः सोमसवनः सुधास्रवोस्ति । तत्तत्रलोके तस्य ब्रह्मणो पराजिताऽपराजितनामकं पूः पुरमस्ति । तत्रापि प्रभुणा ब्रह्मणा विमितं संमितं हिरण्मयं चित्सुवर्णमयं पर्यंकमस्ति ॥ ३ ॥ एवमरण्यौ निरूप्येदानीं ब्रह्म चर्यं स्य तत्प्राप्तिसाधनतारूपं तदयनत्वं दर्शयन् अन्यदपि फलमाह ॥ तद्यदिति ॥ त

उप० । अथ यदनाशकाय नमित्या चक्षते ब्रह्म चर्यमेव तदेष ह्यात्मानं नश्यति यं ब्रह्म चर्येणानुविंदते तथ्यदरण्याय नमित्या चक्षते ब्रह्म चर्यमेव तदरश्च वैष्णवार्णवौ ब्रह्मलोके तृतीयस्यामितो दिवितदैरं मदीयं सरस्तदश्वत्थः सोमसवनस्तदपराजिता पूर्ब्रह्मणः प्रभुविमितं हिरण्मयं ॥ ३ ॥ तद्यएवैतावरंचवैष्णवार्णवौ ब्रह्मलोके ब्रह्मचर्येणानुविंदति तेषामेवैष ब्रह्मलो

तस्मात्तय एवाधिकारिणः एतावरंचण्यं चार्णवौ ब्रह्मलोके विद्यमानौ ब्रह्मचर्येणानुविंदंति प्राप्नुवंति । तेषामेवैष ब्रह्मलोकः । व्याख्या
तमेतत् ॥ ४ ॥ पंचमः खंडः ॥ ५ ॥ हृदयस्थोपास्तिप्रकारमेव विविच्याह ॥ अथेति ॥ अथया एताहृदयस्य नाड्यः पिंगलानंदि
नीडावज्रिकासुषुम्नाख्यास्ताः अणिम्रः सूक्ष्मस्य पिंगलस्य संकर्षणस्य शुक्लस्य वासुदेवस्य नीलस्य निरुद्धस्य पीतस्य प्रद्युम्नस्य लो
हितस्य नारायणस्य धिष्ठानभूतास्तिष्ठन्ति । विष्णोरूपाणि पंचनाडीस्थितानीति यावत् । इति उपासीतेति शेषः । प्रसंगाद्भावनार्थ
मेवादित्येऽप्येवं पंचरूपो भगवानस्तीत्याह ॥ असाविति ॥ असावादित्यः आदानादादित्यनामा भगवान् । पिंगलः संकर्षणः ।
एषः आदित्यस्थः शुक्लो वासुदेवः । एवमन्यत् । अत्र नाडीस्थानीयं सूर्यमंडलं । अत्र मूर्तिविवेको मधुविद्योक्तरीत्या द्रष्टव्यः ॥ १ ॥
न केवलं हृदयस्थस्य सूर्यस्थेन रूपसादृश्यमपि तु परस्परं रश्मिसंसृप्तत्वं चेत्याह ॥ तद्यथेत्यादिना ॥ तत्तन्निर्दर्शनं यथा । महापथो
महामार्गः । आततो विस्तृतः । उभौ ग्रामौ गच्छति । कौतौ । इमं चामुंच । एवमेवादित्यस्य रश्मयः इमं चामुंचेत्युभौ लोको गच्छं
ति । उभौ लोको गच्छंतीत्युक्तमेव प्रकारं विशदमाह ॥ अमुष्मादिति ॥ अमुष्मादादित्यात्तदंतर्गतभगवद्रूपेभ्यो रश्मयः प्र
तायंते व्याप्ता भवन्ति ताः आसुनाडीषु सृष्टाः गताः । आभ्यो नाडीभ्यस्तदंतर्गतभगवद्रूपेभ्यः येनाडिस्थारश्मयः प्रतायंते व्याप्ता भवं

उप० । कस्तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवति ॥ ४ ॥ पंचमः खंडः ॥ ५ ॥ अथया एताहृदयस्य नाड्यस्ताः पिंगलस्याणिम्रस्तिष्ठन्ति शुक्लस्य नीलस्य पीतस्य लोहितस्येत्यसौ
वा आदित्यः पिंगल एष शुक्ल एष नील एष पीत एष लोहितः ॥ १ ॥ तद्यथामहापथ आतत उभौ ग्रामौ गच्छंतीमं चामुंचैवमेवैता आदित्यस्य रश्मय उभौ लोको गच्छंतीमं चामुंचामुष्मादादि
त्यात्प्रतायंते त आसुनाडीषु सृष्टा आभ्यो नाडीभ्यः प्रतायंते तेऽमुष्मिन्नादित्ये सृष्टाः ॥ २ ॥

ति । तेऽमुष्मिन्नादित्ये सृष्टाः गताः । रश्मिशब्दस्योभयलिंगत्वात्तद्व्युत्पत्तिः ॥ २ ॥ प्रकृतनाडीस्थस्यैव सुप्तव्याप्तत्वमाह ॥ तदि
ति ॥ तत्तत्रैवं सति यत्र यदा एतत् एषः सुप्तो जीवः समस्तः उपसंहर्तेन्द्रियः संप्रसन्नः स्वरूपसुखानुभववान् स्वप्नं विजानाति त
दाऽसुनाडीषु तदंतर्गतविष्णुमध्ये सुप्तो गतो भवति । तंसुप्तं जीवं न कश्चन पाप्मा स्पृशति । कुतः । भगवत्तेजसाहितदासंपन्नः संग
तो भवति ॥ ३ ॥ एवमुपासनया अपरोक्षीकृतभगवद्रूपस्याधिकारिणः उत्क्रांत्यादिकं फलमाह ॥ अथेति ॥ यत्र यदा एतत् एषः
ज्ञानी । अबलिमानं रोगादिना देहस्याबलभावं नीतः प्राप्तो भवति । वैराग्यार्थदौर्बल्यावस्थामेव विशदमाह ॥ तमिति ॥ तं उ
पतापिनं ज्ञानिनमभित आसीना ज्ञातयः आहुः । किमिति । जानासि मां जानासि मामिति । स यावदस्माच्छरीरादनुत्क्रांतो भवति ।
तावज्जानाति ॥ ४ ॥ अथ यत्र यदा एतत् एषोऽस्माच्छरीरादुत्क्रामति अथ तदा एतैरेवरश्मिभिर्नाडीस्थसौररश्मिभिः प्रकाशित
नाडीद्वारः ऊर्ध्वः ऊर्ध्वलोकानुसारी आक्रमते गंतुमभिमुखो भवति । सः ज्ञानी ओमिति वहतीति ओमिति वाद्वायुस्तेन तत्प्रसादे
नोद्गामीयते । दिव्यचिद्रूपाख्यवामभावं प्राप्नोति । सः वायुर्यावत् यदा एनं नेतुं मनः क्षिपेत् । तावत्तदाऽदित्यं तत्स्थं विष्णुं गच्छ
ति । ब्रह्मज्ञानिना ब्रह्मलोकस्यैव गंतव्यत्वात्किमादित्यस्थप्राप्तयेत्यतस्तद्वारमेतदित्याह ॥ एतदिति ॥ एतद्वै आदिस्थं ब्रह्मैव ख

उप० । तद्यत्रैतत्सुप्तः समस्तः संप्रसन्नः स्वप्नं विजानात्यासुत दानाडीषु सुप्तो भवति तं न कश्चन पाप्मा स्पृशति तेजसाहितदासंपन्नो भवति ॥ ३ ॥ अथ यत्रैतदबलिमानं नीतो भव
तितमभित आसीना आहुर्ज्ञानासि मां जानासि मामिति स यावदस्माच्छरीरादनुत्क्रांतो भवति तावज्जानाति ॥ ४ ॥ अथैयत्र तदस्माच्छरीरादुत्क्रामत्येतैरेवरश्मिभिर्ऊर्ध्वं आक्रमते स ओ
मिति वाद्वायुस्तेन तत्प्रसादेनोद्गामीयते स यावत्क्षिपेन्मनस्तावदादित्यं गच्छत्येतद्वै खलु लोकद्वारं विदुषां प्रपदनं निरोधोऽविदुषां ॥ ५ ॥

छांदोग्य

॥२४२॥

लुब्रह्मलोकस्यद्वारं । अतएवविदुषांप्रपदंप्राप्यं । अविदुषांतुकथमित्यतआह ॥ निरोधोऽविदुषामिति ॥ निरोधनंनिरोधः
स्वप्राप्तिहेतुभूतमार्गप्रतिबंधकइत्यर्थः ॥ ५ ॥ हृदयस्थनाडीरश्मिभिः ऊर्ध्वआक्रमतइत्युक्तं तत्रपंचभिरपिनाडीभिरुत्क्रमणेमो
क्षोभवतिकिमित्यतोमोक्षहेतुनाडीविशेषप्रमाणेनवाहै ॥ तदिति ॥ तत्तत्रमोक्षनाडीविशेषसद्भावे । एषःवक्ष्यमाणःश्लोकोभ
वति । तंपठति ॥ शतमिति ॥ हृदयनाद्धृदयस्यभगवतोधिष्ठानभूतानाज्यः । तयासुषुम्नाख्यया । विष्वगुत्क्रमणेलोकांतर
गमनार्थं द्विरुक्तिर्विद्यावधारणार्थेत्युक्तं ॥ ६ ॥ षष्ठःखंडः ॥ ६ ॥ पूर्वब्रह्मचर्यमोक्षसाधनमित्युक्तं । तत्किमनुष्ठितमनुतिष्ठ
तांसर्वेषांमोक्षमापादयतिकेषांचिदेववेतिजिज्ञासायांयोग्यानामेवेत्येतमर्थप्रस्ताव्याख्यायिकामाह ॥ यआत्मेत्याद्युत्तरखंडष
ट्केन ॥ तत्राप्रतिपत्तिविप्रतिपत्तिनिरासायखंडषट्प्रमाणेनैवव्याचष्टे ॥ इंद्रइत्यादिना ॥ आपतुरित्यंतेनाद्यखंडद्वयतात्पर्य
मुक्तं । आनंदरूपमित्यात्मशब्दव्याख्यानं । आदेयंमातीतिव्युत्पत्तेः । नन्विन्द्रःसम्यक्ज्ञानमवापचेदक्षिगंश्रुत्वायोयमप्सुपरि
ख्यायतेकतमएषइतिकथंप्रच्छ प्रतिबिंबेपरमात्मत्वाभावस्यनिर्णीतत्वादित्यतआह ॥ तत्रेति ॥ तत्त्वंजानन्तस्यमोहस्यानुरू
पाणिवाक्यान्युवाच । तस्यविरोचनस्येतिवा । नन्वेवंतर्हिब्रह्मावाकथमेषउएवैषुसर्वेष्वंतेषुपरिख्यायतइतिहोवाच । विद्यार्थिनं

उप० । तदेषश्लोकः । शतंचैकाचहृदयस्यनाज्यस्तासांमूर्धानमाभिनिस्तैका । तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेतिविष्वगन्याउत्क्रमणेभवन्ति ॥ ६ ॥ इतिषष्ठःखंडः ॥ ६ ॥

भा० । इंद्रोविरोचनश्चैवश्रुत्वातुब्रह्मणोक्षिगं । विष्णुमानंदरूपंतंसम्यक्ज्ञानविपर्ययौ । आपतुस्तत्रदेवेन्द्रोजानन्नपिविरोचनं । मोहयन्ननुरूपाणितस्यवाक्यान्युवाचह ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

८।७

॥२४२॥

SGDF

प्रतिविशिष्यैववक्तव्यत्वेनसमुग्धोक्तेःप्रयोजनाभावादित्यतआह ॥ यथेति ॥ विरोचनोपिविष्णुंजानातु । स्ववाक्यंचानृतंभव
तु । कोदोषइत्यतआह ॥ अयोग्याइति ॥ हिशब्दोयस्मादित्यर्थे । अतइतिवक्ष्यमाणेनसंबध्यते । ननुप्रह्लादादिरसुरोज्ञानी
दृष्टः तत्कथमयोग्याअसुराज्ञानइत्युक्तिरित्यतआह ॥ मच्छापादिति ॥ आसुरएव स्वतइतिवर्तते।तेनैवशब्दसंबंधः। अस्यवि
रोचनस्यज्ञानाप्राप्तिःस्ववाक्यानृतत्वाभावश्चेत्युभयंयथास्यात्तथावक्ष्यामीत्यर्थः । तर्हींद्रस्यापिविपरीतज्ञानमेवस्यात् । उपदेशस्य
संमुग्धत्वादित्यतआह॥इंद्रस्त्विति ॥हरिःप्रोक्तःसंमुग्धतया । यदिब्रह्मणाक्षिगतोहरिरेवोक्तस्तर्हिंकथंविरोचनोथयोयंभगवोप्सु
परिख्यायतेयश्चायमादर्शकतमएषइतिप्रच्छेत्यतस्तदभिप्रायमाह॥अयोग्यत्वादिति॥तुशब्दोवधारणार्थः । तच्छ्रुत्वायएषोतर
क्षणीत्युक्तंश्रुत्वा प्रतिरूपंब्रह्मेतिमच्चा भूयोदर्शनायाऽप्स्वादर्शकेचकतमइत्येवप्रच्छाएषउएवसर्वेष्वंतेष्वितिपरिहाराभिप्रायमाह
॥तत्रापीति॥हरेरव्यक्तत्वात्दृश्यतइतिकथमुक्तमित्यतआह॥तत्त्ववेदीति॥आहेतिवक्ष्यमाणेनान्वयः॥सप्तमःखंडः ॥७॥ उद
शरावआत्मानमित्यादिखंडतात्पर्यमाह॥तथापीति॥शरीरानलंकृतावनलंकृतस्य तदलंकृतावलंकृतस्यप्रतिबिंबस्य यद्यप्यब्रह्मत्वं
शक्यंस्फुटंज्ञातुं शक्यं तथापितेनतन्नज्ञातमतोयोग्यतैवबलीयसीतिदर्शयन्नित्यर्थः । प्रतिरूपाद्ब्रह्मविवेचयन्प्रजापतिःप्रतिरूपस्य

भा० । यथाविरोचनो नैवजानीयाद्विष्णुमंजसा । स्ववाक्यंचानृतंनस्यात्तथाब्रह्माप्युवाचह । अयोग्याह्यसुराज्ञानेवक्तव्यंचैवनानृतं । मच्छापादासुरोभावःप्रह्लादादेर्नतुस्वतः ।
अयंत्वासुरएवातोवक्ष्याम्यस्योभयंयथा । इंद्रस्तुशुद्धभावत्वात्पुनरायास्यतिध्रुवं । इत्यभिप्रायतःप्रोक्तोब्रह्मणाक्षिगतोहरिः । अयोग्यत्वात्तुतच्छ्रुत्वाप्रतिरूपंविरोचनः । मत्वा
प्स्वादर्शकेचैवप्रच्छकतमस्त्विति । तत्रापितुहरेर्भावंहदिकृत्वाचतुर्मुखः । दृश्यतेह्येषएवेतितत्त्ववेदिविवक्षया ॥ खं० ॥ ७ ॥ तथापियोग्यतैवात्रभूयसीतिनिवेदितुं । दर्श
यन्प्रतिरूपस्यदोषानाहप्रजापतिः । अलंकारादिभिर्युक्तःपश्यस्वेतिविवेचयन् ।

दोषान्दर्शयन्सूचयन्अलंकारादिभिर्युक्तः पश्यस्वपश्येत्याह। अलंकारादिभिर्युक्तः पश्येत्युक्त्या कथं दोषसूचनं जातमित्यतस्तस्याभिप्रायमाह ॥ यथेति ॥ गौण्यं गुणयुक्तत्वं इति दोषान्दर्शनसंबन्धः। न्यायसाम्येन दोषस्यापि प्रेक्षावता ज्ञातुं शक्यत्वादिति भावः। नन्वेवं ब्रह्मणा दोषे सूचितेऽपि कथं सशांतहृदय एव प्रवव्राजेत्यत आह ॥ तथापीति ॥ यद्यप्येवं ब्रह्मा प्राह तथापीत्यर्थः। तद्गुणान्तावद्गुणान्। अनुपलभ्यात्मानमित्यारभ्य पराभविष्यंतीत्यंतस्य प्रजापतिवचनस्याभिप्रायमाह ॥ असुराणामिति ॥ एवं स्फुटोक्त्या विरोचननिवृत्तौ तस्य तत्त्वं वक्तव्यं स्यादित्यत आह ॥ जानन्निति ॥ वैरोचनं मनः न निवर्तत इति जानन्। सशांतहृदय एवेति वाक्यं व्याचष्टे ॥ तथापीति ॥ यद्यप्येवमाह ब्रह्मा तथापीत्यर्थः। तेभ्यो हैतामुपनिषदं प्रोवाचेत्यादिवाक्यं व्याचष्टे ॥ गत्वा चेति ॥ प्रतिरूपात्मकमेवेति संबन्धः। दिदेशोपदिदेशः। अलंकृतिं प्रतिरूपस्य। पुरुषो हृदयत इत्युपदेशानुसारेणाह ॥ ब्रह्मण इति ॥ उपलंभितां चेति संबन्धः। तस्मादप्यद्येहाददानमित्यादिवाक्यं व्याचष्टे ॥ अत इति ॥ प्रेतस्य शरीरमित्यादिव्याचष्टे ॥ स्वभोगेनेति ॥ तदभिप्रायसिद्धमर्थं दर्शयति ॥ तत्संस्कारेति ॥ शरीरालंकृतौ प्रतिरूपालंकृतत्वस्य संस्कारवशेनेत्यर्थः। ब्र

भा० । यथा देहगुणे गौण्यं दोषे दोषास्तथैव तु। तथाप्यशुद्धभावत्वात् प्रतिरूपस्य तद्गुणान्। परस्य ब्रह्मणो जानन्न्ययौ तुष्टमनाः स्वयं। असुराणामविश्वासनिवृत्त्यर्थं पितामहः। माध्यस्थ्यं ज्ञापयानश्च जानन्नवैरोचनं मनः। प्राज्ञानां पराभाव इत्युच्चैश्च पुनः पुनः। तथाप्यशुद्धभावत्वाद जानन्नैव निर्ययौ। गत्वा चैव परं ब्रह्म प्रतिरूपात्मकं सदा। दिदेशसर्वासुराणां शरीरालंकेतरपि। अलंकृतिं ब्रह्मणश्च प्रत्यक्षेणोपलंभितां। अतो सुरानदास्यंति नयजं त्यात्मनः परं। स्वभोगेनैव तृप्तिः स्यादिति सर्वेऽपि मे निरे। तत्संस्कारवशेनैव स्वयं ब्रह्मेति विदेनः। अभवन्नपतंश्चैव तमो धेनिल्यदुःखिताः ॥ खं० ॥ ८ ॥

ह्मणा जीवाभिमतशरीरालंकृतौ प्रतिरूपालंकृत्युपदर्शनेन बिंबप्रतिबिंबभूतयोस्तयोरभेद एवोपदर्शितः। सच प्रतिरूपभूतब्रह्माभेदो जीवच्छरीरो बिंबभूते बोध्यमानो जीवाभेदमादायैव पर्यवस्यति। शरीरस्य मरणशीलत्वेन तत्रामृतब्रह्माभेदस्य बाधितत्वात्। अतः शरीराभिमानो जीवस्यैव ब्रह्माभेद उपदिष्ट इति मत्त्वा स्वयं ब्रह्मेति वादिन इत्यर्थः। तमसां धयतीति तमो धं ॥ अष्टमः खंडः ॥ ८ ॥ अथ हेंद्रो प्राप्यैव देवानिति खंडतात्पर्यमाह ॥ इंद्रश्चेति ॥ पश्चात्स दोषतां पश्यन्निव। सम्यगुपदेशमलब्ध्वा पुनः पुनर्गत्वा निवर्तने प्रयोजनमाह ॥ पुनः पुनरिति ॥ मोहायेत्युक्तं विशदयति ॥ कथंचिदेवेति ॥ नवमः खंडः ॥ ९ ॥ नन्वयोग्यस्य विरोचनस्यापगतत्वादिंद्रस्य च योग्यत्वात्तं प्रत्यप्येष स्वप्ने महीयमानश्चरतीति किमर्थं संमुग्धतया ब्रह्मोपदेश इत्यत आह ॥ तद्योग्यान्येवेति ॥ मोहयोग्यान्येव। दोषदर्शने योग्यतैव गरीयसी। येष स्वप्ने महीयमान इत्युपदेशाभिप्रायमाह ॥ स्वप्नमिति ॥ सहाप्राप्यैव देवानित्यादिवाक्यतात्पर्यमाह ॥ तत्रापीति ॥ स्वप्नदृश्यविवक्षया स्वप्ने प्रतीयमानजीवशरीरविवक्षयेत्यर्थः ॥ दशमः खंडः ॥ १० ॥ तद्यत्रैतत्सुप्तः समस्त इति खंडतात्पर्यमाह ॥ ब्रह्मैनमिति ॥ सुप्तिस्थ इत्युक्तमेव विवृणोति ॥ यत्रेति ॥ यत्र भगवति नाहं खल्वेवं संप्रत्यात्मानं जानातीति वाक्यं जानातीत्यस्य पुरुषव्यत्यासाश्रयणेन व्याचष्टे ॥ नाहमिति ॥ अनेनाह

भा० । इंद्रश्च जानन्नपि तु मोहयन्नसुरंतदा। गत्वानिवृत्ते पश्चादिव पश्यन्सदोषतां। पुनः पुनश्च मोहाय गत्वा गत्वानिवर्तते। कथंचिदेव विज्ञातं मयेत्यज्ञान्विमोहितुं ॥ खं० ॥ ९ ॥ तद्योग्यान्येव वाक्यानि ब्रह्माप्याह पुनः पुनः। गरीयसी योग्यतेति ज्ञापयन् पूर्ववत् पुनः। संदिग्धान्येव वाक्यानि प्रोवाचेंद्राय चात्मभूः। स्वप्ने प्रदर्शयन्त्यस्तु पूजयते सर्वदैवतैः। स एव विष्णुरित्याह तत्राप्याह पुरंदरः। दर्शयन्नासुरीं बुद्धिं स्वप्नदृश्यविवक्षया। घ्नंतीवैनमदंतीव तथानुस्यत्परोहरिः ॥ खं० ॥ १० ॥ इत्युक्त आह ब्रह्मैनं सुप्तिस्थो भगवानिति। यत्र सुप्तो ह्ययं जीव इत्युक्तः प्राह वासवः। नाहं जानामिमं ततो न्यसुप्तौ नान्योपि दर्शयेत्।

छांदोग्य

॥२४४॥

मेतदाश्रितः अयंतुमदाश्रयः इति मत्तो न्यमात्मानं परमात्मानं संप्रति सुषुप्तौ न जानाति न जानामीति योजनोक्ता भवति । ननु सुषुप्तौ जीवस्य स्वाश्रयपरमात्मज्ञानाभावेऽपि परमात्मा स्वात्मानं तदाश्रयत्वेन प्रदर्शयतीति किं न स्यादित्याशंका निवर्तकतया ऽयमहमस्मीत्येतदपेक्षितं पूरयन् व्याचष्टे ॥ नान्योपीति ॥ अन्यः परमात्मा । सुप्ताविति वर्तते । स्वात्मानमिति शेषः । अन्योऽपि भगवानपि । तेनायं जीवाश्रयोऽहमस्मीत्ययमन्यो भगवानपि न स्वात्मानं जानाति दर्शयतीति योजनीयमिति भावः । नन्वेकेन जीवेन स्वाश्रयस्य भगवतः सुप्तावदृष्टत्वेऽपि न तदभावः । इतरेषां तज्ज्ञानसंभवादित्याशंकायां प्राप्तस्य नोऽवेमानि भूतानीत्यस्य व्याख्यानं ॥ भूतानीति ॥ भूतानि चेति संबंधः । पश्यंतीत्यनेन जानातीत्येतत्त्वचनव्यत्ययेनानुवर्तत इत्युक्तं भवति । तथाच केषामप्यनुपलंभान्न सोऽस्तीति भावः । यदुक्तमनुपलंभान्न जीवाश्रयः परमात्मा सुप्तावस्तीति तदुक्तं । जीवपरमात्मनोऽसुप्तावन्यतरस्यान्यतरस्मिन् प्रविष्टत्वेनाश्रयाश्रयिभावानुपलंभोपपत्तेरित्यतस्तत्र बाधकतया विनाशमेवापीतो भवतीति वाक्यं नाशार्थत्वप्रतीतिं वारयन् व्याचष्टे ॥ यदीति ॥ अपीततां प्रविष्टतां । अयं भावः । यदि जीवः परमात्मन्यपीतस्तदाशं विनैव भवेत् । सुखरहितः स्यात् । सुखानुभववान्न स्यादित्यावत् । अन्यगेहगतस्य लोके सुखादर्शनात् । तथाच सुखमहमस्वाप्समित्युत्तरकालीन परामर्शविरोधः । यदि वा परमात्मा जीवेऽपीतस्तदा सोऽप्युक्तरीत्याशं विनैव भवेत् । तथाच श्रुत्यादिविरोध इति । एतेन विनाशमिति वाक्यावष्टंभेन सुप्तावहंकारादिसकलकार्यविलयांगीकारवंतो निरस्ताः ॥ एकादशः खंडः ॥ ११ ॥ मघवन्मर्त्यं वा वेत्याद्युपदेशस्य पूर्वोपदेशसाधारण्यं

भा० । अहमस्मीति भूतानि न च पश्यंतीति कानिचित् । यदि जीवः परमात्मा वाप्यन्योन्यस्मिन्नपीततां । गतौ तदाप्यपीतस्तु शं विनैव भवेदिति ॥ खं० ॥ ११ ॥

वेदेशी०

भाष्यार्थः

८।१२

॥२४४॥

परिहरंस्तात्पर्यमाह ॥ इत्युक्तइति ॥ अंजसासंमुग्धोक्तिंविनास्पष्टवचनेन । मघवन्मर्त्यवावेत्यत्रेदंशरीरमित्येतद्वाचष्टे ॥ यो
यमिति ॥ योयंजीवःसःशरीरसंबंधीत्यवधार्यतां । अनेनेदंश्रुतिजातंशरीरंशरीरसंबंधीतिव्याख्यातंभवति । अशरीरस्येत्युक्त
मशरीरत्वंकथंपरमात्मलक्षणंमुक्तेऽतिव्याप्तेरित्यतआह ॥ भूतेति ॥ स्वतइतिशेषः । तेनरमाव्यावृत्तिः । विष्णुर्व्याप्तइत्यात्म
शब्दव्याख्यानं । अमृतस्येत्युक्तममृतत्वमपिमुक्तेगतमतआह ॥ अमृतइति ॥ कालत्रयेपिस्वतएवाविर्भूतमूर्तिमानित्यर्थः ।
तदस्यात्मनोधिष्ठानमित्येतद्वाचष्टे ॥ अधिष्ठायेति ॥ तथापिअशरीरादित्वेपीत्यर्थः । यद्यपिपूर्वशरीरशब्दस्तत्संबधिलक्षक
इत्युक्तं । तथाप्यत्रशरीरमेवतदितिपरामृश्यतइतिभावेनोक्तं ॥ देहमिति ॥ शरीराधिष्ठातृत्वोक्तयाजीववज्जरादिपरीतत्वंस्या
दित्याशंकांपरिहरति ॥ सईश्वरइति ॥ यतोतोजरादिदोषरहितइतिशेषः । तर्हिजरादिपरीतःकइत्याशंकायामर्त्यमित्युक्तम
र्त्यत्वोपपादनायप्राप्तस्यात्तमृत्युनेतिवाक्यस्योपलक्षणत्वाभिप्रायेणतात्पर्यमाह ॥ जरेति ॥ अयंजीवात्मेत्यनेनेदमित्येतदत्रा
प्यन्वितमिति सूचयति । देहसंगतेर्देहाभिमानादित्यनेनशरीरपदोक्तंशरीरसंबधित्वमत्रहेतुतयाविवक्षितमित्युक्तंभवति । प्रिया
प्रियात्तत्वानात्तत्वाभ्यांजीवपरमात्मवैलक्षण्यंवक्तुमात्तोवाइत्यादिप्रवृत्तं । तद्व्याख्यातुंतावत्प्रियाप्रियशब्दार्थावाह ॥ परेणेति ॥
परेणान्येनेयंप्राप्यंपरमात्माधीनमिति यावत् । अत्रप्रियशब्देनरूढ्यामुखमात्रग्रहणेप्रियापहतिराहित्यंपरमात्मन्यप्यस्तीतिन

भा० । उक्तोब्रह्माब्रवीच्छक्रंज्ञापयंस्तत्त्वमंजसा । योयंशरीरसंबंधीजीवइत्यवधार्यतां । भूतैष्यद्वर्तमानेषुयस्यनोदेहसंगतिः । सोशरीरःपरोविष्णुरमृतो नित्यमूर्तिमान् ।
अधिष्ठायतथापीमंदेहमास्तेसईश्वरः । जरामृत्युपरीतोयंजीवात्मादेहसंगतेः । परेणैयंमुखंप्रोक्तंप्रियमित्येवपंडितैः । परेणैयमभद्रंयदप्रियंतदुदीरितं ।

जीवस्यायंविशेषःस्यात् । अतोयोगाश्रयणेनपरेणेयमित्युक्तमितिज्ञातव्यं । अकारलोपश्छांदसइतिभावः । अशब्दःप्रतिषेधार्थं
कोभद्रवाची प्रियमित्यस्यचपरनिपातःइतिभावेनोक्तंपरेणेयमभद्रमिति । अप्रियापहतिशून्यत्वंस्वातंत्र्येणजीवेनसभवतीतिदर्श
यितुमत्रापियोगाश्रयणमित्यवधेयं । इदानींनहवाइतिवाक्यार्थमाह ॥ नेति ॥ मुक्तेष्वप्युक्तंप्रियमस्त्येवेतिभावः । अशरीरंवा
वेतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ अशरीरमिति ॥ तेप्रियाप्रिये । वावेत्यस्यार्थःएवेति । अशरीरोवायुरितिवाक्यंस्पष्टमित्यव्याख्यायअभ्रं
विद्युत्स्तनयितुनरशरीराण्येतानीतिवाक्यंव्याख्यातुंप्रसिद्धाभ्रादिभ्रमवारणायाभ्रादिशब्दार्थानाह ॥ अन्नामेत्यादिना ॥ यद्य
पिश्रुतिभिःस्तनितत्वात्तुस्तनयितुर्हरिस्मृतः । अभ्रंभूताभिभरणाच्छ्रीर्वायुर्भरतःस्मृतः । विद्युत्तुभारतीप्रोक्ताएतएवाशरीरिणइ
त्यन्यत्रोक्तं । तथापि व्यत्यासेनापिनामस्यादेतेषांमहतांसदेतितत्रैवोक्तत्वान्नविरोधः । एवंपदार्थानभिधायननुवायुब्रह्मणोःसपत्नी
कयोःसशरीरत्वादशरीरत्वंकथमित्याशंकामपाकुर्वन्निदानींवाक्यार्थमाह ॥ एतेषामिति॥ अतोशरीरत्वोक्तिरितिशेषः । अल्पस्वे
निस्वशब्दोक्तिरिवेतिभावः । अशरीरोवायुरित्यादिवाक्यस्यसंगतिमाह ॥ अतइति ॥ अशरीरत्वात् । ब्रह्मणःपरब्रह्मणः । तथा
ऽशरीरत्वेनयत्परब्रह्मणःप्रियाप्रियास्पृष्टत्वमुक्तंतत्कैमुत्येनसाधयितुमिदंवाक्यमितिसंगतिरुक्ताभवतीतिज्ञातव्यं । ननुदेहाभिमा
नशून्यानांतेषामप्रियाभावेपिनिरुक्तंप्रियमस्त्येव । वायुब्रह्मणोर्विष्ण्वधीनसुखस्यतत्पत्न्योश्चस्वभर्त्रधीनस्यापिसुखस्यसद्भावादि

भा० । नजीवस्यतयोर्हानिःकदाचिद्विद्यतेकचित् । अशरीरंपरंब्रह्मनैवतेस्पृशतःकचित् । अन्नामाभगवान्विष्णुर्व्याप्तिवात्परमेश्वरः । तेनैवप्रियमाणत्वाद्ब्रह्माऽभ्रमितिकीर्ति
तः । वायोःपत्नीविद्युदुक्ताविशेषयुतिहेतुतः । ब्रह्मणीस्तनयितुःस्यात्सर्वशब्दात्मिकायतः । एतेषांज्ञानवैशेष्यान्नातिदेहेनसंगतिः । अतःप्रियाप्रियेतेषामपिनब्रह्मणःकिमु ।

त्यतआह ॥ विष्ण्वीयमिति ॥ स्वभर्त्रीयमपीतिसंबंधः । तत्पत्योरितिशेषः । विष्णुस्वभर्त्रतिरिक्ताधीनंसुखमत्रप्रियंविवक्षितं ।
विष्णोःस्वभर्त्रोश्चस्वकोटिनिविष्टत्वेनपरत्वाभावात् । तादृशसुखराहित्यात्तेपिप्रियवर्जिताइत्यर्थः । तद्यथेत्यारभ्यनिष्पद्यंतइत्यं
तवाक्यमाकाशशब्दस्यप्रसिद्धाकाशपरताप्रतीतिवारयन्व्याचष्टे ॥ यथेति ॥ तेवाय्वादयः । विष्णोःप्रसादादितिशेषः । समुत्थिताः
शरीरात् । एवमेवैषंप्रसादइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ एवमिति ॥ संप्रसादशब्दव्याख्यानंविष्णोःसम्यक्प्रसादेनेति । योपरोमुक्तः
सोपिविष्णोःप्रसादेनशरीरात्समुत्थितस्तमेवप्राप्यनैजमानंदंसंयातीति योज्यं । ननुसउत्तमःपुरुषइत्यस्यप्रकृतमुक्तपरामर्शपरत्वेद
हराधिकरणविरोधइत्यतआह ॥ यमिति ॥ तेमुक्ताः । केशवइतिपुरुषस्योत्तमत्वोपपादनार्थं । ब्रह्मरुद्रप्रवर्तकत्वंहितदर्थः । तथाच
सूत्रमन्यार्थश्चपरामर्शइति । सतत्रपर्येतीत्यत्रप्रकृतभगवत्परामर्शविहारोपदेशादितिसूत्रविरोधइत्यतआह ॥ तंप्राप्येति ॥ सय
थाप्रायोग्यमित्यादिवाक्यंव्याचष्टे ॥ यथैवेति ॥ प्राणशब्देनविष्णुरपिविवक्षितइत्याशयेनतत्रापेक्षितंपूरयन्एवमेवायमित्यादि
व्याचष्टे ॥ यथारथीति ॥ प्राणशब्दस्यलक्षणयातद्वज्जीवपरत्वमपीत्याशयेनापेक्षितंदर्शयन्व्याचष्टे ॥ जीवइति ॥ यथान्याधि
ष्ठितरथगःकश्चित्पुमांस्तथाजीवोभगवदधिष्ठितशरीरगइत्यर्थः । इदमुपलक्षणं । इंद्रियाणिहयायथेत्यपिग्राह्यं । अथयत्रैतदाकाश

भा० । विष्ण्वीयंहिसुखंतेषांस्वभर्त्रीयमथापिच । नह्यन्येयंसुखंतेषामतस्तेप्रियवर्जिताः । यथातेपरमाकाशाद्विष्णोरेवसमुत्थिताः । तमेवप्राप्यसंयांतिनैजमानंदमूर्जितं ।
एवंसम्यक्प्रसादेनविष्णोर्मुक्तोपियोपरः । यंप्राप्यतेनिजानंदमाप्नुवंतिसकेशवः । तंप्राप्यरमतेमुक्तःस्त्रीभिर्यानेश्चबन्धुभिः । यथैवसारथिर्यानेएवदेहेचमारुतः । यथारथीतथा
विष्णुर्जीवन्यरथगोयथा ।

छांदोग्य

॥२४६॥

मित्यारभ्यदैवंचक्षुरित्यंतवाक्यस्यतात्पर्यमाह ॥ यदाश्रितानीत्यादिना ॥ इंद्रियाणिचेतिसंबधः । प्राणश्चापियदाश्रयः । यदाश्रयोप्ययंजीवइत्यनेनचाक्षुषःयोवेदेदंजिघ्राणीत्यादिवाक्यंप्राणजीवपरमपिभवतीतिसूचितंभवति । एषांप्राणजीवेंद्रियाणांप्रवर्तनंप्राणजीवयोर्यथायोग्यंभोक्तृत्वादिरूपमिंद्रियाणांतुतत्तद्विषयकज्ञानजनकत्वरूपंयोवेदेत्यर्थः । नन्विंद्रियतद्विषयाज्ञानेकथमिंद्रियाणांतत्तद्विषयकज्ञानजनकत्वंवेत्तुंशक्यमित्याशंकायांतत्सर्वंवेदेत्याह ॥ दर्शनमित्यादिना ॥ अनेनयच्चक्षुर्यद्वाणमित्यादितद्वेदयेचाकाशगंधादिपदोक्तारूपप्रभृतयोविषयास्तांश्चवेदेतियोजनासूचिता । अंजसैवेत्येवान्वयः । परमोज्ञेयइत्यनेनेदंवाक्यजातंसउत्तमःपुरुषइत्युक्तमुत्तमत्वमुपपादयितुंप्रवृत्तमितिसंगतिःसूचितेतिज्ञातव्यं । अत्रचक्षुर्ग्राणादिशब्दैस्तदभिमानिदेवताअपिवक्षिताइतिदर्शयन्नुक्तंविशदयति ॥ देवताइति ॥ योवेदेत्यन्वयः । दर्शनायचक्षुर्गंधायग्राणमित्यादेरर्थांतरमाह ॥ सइति ॥ अनेनगंधादिशब्दैस्तत्साध्योभोगोलक्ष्यतइत्युक्तंभवति । जीवेंद्रियाणिविहायविष्णुर्भोगाननुभवितुमशक्तःकिंनेत्याह ॥ स्वरूपेणैवेति ॥ लीलयैवेतिभावः । नन्वेवंस्वयमिंद्रियशून्यइत्यापन्नं । तथाचसहस्राक्षःसहस्रपादित्यादिविरोधइत्याशंकापरिहारायप्राप्तस्यास्यदैवंचक्षुरित्यादेस्तात्पर्यमाह ॥ छुरितैरिति ॥ स्वकैरिंद्रियैश्छुरितैःव्याप्तैः । तथाचदैवंचक्षुरित्येतदुपलक्षणमित्युक्तंभवति । नन्वेवंदुष्टविषयभोगोपिभगवतःस्यादित्याशंकामुक्तंविशदयन्परिहरति ॥ जीवमिति ॥ स्वकैरिंद्रियैरितिर्वर्तते । स्व

भा० । यदाश्रितानींद्रियाणिप्राणश्चापियदाश्रयः । यदाश्रयोप्ययंजीवोयोवेदैषांप्रवर्तनं । दर्शनंश्रवणंप्राणंजिह्वांस्पर्शमनस्तथा । तदीयान्विषयांश्चैवयोवेदाखिलमंजसा । सविष्णुःपरमोज्ञेयोदेवताःकरणानिच । सएतैरिंद्रियैर्विष्णुर्भोगाननुभवत्यजः । स्वरूपेणैवशक्तोपिजीवदेहस्थितोहरिः । भुंक्तंतद्विद्रियैर्भोगाञ्छुरितैरिंद्रियैःस्वकैः । जीवंतद्विद्रियाण्येवं

वेदेशी०

भाष्यार्थः

८।१२

॥२४६॥

रूपेणेतिच । तथाचजीवंप्राणंचस्वरूपेणतत्तदिन्द्रियाणिस्वकैरिन्द्रियैरेवमुक्तरीत्याव्याप्येतियोज्यं । गुणान्शुभविषयान् । दोषान्दुष्टान्शुभविषयानितियावत् । तंवाएतंदेवाइतिवाक्यंव्याचष्टे ॥ तमेतमिति ॥ वाय्वाद्याइत्यनेनदेवपदमशरीरोवायुरित्यादिवाक्यंप्रकृतदेवपरमितिसूचयति । तस्मात्तेषांसर्वेचलोकाइत्यादिफलवाक्यंव्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ सजीवकाइत्यनेनलोकशब्दोजीवपरोपीतिसूचयति । ससर्वाश्चलोकानामोतीत्यादिव्याचष्टे ॥ तमेतमिति ॥ यथेत्यस्ययथावदितिवायथायोग्यमितिवार्थः । अनुविद्यविजानातीत्यनयोरर्थभेदमाह ॥ ज्ञात्वापश्येदिति ॥ सर्वकामांश्चेत्यादावपियथेतियोज्यं । यथायोग्यमित्यर्थः । एवंब्रह्मोपदेशाद्देहप्रतिबिंबमेवब्रह्म बिंबप्रतिबिंबयोश्चैक्यं तच्चोक्तरीत्यादेहाभिमानिजीवैक्येपर्यवस्यति अतोजीवात्मापिब्रह्मैव अतःसएवमह्य इत्यभिप्रायोब्रह्मणइतिमायावादएवविरोचनेनावबुद्धः । मायावादिभिरपिजीवात्मनोर्ब्रह्माभेदांगीकारात् । सएवचासुरेभ्यउपदिष्टः । इंद्रेणतुजीवस्यजाग्रदाद्यवस्थाप्रवर्तकः शरीराभिमानरहितः प्रियाप्रियास्पृष्टो मुक्तगम्यो देहरथो जीवप्राणेंद्रियाद्याश्रयः सकलशुभभोक्ता वाय्वाद्युपास्य आत्मा । जीवस्त्वनेवंविधः । इतिभेदवादएवावबुद्धः । सएवोपदिष्टःसुरेभ्यइतिप्रमाणेनव्याख्यायतत्परिशुद्धये आत्मादेहएवमह्यःदेहातिरिक्तात्मनोऽभावादितिलोकायतमतमवबुद्धमुपदिष्टंचविरोचनेनेतिकेचित् । तत्रानुपपत्त्युक्त्यातन्नेतिवदन्नुक्तरीत्यामायावादएवावबुद्धउपदिष्टश्चेत्याह ॥ उभाविति ॥ नात्र

भा० । प्राणंचव्याप्यकृत्स्नशः । भुंक्तेतत्तद्गुणान्विष्णुर्नैवदोषान्कदाचन । तमेतंदेवताःसर्वावाय्वाद्याःसमुपासते । तस्माद्देवशालोकाःसर्वकामाःसजीवकाः । तमेतंयो यथाज्ञात्वापश्येद्विष्णुंसनातनं । आप्रोतिसर्वकामांश्चसर्वलोकांश्चकामतइतिसामसंहितायां । उभौलोकाववाप्रोतीतिवचनान्नलोकायतिकमसंविरोचनोक्तं ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

विरोचनेनलोकायतमतमवबुद्धमुक्तंचासुरेभ्यइतिवक्तुंयुक्तं । उभौलोकाववाप्नोतीमंचामुंचेति तदीयफलवाक्यविरोधात् । न
हिलोकायतपक्षेपरलोकोस्ति । तर्हि किमवबुद्धमुक्तंचतेनेति पृच्छति ॥ किंत्विति ॥ उत्तरमाह ॥ बिंबेति ॥ बिंबप्रतिबिंबयो
र्यदैक्यंतदुक्तरीत्याबिंबभूतदेहाभिमानिजीवैक्येपर्यवस्यतीत्यभिप्रायेणेत्यर्थः । किंचयद्यत्रविरोचनेनावबुद्धआत्मालोकायतरी
त्यादेहः स्यात्तर्हिद्रावबुद्धः सदेहातिरिक्तो जीव एवेति वाच्यं । ओमिति चेत्तत्राह ॥ नचात्रेति ॥ अत्रेद्रं प्रतिब्रह्मोपदेशे । कुतोने
ति चेत् । इंद्रं प्रतिब्रह्मोपदिष्टस्यात्मनोऽमृतत्वाशरीरत्वजीवदेहाधिष्ठातृत्वप्रियाप्रियास्पृष्टत्वादिजीवव्यावृत्तधर्मवत्त्वेन जीवस्य
चातादृशत्वेनोक्ततया जीवविलक्षणत्वादित्याह ॥ तदस्यामृतस्येत्यादिना ॥ लिंगबाहुल्यात्सतात्पर्यमित्युक्तं । भेदाभिधाना
त्जीववैलक्षण्याभिधानात् । नन्वत्रोक्तंप्रियाप्रियास्पृष्टत्वं तदनुभवरूपं जीवस्यैव किं न स्यात् । न स्यात् । तथात्वे प्रियाप्रियानुभवि
तृत्वं जीवादन्यस्य शरीरस्य वाच्यं स्यात् । न च तत्संभवतीत्याह ॥ नहीति ॥ न वयं जीवस्य प्रियाद्यस्पृष्टत्वे तदतिरिक्तस्य शरीरस्य
तत्स्पृष्टत्वं ब्रूमो येनासंभवः स्यात् । किंतु जीवस्यैव संसारदशायां प्रियाद्यनुभवो मुक्तौ तुनेति । अतः कथमिदं जीवव्यावृत्तमित्यत
आह ॥ नचमुक्तस्यापीति ॥ एवं च मुक्तस्यापि प्रियसद्भावात्तदस्पृष्टत्वं जीवे सावकाशमिति भावः । नन्वेवं प्रियाद्यस्पृष्टत्वं वि

भा० । किंतु बिंबप्रतिबिंबयोरभिमान्यैक्याभिप्रायेण जीवात्मैव मह्यइति मायावाद एव । नचात्र जीव आत्मशब्दोक्तः । तदस्यामृतस्याशरीरस्यात्मनोधिष्ठानमात्तवैसशरी
रः प्रियाप्रियाभ्यां न ह वै स शरीरस्य सतः प्रियाप्रिययोरपहतिरस्य शरीरं वा वसंतं न प्रियाप्रिये स्पृष्टत इतीति जीवयोः सतात्पर्यं भेदाभिधानात् । नहि जीवादन्यस्य प्रियाप्रियानुभवोस्ति ।
नचमुक्तस्यापि प्रियापहतिरस्ति ।

ष्णावप्यनवकाशं तस्यापि प्रियसद्भावादित्यत आह ॥ नचेति ॥ तदुपपादयति ॥ पराधीनेति ॥ मुक्ते तत्स्पृष्टत्वमुक्तमुपपाद
यति ॥ मुक्तानां त्विति ॥ प्रियाद्यस्पृष्टत्वं न जीवे सावकाशं किंतु भगवन्मात्रनिष्ठमित्यत्र प्रमाणमाह ॥ जीवामुक्ता इत्यादिना ॥
मुक्ता अमुक्ताश्च जीवाः प्रियवतः कुतः । पराधीनरतित्वतः । एवं च तेषां न प्रियापहतिः क्वापीत्यर्थः । स्वातंत्र्यादपराधीनत्वात् ।
नन्वथापि प्रियाद्यस्पृष्टत्वं न विष्णुमात्रनिष्ठं । जीवविशेषेषु वा स्वादिष्वशरीरत्वस्योक्तत्वेन तत्प्रयुक्तप्रियाद्यस्पृष्टत्वस्यापि संभवादि
त्याशंकायां तेष्वपि मुख्यं प्रियाद्यस्पृष्टत्वमपि तु गौणमेवेत्येतद्दृष्टांतैराह ॥ हरेरित्यादिना ॥ ब्रह्मवायुवोः सुखस्येति शेषः । अ
त्रोवङ्गदेशः च्छांदसः । अप्रियता प्रियास्पृष्टता । अमुख्येति शेषः । एवमग्रेपि । एवं प्रियास्पृष्टत्वस्य भगवन्मात्रनिष्ठत्वात्तथात्वे
नेंद्रं प्रत्युक्तो भगवानेवेत्युक्तं । इतश्चैवमेवेत्याह ॥ स एष इत्यादिना ॥ स एष संप्रसाद इत्यादिना स्वप्राप्त्या मुक्तजीवस्वभावानंदा
नुभवप्रदत्वमुच्यते । नचेदं जीवे संभावितमपीत्यर्थः । किंचेद्रं प्रत्युक्त आत्मा स उत्तमः पुरुष इति जीवादुत्तमतयोच्यतेऽतो न जीव इ
त्याह ॥ स उत्तम इति ॥ ननु स उत्तमः पुरुष इत्युक्तमुत्तमत्वं जीवेऽपि संभवति । न च स उत्तमत्वावधिरेव न स्वयमुत्तम इति वाच्यं ।

भा० । नच विष्णोरत्र विवक्षितं प्रियं । पराधीनरतिप्राप्तिर्हि प्रियमत्र विवक्षितं न हितद्भगवतः । मुक्तानां तु भगवदधीनरतित्वात् प्रियमस्यैव । जीवामुक्ता अमुक्ताश्च पराधीनर
तित्वतः । न प्रियापहतिः क्वापि स्वातंत्र्यात्तदहरेः प्रियं । पराधीनरतिर्यस्मात्प्रियमित्युच्यते बुधैः । हरेरधीनता तु स्याद्यद्यपि ब्रह्मवायुवोः । तदन्यवशात्ताभावादप्रियावितितौ श्रुतौ ।
यथाराज्ञः स्वराट्शब्दोरुद्रस्येश्वरता तथा । यथाशक्रस्य चेंद्रत्वं तद्भद्रप्रियता तयोः । यथाराज्ञ्याश्च राज्ञीत्वं यथाचोमेश्वरी स्मृता । विद्युतः स्तनयित्रीश्च तथैवाप्रियता श्रुतेति च परमश्रुतौ ।
स एष संप्रसादोऽस्माच्छरीरात्समुत्थाय परं ज्योतिरुपसंपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यत इति मुक्तस्य तत्प्रसादात्तत्प्राप्त्या निजानंदा नुभवश्रुतेश्च । स उत्तमः पुरुष इति तस्य जीवादुत्तमत्वश्रुतेश्च ।

छांदोग्य

॥२४८॥

जडस्यैवतदवधित्वसंभवादित्यतआह ॥ अपरेति ॥ तथाचपुरुषशब्दसमभिव्याहारबलेनापरपुरुषस्यैवावधित्वंनजडस्य । त
थात्वेपुरुषशब्दवैयर्थ्यादितिभावः । नकेवलमुत्तमत्वावधित्वेनपुरुषएववक्तव्यइतिन्यायप्राप्तं अपितुगीतायामभिहितंचेत्याह ॥
उत्तमइति ॥ अन्यःपूर्वोक्ताभ्यांक्षराक्षरपुरुषाभ्यां । एवंचात्रक्षराक्षरपुरुषयोरुत्तमत्वावधित्वंस्पष्टमितिभावः । नन्विदमुत्तम
त्वंयद्यप्यस्मदादिस्वसंभवि तथापिब्रह्मादिषुजीवविशेषेषुसंभावितंभविष्यति । तथाचास्मदादयएवोत्तमत्वावधयइतिनपुरुषश
ब्दवैयर्थ्यमित्याशंकायांनोत्तमपुरुषत्वमन्यत्रकुत्रापिसावकाशमित्यागमाभ्यामाह ॥ ब्रह्मेशानादिभिरित्यादिना ॥ यत्कैव
ल्यंसर्वोत्तमत्वंब्रह्मेशानादिभिःप्राप्तुंनैवशक्यतेतत्कैवल्यंस्यस्वभावःसभवान्केवलःसर्वोत्तमइत्यर्थः । महित्वंसर्वोत्तमत्वादिकं ।
ननुयदुक्तमपरपुरुषावधिकमेवोत्तमत्वमत्रोच्यतइतितदयुक्तं । मुक्त्यवस्थायांहीदमुच्यते । नचमुक्तावपरपुरुषसद्भावःप्रामाणि
कः । प्रत्युतपरेव्ययेसर्वएकीभवंतीत्यादिनैक्यस्यैवतदावगमादित्याशंकायांमोक्षेप्यपरपुरुषसद्भावेप्रमाणान्युदाहरति ॥ इदंज्ञा
नमित्यादिना ॥ इत्यादेश्चापरपुरुषसद्भावोमोक्षेप्यवगम्यतइतिशेषः । अत्रार्थेएतदुपनिषद्गतवाक्येअपिउदाहरति ॥ सतत्रे
त्यादिना ॥ भेदेनावस्थानश्रुतेः । मोक्षेपुरुषाणामितिशेषः । किंचसउत्तमःपुरुषइतिवाक्यंयत्रश्रूयतेतत्रैवमुक्तावपरपुरुषसद्भाव

भा० । अपरपुरुषापेक्षयाहुत्तमपुरुषशब्दोभवति । अन्यथोत्तमशब्दएवस्यात् । उत्तमःपुरुषस्त्वन्यःपरमात्मेत्युदाहृतइतिच । ब्रह्मेशानादिभिर्देवैर्यत्प्राप्तुंनैवशक्यते । तद्य
त्स्वभावःकैवल्यंसभवान्केवलोहरे । परोमात्रयातन्वावृधाननतेमहित्वमन्वश्रुवन्ति । इदंज्ञानमुपाश्रित्यममसाधर्म्यमागताः । सोश्रुतेसर्वान्कामान्सहब्रह्मणाविपश्चितेति । एतमानं
दमयमात्मानमुपसंक्रम्येमाँल्लोकान्कामान्नीकामरूप्यनुसंचरन् । नयत्रमायाकिमुतापरेहरेरनुव्रतायत्रसुरासुरार्चिताः।कृष्णोमुक्तैरिज्यतेवीतमोहैरित्यादेश्च । सतत्रपर्येतिजक्षन्क्रीड

वेदेशी०

भाष्यार्थः

८।१२

॥२४८॥

वज्ञापकमस्तीत्याह ॥ उपशब्दादिति ॥ अंतरशब्दाच्चेतिशाखांतरपाठमनुसृत्योक्तं । तथाचबहुप्रमाणविरोधादैक्यप्रतिपादकंवाक्यंस्थानैक्यादिविषयतयासावकाशमितिभावः । इतोपिनेंद्रप्रत्युपदिष्टोजीवात्मेत्याह ॥ नचेति ॥ अत्रहितंवाएतंदेवाआत्मानमुपासतइतिदेवोपास्यत्वंप्रतीयतेनचतज्जीवेसंभवतीतिभावः । ननुजीवानामपिप्रतीकत्वादिनादेवोपास्यत्वमस्येवेत्यतउक्तंमात्रमिति । भगवंतंविनेत्यर्थः । कुतोनेतिचेत् । विष्णोरेवतदुपास्यत्वश्रुतेरित्याह ॥ ऊर्जमिति ॥ पूर्वार्धगतंदेवैरित्येतत्विभक्तिविपरिणामेनात्रानुवर्तते । तथाचदेवाःपृथिव्याऊर्जमन्नंभक्त्वायभोक्तुमुरुगायमुपासतइतियोजना । उरुगायश्चविष्णुरितिप्रसिद्धमेव । इतिश्रुतिर्विष्णोर्देवोपास्यत्वमाहेतिशेषः । किंचचतुर्मुखोपास्यत्वेतदितरसर्वदेवोपास्यत्वंकैमुत्येनैवसिद्धमित्याशयेनदेवोत्तमचतुर्मुखोपास्यत्वंभागवतेभिहितमित्याह ॥ भेददृष्ट्येति ॥ भेददृष्ट्याजीवादिभिन्नत्वेनभगवदुपासनया । अभिमानेनपूर्णज्ञानेन । कर्तृत्वात्सगुणंब्रह्मपुरुषंपुरुषर्षभं । ससंगत्येत्युत्तरेणान्वयः । यद्वा सउत्तमःपुरुषइत्युक्तमुक्तगम्यस्यसकलपुरुषोत्तमत्वंभागवतसंमत्याद्रढयति ॥ भेददृष्ट्येति ॥ अत्रह्युत्तरार्धेपुरुषर्षभमित्यनेनमुक्तगम्यस्यपुरुषोत्तमत्वंस्पष्टमुच्यते । नन्वत्रदर्शनायचक्षुर्गंधायघ्राणमित्यादिनेंद्रियैर्विषयभोक्तृत्वमिंद्रप्रत्युपदिष्टस्यात्मनउच्यते । नचतज्जीवभिन्नस्यसंभवतिभगवतःपूर्णत्वेनविषयभोगासंभवात् । अतोजीवएवेंद्रप्रत्युपदिष्टआत्मेतिशंकायांभगवतःपूर्णत्वेपिलीलयामुख्यंविषयभोक्तृत्वमप्यस्तीत्याह

भा० । त्रममाणःस्त्रीभिर्वायानैर्वाज्ञातिभिर्वानोपजनंस्मरन्निदंशरीरमित्यत्रापिभेदेनावस्थानश्रुतेः । उपशब्दादंतरशब्दाच्चमुक्तस्यपरंज्योतिःसमीपावस्थानावगतेश्च । नचजीवमात्रंदेवाउपासते । ऊर्जंपृथिव्याभक्त्वायोरुगायमुपासतइतिहिश्रुतिः । भेददृष्ट्याभिमानेननिःसंगेनापिकर्मणेत्यादेश्च ।

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

येनतत्रभागवतवाक्यंपठति ॥ भूतैरित्यादिना ॥ यत्तस्मात्अमूषुपूर्वुशेतेअतःपुरुषःचक्षुरादिदर्शेन्द्रियाणांमनआदिपंचानां
साक्षिणश्चषोडशगुणान्विषयान्षोडशात्मकःउक्तषोडशव्यापीसन्भुंके । अत्रश्रुतिमप्याह ॥ ऋतंपिबंताविति ॥ यौसुकृत
निर्मितशरीरेहृदयगुहांप्रविष्टौतत्रापिसर्वजीवोत्तमेऽतिपूर्णेवायौप्रविष्टौसुकृतफलंभुंजानौतौब्रह्मविदःच्छायातपौवदंतीतिसंबंधः ।
नन्वस्याःश्रुतेरयमर्थःकुतइत्यपेक्षायांसूत्रकृतातथानिर्णीतत्वादित्याशयेनैतच्छ्रुत्यर्थनिर्णायकंसूत्रंपठति ॥ गुहांप्रविष्टाविति ॥
गुहांप्रविष्टौपिबंतौविष्णुरूपेएव । घर्मासमंतेतितदर्शनादितिसूत्रार्थः । ननुयोवेदेदंजिघ्राणीत्यादिनाविषयभोक्तृत्वानुसंधातृत्वंजी
वलिंगंप्रतीयते । अतोविषयभोक्तृत्वमपिजीवस्यैववाच्यमित्यतस्तदनुसंधातृत्वमपिनमुख्यतोजीवगतमपितुभगवन्निष्ठमेवेतिप्र
माणेनैवाह ॥ इदमिति ॥ पश्यामीत्यनेनचाक्षुषइत्यस्यतात्पर्यमुक्तमित्यवगंतव्यं । विदुःमुख्यतः । सउत्तमःपुरुषइत्येतन्नजी
वपरमित्युक्तंतदयुक्तं । स्वरूपेणाभिनिष्पद्यतइतिनिरंतरप्रकृतमुक्तजीवस्यैवपरामर्शप्रतीतेरित्यतआह ॥ सउत्तमःपुरुषइति ॥
कुतइत्यतःसूत्रकृतातथोक्तत्वादित्याह ॥ अन्यार्थइति ॥ परमात्मार्थश्चसइतिपरामर्शइत्यर्थः । गीतासमाख्ययाप्युत्तमपुरुषो
भगवानेवेत्याह ॥ उत्तमःपुरुषइति ॥ पूर्वमुत्तमत्वमपरपुरुषावधिकमित्यर्थइदमुदाहृतं । इदानींतुभगवतएवोत्तमत्वे । अतो

भा० । भूतैर्महद्भिर्यद्भूतैःपुरोविभुर्निर्मायशेतेयदमूषुपुरुषः । भुंकेगुणान्षोडशषोडशात्मकःसोलंकृषीष्टभगवान्वचांसिमइत्यादौभगवतएवैन्द्रियैर्भोगोक्तेश्च । ऋतंपिबंतौसुकृ
तस्यलोकेगुहांप्रविष्टौपरमेपरार्थं । ॐगुहांप्रविष्टौवात्मानौहितदर्शनादितिभगवद्वचनंच । इदंपश्यामिजिघ्राणीत्यपिजीवानवैविदुः । द्रव्याणामपरिज्ञानाद्वेदासौपुरुषोत्तमइतिच ।
सउत्तमःपुरुषइतिभगवतएवायंपरामर्शः । ॐअन्यार्थश्चपरामर्शइतिभगवद्वचनात् । उत्तमःपुरुषस्त्वन्यःपरमात्मेत्युदाहृतइतिच ।

नपौनरुक्त्यं । नन्वेवमपिभगवानेवोत्तमपुरुषोत्राभिमतइतिकथंनिर्णयः । जीवप्रापकनिरंतरप्रकृतेरपिसद्भावेनजीवस्यापितथा
त्वप्राप्तेरित्यतस्तत्रबाधकमाह ॥ जगद्व्यापारवर्जमिति ॥ अल्पैश्वर्यस्यचोत्तमपुरुषत्वंनयुक्तमितिभावः । एवंपरामर्शस्यजी
वान्यविषयत्वंप्रसाध्येदानींउपसंहारव्याजेनतद्वाक्यार्थमाह ॥ अतइति ॥ परामर्शःपरामर्शवाक्यार्थः ॥ किंच नेंद्रं प्रत्युपदि
ष्टआत्माजीवः तस्यस्वप्नेमहीयमानइतिस्वप्नावस्थायांपूज्यतयाचरणाभिधानात् । यत्रेतत्सुप्तइतिसुप्तजीवाश्रयत्वोक्तेश्चेत्याशये
नाह ॥ स्वप्नेमहीयमानइत्यादिना ॥ भेदोक्तेर्भेदकधर्मोक्तेर्नजीवआत्मेतिशेषः । स्वप्नेमहीयमानत्वंनजीवगमित्युपपादयति
॥ नहीति ॥ दुःखानुभवस्यापिसद्भावादितिभावः । अत्रमहीयमानएवचरतीत्यवधारणमभिप्रेतं । संमुग्धोक्तित्वादवधारणो
क्त्यभावइतिज्ञातव्यं । सुप्ताश्रयत्वंचभगवन्मात्रनिष्ठमितिसतासोम्यतदासंपन्नोभवतीत्युपपादितमितिभावः । सयथाप्रायोग्य
इत्यादिकंयथैवसारथिरितिप्रमाणेनव्याख्यातं । तदुपपादयितुमनुवदति ॥ प्रायोग्यःसारथिरिति ॥ एतेनप्रमाणेसारथिपद
व्याख्येयपदमपिदर्शितंभवति । सारथिःकयावृत्त्याप्रायोग्यपदप्रतिपाद्यइतिजिज्ञासायांयोगेनरूढ्याचेतिक्रमेणाह ॥ प्रयोगेने
त्यादिना ॥ अनेनप्रयुज्यतइतिप्रयोग्योऽश्वोबलीवर्दोवेत्यपव्याख्यानमित्युक्तंभवति । अस्यदैवंचक्षुरित्येतत्दैवशब्दार्थाप्रती
त्याव्याचष्टे ॥ अन्येभ्यइति ॥ मनोग्रहणेनचक्षुरित्येतदुपलक्षणमितिसूचयति । इदमपिसर्वेन्द्रियोपलक्षणमितिज्ञातव्यं । य

भा० । ॐजगद्व्यापारवर्जमित्यल्पैश्वर्यत्वंमुक्तस्यभगवताभिहितं । अतोयंप्राप्यजीवःस्वेनरूपेणाभिनिष्पद्यतेसभगवानुत्तमःपुरुषइतिपरामर्शः । स्वप्नेमहीयमानश्चरतियत्रैत
त्सुप्तइतिपुरस्तादपिभेदोक्तेः । नहिमहीयमानएवजीवश्चरति । प्रायोग्यःसारथिः । प्रयोगेनयानस्य । यंतासारथिरनेताप्रायोग्यइतिकीर्तितइत्यभिधानात् । अन्येभ्योदीप्यमान

छांदोग्य

॥२५०॥

एते ब्रह्मलोके इत्यस्यान्वयाप्रतीतिस्तदं दर्शयति ॥ य एत इति ॥ अनुविद्यविजानातीत्येतत् यथाज्ञात्वापश्येद्विष्णुमिति प्रमाणेन व्याख्यातमुपपादयितुं विशदयन्ननुवदति ॥ अनुविद्येति ॥ अभिधानोक्त्या तदुपपादयति ॥ वेदनमिति ॥ खं० ॥ १२ ॥ ततश्चायं खंडषट्कार्थः ॥ आख्यायिकां वक्तुं भूमिकामारचयति श्रुतिः ॥ य आत्मेत्यादिना ॥ व्याख्यातमेतत् । योधिकारी तमुक्तगुणमात्मानं अनुविद्यशास्त्राचार्याद्यनुसारेण परोक्षतो ज्ञात्वा विजानात्या परोक्षेण स सर्वान् लोकान् विष्णुलोकादीन् सर्वान् कामान् इच्छाविषयांश्च योग्यतानुसारेणाप्नोतीति प्रजापतिरुवाच । कदाचिद्देवासुरसमक्षमिति शेषः ॥ १ ॥ तदनु तदनंतरं । तत् आत्मज्ञानं सर्वलोकादिसाधनमित्येतत् । उभये केते देवासुराः । बुबुधिरेवोद्भुमारेभिरेह किल । कथं । यमात्मानमन्विष्य परोक्षापरोक्षज्ञाने संपाद्य सर्वान् लोकान् कामांश्च यथा योग्यमाप्नोति तमात्मानं वयमन्विष्यामोमीमांसया तत्परोक्षज्ञानादिकं संपादयिष्यामः । हंत्या स्वादने । एतादृशफलसाधनमात्मज्ञानं को न संपादयेदिति । इत्युचुर्ह किल । इंद्रविरोचनौ प्रतीतिशेषः । अत एवेंद्रो देवानामर्थे तेषामुपदेशायेति यावत् । स्वयंतमात्मानं श्रोतुं प्रजापतिमभिप्रतिप्रवव्राज प्रजापतिसकाशं जगाम । हवै प्रसिद्ध

भा० । त्वाद्देवै चक्षुर्भनः स्मृतमिति च । य एते ब्रह्मलोके ते पुरमते । अनुविद्यशास्त्राचार्यानुसारेण विदित्वा विजानात्या परोक्षेण । वेदनं शास्त्रतो ज्ञानं विज्ञानं ब्रह्मदर्शनमिति च । खं० १२

उप० । य आत्मा पहतपाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोकोऽविजिघत्सोऽपि पासः सत्यकामः सत्यसंकल्पः सोन्वेष्टव्यः सविजिज्ञासितव्यः स सर्वांश्च लोकानाप्नोति स सर्वांश्च कामान्यस्तमात्मानमनुविद्यविजानातीति ह प्रजापतिरुवाच ॥ १ ॥ तद्वोभये देवासुरा अनुबुधिरेते होचुर्ह तत् आत्मानमन्विष्यामो यमात्मानमन्विष्य सर्वांश्च लोकानाप्नोति सर्वांश्च कामान्नितींद्रो ह वै देवानामभिप्रवव्राज विरोचनोसुराणां तौ हासं विद्वानावेव स मितापणी प्रजापतिसकाशं जगाम ॥ २ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

८।७

॥२५०॥

मेतदित्यर्थः । एवमेवविरोचनोप्यसुराणामर्थेप्रजापतिमभिप्रवव्राज । एकगुरुकुलवासार्थिनोस्तयोर्गमनकालेपरस्परंप्रीतिरभूत्किं
नेत्याह ॥ ताविति ॥ ताविंद्रविरोचनौअसंविदानावेवसंप्रीतिरहितावेवअन्योन्यंसंविदमकुर्वाणावितिवा । हआश्चर्यं । तस्मि
न्नपिसमयेतयोःप्रीतिर्नाभूदिति । विद्यार्थिताज्ञापनायसमित्पाणीसंतौआजग्मतुरागतवंतौ ॥ २ ॥ गत्वाचताबुक्तगुणकात्मश्र
वणायद्वात्रिंशतंद्वात्रिंशत्संख्याकानिवर्षाणिब्रह्मचर्यंगुह्येन्द्रियनियमनादिव्रतंचरंतावूषतुर्हकिल । तत्रैवेतिशेषः । तौएवंनियमेनस्व
समीपवासिनौप्रजापतिरुवाच ॥ किमिति ॥ किमिच्छंतौयुवामत्रावास्तमिति । तावेवंपृष्टावूचतुर्ह । यआत्मेत्यादिःपूर्वोक्तप्र
जापतिवाक्यानुवादः । इतिएवंरूपं भगवतःपूज्यस्यतव वचोवाक्यंतदर्थभूतंआत्मानं वेदयंते वेत्तुमिच्छंति देवासुराइतिशेषः ।
अतस्तमात्मानंतेभ्यउपदेष्टुंत्वत्तोज्ञातुमिच्छंतावावामवास्तमवात्स्व । गुरुभयात्पुरुषव्यत्यासेनोक्तिः । इतिहोचतुरित्यन्वयः
॥ ३ ॥ तावेवंप्रकटिताभिप्रायौप्रजापतिरुवाच । स्वस्यानृतवक्तृतापरिहारायविरोचनस्यसम्यग्ज्ञानाप्राप्तयेचेंद्रस्यशुद्धभावेनपुन
रागमनंजानन्संमुग्धमेवोपदिदेश । हेत्याश्चर्यं । अयोग्यानांमहांतो नसम्यगुपदिशंतीति । किमिति । यएषःजागृदवस्थाप्रेरको

उप० । तौहद्वात्रिंशतंवर्षाणिब्रह्मचर्यमूषतुस्तौहप्रजापतिरुवाचकिमिच्छंताववास्तमिति तौहोचतुर्यआत्मापहतपाप्माविजरोविमृत्युर्विशोकोऽविजिघत्सोपिपासःसत्य-
कामःसत्यसंकल्पःसौन्वेष्टव्यःसविजिज्ञासितव्यःससर्वाश्चलोकानाप्रोतिसर्वाश्चकामान्यस्तमात्मानमनुविद्यविजानातीतिहभगवतोवचोवेदयंतेतमिच्छंताववास्तमिति ॥ ३ ॥ तौ
हप्रजापतिरुवाच यएषोतरक्षणिपुरुषोदृश्यतेएषआत्मेतिहोवाचैतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मेत्यथयौभगवोप्सुपरिख्यायतेयश्चायमादर्शोक्तमएषइत्येषउएवैषुसर्वेष्वातेषुपरिख्यायतइ
तिहोवाच ॥ ४ ॥ खं० ॥ ७ ॥

क्षणिअंतःपुरुषःपूर्णषड्गुणोविश्वनामादृश्यतेदिव्यदृष्ट्यासएषआत्मासर्वलोकादिसाधनज्ञानविषयत्वेनमयोक्तोपहतपाप्मत्वादिगुणकआत्माइतिहोवाचेतिपूर्वेणान्वयः। ननुकुतोस्यचक्षुरंतःस्थस्यपरमात्मत्वमित्यतआह ॥ होवाचेत्यादि ॥ एतत्चक्षुरंतस्थंअमृतंनित्यमुक्तंअभयंकुतोपिभयशून्यंब्रह्मपूर्णगुणं । इतिहोवाचेतिचार्थं । एवंसोपपत्तिकमक्षिस्थभगवदभिप्रायेणब्रह्मणोक्तेविरोचनोयोऽग्यत्वाद्यएषोतरक्षणिपुरुषोदेहप्रतिबिंबोदृश्यतेऽस्माभिरेषआत्माप्रागुक्तापहतपाप्मत्वादिगुणकआत्मेतिब्रह्मणोभिप्रायः इतिमत्त्वेममभिप्रायंभूयोदर्शनेननिश्चेतुंइंद्रसहितएवपुनरपिपृच्छति ॥ अथेति ॥ इंद्रोपितस्यविपरीतज्ञानायतदनुसारेणैवपप्रच्छेतिज्ञातव्यं । अथेतिप्रश्ने । भोभगवःपूज्य योयंपुरुषोदेहप्रतिबिंबोऽप्सुपरिख्यायते । यश्चायमादर्शोएषदेहप्रतिबिंबःकतमः किमुक्तरीत्यापहतपाप्मत्वादिगुणकात्मैवोततदन्यःइतिविरोचनाभिप्रायः। इंद्रस्यतुयोयमवादिषुपुरुषःप्रतिबिंबादिप्रवर्तकोदिव्यदृष्ट्यापरिख्यायतेएषकतमःकिमक्षिस्थतयाप्रकृतोहरिरेवोतान्यइत्यभिप्रायः । इत्यूचतुरितिशेषः । संमुग्धमेवोत्तरमाह ॥ एषइति ॥ एषःजाग्रदवस्थाप्रेरकतयाप्रकृतोक्षिस्थःउएवउत्कृष्टोहरिरेवैषुपूर्वोक्तेष्वबादिष्वंतरेषुस्थानेषुप्रतिबिंबादिप्रेरकतयापरिख्यायतेसमंतात्ज्ञायतेदिव्यदृष्ट्येत्यभिप्रायेणोवाचप्रजापतिः । एवंहर्यभिप्रायेणोक्तेप्ययोग्यत्वाद्विरोचनःएषएवदेहप्रतिबिंबएवैषुसर्वेष्वंतरेषुअबादिष्वपहतपाप्मत्वादिगुणकात्मतयापरिख्यायतइतिमत्त्वादेहप्रतिबिंबएवसर्वत्रापहतपाप्मत्वादिगुणकआत्मेतिब्रह्माभिप्रायइतिनिश्चितवान् ॥ ४ ॥ सप्तमःखंडः ॥ ७ ॥ अनंतरंप्रजापतिर्नंदंदृश्यमानंदेहप्रतिबिंबं ब्रह्म । तस्यदेहगुणेनगुण

वत्त्वमिवदेहदोषेणदुष्टत्वमपिभविष्यति न्यायसाम्यादित्यभिप्रायेणप्रतिबिंबेदोषान्सूचयितुमाह ॥ उदशरावइत्यादिना ॥ उदपूर्णशरावेआत्मानमात्मावच्छिन्नंदेहमवेक्ष्यावलोकयदात्मनोविद्यमानंअंगादिकंनविजानीथःतदज्ञातमंगादिकंमेप्रब्रूतमित्युवाच । तौचोदपूर्णशरावेआत्मानमवेक्षांचक्राते इतिश्रुतेः स्ववाक्यं । भोभगवःइमावावांसर्वमेवात्मानंपश्यावः । सर्वमित्युक्तमेवविशदमाहतुः ॥ आलोमभ्यइत्यादि ॥ लोमपर्यंतंनखपर्यंतंयत्तदेहप्रतिबिंबंतत्पश्यावइत्यूचतुरितिसंबंधः ॥ १ ॥ परिष्कृतावनुलेपनादिमंतौ । नखलोमादिरहितावित्यपिकश्चित् ॥ २ ॥ यथैवेदंपूर्वोक्तं । किंतदित्यतःस्तदेवविशदयतः ॥ आवांभगवइत्यादि ॥ इत्यूचतुः । अनंतरंएषएवबिंबानुरूपप्रतिबिंबस्रष्टाआत्मेत्याद्युवाचप्रजापतिः । एवंहर्यभिप्रायेणप्रतिबिंबस्याब्रह्मतायांन्यायसाम्येनदोषसूचनायोक्तेप्ययोग्यत्वात्विरोचनःप्रतिरूपमेवब्रह्मतत्पूजायैस्वात्मपूजैवकार्येतिमत्त्वाप्रजापतिसूचितमपिदोषमपश्यन्निंद्रेणसहजगामेत्याहश्रुतिः ॥ ३ ॥ तौहेति ॥ शांतहृदयौसम्यग्ब्रह्मणाआत्मतत्त्वमुपदिष्टमित्यभिप्रायंवतौतौगच्छंतावन्वीक्ष्यप्रजापतिःस्वमाध्यस्थ्यज्ञापनायोवाच ॥ किमिति ॥ आत्मानमपहतपाप्मत्वादिगुणकमुपलभ्यसम्यक्

उप० । उदशरावआत्मानमवेक्ष्यदात्मनोविजानीथस्वप्नेप्रब्रूतमिति तौहोदशरावेवेक्षांचक्रातेतौहप्रजापतिरुवाच किंपश्यथइतितौहोचतुःसर्वमेवेदमावांभगवआत्मानंपश्यावआलोमभ्यआनखेभ्यःप्रतिरूपमिति ॥ १ ॥ तौहप्रजापतिरुवाचसाध्वलंकृतौसुवसनौपरिष्कृतौभूत्वोदशरावेवेक्ष्येथामिति तौहसाध्वलंकृतौसुवसनौपरिष्कृतौभूत्वोदशरावेवेक्षांचक्रातेतौहप्रजापतिरुवाचकिंपश्यथइति ॥ २ ॥ तौहोचतुःयथैवेदमावांभगवःसाध्वलंकृतौसुवसनौपरिष्कृतौस्वएवमेवेमौभगवःसाध्वलंकृतौसुवसनौपरिष्कृताविति एषआत्मेतिहोवाचैतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मेति तौहशांतहृदयौप्रवव्रजतुः ॥ ३ ॥ तौहान्वीक्ष्यप्रजापतिरुवाचानुपलभ्यात्मानमननुविद्यव्रजतोयतरएतदुपनिषदोभविष्यंतिदेवावापुरावातेपराभविष्यंतीति

छांदोग्य

॥२५२॥

श्रवणादितोऽननुविद्यापरोक्षतः यतो ब्रजतोतः यतरेयेकेचित् । एतदेवाह देवावा असुरावा एतदुपनिषदः एतदुपनिषदापातप्रती
तार्थवेत्तारो भविष्यंतितेपरा भविष्यन्ति । मदभिप्रेतार्थस्य दुरवगाहत्वात् । इत्युवाचे तिसंबंधः । एवमुक्तोऽपि स विरोचनः शांतहृद
य एव किमत्र गहनमित्यभिप्राय एवाऽसुरान् प्रतिजगाम । हेत्याश्चर्ये । एवं बलीयसी योग्यतेति ॥ एतां य एषोऽतरक्षणीत्येवं रूपं देहप्र
तिबिंबमेव ब्रह्म । बिंबप्रतिबिंबयोश्चैक्यं । तच्चोक्तरीत्या देहाभिमानि जीवैक्ये पर्यवस्यति । अतो जीवात्मा पि ब्रह्मैव
अतः स एव मह्यः इति स्वाभिप्रेतमर्थं दर्शयति ॥ आत्मैवेति ॥ इह जगति । आत्मा जीव एव मह्यः पूज्योऽलंकारा
दिना । आत्मा जीवः परिचर्यः सेव्यः । परब्रह्म पूजाद्यर्थिभिरिति शेषः । उक्तरीत्या जीवस्य ब्रह्मत्वात् । एवं जीवपूजादिकर
णे फलमाह ॥ आत्मानमेवेत्यादिना ॥ इमं चामुंचेत्युभा वित्यन्वयः । ब्रह्मपूजादिकमेवोभयलोकसाधनत्वेन श्रुत्या
दिसिद्धं । जीवश्चोक्तरीत्या ब्रह्मेति भावः । अनेन स सर्वांश्च लोकानामोतीत्यादि ब्रह्मोक्तमेव फलमुक्तमिति ज्ञातव्यं ॥ ४ ॥
इदं विरोचनेनावबुद्धमसुरमतमित्युपपादयति श्रुतिः ॥ तस्मादपीति ॥ तस्मादसुरपक्षे जीवस्यैव ब्रह्मतया पूज्यत्वा
दद्यापि इदानीमप्यददानं जीवातिरिक्तेश्वरप्रीतिमुद्दिश्य दानशून्यं अश्रद्धानं जीवातिरिक्तेश्वरोस्तीति श्रद्धारहितमयजमानं जी
वातिरिक्तेश्वरप्रीतिमुद्दिश्य यज्ञाकारिणं च केवलं स्वात्मपूजादिरतमिति यावत् । दृष्ट्वा सज्जनाः एते आसुरावत आश्चर्यं हरिं सर्वो

उप० । सहशांतहृदय एव विरोचनोऽसुरान् जगाम तेभ्यो हैतामुपनिषदं प्रोवाचात्मैवेह मह्य आत्मा परिचर्य आत्मानमेवेह मह्यन्नात्मानं परिचरन्नुभौ लोकाववाप्नोतीमं चामुंचेति ॥ ४ ॥
तस्मादप्येदेहाददानमश्रद्धानमयजमानमाहुरासुरो बतेत्यसुराणां ह्येषोऽपनिषत्प्रेतस्य शरीरं भिक्षया वसनेनालंकारेणेति सः स्कुर्वत्येतेन ह्यमुं लोकं जेष्यन्तो मन्यन्ते ॥ ५ ॥ खं० ॥ ८ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

८।८

॥२५२॥

GDF

त्तमनजानंतीत्याहुः । कुतः हियस्मादेषोपनिषत् एवमुपनिषदर्थज्ञानमसुराणांप्रसिद्धं अतइत्यर्थः । एतदेवविशदयति ॥ प्रेत
 स्येति ॥ प्रेतस्यत्यक्तदेहस्यापिजीवस्यसंबंधिशरीरंशवमपिभिक्षयायथाकथंचित्भिक्षादिनाप्राप्तेनवसनेनालंकारेणच इतिउक्त
 रीत्याप्रतिरूपभूतब्रह्मभिन्नजीवसंबंधिशरीरालंकृत्याब्रह्मणोपितृप्तिःस्यादित्यभिप्रायेणसंस्कुर्वतिपूजयंत्यसुराः । किमुजीवच्छरी
 रमितिभावः । एतेनबिंबभूतजीवच्छरीरपूजादिनाअमुंलोकं । उपलक्षणमेतत् । इमंचेत्यपिग्राह्यं ॥ ५ ॥ अष्टमःखंडः ॥ ८ ॥
 एवंजाग्रदवस्थाप्रेरकंअक्षिस्थंप्रतिबिंबादिबाह्यपदार्थस्रष्टारंअपहतपाप्मत्वादिगुणकात्मतयावगत्यविरोचनावगतंप्रतिबिंबंतुनाप
 हतपाप्मत्वादिगुणकमित्युपपादयति ॥ अथेति ॥ अत्रेंद्रस्यविरोचनेनसहगमनादिकंब्रह्मणोपितदनुसारेणवचनमसुरमोहाद्य
 र्थमितिभाष्येस्पष्टं । अथविरोचनगमनानंतरंइंद्रोदेवानप्राप्यमध्यएवैतत्त्वक्ष्यमाणंभयंभयंकरंन्यायसाम्येनब्रह्माभिप्रेतंदोषंदद
 र्श । हेत्यास्वादने । महदभिप्रायोयोग्यानामेवस्फुरतिनायोग्यानामिति । न्यायसाम्यंदर्शयन्भयंददर्शेत्युक्तमेवविशदयति ॥
 यथैवेत्यादिना ॥ अयंप्रतिबिंबभूतोदेहःअस्मिन्बिंबभूतेदेहेस्त्रामेचक्षुर्नासिकावायस्यसदास्रवतिसस्त्रामस्तस्मिन्सतीत्यर्थः । प
 रिवृक्णेहस्तादिच्छेदवति । अत्रैतज्ज्ञानेसतिभोग्यमुपादेयंयन्मोक्षादिनपश्यामि । नहीदृशवस्तुज्ञानेनमोक्षादि तस्यनिरवयव
 ज्ञानसाध्यत्वादितिभावः । उपलक्षणमेतत् । एतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मेत्युक्ताऽमृतत्वादीनांप्रतिबिंबेअनुपपत्तिश्चद्रष्टव्या । इति

उप० । अथहेंद्रोप्राप्यैवदेवानेतद्भयंददर्शयथैवखल्वयमस्मिच्छरीरेसाध्वलंकृतोसाध्वलंकृतोभवतिसुवसनेसुवसनःपरिष्कृतेपरिष्कृतएवमेवायमस्मिन्नंधोभवतिसामेस्त्रामः
 परिवृक्णेपरिवृक्णोस्यैवशरीरस्यनाशमन्वेषनश्चतिनाहमत्रभोग्यंपश्यामीति ॥ १ ॥

छांदोग्य
॥२५३॥

भयंददर्शेत्यन्वयः ॥ १ ॥ अतो न विरोचनावगतं प्रतिबिंबं ब्रह्म किंतु मदवगतमेवेति निश्चित्येत्येवमर्थं ब्रह्मणे निवेद्य तन्मुखेनापि प्रतिबिंबस्या ब्रह्मतां दृढीकर्तुं स्वभावस्था प्रवर्तकत्वरूपमुक्तात्मनो माहात्म्यांतरं श्रोतुं च पुनराजगामेंद्रइत्याह ॥ ससमित्पाणिरित्यादिना ॥ शिष्टं स्पष्टं ॥ २ ॥ हेमघवन्यशस्विन्निद्र एष प्रतिबिंबः एवमेव त्वदुक्तप्रकारेण दोषवानेव अतो नायं मदभिप्रेतः किंतु स्वयावबुद्धः स एव । एतं जाग्रदवस्थाप्रेरकत्वादिनोक्तं आत्मानमेव तु विशेषेण स्वप्नावस्थाप्रेरकत्वादिरूपेणानुत्वद्योग्यतानुसारेण । शिष्टं समानं ॥ ३ ॥ नवमः खंडः ॥ ९ ॥ एषः कंठदेशस्थः स्वप्ने जीवस्य स्वभावस्थायां महीयमानः इंद्रियदेवैः प्राणादिभिः पूज्यमान एव चरति चारयत्यवगमयति स्वसृष्टान् गजतुरगादीन् जीवेन स्वयंचावगच्छति । एषः एवंविधमाहात्म्यः आत्मानमुक्तः एतदमृतमित्यादि पूर्ववत् । एवं ब्रह्मोपदेशेन स्वभावस्थाप्रेरकं ब्रह्माभिप्रेतमात्मानं सम्यक् ज्ञात्वा आपाततः प्रतीयमानं स्वप्नशरीरावच्छिन्नस्यापहतपाप्मत्वादिगुणकात्मत्वं न युक्तमित्युपपादयति ॥ सहाप्राप्येत्यादिना ॥ तदिदं शरीरं स्वप्नपदार्थद्रष्टृजीवशरीरं बाह्यं दपियद्यपि सः स्वप्ने प्रतीयमानो वासनामयदेहोऽनंघादिर्भवति । यतोऽतो नैवैषोऽस्येत्यादीति हेतुहेतुमद्भावेन योज्यं

उप० । ससमित्पाणिः पुनरेयायतः ५६ प्रजापतिरुवाच मघवन्यच्छांत हृदयः प्रात्राजीः सार्धं विरोचनेन किमिच्छन् पुनरागम इति सहोवाच यथैव खल्वयं भगवोस्मिञ्छरीरे साध्वलंकृते साध्वलंकृतो भवति सुवसने सुवसनः परिष्कृते परिष्कृत एवमेवायमस्मिन्नेधो भवति स्यामे स्यामः परिवृक्णे परिवृक्णोऽस्यैव शरीरस्य नाशमन्वेष्टन इति नाहमत्र भोग्यं पश्यामीति ॥ २ ॥ एवमेवैष मघवन्निति होवाचैतं त्वेव ते भूयो नु व्याख्यास्यामि वसापराणि द्वात्रिंशत् वर्षाणीति सहापराणि द्वात्रिंशत् वर्षाण्युवासतस्मै सहोवाच ॥ ३ ॥ खं० ॥ ९ ॥ य एष स्वप्ने महीयमानश्चरत्येष आत्मेति होवाचैतदमृतमयमेतद्ब्रह्मेति सहशांत हृदयः प्रवव्राज सहाप्राप्यैव देवाने तद्भयंददर्शेत्यदपीदं शरीरमंधं भवत्यनंघः स भवति यदिस्यामस्यामो नैवैषोऽस्य दोषेण दुष्यति ॥ १ ॥

वेदेशी०
खंडार्थः

८।१०

॥२५३॥

॥ १ ॥ अनेन प्रतिबिंबस्य ब्रह्मतापक्षेयो दोषो भिहितः सोऽत्र यद्यपि नास्तीत्युक्तं भवति । अस्य द्रष्टृजीवशरीरस्य दोषेण हस्तादिच्छेदरूपेण । तथापि दोषांतरमस्तीत्याह ॥ घ्नंतीति ॥ अस्या दौ तथापीति ग्राह्यं । एनं स्वप्ने प्रतीयमानदेहावच्छिन्नमेव । अन्ये चोराः । तु विशेषेण । एव शब्द इवार्थः । घ्नंतीव विच्छादयंतीव विशेषेण च्छादयंति गर्तादौ । विच्छादयंतीति पाठे विगतच्छादयं कुर्वंतीत्यर्थः । अप्रियवेत्ता दुःखजनकविषयभोक्ता । अपि दोषांतरमपि । अत्र सर्वत्र बाह्यवैलक्ष्यण्यादिव शब्दः । इति भयंददर्शेत्यन्वयः ॥ २ ॥ अतो न स्वप्ने प्रतीयमानवासनामयदेहावच्छिन्नस्यापहतपाप्मत्वादिगुणकात्मत्वं ब्रह्माभिप्रेतं । किंतु स्वप्नानेकपदार्थनिर्मातुः प्राणादिपूज्यस्य तैजसस्यैवेति निश्चित्येत्येवमर्थं ब्रह्मणे निवेद्य तन्मुखेनाप्यापातप्रतीतार्थो न मदभिप्रेत इति दृढीकर्तुं सुप्त्यवस्थाप्रेरकत्वरूपमाहात्म्यांतरं श्रोतुं चेंद्रः पुनरागत इत्याह ॥ ससमित्पाणिरित्यादिना ॥ शिष्टं समानं । अत्र यद्यपीद्रेण ब्रह्मसमीप एव स्थित्वाऽऽपातप्रतीतार्थदूषणादिकं कर्तुं शक्यं तथापि किंचिद्दूरंगत्वात् तत्र दोषदर्शनेन पुनरागत इत्यादिकथनमिद्रेण कथंचिदेवेदं ज्ञातमित्यसुरमो हनायेति भाष्ये स्पष्टं ॥ ३-४ ॥ दशमः खंडः ॥ १० ॥ तत्तस्यामवस्थायां यत्र यस्मिन् प्राज्ञे एतत् एषः सुप्तः समस्तः संकुचि

उप० । नवधेनास्य हन्यते नास्य स्यामेण स्यामो घ्नंति त्वेवैनं विच्छादयंती वा प्रियवेत्तेव भवत्यपि रोदितीव नाहमत्र भोग्यं पश्यामीति ॥ २ ॥ ससमित्पाणिः पुनरेयायतः ५६ प्रजापतिरुवाच मघवन्यच्छांत हृदयः प्रात्राजीः किमिच्छन् पुनरागम इति सहोवाच तद्यदपीदं भगवः शरीरमंधं भवत्यनंघः स भवति यदि स्यामस्यामो नैवैषोऽस्य दोषेण दुष्यति ॥ ३ ॥ नवधेनास्य हन्यते नास्य स्यामेण स्यामो घ्नंति त्वेवैनं विच्छादयंती वा प्रियवेत्तेव भवत्यपि रोदितीव नाहमत्र भोग्यं पश्यामीत्येवमेवैष मघवन्निति होवाचैतं त्वेव ते भूयो नु व्याख्यास्यामि वसापराणि द्वात्रिंशत् वर्षाणीति सहापराणि द्वात्रिंशत् वर्षाण्युवासतस्मै सहोवाच ॥ ४ ॥ खं० ॥ १० ॥

छांदोग्य

॥२५४॥

तैन्द्रियव्यापारः संप्रसन्नःस्वरूपसुखवान् तदनुभववानितियावत् । स्वप्नं विजानाति । किमुजाग्रत्पदार्थमिति भावः । एषः सु
प्ताधारः प्राज्ञ आत्मा । एवं सुप्तजीवाश्रये परमात्मनि निरूपिते तं जीववैलक्षण्येन सम्यक् ज्ञातुमासुरमतमवलंब्य सुप्त्यवस्थायां जीवा
श्रयेश्वराभावं तावद्युक्त्या साधयति ॥ नाहं खल्वित्यादिना ॥ संप्रति सुप्त्यवस्थायां अहं खलु तावत् आत्मानं परमात्मानं अयं प
रमात्मा एवं सुप्तस्य ममाश्रयः अहं त्वे तदाश्रित इति मत्तो न्यं न जानाति न जानामि । ननु सुषुप्तौ जीवस्य स्वाश्रयपरमात्मज्ञानाभावेऽपि
परमात्मा स्वात्मानं तदाश्रयत्वेन प्रदर्शयतीति किं न स्यादित्यत आह ॥ अयमहमस्मीति ॥ अयं जीवाश्रयोऽहमस्मीत्ययमन्यो भ
गवानपि आत्मानं स्वात्मानं न जानाति न ज्ञापयतीति । नन्वेकेन जीवेन स्वाश्रयस्य भगवतः सुप्तावदृष्टत्वेऽपि न तदभावः । इतरेषां त
ज्ज्ञानसंभवादित्याशंकायामाह ॥ नो एवेमानीति ॥ इमानि भूतान्यपि सुप्त्यवस्थायां स्वाश्रयं नो एव जानन्ति । अतो नुपलंभात् स
नास्तीति भावः । ननु तदा जीव ईश्वरे ईश्वरो वा जीवे प्रविष्ट इति नाश्रयाश्रयिभावोऽपलब्धिरित्यत आह ॥ विनाशमेवेति ॥ यदि जीव ई
श्वरेऽपीतः प्रविष्टः तर्हि शंविनैव भवति भवेत् । स्वरूपसुखानुसंधातान स्यात् । नहि परगृहं गतस्य सुखभोगोऽस्ति । तथा च तस्य सुख
महमस्वाप्समित्युत्तरकालीन परामर्शयोगः । यदि वा ईश्वरो जीवे प्रविष्टस्तर्हि शंविनैव भवेत् । तथा च तस्य सदा सुखभोक्तृत्वप्रतिपा
दकं श्रुत्यादिविरोध इत्यर्थः । तथा च जीवेश्वरौ नान्योन्यस्मिन्नप्ययवंतौ भेदेन च नोपलभ्येते । सुखमहमस्वाप्समित्युत्तरकालीन

उप० । तद्यत्रैतत्सुप्तः संप्रसन्नः स्वरूपं विजानात्येष आत्मेति होवाचैतदमृतमभयमेतद्ब्रह्मेति स हंशांत हृदयः प्रवव्राज सहाप्राप्यैव देवाने तद्भयं ददर्श नाहं खल्वयमेव ॥ संप्रत्यात्मानं
जानात्ययमहमस्मीति नो एवेमानी भूतानि विनाशमेवापीतो भवति नाहमत्र भोग्यं पश्यामीति ॥ १ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

८।११

॥२५४॥

परामर्शबलेनचजीवएवोपलभ्यतेऽतो जीवातिरिक्तेश्वरोऽनुपलंभान्नास्तीतिभयंभयहेतुंपूर्वपक्षंददर्श ॥ १ ॥ इमंचपूर्वपक्षंब्रह्मणे
निवेद्यसम्यक्वैलक्षण्येनपरमात्मानंज्ञातुंपुनरागतइत्याह ॥ ससमित्पाणिरित्यादिना ॥ २ ॥ हेमघवन्एषःपरमात्माएवमे
वसुह्यादौजीवविलक्षणतयाप्रत्यक्षेणनोपलभ्यतएव । किंतुजीववैलक्षण्यंजीवव्यावृत्तधर्मैरनुमेयमेवातस्तेऽतंजीवव्यावृत्तधर्म
वंतंव्याख्यास्यामि । एतस्मात्पुनःकिंचित्कालंब्रह्मचर्याचरणरूपाद्वृत्तादन्यत्रतस्मादतइतियावत् । नोएवनैवव्याख्यास्यामि
तोतोवसापराणिपंचवर्षाणीत्युवाचप्रजापतिः । सएवमादिष्टइंद्रोपराणिपंचवर्षाण्युवासह । एवमिंद्रस्यचतुर्वारंगुरुकुलवासेकि
यंतिवर्षाणिसंपन्नानीत्यपेक्षायांश्रुतिःस्वयमेवाह ॥ तानीति ॥ तानींद्रेणोषितानिवर्षाणि एकशतं एकेनाधिकंशतमेकाधिकशत
संख्याकानिसंपेदुःसंपन्नानिबभूवुः । अयमर्थःप्रसिद्धइत्याह ॥ एतत्तदिति ॥ यदाहुर्ज्ञानिनःएकशतंवर्षाणिमघवान्प्रजापतौ
ब्रह्मचर्यमुवासेतितदेतद्वात्रिंशतमित्यादिनादर्शितमित्याख्यायिकांतेउपसंहृत्यश्रुत्योच्यते । तस्मैअनुष्ठितब्रह्मचर्यायसःप्रजाप
तिरुवाचोपदिदेश । जीवव्यावृत्तधर्मजातंजीववैलक्षण्यानुमापकमितिशेषः ॥ २-३ ॥ एकादशःखंडः ॥ ११ ॥ तत्रताव
ज्जरा मृत्युपरीतत्वशरीरित्वाभावरूपंभगवतो जीवव्यावृत्तधर्मवक्तुंजीवेजरा मृत्युपरीतत्वशरीरित्वेतावदाह । मघवन्नित्यादिना ।

उप० । ससमित्पाणिःपुनरेयायत५हप्रजापतिरुवाचमघवन्यच्छांतहृदयःप्राब्राजीःकिमेवेच्छन्पुनरागमइतिसहोवाचनाहंस्वत्वयंभगवएव५संप्रत्यात्मानंजानात्ययमहमस्मीति
नोएवेमानिभूतानिबिनाशमेवापीतोभवतिनाहमत्रभोग्यंपश्यामीति ॥ २ ॥ एवमेवैषमघवन्नितिहोवाचैतंत्वेवतेभूयोनोव्याख्यास्यामिनोवान्यत्रैतस्माद्वसापराणिपंचवर्षाणीतिस
हापराणिपंचवर्षाण्युवासतान्येकशतंसंपेदुरेतत्तद्यदाहुरेकशत५हवैवर्षाणिमघवान्प्रजापतौब्रह्मचर्यमुवासतस्मैसहोवाच ॥ ३ ॥ खं० ॥ ११ ॥

हेमघवन् इदंजीवजातं मर्त्यंवाव मरणशीलमेव उपलक्षणमेतत् । जराग्रस्तं च । शरीरंशरीरसंबन्धि तदभिमानीतियावत् । मर्त्यत्वमुपपादयति ॥ आत्तमिति ॥ इदानीं भगवतस्तदभावंदन्शरीराधिष्ठातृत्वमप्यसाधारणधर्मांतरमाह ॥ तदस्येति ॥ तज्जीवाभिमतंशरीरं अमृतस्यजरामृत्युरहितनित्यशरीरस्य अशरीरस्यशरीराभिमानशून्यस्य अस्यपूर्वोक्तगुणस्य आत्मनःपरमात्मनोऽधिष्ठानं । एवंभूतोपि लीलया मर्त्यशरीरमधितिष्ठतीतिवावत् । जीवस्तु न तदधितिष्ठतीतिवक्ष्यति । प्रियाप्रियास्पृष्टत्वरूपंजीवव्यावृत्तधर्मांतरं वक्तुं जीवेतावत्तदभावमाह ॥ आत्तइत्यादिना ॥ यः सशरीरो जीवः सः प्रियप्रियाभ्यामात्तः संबन्धः । एतदुपपादयति ॥ नहवाइति ॥ अपहतिरपगमो नास्ति ह वै नास्त्येव खलु । मुक्तानामपि प्रियसद्भावादिति भावः । अत्र प्रियं नाम परेणेयं प्राप्यं सुखं अप्रियं तु परेणेयमभद्रं अकारस्य निषेधार्थत्वेनाभद्रवाचित्वात् । प्रियशब्दस्य च परेणेयत्ववाचित्वात् । तथा च परेणेयं अप्रियमिति परनिपात इति ज्ञेयं । इदानीं भगवति तदस्पृष्टत्वमाह ॥ अशरीरमिति ॥ अशरीरं सदाशरीराभिमानशून्यं परमात्मानं प्रियाप्रिये न वाव नैव स्पृशतः । अभद्रं भगवति नास्त्येव । सुखमपि न परप्राप्यमस्तीति भावः ॥ १ ॥ भगवतः प्रियाद्यस्पृष्टत्वं कैमुत्येन साधयितुमाह ॥ अशरीरइत्यादिना ॥ वायुर्मुख्यः अशरीरः ज्ञानवैशेष्येण नात्यंतं देहेन संगतः । अभ्रं ब्रह्मा । व्याप्तत्वाद्भ्रामाविष्णुस्तेनैव भ्रियमाणत्वात् । विद्युत्वायुपत्नी । विशेषेण द्योतनात् । स्तनयितुर्ब्रह्माणी । सर्वशब्दात्म

उद० । मघवन्मर्त्यंवाइदंशरीरमात्तंमृत्युना तदस्यामृतस्याशरीरस्यात्मनोधिष्ठानमात्तोवैसशरीरः प्रियाप्रियाभ्यां नहवैसशरीरस्य सतः प्रियाप्रिययोरपहतिरस्त्यशरीरं वाव संतं प्रियाप्रिये स्पृशतः ॥ १ ॥ अशरीरो वायुरभ्रं विद्युत्स्तनयितु रशरीराप्येतानि तद्यथैतान्यमुष्मादाकाशात्समुत्थाय परं ज्योतिरुपसंपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते ॥ २ ॥

कत्वात्तस्याः । एतानि अभ्रादीनि अशरीराणि ज्ञानवैशेष्येण शरीरेणात्यंतं संबद्धानि । अतएव न प्रियाप्रियवन्ति । एतच्च भाष्ये स्पष्टं । एवं च यदा कदाचित्कथंचिदशरीराणां प्रियाद्यस्पर्शस्तदा किमुवाच्यं सर्वथा सर्वदाशरीरेणासंबद्धस्येत्युक्तं भवति । मुक्तप्रायत्वाच्च भगवान् जीवविलक्षण इत्याशयेनाह ॥ तद्यथैतानीत्यादिना ॥ तत्त्वक्ष्यमाणं निदर्शनं यथा । एतानि वाय्वादीन्यमुष्मादाकाशादासमंतात्काशमानात्परमात्मनस्तत्प्रसादादितियावत् । समुत्थाय शरीरादितिशेषः । परं ज्योतिः परं ब्रह्म उपसंपद्यतस्मिपंगत्वा स्वेन रूपेण स्वस्वरूपानंदादिनाऽभिनिष्पद्यते सम्यक्संपन्नानि भवंति ॥ २ ॥ एवमेवैषोपरोपि मुक्तः संप्रसादः सम्यक् विष्णुप्रसादवान् अस्मात्चरमात्शरीरात् समुत्थाय परं ज्योतिरुपसंपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते स उत्तमः पुरुषः । अनेनोत्तमपुरुषत्वेनापि जीववैलक्षण्यमुक्तमिति ज्ञातव्यं । केचित्तु वैलक्षण्यसिद्धार्थप्रदर्शनायेदमित्याहुः । मुक्तभोगप्रदत्वेनापि जीववैलक्षण्यमित्याशयेनाह ॥ सतत्रेति ॥ सः प्राप्तनिजानंदाविर्भावस्तत्र भगवलोके तदनुग्रहेणैव पर्येति परितो गच्छति । जक्षन् भक्षयन् ह सन्वाज्ञातिभिः सह मुक्तैः अज्ञातिभिः पूर्वमुक्तैः । रमणातिशयप्रकारमाह ॥ नोपजनमिति ॥ उपजनं स्वसमीपवर्तिजनं । स्वस्येदं शरीरं च न स्मरन् रममाणः पर्येतीत्यन्वयः । केवलं हर्षनुसंधानेनैव परमसुखभोक्ता तेषामुपजनदर्शनादिकमपि नास्तीति भावः । तदमृतस्याशरीरस्यात्मनोऽधिष्ठानमित्यनेनोक्तं शरीराधिष्ठातृत्वं कथं जीवव्यावर्तकमित्याशंकापरिहाराय शरीराधिष्ठातृत्वं विशद

उप० । एवमेवैष संप्रसादोऽस्माच्छरीरात्समुत्थाय परं ज्योतिरुपसंपद्यस्वेन रूपेणाभिनिष्पद्यते स उत्तमः पुरुषः स तत्र पर्येति जक्षन् क्रीडन् रममाणः स्त्रीभिर्वायानैर्वाज्ञातिभिर्वाज्ञातिभिर्वा नोपजन् स्मरन्निदंशरीरं स यथाप्रायोग्य आचरणे युक्त एवमेवायमस्मिन् शरीरे प्राणयुक्तः ॥ ३ ॥

छांदोग्य

॥२५६॥

यन्भावनार्थमीश्वरस्यरथिकसाम्यमप्याह ॥ सयथेत्यादिना ॥ सःवक्ष्यमाणोदृष्टांतोयथा । यानप्रयोक्तृत्वात्प्रयोग्यःसारथिः ।
आचरत्यनेनेत्याचरणेरथेआचरणेतत्प्रवृत्त्यर्थं युक्तोनि युक्तःस्वामिना एवमेवायंप्राणोस्मिन्शरीराख्येरथे तदाचरणार्थंयुक्तोनि
युक्त ईश्वरेण । शरीररथेप्राणःसारथिस्थानीयइत्यर्थः । उपलक्षणमेतत् । यथारथीयथान्यरथगइत्यादिग्राह्यं । तथाचयथा
रथीएवमेवायमस्मिन्शरीरेप्राणः प्रकृष्टानंदरूपत्वात्तन्नामाविष्णुःरथाधिष्ठाता । यथान्यरथगःअन्यस्वामिकरथगःकश्चित्पुमान्
एवमेवायमस्मिन्शरीरेप्राणस्तद्वान्जीवः । इतियोजना ॥ इंद्रियाणिहयस्थानीयानीत्यपिग्राह्यं । एवंचजीवस्यान्यरथगोपमत्वा
न्नशरीराधिष्ठातृत्वमितितज्जीवव्यावर्तकंभवत्येवेतिभावः ॥ ३ ॥ प्रकृतप्राणेंद्रियविषयजीवाश्रयत्वंसर्वेन्द्रियैस्तत्तद्विषयभोक्तृत्व
रूपंजीवव्यावृत्तधर्मांतरंवदन्नुक्तमुत्तमपुरुषत्वमुपपादयति ॥ अथयत्रेत्यादिना ॥ अथशब्दोसाधारणधर्मांतरकथनप्रारंभार्थः ।
एवमुत्तरत्रापि । यत्रविष्णौ एतत्आकाशंप्रकाशमानंरूपमनुविषण्णंतत्संबद्धंचक्षुः । स्वविषयेणसहचक्षुरिंद्रियंयत्रश्रितमित्यर्थः ।
यस्यचदर्शनायभोगायचक्षुः । यश्चचाक्षुषःचक्षुषेदंपश्यामीतिस्वातंत्र्येणवेदनान्यः । इदंचतद्दर्शनायचक्षुःकुतइत्याशंकायांतस्यै
वतद्भोक्तृत्वानुसंधानवत्त्वादित्युपपादनार्थमुक्तमितिज्ञातव्यं । एवमग्रेपि । घ्राणादींद्रियंतद्भोगायकुतइत्याशंकायांतस्यैवतत्तद्वि
षयभोक्तृत्वानुसंधानवत्त्वादित्युपपादनाययोवेदेदंजिघ्राणीत्यादिकमितिद्रष्टव्यं । यश्चक्षुरिंद्रियंतद्विषयादिकंचवेदेत्यपिग्राह्यं ।

उप० । अथयत्रैतदाकाशमनुविषण्णंचक्षुःसचाक्षुषःपुरुषोदर्शनायचक्षुरथयोवेदेदंजिघ्राणीतिसआत्मागंधायघ्राणमथयोवेदेदमभिव्याहराणीतिसआत्माभिव्याहारायवा-
गथयोवेदेदंशृण्वानीतिसआत्माश्रवणायश्रोत्रं ॥ ४ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

८।१२

॥२५६॥

S G D F

Sri Gargeshwari Digital Foundation

सउत्तमःपुरुषइतिसंबंधः । एवंयत्रगंधादिसहितंघ्राणादिआश्रितं यस्यचगंधादिभोगायघ्राणादि यश्चेदंपुष्पादिकंजिघ्राणीत्यादि वेदनान्यः यश्चघ्राणादींद्रियंतद्विषयादिकंचसम्यक्वेद सआत्माउत्तमपुरुषः । इतिमननायमनइत्यंतंयोज्यं । एवंयत्रप्राणेजीवे वास्वस्वविषयसंबद्धंचक्षुरादींद्रियं यस्यचप्राणस्यजीवस्यवाभोगायचक्षुरादिकं यश्चप्राणोजीवोवाइदंपश्यामीत्याद्यनुसंधानवान् सआत्माप्राणोजीवोवायत्रसउत्तमपुरुषः । इतिप्राणजीवपरतयापीदंवाक्यजातंयोज्यं । तयोरपियथाक्रमममुख्यतयाविषयभो कृत्वात् । अत्रचक्षुरादिशब्दास्तदभिमानिदेवतापराअपीतिद्रष्टव्यं । नन्वेवंजीवेंद्रियैर्भगवतोविषयभोगेस्वयमिंद्रियशून्यइत्या पन्नं । तथाचसहस्राक्षइत्यादिश्रुतिविरोधइत्यतआह ॥ अस्यदैवंचक्षुरिति ॥ अस्यभगवतश्चक्षुश्चक्षुरादिकंइंद्रियंअन्येभ्यो दीप्यमानत्वाद्वैवंस्वरूपात्मकमस्तीत्यर्थः । किंततइत्यतःतैर्विषयभोगप्रकारमाह ॥ सवाइति ॥ सएषपरमात्माएतेनस्वस्वरू पात्मकेनदैवेनदीप्यमानेनचक्षुषामनसेत्याद्यंतग्रहणेनसर्वेन्द्रियैरितिसूचितं । जीवेन्द्रियनिविष्टेनेतिशेषः । तथाचस्वकीयेन्द्रियव्याप्तौजीवेन्द्रियैरेतान्पुरोवस्थितान्कामान्विषयान्पश्यन्नित्युपलक्षणं । जिघ्रन्नित्यादिद्रष्टव्यं । रमतेस्वेच्छया ॥ ४-५ ॥ नन्वे वमशुभविषयभोगोपिभगवतःस्यादित्यतआह ॥ यएतइति ॥ यएतेकामाःब्रह्मलोकेशुभविषयोपलक्षणमेतत् । तेषुरमतइत्यर्थः । तथाचशुभमात्रभोक्तेतिभावः । अथवास्वस्वरूपेन्द्रियैर्जीवेन्द्रियानधिष्ठितैर्विषयभोगःकुत्रेत्यपेक्षायामाह ॥ यएतइति ॥ यएते

उप० । अथयोवेदेदमन्वानीतिसआत्मानोस्यदैवंचक्षुःसवाएषएतेनदैवेनचक्षुषामनसैतान्कामान्पश्यन्नमते ॥ ५ ॥ यएतेब्रह्मलोकेतंवाएतेदेवाआत्मानमुपासतेतस्मात्तेषां सर्वेचलोकाआत्ताःसर्वेचकामाःसर्वाश्चलोकानाप्नोतिसर्वाश्चकामान्यस्तआत्मानमनुविद्यविजानातीतिहप्रजापतिस्वाचप्रजापतिस्वाच ॥ ६ ॥ खं० ॥ १२ ॥

ब्रह्मलोके वैकुण्ठादौ कामाः विषयाः संततिषु दैवेन चक्षुषामनसेतरेन्द्रियैश्च स्वरूपभूतैरेवरमत इत्यर्थः । वाय्वादिदेवतोपास्यत्वरूपमपि जीवव्यावर्तकं धर्मांतरं वदन्नुक्तोपासनायाः फलं परकृतिरूपार्थवादपूर्वकमाह ॥ तं वा एतमिति ॥ तमपहतपाप्मत्वादिनोक्तमेतं सर्वभोक्तृत्वेन प्रकृतमात्मानं परमात्मानं देवाः पूर्वोक्ता वाय्वाद्याः उपासते । तस्मादुपासनासाध्यभगवत्प्रसादात्तेषां वाय्वादीनां देवानां सर्वे च लोकाः जनाः भुवनानि च सर्वे कामाश्च आत्ताः अधीनाः । तस्मादद्यतनोपियस्तमुक्तगुणमात्मानं श्रवणादिनानुविद्यापरोक्षतो विजानाति सोऽपि सर्वान् लोकान् सर्वान् कामान् श्रयो गतानुसारेणाप्नोति । एवं प्रजापतिनोक्तमात्मोपदेशमुपसंहरति वेदपुरुषः ॥ इतीति ॥ द्विरुक्तिरवधारणार्था ॥ ६ ॥ द्वादशः खंडः ॥ १२ ॥ हृदयादिस्थस्य भगवतोरूपविशेषवत्त्वेनोपास्तिमाहानेन खंडेन । तत्र श्यामादेरधिष्ठानविशेषाप्रतीतेस्तद्दर्शयन् व्याचष्टे ॥ श्याम इति ॥ हृदि स्थितो विष्णुरित्यस्य पूर्वोक्तोत्तरेण च संबंधः । श्यामः श्यामरूपवान् । शबल इत्यनूद्य विश्वरूपवानिति व्याख्यानं । नानारूपसमाहारवानित्यर्थः । एवं च श्यामशबलरूपवंतौ भगवन्मूर्तिविशेषौ हृदि स्थितौ तयोश्चोपासनायानक्रमः । किंतु श्यामात्तदुपासनात् । अनंतरं शबलं प्रपद्ये । अथवा शबलात्तदुपासनानंतरं श्यामं प्रपद्ये इत्यनियम एवेत्याह वेदपुरुष इत्युक्तं भवति । इदमुपलक्षणमित्याशयेनाह ॥ जीववर्ण इति ॥ जीववर्णः जीवो यादृशवर्णस्तादृशरूपवानित्यर्थः । अनेन गायत्रीविद्यायां जीवव्यापिभगवत्स्वरूपमुक्तं जीववर्णमित्युपास्यमित्युक्तं भवति । येषोऽंतरक्षणीत्युक्तश्चक्षुषि स्थितो भगवान् लोहितो लोहितरूपवानुपास्य इत्यर्थः । एवं हृदयादिगतमूर्तीनां रूपविशेषवत्त्वेन

भा० । श्यामो हृदि स्थितो विष्णुः शबलो विश्वरूपवान् । जीववर्णो जीवगतो लोहितश्चक्षुषि स्थित इति मानसे ।

प्रतिपत्तिमभिधाय तत्प्रतिपत्तिकाले कर्तव्यमनुसंधानप्रकारमाह वेदपुरुषः ॥ अश्व इत्यादिना ॥ अश्वोरोमाणीवपापमप्रारब्धं अनायासेनैव विधूय चंद्र इव राहोर्मुखात् प्रारब्धपापात् शनैर्भोगेन क्षीयमाणात् प्रमुच्य शरीरं स्थूलं सूक्ष्मं च धूत्वा विहाय कृतात्मा आविर्भूतस्वरूपोऽहमकृतं नित्यं ब्रह्मलोकमभिसंभवाभिगतास्मीत्यनेनाभिप्रायेण प्रपद्ये इत्याह वेदपुरुषः । नन्विदमयुक्तं । हयग्रीवस्य मायावा एतदुपनिषद् दृष्ट्वा दुभयोश्च नित्यमुक्तत्वेनैतादृशाभिप्राया संभवादतः कथमेतदित्यतोऽत्रोपपत्तिप्रमाणेनैवाह ॥ हयग्रीवेति ॥ नारद इत्युपलक्षणं । सोमोऽपि ग्राह्यः । सोमः साम्नामित्यन्यत्रोक्तत्वात् । उत्तरेषां नारदादीनां । भविष्याणीत्युपलक्षणं । एवं च हयग्रीवादयः अश्व इव रोमाणीत्यादिप्रार्थनाभिप्रायकाणि वाक्यानि यतीतकल्पेनारदादयः प्रावोचन् । उत्तरत्र वक्ष्यंति चेत् ये वपश्यंति । ननु स्ववाक्यतयाऽतोऽननुपपत्तिरित्यर्थः । या वाक्यसंहतिस्तैर्दृष्टासेत्यर्थः ॥ खं० १३ ॥ पूर्वोक्तहृत्पुंडरीकगताकाशनामकब्रह्मोपास्तिमेव प्रकारांतरेणाह ॥ आकाशो ह वा इत्यादिना खंडेन ॥ तत्राप्रतिपत्तिविप्रतिपत्तिनिरासाय खंडं प्रमाणेनैव व्याचष्टे ॥ आकाश इत्यादिना ॥ अतिप्रेत्याडोर्थः । ते इत्यस्यार्थो नामरूप इति ॥ अंतरेत्यस्यार्थोऽकृत इति ॥ तद्ब्रह्मेत्येतन्न चतुर्मुखपरमित्याह ॥ ब्रह्माख्य इति ॥ प्रजापतेः सभामित्यादिव्याचष्टे ॥ तद्वेदमेति ॥ अनेन प्रजापतिशब्दो विष्णुपर इत्युक्तं भ

भा० । हयग्रीवमुखोत्थानियानि वाक्यानि तानि तु । रमाददर्शतान्येव ब्रह्मातान्येव नारदः । यानि विष्णोरयोग्यानि प्रार्थनायात्मकानि तु । तान्युत्तरेषां वाक्यानि भविष्याप्यवदद्भरिः । एवमस्मात्तथा ब्रह्माच्छांदोग्योपनिषद्विसेतिसामसंहितायां ॥ खं० ॥ १३ ॥ आकाशोऽतिप्रकाशत्वात् नामरूपेऽकृते स्थितः । ब्रह्माख्यो भगवान् विष्णुस्तद्वेदमप्राप्त्यामह ।

छांदोग्य

॥२५८॥

वति । यशोहंभवानिब्राह्मणानामित्यादिव्याचष्टे ॥ यशोहमिति ॥ सर्ववर्णानांमध्येहंयशोयशस्वीभवानीत्यर्थः । सहा
हंयशसांयशइत्येतद्व्याचष्टे ॥ मत्तोन्येषामिति ॥ अनेनसोहंयशसांयशस्विनामन्येषांयशःयशःप्रदइतिव्याख्यातंभवति । य
शसांयशइत्येतत्प्रकारांतरेणव्याकुर्वन्यशोहमनुप्रापत्सीत्येतद्व्याचष्टे ॥ सोहमिति ॥ अनेनसहाहमित्यत्रत्यस्यसइत्यस्यावृत्ति
रित्युक्तंभवति । एवंचसोहंयशसांयशःउत्तमयशोरूपंयद्वह्नतदनुग्रहेणयशःप्रापत्सिप्राप्नुयामितियोजनोक्ताभवति । श्वेतमित्या
दिव्याचष्टे ॥ श्वेतमित्यादिना ॥ अतःश्वेतमित्यर्थः । अदत्कमित्येतदनूद्यतेनाद्यमानंकंकीदृशमित्यपेक्षायांतद्दर्शयति ॥ अ
दत्कमित्यादिना ॥ लिंदुमित्येतदप्रतीतेर्व्याचष्टे ॥ लिंद्विति ॥ तत्परंब्रह्मयस्माद्रतिदंतस्मालिंद्वित्युच्यते । रोलइतिभावः ।
आभिगामित्येतत्तात्पर्यमाह ॥ तदहमिति ॥ सदेत्याडोर्थः ॥ खंडः १४ ॥ ततश्चायंखंडार्थः ॥ आकाशःआसमंता
त्काशनादाकाशनामाहृत्पुंडरीकस्थोविष्णुर्नामरूपयोःनामरूपात्मकप्रपंचयोर्निर्वहिताकर्तावैनामेतिनिपातसमुदायोऽयमर्थःप्रसि
द्धइत्याह । तेनामरूपे अनामासोप्रसिद्धत्वादरूपोभूतवर्जनात्इत्युक्तदिशा अंतराविनायदस्तितद्ब्रह्मतदमृतंनित्यमुक्तंसआत्मा

भा० । यशोहंसर्ववर्णानांमत्तोन्येषांयशोभवेत् । सोहंममयशोदातृयशसांयशउत्तमं । विष्ण्वाख्यपरमंब्रह्मश्वेतंश्वसनगंयतः । अदत्कमदमानंकंस्वानंदानुभवात्मकं । लिंदुत
द्रतिदंयस्मात्तदहंप्राप्नुयांसदा ॥ खं० ॥ १४ ॥

उप० । श्यामाच्छबलंप्रपद्येशबलाच्छयामंप्रपद्येऽश्वइवरोमाणिविधूयपापंचंद्रइवराहोर्मुखात्प्रमुच्यधूत्वाशरीरमकृतंकृतात्माब्रह्मलोकमभिसंभवामीत्यभिसंभवामीति ॥ १३ ॥
आकाशोवैनामनामरूपयोर्निर्वहितातेयदंतरातद्ब्रह्मतदमृतं५सआत्माप्रजापतेःसभावेऽमप्रपद्येयशोहंभवामिब्राह्मणानांयशोराज्ञांयशोविशांयशोहमनुप्रापत्सिसहाहंयशसांयशःश्वेतम
दत्कमदत्कंश्वेतंलिंदुमाऽभिगांलिंदुमाऽभिगां ॥ खं० ॥ १४ ॥

वेदेशी०

खंडार्थः

८।१५

॥२५८॥

SGDF

आदानादिकर्ता । तात्पर्यद्योतनाय पृथक्कुर्योगकरणं । उपासनाकरणकाले कर्तव्यमभिसंधिमाह ॥ प्रजापतेरिति ॥ प्रजापतेः
विष्णोः सभांसमिति वेङ्गमृहंप्रपद्ये प्राप्नुयां । ब्राह्मणानां मध्ये यशस्वी भवामीत्यर्थः । एवं यशोराज्ञामित्यादियोज्यं । स इत्येत
द्वक्ष्यमाणमत्रापि संबध्यते । यशसां यशस्विनां यशः यशः प्रदः सोहं यद्यशसां यशः उत्तमयशोरूपं श्वेतं श्वसनगं कंस्वानंदानुभ
वात्मकं अत्तीत्यदत्कं परब्रह्म तदनुग्रहेण यशः प्रापत्सि प्राप्तवानस्मि । सहाहमित्यस्योत्तरवाक्येऽन्वयः । सोहं हेत्यास्वादने । य
न्मम यशो दातृ तदेवादत्कं श्वेतं लिङ्गं रतिदं आसदा अभिगां प्राप्नुयामिति वेदपुरुषस्य ब्रह्मणो वाक्यं । पुनरुक्तिः पूर्ववत् ॥ चतुर्द
शः खंडः ॥ १४ ॥ एषामुमुक्षुभिरवश्यमादरणीयेत्याशयेन वेदपुरुष एतदुपनिषत्प्रवर्तकान्वदन्नेतदुपनिषदुक्तगुणोपासकानां अ
वश्यापेक्षितान्यमनियमान् प्रदर्शयन्न पुनरावृत्तिरूपं फलं चाह ॥ तच्चैतदित्यादिना ॥ तत्रादिवाक्यं ब्राह्मणादीनां सर्वेषां यशः प्रा
प्नुयामित्यादेः सर्वोपासकविषयत्वानुपपत्तेरेवं वक्तव्यमिति जिज्ञासामपनुदन्व्याचष्टे ॥ उपदिष्ट इति ॥ परेणैव विष्णुनैव । अने
न ब्रह्मशब्दो विष्णुपर इत्युक्तं भवति । आचार्यकुलाद्वेदमधीत्येत्यादिनायमनियममात्रेण ब्रह्मलोकप्राप्तिरुच्यत इत्यन्यथाप्रतीतिवा
रणायापेक्षितं पूरयंस्तद्व्याचष्टे ॥ तस्मादिति ॥ तस्मादेवमस्या उपनिषदः परंपरागतत्वेन तदुक्तार्थस्यात्यंतं विश्वसनीयत्वात् । पुरु
षोत्तमे ईशे इत्यनेनैतदुपनिषदुक्तगुणवतीति सूचयति ॥ तंपरमं विष्णुं हृद्वेति शेषोक्तिः । नच पुनरावर्तत इत्यत्र चशब्दो धारणार्थ इ

भा० । उपदिष्टः परेणैव त्वेवमाह चतुर्मुखः । उवाच च मनोर्विद्यां प्रजाभ्यो मनुरेव च । तस्मात्सर्वेन्द्रियाणीशे निधाय पुरुषोत्तमे । दृष्ट्वा तंपरमं विष्णुं तल्लोकं प्रति पद्यते । नावर्तते पु
नस्तस्मात्कदाचित्केनचित्कचिदिति च ॥ खं० ॥ १५ ॥

SGDF

Sri Gargeshwar Digital Foundation

त्यभिप्रेत्योक्तं ॥ कदाचित्केनचित्कचिदिति ॥ खं० ॥ १५ ॥ ततश्चायं खंडार्थः ॥ तत्पूर्वोक्तं एतत्श्यामाच्छबलमि
त्यादिकं उपनिषद्रूपं वाक्यजातं ब्रह्माविष्णुः प्रजापतयेचतुर्मुखायोवाचहोपदिदेशकिल मनवेस्वायंभुवाय यतएवमियमुपनिषत्प
रंपरागता अतएतदुपनिषदुक्तार्थस्यावश्यमादरणीयत्वादद्यतनोपियः कश्चिन्मुमुक्षुः आचार्यकुलाद्वेदमधीत्यथाविधानमित्ये
तत्पूर्वोत्तराभ्यांसंबध्यते । गुरोः कर्मसेवारूपंगुरुदक्षिणारूपं वा अतिशेषेण अशेषेण कुटुंबीगृहस्थाश्रमवान् । कचित्कुटुंबे इति
पाठस्तदावर्तमानइतिशेषः । इदमितराश्रमिणामुपलक्षणं । धार्मिकान् व्यापारान् विदधत् कुर्वाणः । आत्मनि एतदुपनिषदुक्तगु
णवति सर्वेन्द्रियाणिसंप्रतिष्ठाप्यनियम्य तीर्थेभ्यो यज्ञेभ्योन्यत्र विना सर्वाणि भूतान्यहिंसन् हिंसामकुर्वाणः यावदायुषं वर्तयन् वर्तमा
न स्तंपरमात्मानं दृष्ट्वा ब्रह्मलोकमभिसंपद्यते प्राप्नोति । स्वर्गलोकं प्राप्त इव पुनरावर्तते किं नेत्याह ॥ नचेति ॥ चशब्दोवधारणा
र्थः । कदाचिदपि कचिदपि केनापि निमित्तेन । नैवावर्तत इत्यर्थः । द्विरुक्तिरुक्तशेषार्थावधारणार्था ॥ पंचदशः खंडः ॥ १५ ॥
एवं समापितभाष्यो भगवानाचार्यो तेष्वेतदुपनिषदुक्तगुणविशिष्टभगवत्स्तुतिप्रीतिप्रार्थने कृत्वानिबध्नाति ॥ पूर्णानंदेति ॥ पर

उप० । तद्वैतब्रह्मा प्रजापतय उवाच प्रजापतिर्मनवेमनुः प्रजाभ्य आचार्यकुलाद्वेदमधीत्यथाविधानं गुरोः कर्मातिशेषेणाभिसमावृत्य कुटुंबी (वे) शुचौ देशे स्वाध्यायमधीयानो धार्मि
कान्विदधदात्मनिसर्वेन्द्रियाणिसंप्रतिष्ठाप्याहिंसां सन् सर्वाणि भूतान्यन्यत्र तीर्थेभ्यः सखत्वे वं वर्तयन् यावदायुषं ब्रह्मलोकमभिसंपद्यते न च पुनरावर्तते न च पुनरावर्तते ॥ खं० ॥ १५ ॥
॥ इति श्रीमच्छांदोग्योपनिषदि अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

भा० । पूर्णानंदमहोदधिः परतमो नित्यः परस्मात्सदा सर्वज्ञः सकलेशिता गुणनिधिर्नित्योत्सवस्तद्विदां । सर्वस्मादधिकं मम प्रियतमस्त्विष्टादपीष्टोत्तमस्त्वस्माच्च हितात्सदा हित
तमः प्रीतो भवेन्मे हरिः ।

स्मात्परतमः । गुणानां निधिः निधानमित्युक्ता एव गुणालेशतो दर्शिताः पूर्णानंदेत्यादिना । पूर्णोपरिच्छिन्नः । सदा सकलेशितेत्य
न्वयः । नित्यमुत्सवो यस्मादसौ नित्योत्सवः । सर्वस्माद्बुद्धादेरधिकं यथास्यात्तथाममप्रियतमः परमपुरुषार्थरूपः । कुतः । तुश
ब्दो हेत्वर्थः । यस्मादिष्टादपीष्टोत्तमः । अतिशयेनेष्टमेव परमपुरुषार्थरूपं भवतीति भावः । हिततमः अतिशयेनाप्तः सुहृद्वा ॥ ४ ॥
अथ स्वभाषितभाष्यस्यासि मूलत्वसमर्थनाय श्रुतिसिद्धं स्वस्य परमाप्तत्वं दर्शयन्नाह ॥ यस्येति ॥ यस्य वायोर्देवस्य बलित्येत्यादिवे
दवचने दिव्यानि क्रीडादिगुणविशिष्टानि त्रीणिरूपाण्युदितानि तस्य तृतीयं वपुस्तेनेदं भाष्यं हरौ हरि विषयतया कृतं हीत्यन्वयः ।
कीदृशं चास्य मूलरूपं कानिच त्रीणिरूपाणि कीदृशानि च तत्राह ॥ अलमिति ॥ तस्य वायोर्मूलरूपं बद्धलात्मकं दर्शतं ज्ञानपूर्णं ।
तत्तद्वत्त्वमेव यादृशं मूलरूपं तादृशावतारयैव निहितं भगवता प्रेरितं अवतीर्णं च । भर्गो भरणगमनकर्तृ महच्छ्रेष्ठं । तत्र प्रथमं हनु
मदाख्यं वपुः रामवचो नयं रामस्य वचांसि सीतां प्रतिनीतवत् रामविषयवचांसि मूलरामायणरूपाणि शिष्येषु नीतवद्वा । रामवच
सियो न योन्याय आज्ञारूपस्तद्युक्तं वा । द्वितीयं भीमनामकं । पृष्ठः कुरुपृतनाक्षयकारि । तृतीयं वपुरानंद तीर्थारपर्यायमध्वाभिध
मिति । अतः परमाप्तप्रणीतत्वादिदं भाष्यं सकलसुजनैरादरणीयमिति भावः ॥ ४ ॥ ननु बलित्येत्यादिवेदवचने वायोस्त्रीणिरूपा
ण्युदितानीत्यसत् । तस्य सूक्तस्य त्रेताग्निपरत्वादित्यतस्तत्सूक्तं वायुरूपत्रयपरतया प्रमाणेन व्याकुर्वन् न्यदीमुपहृते साधते मतिरित्यु

भा० । यस्य त्रीण्युदितानि वेदवचने रूपाणि दिव्यानि लंबद्वत् दर्शितमित्येव निहितं देवस्य भर्गो महत् । वायो रामवचो नयं प्रथमं कृष्टो द्वितीयं वपुर्मध्वो यत्तु तृतीयं कृतमिदं भाष्यं
हरौ तेन हि ।

छांदोग्य

॥२६०॥

कमतिशब्दंतावद्याचष्टे ॥ हनशब्दइति ॥ हनशब्दस्यगत्यर्थकधातुनिष्पन्नस्यज्ञानवाचित्वेनमतिशब्दसमानार्थत्वाद्धनुमान्
मतिशब्देनोच्यतइत्यर्थः । अत्रयद्यपिमतिमानिति वक्तव्यं । तथापिमतिमतोपिमतिस्वरूपताज्ञापनायमतिरित्येवोक्तमिति
ज्ञातव्यं । ऋतस्यधेनाअनयंतससुतइत्येतद्याचष्टे ॥ रामस्येति ॥ ऋतस्येत्यस्यार्थःस्वृतरूपस्येति । सुष्टुसर्वदासर्वत्रच
सत्यरूपस्येत्यर्थः । यद्वापूर्वावगतवत्सदास्थितस्येत्यर्थः । यथोक्तं । ऋगतावितिधातोस्तुपूर्वावगतवत्सदा । स्थितेर्ब्रह्मर्तमित्युक्त
मिति । धेनाइत्यस्यार्थोवाचइति । वाचोयास्ताःनेतासीतांप्रतीतिशेषः । रामस्यवचोरामप्रतिपादकमूलरामायणरूपाःशिष्येषु
नेतेतिवा । यदीमुपहरतइत्यादेस्तात्पर्यगुणोदधिरिति । सप्तशिवासुमातृष्वित्येतद्भीमशब्दार्थप्रतिपादकमितिभावेनतावद्भीम
शब्दार्थमाह ॥ भृतमइति ॥ भृताःधृताःमाःप्रमाःप्रमाणानियेनासौतथोक्तः । अस्त्वेवंभीमशब्दार्थः । किंततइत्यतोमातृष्वि
त्युक्तमातृशब्दार्थतावदाह ॥ वाचइति ॥ माःप्रमाणभृताःवाचोमापकत्वान्मातरःस्मृताइत्यर्थः । सप्तशिवास्वित्युक्तसप्तशि
वाशब्दार्थमाह ॥ ऋगाद्याइति ॥ ऋगाद्याश्चत्वारः । अस्त्वेवंमातृसप्तशिवाशब्दार्थस्तथापिकिमित्यतआह ॥ तत्रेति ॥ य
तोभृतमोभीमइत्युक्तः । यतश्चमातृसप्तशिवाशब्दार्थउक्तरूपस्ततस्तत्रोक्तासुसप्तशिवासुमातृषुशयोनिष्णातोभीमःस्मृतइत्य
र्थः । तृतीयमस्येत्यादेरानंदतीर्थाख्यतृतीयावतारप्रतिपादकत्वसिद्ध्यर्थंप्रदिवोमध्वआधवइत्युक्तमध्वशब्दस्यानंदतीर्थसमानार्थ

भा० । हनशब्दोज्ञानवाचीहनूमान्मतिशब्दितः । रामस्यस्वृतरूपस्यवाचोनेतागुणोदधिः । भृतमोभीमइत्युक्तोवाचोमामातरस्मृताः । ऋगाद्याइतिहासश्चपुराणंपंचरात्रकं ।
प्रोक्ताःसप्तशिवास्तत्रशयोभीमस्ततःस्मृतः ।

वेदेशी०

भाष्यार्थः

८।१५

॥२६०॥

त्वमाह ॥ मध्वित्यानंदइति ॥ मधुद्यौरस्तुनःपितेतिप्रयोगात् । वातेरवगत्यर्थात्करणेघञर्थेकविधानमितिकः । मधुआनंद
 करंवंतीर्थशास्त्रंयस्येतिमध्वइत्यर्थः । स्वरित्यत्रेवोकारलोपः । आनंदकरंतीर्थयस्यासावानंदतीर्थः । तृतीयमस्येत्यत्रवपुरित्येतद
 नुवर्ततइतिभावेनोक्तंतृतीयामारुतीतनुरिति । तृतीयामरुतीतनुर्मध्वःआनंदतीर्थःस्यादितिसंबंधः । तात्पर्यद्योतनायैतज्ज्ञानफ
 लमाह ॥ इतीति ॥ ७ ॥ ततश्चायंतृचस्यार्थः । सहसःसहोरूपस्य देवस्यक्रीडादिगुणसंपन्नस्य वायोर्मूलरूपं बट्बलात्मकं
 दर्शतंज्ञानरूपं । भर्गोजगद्भरणगमनगुणं तत्इत्याइत्थंभूतमेव वपुषेरूपत्रयावताराय यतोयस्माद्भगवताऽधायिनिहितंभगवता
 प्रेरितमित्यर्थः । तस्मादजनि । यद्वायतोवायोर्भगवानजनिव्यक्तोभूतस्यवायोरितिसंबंधः । प्रथमावतारस्वरूपमाह ॥ यदी
 मिति ॥ यदीयदेवमतिर्हनुमदारुण्यंप्रथमंरूपंपउपह्वरतेरामस्यसमीपेतिष्ठति । साधतेरामकार्याणिसाधयति । तेनहनुमताऽतस्य
 सत्यरूपस्यपूर्वावगतवत्सदास्थितस्यवा रामस्यसस्रुतोऽमृतस्रावयुक्ताःधेनाःवाचोनयंतसीतांप्रतीतिशेषः । द्वितीयावतारस्वरूप
 माह ॥ पृक्षइति ॥ द्वितीयंवपुःपृक्षःपृतनाक्षयकारि पितुमान्अन्नवान्बहुभुगितियावत् । नित्यःनित्यंसप्तशिवासुसप्तसंख्या
 कासुपरममंगलरूपासुऋगादिलक्षणासुमातृषुमापयंतीतिमातारस्तासुआशयेशेते । मुहुर्मुहुर्विचारयतीत्यर्थः । अनेनभीमशब्दा
 र्थउक्तोभवति । तृतीयावतारस्वरूपमाह ॥ तृतीयमिति ॥ अस्यवृषभ्यस्यश्रेष्ठस्यवायोस्तृतीयंवपुः । दोहसेज्ञानदोहायदश
 प्रमतिंपूर्णप्रज्ञानामकंयोषणोनार्यः । गुरुत्वाद्बहुवचनं । जनयंतअजनयंत ॥ निर्यदीमिति ॥ बुधात्ज्ञानस्वरूपात् । यदीं
 भा० । मध्वित्यानंदउद्दिष्टोवेतितीर्थमुदाहृतं । मध्वआनंदतीर्थःस्यात्तृतीयामारुतीतनुः । इतिसूक्तगतरूपत्रयमेतन्महात्मनः । योवेदेवदवित्सस्यात्तत्त्ववित्तत्प्रसादतइतिसद्भावे ।

यस्मादेवमहिषस्यमहितषड्गुणस्यहरेर्वर्षसोवरणीयत्वात्पालकत्वाद्दूर्पोनामकान्गुणान् ईशानासोरुद्राद्यादेवाः अन्येसूरयोज्ञानिनश्चशवसासुखेन । निराक्रंतज्ञातवतः । तृतीयंवपुरितिपूर्वेणसंबंधः ॥ यदीमिति ॥ यदीयएवप्रदिवःप्रकृष्टप्रकाशरूपोमध्वःआनंदतीर्थाख्योमातरिश्वावायुर्गुहासंतजीवेश्वरैक्यंवदद्भिर्गूहितंसंतंहरिंआधवेआसमंतात्पतित्वेमथायतिमप्रातिशास्त्रेणविचार्यनिश्चाययतीतिभावः । शिष्टसूक्तव्याख्यानंग्रंथांतरादवगंतव्यं । तस्ययत्तृतीयंवपुस्तेनेदंभाष्यंकृतमित्युक्तं । तत्रभाष्यकर्तुस्तृतीयावतारस्यनामनतावन्मध्वशब्दसमानार्थकानंदतीर्थइति । दशप्रमतिंजनयंतयोषणइत्यनेनविरोधात् । नापिदशप्रमतिरिति । आनंदतीर्थनामकत्वप्रसिद्धिविरोधादित्याशंकामपाकुर्वन्स्वभाष्यंहरावर्षयति ॥ आनंदेति ॥ दशप्रमतिशब्दव्याख्यानंपूर्णप्रज्ञेति । दशेति सर्वमुद्दिष्टंपूर्णं सर्वमिहोच्यते । प्रज्ञाप्रमतिरुद्दिष्टापूर्णप्रज्ञस्ततःस्मृतइत्यन्यत्रोक्तत्वात् । तथाचनामद्वयमपितृतीयावतारस्यास्तीतिनविरोधइतिभावः । हरेःप्रियमस्त्वितिशेषः । नस्वस्वरूपनिरूपणेनग्रंथःसमापनीयइतिभावेनांतेपिभक्त्युद्रेकात्प्रीतिप्रार्थननमनरूपमंगलमाचरति ॥ नित्यानंदेति ॥ पूर्णोखिलगुणैः । नित्यदेत्यनेननमममंगलाचरणंप्रयोजनोद्देशेनेति सूचयति । तस्मैउपनिषदुक्तगुणायविष्णवेनमश्वास्तु । त्रिरुक्तिरादरार्थेत्यशेषमतिमंगलं ॥ २ ॥ व्यासपूर्णमतेर्विदोषहृदयांभोजेसदावासिनंश्रीशंकंजभवादिसर्वविबुधैर्नीचोच्चभावस्थितैः । उच्चैर्गेयमनंतसामविभवैरोंकारवाच्यंपरंवंदेसुंदरविग्रहंकरुणया

भा० । आनंदतीर्थइतितुयस्यनामतृतीयकं । पूर्णप्रज्ञेनतेनेदंकृतंभाष्यंहरेःप्रियं । नित्यानंदोहरिःपूर्णोनित्यदाप्रीयतामम । नमस्तस्मैनमस्तस्मैनमस्तस्मैचविष्णवे ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितेछांदोग्योपनिषद्भाष्येऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

ज्ञानाभयेतमुहुः ॥ १ ॥ अगाधेस्मिन्भाष्येसुरवरहरेंद्रादिविबुधैरलं व्याख्येयेमेकृतिरहहहासास्पदतमा । तथापिश्रीव्यासालवमतिपदासक्तिवशतोगुरुणांकारुण्यादपिभवतिभूषाकृतिरियं ॥ २ ॥ छांदोग्योपनिषद्भाष्यपंचिकाकरणेनयत् । पुण्यंभवेदवाप्तोतुसर्वममगुरुःस्वयं ॥ ३ ॥ इतिश्रीमदानंदतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचितस्यच्छंदोगोपनिषद्भाष्यस्यटीकायांश्रीमद्वेदव्यासतीर्थपूज्यपादानांशिष्येणवेदेशभिक्षुणाविरचितायांपदार्थकौमुद्यांअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

अयं ग्रंथः कुंभघोणस्थेन टी. आर्. कृष्णाचार्येण मुंबय्यां निर्णयसागर-

मुद्रणालये मुद्रयित्वा प्रकाशितः. शके १८२६, सन १९०४.

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation

॥ छांदोग्यवेदेशीयटीकासंपूर्णा ॥

SGDF

Sri Gargeshwari Digital Foundation